

BIULETYN

URZĘDU PATENTOWEGO

W y d a w n i c t w o U r z ę d u P a t e n t o w e g o
P o l s k i e j R z e c z y p o s p o l i t e j L u d o w e j

Nr 4

Warszawa 1973

Urząd Patentowy PRL na podstawie **art. 33** i **art. 78** ustawy z dnia 19 października 1972 **r.** (Dz. U. **Nr 43 poz. 272**) w „Biuletynie Urzędu Patentowego” dokonuje ogłoszenia o zgłoszonych o udzielenie ochrony prawnej wynalazkach i wzorach użytkowych.

Ogłoszenia o zgłoszeniach drukowane są w „Biuletynie” w formie przedłożonej przez zgłaszających i zawierają następujące dane:

- oznaczenie klasy i podklasy według narodowej klasyfikacji patentowej,
- numer zgłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego,
- datę zgłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego,
- datę uprzedniego pierwszeństwa - jeżeli je zastrzeżono,
- imię i nazwisko lub nazwę zgłaszającego,
- miejsce zamieszkania lub siedzibę oraz kraj zgłaszającego,
- imię i nazwisko wynalazcy (współtwórców),
- tytuł wynalazku lub wzoru użytkowego,
- niezależne zastrzeżenia patentowe zgłoszenia, a do zgłoszeń dokonanych po 31 grudnia 1972 **r.** zamiast zastrzeżeń - skrót opisu wynalazku lub wzoru użytkowego wraz z figurą rysunku najlepiej obrazującego wynalazek lub wzór użytkowy.

W okresie sześciu miesięcy od daty ogłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego, osoby trzecie mogą:

- 1) osobiście zapoznawać się w Urzędzie Patentowym PRL z opisem wynalazku lub wzoru użytkowego, zastrzeżeniami patentowymi i ochronnymi, rysunkami wynalazku lub wzoru użytkowego oraz sporządzać z nich odpisy;
- 2) nadsyłać do Urzędu Patentowego uwagi **co** do istnienia przeszkód **uniemożliwiających** udzielenie patentu (świadcstwa ochronnego).

Odpowiednio uzasadnione pod względem faktycznym (dokumentacja dowodowa) i prawnym uwagi należy nadsyłać w dwóch egzemplarzach na adres: Urząd Patentowy PRL, Warszawa, Aleje Niepodległości 188.

Ponadto w Urzędzie Patentowym można zamawiać odbitki kserograficzne dokumentów wymienionych w punkcie 1), przy czym w zamówieniu należy:

- a) podać numer „Biuletynu Urzędu Patentowego”, w którym dokonano ogłoszenia o zgłoszeniu,
- b) wskazać numer zgłoszenia, klasę patentową i tytuł wynalazku lub wzoru użytkowego.

Urząd Patentowy **PRL** podaje do wiadomości konta w **NBP**:

1. Urząd Patentowy PRL - NBP V O/M w Warszawie
konto: 1529-91-53856 cz. 54 dz. 91 rozdz. 9111 § 77 - opłaty związane z rejestracją i ochroną wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów zdobniczych, znaków towarowych;
opłaty za skargi i odwołania;
2. Urząd Patentowy PRL, Centralny Ośrodek Informacji **Patentowej** —NBP V **O/M** w Warszawie
konto: 1529-91-53856 cz. 54 dz. 74 rozdz. 7511
§ 45 - wpłaty z tytułu sprzedaży wydawnictw,
§ 44 - wpłaty za usługi poligraficzne i mikrofilmowe.
3. Urząd Patentowy PRL - NBP V **O/M** w Warszawie
konto: **1529-98-53856** - wpłaty za powołanie biegłego.

WYDAWNICTWO URZĘDU PATENTOWEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Egzemplarze zdeaktualizowane można nabyć w Urzędzie Patentowym PRL - Wydział Wydawnictw,
00-608 Warszawa, **Al. Niepodległości 188**

INDEKS 35436

Cena 45 zł

Nakład 2475 + 25
Olsztyńskie Zakłady Graficzne im. Seweryna Pieniężnego - Olsztyn, ul. Towarowa 2. Lz. 2416

BIULETYN

URZĘDU PATENTOWEGO

Warszawa, dnia 31. III. 1973 r.

Nr 4, Rok I

Ogłoszenia o zgłoszonych w Polsce wynalazkach do opatentowania

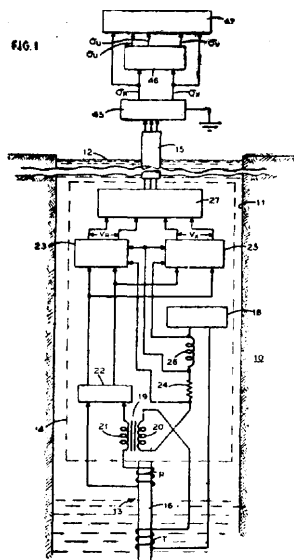
5a (P. 145318) 29. 12. 1970.

Pierwszeństwo: 29. 12. 1969 - Stany Zjednoczone
Ameryki.

Societe de Prospection Electrique **Schlumberger**, Pa-
ryż, Francja, (Charles X. Regat).

**Sposób badania głębinowych formacji ziemi przeci-
nanej przez otwór wiertniczy**, w którym jest wytwa-
rzane pole elektromagnetyczne i indukowany jest sy-
gnał posiadający amplitudę i fazę, odnoszące się do
pewnej wielkości, które **zależą** od konduktywności
i niejednorodności formacji, znamienne tym, że wy-
tworzą się sygnały, z których mogą być wyprowadza-
ne zależności amplitudowe i fazowe wymienionego sy-
gnału indukowanego, tworzy się kombinacje danych
reprezentujących wymienione wytwarzane sygnały dla
dokonania przekształcenia wymienionych danych i
uzyskania dwu lub więcej wskaźników charakteryzu-
jących formację ziemi, z których przynajmniej jeden
jest wskaźnikiem jej konduktywności.

Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz.
1—13, znamienne tym, że posiada układ do wytwarza-
nia sygnałów, z których mogą być wyprowadzane za-
równo amplitudowe jak i fazowe zależności wymienio-
nego indukowanego sygnału, układ do tworzenia kom-
binacji danych reprezentujących wymienione wytwa-
rzane sygnały dla przeprowadzenia przekształcenia wy-
mienionych danych, oraz układ do obliczania, za po-
mocą wymienionych przekształconych danych, dwa lub
więcej wskaźników charakteryzujących formację zie-
mi, z których przynajmniej jeden jest wskaźnikiem jej
konduktywności.

5a (P. 146149) 11. 02. 1971.

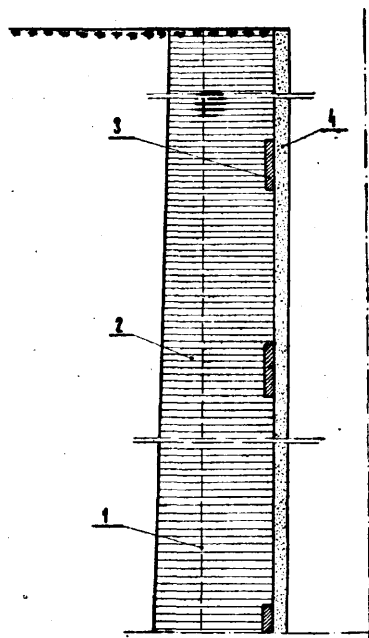
Akademia **Górnictwo-Hutnicza** im. Stanisława Staszi-
ca, Instytut Geofizyki Stosowanej i Poszukiwań Nafto-
wych, Kraków, (Zbigniew Fajkiewicz, Władysław Duda,
Janusz **Sliz**).

**Sposób wykrywania pustek, nieciągłości i stref od-
prężen, występujących zwłaszcza w górotworze**, przy
użyciu zdjęć profilowych lub powierzchniowych wyko-
nanych na powierzchni badanego terenu znamienne
tym, że zdjęcia profilowe i powierzchniowe wykonuje
się na podstawie pomiaru pionowego gradientu siły
ciężkości.

5c (P. 133426) 8. 05. 1969.

Przedsiębiorstwo Budowy Szybów, Bytom, **Polska**,
(Władysław Sacher, Mieczysław Cieślak, Aleksander
Bąbczyński, Henryk Gauze, Józef Głowacki, Stanisław
Kula, Stanisław Kotara).

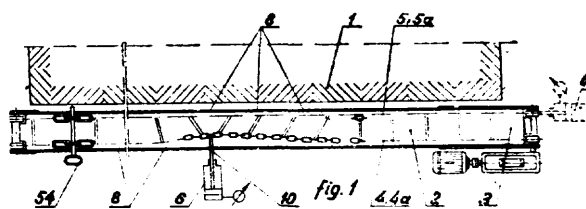
Obudowa szybów mrożonych znamienne tym, że po-
siada pierścienie wzmacniające prefabrykowane (3), a
na złączach obudowy ostatecznej (4) warstwę hydro-
izolacyjną (5).

5c (P. 144365) 11. 11. 1970.
Pierwszeństwo: 14. 11. 1969 - NRF.

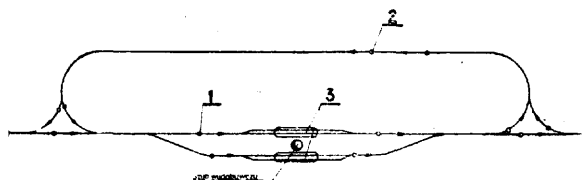
Gebr. Knauf Westdeutsche Gipswerke, Iphofen, NRF,
(Rudolf Müller, Herbert Zenner).

Sposób stawiania murów w eksploatacji **podziemnej** polegający na tym, że miesza się gips z wodą na pastę wodnogipsową nadającą się do przepompowywania i przepompowuje ją przez przewód do miejsca budowy, znamienny tym, że stosuje się gips, który zawiera substancję polepszającą zdolność ślizgania się pasty wodnogipsowej i/lub zwiększającą jej płynność, oraz dodatek **hydrofobizujący**, koloid **niejonotwórczy** lub najwyżej słabo jonotwórczy i drobno zmielony materiał o utajonej **hydrauliczności**.

5c (P. 144374) 12. 11. 1970.
Biuro Projektów Przemysłu Węglowego Zarząd
Przedsiębiorstwa, Katowice, (L. Pluta, P. Morawski,
H. Maroszek, P. Swierc).

Podszybie przelotowe ze zbiornikami akumulacyjnymi i urządzeniami przeladowczymi urobku z wozów samowyladowczych do naczyń wydobywczych jednego lub kilku wyciągów skipowych, wyposażone w pętlę obiegu wozów przystosowaną do jednokierunkowego ruchu pociągów, zbiorniki akumulacyjne urobku 3 jak w rozwiązaniu patentowym nr 58269, przenośniki stalowo-płytowe 12 do odmierowania porcji urobku ze zbiorników akumulacyjnych do naczyń skipowych jak w rozwiązaniu patentowym nr 59418, znamienne tym, że napełnianie naczyń skipowych odbywa się bezpośrednio z przenośników **stalowo-płytowych** 12 z jednej lub z obu stron **naczynia** skipowego z pominięciem zbiorników **odmiarowych** lub zasobnikowych **przenośników taśmowych**.

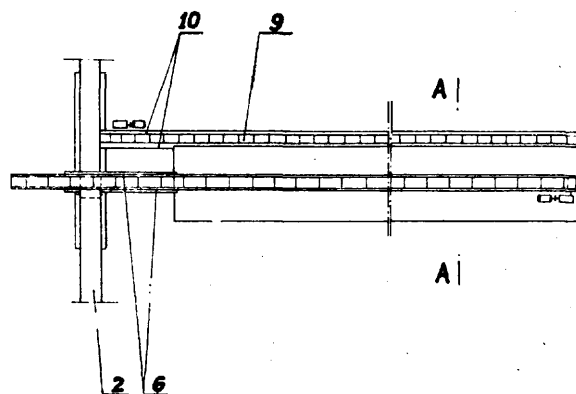
5d (P. 145556) 11. 01. 1971.
Kopalnia Węgla Kamiennego „Mortimer - Porąbka”
Przedsiębiorstwo Państwowe, Zagórze, (Juliusz Pellar,
Adam Klich, Jerzy Rabsztyn).

Sposób określania miejsca zerwania cięgła, na przykład łańcucha w przenośnikach **zgrzeblowych** znamienny tym, że najpierw poddaje się wszystkie cztery cięgła ciągnięciu poosiowemu od strony głowicy przenośnika i mierzy się dla każdego cięgła wielkość siły ciągnącej oraz wielkość liniowego wyciągnięcia się cięgła i na tej podstawie **ustala** się, które cięgło jest zerwane, a następnie poddaje się zerwane cięgło, na przykład łańcuch, pchaniu lub ciągnięciu poprzecznie do jego osi w różnych punktach ściany rozpoczynając od jej środka, po tym w **środku** tej połowy, z której wyciąganie jest większe, następnie w połowie ćwiartki i tak dalej zagęszcza się punkty badania, mierząc dla każdego z tych punktów wielkość siły pchania lub ciągnięcia **oraz** wielkość wyciągnięcia cięgła, a na podstawie tych pomiarów ustala się miejsce zerwania cięgła lub jego poblizę, które charakteryzuje się dużym wyciągnięciem cięgła przy znikomej sile pchania lub naciągu.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, 2, 3 znamienny tym, że posiada urządzenie siłownicz (6), składające się ze znanej w zasadzie pompki hydraulicznej (12), rozdzielacza (13) cieczy pod ciśnieniem, cylindra (14) z tłokiem (15) i **tłoczykiem** (16), prowadnicę rynnową (17), zawieszoną na korycie (20) przenośnika zgrzeblowego (2), oraz przymocowany wymiennik do tłoczyka (16) **popychak** (10) lub cięgno pazurowe (11), poruszające się w prowadnicy rynnowej (17) oraz urządzenie pomiarowe.

5d (P. 145798) 23. 01. 1971.
Kopalnia Węgla Kamiennego „Bolesław Śmiały”, Łaziska Średnie, (Hubert Marschall, Stanisław Grabiec,
Witold Kosiarek, Marian Bocheński).

Zbiornik wyrównawczy do materiałów sypkich lub kruszywa, na przykład węgla, w kształcie wydłużonej komory znamienny tym, że posiada nachylone pod kątem naturalnego zsypania dno (1), przy czym w bocznej ścianie zabudowane są zasuwki upustowe (7).

6a (P. 137002) 19. 11. 1969.
Pierwszeństwo: 19. 11. 1968 - Wielka Brytania.
Bush Boake Allen Limited, London, Wielka Brytania, (William Mitchell, Anthony Martin Humphrey,
John Michael Fincher).

Izomeryzowany wyciąg z chmielu, zawierający izo α -kwas w postaci soli znamienny tym, że zawiera 10—70% wagowych izo α -kwasów, do 85% wagowych wody, mniej niż 0,2% korzystnie 0,01—0,1% wagowych ksantohumoli, co zasadniczo stanowi części żywiczny chmielu.

Sposób otrzymania wyciągu z chmielu, polegający na uzyskaniu surowego wyciągu przez ekstrakcję szyszek chmielowych rozpuszczalnikiem organicznym, rozdzielaniu surowego wyciągu na frakcję α -kwasową i frakcję β -kwasową oraz izomeryzacji frakcji α -kwasowej znamienny tym, że z surowego wyciągu przed rozdzielaniem frakcji α - i β -kwasowych wydziela się ksantohumole.

6a (P. 148383) 25. 05. 1971.
Jeleniogórskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa”,
Przedsiębiorstwo Państwowe, Jelenia Góra, (Jan Czarnecki, Edward Dębicki, Maria Walczak, Anna Muzyka,
Bronisława Świętoń, Dioniza Wojtyna, Maria Warchoc-ka).

Sposób oczyszczania inaktywatora kalikreiny - trypsyny z płuc wołowych znamienny tym, że zanieczyszczenia wielkocząsteczkowe o działaniu pirogennym i antygenowym występujące w uzyskanym roztworze inaktywatora poprzez ekstrakcję z płuc wołowych są adsorbowane na hydroksypatycie poprzez mieszanie tego adsorbentu z roztworem inaktywatora w temperaturze od 0—55°C w czasie co najmniej pół godziny.

6b (P. 135019) 25.07.1969.
Pierwszeństwo: 26. 07. 1968 - Wielka Brytania.

The British Petroleum Company Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Peter Guy Shepherd, John Reginald Todd).

Kadź **fermentacyjna**, którą stanowi pionowy cylinder posiadający zamontowany w nim pionowy wał napędowy i posiadający zamontowane na wale obrotowe mieszadło, które jest w ten sposób umiejscowione w dolnej połowie fermentora, że przy użyciu jest ono dostosowane do mieszania zawartej w nim ciekłej brzezki, znamienna tym, że na pionowym wale zamontowana jest obrotowa łopatką umiejscowiona w górnej połowie kadzi w ten sposób, że przy użyciu jest ona dostosowana do spędzania piany wytworzonej ponad powierzchnią ciekłej brzezki z powrotem do ciekłej brzezki.

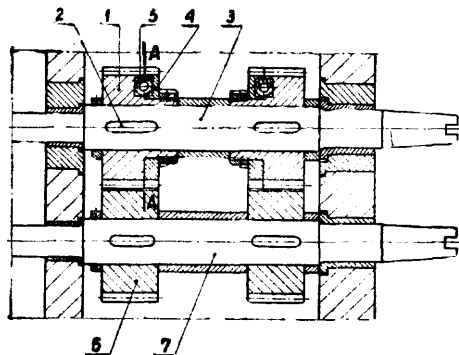
6d (P. 137135) 26.11.1969.
Pierwszeństwo: 28. 11. 1968 - Luksemburg.

Sopura Chemie GmbH Wehrshausen über Marburg/L, NRF.

Sposób nadawania trwałości biologicznej napojom o małym stopniu zakażenia i o wartości pH mniejszej niż 4,5, znamienny tym, że do napojów dodaje się jednocześnie, ewentualnie w mieszaninie benzoesan parahydroksylowy alkoholu o 6—8 atomach węgla i galusan alkoholu o 6—8 atomach węgla.

7a (P. 145142) 21.12.1970.
Centralne Biuro Konstrukcyjne **Pras** i Młotów, Warszawa, (Stanisław Czarzasty).

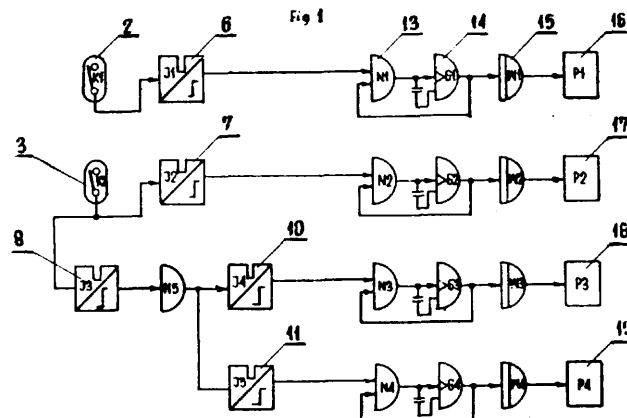
Urządzenie do samoczynnego likwidowania luzów **międzyzębnych** w kołach zębatych napędzających walce główne walcarki, zaopatrzone w jedno lub więcej kół zębatych walcowych dzielonych w płaszczyźnie prostopadłej do osi i umocowanych obrotowo względem siebie, znamiennie tym, że koło zębate podstawowe (1) osadzone za pośrednictwem wpustu na walcu głównym (3) jest sprzężone z segmentowym kołem (4) osadzonym obrotowo na powierzchni cylindrycznego **odsadzenia** koła (1) lub na cylindrycznej powierzchni tulei związanej z tym kołem za pomocą sprężyn (5) osadzonych, w stanie napięcia w gniazdach ukształtowanych w czołowych płaszczyznach przylegania kół (1) i (4).

7a (P. 145609) 15.01.1971.
Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut”, Gliwice, (Bolesław Kwiasowski).

Urządzenie elektroniczne do samoczynnego nastawiania górnego walca walcarek pielgrzymowych posiadające kilka kanałów informacyjnych, spełniających różne funkcje znamiennie tym, że każdy kanał informacyjny posiada szczelinowe inicjatory (6), (7), (10), (11) i zestyki (2 i 3) kontaktronowe połączone, poprzez **monostabilny** multiwibrator (13), (14) i wzmacniacz (15) z

elementem wykonawczym (16), przy czym dla regulacji czasu trwania impulsu generator (14) ma zewnętrzny kondensator.

7b (P. 144632) 25.11.1970.
Pierwszeństwo: 27. 11. 1969 - Wielka Brytania.

British Insulated Callender's Cables Limited, Londyn, Wielka Brytania, (John Large, James Moos, David Dutton).

Sposób obróbki drutu, obejmujący ciągnięcie drutu za pomocą **co** najmniej jednego bębna ciągarci przez **co** najmniej dwa ciągadła, dające ubytek przekroju wynoszący **co** najmniej 30%, oraz wprowadzanie drutu bezpośrednio do następnego urządzenia obrabiającego, znamienny tym, że drut przeprowadza się przez każde ciągadło z prędkością regulowaną w zależności od ubytku przekroju zachodzącego w tym ciągadle, wskutek czego drut nie nagrzewa się nadmiernie, a przy ciągnięciu drutu miedzanego lub aluminium, temperatura tego drutu nie przekracza 150°C, korzystnie 50°C, przy czym bębny ciągarci napędzają się ze wspólnego źródła z prędkością obwodową większą od prędkości sprzężonego z nim drutu tak, że kolejne urządzenia obrabiające **wyznaczają** szybkość przechodzenia drutu przez ciągarke.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrzeżenia 1 do 7, zawierające zespoły do ciągnięcia z **co** najmniej jednym bębniem ciągarci i **co** najmniej dwoma ciągadłami, służącymi do ciągnięcia drutu, dającymi ubytek przekroju wynoszący **co** najmniej 30%, zespoły do napędu bębna ciągarci lub każdego bębna ciągarci, oraz kolejne ciągarce obrabiające, do których drut lub każdy drut można wprowadzić bezpośrednio z urządzenia ciągarskiego, znamiennie tym, że zespoły obrabiające zawierają elementy do regulowania prędkości drutu podczas ciągnięcia oraz podczas dalszej obróbki, przy czym prędkość drutu wyznaczona przez te elementy jest taka, iż prędkość przechodzenia drutów lub drutu przez każde ciągadło jest tak dostosowana do ubytku przekroju, który zachodzi w tym ciągadle, że drut **nie** jest nadmiernie zagrzewany, a prędkość obwodowa każdego bębna ciągarci przekracza prędkość sprzężonego z nim drutu.

7b (P. 145849) 28.01.1971.
Zakłady Przemysłowe „Komuna Paryska”, Radomsko, (Eugeniusz Filipczyk, Wojciech **Górak**, Zdzisław Rudzki).

Proszek do ciągnięcia drutu znamienny tym, że zawiera 0—20% łoju, 40—70% proszku mydlanego i 10—60% wapna hydratyzowanego.

Sposób otrzymywania proszku według zastrz. 1 znamienny tym, że mieszaninę proszku mydlanego, łoju i wapna hydratyzowanego w ilościach podanych w zastrz. 1 stapia się w temperaturze około 300°C, po czym studzi się, a następnie zastygniętą masę poddaje się zmieleniu w młynach kulowych.

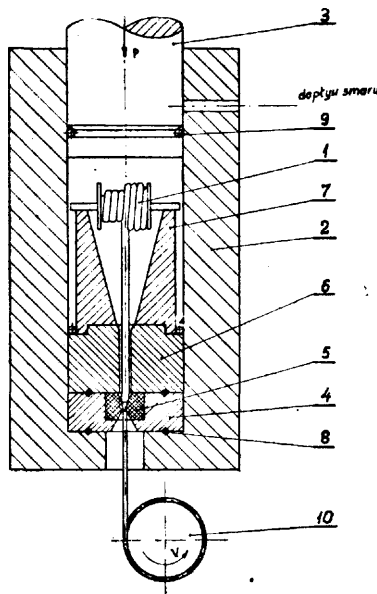
7b (P. 146223)

13. 02. 1971.

Zakłady Hutniczo-Przetwórcze Metali Nieżelaznych „Hutmen”, Wrocław, (Henryk Orzechowski).

Sposób ciągnięcia drutów i prętów znamienny tym, że drut lub pręt 1 przed ciągnięciem umieszcza się w komorze ciśnieniowej 2 zamkniętej z jednej strony tłoczyskiem 3 a z drugiej zestawem narzędziowym składającym się z ciągadła 5 umieszczonego w obsadzie 4, oraz tulei ciśnieniowej 6 o średnicy wewnętrznej nieznacznie większej od średnicy ciągniętego drutu.

Sposób wg zastrzeżenia 1 znamienny tym, że urządzenie do stosowania tego sposobu składa się z komory ciśnieniowej 2 zamkniętej z jednej strony tłoczyskiem 3 a z drugiej zestawem narzędziowym zawierającym tuleję 6 i ciągadło 5 w obsadzie 4, oraz ciągarko-zwijarki 10 zainstalowanej na zewnątrz komory 2.

8a (P. 137766)

23. 12. 1969.

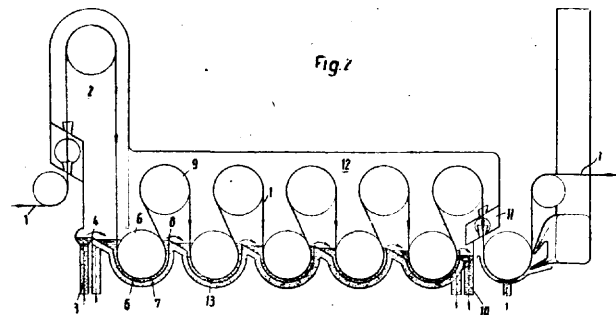
Pierwszeństwo: 23. 12. 1968 - NRF.

Artos Dr inz. Meier Windhorst KG - Hamburg, NRF.

Sposób do ciągłej obróbki uszlachetniającej i wstępnego barwienia wstęp włókienniczych, tkanin i dzianin, wstęp tuftowanych runa włóknistego, osnowy przędzy, taśmy włóknistej oraz błon, folii, wstęp papierowych i innych w cieczach do ciągłego nanoszenia lub przenoszenia środków oddziaływania, jak barwniki, tworzywa sztuczne lub inne środki uszlachetniające, z występującym jednocześnie, lub bezpośrednio potem działaniem reagowania albo utrwalania lub też bez takiego działania, a także do czystego oddziaływania środkami czyszczącymi, rozpuszczalnikami, środkami wybielającymi zawartymi w działającej cieczy, bez zamierzonego przenoszenia środków oddziaływania na obrabiany materiał, znamienny tym, że podlegającą obróbce wstęgę materiału i ciecz działającą o chemicznych i fizycznych właściwościach utrzymujących się w stanie wyjściowym prowadzi się w jednakowym kierunku w czasie procesu obróbki tego rodzaju, że z każdą jednostką długości wstęgi materiału od wejścia wstęgi w ciecz działającą wędruje w cieczy, a tym samym i na wstędze materiału niezmienna ilość nie zużytego i zużytego środka oddziaływania, a proces obróbki jest tak rozłożony w czasie, że podczas procesów obróbki z przenoszeniem środka oddziaływania, i podczas barwienia, zachodzi w znacznym stopniu wyciąganie środka oddziaływania z cieczy zawierającej ten środek oddziaływania, a podczas czystego działania chemicznego następuje znaczne wyczerpanie względnie znaczne zużycie środka oddziaływania.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—13 i 16—20 znamienny tym, że ma szereg poziomo

umieszczonych górnych walców prowadzących (9, 27), którym są przyporządkowane dolne walce prowadzące (6, 24, 28), w ramach normalnego prowadzenia na walcach naprzemianległych, albo prowadzenia bezpośrednio z walców na walec, lub też, które wraz z odpowiednimi urządzeniami napędowymi i sterującymi umożliwiają stacjonarne wiszące prowadzenie pętlicowe w sposób taki, że strefa każdorazowej dolnej zmiany kierunku biegnącej wstęgi materiału (1) jest wyposażona w pojedyncze półcylindryczne misy (7) do prowadzenia na walcach naprzemianległych, a w podwójne półcylindryczne misy do stacjonarnego zwisowego prowadzenia pętlicowego, o względnie małych swobodnych przekrojach do przyjmowania cieczy działającej, i że między poszczególnymi pojemnikami ma przelewy (8) o regulowanej wysokości i w takim rozmieszczeniu względnie wykonaniu, że przelewy te mogą być nastawione zgodnie z biegiem cieczy działającej i z podlegającą obróbce wstęgą materiału, przy czym może być realizowane regulowanie ilości przepływającej cieczy.

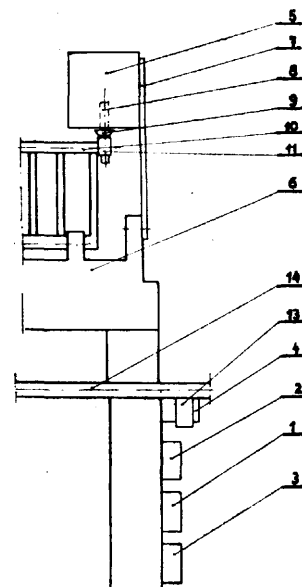

8b (P. 142331)

28. 07. 1970.

Zakłady Przemysłu Welnianego Krepol, Bielsko-Biała, (Tadeusz Jesionka, Artur Gluszek).

Blokada osłony noży w postrzygarkach znamienna tym, że stanowi układ przekąźnika czasowego (1), stycznika (2) i (3) oraz wyłącznika (4) z elektromagnesem (5) wyposażonym w zderzak (9) jako element rozłączny od nasadki (11) sprzężonej na stałe z bokiem osłony (10).

8h (P. 128385)

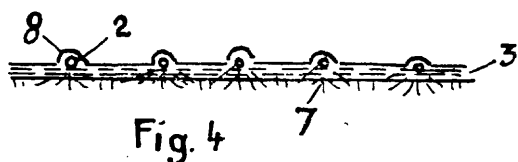
30. 07. 1968.

Pierwszeństwo: 3. 08. 1967 - NRF.

Claus Kolekman, Mutlangen (Württ), NRF.

Podkład pod dywany, chodniki nakładany na welurowe lub igłowe podłogi dywanowe, znamienny tym, że stanowi go siatkowy wytwór tekstylny (1), z włó-

kien papierowych, metalowych, drutu lub tworzywa sztucznego, na przykład polichlorku winylu, poliamidu, polistyrenu, polietylenu itp. (2, 3), przy czym jedna strona tego wytworu (1) jest gumowana, względnie pokryta **nietwardniejącym** klejem lub tworzywem sztucznym, albo spienionym tworzywem sztucznym (8) względnie zawiera przyklejony piasek albo krótkie kłaczki (7) działające hamująco, natomiast druga strona wytworu siatkowego aż do środka struktury siatkowej jest pokryta klejem i kłaczkowana włóknami tekstylnymi, szalowymi, kokosowymi, perlonowymi, nylonowymi, wełnianymi, celulozowymi lub bawełnianymi, albo też cienkimi włóknami szklanymi lub metalowymi, przy czym kłaczki skierowane są półkolistnie promieniowo wokół nitek (2 i 3) wytworu siatkowego, tak że ich przedłużenia przecinają się na osi poszczególnych nitek (2 i 3) (fig. 1-7).

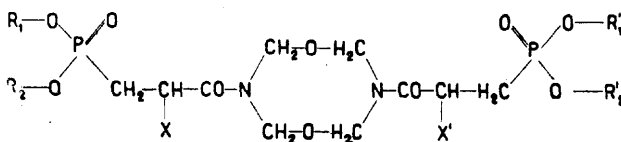

8k (P. 137349) 5. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 18. 12. 1968 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób nadawania celulozowym materiałom włóknistym ognioodporności i odporności na gneczenie, znamienny tym, że materiał traktuje się wodnym preparatem zawierającym co najmniej jeden związek fosforu o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 , R_2 , R'_1 i R'_2 oznaczają rodniki alkilowe, chlorowcoalkilowe lub alkenylowe o nie więcej niż 4 atomach węgla, a X i X' oznaczają rodniki metylowe lub korzystnie atomy wodoru oraz ewentualnie produkt wstępnej kondensacji aminoplastów, po czym materiał suszy się i poddaje obróbce w podwyższonej temperaturze.

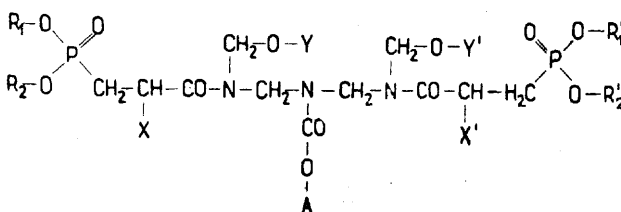

8k (P. 137756) 22. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 24. 12. 1968 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób uodporniania włóknistych materiałów zawierających celulozę na ogień i gneczenie, przy ewentualnym hydrofobowaniu znamienny tym, że na materiał celulozowy nanosi się wodny roztwór preparatu zawierającego co najmniej jeden związek fosforowy o wzorze 1, w którym R_1 , R_2 , R'_1 i R'_2 oznaczają grupę alkilową, alkenylową lub chlorowcoalkilową zawierającą do 4 atomów węgla, X i X' oznaczają grupę metylową lub zwłaszcza atom wodoru, Y i Y' oznaczają grupę alkilową zawierającą do 4 atomów węgla lub atom wodoru, A oznacza grupę alkilową zawierającą 1-22 atomów węgla, grupę chlorowcoalkilową zawierającą do 4 atomów węgla, grupę hydroksyalkilową zawierającą 2-22 atomów węgla lub grupę fenylową albo benzylową, ewentualnie chlorowcowaną, oraz ewentualnie zawierający termoutwardzalny prekondensat aminoplastu, po czym materiał suszy i poddaje działaniu podwyższonej temperatury.

8k (P. 137959) 2. 01. 1970.

Zakłady Włókien Sztucznych „Stilon”, Gorzów Wielkopolski, Polska, (Józefa Homa, Halina Nowak, Jan Kwapiński, Lilianna Stasiak).

Preparacja zamykająca **stosowana** do preparowania przędzy polamidowej w procesie przedzenia, znamienny tym, że składa się: z oleju wazelinowego w zakresie 3-12% alkoholu oleocetylowego skondensowanego z 3 molami tlenu etylenu 0,30-1,375%, alkilofenol skondensowany z 8 molami tlenu etylenu 0,875-2,5%, oleina destylowana 0,5-1,25%, trójetanolamina 0,25-0,625%, glikol etylenowy 0,25-0,625%, chloroparafina 0,45-1,25%, alkilofosforanu 0,875-2,5%.

8k (P. 138117) 12. 01. 1970.

Pierwszeństwo: 13. 01. 1969, 18. 03. 1969 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wykańczania wełny, zwłaszcza uodporniania na filcowanie, znamienny tym, że wełnę traktuje się w temperaturze 35-100°C wodnymi roztworami, które zawierają produkt przemiany zasadowych polamidów otrzymanych przez kondensację polimerów, zwłaszcza di- i trimerów nienasyconych kwasów tłuszczowych oraz **polialkilenopoliamin** z polifunkcyjnymi, szczególnie dwufunkcyjnymi związkami, które posiadają jako grupy funkcyjne lub atomy, ruchliwe atomy chlorowca, grupy winylowe, kwasowe, estrowe, bezwodników kwasowych, izocyjanianowe lub najwyżej jedną grupę epoksydową obok innych grup funkcyjnych lub atomów podanego rodzaju, przy czym stosunek równoważnikowy między grupami aminowymi zasadowego poliamidu i grupami funkcyjnymi lub atomami składnika polifunkcyjnego wynosi od 1:1 do 10:1 a wartość pH mieszaniny reakcyjnej złożonej z zasadowego poliamidu i związku polifunkcyjnego nastawia się najpóźniej po ukończeniu przemiany do wartości 2-8 i że po tym wełnę suszy się.

8k (P. 142247) 24. 07. 1970.

Centralne Laboratorium Przemysłu Bawełnianego, Łódź, (Zenon Jędrusiak, Stefan Paliga).

Sposób ognioodpornej impregnacji wyrobów włókienniczych, zwłaszcza z **włókien** celulozowych i mieszanek włókien celulozowych z włóknami chemicznymi, również dla celów impregnacji **wielofunkcyjnej**-przeciwgnilnej, wodoodpornej i ognioodpornej, znamienny tym, że komponenty preparacji ognioodpornej wprowadza się do wyrobu włókienniczego stopniowo w trzech kolejnych etapach wykończenia, przy czym najpierw wyrób włókienniczy napawa się glikolowym roztworem ortoboranu cynkowego w ilości 85-100 g w 1 litrze roztworu, płucze wodą w celu usunięcia rozpuszczalnika i wytrąca wewnątrz włókna drobno-kryształczki osad ortoboranu **cynkowego** oraz suszy, następnie wyrób włókienniczy napawa się stężonym wodnym roztworem znanej niemodyfikowanej żywic syntetycznej N-metylowej bez użycia katalizatora w ilości 150-200 g suchej żywicy syntetycznej, stanowiącej nośnik dla zawiesiny rozdrobnionego trójtlenku antymonu w ilości 120-170 g w 1 litrze roztworu, **odżywa** i suszy oraz na zakończenie procesu technologicznego wyrób włókienniczy napawa się emulsją wieloskładnikową ciekłych komponentów preparacji ognioodpornej, takich jak fosforan trójkrezylowy w ilości 100-120 g na 1 litr roztworu, jako czynnik wprowadzający fosfor do włókna i znane **termoniestabilne** organiczne związki chloru.

81 (P. 137064) 22. 11. 1969.

Instytut Przemysłu Skórzanego, Łódź, (Marian Kosiński, Ewa Rudzka, Stanisław Przytułski, Zdzisław Lorenc).

Sposób wytwarzania sztucznych skór podszewkowych o podwyższonych właściwościach higienicznych jest znamienny tym, że do mieszanek (pasta) piasty-

fikowanego polichlorku winylu lub innej żywicy, jak na przykład poliuretanowej, polietylenowej przeznaczonej do powlekania podkładu włóknistego wprowadza się wstępnie przygotowany proszek skórzany pochodzący ze skór garbowanych lub niegarbowanych w ilości 0,5—20 części wagowych w stosunku do masy mieszanki.

81 (P. 137314) 3. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 4. 12. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Genset Corporation, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki, (Wu Lan Wang).

Sposób wytwarzania warstwy licowej w i na podłożu włóknistym w twprzwywie zastępującym skórę, znamienny tym, że górną powierzchnię podłoża, zwilżonego cieczą mieszającą się z rozpuszczalnikiem, lecz nierozpuszczającą polimeru, traktuje się roztworem polimeru w rozpuszczalniku, doprowadza się do zetknięcia z dolną powierzchnią powleczanego podłoża z porowatą naniesioną warstwą, zwilżoną cieczą o tej samej zdolności do rozpuszczania i mieszania się, którą wykazuje ciecz nierozpuszczająca, utrzymując kontakt aż do wytrącenia się polimeru na i w górnej powierzchni podłoża w postaci mikroporowatej błony wolnej od makroporów.

81 (P. 137380) 8. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 17. 12. 1968 - NRF.

Glanzstorr AG, Wuppertol, NRF - (Heinrich Schulze, Gerhard Geibert).

Sposób wytwarzania sztucznej skóry przez nakładanie warstwy powierzchniowej na materiał, zawierający poliuretan, znamienny tym, że do wytwarzania warstwy powierzchniowej stosuje się roztwór poliuretanu, który zawiera od 1 do 10, a korzystnie od 2 do 4 procentów wagowych olejów silikonowych w stosunku do rozpuszczonej ilości poliuretanu.

81 (P. 142197) 21. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 22. 07. 1969 - Francja.

Etablissements Anver S. A., Paryż, Francja, (Elies Gras).

Sposób wytwarzania części obuwia, galanterii skórzanej lub podobnych wyrobów, polegający na tym, że wykrój formy wykonanej z żywicy izolacyjnej o małych stratach dielektrycznych pokrywa się warstwą z materiału plastycznego o dużych stratach dielektrycznych, korzystnie z polichlorku winylu nadającą się do żelowania, a na tę warstwę nakłada się warstwę nośną w postaci folii ze skóry, tkaniny lub podobnego materiału, po czym warstwę materiału plastycznego żeluje się za pomocą prądów wysokiej częstotliwości, znamienny tym, że warstwą materiału plastycznego impregnuje się powłokę z materiału absorbującego, takiego jak spieniony winyl, wata lub inny materiał o tych samych właściwościach chemicznych jak materiał plastyczny i dokonuje się ściśnięcie związaniem składników wyrobu przez ściśnięcie wykrojem matrycy impregnowanej powłoki i warstwy nośnej, stosując pole elektryczne o wysokiej częstotliwości, wywołujące ogrzewanie, żelowanie i stopienie materiałów plastycznych w postaci proszku lub masy ciastowatej oraz powłoki z materiału absorbującego powodujące zmieszanie się wewnętrzne materiału absorbującego z materiałami plastycznymi, zniknięcie warstwy z materiału absorbującego i powstanie jednorodnego materiału plastycznego oraz połączenie go z warstwą nośną.

8m (P. 135194) 2. 09. 1969.

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej, Blachownia Śląska (Józef Gibas, Dominik Nowak, Zygmunt Zamora, Leonard Muchorowski, Mirosława Głońska).

Sposób wytwarzania środka ożywiającego, zmiękczającego i antystatycznego dla preparacji włókien chemicznych znamienny tym, że miesza się: wyższe kwasy tłuszczowe oksyetylowane tlenkiem etylenu w stosunku 1 mol kwasu i 4—10 moli tlenku etylenu, mieszanie kwasów i amidów wyższych kwasów tłuszczowych zawierających 10—25% wolnego kwasu oksyetylowanego tlenkiem etylenu w stosunku 1 mol kwasu i 3—6 moli tlenku etylenu oraz sól wyższego kwasu tłuszczowego powstałą przez zobojętnienie tego kwasu wodnym roztworem krzemianu sodu lub potasu, przy czym stosuje się następujące proporcje wagowe: 0—70 części wagowych oksyetylowanego wyższego kwasu tłuszczowego, 30 części wagowych oksyetylowanej mieszaniny kwasów i amidów wyższych kwasów tłuszczowych oraz 0—15 części wagowych soli kwasu tłuszczowego zobojętnionego wodnym roztworem krzemianów.

8m (P. 142515) 4. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 18. 08. 1969 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Cyril Morris, Arthur Topham).

Sposób barwienia wyrobów z polimerów, znamienny tym, że wyrób z polimeru poddaje się obróbce zawieszoną stałych cząstek substancji barwiącej trwale zdyspergowanych w cieczy organicznej bez tworzenia się aglomeratów zawieszoną barwnika w cieczy organicznej, o dużym stopniu rozdrobnienia cząstek stałych, a następnie usuwa ciecz organiczną, przy czym wyrób z polimeru ogrzewa się jednocześnie podczas lub po traktowaniu zawieszoną substancji barwiącej.

8m (P. 147228) 30. 03. 1971.

Pierwszeństwo: 30. 04. 1970 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Chemiekombinat Bitterfeld, Bitterfeld, NRD, (Fredrich Wolf, Gerhard Wolter, Fritz Kleine).

Sposób barwienia lub drukowania materiałów zawierających celulozę przy użyciu związku sieciującego, znamienny tym, że farbuje się rozpuszczalnymi w wodzie barwnikami organicznymi lub pigmentami zawierającymi reaktywne grupy, w obecności substancji sieciującej stanowiącej płynne produkty kondensacji ketonów z formaldehydem, przy czym związek sieciujący utwardza się za pomocą alkaliu i/lub obróbki cieplnej.

10c (P. 142387) 31. 07. 1970.

Instytut Przemysłu Szkła i Ceramiki, Warszawa, (Wacław Tuszyński, Stefan Kinel, Mieczysław Mioduchowski, Tadeusz Ważyński).

Sposób zwiększania wartości opałowej gazu generatorowego, stosowanego do opalania pieców przemysłowych, znamienny tym, że do konwencjonalnie stosowanego do zgazowywania w generatorach gazowych (czadnicach) paliwa stałego dodaje się gumowe odpady produkcyjne lub zużyte wyroby gumowe w postaci pociętej lub w inny sposób rozdrobnionej.

12c (P. 135393) 15. 08. 1969.

Instytut Chemii Fizycznej PAN, Warszawa, Polska, (Tadeusz Adamski).

Sposób otrzymywania kryształów lub osadów krystalicznych w stanie wysokiej czystości znamienny tym, że roztwory lub stopy przeznaczone do procesu przed jego wykonaniem kontaktują się w sposób periodyczny lub przepływowy z stosunkowo niewielką ilością produktu końcowego.

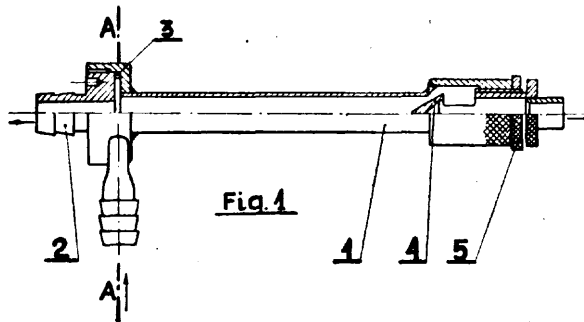
12e

(P. 142204)

23. 07. 1970.

Gdańska Stocznia Remontowa, Gdańsk, (Walenty Branicki).

Urządzenie do podziału sprężonego powietrza na ciepłe i zimne, znamienne tym, że ma pierścieniową komorę, wewnątrz której znajduje się wkładka (3) o ścianie wykonanej w kształcie spirali Archimedes'a, powodująca zawirowanie tego powietrza.

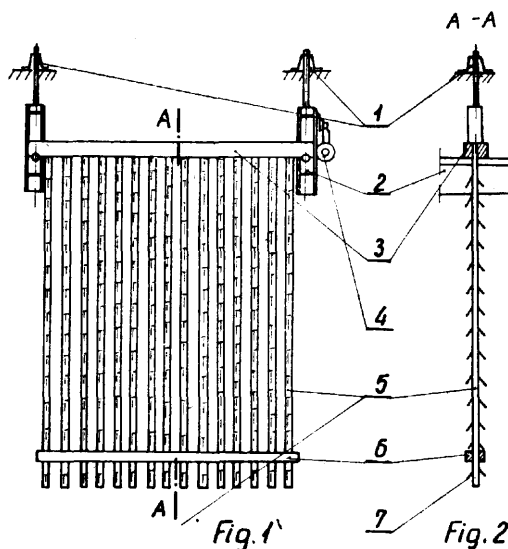
12e

(P. 142483)

3. 08. 1970.

Zakłady Produkcji Urządzeń Mechanicznych „EL-WO”, Pszczyna, (Alojzy Krajewski).

Elektroda emisyjna do filtru elektrostatycznego, znamienne tym, że belka mocująca (3) połączona jest sztywno z górnymi końcami prętów w kształcie korytek (5), których dolne końce uchwycone są belką spinającą (6).

12g

(P. 134662)

8. 07. 1969.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Urzędów Budowlanych, Warszawa, Polska, (Stanisław Malinowski, Stanisław Benbenek, Bogusław Zieliński, Andrzej Krzywicki, Edward Wróblewski, Ryszard Galewski).

Katalizator do dopalania spalin, zwłaszcza spalin z silników spalinowych znamienne tym, że na obojętnym nośniku osadza się czynnik aktywny składający się przynajmniej z trzech tlenków metali spośród następujących metali: Na, K, Zn, Cd, Ti, V, Cr, Mo, W, Mn, Fe, Co, Cu, z tym że jeden tlenek musi stanowić tlenek jednego z następujących metali: Mo, W, Mn, Fe, Co; w ilości od 0,005 do 0,5 części wagowych każdego z tlenków na 1 część wagową nośnika obojętnego, przy czym można stosować tlenki na dowolnych stopniach utlenienia, ale tworzące wspólną sieć krystaliczną soli mieszanych.

Sposób otrzymywania katalizatora do dopalania spalin znamienne tym, że powłokę tlenkową osadza się na nośniku drogą napylenia nośnika żelam mieszanych wodorotlenków lub przez ucieranie nośnika z dodatkiem soli metali, których tlenki tworzą czynnik aktywny, a następnie zarabianie na pastę i suszenie.

12g

(P. 135460)

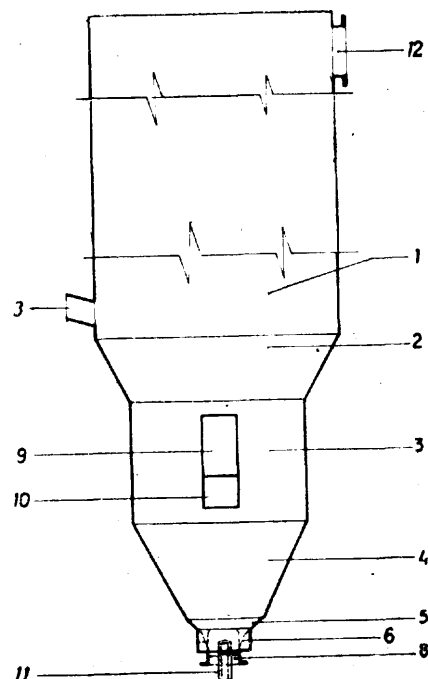
20. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 21. 08. 1968 - Włochy.

Sincat Societa Industriale Catanese S. p. A., Palermo, Włochy, (Arcangelo Maresca, Giuseppe Amcilletta).

Sposób prowadzenia w złożu fluidalnym operacji i procesów chemicznych, fizycznych i fizykochemicznych, a zwłaszcza reakcji chemicznych, procesu suszenia i/lub granulowania produktów chemicznych i nawozów i ich powlekania, w którym to złożu ruch cząstek do góry odbywa się tylko w części środkowej złoża za pomocą wdmuchiwanego od dołu strumienia gazu, znamienne tym, że do złoża wdmuchuje się bocznie dookoła głównego strumienia gazu płynącego do góry, pomocnicze strumienie gazu łączące się stycznie z głównym strumieniem gazu powyżej jego wlotu do złoża i tworzące przy wlocie kąty z pionową osią złoża, wynoszące 20—70°, przy czym następuje przyspieszenie przepływu cząstek w złożu i wdmuchiwanie cząstek znajdujących się na dnie złoża w kierunku środkowej części strumienia gazu płynącego do góry, oraz następuje równomierna cyrkulacja i równomierne rozdzielanie zawiesiny lub roztworu wtryskiwanego współosiowo ze strumieniem podnoszącego się gazu.

Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz. 1—6, stanowiące pionową kolumnę połączoną segmentem w kształcie cylindra, znamienne tym, że segment w kształcie cylindra zakończony jest trzema segmentami w kształcie stożków ściętych o kątach stożkowych wynoszących odpowiednio 25—35°, 40—55°, 20—30°, przy czym dolna część urządzenia zaopatrzona jest w trzy grupy szczelin, z których co najmniej dwie są umieszczone w dolnym segmencie stożkowym i co najmniej jedna w dolnej części środkowego segmentu stożkowego, a ilość i wielkość szczelin jest dobrana tak, że stosunek powierzchni szczelin dolnego segmentu do średnicy rury prowadzącej gaz do góry wynosi 2—11 cmVcm środkowego segmentu 1,5—3 cmVcm, zaś rura prowadząca główny strumień gazu jest wprowadzona do dolnego segmentu stożkowego i zwężona na końcu.

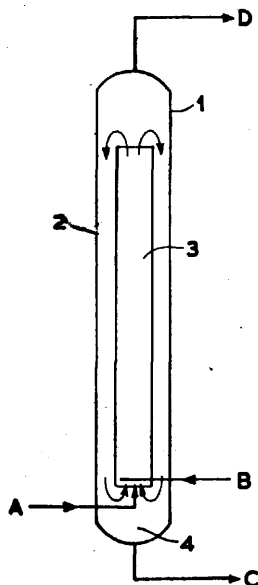

12g (P. 135585) 29. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 29. 08. 1968 - Niemiecka Republika Federalna.

Dynamit Nobel A. G. Troisdorf k. Kolonii, NRF, (Hanz Leuck, Erich Kratz).

Sposób prowadzenia egzotermicznych reakcji chemicznych w niejednorodnych mieszaninach gaz-ciecz, szczególnie utleniania mieszaniny p-ksylenu i estru metylowego kwasu p-toluilowego za pomocą tlenu lub gazów zawierających tlen przy produkcji dwumetylowego estru kwasu tereftalowego wobec katalizatorów utleniania zawierających metale ciężkie, znamieny tym, że cieklą mieszaninę reakcyjną poddaje się reakcji z gazem reakcyjnym w co najmniej jednej, najlepiej wydłużonej kolumnie utleniającej zawierającej układ chłodzący, połączonej z co najmniej jedną równolegle ustawioną kolumną odpływową tej samej długości, przy obciążeniu właściwym kolumny utleniającej w zakresie od 0,3 do 0,6 Nm³ gazu na m² i sekundę, przy czym 60 do 80% tego gazu wprowadza się bezpośrednio do kolumny utleniającej a resztę do kolumny odpływowej.

12 (P. 136352) 16. 10. 1969.

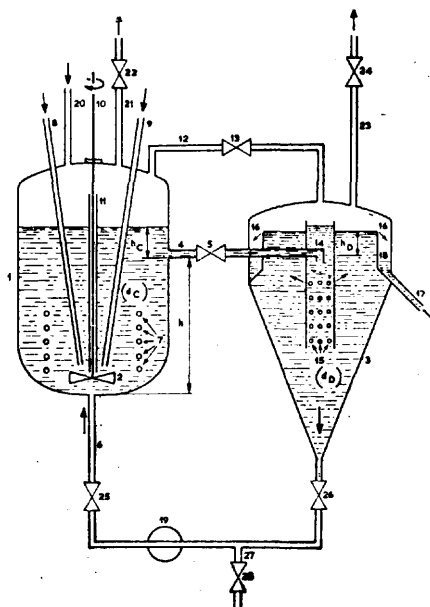
Pierwszeństwo: 17. 10. 1968 - Francja.

Meille - Bezons, Melle, Francja, (Louis Alheritiere, Georges Gabron, Claude Falize, Jean Biet, Bernard Roux, Roland Bouchet).

Sposób ciągle prowadzenia reakcji chemicznych w heterogenicznym środowisku o stosunkowo małym ciężarze właściwym, w obecności fazy gazowej i drugiej fazy, która ma stosunkowo wysoki ciężar właściwy i jest stała lub cieklą, przy czym stosunek ciężaru właściwego drugiej fazy do ciężaru właściwego cieklego środowiska wynosi co najmniej 1,15/1, a obie te fazy są nierozpuszczalne w środowisku, lecz w nim zdyspergowane, przy czym odprowadza się mieszaninę reakcyjną zawierającą drugą fazę i z mieszaniny tej oddziela się przez dekantację klarowną ciecz nie zawierającą drugiej fazy i oddzieloną drugą fazę zwraca do dolnej części strefy reakcyjnej, ewentualnie wraz z częścią mieszaniny nie oddzieloną przez dekantację, znamieny tym, że reagent lub reagenty wprowadza się do strefy reakcyjnej w postaci reaktora zawierającego ciekle środowisko reakcji lub cieklą mieszaninę reakcyjną ze zdyspergowaną drugą fazą, przy czym do środowiska lub mieszaniny reakcyjnej doprowadza się również fazę gazową lub parową i dysperguje ją szybko i dokładnie lub emulguje w tym śro-

dowisku lub mieszaninie zawierającej drugą fazę, zaś z górnej części reaktora odprowadza się mieszaninę reakcyjną uwolnioną w znacznej mierze od fazy gazowej lub parowej i zawierającą drugą fazę i odprowadzoną z reaktora mieszaninę kieruje się do strefy dekantacji w miejscu położonym na poziomie takim samym, jak miejsce odprowadzania z reaktora, i z górnej części strefy dekantacji odprowadza się ciecz nie zawierającą drugiej fazy, zaś z dolnej części strefy dekantacji odprowadza się produkt zawierający drugą fazę i ewentualnie ciecz reakcyjną nie usuniętą w górnej części strefy dekantacji i umożliwia samoczynne przepływanie tego produktu z dolnej części strefy dekantacji do dolnej części reaktora.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—11, złożone z reaktora i dekantatora, znamienne tym, że reaktor jest wyposażony w urządzenia umożliwiające ciągłe zasilanie go cieklą fazą lub ciekłymi fazami stanowiącymi środowisko lub mieszaninę reakcyjną oraz w urządzenia umożliwiające ciągłe zasilanie go fazą gazową lub parową, jak również w mieszadło umożliwiające dokładne dyspergowanie lub emulgowanie faz, zaś dekantator o kształcie odwróconego stożka osadzonego na pionowym, cylindrycznym członie jest wyposażony w przewód rurowy umożliwiający przepływ mieszaniny reakcyjnej z górnej części reaktora do górnej części dekantatora oraz w przewle umożliwiający odprowadzenie z górnej części dekantatora fazy cieklej o stosunkowo małym ciężarze właściwym i w przewód rurowy umożliwiający przepływ mieszaniny o wyższym ciężarze właściwym z dolnej części dekantatora do dolnej części reaktora.

12g (P. 136998) 19. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 21. 11. 1968 - Włochy.

Montecatini Edison S. p. A. Mediolan, Włochy, (Adolfo Mayer, Ermanno Susa, Ettore Giachetti).

Sposób wytwarzania katalizatora, zawierającego halogenek tytanu lub wanadu i wodorek lub związek metaloorganiczny metali I—III grupy układu okresowego, do polimeryzacji olefin w temperaturze od —80 do 200°C, przy ciśnieniu równym lub wyższym od atmosferycznego, w obecności lub w nieobecności obojętnej cieczy i w obecności regulatora ciężaru cząsteczkowego polimeru, znamieny tym, że produkt otrzymany przez traktowanie halogenku tytanu lub wanadu o wartościowości poniżej 4, użyty w ilości poniżej 50% wagowych w stosunku do halogenku magnezu lub cynku, z bezwodnym halogenkiem magnezu lub cynku w postaci aktywnej przygotowanej uprzednio, lub otrzymanej podczas wytwarzania katalizatora,

wykazującym w widmie rentgenowskim jego proszku linię dyfrakcyjną o maksymalnej intensywności, występującą w widmie sproszkowanego halogenku magnezu lub cynku normalnego typu, która staje się mniej intensywna, a na jej miejscu pojawia się mniej lub więcej rozszerzone halo i/lub jego powierzchnia właściwa wynosi powyżej $3 \text{ m}^2/\text{g}$, poddaje się reakcji z wodorkiem lub związkiem metaloorganicznym metali I—III grupy układu okresowego.

12g (P. 137051) 22. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 25. 11. 1968 - Włochy.

Montecatini Edison S. p. A., Mediolan, Włochy, (Adolfo Mayer, Paolo Galii, Ermanno Susa, Giovanni di Drusco, Ettore Giachetti).

Sposób wytwarzania katalizatora, opartego na halogenu tytanu i wodorku związku metaloorganicznego metali I—III grupy układu okresowego, do polimeryzacji olefin w temperaturze od -80°C do 200°C , pod ciśnieniem równym lub wyższym od atmosferycznego, w obecności lub w nieobecności obojętnej cieczy i w obecności regulatora ciężaru cząsteczkowego polimeru, znamienny tym, że produkt otrzymany przez skontaktowanie czterohalogenku tytanu, zwłaszcza TiCl_4 , z nośnikiem stanowiącym lub zawierającym bezwodny halogenek Mg lub Zn w aktywnej postaci, przygotowanym uprzednio, lub otrzymanym podczas otrzymywania katalizatora, odznaczający się tym, że w widmie rentgenowskim linia dyfrakcyjna o maksymalnej intensywności, występująca w widmie sproszkowanego halogenku Mg lub Zn normalnego typu, staje się mniej intensywna, a na jej miejscu pojawia się mniej lub więcej rozszerzona obwódka, i jego powierzchnia właściwa wynosi powyżej $3 \text{ m}^2/\text{g}$, poddaje się reakcji z wodorkiem lub związkiem metaloorganicznym metali I—III grupy układu okresowego.

12g (P. 137052) 22. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 23. 11. 1968 - Niemiecka Republika Federalna.

Deutsche Gold und Silber Scheideanstalt vormals Roessler, Frankfurt nad Menem, NRF, (Heinz Bume-koven, Hermann Holzmänn, Hans Roters).

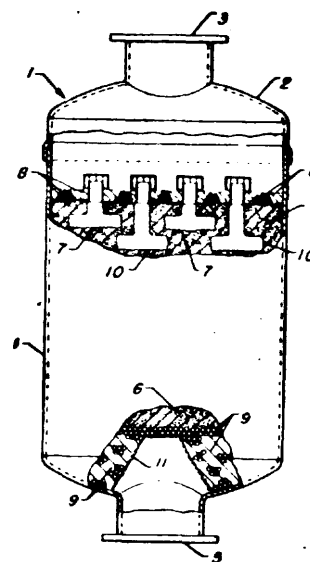
Sposób odzyskiwania platyny ułatwiającej się podczas reakcji katalitycznych, a zwłaszcza podczas utleniania amoniaku za pomocą platynowo-rodowych katalizatorów siatkowych przez zastosowanie siatek do odzysku wykonanych z metalu szlachetnego i umieszczonych bezpośrednio za katalizatorami, znamienny tym, że pomiędzy poszczególnymi siatkami służącymi do odzysku umieszcza się elementy utrzymujące odpowiednie odstępy, zwłaszcza siatki rozdzielające z materiału żaroodpornego.

12g (P. 137431) 10. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 11. 12. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki Północnej.

Universal Oil Products Company Des Plaines, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, (Antonio Bruno Pizzato).

Aparat kontaktowy z nieruchomym wypełnieniem zawierający naczynie z wypełnieniem ziarnistym umieszczonym na stałym podłożu, wyposażone w otwór doprowadzający i odprowadzający płyn kontaktowany, znamienny tym, że ma umieszczone wewnątrz naczynia siatkowe kosze (7, 10) częściowo zagłębione w wypełnieniu (6) od strony przeciwnej do otworu doprowadzającego (3), przy czym części koszy (7, 10) wystające poza wypełnienie (6) są otwarte a części zagłębione są zamknięte i posiadają większą powierzchnię całkowitą oraz powierzchnię przekroju poprzecznego niż części wystające poza wypełnienie (6) a części każdego kosza (7, 10) mające większą powierzchnię przekroju poprzecznego są bardziej zagłębione w wypełnieniu (6) od pozostałych części.

12g (P. 137992) 5. 01. 1970.

Resources Research and Development Corporation, Kolorado, Stany Zjednoczone Ameryki, (Dan T. Felix, Arnold H. Pelofsky, Gary N. Herbert).

Sposób rozrywania wiązań cząsteczkowych w związkach występujących w produktach pochodzenia organicznego, znamienny tym, że produkty te poddaje się działaniu energii dźwiękowej.

Urządzenie do usuwania znacznych ilości produktów spalania paliwa w silnikach spalinowych, znamienny tym, że stanowi je komora, utworzona ze ścianek i pokryw, zaopatrzona w urządzenie wlotowe dla gazów spalinowych i urządzenie do transmisji energii dźwiękowej.

12g (P. 138152) 14. 01. 1970.

Instytut Chemicznych Nauk Akademii Nauk K. S. S. R. Alma-Ata, ZSRR, (Dmitry Władimirowicz Skolski, Nina Michajłowna Popowa, Maria Bajzikowna Syzdykbajewa, Ilia Lwowicz Warszawski, Leonid Siemienowicz Żołotarewski, Władimir Władimirowicz Gonczarow).

Sposób wytwarzania katalizatora palladowego i katalizatorów wieloskładnikowych służących do procesu uwodornienia, utleniania, oczyszczania gazów spalinowych od tlenu, wodoru i składników toksycznych, zawierającego pallad i metale I i VIII grupy układu okresowego, takie jak miedź, żelazo, kobalt, nikiel, ruten, rod, platynę polegający na nasycaniu nośnika roztworem kompleksowej soli palladowej i soli wyżej wymienionych metali I i VIII grupy, a następnie ogrzewaniu, znamienny tym, że do nasycania nośnika stosuje się wodno-alkoholowy roztwór Na_2PdCl_4 i sole wyżej wymienionych metali I i VIII grupy, po czym mieszaninę roztworu i nasyconego nośnika ogrzewa się w temperaturze 110 do 120°C w ciągu 5-6 godzin, a następnie w temperaturze 200 do 400°C w ciągu 1-3 godzin.

12g (P. 142171) 20. 07. 1970.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, (Danuta Żuchowska, Jerzy Łukaszewski).

Sposób otrzymywania katalizatora z metalu alkalicznego, stosowanego do polimeryzacji monomerów winylowych, a zwłaszcza butadienu ze styrenem o zawartości 0-75%, znamienny tym, że metal alkaliczny

nanosi się w postaci powłoki o grubości 0,5 do 2 mm na perforowane lub porowate podłoże, najlepiej w postaci siatki metalowej przy pomocy prasowania pod ciśnieniem 50–150 kg/cm² przez 5–60 minut w warunkach pozwalających na wyeliminowanie szkodliwego wpływu powietrza, a więc w atmosferze gazu obojętnego, oleju mineralnego itp.

12g (P. 142337) 28. 07. 1970.
Pierwszeństwo: 31. 07. 1969 - Włochy.

Mentecatini Edison S. p. A., Mediolan, Włochy, (Paolo Longi, Umberto Giannini, Domenico Deluca, Romano Mazzocchi, Bruno Pivotto).

Katalizator do polimeryzacji olefin znamieny tym, że składa się z produktu reakcji pomiędzy wodorkiem lub związkiem metaloorganicznym metali I–III grupy okresowego układu pierwiastków i produktem otrzymanym z wprowadzenia w zetknięciu związku tytanu wybranego spośród halogenków, oksyhalogenków, alkoholanów, halogenalkoholanów, halogenotytanianów, tytanianów amoniowych lub alkiloamonio- wych lub alkiloamonioowych lub tytanianów metali I–III grupy, tytanoamidów i tytanohalogenoami- dów, soli tytanowych kwasów organicznych jak rów- nież spośród związków addycyjnych dwu-, trój- i czerwartościowego tytanu ze związkami elektrodo- rowymi, z nośnikiem składającym się lub zawierają- cym bezwodny halogenek manganu w postaci uprzed- nio **zaktywowanej** lub otrzymany w postaci aktyw- nej w trakcie wytwarzania składnika katalityczne- go, przy czym halogenek manganu charakteryzuje się tym, że jego refleks w widmie rentgenowskim o naj- większej intensywności, jaki **pojawia** się w widmie nor- malnego halogenku manganu, silnie traci na inten- sywności i/lub jego powierzchnia właściwa jest więk- sza niż 3 m²/g.

Sposób polimeryzacji etylenu lub jego mieszanin z alfaolefinami i/lub dwuolefinami znamieny tym, że polimeryzację prowadzi się w obecności kataliza- tora według zastrz. 1–9.

12g (P. 142407) 31. 07. 1970.
Pierwszeństwo: 18. 09. 1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Allied Chemical Corporation, Nowy Jork, USA (John H. Bailey).

Sposób topienia siarki znamieny tym, że do naczynia zawierającego ogrzaną wodę wprowadza się siar- kę, ogrzewa się ją w tym naczyniu, w warstwie wod- nej, do tej temperatury topnienia i usuwa ciekłą siarkę z tego naczynia, przy czym warstwę wodną utrzy- muje się w **granicach** temperatur od **około** 138°C do 160°C.

12g (P. 147164) 26. 03. 1971.
Pierwszeństwo: 26. 03. 1970 - Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Wsiesojuzny Nauczno-Issledowatielskij Institut A- braziwow i Szlifowania, Leningrad, ZSRR, Moskowski Gosudarstwienyi Uniwersitet imieni M. V. Łomono- sowa, Moskwa, ZSRR, (Leonid Fedorowicz Werescha- gin, Władimir Efimowicz Swintitskij, Michaił Andre- jewicz Warzanow, Walery Michajłowicz Dawidenko, Wiktor Wasiliewicz Digonski, Igor Daniłowicz Make- don, Nina Jewgieniewna Filonenko-Borodicz, Jarosław Aleksiejewicz Kalasznikow, Jewgieni Michajłowicz Fekliczew, Irina Wiktorowna Nikołskaja).

Sposób otrzymywania regularnego azotku boru, po- legający na tym, że mieszaninę, zawierającą heksa- gonalny azotek boru i inicjator, umożliwiający two-

czenie się regularnego azotku boru, poddaje się dzia- łaniu temperatury powyżej 1500°C i ciśnienia **powy- żej** 55 **kilobarów**, znamieny tym, że jako **inicjator** stosuje się borek, azotek, krzemek i germanek **metal**u o zmiennej wartościowości, z IV, V, VI i VIII grupy okresowej tablicy pierwiastków, stosując je oddziel- nie lub łącznie.

12g (P. 147229) 30. 03. 1971.
Pierwszeństwo: 31. 03. 1970 - Węgry.

Chinoi Gyógyszer és Vegyészeti Termékek Gyára Rt. Budapeszt, Węgry, (Ferenc Kováts, Andor Pintér).

Sposób odwadniania substancji wilgotnych, zwłasz- cza ciał stałych, znamieny tym, że suszenie i prze- syłanie energii elektromagnetycznej prowadzi się jed- nocześnie lub kolejno.

Urządzenie do stosowania sposobu znamienne tym, że zawiera układ do odwadniania z co najmniej jed- ną warstwą filtrującą i układ do przesyłania lub do- prowadzania energii elektromagnetycznej.

12h (P. 130570) 13. 12. 1968.
Pierwszeństwo: 14. 12. 1967, 29. 10. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Oronzio de Nora Impianti Elettrochimici, S. A. S., Me- diolan, Włochy.

Elektroda metalowa zawierająca korpus z metalu wybranego z grupy zawierającej tytan, tantal, cyrkon, molibden, **niob** i wolfram, znamieny tym, że korpus jest pokryty **co** najmniej jedną warstwą półprzewo- dzącą, składającą się z mieszaniny tlenków metali.

Sposób wytwarzania elektrody według zastrz. 1–11, znamieny tym, że na korpus elektrody nakłada się warstwę półprzewodzącą w postaci mieszaniny w sta- nie ciekłym zawierającej tlenki metali, następnie tę warstwę podgrzewa się, w celu wysuszenia, po czym w ten sam sposób nakłada się warstwy następne.

12h (P. 136516) 27. 10. 1969.
Pierwszeństwo: 28. 10. 1968 - Francja.

Institut Francais du Petrole des Carburants et Lub- rifiantes Rueil - Malmaison, Francja, (Michel Prigent, Claude Dezael).

Sposób dekarbonizacji gazów przez absorpcję dwu- tlenku węgla w roztworze zasadowym zawierającym sól kwasu mocniejszego od kwasu węglowego, zna- mienny tym, że wodny roztwór ze strefy absorpcji CO₂, zawierający węglan i sól obojętną, wprowadza się do strefy anodowej komory elektrochemicznej, sta- nowiącej strefę anodową i strefę katodową o różnych potencjałach, oddzielone od siebie przeponą i roztwór, po usunięciu z niego CO₂ wydzielonego w wyniku elek- trolicznego rozkładu w strefie anodowej, kieruje się do strefy katodowej komory elektrochemicznej, a na- stępnie zwraca do strefy absorpcji gazu poddawanego dekarbonizacji, jako ciecz absorbującą CO₂.

12h (P. 147149) 26. 03. 1971.
Fabryka Podzespołów Radiowych „Elwa”, Przedsię- biorstwo Państwowe, Warszawa, (Waldemar Nowa- kowski, Laimute Kowalczyk).

Elektrolit do kondensatorów elektrolitycznych alu- miniowych, składający się z kwasu adypinowego, gli- kolu etylenowego, amoniaku i wody oraz zawierający fosforany organiczne, znamieny tym, że zawiera wo- dę w ilości od 5 do 20 moli w odniesieniu do 1 mola kwasu adypinowego oraz fosforan związku organicz- nego posiadającego zdolność wiązania wodoru, najko- rzystniejszy fosforan p-nitro aniliny w ilości od 0,01 do 5% wagowo.

DO

(P. 134252)

17. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 17. 06. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Multi - Minerals Limited - Toronto Dominion Centre, Toronto, Kanada, (Linden Wayne Cochran).

Sposób wytrącania związków metali ziem rzadkich i innych metali z apatytów poddanych działaniu kwasów, znamienny tym, że roztwór kwasowy zawierający związki metali ziem rzadkich i innych metali, stanowiący ciecz macierzystą w wyniku działania mocnym kwasem nieorganicznym na apatyty, zubożają się co najmniej częściowo i wytrącone osady zawierające związki metali ziem rzadkich i innych metali oddziela się od cieczy macierzystej.

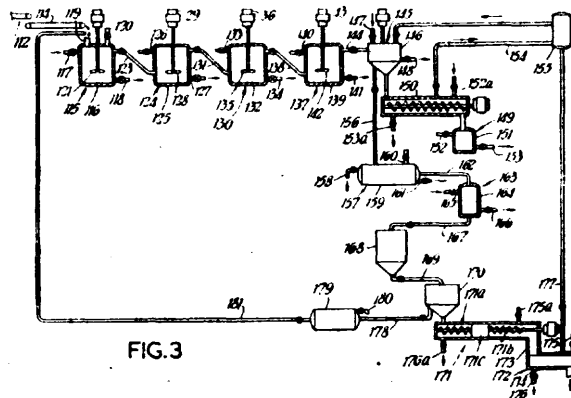

FIG. 3

12i

(P. 135796)

12. 09. 1969.

- Pierwszeństwo: 12. 09. 1968, 12. 06. 1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Brameda Resources Ltd, Vancouver, Stany Zjednoczone Ameryki, (Clifford J. Lewis, Carl K. Amano).

Sposób ciągłego zawracania rozpuszczalnika przy otrzymywaniu siarki z rud siarkonośnych, znamienny tym, że rudę siarkonośną doprowadza się do kontaktu z rozpuszczalnikiem, oddziela siarkę od rozpuszczalnika, odzyskuje rozpuszczalnik i zawraca do obiegu oraz wielokrotnie stosuje ten sam rozpuszczalnik przez pewien okres czasu bez degradacji rozpuszczalnika i wpływu na czystość otrzymywanej siarki.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 do 35, znamienny tym, że ma aparaturę kontaktową do mieszania rudy siarkowej z rozpuszczalnikiem, aparaturę do oddzielania wyekstrahowanej siarki od rozpuszczalnika oraz aparaturę do ciągłego odzyskiwania i zawracania rozpuszczalnika do obiegu bez degradacji rozpuszczalnika i wpływu na czystość otrzymywanej siarki.

Urządzenie według zastrz. 36, znamienny tym, że zawiera zespół ługujący (12) o pochylej podstawie składający się z komory osadnikowej (12a) znajdującej się w dolnej części pochylej podstawy oraz komorę odparowywania (12c), przy czym komora osadnikowa i komora odparowywania wyposażone są w układ grzewczy oraz przenośnik do przemieszczania przerabianego materiału z komory osadnikowej do komory odparowywania.

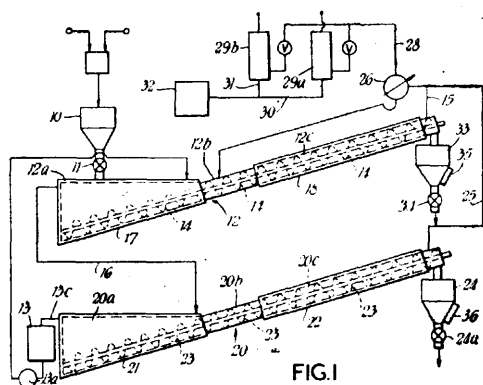

FIG. 1

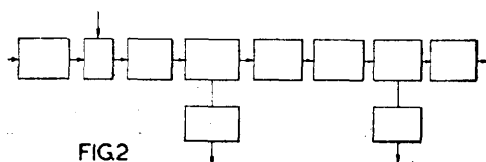

FIG. 2

12i

(P. 136249)

10. 10. 1972.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, (Stanisław Stopa, Jerzy Schroeder, Vo Cong Huan).

Sposób ekstrakcji kwasu fosforowego z ługów otrzymywanych na drodze roztwarzania nawozów fosforanowych kwasem azotowym znamienny tym, że ekstrakcję prowadzi się rozpuszczalnikami organicznymi bezpośrednio po procesie roztwarzania z pominięciem wymrażania i odfiltrowywania azotanu wapniowego.

12i

(P. 137752)

22. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 23. 12. 1968 — NRF.

Kali-Chemie Aktiengesellschaft, Hannover, NRF, (Ulrich Hauschild).

Sposób wytwarzania ubogiego we fluor termofosfatu o wysokiej rozpuszczalności w kwasie cytrynowym, który odpowiada wzorowi $\text{Ca}_3(\text{PO}_4)_2 \cdot \text{CaNaPO}_4$, przez kalcynowanie mieszaniny surowego fosforanu, kwasu fosforowego i związku tworzącego tlenek sodu w temperaturze powyżej około 1200°C w obecności pary wodnej, znamienny tym, że stosuje się surowy fosforan o zawartości SiO_2 mniejszej niż 2% wagowe i granuluję z takimi ilościami kwasu fosforowego i związku tworzącego tlenek sodu albo fosforanów sodu, że w produkcie końcowym molowy stosunek $\text{CaO} : \text{Na}_2\text{O} : \text{P}_2\text{O}_5$ wynosi 8 : 1 : 3, następnie produkt granulowany suszy się i kalcynuje w temperaturze około $1350-1550^\circ\text{C}$.

12i

(P. 142552)

6. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 7. 08. 1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Badische Anilin - Soda-Fabrik AG, Ludwigshafen, NRF, (Wilhelm Goesele, Herbert Wolf).

Sposób wytwarzania trójtlenku siarki przez reakcję dwutlenku siarki i/albo siarki z tlenem lub gazem zawierającym tlen w utrzymywanej za pomocą tych gazów w ruchu zawirowującym i odwirowującym warstwie katalizatora utleniania dwutlenku siarki do trójtlenku siarki w podwyższonych temperaturach z odprowadzaniem powstającego w tej reakcji ciepła, znamienny tym, że przez pośrednie oziębianie utrzymuje się temperaturę przy wlocie gazów do złoża fluidalnego w zakresie $480-650^\circ\text{C}$, a temperaturę gazów przy opuszczaniu złoża fluidalnego w zakresie $350-420^\circ\text{C}$.

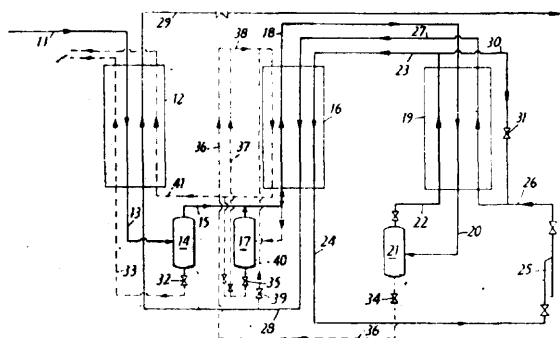
12k

(P. 123062)

17. 10. 1967.

Pierwszeństwo: 17. 10. 1966 - Wielka Brytania.
Petrocarbon Developments Limited, Londyn, Wielka Brytania.

Sposób odzyskiwania wodoru o wysokiej czystości pod ciśnieniem wyższym od atmosferycznego z gazów odpadkowych pochodzących z procesu syntezy amoniaku, które zawierają jako główny składnik wodor, a ponadto azot, argon oraz metan i które to gazy nie zawierają wody i amoniaku, polegający na tym, że strumień gazów odpadkowych w celu skroplenia innych składników niż wodor poddaje się kilkakrotnemu chłodzeniu pod podwyższonym ciśnieniem, zaś zawracany strumień gazu i skraplające się kondensaty stosuje się jako strumień chłodzący, przy bezpośredniej wymianie ciepła w etapie chłodzenia, po czym częściowo skroplony strumień gazu, płynący w górę podczas końcowego etapu chłodzenia, wraz z utworzonymi w nim skroplinami, płynącymi w dół, kontaktuje się ze strumieniem płynącym w dół, następnie oddziela się frakcję płynną, powstałą w końcowym etapie chłodzenia, zaś stężony w tym etapie wodor stosuje się, jako pierwszy strumień chłodzący w wyminiowym końcowym etapie chłodzenia, przez zawracanie go w dół, w **przeciwprądowej**, bezpośredniej wymianie ciepła z płynącym ku górze strumieniem, który ma być chłodzony, następnie co najmniej część pierwszego strumienia chłodzącego kieruje się w dół w bezpośredniej przeciwprądowej wymianie ciepła z płynącym ku górze strumieniem, jako drugim strumieniem chłodzącym, w •kończym etapie chłodzenia, po jego rozprężeniu przy doprowadzeniu energii z zewnątrz, dla uzyskania czynnika chłodzącego, po czym uzyskuje się trzeci strumień chłodzący do końcowej fazy chłodzenia, przez rozprężenie co najmniej części oddzielonej skroplonej frakcji ciekłej utworzonej w ostatnim etapie chłodzenia, przy czym strumień ten poddaje się bezpośredniej przeciwprądowej wymianie ciepła ze strumieniem płynącym ku górze, znamienny tym, że częściowo skroplony strumień gazu odpadkowego chłodzi się do temperatury, w której zostaje usunięta zasadniczo cała ilość argonu, metanu oraz część wodoru, które usuwa się w postaci kondensatu, następnie w celu skroplenia i usunięcia dalszej ilości wodoru strumień gazu poddaje się dalszemu chłodzeniu, podczas którego jest on kierowany w dół w bezpośredniej przeciwprądowej wymianie ciepła z płynącymi ku górze strumieniami chłodzącymi, po czym skroploną substancję oddziela się od otrzymanego stężonego wodoru, który kieruje się ku górze w bezpośredniej przeciwprądowej wymianie ciepła ze strumieniem, który jest chłodzony w dalszym etapie chłodzenia w celu wytworzenia pierwszego strumienia chłodzącego przed użyciem go jako pierwszego strumienia chłodzącego w ostatnim etapie chłodzenia, przy czym rozprężony za pomocą energii z zewnątrz strumień stosowany jako drugi strumień w końcowym etapie chłodzenia, kieruje się najpierw ku górze, jako drugi strumień chłodzący, w następnym etapie chłodzenia, a trzeci strumień chłodzący, który stosuje się w końcowym etapie chłodzenia zawiera co najmniej część kondensatów, pochodzących z końcowego i z dalszych etapów chłodzenia, po ich rozprężeniu do niższego ciśnienia i po dodaniu do nich takiej ilości substancji skroplonej, zawierającej wodor z dalszego etapu chłodzenia, rozprężonego do niższego ciśnienia tak, aby zmniejszyć odparowywanie kondensatu do żądanej wartości.

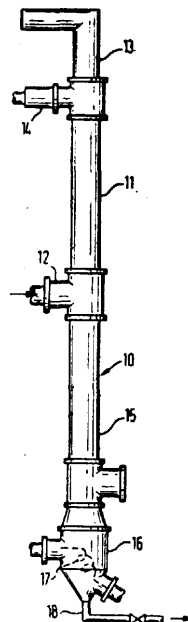
12k

(P. 130016)

12. 11. 1968.

Agripat S. A., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wyosabniania chlorocyjanu z silnie kwaśnej mieszaniny, powstającej podczas syntezy chlorocyjanu z chloru i kwasu cyjanowodorowego, znamienny tym, że mieszaninę tę prowadzi się przez kolumnę z wypełnieniem i w temperaturze pokojowej, w przeciwnym kierunku do mieszaniny przez kolumnę prowadzi się gazowy **chlor**.

12k

(P. 135139)

30. 07. 1969.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, Zakłady Elektrochemiczne „Ząbkowice”, Ząbkowice Będzińskie, (Romuald Bogoczek, Zbigniew Wałaszek, Wiesław Szeja, Janusz Krawczyk, Jan Słaboń).

Sposób otrzymywania rodanku sodowego z wykorzystaniem jonitów z roztworu soli sumarycznej otrzymanej przy oczyszczaniu gazu koksowniczego metodą „Thylox” znamienny tym, że wodny roztwór surowca o korzystnym sumarycznym stężeniu w zakresie 300 do 800 g/litr kontaktuje się z żywicą jonowymienną rodzaju żelowego korzystnie bipolarną, **amfoteryczną**, w stosunku 1 : 6 do 1 : 1,5, którą przemywa się następnie wodą w stosunku do żywicy jak 1 : 0,5 do 1 : 0,2, odrzuca frakcję w granicach jednej objętości złoża żywicznego i odbiera frakcję charakteryzującą się małą zdolnością redukcyjną, korzystnie mniejszą niż 0,5 ml J_2/ml w granicach jednej objętości złoża żywicznego, którą zateża się i krystalizuje bezwodny lub uwodniony rodanek sodowy, a odrzuconą frakcję z dodatkiem świeżego surowca poddaje się ponownie rozdzielowi.

121

(P. 135138)

30. 07. 1969.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, Zakłady Elektrochemiczne „Ząbkowice”, Ząbkowice Będzińskie, (Romuald Bogoczek, Zbigniew Wałaszek, Wiesław Szeja, Janusz Krawczyk, Jan Słaboń).

Sposób otrzymywania tiosiarczanu sodowego z wykorzystaniem jonitów z roztworu soli sumarycznej otrzymanego przy oczyszczaniu gazu koksowniczego metodą „Thylox” znamienny tym, że wodny roztwór surowca o korzystnym sumarycznym stężeniu w zakresie 400 do 900 g/litr kontaktuje się z żywicą jonowymienną rodzaju żelowego korzystnie **monopolarną**, następnie oddziela się roztwór od żywicy korzystnie w ilości 40—80% i odparowuje go otrzymując krystaliczny albo bezwodny tiosiarczan sodowy, a żywicę jonitową regeneruje się przez przemycie wodą.

12i (P. 137157) 27. 11. 1969.

Mark Alexandrowicz Miniowich, Moskwa, Anna Lvovna Shneron, Moskwa, Victor Andrianowich Molochnov, Dneprodzershinsk, ZSRR.

Katalizator z obniżoną zawartością platyny przeznaczony do utleniania amoniaku na tlenek azotu, stanowiący siatkę ze stopów na podstawie platyny, palladu i rodu, znamienny tym, że zawiera 75—82 wag. % platyny, 15—22 wag. % palladu, 2—3,5 wag. % rodu, oraz 0,05—0,15 wag. % złota, żelaza i irydu.

12m (P. 138136) 13. 01. 1970.

(P. 138136)

Pierwszeństwo: 14. 01. 1969 Stany Zjednoczone Ameryki.

E. R. Squibb and Sons, Inc., Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki, (Ivan Ascanio, Thomas A. Haney, Gerald A. Bruno).

Sposób wytwarzania koloidalnego siarkowego preparatu technetu-99m, w którym kwaśny roztwór zawierający jony nadtechnecjanowe łączy się z odpowiednim źródłem siarki w obecności środka wytwarzającego żel i buforuje się uzyskując substancję koloidalną, znamienny tym, że stosuje się środek chelatujący.

12m (P. 142229) 23. 07. 1970.

Poznańskie Zakłady Nawozów Fosforowych, Luboń k. Poznania, (Zenon Szulc, Jerzy Tomczak, Norbert Koralewski).

Sposób wytwarzania tlenku glinowego przez prażenie zasadowego siarczany glinowo-amonowego zanieczyszczonego związkami potasu lub zasadowego siarczany glinowo-potasowego, znamienny tym, że proces prażenia prowadzi się dwustopniowo, najpierw w temperaturze poniżej 1100°C, gdzie następuje rozkład siarczanych i wydzielają się tlenki siarki, a następnie w piecu fluidalnym w temperaturach powyżej 1200°C, gdzie następuje wydzielenie związków potasu w postaci par unoszonych przez gazy odlotowe, które kieruje się do urządzenia zraszane wodą lub roztworem obiegowym, gdzie zachodzi wymywanie związków potasu.

12n (P. 135701) 6. 09. 1969.

Instytut Chemii Nieorganicznej, Gliwice, (Jerzy Najda, Mirosława Tobolik, Kazimierz Bednarczyk).

Sposób wytwarzania związków tytanu z rud tytanowych zawierających związki żelaza trójwartościowego przez działanie na rudę kwasem mineralnym z późniejszą dalszą przeróbką roztworu tytanowego, znamienny tym, że do rozkładu rudy stosuje się kwas mineralny zawierający tytan trójwartościowy.

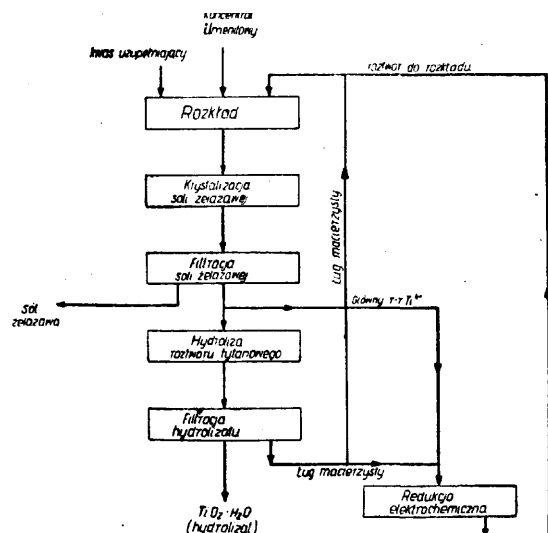

Fig.1

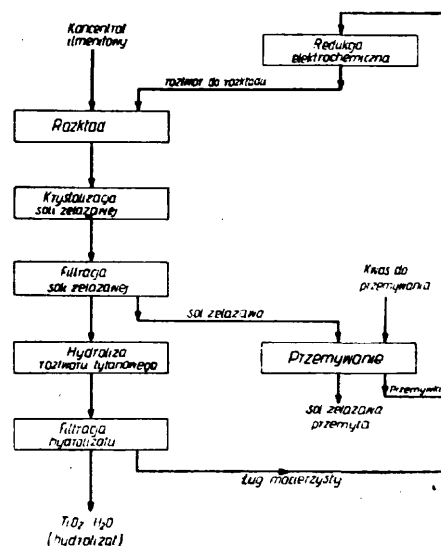

Fig.2

12n (P. 136152) 3. 10. 1969.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, Polska, (Ryszard Rink, Kazimierz Ostojki).

Sposób wytwarzania tlenków ołowiu w postaci drobnych proszków i pyłów znamienny tym, że surowiec wyjściowy poddaje się działaniu wysokiej temperatury w atmosferze utleniającej w czasie rozdrabniania w spalinowym młynie strumieniowym, do którego komory spalania wprowadza się nadmiar powietrza lub w którym wzbogaca się spaliny w tlen poza komorą spalania.

12n (P. 137589) 15. 12. 1969.

Przedsiębiorstwo Przemysłowo-Handlowe „Polskie Odczynniki Chemiczne”, Gliwice, (Panajotis Papageorgios, Jerzy Schroeder, Marian Płonka).

Sposób odzyskiwania palladu i platyny ze zużytych katalizatorów przemysłowych, o czystości wymaganej do ponownego wytwarzania katalizatorów drogą procesu alkalicznego przez roztrawianie katalizatorów na nośnikach SiO_2 lub Al_2O_3 w wodorotlenku sodu lub potasu, ogrzewanie i rozcieńczanie otrzymanych produktów wodą, przemycanie oddzielonego szlamu wodą odmineralizowaną, roztrawianie szlamu palladowego lub platynowego do kwasu chloropalladowego lub chloroplatynowego, wytrącanie palladu lub platyny przy pomocy środka redukującego, ponowne roztrawianie palladu lub platyny do kwasu chloropalladowego lub chloroplatynowego znamienny tym, że do wodorotlenku sodu lub potasu dodaje się glicerynę, otrzymany szlam palladowy lub platynowy po oddzieleniu od roztworu przemycany jest wodą odmineralizowaną z dodatkiem gliceryny, po roztrawieniu szlamu do kwasu chloropalladowego lub chloroplatynowego strąca się czerń palladową lub platynową za pomocą gliceryny jako środka redukującego, odmywa szlam palladowy lub platynowy wodą odmineralizowaną z dodatkiem gliceryny a następnie po ponownym roztrawieniu do kwasu chloropalladowego lub chloroplatynowego, nastawia kwasowość i zawartość palladu lub platyny w roztworze, oczyszcza na kolumnie wypełnionej kationitem a z oczyszczonych roztworów wytwarza związki palladu lub platyny znanymi sposobami.

12n (P. 137824) 29. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 30. 12. 1968, 8. 09. 1969 - Francja.

Institut Francais du Pétrole des Carburants et Lubrifiants, Rueil-Malmaison, Francja, (Philippe Courty, Hubert A jot, Bernard Delmon).

Sposób otrzymywania żeli zawierających jony molibdenianowe i żelazowe w stosunku atomowym Mo/Fe 0,4—3, przez poddanie reakcji przy mieszaniu roztworu związku molibdenu z roztworem związku żelazowego, znamienny tym, że dla otrzymania żelu zwartego, jednorodnego, bezpostaciowego i przezroczystego poddaje się reakcji roztwór zawierający molibdenian amonowy w stężeniu 0,1—2,5 gramoatomu molibdenu w litrze z roztworem zawierającym sól żelazową w stężeniu 0,3 żelaza w litrze do stężenia roztworu nasyconego, i w stosunku atomowym M/(Fe+M) od 0 do 0,5 związku metalu M lub związków metali M lub N, takich jak kobalt, nikiel, mangan, chrom, skand, itr i metale ziem rzadkich o liczbie atomowej 57—71 włącznie, pod postacią pojedynczych kationów, przy czym ilość roztworów dobiera się tak, aby stosunek atomowy Mo/(Fe+M) w ich mieszaninie wynosił korzystnie 0,4—5, a temperatura reakcji mieściła się w granicach 30°C.

12n (P. 142451) 3. 08. 1970.

Politechnika Śląska, (Katedra Chemii i Technologii Nieorganicznej), Gliwice, (Marian Kowalczyk).

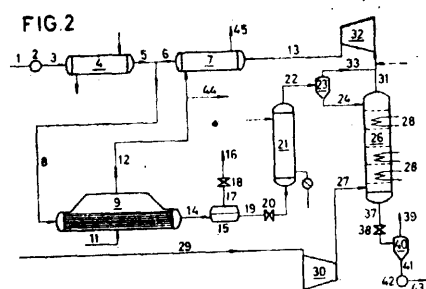
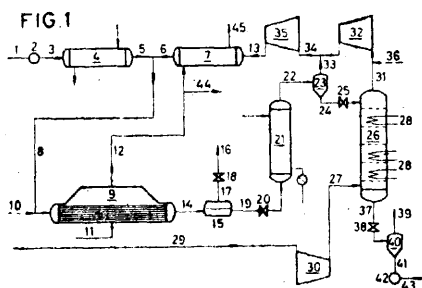
Sposób otrzymywania azotanu ołowiawego wysokiej czystości znamienny tym, że azotan ołowiawy strąca się mieszaniną stężonego kwasu azotowego i alkoholu metylowego lub etylowego w stosunku 1:1 z roztworu, z którego najpierw strącono i oddzielono osad nośnika tworzący się po dodaniu wodnego roztworu amoniaku i wodnego roztworu dwuetylodwutiosiokarbaminianu sodowego do około 3-molowego roztworu azotanu ołowiawego.

12o (P. 119360) 7. 03. 1967.

Pierwszeństwo: 10. 03. 1966 - Norwegia.

Norsk Hydro-Elektrisk Krafstofakieselskab, Oslo, Norwegia.

Sposób wytwarzania mocznika przez reakcję NH_3 i CO_2 w temperaturze 180—220°C pod ciśnieniem 100—400 atm, przy czym nie przekształcony w mocznik karbaminianu amonu rozkłada się na gazowy NH_3 i CO_2 z zastosowaniem jedno- lub kilkustopniowego rozprężenia mieszaniny poreakcyjnej do ciśnienia 30—150 atm przed końcowym rozprężaniem do ciśnienia w przybliżeniu atmosferycznego i przy jednoczesnym przepuszczaniu w jednym lub kilku stopniach rozprężania, w przeciwnym kierunku do mieszaniny poreakcyjnej

gazu odpędzającego oraz przy dostarczeniu ciepła przynajmniej w jednym stopniu rozprężania, przy czym otrzymane produkty gazowe zawierające NH_3 i CO_2 zwraca się do reaktora syntezy mocznika a mocznik odprowadza się z układu, znamienny tym, że jako gaz odpędzający stosuje się CO_2 , który wprowadza się w etapie rozprężania w ilości 50—100% CO_2 potrzebnego do syntezy mocznika, przy czym mieszaninę gazową opuszczającą sekcję rozkładu i dwutlenek węgla doprowadzany do obiegu spręża się do ciśnienia syntezy.

12o (P. 123109) 19. 10. 1967.

Universal Oil Products Company, Des Plaines, Illinois, Stany Zjednoczone Ameryki, (John Chandler Hayes).

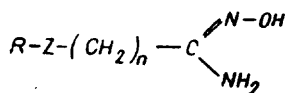
Sposób katalitycznego reformowania węglowodorów, w którym surowiec węglowodorowy o temperaturze wrzenia równej temperaturze wrzenia frakcji benzynowych, zawierający wodę i siarkę, poddaje się w urządzeniu do reformowania reakcji z gazem zawierającym wodór, w podwyższonej temperaturze i pod zwiększonym ciśnieniem, w obecności katalizatora zawierającego składnik metaliczny z grupy platynowców i odporny na działanie ciepła tlenek nieorganiczny jako nośnik, po czym z otrzymanej mieszaniny poreakcyjnej oddziela się gaz zawierający wodór i zwraca go co najmniej częściowo do strefy reakcji, a otrzymany żądany produkt reakcji odprowadza się, znamienny tym, że surowiec węglowodorowy poddaje się katalitycznemu reformowaniu pod ciśnieniem 5,1—20,4 at, w temperaturze 427—593°C, przy czym całkowita zawartość wody w środowisku reakcyjnym wprowadzonej z surowcem i powstającej w czasie reakcji wynosi mniej niż 10 części wagowych na milion części wagowych wprowadzonego surowca węglowodorowego, a zawartość siarki wynosi 10—2400 części wagowych na milion części wagowych wprowadzonego surowca.

12o (P. 127374) 5. 06. 1968.

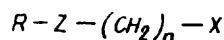
Pierwszeństwo: 6. 06. 1967 - Węgry.

Chinoi Gyógyszer-és Vegyészeti Termékek Gyára RT, Budapeszt, Węgry, (Kálmán Hars-ányi, Kálmán Takács, Zsuzsa Relie, Éva Milák, László Tardos, Dezső Korbonits, Pál Kiss, Csaba Gönezy).

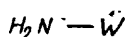
Sposób wytwarzania nowych amidoksymów kwasów alkan- lub aralkanokarboksylowych o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza ewentualnie podstawioną jednym lub wieloma atomami chlorowca grupami alkalksylowymi, alkilowymi, hydroksylowymi, merkaptaralkoksylowymi lub aryłowymi, grupę benzoksazolilową, benzotiazolilową, benzizotiazolilową, pirymidoimidazolilową, izochinolinową, izokarbostyrylilową, chinoksalinilową, chinazolinilową lub benzotriazynilową albo analogiczne grupy, w których pierścień heterocykliczny jest uwodorniony i w których jeden lub dwa atomy węgla pierścienia heterocyklicznego mogą być połączone wiązaniami podwójnymi z nie należącymi do pierścienia atomami tlenu lub siarki tworząc grupy karbonylowe albo tiokarbonylowe, Z oznacza grupę metylenową, ewentualnie podstawioną rodnikiem fenylowym, n oznacza liczbę 0, 1 lub 2, oraz ich soli, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 2, w którym R, Z i n mają znaczenie jak podano dla wzoru 1, a X oznacza grupę cyjanową, grupę tioamidową o wzorze $-\text{CSNH}_2$, grupę iminoeterową o wzorze $-\text{C}(=\text{NH})\text{O}$ -alkil lub resztę chlorku kwasu hydroksalowego o wzorze $-\text{C}(=\text{NOH})\text{Cl}$, poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze ogólnym 3, w którym W oznacza grupę wodorotlenową lub, jeżeli w związku o wzorze ogólnym 2 X jest resztą chlorku kwasu hydroksalowego, W oznacza atom wodoru, po czym otrzymane związki ewentualnie przeprowadza się w ich sole lub też otrzymane sole przeprowadza się w wolne amidoksymy albo w inne sole.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

120

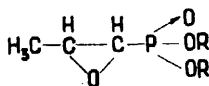
(P. 129719)

24. 10. 1968.

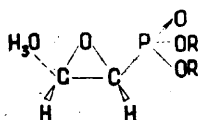
Pierwszeństwo : 15. 05. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Merck and Co., Inc., Rahway, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki, (Burton Grant Christensen, William Joseph Leanza, Georg Albers-Schonberg).

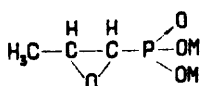
Sposób wytwarzania nowych estrów kwasu (-) cis-1, 2- epoksypropylofosfonowego o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza niższy rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, mający łańcuch prosty lub rozgałęziony, niższy rodnik alkenylowy o 2 lub 3 atomach węgla, niższą grupę alkiloaminoalkilową, w której rodniki alkilowe zawierają po 1—3 atomów węgla, niższą grupę acyloalkilową albo niższą grupę acyloksyalkilową, znamienny tym, że dwumetaliczny fosfonian o ogólnym wzorze 2, w którym M oznacza atom metalu ciężkiego, korzystnie atom srebra, albo atom metalu alkalicznego, w środowisku organicznego rozpuszczalnika, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze 3, w którym R ma wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chlorowca lub grupę wodorotlenową, przy czym jeżeli stosuje się związek o wzorze 3, w którym X oznacza grupę wodorotlenową, wówczas reakcję prowadzi się w obecności chlorku tionylu.

Wzór 1

Wzór 1a

Wzór 2.

Wzór 3

120

(P. 131468)

30. 01. 1969.

Patent dodatkowy do patentu nr 52054.

Pierwszeństwo: 31. 01. 1968 - NRF.

Chemische Werke Witten GmbH, Witten, NRF, (Sankha Sekhar Naskar, Hans-Leo Hülsmann, Gustaw Renckhoff).

Udoskonalenie sposobu wytwarzania jednolitych estrów dwuarylowych aromatycznych kwasów dwukarboksylowych według patentu nr 52054 przez ogrzanie kwasów lub ich estrów o 1—6 atomach węgla w grupie alkilowej z równoważnymi ilościami lub z niewielkim nadmiarem fenolu i bezwodnika kwasu octowego w obecności katalizatorów przeestryfikowania do temperatury powyżej 140°C i możliwie szybko usunięcie wydzielonego kwasu octowego lub octanu alkilu z mieszaniny reakcyjnej, przy czym do wytworzenia estrów arylowych kwasu tereftalowego stosuje się jako katalizator tytanian butylu, znamienny tym, że w celu uzyskania czystego, bezbarwnego dwufenylotereftalanu ogrzewa się dwualkilotereftalan z co najmniej równoważną ilością octanu fenylu w obojętnej atmosferze z dodatkiem 1—5% wagowych węgla aktywnego do temperatury powyżej 150°C, po czym najpierw dodaje się katalizator tytanowy, po zakończeniu oddzielania octan alkilu zawierający węgiel surowy ester miesza się w atmosferze gazu obojętnej z aromatycznym węglowodorem, korzystnie z ksylenem, i wydzielony zawierający węgiel produkt krystaliczny przekry staliżuje się ponownie ewentualnie z dodatkiem świeżego adsorbenta.

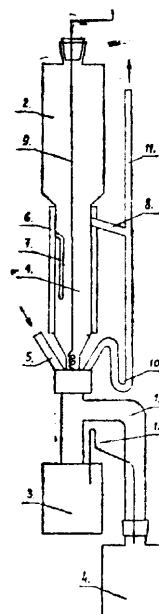
120

(P. 133424)

8. 05. 1969.

Politechnika Warszawska, (Katedra Technologii Chemicznej Organicznej), Warszawa, (Stanisław Pasynkiewicz, Zbigniew Dolecki).

Sposób wytwarzania seskwichlorku metyloglinowego z glinu metalicznego i gazowego chlorku metylu znamienny tym, że glin metaliczny techniczny aktywuje się związkiem glinoorganicznym o wzorze $R_nAlX_{(3-n)}$, gdzie R oznacza rodnik alkilowy, a X atom chloru, bromu lub jodu lub dowolną mieszaninę tych związków w temperaturze od 150 do 200°C w czasie od 10 do 40 minut, a następnie w zaktwowanym układzie prowadzi się reakcję z gazowym, technicznym chlorkiem metylu w sposób ciągły, w fazie gazowej, w przeciuprądzie lub współprądzie chlorku metylu i glinu metalicznego, w temperaturze od 20 do 200°C.

120 (P. 134251) 17. 06. 1969.
Pierwszeństwo: 19. 06. 1968 - Francja.

Societe Nationale des Petroles d'Aquitane Courbevoie, Francja, (Philippe Reulet, Alain Pfister, Jacques Tellier, Hean Henri Blanc, Kirsten Borre Joergensen, Hans Bohlbro).

Sposób wytwarzania alifatycznych nitrili nienasyconych przez utlenianie w fazie gazowej olefin za pomocą tlenu w obecności amoniaku, w kontakcie z katalizatorem zawierającym fosfor, wanad i molibden, znamienny tym, że stosuje się fosfor, wanad i molibden, w postaci heteropolianionu fosforowanadomolibdenowego.

120 (P. 135089) 28. 07. 1969.
Pierwszeństwo: 30. 07. 1968 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

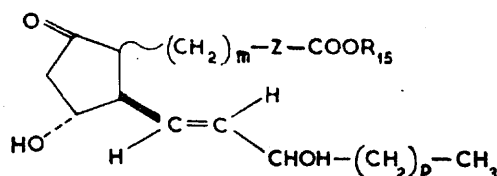
Institut für Silikon-und Fluorkarbon-Chemie, Radebeul, NRD, (Sigrid Reichel).

Sposób wytwarzania γ -aminopropylalkoksylosilanów i γ -aminopropylalkiloalkoksylosilanów przez przyłączanie alkilowodorkoksylosilanów albo wodoralkoksylosilanów do alliloaminy znamienny tym, że składniki ogrzewa się w obecności znanych katalizatorów reakcji przyłączania, pod chłodnicą zwrotną dopóty, dopóki temperatura mieszaniny reakcyjnej nie osiągnie stałej wartości, przewyższającej 110°C.

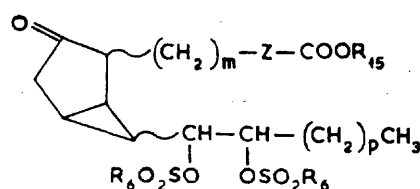
120 (P. 135097) 28. 07. 1969.
Pierwszeństwo: 29. 07. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

The Upjohn Company, Kalamazoo, Stany Zjednoczone Ameryki (John Edward Pike, Paul William Schneider).

Sposób wytwarzania nowych analogów prostaglandyny, o wzorze 35, w którym m oznacza 1—6; p oznacza 0—7, R_{15} oznacza alkil o 1—4 atomach węgla lub grupę $-\text{CH}_2\text{CCl}_3$; Z oznacza etylen podstawiony 1 lub 2 atomami fluoru, metylem, etylem lub alkilem o 3 lub 4 atomach węgla, Z oznacza, że podstawnik w pierścieniu jest w konfiguracji alfa lub beta, znamienny tym, że na ester kwasu dwusulfonowego o wzorze 36, w którym m, p, R i Z mają wyżej zdefiniowane znaczenie; R_6 oznacza alkil o 1—5 atomach węgla, Z oznacza, że grupa $-(\text{CH}_2)_m-\text{Z}-\text{COOR}_{15}$ przyłączona jest do pierścienia cyklopentanowego w konfiguracji alfa lub beta i w konfiguracji egzo lub endo w stosunku do podstawnika w pierścieniu cyklopropanowym, działa się wodą, w temperaturze 0—60°.

WZÓR 35

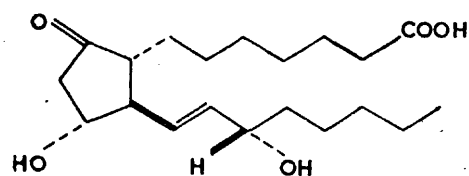

WZÓR 36

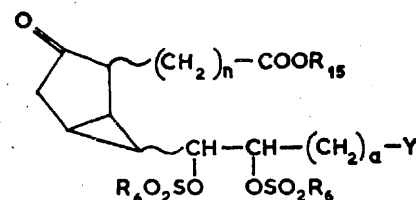
120 (P. 135099) 28. 07. 1969.
Pierwszeństwo: 29. 07. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

The Upjohn Company Kalamazoo, Stany Zjednoczone Ameryki (John Edward Pike).

Sposób wytwarzania nowych analogów prostaglandyny, o wzorze 1, w którym n oznacza 1—8; a oznacza 0—4; R_{15} oznacza alkil o 1—4 atomach węgla lub $-\text{CH}_2\text{CCl}_3$; Y oznacza izobutyl, trzeciorzędowy butyl, 3,3-dwufuorobutyl, 4,4-dwufuorobutyl, lub 4,4,4-trójfurbutyl; Z oznacza, że podstawnik w pierścieniu znajduje się w konfiguracji alfa lub beta, znamienny tym, że na ester kwasu dwusulfonowego o wzorze 36, w którym n, a, R_{15} i Y mają wyżej zdefiniowane znaczenia, R_6 oznacza alkil o 1—5 atomach węgla; Z oznacza, że grupa $-(\text{CH}_2)_n-\text{COOR}_{15}$ przyłączona jest do pierścienia cyklopentanowego w konfiguracji alfa lub beta i że znajduje się w konfiguracji egzo lub endo w stosunku do grupy dołączonej do pierścienia cyklopropanowego działa się wodą w temperaturze 0—60°.

WZÓR 1

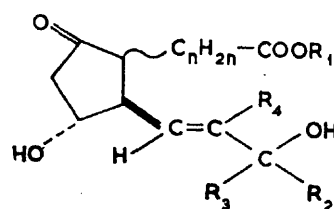

WZÓR 36

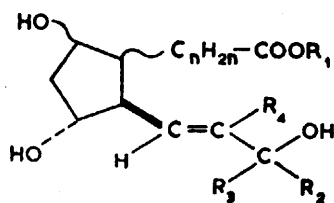
120 (P. 135100) 28. 07. 1969.
Pierwszeństwo: 29. 07. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

The Upjohn Company, Kalamazoo, Stany Zjednoczone Ameryki (Frank Harris Lincoln, William Paul Schneider).

Sposób wytwarzania nowych analogów prostaglandyny, o wzorze 8, w którym R oznacza wodór, alkil o 1—8 atomach węgla, cykloalkil o 3—10 atomach węgla, aralkil o 7—12 atomach węgla, fenyl, fenyl podstawiony 1—3 atomami chloru lub alkilem o 1—4 atomach węgla, lub etylem podstawionym w położeniu beta 3 atomami chloru, 2 lub 3 atomami bromu, lub 12 lub 3 atomami jodu; R_2 oznacza wodór lub alkil o 1—8 atomach węgla, podstawiony 0—3 atomami fluoru, R_3 i R_4 oznaczają wodór, lub alkil o 1—4 atomach węgla, C_nH_{2n} oznacza alkilen o 1—8 atomach węgla podstawiony 0—2 atomami fluoru, Z oznacza, że grupa hydroksylowa przyłączona jest do pierścienia w konfiguracji alfa lub beta, znamienny tym, że działa się borowodorkiem sodowym na związek o wzorze 7, w którym R_1 , R_2 , R_3 , R_4 i C_nH_{2n} mają wyżej podane znaczenie.

WZÓR 7

WZÓR 8

120

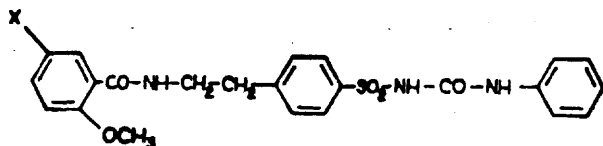
(P. 135169)

1. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 2. 08. 1968 - Niemiecka Republika Federalna.

Farbwerke Hoechst AG vormals Meister Lucius und Brüning, Frankfurt n. Menem, NRF, (Rudi Weyer, Walter Aumüller, Helmut Weber, Karl Muth, Felix Helmut Schmidt).

Sposób- wytwarzania acyloaminoalkilobenzenosulfonylomocznika o wzorze 1, w którym X oznacza chlorek lub grupę metylową, znamienny tym, że benzenosulfonyloizocyjaniany, estry benzenosulfonylowe kwasu karbaminowego, estry benzenosulfonylowe kwasu tiokarbaminowego, benzenosulfonylomoczniki, benzenosulfonylosemikarbazydy lub benzenosulfanylosemiekarbazydy podstawione grupą wg wzoru 2 w pozycji para poddaje się reakcji z Δ 2-cykloheksenyloaminą lub jej solami, sulfamidy o wzorze 3 lub ich sole poddaje się reakcji z izocyjanianami, estrami kwasu karbaminowego, estrami kwasu tiokarbaminowego, halogenkami kwasu karbaminowego lub mocznikami podstawionymi Δ 2-cykloheksenyloaminą, hydrolizuje się odpowiednio podstawiane etery benzenosulfonyloizomocznika, estry benzenosulfonyloizomocznika, estry benzenosulfonyloizotiomocznika, kwasy benzenosulfonyloparabanowe lub amidyny kwasów benzenosulfonylofenylohalogenomrówkowych, przyłącza się wodę do odpowiednio podstawionych karbodwuimidów, w odpowiednio podstawionych benzenosulfonylotiomocznikach wymienia się atom siarki na atom tlenu, odpowiednie benzenosulfonylomoczniki lub benzenosulfenyloamoczniki utlenia się, do benzenosulfonylomoczników o wzorze 4 wprowadza się przez acetylowanie ewentualnie stopniowe resztę o wzorze 5, odpowiednio podstawione benzenosulfonylohalogenki poddaje się reakcji z Δ 2-cykloheksenyloamocznikiem lub jego solami metali alkalicznych, w odpowiednio podstawionych tioamidoalkilobenzenosulfonylomocznikach atom siarki zastępuje się atomem tlenu, związki o wzorze 6, lub ich pochodne z kwasem parabanowym lub związki o wzorze 7, w którym U oznacza w każdym przypadku niższą grupę O-alkilową, S-alkilową lub chlorowiec (korzystnie chlor), zmydla się i produkty reakcji ewentualnie zadaje się środkami alkalicznymi w celu wytworzenia soli.

120

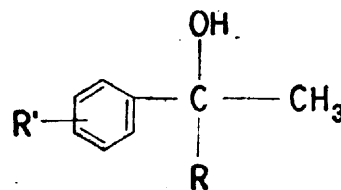
(P. 135243)

5. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 5. 08. 1968 - Stany Zjednoczone.

Halcon International, Inc. Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki, (Mitchell Becker, Sargis Khoobiar).

Sposób katalitycznego odwadniania aryloalkanoli do aryloalkanów w obecności ciepłego środowiska reakcji, znamienny tym, że odwadnianie prowadzi się w temperaturze powyżej 200°C, lecz poniżej temperatury rozkładu materiału stanowiącego ciepłe środowisko reakcji.

Wzór 1

120

(P. 135483)

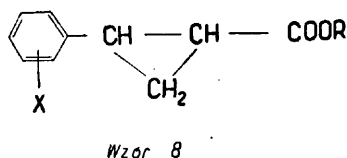
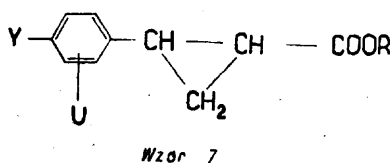
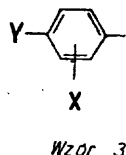
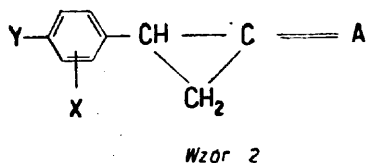
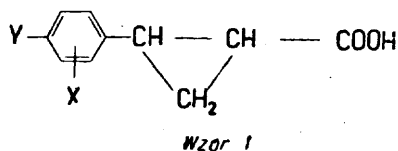
21. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 22. 08. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Scherico Ltd., Lucerna, Szwajcaria, (Margaret H. Sherlock, Nathan Sperber).

Sposób wytwarzania nowych kwasów 2-fenylocyklopropanokarboksylowych zawierających w grupie fenylowej podstawniki o ogólnym wzorze 1, w którym X oznacza atom wodoru, atom chlorowca, rodnik trójfluorometylowy, grupę nitrową, rodnik alkilowy, ewentualnie podstawiony grupą aminową, grupą alkilotio, grupą alkoksylową albo hydroksylową, zaś Y oznacza ewentualnie podstawiony rodnik fenylowy, cykloalifatyczny rodnik węglowodorowy, alifatyczny rodnik węglowodorowy, zawierający co najmniej jeden drugorzędowy atom węgla, albo odpowiedni rodnik cykloalifatyczny, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym X i Y mają wyżej podane

oznaczenia, zaś A oznacza grupę CH przeprowadza się w związek o wzorze 1, lub związek o ogólnym wzorze 3 kondensuje się ze związkiem, zdolny, do przyłączenia grupy =CHC do podwójnego wiązania związku o wzorze 3 z równoczesnym wytworzeniem pierścienia cyklopropanowego, przy czym jeden z podstawników D i E oznacza atom wodoru, a drugi grupę —COOR , symbole X i Y mają wyżej podane znaczenia; a R oznacza rodnik alkilowy lub związek wyjściowy, zawierający podstawiony rodnik fenylowy żądanego produktu końcowego i związane z tą grupą elementy strukturalne grupy kwasu cyklopropanokarboksylowego w postaci otwartego łańcucha z jedną lub dwiema reaktywnymi grupami, poddaje się kondensacji wewnątrzcząsteczkowej, przy czym grupa reaktywna i atom wodoru lub obydwie grupy reaktywne ulegają odsczczeniu i tworzy się pierścień cyklopropanowy; lub jako związek wyjściowy stosuje się kwas 2-fenylo-cyklopropanokarboksylowy o ogólnym wzorze 7, zawierający w grupie fenylowej podstawniki, przy czym we wzorze 7 podstawnik U oznacza grupę dającą się przekształcić w podstawnik X, X i Y mają wyżej podane znaczenia a R oznacza atom wodoru lub ester albo sól takiego kwasu, przy czym związek wyjściowy poddaje się reakcji, w wyniku której podstawnik U zostaje przekształcony w podstawnik X; w celu otrzymania związku o wzorze 1, w którym Y oznacza alifatyczną grupę wodorotlenową, zawierającą co najmniej jeden drugorzędowy atom węgla lub odpowiedni rodnik cykloalifatyczny, poddaje się alkilowaniu w obecności katalizatora w pozycji 4 pierścienia fenyloвого związku o wzorze 8, w którym R i X mają wyżej podane znaczenia lub od związku heterocyklicznego, zawierającego odpowiednie podstawniki i posiadającego w pierścieniu dwa lub cztery sąsiadujące z sobą atomy azotu, odsczczenia się azot, tworząc odpowiedni związek cyklopropanowy, przy czym reagują ze sobą odpowiednie elementy cząsteczki, jeżeli są one wystarczające, albo pozostające elementy cząsteczki reagują z odpowiednim innym związkiem, dostarczającym brakujące elementy cząsteczki i ewentualnie otrzymany w ten sposób wolny kwas lub jego ester poddaje jednej lub kilku spośród następujących operacji dodatkowych: zmydłaniu otrzymanego estru i/lub zestryfikowaniu otrzymanego wolnego kwasu albo przekształceniu otrzymanego estru w inny ester, przekształceniu w sól, wyodrębnianiu różnych izomerów z ich mieszanin.

12o (P. 135872) 17. 09. 1969.

Nadodrzańskie Zakłady Przemysłu Organicznego "Rokita", Brzeg Dolny, (Władysław Materny, Zbigniew Kisza, Bolesław Nowicki, Joachim Kiklas, Włodzimierz Kotowski).

Sposób wydzielania czystego naftalenu z oleju naftalenowego lub naftalenu technicznego pochodzenia węglowego, odfenolowanego działaniem ługu sodowego, znamienny tym, że poddaje się go działaniu kwasu siarkowego, o stężeniu 20–30% wag. w temperaturze 70–90°C w ilości teoretycznie potrzebnej do związania zasad pirydynowych, zwiększonej o 30% nadmiaru, wydziela olej z masy reakcyjnej w rozdzielaczu i poddaje w temperaturze 80–95°C działaniu kwasu siarkowego o stężeniu 75–90% wag. w ilości 3–4% wag. w stosunku do wagi oleju, następnie oddziela olej od kwasu i poddaje po raz drugi, w temperaturze 80–95°C, działaniu kwasu siarkowego o stężeniu 75–90% w ilości dwukrotnie większej, niż teoretycznie potrzebna na zulfonowanie zawartego w nim tionafenu, oddziela od kwasu i w znany sposób zubożetnia ługiem sodowym, oddziela od ługu i poddaje rektyfikacji.

12o (P. 135873) 17. 09. 1969.

Instytut Włókien Sztucznych i Syntetycznych w Łodzi i Tomaszowskie Zakłady Włókien Sztucznych w Tomaszowie Mazowieckim (Adam Dąbrowski, Teresa Kapecka, Zdzisława Walent, Jerzy Kędzior, Zdzisław Akerman, Marian Szewczyk).

Sposób alkalizacji masy celulozowej w procesie wytwarzania włókien i folii wiskozowych, szczególnie masy celulozowej niższej jakości, za pomocą wodnego roztworu wodorotlenku sodowego z dodatkiem związków powierzchniowo czynnych, znamienny tym, że do

wodnego roztworu wodorotlenku sodowego przeznaczanego do alkalizacji celulozy dodaje się organiczne związki aromatyczne zawierające grupy sulfonowe i/lub hydroksylowe, korzystnie produkt kondensacji kwasu γ -naftalenosulfonowego z formaldehydem, sól sodową kwasu p -toluenosulfonowego lub fenol, w ilości 0,0002 – 0,5% wagowego.

12o (P. 135928) 20. 09. 1969.

Zakłady Chemiczne, Blachownia Śl. (Zdzisław Kulicki, Wanda Grabiec-Kośka, Włodzimierz Kotowski).

Sposób wytwarzania kwasów dwukarboksylowych, a zwłaszcza kwasu tereftalowego przez katalityczne utlenianie alkilobenzenów w fazie ciekłej w temperaturze podwyższonej i przy atmosferycznym lub podwyższonym ciśnieniu, znamienny tym, że przeznaczony do utleniania alkilobenzen wprowadza się w fazie gazu wo-cieklej łącznie z czynnikiem utleniającym w sposób ciągły do reaktora zawierającego kompleks katalityczny w rozpuszczalniku organicznym, przy czym proces przebiega selektywnie pod ciśnieniem atmosferycznym lub podwyższonym w temperaturze 60–115°C z wydajnością teoretyczną.

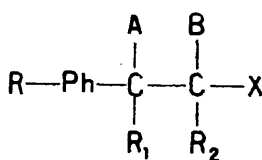
12o (P. 136064) 23. 10. 1969.

Pierwszeństwo: 25. 10. 1968, 23. 05. 1969, 23. 09. 1969
- Szwajcaria.

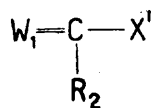
Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania pochodnych kwasów β -fenylo-tłuszczowych o wzorze ogólnym 1, w którym X oznacza wolną, zestryfikowaną lub przeprowadzoną w amid grupę karboksylową, A wolną lub podstawioną grupę hydroksylową lub razem z B oznacza drugie wiązanie C–C, B oznacza jednowartościową resztę węglowodorową o charakterze alifatycznym, atom wodoru, razem z R₂ dwuwartościową resztę węglowodorową o charakterze alifatycznym, lub razem z A oznacza drugie wiązanie C–C, R oznacza atom wodoru lub jednowartościową resztę węglowodorową o charakterze alifatycznym, R₂ oznacza atom wodoru, jednowartościową resztę węglowodorową o charakterze alifatycznym lub razem z B dwuwartościową resztę węglowodorową o charakterze alifatycznym, Ph oznacza resztę fenylową, a R w danym przypadku podstawioną resztę węglowodorową cykloalifatyczną, znamienny tym, że w związku o wzorze ogólnym 7, w którym R, Ph, A, B, R₁ i R₂ posiadają wyżej podane znaczenia, a Y oznacza resztę dającą się przeprowadzić w wolną, zestryfikowaną lub przeprowadzoną w amid grupę karboksylową, Y przeprowadza się w wolną, zestryfikowaną lub przeprowadzoną w amid grupę karboksylową lub w związku o wzorze ogólnym 8, w którym R, Ph, R₁, A, B i X posiadają podane znaczenia, a Y'' oznacza resztę dającą się odszczepić, odszczepia się resztę Y' lub w związku o wzorze ogólnym 9, w którym Ph, R₁, R₂, A, B i X posiadają podane znaczenia, a R₀ oznacza w danym przypadku podstawioną resztę cykloalkilową, która na dwóch sąsiadujących ze sobą atomach węgla posiada po jednej, dającej się odszczepić reszcie Y'', odszczepia się resztę Y'' z wprowadzeniem podwójnego wiązania, lub związek o wzorze ogólnym 10 zadaje się związkiem o wzorze ogólnym 11 z wydzieleniem W W₂, przy czym Ph, R₁ i R₂ posiadają wyżej podane znaczenia, X' oznacza X lub odwodnioną grupę karboksylową, a jedna z reszt W i W₂ oznacza grupę ketonową, a druga z nich oznacza resztę dającą się odszczepić z utworzeniem podwójnego wiązania, lub też związek o wzorze ogólnym 12, w którym R, Ph i R₂ posiadają podane znaczenia, zadaje w obecności cynku estrem o wzorze 13, w którym B i R₂ posiadają podane znaczenia, X₀ oznacza zestryfikowaną grupę karboksylową, a Hal oznacza atom chlorowca, lub w związkach o ogólnym wzorze 14, w którym R, Ph, R₂ i X posiadają wyżej podane znaczenia, a R₆ oznacza atom wodoru, jednowartościową resztę węglowodorową o charakterze alifatycznym lub razem z R₂ oznacza dwuwartościową

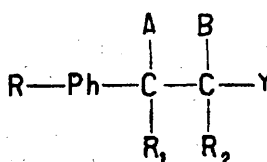
resztę węglowodorową o charakterze alifatycznym, redukuje się grupę ketonową do grupy hydroksylowej, lub działa się jednym na drugi, związkami o wzorach 15 i 16, w którym Ph, R, R₁, R₂ i X posiadają podane znaczenia, a M oznacza metal alkaliczny lub grupę o wzorze —Mg—Hal, gdzie Hal oznacza atom chlorowca, lub izomeryzuje się z przesunięciem podwójnego wiązania związku o wzorze 17, w którym R₁ oznacza odpowiadającą resztę RR₁ resztę węglowodorową o charakterze alifatycznym, w której wolne wartościowości znajdują się na tym samym atomie węgla, a R, R₂ i Ph posiadają podane znaczenia, lub związek o ogólnym wzorze R—Ph—C≡C—X, w którym R, Ph i X posiadają wyżej podane znaczenia redukuje się lub w związkach o wzorze ogólnym 18, w którym R, Ph, R₁, R₂ i X posiadają wyżej podane znaczenia, a Y¹ oznaczają dające się odszczępić reszty, te reszty Y¹ odszczępia się, lub w związkach o wzorze ogólnym 19, w którym R, Ph, R₁, R₂, R₆ i X posiadają wyżej podane znaczenia, a Ya oznacza resztę dającą się przeprowadzić w grupę hydroksylową wolną lub zetyfikowaną, tę resztę Ya przeprowadza się wolną lub zetyfikowaną grupę hydroksylową i jeżeli to pożądaną w otrzymanych związkach, w ramach produktów końcowych podstawniki wprowadza się, zmienia lub odszczępia, i/lub w danym przypadku otrzymane mieszaniny izomerów (mieszaniny racematów) rozdziela się na czyste izomery (racematy), i/lub otrzymane czyste racematy rozdziela się na antypody optyczne i/lub otrzymane połączenia w stanie wolnym przeprowadza się w ich sole, lub otrzymane sole w wolne związki.

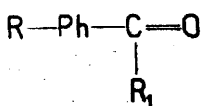
Wzór 1

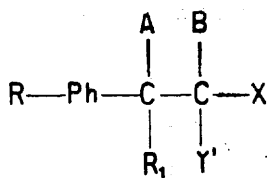
Wzór 11

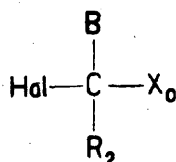
Wzór 7

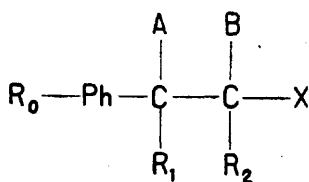
Wzór 12

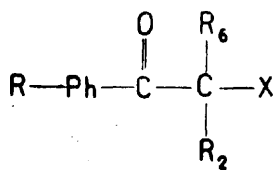
Wzór 8

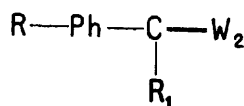
Wzór 13

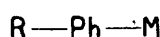
Wzór 9

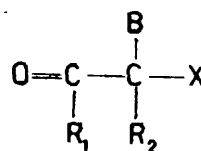
Wzór 14

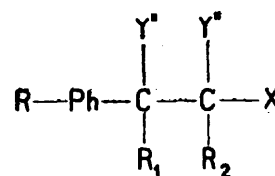
Wzór 10

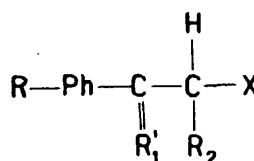
Wzór 15

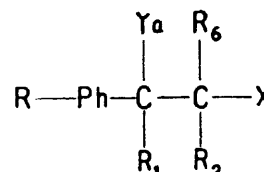
Wzór 16

Wzór 18

Wzór 17

Wzór 19

12o

(P. 136074)

29. 09. 1969.

Pierwszeństwo: 30. 09. 1968 - Japonia.

Daiichi Seiyaku Company Limited, Tokio, Japonia, (Saburo Nabeta, ej i Kuniyoshi, Masahiro Inagaki).

Sposób rozdzielania mieszaniny racemicznej O-acetylopantolaktanu na izomery optycznie czynne, znamienny tym, że homogeniczną fazą ciekłą zawierającą D (-) —O—acetylopantolaktan i L (+) —O—acetylopantolaktan szczepi się selektywnie optycznie czynnymi kryształami obydwu enancjomerów w układzie dwuskładnikowym, w niskiej temperaturze i krystalizuje się tego samego rodzaju izomer, co kryształ zaszczipający, a następnie wydziela się wytrącony osad.

12o

(P. 136095)

30. 09. 1969.

Pierwszeństwo: 1. 10. 1968 - Francja.

Institut Francais du Pétrole des Carburants et Lubrifiants, Rueil - Malmaison, Francja, (Georgis Codet, Francois Dawans, Francois - Xavier de Charentenay, Philippe Teyssie).

Sposób wytwarzania nowych związków metaloorganicznych metali przejściowych o ogólnym wzorze 1, w którym X oznacza atom chlorowca, n oznacza liczbę całkowitą 1—3, M_T oznacza atom metalu przejściowego grupy IV—VIII, podgrupy a i b układu okresowego pierwiastków, Y oznacza jon wodorowy lub anion OH i stanowi jon taki, jak H, F, Cl, Br, J, ClO₃, ClO₄, BrO₃, JO₃, CN, SCN, SO₄, S₂O₃, S₂O₆, NO₃, NO₂ lub o wzorze OR, w którym R oznacza jednowartościową resztę węglowodorową, korzystnie o 1—30 atomach węgla, taką jak grupa alkilowa, cykloalkilowa, alkiloarylowa, arylowa lub Y oznacza anion o ogólnym wzorze (H_{3-n}X_n)—C—CO₂ i każdy z symboli m, p i q oznacza liczbę całkowitą, korzystnie 1—4, przy czym suma m + p warunkuje elektroodbojętność związku i zazwyczaj jest równa wartościowości metalu oznaczonego symbolem M_T, L oznacza zasadę Lewisa, taką jak eter, amina, fosfina, a symbol r oznacza wartość liczbową, korzystnie 0—2, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze Y_pM_T(OH)_m, w którym Y, p, M_T oraz m mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z kwasem halogenooctowym lub pochodną funkcyjną tego kwasu lub jeżeli w związku o wzorze 1 symbol Y oznacza anion chlorowca, wówczas związek o ogólnym wzorze 2, w którym X, M_T oraz n mają wyżej podane znaczenie a symbol k oznacza wartość liczbową równą wartościowości metalu, poddaje się reakcji ze środkiem halogenującym, a następnie otrzymany związek ewentualnie poddaje się dalszej obróbce w celu aktywizacji zdolności katalitycznych polimerizacji stereospecyficznej dwuolefin sprzężonych.

120

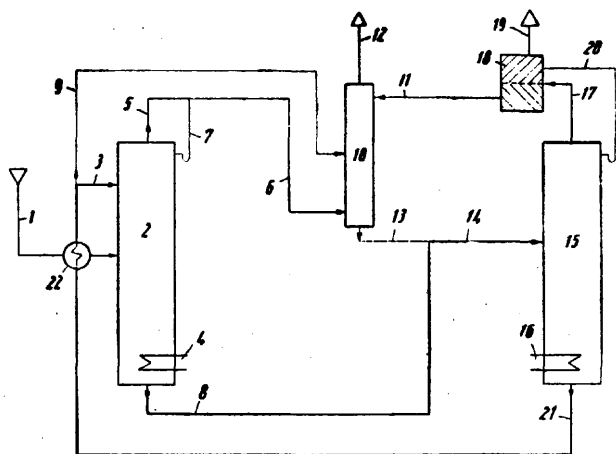
(P. 136097)

30. 09. 1969.

Pierwszeństwo: 14. 11. 1968 - Niemiecka Republika Federalna:

Metallgesellschaft Aktiengesellschaft, Frankfurt nad Main, NRF, (Eckar Miller, Bergen Enkheim, **Kamar Percy John**).

Sposób oddzielania czystych aromatycznych węglowodorów z mieszanin węglowodorów niearomatycznych za pomocą destylacji ekstrakcyjnej z użyciem rozpuszczalnika selektywnego, znamienny tym, że dla oddzielenia domieszek, których temperatura wrzenia jest wyższa od temperatury wrzenia produkowanego związku aromatycznego, oraz które po oddzieleniu produkowanego związku aromatycznego pozostają w rozpuszczalniku i, względnie lub, dla oddzielenia resztek rozpuszczalnika od produktu szczytowej destylacji ekstrakcyjnej, część rozpuszczalnika selektywnego kieruje się do ekstraktora, do którego najwyższego stopnia dostarcza się wodę, a do najniższego stopnia doprowadza się produkt frakcji szczytowej destylacji ekstrakcyjnej, czyli związki niearomatyczne oddzielone od produkowanych związków aromatycznych.

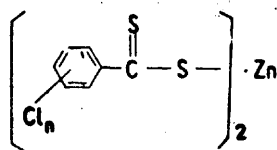
120

(P. 136106)

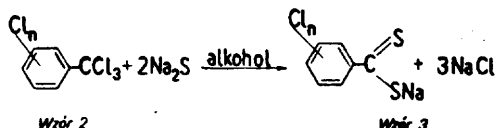
1. 10. 1969.

Sumitomo Chemical Company, Ltd., Osaka, Japonia, (Toshiaki Ozaki, Haruo Kunihiro).

Sposób wytwarzania soli cynkowych kwasu **chlorodwutiobenzoesowego** o ogólnym wzorze 1, w którym n oznacza liczbę całkowitą 1-5, znamienny tym, że chlorowany trój chlorek kwasu benzoowego o wzorze 2, w którym n ma wyżej podane znaczenie, poddaje się w środowisku alkoholu reakcji z siarczkiem sodowym, po czym otrzymany chlorodwutiobenzoesan sodowy o wzorze 3, w którym n ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z solą cynku w środowisku wodnym lub alkoholowym.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

Schemat

120

(P. 136111)

29. 09. 1969.

Fabryka Syntetyków Zapachowych „**Pollena-Aroma**”, Warszawa, Polska, (Leon Krupiński).

Sposób wytwarzania racemicznego **n-undekanolidu-1,4** z użyciem kwasu siarkowego i organicznych rozpuszczalników, z zastosowaniem odkwaszania i próżniowej destylacji znamienny tym, że kwas n, **10-hydroksyundecylowy**, względnie mieszaninę kwasów n, **(3-10)-hydroksyundecylowych** zadaje się wodnym, około 60% wagowo roztworem kwasu siarkowego, dodaje trudnolotnych, względnie nielotnych związków organicznych o redukującym charakterze, ogrzewa mieszaninę przy wrzeniu, korzystnie pod ciśnieniem do około 6 atmosfer, dotąd aż w pobranej próbie stwierdzi się pozytywny wynik rozpoznawczej reakcji zakończenia procesu laktonizacji z przegrupowaniem, po rozcieńczeniu mieszaniny wodą, zagotowaniu, ochłodzeniu, oddzieleniu i odrzuceniu kwasowo-wodnej warstwy, olejową warstwę mieszaniny poreakcyjnej zawierającej **n-undekanolid-1,4** bądź zadaje się organicznymi rozpuszczalnikami i osadotwórczymi wodorotlenkami lub tlenkami metali, po usunięciu osadu soli metali zakwasza się uzyskany roztwór i destyluje w próżni odbierając kolejno rozpuszczalnik i gotowy **n-undekanolid-1,4**, bądź olejową warstwę mieszaniny poreakcyjnej najpierw destyluje się w próżni z dodatkiem nielotnych związków organicznych o redukującym charakterze, destylat traktuje **osadotwórczymi** wodorotlenkami lub tlenkami metali, po przesączeniu cieczy od osadu soli metali i usunięciu z przesączu przez rozdział wodnej warstwy, olejową zakwasza się i destyluje w próżni odbierając gotowy **n-undekanolid-1,4**.

120

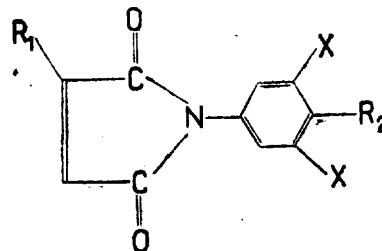
(P. 136215)

8. 10. 1969.

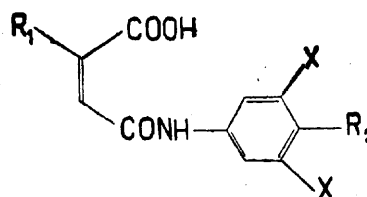
Pierwszeństwo: 9. 10. 1968 - Japonia.

Sumitomo Chemical Company, Ltd., Osaka, Japonia, (Akira Fujinami, Toshiaki Ozaki, Keiichi **Akiba**, Sigeo Yamamoto, **Katsuji** Nodera, Katsutoshi Tanaka, Tadashi Ooishi).

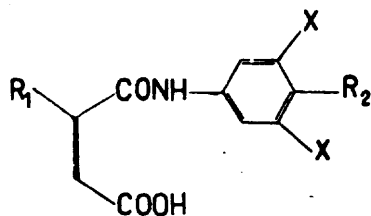
Sposób wytwarzania nowych pochodnych imidu kwasu **N-fenylomaleinowego** o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru lub chlorowca, niższy rodnik alkilowy, rodnik fenylowy lub rodnik fenylowy podstawiony chlorowcem, R₂ oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy lub atom chlorowca, a X oznacza atom chlorowca, przy czym w przypadku, gdy R₁ i R₂ są atomami wodoru, X oznacza atom chlorowca inny niż chlor, znamienny tym, że ogrze-

Wzór 1

Wzór 12

Wzór 13

wa się i odwadnia pochodne monoamidu kwasu N-fenylomaleinowego o ogólnym wzorze 12 lub 13, w których R R X mają wyżej podane znaczenie.

Srodek do zwalczania mikroorganizmów, znamienny tym, że obojętny nośnik i pochodną imidową kwasu N-fenylomaleinowego o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 R i X mają znaczenie podane w zastrz. 1.

12o

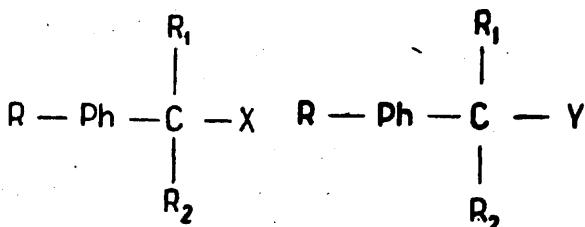
(P. 136239)

9. 10. 1969.

Pierwszeństwo: 11. 10. 1968, 6. 11. 1968, 8. 05. 1969, 21. 08. 1969
- Szwajcaria.

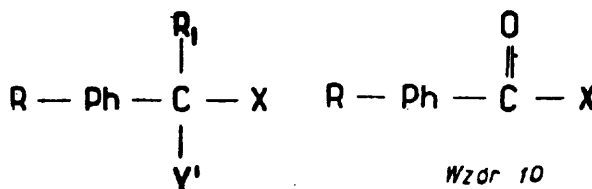
Ciba Société Anonyme, **Bazylea**, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych związków kwasów α -fenylo t uszczowych o ogólnym wzorze 1, w którym X oznacza wolną, estryfikowan  lub amidowan  grup  karboksylową, R oznacza rodnik 1-cykloalkenylowy, F oznacza rodnik 1-cykloalkenylowy, F oznacza rodnik o- lub p-fenylowy, a R R_2 oznaczają każdorazowo atom wodoru lub jednowartościowy albo  cznie oznaczają dwuwartościowy alifatyczny lub aryloalifatyczny rodnik węglowodorowy, znamienny tym, że w związku o wzorze 7, w którym R , F , R i R_2 mają wyżej podane znaczenia a Y oznacza rodnik dający się przeprowadzić w estryfikowan  lub amidowan  grup  karboksylową, rodnik oznaczony symbolem Y przeprowadza się w wolną, estryfikowan  lub amidowan  grup  karboksylową, albo w związku o wzorze 8, w którym R , F , R_1 i X mają wyżej podane znaczenie a Y' oznacza odszczepialny rodnik, odszczepia si  rodnik oznaczony symbolem Y , albo w związku o wzorze 9, w którym F , R_1 R_2 i X mają podane znaczenie, a R_0 oznacza ewentualnie podstawiony rodnik cykloalkilowy, posiadający przy atomach węgla w położeniu 1 i 2 po jednym rodniku odszczepialnym Y'' , odszczepia się oba rodniki oznaczone symbolem Y'' , wprowadzając podwójne wiązania 1, 2, albo w związku o wzorze 10, w którym R , F i X mają podane znaczenie, redukuje się grup  a-okso do 2 atomów wodoru, albo w związkach o wzorze 1, zawierających ugrupowanie o wzorze 11, w którym przy 2 sąsiednich atomach węgla znajduje się po jednym rodniku Y'' , odszczepia się oba rodniki Y'' , albo związek o wzorze 13, w którym R , F , R i X mają podane znaczenia a Hal oznacza atom halogenu, poddaje si  reakcji odpowiednim związkom metaloorganicznym, i ewentualnie, wprowadza do otrzymanych związków, w ramach substancji końcowych, podstawniki, zmienia lub odszczepia, i/lub ewentualnie otrzymywane mieszaniny izomerów (mieszaniny racematu) rozkłada na czyste racematy, i/lub otrzymane racematy rozdziela na optyczne antypody, i/lub otrzymane wolne związki przemienia w ich sole lub otrzymane sole w wolne związki.

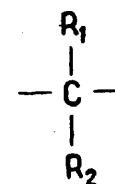
Wz r 1

Wz r 7

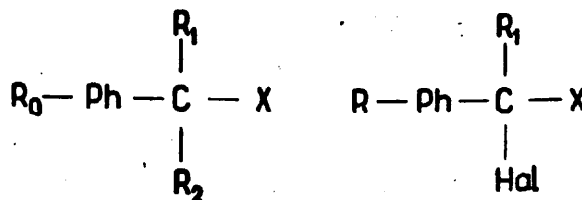

Wz r 8

Wz r 10

Wz r 11

Wz r 9

Wz r 13

12o
120(P. 136261)
(P. 136261)

10. 10. 1969.

Pierwszeństwo: 25. 10. 1968 - Niemiecka Republika
Federalna.

E. Merck Aktiengesellschaft, Darmstadt, NRF.

Sposób wytwarzania **19-nor-steroid w**, znamienny tym,  e **19-hydroksy-3-keto- -steroid** traktuje si  drugorz dow  amin .

12o

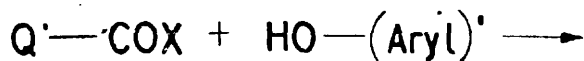
(P. 136290)

13. 10. 1969.

Pierwszeństwo: 14. 10. 1968, 12. 12. 1968 - Japonia.

Daiichi Seiyaku Co., Ltd., Tokio, Japonia, (Tuichi Yamamura, Setsuro Fujii, Atsui Okano, Miyoshi Hirata, Yasushi Abiko, Masato Inaoka, Reimei Maroi, Mosahiro Iwamoto, Soichi Funabashi, Takeo Naito).

Sposób wytwarzania estrów kwasu trans-4-aminometylocyklo-heksano-1-karboksylowego lub kwasu 4-aminometylo-benzoesowego o ogólnym wzorze $Q-COO-Aryl$, w którym Q oznacza grupę trans-4-aminometylo-cykloheksylow  lub 4-aminometylo-fenylową, a „Aryl” oznacza grupę fenylową, pirydylową, N-tlenek-pirydylową i naftylową, mającą ewentualnie jeden lub kilka podstawników, takich jak grupa hydroksylową, chlorowiec, grupa nitrową, aminową, karboksylową, formylową, sulfamoylow , karboksyalkilaminow , alkilową o 1-6 atomach węgla, alkoksylową o 1-6 atomach węgla, alkenylową o 1-6 atomach węgla, fenylową, karboksyalkoksylow , karboksyalkenylow , karboksyalkylkarbonylow , hydroksyalkilową, alkoksylkarbonylow  i karboksyalkilow , w której częśc alkilową może być podstawioną grup  aminową, hydroksylową lub chlorowcem oraz soli tych estrów dopuszczalnych w lecznictwie, znamienny tym, że halogenek kwasu o ogólnym wzorze 2, w którym (Aryl) posiada takie samo znaczenie jak „Aryl” lub oznacza taką grup  arylową, w której jeśli występuje jakokolwiek grupa aminową i/lub karboksylową, to jest odpowiednio zabezpieczona grup  benzylowsk , karbonylową i/lub benzylową, przy czym usuwa się grupy zabezpieczające, o ile występują.

Wzór 2

Wzór 3

120

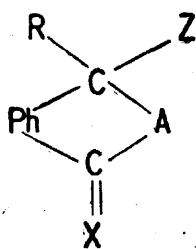
(P. 136309)

14. 10. 1969.

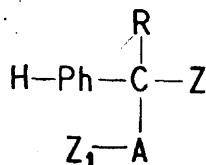
Pierwszeństwo: 16. 10. 1968, 3. 07. 1969, 2. 09. 1969
- Szwajcaria.

Ciba, Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

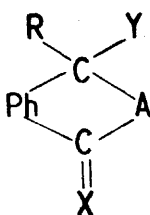
Sposób wytwarzania związków dwucyklicznych o wzorze ogólnym 1, w którym Ph oznacza resztę orto-fenylową, zawierającą w położeniu 4 lub 5, ewentualnie podstawioną resztę węglowodorową o charakterze alifatycznym, R oznacza niższą resztę alkilową lub atom wodoru, Z oznacza grupę karboksylową wolną, zestryfikowaną lub w postaci amidu, A oznacza resztę etylenową a X oznacza dwa atomy wodoru lub grupę karbonylową, znamienny tym, że związki o ogólnym wzorze 6, w którym Ph, R, Z i A posiadają wyżej podane znaczenie i Z₁ oznacza funkcjonalnie zmienioną grupę karboksylową, zawierającą grupę karbonylową, lub też oznacza wolną grupę karbonylową, cyklizuje się do związków o wzorze 1, w którym Ph, R, Z i A posiadają wyżej podane znaczenia, lub w związkach o ogólnym wzorze 8, w którym Ph, R, A i X posiadają wyżej podane znaczenia a Y oznacza resztę dającą się przeprowadzić w wolną, zestryfikowaną lub przeprowadzoną w amid grupę karboksylową, grupę tę przeprowadza się w wolną, zestryfikowaną lub przeprowadzoną w amid grupę karboksylową, i ewentualnie, w otrzymanych połączeniach w ramach definicji produktów końcowych, wprowadza się podstawniki, zmienia się je lub odszczepia i/lub w danym przypadku otrzymane mieszaniny izomerów, mieszaniny racematów rozdziela się na czyste racematy, i/lub otrzymane racematy rozdziela się na antypody optyczne, i/lub otrzymane wolne związki przeprowadza się w ich sole lub otrzymane sole przeprowadza się w wolne związki.

Wzór 1

Wzór 6

Wzór 8

120

(P. 136662)

3. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 4. 11. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Janssen Pharmaceutica N. V. Beerse, Belgia (Willem Soudyn, Ineke van Wijnsarden).

Sposób wytwarzania kwasu 1-(3-cyjano-3,3-dwufenylopropylo)-4-fenyloizonipekotynowego, znamienny tym, że niższy ester alkilowy kwasu 1-(3-cyjano-3,3-dwufenylopropylo)-4-fenyloizonipekotynowego poddaje się hydrolizie w obecności silnej zasady, po czym otrzymany kwas ewentualnie przeprowadza się w jego sole addycyjne z kwasami.

120

(P. 136744)

7. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 8. 11. 1968 - Niemiecka Republika Federalna.

Farbenfabriken Bayer, Aktiengesellschaft Leverkusen, NRF. (Wulf Schwerdtel, Walter Kronig, Gerhard Scharfe, Wolf gang Swodenk).

Sposób przerobu zanieczyszczonego octanu winylu przez destylację, znamienny tym, że cały proces destylacji prowadzi się w obecności tlenu, który doprowadza się do poszczególnych kolumn służących do destylacji octanu winylu.

120

(P. 136873)

12. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 13. 11. 1968 - Niemiecka Republika Federalna.

Knapsack Aktiengesellschaft, Knapsack bei Köln, Niemiecka Republika Federalna, (Kurt Sennewald, Wilhelm Vogt, Heinz Erpenbach, Hermann Glaser).

Sposób nastawiania pożądanej wydajności produkcyjnej przy wytwarzaniu nienasyconych estrów kwasów karboksylowych przez reakcję etylenu lub propylenu i kwasu karboksylowego metalu alkalicznego o 2 do 4 atomach węgla z cząsteczkowym tlenem w fazie gazowej, ewentualnie w obecności gazów obojętnych, w temperaturach od 100 do 250°C, korzystnie 150 do 220°C, pod ciśnieniem 1—21 atm., korzystnie 5—11 atm. w obecności katalizatora składającego się z metalicznego palladu, karboksylanu metalu alkalicznego osadzany na nośniku i ewentualnie dalszych metali jako aktywatorów, przy czym doprowadza się do katalizatora karboksylany metali alkalicznych lub związki metali alkalicznych, tworzące w warunkach reakcji karboksylany metali alkalicznych, w środowisku w takiej ilości, aby ubytek karboksylanów metali alkalicznych spowodowany wyparowaniem z gorącego katalizatora został uzupełniony, znamienny tym, że doprowadza się w pierwszym etapie procesu do katalizatora nie zawierającego jeszcze żadnego karboksylanu metali alkalicznych, potrzebną do nastawiania wydajności produkcyjnej ilość karboksylanów metali alkalicznych lub związków metali alkalicznych, tworzących w warunkach reakcji karboksylany metali alkalicznych i dopiero po tym, po osiągnięciu pożądanej wydajności katalizatora doprowadza się w drugim stopniu procesu do katalizatora zawierającego karboksylan metali alkalicznych związek metali alkalicznych w środowisku już w takiej tylko ilości, aby ubytek spowodowany wyparowaniem z gorącego katalizatora karboksylanów metali alkalicznych został uzupełniony.

120

(P. 137065)

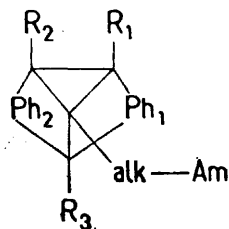
24. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 26. 11. 1968, 29. 08. 1969
- Stany Zjednoczone Ameryki.

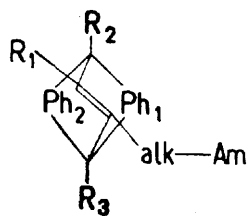
Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania związków pentacyklicznych, 4b, 8b, 8c, 8d-czterowodorodwubenzo [a, f] cyklopropiano [c, d] pentalenowych, o wzorze 1, w którym każda z reszt Ph₁ i Ph₂ oznacza resztę 1,2-fenylenową, alk umiejscowiony jest zamiast niższej reszty alkilowej, Am oznacza grupę aminową, R₁ oznacza wodór, zetyfikowaną albo zestryfikowaną grupę hydroksylową, resztę alifatyczną albo aromatyczną, względnie niższą grupę alkilenową związaną z atomem azotu aminowej grupy Am, każda zaś z grup R₂ i R₃ oznacza atom wodoru, wolną zetyfikowaną lub zestryfikowaną grupę hydroksylową, albo resztę alifatyczną oraz sposób otrzymywania pochodnych acyloowych, N-tlenków, czwartorzędowych pochodnych amoniowych albo soli tych związków, znamienny tym, że:

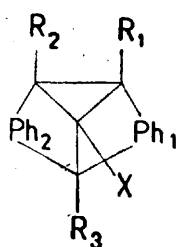
w związku o wzorze 2, w którym X symbolizuje resztę dającą się przeprowadzić w grupę o wzorze **-alk-Am**; przeprowadza się X w resztę o wzorze **-alk-Am**, albo że związek o wzorze 3 naświetla się, albo że w związku o wzorze 4, w którym każda z reszt Y i Z symbolizuje reaktywną, zestryfikowaną grupę hydroksylową zamyka się pierścień w reakcji z metalem i, gdy zachodzi potrzeba, otrzymany związek przeprowadza się w ściśle określonych ramach w inny związek wynalazku i/albo, gdy potrzeba, otrzymany związek przeprowadza się w pochodną acylową, **N-tlenek**, czwartorzędowy związek amoniowy albo jego sól i/albo, gdy potrzeba, otrzymaną sól przeprowadza się w wolny związek albo w inną sól i/albo, gdy potrzeba, **otrzymaną mieszaninę izomerów** przeprowadza się w izomery pojedyncze.

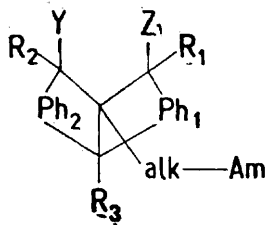
Wzór 1

Wzór 3

Wzór 2

Wzór 4

120

(P. 137088)

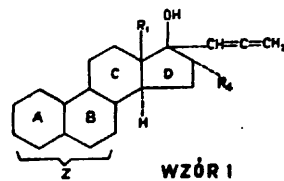
24. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 25. 11. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

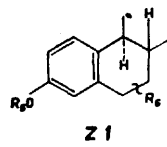
Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Eugene E. Galantay, Dietmar A. Habeck).

Sposób wytwarzania podstawionych steroidów o wzorze 1, w którym R oznacza rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, R₄ oznacza atom wodoru, grupę hydroksylową lub alkanoiloksyłową o 2—4 atomach węgla, a Z oznacza pierścienie A i B oraz znajdujące się w nich podstawniki przedstawione wzorami Z1—Z9, w których R₅ oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, rodnik cykloalkilowy o 5—7 atomach węgla lub grupę alkanoiloksyłową o 2—4 atomach węgla, R₆ oznacza atom wodoru, grupę 6 a-metyłową lub 7 a-metyłową, R₇ oznacza atom wodoru lub grupę metylową, a R₈ oznacza atom wodoru, fluoru, chloru lub rodnik metylowy, z tym że gdy pierścienie A i B przedstawione są wzorami Z4, Z6, Z7 lub Z8, R₄ oznacza atom wodoru, a R₅ oznacza atom wodoru lub grupę alkanoiloksyłową o 2—4 atomach węgla - wówczas R₆ oznacza grupę 6 a-metyłową lub 7 a-metyłową, względnie jeżeli pierścienie A i B przedstawione są wzorem Z1 i/albo R₄ oznacza atom wodoru, albo R₄ oznacza grupę hydroksylową lub alkanoiloksyłową o 2—4 atomach węgla, a R₅ oznacza atom wodoru lub grupę alkanoiloksyłową o 2—4 atomach węgla, to R₆ oznacza grupę 6 a-metyłową lub 7 a-metyłową, znamienny tym, że związki o wzorze 5, w którym R₁, R₄ i Z mają wyżej podane znaczenie, przy czym Z ewentualnie może być chronione, R'₁₀ i R''₁₀ jednakowe lub różne, oznaczają rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla lub razem z atomem azotu tworzą pierścień piperidynowy lub piperydynowy, R'₁₀ oznacza rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, a Y⁻ oznacza nukleofugową odszczepialną

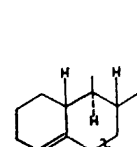
grupę, poddaje się reakcji z kompleksowym wodorodkiem metalu w środowisku obojętnego rozpuszczalnika organicznego, i w przypadku otrzymania związków zawierających grupy ochronne, odszczepia się te grupy.

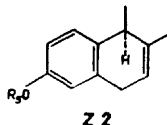
WZÓR 1

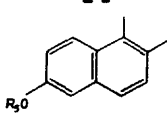
Z 1

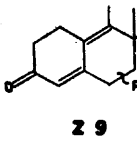
Z 8

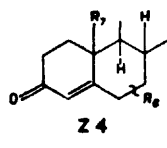
Z 2

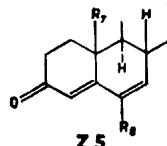
Z 3

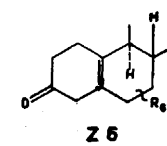
Z 9

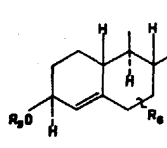
Z 4

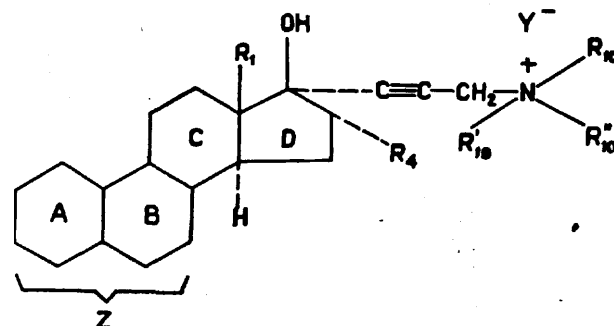
Z 5

Z 6

Z 7

WZÓR 5

WZÓR 5

120

(P. 137155)

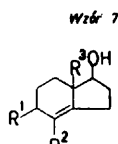
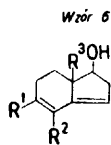
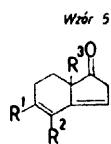
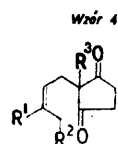
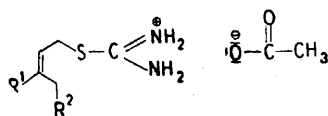
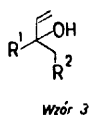
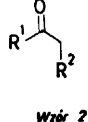
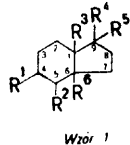
27. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 28. 11. 1968, 2. 12. 1968 - NRD.

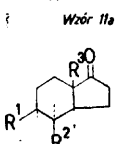
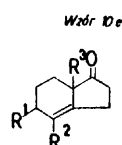
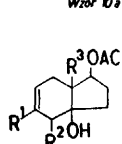
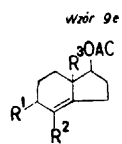
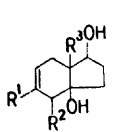
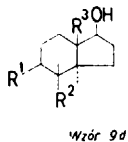
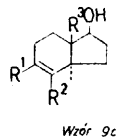
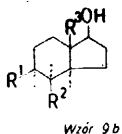
VEB Jenapharm, Jena, NRD, (Hans Schick, Günter Hilgetag).

Sposób wytwarzania pochodnych dwucyklo [4. 3. 0] nonanu o wzorze ogólnym 1, w którym R¹ oznacza rodnik fenyłowy nie podstawiony lub podstawiony w pozycji para grupą wodorotlenową, metoksyłową lub etoksyłową, R² oznacza atom wodoru, rodnik metylowy, etylowy lub fenyloetylowy, R³ oznacza rodnik metylowy, etylowy lub propylowy, R⁴ oznacza grupę wodorotlenową, acetylową, propionoksyłową lub benzoiloksyłową, R⁵ oznacza atom wodoru lub nasycony albo nienasycony rodnik alkilowy lub też R⁴ i R⁵ razem oznaczają grupę ketonową, rodnik metylenowy albo etylenowy, a R⁶ oznacza atom wodoru lub grupę wodorotlenową, przy czym zarówno pomiędzy atomami węgla w pozycjach 4 i 5, jak też 6 i 7, lub tylko pomiędzy atomami węgla w pozycjach 3 i 4 albo 4 i 4 lub 5 i 6 znajdują się wiązania podwójne, znamienny tym, że ewentualnie podstawiony keton aryloalkilowy o ogólnym wzorze 2, w którym R¹ i R² mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z halogenkiem winylomagnezowym i otrzymany winylokarbinol o ogólnym wzorze 3 poddaje się najpierw kondensacji z tiomocznikiem w* środowisku lodowatego kwasu octowego i wytworzoną sól izotiuuronową o wzorze 4 **kon-**

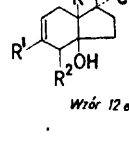
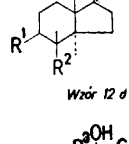
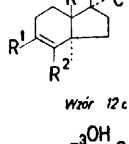
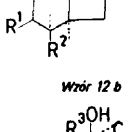
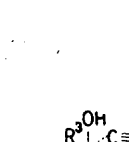
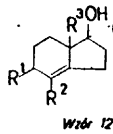
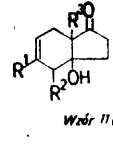
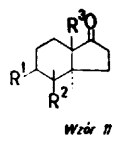
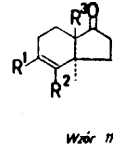
densuje się z 2-alkilocyklopentanodionem-1,3 i wytworzony dwuketon o wzorze 5 **cyklizuje** w środowisku kwaśnym, wytwarzając hydroksyketon o wzorze 11e, lub cyklizuje się i odwadnia, wytwarzając keton o wzorze 6, po czym keton ten redukuje się do związku dwuhydroksylowego o wzorze 9e lub do alkoholu o wzorze 7, który acyluje się za pomocą bezwodnika kwasu karboksylowego lub chlorku kwasu karboksylowego otrzymując ester kwasu karboksylowego o wzorze 9, albo redukuje za pomocą sodu w środowisku cieplego amoniaku, otrzymując alkohol o wzorze 9a, albo w alkoholu o wzorze 7 **uwodarnia** się katalitycznie oba alicynowe wiązania podwójne, otrzymując alkohol o wzorze 9b, albo uwodarnia katalitycznie tylko jedno z tych wiązań, otrzymując alkohol o wzorze 9c i redukuje go metalem alkalicznym w środowisku cieplego amoniaku w obecności aniliny, otrzymując alkohol o wzorze 9d, po czym otrzymane alkohole o wzorach 9a—9e acyluje się, otrzymując estry kwasów karboksylowych o wzorach 10a—10e albo utlenia się do ketonów o wzorach 11a—11e, które przeprowadza się w etynylokarbinole o wzorach 12a—12e lub w winylokarbinole o wzorach 13a—13e albo w alkilokarbinole o wzorach 14a—14e lub w związki alkilidenowe o wzorach 15a—15e albo w ketony o wzorach 16a—16e, a następnie związki hydroksylowe o wzorach 12a—12e, 13a—13e i 14a—14e przekształca się ewentualnie w estry kwasów karboksylowych, przy czym wszystkie ww. reakcje prowadzi się znanymi metodami.

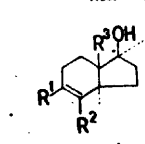
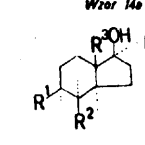
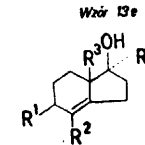
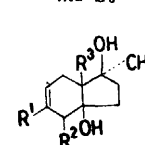
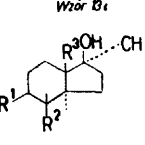
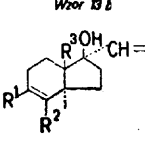
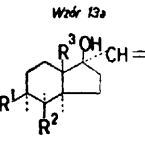
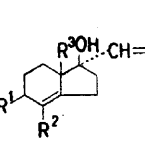
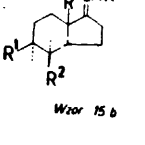
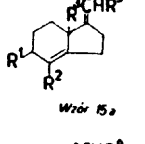
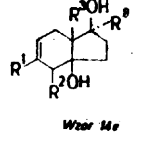
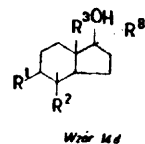
Wzór 9a

Wzór 11a

Wzór 14a

Wzór 16c

120

(P. 137519)

12. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 14. 12. 1968 - Węgry.

Gyógynövény Kutató Intézet, Budapest, Węgry
(Imre Szilágyi, Péter Tétényi, Eva Héthelyi).

Sposób wytwarzania **l-mentolu** z odpowiednio przez destylację z parą wodną otrzymanego olejku eterycznego typu i rodzaju mentanu, o farmaceutycznym stopniu czystości, z wydajnością co najmniej 70%, znamienny tym, że olejek eteryczny poddaje się estryfikacji z kwasem borowym w rozpuszczalniku organicznym, korzystnie nie mieszającym się z wodą, w temperaturze poniżej 100°C, potem po usunięciu rozpuszczalnika rozdziela się od siebie krystalizujący w pozostałym koncentracji ester **trójmentylowy** kwasu ortoborowego i nieprzereagowany olejek przez sączenie, następnie mentol poddaje się destylacji z parą wodną, absorbuje się w nie mieszającym się z wodą układzie dwuskładnikowym **rozpuszczalnik/woda** i poddaje krystalizacji.

120

(P. 137520)

12. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 16. 12. 1968 - Włochy.

Snam Progetti S. p. A., Milano, Włochy, (Pierfranco Forlari, Ico Paris, Umberto Zardi).

Sposób ciągłego wytwarzania wodnego roztworu mocznika, znamienny tym, że dwutlenek węgla poddaje się reakcji z amoniakiem w obecności wody w pierwszym reaktorze, tworząc roztwór karbaminianu amonowego, który następnie w drugim reaktorze, przynajmniej częściowo, przetwarza się w wodny roztwór **mocznika**, natomiast nieprzereagowany karbaminian amonowy rozkłada się na CO_2 i NH_3 i odpędza się w obecności gazu obojętnego względem reagentów wyjściowych i karbaminianu amonowego, który to gaz powoduje lub ułatwia oczyszczenie mocznika, odprowadzanego w postaci roztworu wodnego, zaś gaz obojętny i pochodzące z rozkładu CO_2 i NH_3 zawraca się do pierwszego reaktora, z którego odprowadzany gaz obojętny co najmniej częściowo kieruje się do procesu rozkładu karbaminianu i odpędza się gazowe produkty jego rozkładu.

120

(P. 137660)

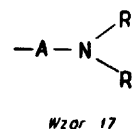
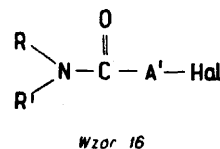
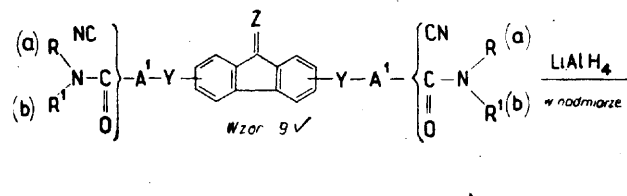
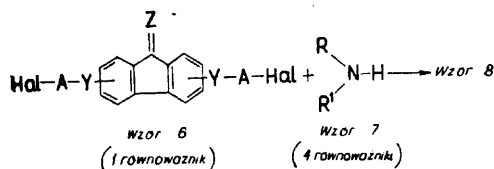
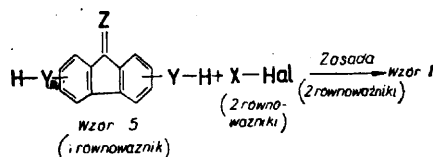
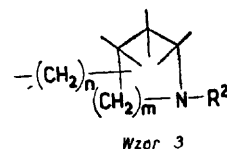
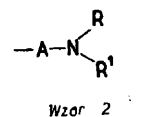
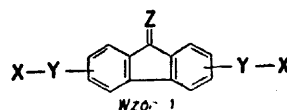
19. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 30. 12. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Richardson - Merrel Inc., Nowy Jork, USA, (Robert Willerton Fleming, Dawid Lawrence Wenstrup, Edwin Ruffin Andrews).

Sposób wytwarzania nowych dwuzasadowych eterów i **tioeterów** fluorenonu, **fluorenu** i fluorenu, związków o wzorze 1, w którym Z oznacza atom tlenu, dwa atomy wodoru lub atom wodoru i grupę OH, Y oznacza atom tlenu lub siarki, zaś X oznacza albo grupę o wzorze 2, w którym A oznacza rodnik alkenilowy zawierający od 2 do 8 atomów węgla i oddziela aminowy atom azotu od Y łańcuchem alkenilowym złożonym co najmniej z 2 atomów węgla, zaś R i R^1 oznaczają atom wodoru, niższą grupę alkilową, cykloalkilową o 3-6 atomach węgla, alkenylową o 3/6 atomach węgla, przy czym nienasycenie typu winylowego znajduje się w innym położeniu niż pozycja 1 w grupie alkenylowej, lub też oba rodniki R i R^1 wraz z atomem azotu, do którego są przyłączone oznaczają grupę piperidynową, piperidynową, **N-alkilopiperazynową** o niższym alkilu lub morfolinową, bądź też X oznacza grupę o wzorze 3, w którym n oznacza liczbę całkowitą od 0 do 2, m wynosi 1 lub 2, zaś R^2 oznacza atom wodoru, niższą grupę alkilową, alkenylową o 3-6 atomach węgla, przy czym nienasycenie typu winylowego znajduje się w innym położeniu niż pozycja 1 w grupie alkenylowej, oraz soli addycyjnych tych związków z kwasami, znamienny tym, że poddaje się kondensacji **związek** o wzorze

5 ze związkiem o wzorze X - Hal lub związkiem o wzorze **Hal-A-Hal** i otrzymany związek o wzorze 6 kondensuje się ze związkiem o wzorze 7 lub też kondensuje się związek o wzorze 5 ze związkiem o wzorze 16 lub o wzorze **CN-A'-Hal** i redukuje otrzymany związek o wzorze 9 za pomocą wodoru litowo-glinowego w celu **otrzymania** związku o wzorze 1, w którym X oznacza grupę o wzorze 17, w którym R i R^1 oznaczają atomy wodoru o ile stosowano związek o wzorze **CN-A'-Hal**, zaś Z oznacza atom tlenu, redukowany do (H) (OH), gdzie X, Y, Z, R, R^1 i A mają wyżej podane znaczenie, A oznacza $\text{A}'\text{CH}_2$, Hal oznacza atom chloru, bromu lub jodu, zaś Z' oznacza dwa atomy wodoru lub atom wodoru i grupę wodorotlenową, przy czym otrzymany związek, w którym Z oznacza atom tlenu ewentualnie redukuje się do odpowiedniego związku, w którym Z oznacza (H) (OH) lub H_2 , i ewentualnie alkuluje się przy atomie azotu otrzymany związek, w którym X oznacza grupę o wzorze 17, a co najmniej jeden z R lub R^1 oznacza atom wodoru, i ewentualnie utlenia się otrzymany związek, w którym Z oznacza H, OH lub H_2 i Y oznacza atom tlenu do związku, w którym Z oznacza atom tlenu, po czym otrzymaną wolną zasadę ewentualnie przeprowadza się W sól addycyjną z kwasem.

120

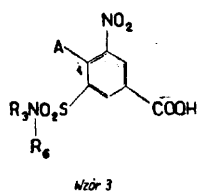
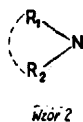
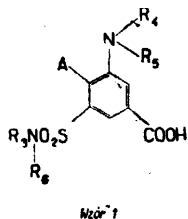
(P. 137758)

22. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 24. 12. 1968, 29. 07/1969
- Wielka Brytania.

L. Ovens Kemiske Fabrik **Produktionsaktieselskab**,
Bellerup, Dania, (Peter Warner Feit).

Sposób wytwarzania pochodnych kwasu sulfamoylo-benzoowego o ogólnym wzorze 1, w którym A oznacza grupę o wzorze 2, o wzorze R_2-O lub o wzorze R_2-S , w których to wzorach R_1 i R_2 oraz symbole R_3 i R_4 oznaczają niepodstawione lub podstawione, nasycone lub nienasycone rodniki alifatyczne lub cykloalifatyczne albo rodniki alifatyczne podstawione rodnikami aromatycznymi, cykloalifatycznymi lub heterocyklicznymi, a każdy z symboli R_2 i R może również oznaczać rodnik aromatyczny lub heterocykliczny i każdy z symboli R , R_3 i R_4 może także oznaczać atom wodoru, zaś R i R_2 we wzorze 2 razem z atomem azotu mogą oznaczać pierścień heterocykliczny o 5—8 członach, zawierający ewentualnie dodatkowo jeden lub kilka atomów azotu, tlenu lub siarki, a R_5 i R_1 oznaczają atomy wodoru, jak również soli i estrów związków o wzorze 1, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 3, w którym A, R_3 i R_6 mają wyżej podane znaczenie, albo sól lub ester tego związku, redukuje się i otrzymany związek o wzorze 1, w którym A, R_3 i R_6 mają wyżej podane znaczenie, a R_3 i R_4 oznaczają atomy wodoru, poddaje się ewentualnie alkilowaniu, wprowadzając podstawniki R_3 i R_4 o wyżej podanym znaczeniu, nie będące atomami wodoru.

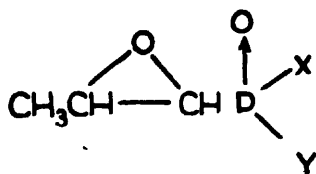
120

(P. 137765)

23. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 27. 12. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Merck Co., Inc., Rahway, Stany Zjednoczone Ameryki (Arnold L. Demain, John M. Chemerda, Raymond F. White).

Sposób wytwarzania kwasu (-) (cis-1,2-epoksypropylo)-fosfonowego znamienny tym, że enancjomeryczną mieszaninę estrów i amidów kwasu (cis-1,2-epoksypropylo)-fosfonowego poddaje się działaniu enzymu wytwarzanego przez hodowlę mikroorganizmu zdolnego do selektywnej hydrolizy estru lub amidu (-) izomeru.

120

<P. 137879)

30. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 31. 12. 1968 - Francja.

Institut **Francais** du Pétrole des Carburants et Lubrifiants, **Rueil** - Malmaison, Francja, (René Laleuf, Jacqueline Nechtschein).

Sposób utleniania związków siarczkowych lub ich soli, znamienny tym, że związki siarczkowe lub ich sole kontaktuje się w fazie ciekłej z gazem zawierającym tlen cząsteczkowy lub podatym do jego wytworzenia oraz ze stałą masą katalityczną otrzymaną przez zmieszanie co najmniej jednej stałej ftalocyjaniny metalu przejściowego z nośnikiem oraz z tlenkiem lub wodorotlenkiem metalu alkalicznego, przy czym ilość ftalocyjaniny metalu przejściowego wynosi 0,05—50% wagowo względem nośnika, a ilość tlenku lub wodorotlenku metalu alkalicznego wynosi 10—50% wagowo względem całkowitej wagi masy katalitycznej.

120

(P. 138032)

7. 01. 1970.

Pierwszeństwo: 8. 01. 1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Merck & Co, Inc., Rahway, Stany Zjednoczone Ameryki, (Edward O. Stapley, Marion Jackson).

Sposób wytwarzania kwasu (-) (cis-1,2-epoksypropylo)-fosfonowego przez hodowlę mikroorganizmów produkujących ten kwas w pożywce wodnej w warunkach aerobowych aż do osiągnięcia przez tę pożywkę dużej aktywności antybiotycznej, znamienny tym, że do pożywki dodaje się związek fosforu dla zwiększenia produkcji antybiotyku.

120

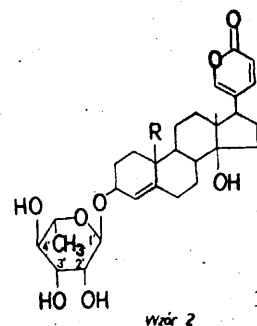
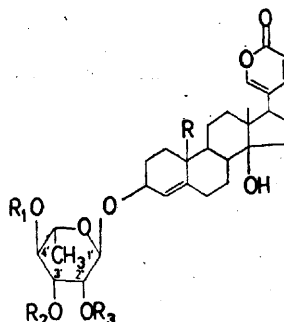
(P. 138034)

7. 01. 1970.

Pierwszeństwo: 9. 01. 1969, 31. 05. 1969 - NRF.

Knoll AG, Chemische Fabriken, Ludwigshafen, NRF, (Bruno Görlich, Hugo Kubinyi, Walter Steidle).

Sposób wytwarzania pochodnych acyiovych bufatrójenolidoramnozydu o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza rodnik metylowy lub grupę formylową, a R_1 , R_2 i R_3 oznaczają atomy wodoru lub rodniki acylowe o co najmniej 2 atomach węgla, przy czym przynajmniej jeden z symboli R , R_2 i R_3 oznacza taką grupę acylową, znamienny tym, że bufatrójenolidoramnozyd o ogólnym wzorze 2, w którym R ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze zdolną do reakcji pochodną kwasu karboksylowego o co najmniej 2 atomach węgla, korzystnie z bezwodnikiem lub chlor-

kiem kwasu, w obecności katalizatora, po czym otrzymaną mieszaninę rozdziela się ewentualnie metodą chromatografii kolumnowej i/lub metodą Craiga.

12o (P. 138035) 7.01.1970.

Pierwszeństwo: 8. 01. 1969 - NRF.

Glanzstoff A. G., Wuppertal, NRF, (Gerhard Meyer, Helmut Mägerlein, Hans-Dieter Rupp).

Sposób wytwarzania chlorku tróchlorometanosulfenylu przez reakcję dwusiarczku węgla z chlorem, znamienny tym, że reakcję prowadzi się na węglu aktywnym.

12o (P. 138078) 9.01.1970.

Politechnika Wrocławska Instytut Technologii Organicznej i Tworzyw Sztucznych, Wrocław, (Aleksy Pasternak, Mieczysław Bułala).

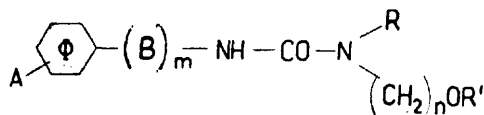
Sposób otrzymywania alkoholi terpenowych, zwłaszcza terpineoli, znamienny tym, że jako czynnika bezpośredniej hydratacji stosuje się mieszaninę składającą się z 18 lub więcej części wagowych wody, 16—43 części wagowych silnie kwaśnego kationitu i 280 części wagowych acetonu.

12o (P. 138082) 9.01.1970.

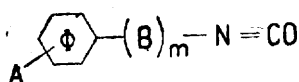
Pierwszeństwo: 10. 01. 1969 - Francja.

Péchiney-Progil S. A., Lyon, Francja, (Rodolphe Caffero, Daniel Pillon, Pierre Poignant).

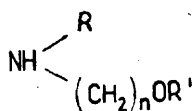
Sposób wytwarzania nowych pochodnych mocznika o wzorze 1, w którym A oznacza jeden lub kilka podstawników identycznych lub różnych, takich jak atom wodoru, chlorowca, rodnik alkilowy, chlorowcoalkilowy lub alkoksylowy, B oznacza rodnik CO lub CH₂, m jest równe 0 lub 1, R oraz R' oznaczają rodniki alkilowe identyczne lub różne, zawierające 1—4 atomów węgla, zaś n jest równe 2 lub 3, znamienny tym, że poddaje się reakcji izocyjania fenylu, benzylu lub benzoilu o wzorze 2, z aminą drugorzędową o wzorze 3, w których to wzorach A, B, R, R', m oraz n mają wyżej podane znaczenie, w obecności rozpuszczalnika organicznego, obojętnego chemicznie w stosunku do produktów reakcji, takiego jak węglowodór alifatyczny lub cykloalifatyczny, ewentualnie chlorowany, korzystnie aromatyczny, taki jak benzen, toluen, ksylen, przy czym reakcję prowadzi się w temperaturze w granicach 10—200°C, korzystnie 60—100°C.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

12o (P. 142163)

20.07.1970.

Instytut Chemii Ogólnej, Warszawa, (Stanisław Ciborowski, Krystyna Magielko, Anna Krasuska, Anna Szczygielska, Marta Zębalska).

Sposób wyodrębniania czystych kwasów adypinowego, glutarowego i bursztynowego lub ich mieszanin z produktów utleniania cykloheksanu i jego pochodnych znamienny tym, że mieszaninę wyjściową estryfikuje się nadmiarem metanolu w stosunku do ilości stechiometrycznej w temperaturze 70—220°C pod ciśnieniem 1—50 at., korzystnie w obecności kwasu mineralnego, mieszaninę reakcyjną po oddestylowaniu nadmiaru metanolu i powstałej wody poddaje się rektyfikacji pod zmniejszonym ciśnieniem oddzielając frakcje estrów dwumetylowych poszczególnych kwasów i w tej postaci stosuje do różnych przemian chemicznych bądź wydzielone estry przerabia się znanymi metodami na czyste kwasy, zaś z pozostałości po reakcji ewentualnie oddestylowuje się pod zmniejszonym ciśnieniem resztę lotnych związków i zwraca je do procesu estryfikacji.

12o (P. 142164)

20.07.1970.

Instytut Chemii Ogólnej, Warszawa, (Stanisław Ciborowski, Krystyna Magielko, Anna Krasuska).

Sposób otrzymywania mieszaniny kwasów adypinowego, glutarowego i bursztynowego z mieszaniny związków powstających w procesie utleniania cykloheksanu powietrzem w fazie ciekłej, z której oddestylowano wszystkie związki lotne z parą wodną i w której rozłożono estry cykloheksylowe przez działanie wody w temperaturze ponad 120° C pod zwiększonym ciśnieniem oddestylowując jednocześnie tworzący się cykloheksanol znamienny tym, że mieszaninę tę utlenia się kwasem azotowym w temperaturze 50—110°C, najkorzystniej w 60—80°C utrzymując w układzie stężenie kwasu azotowego 20—50% wagowych, najkorzystniej 30—45% wagowych w stosunku do całej ilości reagentów.

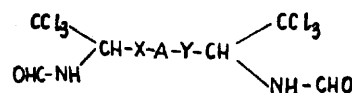
12o (P. 142187)

20.07.1970.

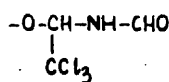
Pierwszeństwo: 21. 07. 1969 - Austria.

C. H. Boehringer Sohn, Ingelheim n. Renem, NRF, (Walter Ost, Klaus Thomas, Dietrich Jerchel).

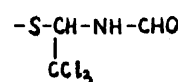
Sposób wytwarzania pochodnych formamidowych o wzorze ogólnym 1, w którym X i Y są takie same lub różne i oznaczają tlen, siarkę, grupę —SO— lub grupę —SO₂—, a A oznacza prostą lub rozgałęzioną grupę alkilenową o 2—10 atomów węgla, ewentualnie zawierającą 1—3 atomów tlenu, atom siarki, grupę SO—, SO₂— lub cykloheksylenową, lub ewentualnie podstawioną grupę fenylową i która może być podstawiona 1 lub 2 atomami chloru lub bromu, grupą o wzorze 2 lub grupą o wzorze 3, grupę cykloheksylenową lub grupę fenylową, ewentualnie podstawioną 1—4 atomami chlorowca, 1 lub 2 niższymi grupami alkilowymi lub 1 lub 2 niższymi grupami alkoksylowymi, znamienny tym, że związek o wzorze H—X—A—Y—H poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze CCl₃—CHZ—NH—CHO przy czym A, X i Y mają wyżej podane znaczenie, a Z oznacza łatwo jako anion odszczepialną resztę.

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

120

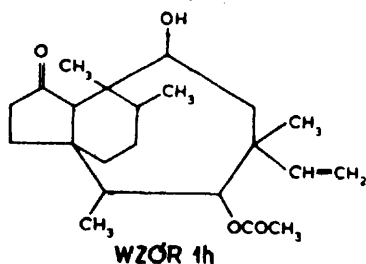
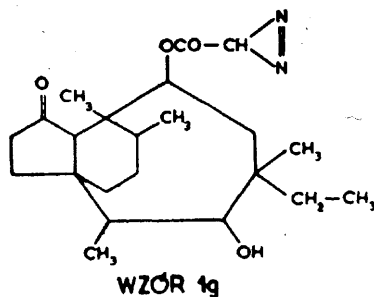
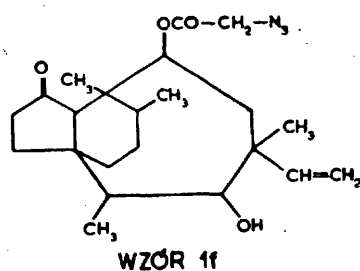
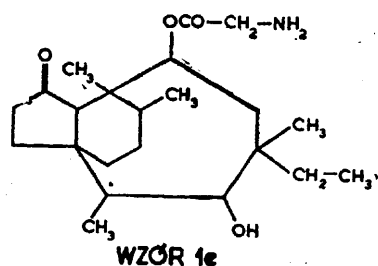
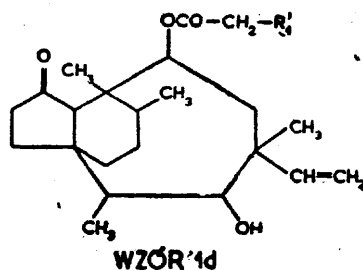
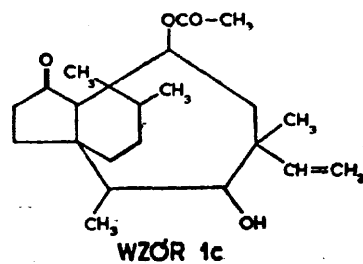
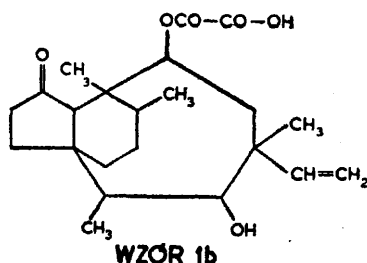
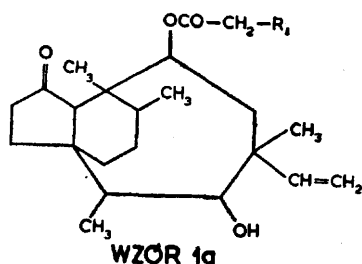
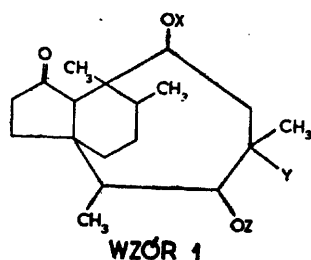
(P. 142234)

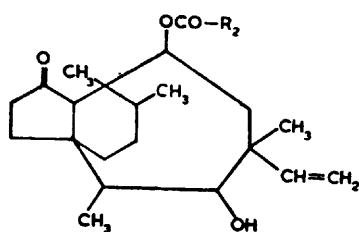
23. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 25. 07. 1969 - Austria.

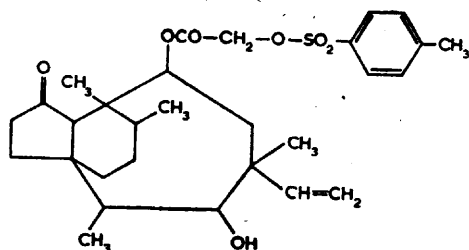
Biochemie Gesellschaft m. b. H., Wien, Wiedeń, Austria, (Kurt Riedl).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych pleuromutyliny o wzorze 1, w którym X oznacza atom wodoru lub grupę o wzorze 7, o wzorze $-\text{CO}-\text{CO}-\text{OCH}_3$, $-\text{CO}-\text{CO}-\text{OH}$, $-\text{CO}$, CH_2-R lub $-\text{CO}-\text{R}_2$, w których R_1 oznacza atom wodoru, chloru, bromu, jodu, grupę tiocyjanianową, dwuazową, azydową, aminową, grupę alkilową o 1–5 atomach węgla podstawioną przez tlen resztą kwasu dwutlenowego, grupę (N,N-czterometylenotiokarbamoylo) -tio, grupę $-\text{S}$ -fenyłową, ewentualnie podstawioną grupą karboksylową lub jedną lub dwiema grupami hydroksylowymi, grupę $-\text{S}$ -pirydylową, $-\text{S}$ -benzylową lub $-\text{S}$ -alkilową o 1–5 atomach węgla, ewentualnie podstawioną grupami aminowymi, hydroksylowymi i/lub karboksylowymi, R_2 oznacza rodnik alkilowy o 1–5 atomach węgla, Y oznacza rodnik etylowy lub winylowy, a Z oznacza atom wodoru lub grupę acetylową, przy czym Z oznacza tylko wtedy grupę acetylową, gdy X oznacza atom wodoru i Y oznacza tylko wtedy rodnik etylowy, gdy X oznacza grupę o wzorze 7 lub o wzorze $-\text{CO}-\text{CH}_2-\text{NH}_2$, znamienny tym, że w przypadku wytwarzania związków o wzorze 1a, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, 14-dezoksy-14-tozyloksyacetoksy-mutylinę o wzorze 2 poddaje się reakcji ze związkami o wzorze 3, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, a Me oznacza atom metalu alkalicznego, lub w przypadku wytwarzania związku o wzorze 1b utleniania się pleuromutyliny o wzorze 4, lub w przypadku wytwarzania związku o wzorze 1c, poddaje się redukcji związku o wzorze 1d, w którym R_1' oznacza atom bromu, jodu lub grupę tiocyjanianową lub w przypadku wytwarzania związku o wzorze 1e uwodornia się związek o wzorze 1f, lub w przypadku wytwarzania związku o wzorze 1g dwuazuje się związek o wzorze 1h, zmydla się selektywnie produkt dwuacetylowania pleuromutyliny o wzorze 5, lub w przypadku wytwarzania związków o wzorze 1i, w którym R_2 oznacza rodnik alkilowy o 1–5 atomach węgla, zmydla się selektywnie związki o wzorze 6, w którym R_2 ma wyżej podane znaczenie.

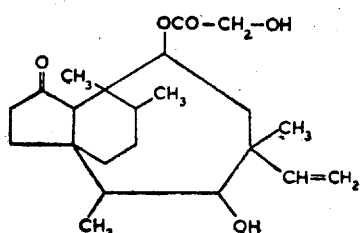
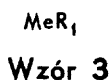

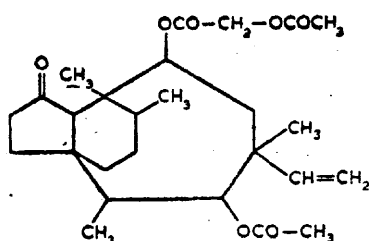
WZGR 1i

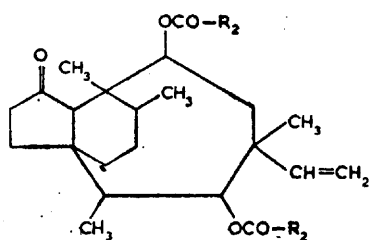
WZÓR 2

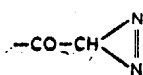
WZÓR 4

WZOR 5

WZÓR 6

WZÓR 7

120

(P. 142235)

23. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 24. 07. **1969** - Niemiecka Republika Federalna.

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. **Bruning**, Frankfurt nad **Menem**, NRF, (Werner Heim, Hans Tummes).

Sposób wytwarzania aldehydów i alkoholi na drodze syntezy okso, przez reakcję olefin z tlenkiem węgla i wodorem w podwyższonej temperaturze, pod zwiększonym ciśnieniem i w obecności karbonylowych związków kobaltu jako katalizatora reakcji hydroformylowania, przy czym oddzielanie katalizatora reakcji **hydroformylowania** prowadzi się za pomocą pary wodnej, znamienny tym, że olefiny i gaz wodny przed wprowadzeniem do reaktora, w którym odbywa się proces hydroformylowania, oczyszcza się znanymi metodami od siarki i jej związków, tak aby zawartość siarki w produkcie opuszczającym reaktor do hydroformylowania wynosiła nie więcej niż 10 mg na 1 kg hydroformylowania.

120

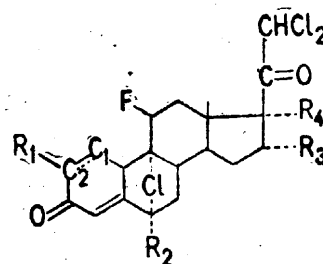
(P. 142238)

23. 07. 1970.

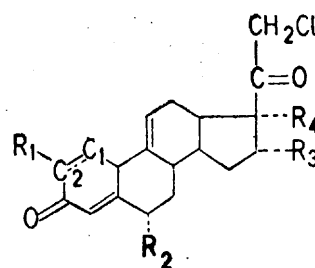
Pierwszeństwo: 24. 07. 1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Schering Aktiengesellschaft, Berlin Zachodni, Berg-
kamen, NRF.

Sposób wytwarzania nowych **21,21-dwuchloropreg-**nanów o wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru lub chloru, R_2 oznacza atom wodoru, atom fluoru lub rodnik metylowy, R_3 oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy, R_4 oznacza atom wodoru lub wolną lub zestryfikowaną grupę hydroksylową a C_1 : C_2 oznacza pojedyncze lub podwójne wiązanie między atomami węgla, znamienny tym, że steroid wyższyowy o wzorze 2, w którym R_1 , R_2 , R_3 , R_4 i C_1 C_2 mają znaczenie wyżej podane, poddaje się w rozpuszczalniku w ciągu co najmniej 3 godzin równoczesnemu działaniu fluorowodoru i substancji dostarczającej dodatnio nafadowych atomów chloru.

Wzór 1

Wzór 2

12o

(P. 142266)

25. 07. 1970.

Zakłady Chemiczne „Oświęcim”, Oświęcim, (Bogusław Grochowski, Włodzimierz Kotowski, Zbigniew Kuentler, Jerzy Kurzewski, Bolesław Mazurek, Roman Pawłowski, Kazimierz Reychman, Antoni Różycki, Andrzej Rymarowicz).

Sposób równoczesnego wytwarzania metanolu i mrówczanu metylu znamienny tym, że mieszaninę tlenku węgla, dwutlenku węgla i wodoru przepuszcza się w temperaturze 150 do 300°C, najkorzystniej w temperaturze 200 do 250°C, pod ciśnieniem poniżej 150 atn, korzystnie pod ciśnieniem 30 do 100 atn, przez warstwę katalizatora, zawierającego w stanie niezredukowanym tlenki miedzi, cynku, glinu i/lub chromu i/lub manganu oraz aktywowanego niewielkimi ilościami tlenku sodu lub potasu.

12o

(P. 142321)

28. 07. 1970.

Instytut Chemii Ogólnej, Warszawa, (Stanisław Ciborowski, Krystyna Magielko).

Sposób estryfikacji metanolem kwasów wielokarboksylowych w fazie ciekłej z ewentualnym dodatkiem kwaśnych katalizatorów znamienny tym, że ciekłą mieszaninę metanolu z kwasem lub mieszaniną kwasów wielokarboksylowych wprowadza się kolejno do poszczególnych sekcji reaktora wielosekcyjnego lub do baterii reaktorów o ustalonych warunkach procesu i w przeciwnym kierunku przepuszcza się przez tę mieszaninę pary metanolu, które wraz z większością powstałej w reakcji pary wodnej odprowadza się z układu najkorzystniej z sekcji lub reaktora zawierającego wlot ciekłych substratów.

12o

(P. 142340)

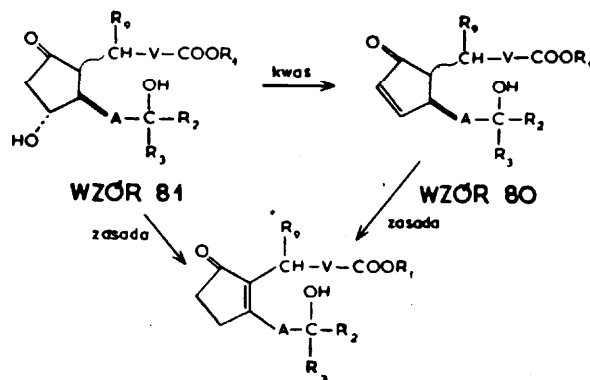
28. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 29. 07. 1969 - Wielka Brytania.

The Upjohn Company, Kalamazoo, USA, (Norman Allan Nelson).

Sposób wytwarzania nowych prostaglandyn, związków o ogólnym wzorze 82, w którym R_1 oznacza atom wodoru, grupę alkilową zawierającą od 1 do 8 atomów węgla, grupę cykloalkilową o 3 do 10 atomach węgla, grupę aryloalkilową o 7—12 atomach węgla, grupę fenylową, grupę fenylową podstawioną 1 do 3 atomami chloru lub grupę alkilową o 1 do 4 atomach węgla, lub grupę etylową podstawioną w położeniu beta 3 atomami chloru, 2 lub 3 atomami bromu, 12 lub 3 atomami jodu, R_2 oznacza atom wodoru lub grupę alkilową o 1 do 10 atomach węgla, nie podstawioną lub podstawioną 1 do 3 atomami fluoru lub grupę alkilową o 2 do 10 atomach węgla, podstawioną 4 lub 5 atomami fluoru przy atomie węgla omega i omega minus jeden, R_3 i R_4 oznaczają atom wodoru lub grupę alkilową o 1 do 4 atomach węgla, A oznacza grupę $-\text{CH}_2-\text{CHR}_4-$ lub $\text{trans}-\text{CH}=\text{CR}_4-$ i V oznacza grupę $-\text{C}_n\text{H}_{2n}-\text{O}-\text{CR}_5\text{R}_6-$, $-\text{C}_m\text{H}_{2m}-\text{O}-\text{CR}_5\text{R}_6-$, cis lub $\text{trans}-\text{CH}=\text{CH}-\text{C}_p\text{H}_{2p}-\text{O}-\text{CR}_5\text{R}_6-$, cis lub $\text{trans}-\text{CH}=\text{CH}-\text{C}_q-\text{H}_{2q}-\text{O}-\text{CR}_5\text{R}_6-$, $-\text{C}=\text{C}-\text{C}_p\text{H}_{2p}-\text{O}-\text{CR}_5\text{R}_6-$ lub $-\text{C}=\text{C}-\text{C}_q\text{H}_{2q}-\text{O}-\text{CR}_5\text{R}_6-\text{CR}_7\text{R}_8-$, z tym zastrzeżeniem, że V oznacza grupę $-\text{C}_n\text{H}_{2n}-\text{O}-\text{CR}_5\text{R}_6-$ lub $-\text{C}_m\text{H}_{2m}-\text{O}-\text{CR}_5\text{R}_6-\text{CR}_7\text{R}_8-$ o ile A oznacza grupę $-\text{CH}_2-\text{CHR}_4-$, w których to wzorach R_4 , R_5 , R_6 , R_7 i R_8 oznaczają atom wodoru lub grupę alkilową o 1 do 4 atomach węgla, $-\text{C}_n\text{H}_{2n}-$ oznacza grupę alkilenową o 1 do 10 atomach węgla z 1 do 5 atomami węgla pomiędzy grupą $-\text{CHR}_4-$ i $-\text{O}-$, C_mH_{2m} oznacza grupę alkilenową o 1 do 9 atomach węgla z 1 do 4 atomami węgla pomiędzy grupą $-\text{CHR}_4-$ i $-\text{O}-$, C_pH_{2p} oznacza grupę alkilenową o 1 do 8 atomach węgla z 1, 2 lub 3 atomami węgla pomiędzy grupą $-\text{CHR}_4-$ i $-\text{O}-$ oraz $-\text{C}_q\text{H}_{2q}$ oznacza grupę alkilenową o 1 do 7 atomach węgla z 1 lub 2 atomami węgla pomiędzy grupą $-\text{CHR}_4-$ i $-\text{O}-$, znamienny

tym, że związek o ogólnym wzorze 80 lub 81, w którym R_1 , R_2 , R_3 , R_4 , A i V mają wyżej podane znaczenie oraz znak „~” wskazuje na przyłączenie grupy do pierścienia w konfiguracji alfa lub beta, poddaje się reakcji z zasadą, której roztwór wodny posiada pH powyżej 10.

WZÓR 82

SCHEMAT 4

12o

WZÓR 82

30. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 1. 08. 1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Farbenfabriken Bayer, Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Johann Grolig, Gerhard Scharfe, Wolfgang Swodenk).

Sposób wytwarzania pierwszorzędowych alkenoli, znamienny tym, że pierwszorzędowe octany alkenyli poddaje się reakcji w fazie ciekłej w temperaturze 0—150°C z metanolem w obecności katalizatorów zawierających wodorotlenki metali **alkalicznych** i/lub alkoholanów metali I—III grupy głównej układu okresowego lub mieszaniny lub sole kompleksowe tych alkoholanów.

12o

(P. 142413)

31. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 1. 08. 1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Farbenfabriken Bayer, Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Gerard Scharfe, Wolfgang Swodenk, Johann Grolig, Manfred Martin).

Sposób wytwarzania estrów alkilowych kwasu 3-acetoksy-2-metylenopropionowego, znamienny tym, że poddaje się reakcji estry alkilowe kwasu metakrylowego, tlen i kwas octowy, w fazie gazowej, w temperaturze 50—250°C w obecności katalizatorów palladowych zawierających octan metalu alkalicznego,

12o

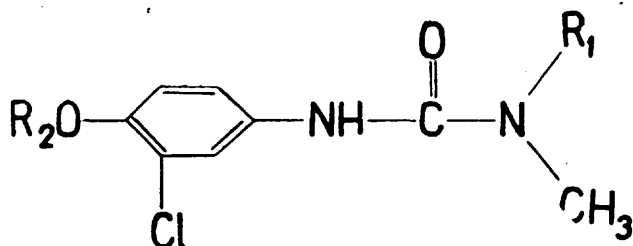
(P. 142491)

3. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 5. 08. 1969 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Środek szkodnikobójczy zwłaszcza o działaniu chwastobójczym znamienny tym, że jako substancję aktywną zawiera związek o wzorze ogólnym I, w którym R oznacza grupę metylową, a R_2 oznacza rodnik n-lub i-propylowy, łącznie z odpowiednimi nośnikami i/lub innymi dodatkowymi substancjami.

Wzór 1

120

(P. 147139)

24. 03. 1971.

Zakłady Azotowe im. Pawła Findera, Chorzów, (Izolda Kaczmarczyk, Kazimierz Ożdżeński, Alma Bednarek).

Sposób wytwarzania szczawianu żelazawego z kwasu szczawiowego i wodnego roztworu siarczanu żelazawego, znamienny tym, że obejmuje następujące operacje: utworzenie układu dwufazowego, złożonego z drobnych ziaren stałego kwasu szczawiowego, otoczonych cienką warstwą wodnego roztworu tegoż kwasu; mieszanie powyższego układu z bliskim nasycenia wodnym roztworem siarczanu żelazawego, oraz działanie na otrzymaną mieszaninę amoniakiem w ilości powodującej osiągnięcie pH = 4 do 5, przy czym roztwór siarczanu żelazawego w czasie działania kwasem szczawiowym i amoniakiem utrzymuje się w temperaturze 50 do 60°C.

120

(P. 147162)

27. 03. 1970.

Pierwszeństwo: 2. 04. 1970 - Włochy.

Snam Progetti S. p. A., Mediolan, Włochy, (Umberto Zardi, Andrea Bonetti).

Sposób wytwarzania mocznika z NH_3 i CO_2 , znamienny tym, że w reaktorze syntezy poddaje się reakcji dwutlenek węgla i amoniak w nadmiarze w stosunku do ilości stechiometrycznej pod wysokim ciśnieniem i w wysokiej temperaturze, po czym odprowadza z reaktora syntezy produkty składające się zasadniczo z mocznika, wodnego roztworu karbamianu i wody, wprowadza się do rozkładnika karbamianu, pracującego pod takim samym lub zasadniczo takim samym ciśnieniem i w wysokiej temperaturze, gdzie stykają się w przeciuprądzie z amoniakiem w postaci pary i/lub z innymi substancjami, takimi jak CO_2 , O_2 , powietrze lub inne i w którym za pomocą cieczy stanowiącej pośredni wymiennik ciepła, ciepło to doprowadza się do strumienia cieczy, następnie wypływający z dolnej części reaktora rozkładu strumień cieczy, składający się zasadniczo z mocznika, wody i rozpuszczonego amoniaku, przeprowadza się do dalszej obróbki, zaś uchodzący z górnej części rozkładu gazowy strumień składający się zasadniczo z NH_3 , CO_2 i wody, wprowadza się do kondensatora pracującego pod takim samym lub zasadniczo takim samym ciśnieniem i w wysokiej temperaturze, przy czym przy skraplaniu gazów tworzy się para, którą ewentualnie wykorzystuje się w innej części urządzenia, następnie strumień cieczy wypływający z kondensatora do reaktora syntezy wskutek grawitacji lub za pomocą eżektora, który napędza się płynnym amoniakiem, lub w inny sposób, przenosi się do reaktora syntezy, przy czym do dolnej części reaktora rozkładu lub do kondensatora, albo do innej części aparatu między reaktorem rozkładu i kondensatorem, wprowadza się do obiegu tlen i/albo powietrze, lub inną mieszaninę zawierającą tlen, lub też substancje, które w warunkach procesu wydzielają tlen.

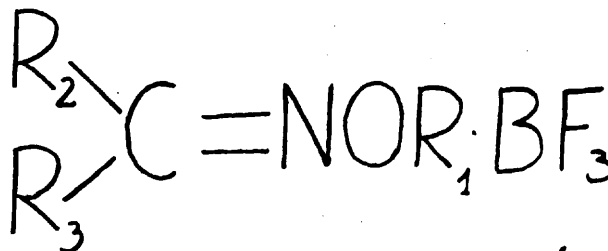
120

(P. 147219)

30. 03. 1971.

Politechnika Warszawska, Warszawa, (Jan Pleniewicz, Zbigniew K. Brzozowski).

Sposób otrzymywania kompleksów trójfluorku boru z oksymami i eterami O-metylowymi oksymów o wzorze ogólnym, w którym R oznacza wodór lub metyl, R_2 oznacza alkil lub aryl lub styryl, a R_3 oznacza alkil lub alkiloaryl, znamienny tym, że na odpowiednie ligandy w środowisku węglowodorów alifatycznych lub cykloalifatycznych lub aromatycznych lub alif a tyczno-aromatycznych lub ich mieszanin, działa się trójfluorkiem boru w temperaturze -5—+50°C, korzystnie w temperaturze 5—15°C.

12p

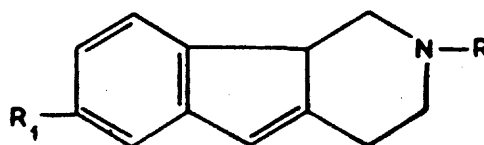
(P. 132601)

26. 03. 1969.

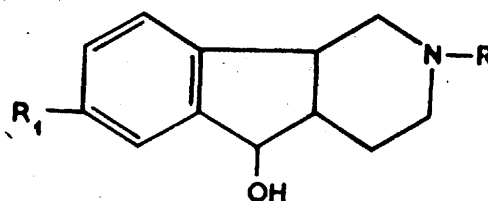
Pierwszeństwo: 28. 03. 1968, 20. 02. 1969 - Szwajcaria.

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Ernst Jucker, Anton Wbnother, Jean Michel Bastian).

Sposób wytwarzania soli addycyjnych z kwasami pochodnych indenopirydynowych o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza niższą grupę alkilową, alkenylową lub alkinyłową, grupę benzyłową lub fenyletyłową, a R oznacza wodór, atom chloru, bromu lub niższą grupę alkilową, oraz ich optycznie czynnych izomerów, znamienny tym, że z racematów lub optycznie aktywnych hydroksywiązków o wzorze ogólnym 2, w którym R i R mają podane wyżej znaczenie, odszczebia się wodę przez traktowanie halogenkami mocnych kwasów.

WZÓR 1

WZÓR 2

12p

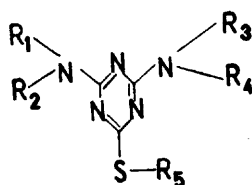
(P. 135002)

24. 07. 1969.

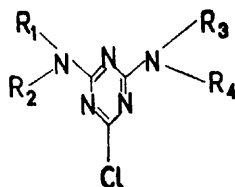
Pierwszeństwo: 25. 07. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

J. R. Geigy A. G. i Agripat S. A., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania 2,4-dwuamino-6-alkilotio-s-tró-jazyn o wzorze 1, w którym R_1 , R_2 , R_3 i R_4 oznaczają atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy, a R_5 ozna-cha niższy rodnik alkilowy, polegający na przeprowa-dzeniu reakcji 2,4-dwuamino-6-chloro-s-tró-jazyny o wzorze 2, w którym R_1 — R_4 mają wyżej podane zna-czenia, w środowisku wodnym z alkilomerkaptydem metalu alkalicznego w podwyższonej temperaturze, znamienny tym, że reakcję przynajmniej w końco-wym jej okresie prowadzi się w **układzie** ciecz-ciecz w temperaturze mieszczącej się w zakresie wartoś-ci 120—220°C i pod ciśnieniem odpowiadającym rze-czonym temperaturom w danym, zamkniętym ukła-dzie reakcyjnym.

Wzór 1

Wzór 2

12p

(P. 135129)

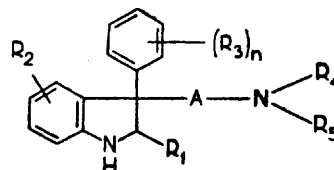
30. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 31. 07. 1969 - Niemiecka Republika Federalna.

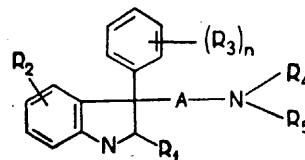
Dr Karl Thomae GmbH, Biberach, NRF, (Claus A-dolf Landgraf, Ernst Seeger, Wolfhard Engel, Hel-mut Teufel, Hans Machleidt).

Sposób wytwarzania nowych zasadowo podstawio-nych indolin o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 ozna-cha rodnik alkilowy, zawierający 1—5 atomów węgla, R_2 i R_3 , które mogą być jednakowe lub różne i ozna-czają atom wodoru lub chloru, malocząsteczkowy rodnik alkilowy lub alkoksyłowy, zawierający 1—2 atomów węgla, R_4 i R_5 , które mogą być jednakowe lub różne, oznaczają rodniki alkilowe, zawierające 1—5 atomów węgla, które ewentualnie mogą być pod-stawione rodnikiem cykloalkilowym, rodniki alkeny-łowe zawierające 3—5 atomów węgla, lub rodnik cyk-loalkilowy zawierający 5—7 atomów węgla, przy czym R_4 i R_5 mogą tworzyć także razem z leżącym pomię-dzy nimi atomem azotu **nasycony**, monocykliczny, he-terocykliczny pierścień 5- lub 6-członowy, któ-ry ewentualnie może jeszcze zawierać atom tlenu lub dalszy atom azotu i/albo może być podstawiony rod-nikiem alkilowym zawierającym 1—3 atomów węgla lub rodnikiem fenyłowym, A oznacza **dwuwartościowy**, alifatyczny rodnik węglowodorowy zawierający 2—4

atomów węgla, a n oznacza liczbę 1 lub 2, jak i ich soli addycyjnych z nieorganicznymi i organicznymi kwasami, znamienny tym, że pseudoindol o ogólnym wzorze 2, w którym rodniki R_1 do R_5 posiadają wy-żej wymienione znaczenie, redukuje się ewentualnie rozdziela otrzymaną mieszaninę izomerów przestrze-nnych i/albo, w razie zyczenia, przeprowadza się otrzymane związki w ich sole addycyjne z kwasami.

WZÓR 1

WZÓR 2

12p

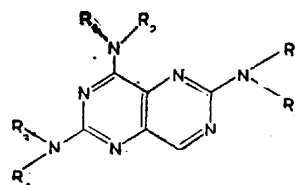
(P. 135130)

30. 07. 1969.

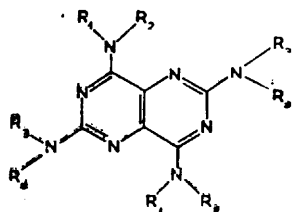
Pierwszeństwo: 31. 07. 1968, 1. 07. 1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Dr Karl Thomae GmbH, Biberach, NRF, (Josef Roch, Erich Müller, Berthold Narr, Hans Machleidt).

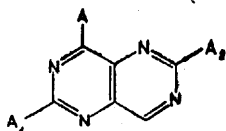
Sposób wytwarzania nowych 2,6-bis-(dwualkanolo-amino)-pirymido-[5,4-d]-pirymidyn o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 oznacza resztę alkilową o 1—3 ato-mach węgla, resztę alilową lub benzyłową, R_2 ozna-cha resztę alkilową o 1—3 atomach węgla, resztę alli-łową lub R i R_2 razem z znajdującym się między nimi atomem azotu oznaczają resztę piperidynową, pod-stawioną w położeniu 2-, 3- i/lub 6 jedną lub dwoma resztami alkilowymi o 1—2 atomach węgla, resztę 1, 2, 5, 6-czterowodoropirydynową, resztę sześcio- lub siedmiometylenoiminową, grupę 3, 6-etylenosześciome-tylenoiminową, indolinową lub 1, 2, 3, 4-czterowodo-roizochinolinową, R_3 i R_4 mogą być takie same lub różne i oznaczają resztę hydroksyalkilową o 2—3 ato-mach węgla, znamienny tym, że związek o wzorze 2, w którym R_1 , R_2 , R_3 i R_4 mają wyżej podane zna-czenie, a obie reszty $-N(R_1)R_2$ są takie same, traktuje się środkiem redukującym i otrzymany jako produkt pośredni uwodorniony związek utlenia się, korzystnie bez uprzedniego wyosobnienia, albo związek o ogólnym wzorze 3, w którym A, A_1 i A_2 oznaczają reszty wymienne, takie jak atomy chlorowca, grupy hydro-ksylowe lub merkaptu, podstawione resztą alkilową, benzyłową lub fenyłową, przy czym 1—2 tych reszt może już oznaczać resztę $-N(R_1)R_2$ lub resztę $-N(R_3)R_4$ wprowadza się w reakcję ze związkiem o wzorze 4, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie i/albo ze związkiem o wzorze 5, w którym R_3 i R_4 mają wyżej podane znaczenie, w podwyższo-nej temperaturze, korzystnie w temperaturze powy-żej 150°C.

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 4

WZÓR 5

12p

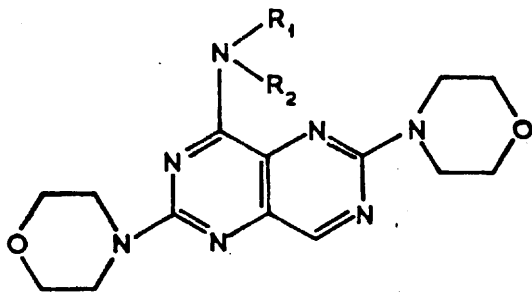
(P. 135131)

30. 07. 1969.

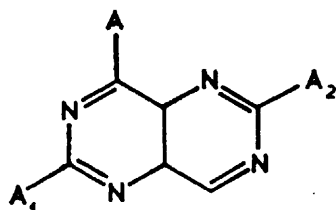
Pierwszeństwo: 31. 07. 1968, 1. 07. 1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Dr Karl Thomae GmbH, Biberach/Riss, NRF, (Josef Roch, Erich Müller, Berthold Narr, Hans Machleidt).

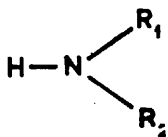
Sposób wytwarzania nowych 2,6-dwumorfolino-8-alkanoloamino-piryrido-[5,4-d]-pirymidyny o wzorze 1, w którym R_1 oznacza resztę alkilową o 2—3 atomach węgla, resztę hydroksylową lub metoksyalkilową o 2—3 atomach węgla, R_2 oznacza resztę hydroksylową o 2—3 atomach węgla, znamienny tym, że 2,6-dwumorfolino-4,8-bis-(alkanoloamino)-piryrido-[5,4-d]-pirymidynę traktuje się środkiem redukującym i otrzymany uwodorniony związek utlenia się, korzystnie bez uprzedniego wyosobniania lub związek o wzorze 2, w którym A_1 , A_2 i A_3 oznaczają reszty wymienne, grupę hydroksylową lub merkapto podstawioną resztę alkilową, benzyliową lub fenyliową, przy czym jedna lub dwie z tych reszt mogą już oznaczać grupę morfolinową lub alkanoloaminową - NR_1 (R_2) wprowadza się w reakcję z alkanoloaminą o wzorze 3, w których R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie i/albo morfolinę w podwyższonej temperaturze, korzystnie powyżej 150°C.

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

12p

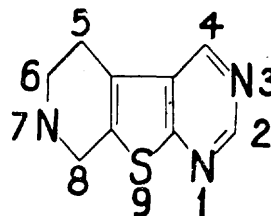
(P. 135170)

1. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 2. 08. 1968, 20. 06. 1969 - Szwajcaria.

Ciba, Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych pirymidyny, zawierających w położeniu 4 terminalną grupę amino-niskoalkiloaminową, znamienny tym, że w 4-Y-5,6,7,8-czterohydro-pirydo(4',3' : 4,5)tieno(2,3-d)pirymidynie, w której Y oznacza resztę dającą się przeprowadzić w grupę amino-niskoalkiloaminową, i jeżeli zachodzi potrzeba w otrzymanych związkach końcowych w ramach definicji, wprowadza, zmienia lub odszczepia podstawniki i/albo rozdziela otrzymane mieszaniny izomerów na czyste formy cis i trans, i/albo rozdziela otrzymane racematy na antypody optyczne i/albo przeprowadza otrzymane wolne zasady w ich sole lub otrzymane sole w wolne zasady.

12p

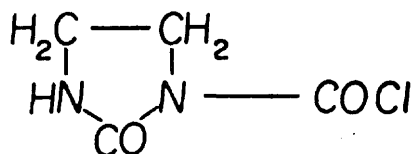
(P. 135352)

12. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 13. 08. 1968 - Niemiecka Republika Federalna.

Farbenfabriken Bayer A. G., Leverkusen, NRF, (Ferdinand Munz, Helmuth Hack, Ludwig Eue).

Sposób wytwarzania amidów kwasu imidazolidyn-2-ono-1-karboksylowego, znamienny tym, że chlorek imidazolidyn-2-ono-1-karbonylu o wzorze 2 poddaje się reakcji z pierwszorzędowymi aminami o wzorze $R-NH_2$, w którym R oznacza alifatyczny rodnik węglowodorowy o 1—8 atomach węgla, w obecności środków wiążących kwasy oraz wody.

12p

(P. 135379)

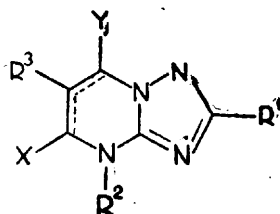
15. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 13. 09. 1968 - Wielka Brytania.

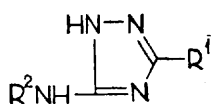
Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Michael Dukes).

Sposób wytwarzania nowych s-triazolo-[1,5-a]-pirymidyn o ogólnym wzorze 2, w którym R^1 oznacza rodnik aminowy ewentualnie zawierający jeden lub dwa rodniki acylowe o ogólnym wzorze $R^4 \cdot CO$ lub $R^4 \cdot CS$, w których to wzorach R^4 oznacza rodnik alkilowy lub alkoksyloowy o 1—6 atomach węgla, rodnik fenyloowy lub chlorowcofenyloowy, lub symbol R^1 fenyloalkiloaminowy lub chlorowcofenyloalkiloaminowy o nie więcej niż 15 atomach węgla, acylowaną pochodną ostatnich trzech typów rodników, w której rodnik acylowy ma wyżej podane znaczenie, rodnik dwualkiloaminowy o nie więcej niż 12 atomach węgla, karboksylowy, hydroksymetyloowy lub karbamylowy ewentualnie podstawiony rodnikiem alkilowym o 1—6 atomach węgla, R^2 oznacza rodnik alkilowy lub alkenyloowy o nie więcej niż 4 atomach węgla, R^3 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy lub hydroksyalkilowy o 1—10 atomach węgla, jeden z symboli

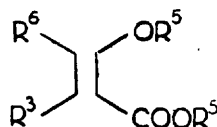
X lub Y oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, przy czym jeżeli X oznacza rodnik **oksyłowy**, to pierścień ma podwójne wiązanie między atomami węgla w pozycji 6 i 7, a jeżeli Y oznacza rodnik oksyłowy, to pierścień ma podwójne wiązanie między atomami węgla w pozycji 5 i 6 oraz dopuszczalnych farmakologicznie addycyjnych soli z zasadą tych pochodnych **triazolopirymidyny**, zawierających grupę kwasową, znamienny tym, że pochodną triazolu o ogólnym wzorze 3, w którym R^1 i R^2 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się kondensacji z nie-nasyconym **estrem** o ogólnym wzorze 4, w którym R^3 oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, R^6 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, a R^5 ma wyżej podane znaczenie i otrzymaną pochodną triazolopirymidyny zawierającą grupę kwasową ewentualnie poddaje się reakcji z zasadą.

WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 4

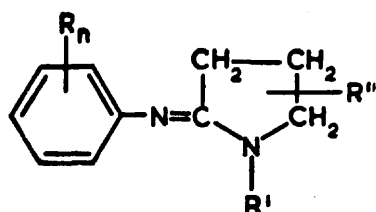
12p

(P. 135403)

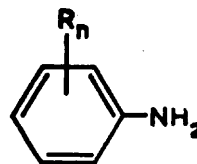
16. 08. 1969.

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Edgar Enders, Wilhelm Stendel).

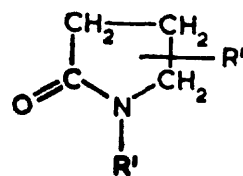
Sposób wytwarzania **2-fenyliminopirolidyn** o wzorze 1, w którym R oznacza atom chlorowca lub rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, R^1 oznacza rodnik alkilowy, alkenyłowy, lub cykloalkilowy, R'' oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy, n oznacza liczbę 2,3 lub 4, znamienny tym, że aniliny o wzorze 2, w którym R i n mają wyżej podane znaczenie kondensuje się z pirolidonami o wzorze 3, w którym R^1 i R'' mają wyżej podane znaczenie w obecności środka odszczepiającego wodę, następnie produkt kondensacji wydziela w postaci soli **chlorowcowodorowych** lub wydziela w postaci wolnej, ewentualnie następnie przeprowadza w dowolne sole.

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

12p

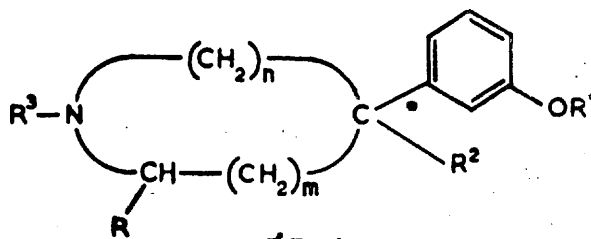
(P. 135404)

16. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 16. 08. 1968, 4. 09. 1968, 28. 01. 1969.

John Wyeth and Brother Limited, Taplow, Wielka Brytania, (John Fredrick Cavalla).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych **sześciodo-1H-azepiny** o wzorze 1a, w którym R^1 oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, rodnik benzylowy lub niższy rodnik alkanoilowy; R^2 oznacza niższy rodnik alkilowy, R^3 oznacza atom wodoru, niższy alkil, alkenyl, alkinył, cyklopropylometyl, niższy alkanoil, alkoksykarbonył, formyl, fenacył lub grupę fenyletylową, ewentualnie podstawioną w pierścieniu benzenowym, albo rodnikiem β -benzoiloetylowym, który może być podstawiony w pierścieniu benzenowym; n jest liczbą całkowitą 3 lub 4, m jest 0 lub liczbą całkowitą 1 z zastrzeżeniem, że $n + m$ zawsze jest równe 4; R oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy wówczas, gdy m jest 0, albo też R oznacza jedynie atom wodoru, wówczas gdy m jest liczbą 1; przy czym określenie „niższy” znaczy, że rodnik zawiera do 6, a zwłaszcza do 4 atomów węgla, ich soli addycyjnych z kwasami i czwartorzędowych soli aminowych, znamienny tym, że poddaje się cyklizacji prekursora heterocyklicznego układu pierścieniowego i jeśli trzeba, produkt cyklizacji redukuje się i ewentualnie alkiluje przy azocie.

WZÓR 1a

12p

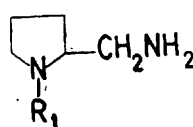
(P. 135408)

16. 08. 1969.

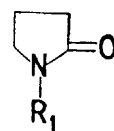
Pierwszeństwo: 19. 08. 1968, 20. 05. 1969, 9. 06. 1969 - Japonia.

Société d'Etudes. Scientifiques et Industrielles de l'île-de France, Paryż, Francja, (Tahashi Kamiya, Nasashi Hashimoto).

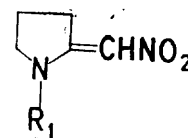
Sposób wytwarzania **1-alkilo-2-aminometylpirolidyny** o wzorze 1, w którym R oznacza rodnik alkilowy, znamienny tym, że 1-alkilo-2-pirolidynon o wzorze 2, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z siarczanem dwualkilowym o wzorze $(R_2)_2SO_4$, w którym R_2 oznacza niższy rodnik alkilowy, lub z fluoroboranem trójalkilooksoniowym o wzorze $BF_3O(R_3)_3$, w którym R_3 oznacza niższy rodnik alkilowy o prostym łańcuchu, a następnie z alkanolanem metalu

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

alkalicznego i nitrometanem, po czym redukuje się otrzymaną **1-alkilo-2-nitrometylenopirolidynę** o wzorze 3, w którym **R** ma wyżej podane znaczenie.

12p

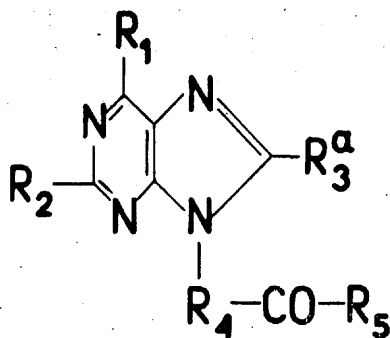
(P. 135454)

20. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 25. 03. 1969, 31. 03. 1969, 18. 04. 1969 - Japonia.

Fujisawa Pharmaceutical Co., Ltd., Osaka, Japonia. (Takashi Kamiya, Yoshihisa Saito, Masashi Hashimoto, Hideo Seki).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych puryny o wzorze ogólnym Ia, w którym **R** oznacza atom wodoru, atom chlorowca, grupę hydroksylową, grupę merkaptu, niższą grupę alkoksylową, niższą grupę aryloalkoksylową, niższą grupę alkilotio, grupę aminową, niższą grupę alkiloaminową, niższą grupę dwualkiloaminową, niższą grupę aryloalkiloaminową, grupę acyloaminową lub grupę hydroksyaminową, **R₂** oznacza atom wodoru, atom chlorowca, grupę hydroksylową, grupę merkaptu, grupę aminową, niższą grupę alkilową, grupę arylową, niższą grupę alkoksylową, niższą grupę aryloalkoksylową lub niższą grupę alkilotio, **R₃^a** oznacza atom wodoru, grupę hydroksylową, grupę merkaptu, grupę aminową, niższą grupę alkilową lub grupę arylową, **R₄** oznacza niższą grupę alkilenową podstawioną jedną lub kilkoma grupami hydroksylowymi, przy czym żadna z grup hydroksylowych nie znajduje się przy atomie węgla sąsiadującym z atomem azotu w pierścieniu i grupy te mogą być zabezpieczone grupą acylową, niższą grupą alkilową lub niższą grupą aryloalkilową, lub/gdy przy grupie alkilenowej znajdują się dwie grupy hydroksylowe, niższą grupą alkilidenową lub niższą grupą aryloalkilidenową, a **R₅** oznacza grupę hydroksylową, niższą lub wyższą grupę alkoksylową, grupę aminową, niższą grupę alkiloaminową lub niższą grupę dwualkiloaminową, znamienny tym, że pochodną pirymidynową o wzorze ogólnym 2, w którym **R₁** oznacza atom wodoru, atom chlorowca, grupę hydroksylową, grupę merkaptu, niższą grupę alkoksylową, niższą grupę aryloalkoksylową, niższą grupę alkilotio, grupę aminową, niższą grupę alkiloaminową, niższą grupę dwualkiloaminową, niższą grupę aryloalkiloaminową, grupę acyloaminową lub grupę hydroksyaminową, **R₂** oznacza atom wodoru, atom chlorowca, grupę hydroksylową, grupę merkaptu, grupę aminową, niższą grupę alkilową, grupę arylową, niższą grupę alkoksylową, niższą grupę aryloalkoksylową lub niższą grupę alkilotio, **R₄** oznacza niższą grupę alkilenową podstawioną jedną lub kilkoma grupami hydroksylowymi, przy czym żadna z grup hydroksylowych nie znajduje się przy atomie węgla sąsiadującym z atomem azotu w pierścieniu i grupy te mogą być zabezpieczone grupą acylową, niższą grupą alkilową lub niższą grupą aryloalkilową lub gdy przy grupie alkilenowej znajdują się dwie grupy hydroksylowe, niższą grupę alkilidenową lub niższą grupą aryloalkilidenową, **R₅** oznacza grupę hydroksylową, niższą lub wyższą grupę alkoksylową, grupę aminową, niższą grupę alkiloaminową lub niższą grupę dwualkiloaminową, a **X** oznacza grupę aminową, grupę nitrową, grupę nitrozową, grupę aryloalduazową, grupę acyloaminową lub niższą grupę alkoksymetylenoaminową, poddaje się działaniu chemicznemu.

12p

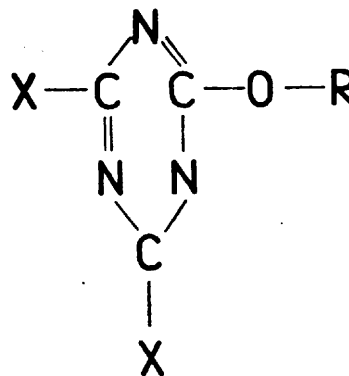
(P. 135637)

1. 09. 1969.

Pierwszeństwo: 10. 09. 1968 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania pochodnych dwuchlorowcotriazyny, o wzorze przedstawionym na rysunku, w którym **X** oznacza atom chloru lub bromu, **R** oznacza rodnik alkilowy, cykloalkilowy lub aryloalkilowy, znamienny tym, że bromek cyjanuru lub chlorek cyjanuru poddaje się reakcji z alkoholem alifatycznym, cykloalifatycznym lub **aryloalifatycznym** w obecności korzystnie bezwodnego fosforanu nieorganicznego lub polifosforanu lub mieszaniny tych fosforanów.

12p

(P. 135795)

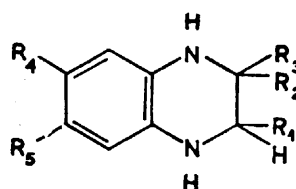
12. 09. 1969.

Pierwszeństwo: 13. 09. 1968 - NRF.

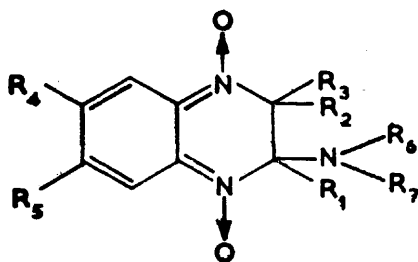
Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Kurt Ley, Roland Nast, Wolfgang Redetzky, Theo Kempermann).

Sposób wytwarzania pochodnych chinoksaliny o wzorze 1, w którym **R** oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy, **R₂** i **R₃** oznaczają rodniki węglowodorowe zawierające do 4 atomów węgla, które razem mogą tworzyć nasycony pierścień karbocykliczny lub nasycony pierścień karbocykliczny podstawiony rodnikiem metylowym, **R₄** i **R₅** oznaczają atomy wodoru o 1-12 atomach węgla, ewentualnie podstawione lub grupy metoksyłowe lub etoksyłowe, przy czym w przypadku gdy **R₄** lub **R₅** oznacza atom wodoru, to **R₅** lub oznacza rodnik alkilowy o 2-12 atomach węgla, lub grupę metoksyłową lub etoksyłową, znamienny tym, że dwu-N-tlenki dwuwodorochinoksaliny o wzorze 17, w którym **R₁**, **R₂**, **R₃**, **R₄** i **R₅** mają wyżej podane znaczenie, **R₆** oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy, **R₇** oznacza rodnik alkilowy lub cykloalkilowy, przy czym **R₆** i **R₇** mogą być połączone w postaci pierścienia zawierającego ewentualnie dalszy heteroatom, np. N i S lub O, uwodornia się w pierwszym stopniu reakcji w temperaturze -20°C do -40°C następnie uwodornia w temperaturze 60-200°C z odszczepieniem aminy o wzorze 18, w którym **R₆** i **R₇** mają wyżej podane znaczenia.

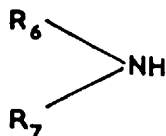
Sposób wytwarzania wyrobów gumowych odpornych na działanie ozonu, znamienny tym, że wprowadza się związki o wzorze ogólnym 1, w którym **R**, **R₂**, **R₃**, **R₄** i **R₅** mają znaczenie podane w zastrz. 1, stanowiące środek przeciwozonowy, zwłaszcza dla kauczuku naturalnego i syntetycznego kauczuku nienasyconego.

WZÓR 1

WZÓR 16

WZÓR 17

12p

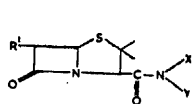
(P. 135845)

16. 09. 1969.

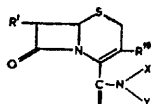
Pierwszeństwo: 17. 09. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki; 17. 09. 1968 - Wielka Brytania; 22. 07. 1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

American Home Products Corporation, Nowy Jork, USA, (Richard Bogash, Milton Wolf, John Hamilton Sellstedt).

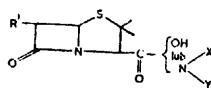
Sposób otrzymywania **penicylin** i cefalosporyn oraz ich pochodnych 2-amidowych o wzorach ogólnych: Ia lub 2a, w których R^1 oznacza grupę amidową penicyliny lub cefalosporyny, X oznacza grupę odciągającą elektrony, Y oznacza grupę odciągającą lub nie odciągającą elektrony, lub X i Y są połączone w ten sposób, że tworzą pierścień odciągający elektrony, R^{18} oznacza metyl, hydroksymetyl, N-pirydyniummetyl lub alkanioiloksyetyl, znamienny tym, że penicylinę lub cefalosporynę ewentualnie po przeprowadzeniu grupy 2-karboksylowej w pochodną grupę funkcyjną poddaje się reakcji z reaktywną pochodną aminową w celu zastąpienia grupy hydroksylowej w pierwotnej grupie karboksylowej w położeniu 2 grupą amidową o wzorze $-N(X)Y$, otrzymaną 2-amidopenicylinę lub 2-amidocefalosporynę ewentualnie poddaje się reakcji w obojętnym апротонowym rozpuszczalniku z pięciohalogenkiem fosforu w obecności zasady, otrzymaną odpowiednią 2-amido-6-halogenoimidopenicylinę lub 2-amido-7-halogenoimidocefalosporynę poddaje się reakcji z alkanolem w celu otrzymania odpowiednio halogenowodoru 2-amido-6-alkoksyimidopenicyliny lub 2-amido-7-alkoksyimidocefalosporyny, które z kolei hydrolizuje się wodą, otrzymany halogenowodorek kwasu 2-amido-6-aminopenicylanowego lub 2-amido-7-aminocefalosporynowego, ewentualnie, zubożętnia się, a kwas 2-amido-6-aminopenicylanowy lub 2-amido-7-aminocefalosporynowy, lub ich sole addycyjne z kwasami poddaje się reakcji z reagentami acylującymi i otrzymaną 2-amidopenicylinę lub 2-amidocefalosporynę, ewentualnie to hydrolizuje się do odpowiadającej jej penicyliny lub cefalosporyny.

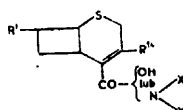
WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 1a

WZÓR 2a

12p

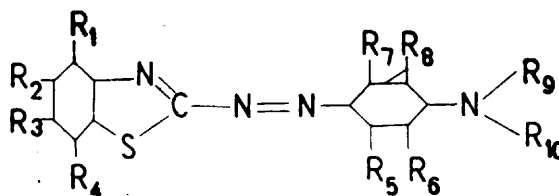
(P. 135856)

17. 09. 1969.

Pierwszeństwo: 18. 09. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Toms River Chemical Corporation, Toms River, USA.

Sposób alkilowania związków **benzotiazoloazowych** o wzorze 8, w którym $R - R_8$ oznacza podstawniki niejonogenne lub atom wodoru, przy czym co najmniej jedna z reszt nie oznacza atomu wodoru, a reszty R i R oznaczają wodór lub podstawniki alifatyczne, aryloalifatyczne, aromatyczne lub alicykliczne i w którym dwie sąsiadujące reszty $R_1 - R_{10}$ mogą tworzyć pierścień, przy czym alkilowanie przeprowadza się za pomocą dwualkilosulfoestru w wodnym środowisku, w obecności czynnika zasadowego, znamienny tym, że dwualkilosulfoester dodaje się w sposób ciągły do wodnej, alkalicznej zawiesiny barwnika w ilości nie większej niż 5 moli dwualkilosulfoestru na mol barwnika.

Wzór 8

12p

(P. 135857)

17. 09. 1969.

Pierwszeństwo: 18. 09. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Tomas River Chemical Corporation, Toms River, USA.

Sposób alkilowania związków triazolowych, znamienny tym, że związki triazolowe o wzorze $A-N=N-B$, w którym symbol A oznacza jedno- lub wielopierścieniowy układ heterocykliczny o pierścieniu aromatycznym, który zawiera w pierścieniu więcej niż jeden atom azotu, przy czym układ pierścieni heterocyklicznych jest połączony poprzez jeden z atomów węgla z grupą azową, zaś B oznacza resztę czynnika azowego, zadaje się siarczanem dwualkilowym w środowisku wodnym wobec związków zasadowych w taki sposób, że siarczan dwualkilowy dodaje się do alkalicznej wodnej zawiesiny barwnika w sposób ciągły w ilości nie większej niż 4 mole siarczanu dwualkilowego na 1 mol barwnika.

12p

(P. 135860)

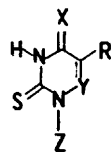
17. 09. 1969.

Pierwszeństwo: 18. 09. 1968 - Niemiecka Republika Federalna.

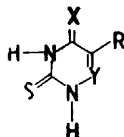
Schering Aktiengesellschaft Berlin Zachodni, Bergmannstr. NRF.

Sposób wytwarzania związków o wzorze ogólnym 1, w którym X oznacza atom tlenu lub grupę NH, Y oznacza atom azotu lub grupę CH, R oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1-4 atomach węgla, atom chlorowca, grupę nitrową, nitylową, niższą grupę alkiloaminową lub niższą grupę alkoksylową lub grupę o wzorze $(CH)_nCO-A$, w którym n oznacza liczbę 0, 1 lub 2, A oznacza grupę 0-alkilową o 1-5 atomach węgla, grupę aminową lub niższą grupę alkiloaminową, a Z oznacza rodnik cukru, znamienny tym, że związek o wzorze 2, w którym X, Y i R mają wyżej podane znaczenie poddaje się reakcji, ewentualnie w obecności trzeciorzędowej aminy ze związkiem sililującym o wzorze 3, w którym A_1-A_3 oznaczają niższe rodniki alkilowe, B oznacza grupę związaną elektronowo, przykładowo atom chlorowca, grupę acetylową lub trój mety loaminową otrzymując odpowiedni związek

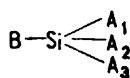
dwusililowy, który następnie wprowadza się w reakcję w znany sposób z **chlorowcocukrem** zawierającym grupy ochronne, w obecności kwasu Lewisa otrzymując **N₁-nukleozyd**, z którego w znany sposób odszczepia się grupy ochronne, przy czym grupa estrowa **przy** heterocyklicznym sześcioczłonowym pierścieniu zostaje przekształcona w grupę amidową.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

12p

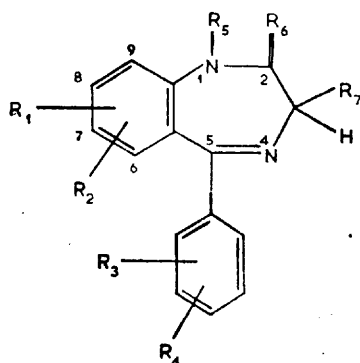
(P. 135881)

18. 09. 1969.

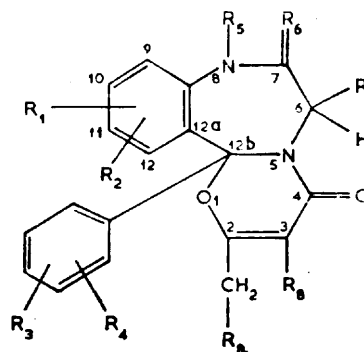
Pierwszeństwo: 19. 09. 1968, 27. 03. 1969 -
Stany Zjednoczone Ameryki.

The Upjohn Company, Kalamazoo, Stany Zjednoczone Ameryki, (Jacob Szmuszkowicz).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych oksazyno-benzodwuzepin o wzorze 2, w którym **R₁**, **R₂**, **R₃** i **R₄** oznaczają wodór, alkil lub alkoksyl o 1 do 6 atomach węgla, chlorowiec $-\text{CF}_3$, $-\text{NO}_2$ i CN; **R₅** oznacza wodór alkil wyżej zdefiniowany i benzyl; **R₆** atom tlenu lub siarki; **R₇** oznacza wodór, alkil wyżej zdefiniowany i alkoksyl wyżej określony; **R₈** oznacza wodór, alkil wyżej zdefiniowany i fenyl, **znamienny** tym, że w obojętnym rozpuszczalniku organicznym na 5-fenyl-3H-1,4-benzodwuzepin-2(IH)-on o wzorze 1, w którym **R₁**, **R₂**, **R₃**, **R₄**, **R₅**, **R₆** i **R₇** mają wyżej podane znaczenie działa się z dwuketenem o wzorze (**R₈**— $\text{CH}=\text{C}=\text{O}$)₂, w którym oznacza wodór, **alkil** zawierający od 1 do 6 atomów węgla i fenyl.

WZÓR 1

WZÓR 2

12p

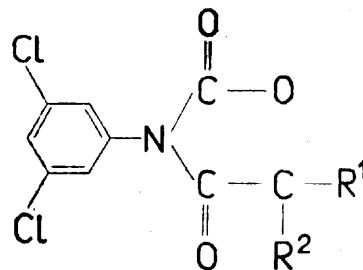
(P. 135899)

2. 12. 1968.

Pierwszeństwo: 9. 02. 1968, 5. 02. 1968 - Japonia.

Sumitomo Chemical Co., Ltd, Osaka, Japonia, Hokko Chemical Industry Co., Ltd, Tokio, Japonia.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych 3-(3,5-dwuchlorofenyl)-2,4-dwuketooksazolidyny o wzorze 1, w którym **R₁** i **R₂** oznaczają atom wodoru lub niższą grupę alkilową, **znamienny** tym, że izocyjanian 3,5-dwuchlorofenylu poddaje się kondensacji z estrem alkilowym kwasu α -hydroksyalkanokarboksylowego w środowisku rozpuszczalnika organicznego w obecności trzeciorzędowej aminy organicznej.

12p

(P. 136019)

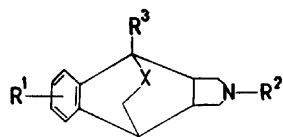
25. 09. 1969.

Pierwszeństwo: 26. 09. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

E. I. du Pont de Nemours and Company, Wilmington, Delaware, USA, (Walter Adelman Gregory).

Sposób wytwarzania benzoizindoli o ogólnym wzorze 1, w którym **R¹** oznacza atom wodoru, grupę nitrową, grupę o wzorze $-\text{OR}^4$, w którym **R⁴** oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, grupę o wzorze $-\text{COR}^5$, w którym **R⁵** oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, albo grupę o wzorze $-\text{COR}^6$, w którym **R⁶** oznacza rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, **R²** oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—5 atomach węgla, rodnik alkenylowy o 3—5 atomach węgla, w którym podwójne wiązanie znajduje się w pozycji 1, rodnik propargilowy, cyklopropylometylowy lub fenyletylowy, **R⁸** oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, rodnik benzylowy lub fenyletylowy, a **X** oznacza grupę karbonylową lub grupę o wzorze 2, w którym **R⁷** oznaczają atom wodoru lub grupę o wzorze $-\text{OR}^9$, w którym **R⁹** oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, a **R⁸** oznacza atom wodoru lub grupę alkoksylową o 1—3 atomach węgla, przy czym **R⁵** oznacza atom wodoru. gdy **R⁹** oznacza atom wodoru, a **R⁷** i **R⁸** razem mogą tworzyć cykliczny, alkilowy pierścień acetalowy, w którym rodnik alkilowy zawiera 2 lub 3 atomy węgla, **znamienny** tym, że związek o ogólnym wzorze 4, w którym **R¹**, **R²** i **R³** mają wyżej podane znaczenie, z tym że grupy ketonowe znajdujące się ewentualnie

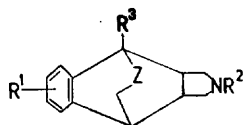
w podstawniku R^1 , są chronione przez wytworzenie grupy dwumetoksyłowej lub cyklicznej grupy acetalowej, przeprowadza się w benzoizindolon-10 o ogólnym wzorze 1, w którym R^1 , R^2 i R^3 mają wyżej podane znaczenie, albo benzoizindolon-10 o ogólnym wzorze 1, w którym R^2 i R^3 mają wyżej podane znaczenie, a R^1 oznacza atom wodoru lub grupę o wzorze $-OR^4$, w którym R^4 ma wyżej podane znaczenie, redukuje się do benzoizindolu o ogólnym wzorze 1, w którym X oznacza rodnik metylenowy, albo imid kwasu dwukarboksylowego o ogólnym wzorze 5, w którym Z, R^2 i R^3 mają wyżej podane znaczenie, a R^1 oznacza atom wodoru, grupę nitrową lub grupę o wzorze $-OR^4$, w którym R^4 ma wyżej podane znaczenie, poddaje się redukcji i po uwolnieniu grupy ketonowej otrzymuje się benzoizindolon-10 o ogólnym wzorze 1, albo aminę o wzorze ogólnym 6, w którym R^2 i R^3 mają wyżej podane znaczenie, ale R^2 nie oznacza atomu wodoru, a R^{10} oznacza grupę aminową, przekształca się w benzoizindolon-10 o ogólnym wzorze 1, w którym R^1 oznacza grupę wodorotlenową, albo benzoizindolon-10 o ogólnym wzorze 1, w którym R^1 , R^2 i R^3 mają wyżej podane znaczenie, utlenia się do odpowiadającego mu benzoizindolonu-10, po czym otrzymany związek o wzorze 1 przekształca się ewentualnie w jego sól dopuszczalną w lecznictwie.

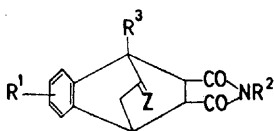
Wzór 1

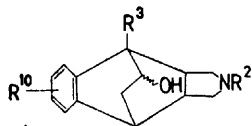
Wzór 2

Wzór 4

Wzór 5

Wzór 6

12p

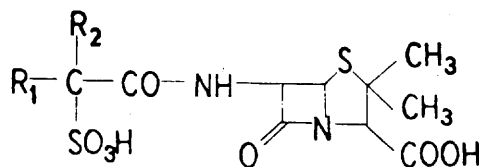
(P. 136063)

27. 09. 1969.

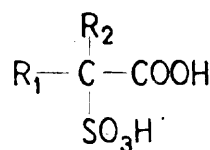
Pierwszeństwo: 28. 09. 1968 - Japonia.

Takeda Chemical Industries, Ltd., Osaka, Japonia, (Shiro Morimoto, Hiroaki Nomura, Tekeshi Fugono, Toshihiro Ishiguro, Kihachiro Maeda).

Sposób wytwarzania syntetycznych penicylin lub ich farmakologicznie dopuszczalnych soli o ogólnym wzorze 1, w którym R i R_2 oznaczają bądź atom wodoru, bądź grupę alkilową, aryloalkilową, podstawioną lub nie podstawioną grupę fenyłową, pirydyłową, naftylową lub tienylową, przy czym grupy te mogą być podstawione jednym lub wieloma podstawnikami, takimi jak grupy: nitrowa, sulfonowa, karboksylowa, atom chlorowca, niższa grupa alkilowa, niższa grupa alko-ksylowa, albo, alternatywnie, R i R_2 są połączone razem i oznaczają łańcuch polimetylenowy zawierający 4—6 atomów węgla, znamienny tym, że poddaje się reakcji kwas 6-aminopenicylanowy lub jego pochodną sililową z środkiem acylującym wywodzącym się z kwasu karboksylowego o ogólnym wzorze 2, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie.

Wzór 1

Wzór 2

12p

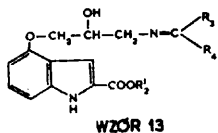
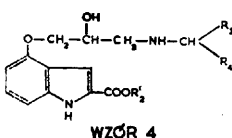
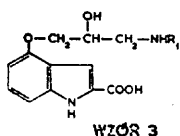
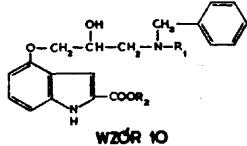
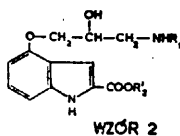
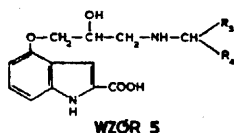
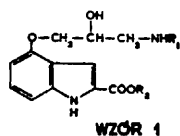
(P. 136077)

29. 09. 1969.

Pierwszeństwo: 30. 09. 1968, 19. 03. 1969, 8. 07. 1969, 9. 07. 1969, 16. 07. 1969, 22. 07. 1969, 23. 07. 1969, 31. 07. 1969, 4. 08. 1969, 5. 08. 1969, 15. 09. 1968 - Szwajcaria.

San doz A. G. Bazylea, Szwajcaria, (Franz Troxler).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych indolu o wzorze 1, w którym R oznacza ewentualnie rozgałęzioną niższą grupę alkilową, grupę cykloalkilową, fenylalkilową lub 1-adamantylową, a R_2 oznacza atom wodoru lub niższą grupę alkilową oraz ich sole addycyjne z kwasami, znamienny tym, że związki o wzorze 8, w którym R_2 oznacza niższą grupę alkilową, lub związki o wzorze 9, w którym Y oznacza atom fluoru, chloru, bromu lub jodu, a R_2' ma podane wyżej znaczenie, lub mieszaninę związków o wzorach 8 i 9, poddaje się reakcji z aminą o wzorze H_2N-R_1 , w którym R ma podane wyżej znaczenie, oraz otrzymane w ten sposób związki o wzorze 2, w którym R i R_2' mają podane wyżej znaczenie, w razie potrzeby przeprowadza się za pomocą hydrolizy w związki o wzorze 3, w którym R ma podane wyżej znaczenie, albo ze związków o wzorze 10, w którym R_1 i R_2 mają podane wyżej znaczenie, odczczepia się grupę benzyłową na drodze hydrogenolizy, a pozostałą grupę (nisko) alkoxykarbonyłową w pozycji 2 pierścienia indolowego zmydla się w razie potrzeby do wolnej grupy karboksylowej, albo też związki o wzorze 13, w którym R_2 ma podane wyżej znaczenie, a R_3 i R_4 oznaczają niższą grupę alkilową, redukuje się katalitycznie lub za pomocą kompleksowego borowodoru metali alkalicznych do związków o wzorze 1, w którym R_2' , R_3 i R_4 mają podane znaczenie, oraz otrzymane w ten sposób związki o wzorze 4 przeprowadza się w razie potrzeby za pomocą hydrolizy w związki o wzorze 5, w którym R_3 i R_4 mają podane wyżej znaczenie, po czym otrzymane w ten sposób związki o wzorze 1 przeprowadza się w razie potrzeby w sole przez poddanie ich reakcji z odpowiednimi nieorganicznymi lub organicznymi kwasami.

12p

(P. 136216)

8. 10. 1969.

Pierwszeństwo: 17. 10. 1968, 4. 03. 1969 -
Stany Zjednoczone Ameryki. «

Chas. Pfizer and Co., Inc, Nowy Jork, USA, (Kenneth Dutler).

Sposób wytwarzania krystalicznej soli α -karboksybenzylpenicyliny z metalem alkalicznym, znamienny tym, że roztwór α -karboksybenzylpenicyliny w rozpuszczalniku takim jak *n*-butanol lub metyloizobutyloketon, zawierający 3—20% wagowych wody, poddaje się działaniu soli metalu alkalicznego z organicznym kwasem, takim jak kwas 2-etylopentanokarboksyłowy-1, kapronowy, oleinowy, askorbinowy, glikolowy, propionowy, octowy, bursztynowy, cynamonowy, kapryłowy i cytrynowy lub z wodorotlenkiem metalu alkalicznego albo z metanolanem metalu alkalicznego, przy czym jako metal alkaliczny stosuje się sól lub potas.

12p

(P. 136322)

15. 10. 1968.

Pierwszeństwo: 17. 10. 1968, 15. 09. 1969 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, **Bazylea**, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych związków tr jzacyklicznych, pochodnych 6-amino-4-okso-4,5-dwuhydro-izotiazolo(5,4-d)pirymidyny, ich tautomerów oraz soli, znamienny tym, że w 6-X-4-okso-4,5-dwuhydro-izotiazolo(5,4-d)pirymidynie, w której X oznacza reszt  dajac  si  przeprowadzić w grupę aminową, przeprowadza t  reszt  X w grupę aminową, lub 5-amino-(Z₁)-metylenoamino-4-Y-izotiazol, w którym Y oznacza reaktywną, funkcjonalnie przekształconą grup  karboksylową, która może tworzyć z grupą Z cykliczne ugrupowanie amidowe, lub tautomer takiego związku, poddaje reakcji cyklizacji i jeżeli zachodzi potrzeba, przeprowadza w otrzymanym związku, który zawiera w położeniu 4 reszt  dajac  si  przeprowadzić w ugrupowanie okso, reszt  t  przeprowadza się w grupę okso, lub poddaje cyklizacji związek 4-amino-(Z₂)-metyloaminokarbonylo-5-amino-izotiazolowy lub jego tautomer, w którym Z₂ oznacza grupę dajac  si  odszczepi  razem z atomem wodoru i jeżeli zachodzi potrzeba poddaje przekształceniom podstawniki w otrzymanym związku, wprowadza je lub odszczepia i/lub jeżeli zachodzi potrzeba, przeprowadza otrzymany wolny związek w sól, lub otrzymaną sól w wolny związek.

12p

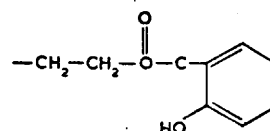
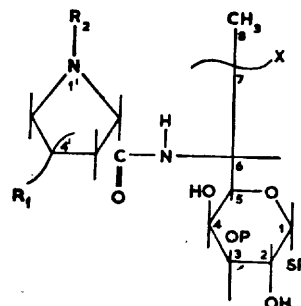
(P. 136364)

17. 10. 1969

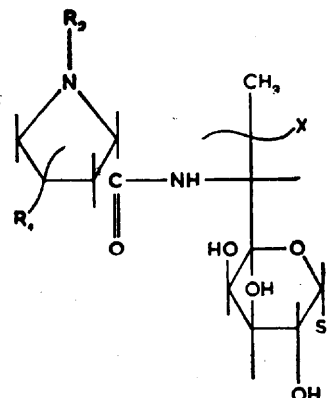
Pierwszeństwo: 18. 10. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

The Upjohn Company, Kalamazoo, Stany Zjednoczone Ameryki, (Alexander Demetrios **Argoudelis**, John Henry Coats).

Sposób wytwarzania nowych antybiotyków o wzorze 1, w którym R oznacza CH₃-, C₂H₅- lub grup  o wzorze 2; R₁ oznacza cis lub trans niższy alkil o 1—8 atomach węgła, R₂ oznacza H, CH₃ lub C₂H₅, a X oznacza OH, chlor lub brom, każdy w konfiguracji (R) lub (S), lub —OCH₃, a P oznacza grupę o wzorze 3. znamienny tym, że związek o wzorze 7, w którym R, R₁, R₂ i X mają wyżej podane znaczenie dodaje si  do  rodowiska, w którym prowadzi się fermentacj  *Streptomyces*.

WZÓR 3

12p

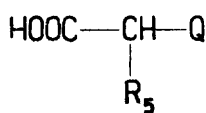
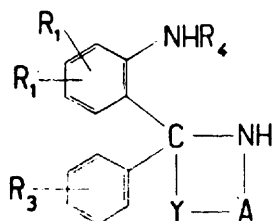
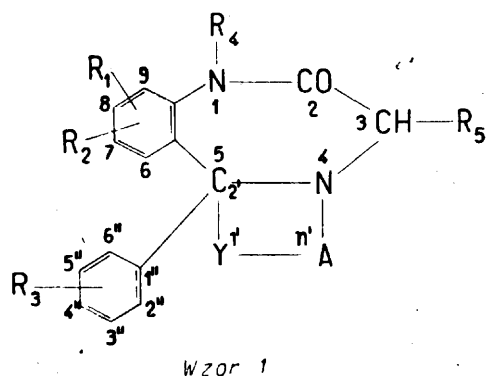
(P. 136465)

23. 10. 1969.

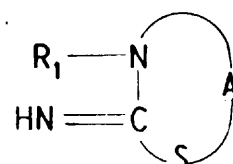
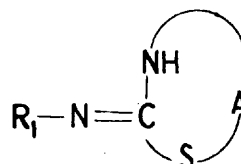
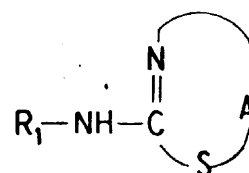
Pierwszeństwo: 24. 10. 1968, 17. 04. 1969 - Japonia.

Sankyo Company Limited, Tokio, Japonia, (Ryuji Tochikawa, Hiromu Takagi, Tetsuo Miyadera, Toshiharu Kamioka, Mitsunobu Fukunaga, Yoichi Kawana).

Sposób wytwarzania pochodnych benzodwuzepiny o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 , R_2 i R_3 są jednakowe lub różne i oznaczają atom wodoru, niższy rodnik alkilowy lub alkoksyłowy, atom chlorowca, grupę wodorotlenową, nitrową, cyjanową, acylową, trójfluorometylową, aminową, acyloaminową, niższą grupę N-monoalkiloaminową lub N-dwualkiloaminową, grupę acyloksylową, karboksylową, alkoksykarbonylową, karbamoilową, niższą grupę N-monoalkilokarbamoilową lub N-dwualkilokarbamoilową, niższą grupę alkilotio, niższą grupę alkilosulfinylową lub alkilosulfonylową, R_4 oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, rodnik cykloalkilowy, aralkilowy, aryłowy lub fenyloacylowy, R_5 oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy, A oznacza rodnik alkilenowy o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym, a Y oznacza atom tlenu lub siarki, znamienny tym, że związek o wzorze 2, w którym R_1 , R_2 , R_3 , R_4 , Y i A mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze 3, w którym R_5 ma wyżej podane znaczenie, a Q oznacza rodnik kwasowy zdolnego do reakcji estru.

lub też A oznacza grupę o wzorze $-\text{CH}_2-\text{CH}(\text{R}_2)-$ $-\text{CH}_2-$ lub $-\text{CH}(\text{R}_2)-\text{CH}_2-\text{CH}_2-$ w którym R_2 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy, aralkilowy albo aryłowy, znamienny tym, że tiomocznik o wzorze ogólnym $\text{R}_1-\text{NH}-\text{CS}-\text{NH}_2$, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze ogólnym $\text{C}_2\text{H}_5\text{X}_2\text{R}_2$ albo $\text{C}_3\text{H}_5\text{X}_2\text{R}_3$, w których R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chlorowca, przy czym we wzorze $\text{C}_2\text{H}_5\text{X}_2\text{R}_2$ dwa atomy chlorowca są przyłączone w położeniach 1 i 2, a we wzorze $\text{C}_3\text{H}_5\text{X}_2\text{R}_3$ w położeniach 1 i 3, albo izotiocyanian o wzorze ogólnym $\text{R}_1-\text{N}=\text{C}=\text{S}$, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z aminoalkoholem o wzorze $\text{C}_2\text{H}_5(\text{OH})(\text{NH}_2)\text{R}_2$, w którym R_2 ma wyżej podane znaczenie, a grupy aminowa i hydroksylowa są przyłączone w położeniach 1 i 2 albo z aminoalkoholem o wzorze $\text{C}_3\text{H}_5(\text{OH})(\text{NH}_2)\text{R}_3$, w którym R_3 ma wyżej podane znaczenie, a grupy aminowa i hydroksylowa są przyłączone w położeniach 1 i 3 i otrzymaną pochodną tiomocznika o wzorze $\text{R}_1-\text{NH}-\text{CS}-\text{NH}-\text{C}_2\text{H}_5(\text{OH})\text{R}_2$ albo $-\text{NH}-\text{CS}-\text{NH}-\text{C}_3\text{H}_5(\text{OH})\text{R}_3$ poddaje się cyklizacji, albo zdolny do reakcji ester pochodnej tiomocznika o wzorze $\text{R}_1-\text{NH}-\text{CS}-\text{NH}-\text{C}_2\text{H}_5(\text{OH})\text{R}_2$ albo $\text{R}_1-\text{NH}-\text{CS}-\text{NH}-\text{C}_3\text{H}_5(\text{OH})\text{R}_3$, w których R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się cyklizacji, albo izotiocyanian o wzorze $\text{R}_1-\text{N}=\text{C}=\text{S}$ albo tiomocznik o wzorze $\text{R}_1-\text{NH}-\text{CS}=\text{NH}_2$, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z chlorowcoalkiloaminą o wzorze $\text{C}_2\text{H}_5\text{X}(\text{NH}_2)\text{R}_2$, w którym R_2 ma wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chlorowca, przy czym atom chlorowca i grupa aminowa są przyłączone w położeniu 1 i 2, albo z chlorowcoalkiloaminą o wzorze $\text{C}_3\text{H}_5\text{X}(\text{NH}_2)\text{R}_3$, w którym R_3 i X mają wyżej podane znaczenie, przy czym atom chlorowca i grupa aminowa są przyłączone w położeniu 1 i 3 albo z solą tej aminy lub też związek o wzorze ogólnym 4, w którym R_4 oznacza rodnik alkilowy i A ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z aminą o wzorze R_1-NH_2 , w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, albo z solą tej aminy lub też aminę o wzorze R_1-NH_2 , w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z pochodną izotiocyanianu o wzorze $\text{C}_2\text{H}_5\text{X}(\text{N}=\text{C}=\text{S})\text{R}_2$ albo $\text{C}_3\text{H}_5\text{X}(\text{N}=\text{C}=\text{S})\text{R}_3$, w których X, R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, albo związek o wzorze 5, w którym A ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z aminą o wzorze R_1-NH_2 , w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, albo z solą tej aminy i otrzymany związek przeprowadza się ewentualnie w jego sól albo uwalnia zasadę z soli tego związku lub przeprowadza jedną sól w inną.

12p

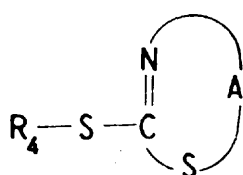
(P. 136661)

3. 11. 1969.

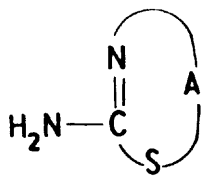
Pierwszeństwo: 6. 11. 1968 - Węgry.

Chinoin Gyogyszer - es Vegyeszeti Termekek Gyara RT Budapest, Węgry.

Sposób wytwarzania cyklicznych pochodnych izotiomocznika o ogólnym wzorze 1, 2 lub 3, w którym R_1 oznacza rodnik naftyłowy, ewentualnie podstawiony, który w razie potrzeby może być uwodorniony, zaś A oznacza grupę o wzorze $-\text{CH}_2-\text{CH}(\text{R}_2)-$, w którym R_2 oznacza rodnik alkilowy, aralkilowy lub aryłowy,

Wzór 4

Wzór 5

12p

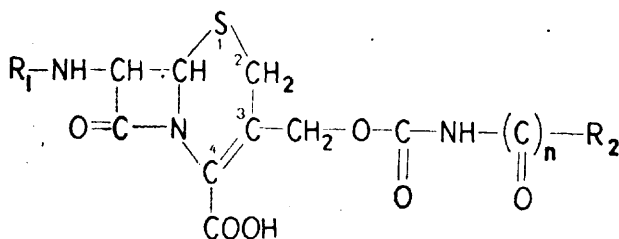
(P. 136707)

5. 11. 1969.

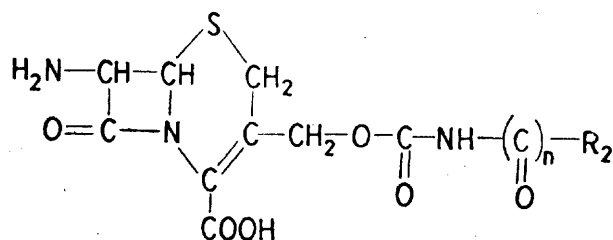
Pierwszeństwo: 7. 11. 1968, 26. 04. 1969 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania kwasów **O-dezacetylo-7-N-acyloaminocefalosporanowych** o wzorze 1, w którym symbol **R** oznacza reszt  acylową cyklicznie podstawionego niższego kwasu alkanokarboksylowego, zawierającego wolną grup  aminową związaną z atomem węgla o charakterze alifatycznym, symbol **R₂** oznacza atom wodoru albo podstawioną ewentualnie reszt  węglowodorową, za s n oznacza liczb  0 lub 1, jak również ewentualnie wewnętrznych soli tych kwasów, znamienny tym, że w związkach o wzorze 2 do grupy aminowej w pozycji 7 wprowadza się reszt  acylową **R₁**, albo ze związków o wzorze 1, w których wolna grupa aminowa w **R** i/albo grupa **karboksylowa** w pozycji 4, są os niete, odszczepia si  grup  lub grupy os niaj ce i, jeśli to jest po adane, to otrzymany wolny związek przeprowadza się w sól albo też otrzymaną sól przeprowadza się w wolny związek lub w inną sól, i/albo, jeśli to jest po adane, to otrzymane mieszaniny izomerów rozdziela się na poszczególne izomery.

Wzór 1

Wzór 2

12p

(P. 136741)

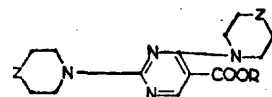
6. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 8. 11. 1968, 28. 02. 1969, 5. 08. 1969 - Szwajcaria.

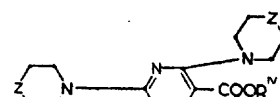
A. Wander A. G. Berno, Szwajcaria, (Edmond Gerard Wyss).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych pirymidyny o wzorze 1, w którym **Z** oznacza atom tlenu lub atom siarki, a **R** oznacza grupę alkilową, w której do czterech atomów wodoru może być zastąpionych atomami chlorowca, zwi szcza atomami bromu, chloru lub fluoru, grup  alkenylową, grup  alkoksylalkilow , grup  cykloalkilową lub grup  cykloalkiloalkilow , przy czym wszystkie podstawniki posiadają do 9 atomów węgla, i ich soli addycyjnych z kwasami, znamienny tym, że związki o wzorze 7, w którym **R** ma wyżej podane znaczenie, a **X** oznacza reaktywną grup  zdolną do

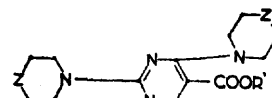
odszczepienia z wodorem grupy **>N-H morfolin** lub tiomorfolin, poddaje si  reakcji z morfolin  lub tiomorfolin , lub o wzorze 8, w którym **Z** ma wyżej podane znaczenie, ewentualnie pod postacią reaktywnych pochodnych kwasowych lub soli z metalami poddaje si  reakcji z alkoholami o wzorze ROH, w którym **R** ma wyżej podane znaczenie i które ewentualnie mogą wyst powa  pod odpowiednią postacią zdolną do reakcji lub jako alkohola, lub przyłacza się atomy chlorowca lub chlorowcowodor  do związków o wzorze 3, w którym **R''** oznacza grupę alkenylową, zawierającą do 9 atomów węgla, a **Z** ma wyżej podane znaczenie, przy czym otrzymuje się związki o wzorze 2, w którym **R'** oznacza grupę alkilową, zawierającą do 9 atomów węgla, w której aż do czterech atomów wodoru może być zastąpionych atomami chlorowca, zwi szcza atomami bromu, chloru lub fluoru, a **Z** ma wyżej podane znaczenie, albo odszczepia się atomy chlorowca, chlorowcowodor  lub wod  od związków o wzorze 4, w którym **R'''** oznacza grupę alkilową, zawierającą do 9 atomów węgla, podstawioną grupami hydroksylowymi lub atomami chlorowca, a **Z** ma wyżej podane znaczenie, przy czym otrzymuje się związki o wzorze ogólnym 3, albo uwodornia si  związki o wzorze 6, w którym **RV** oznacza grupę alkenylową, zawierającą do 9 atomów węgla, w której do czterech atomów wodoru może być zastąpionych atomami chlorowca, zwi szcza atomami bromu, chloru lub fluoru, grup  cykloalkenylow  lub niearomatyczn  grup  cykloalkiloalkilow  z jednym lub większą ilością **podwójnych** wi za  i zawierającą do dziewięciu atomów węgla, a **Z** ma wyżej podane znaczenie, przy czym otrzymuje się związki o wzorze 5, w którym **R^{IV}** oznacza grupę alkilową, zawierającą do dziewięciu atomów węgla, w której do czterech atomów wodoru może być zastąpionych atomami chlorowca, zwi szcza atomami bromu, chloru lub fluoru, grup  cykloalkilową lub grup  cykloalkiloalkilow , zawierającą każda do 9 atomów węgla, a **Z** ma wyżej podane znaczenie, po czym otrzymane związki o wzorze 1 ewentualnie przeprowadza się w wolne zasady lub w sole addycyjne z kwasami.

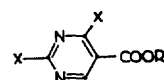
WZ R 1

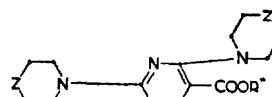
WZ R 5

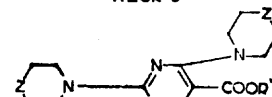
WZ R 2

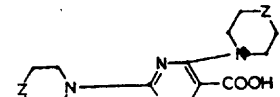
WZÓR 7

WZÓR 3

WZÓR 4

WZÓR 8

12p

(P. 136745)

7. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 8. 11. 1968, 24. 02. 1969, 6. 06. 1969, 1. 08. 1969, 19. 09. 1969 - Szwajcaria.

Lonza AG, Gampel, Wallis, Szwajcaria, (August Stocker, Othmar Marti, Theodul Pfammatter, Gerhart Schreiner).

Sposób wytwarzania kwasów **pirydy nokar boksy lo-**wych na drodze utleniania **alkilopirydyn** za pomocą

kwasu azotowego, w podwyższonej temperaturze i pod zwiększonym ciśnieniem, znamienny tym, że do utleniania stosuje się wodny roztwór kwasu azotowego w takiej ilości, aby nadmiar HNO_3 ponad ilość teoretycznie potrzebną do utlenienia wynosił 25—600% i mieszaninę poddaje się reakcji w temperaturze 180—260°C i pod ciśnieniem 20—60 atm, stosując czas przebywania mieszaniny w reaktorze 1—20 minut, po czym w powstałej mieszaninie poreakcyjnej doprowadza się stężenie HNO_3 do 10—28%, chłodzi mieszaninę do temperatury 0—20°C i kwas pirydynokarboksylowy wykrystalizowany w postaci jego azotanu oddziela się od ługu macierzystego, rozpuszcza w wodzie, wartość pH roztworu nastawia się przez dodatek odpowiedniej zasady wyjściowej na wartość odpowiadającą punktowi izoelektrycznemu otrzymywanego kwasu pirydynokarboksylowego, wykrystalizowujący przy tym kwas pirydynokarboksylowy oddziela się od ługu macierzystego zawierającego zasadę, łączy oba ługi macierzyste i powstały roztwór doprowadza do stężenia wyjściowego i zwraca do procesu.

12p

(P. 136872)

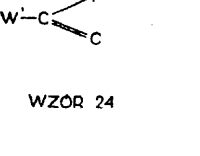
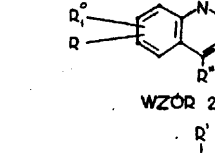
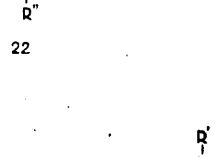
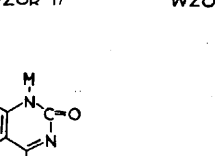
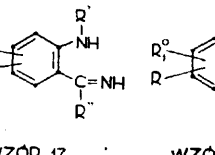
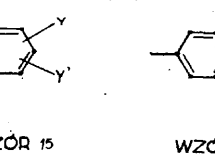
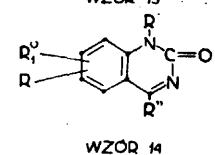
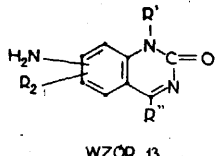
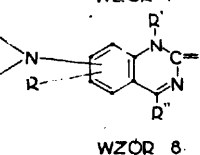
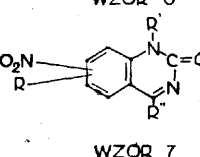
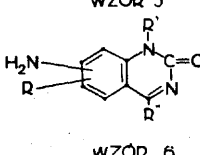
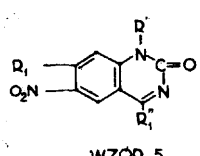
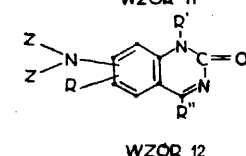
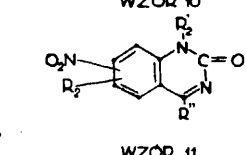
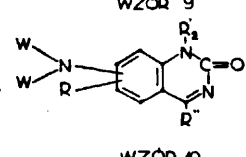
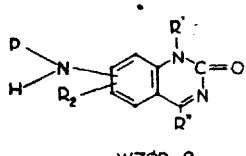
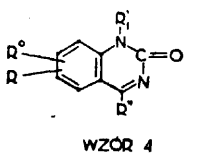
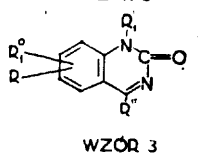
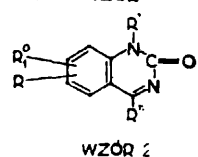
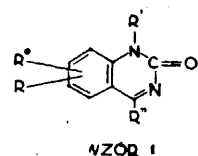
12. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 12. 11. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Sandoz A. G., Bazylea, Szwajcaria, (Hans Ott).

Sposób wytwarzania nowych związków organicznych o wzorze ogólnym 1, w którym R^0 oznacza grupę nitrową lub aminową, grupę N-monoalkiloaminową lub N-dwualkiloaminową, w których grupa alkilowa każdorazowo oznacza grupę alkilową zawierającą 1—4 atomów węgla, lub grupę N-morfolinową, R oznacza atom wodoru, fluoru, chloru lub bromu, grupę alkilową zawierającą 1—5 atomów węgla lub grupę alkoksylową zawierającą 1—4 atomów węgla, z tym ograniczeniem, że R nie oznacza atomu wodoru, jeżeli R^0 oznacza grupę nitrową lub aminową, R' oznacza grupę alkilową zawierającą 1—5 atomów węgla, grupę alilową lub propargilową, z tym ograniczeniem, że R' oznacza grupę alkilową, jeżeli R^0 oznacza grupę N-monoalkiloaminową oraz R'' oznacza grupę fenylową o wzorze ogólnym 15, w którym Y oznacza atom fluoru, chloru, bromu, grupę alkilową zawierającą 1—4 atomów węgla lub grupę trójfluorometylową, a Y' oznacza atom wodoru, fluoru, chloru, bromu, grupę alkilową zawierającą 1—4 atomów węgla lub grupę alkoksylową zawierającą 1—4 atomów węgla oraz soli addycyjnych z kwasami zasadowo podstawionych związków o wzorze ogólnym 1, znamienny tym, że związki o wzorze ogólnym 2, w którym R, R' i R'' mają podane wyżej znaczenie, a R_1^0 oznacza grupę nitrową lub dwualkiloaminową, w której grupy alkilowe posiadają po 1—4 atomów węgla, lub grupę N-morfolinową, jak również sole addycyjne z kwasami zasadowo podstawionych związków o wzorze ogólnym 2, otrzymuje się przez zadawanie fosforem związków o wzorze ogólnym 17, w którym R_1^0 , R, R' i R'' mają podane znaczenie wyżej, albo związki o wzorze ogólnym 3, w którym R_1^0 , R i R'' mają podane wyżej znaczenie, a R_1' ma znaczenie podane wyżej dla R' , z tym wyjątkiem, że nie może oznaczać trzeciorzędowej grupy alkilowej, w której trzeciorzędowy atom węgla związany jest bezpośrednio z atomem azotu z pierścienia, jak również sole addycyjne z kwasami zasadowo podstawionych związków o wzorze ogólnym 3, otrzymuje się przez poddawanie reakcji związków o wzorze ogólnym 18, w którym R_1^0 , R, R_1' i R'' mają podane znaczenie, z odpowiednią pochodną kwasu karbonowego lub przez poddawanie reakcji związków o wzorze ogólnym 21, w którym R^0 , R, R_1 i R'' mają podane wyżej znaczenie, z karbaminianem alkilowym, w którym grupa alkilowa zawiera 1—5 atomów węgla, w obecności katalitycznych ilości kwasów Lewisa, albo związki o wzorze ogólnym 4, w którym R, R^0 , R_1' i R'' mają podane wyżej znaczenie, jak również sole addycyjne z kwasami zasadowo podstawionych związków

o wzorze ogólnym 4, otrzymuje się przez poddawanie reakcji związków o wzorze ogólnym 22, w którym R^0 , R i R'' mają podane wyżej znaczenie, a M oznacza metal alkaliczny ze związkami o wzorze ogólnym $R_1'X$, w którym R_1' ma podane wyżej znaczenie, a X oznacza atom chloru, bromu lub jodu, w obojętnym rozpuszczalniku organicznym, albo związki o wzorze ogólnym 5, w którym R' ma podane wyżej znaczenie, R'' oznacza grupę fenylową lub grupę o wzorze ogólnym 16, w którym Y oznacza atom fluoru, chloru, bromu, grupę alkilową zawierającą 1—4 atomów węgla lub grupę trójfluorometylową, a Y' oznacza atom wodoru, fluoru, chloru, bromu lub grupę alkilową zawierającą 1—4 atomów węgla, oraz R oznacza atom fluoru, chloru, bromu lub grupę alkilową zawierającą 1—5 atomów węgla, otrzymuje się przez nitrowanie związków o wzorze ogólnym 23, w którym R_1 , R' i R'' i mają podane wyżej znaczenie, albo związki o wzorze ogólnym 6, w którym R, R' i R'' posiadają podane wyżej znaczenie, jak również ich sole addycyjne z kwasami otrzymuje się przez redukovanie związków o wzorze ogólnym 7, w którym R, R' i R'' posiadają podane wyżej znaczenie, albo związki o wzorze ogólnym 8, w którym R, R' i R'' mają podane wyżej znaczenie, a każda z grup V, które mogą być jednakowe lub różne, oznacza grupę alkilową zawierającą 1—4 atomów węgla, albo jedna z grup V oznacza atom wodoru, a druga z grup V oznacza grupę alkilową zawierającą 1-4 atomów węgla, albo obie grupy V łącznie z atomem azotu tworzą pierścień N-morfolinowy, jak również ich sole addycyjne z kwasami, otrzymuje się przez poddawanie reakcji związków o wzorze ogólnym 9, w którym R' i R'' mają podane wyżej znaczenie, R_2 oznacza atom wodoru, fluoru, chloru, bromu, grupę alkilową zawierającą 1—5 atomów węgla, lub grupę alkoksylową zawierającą 1—4 atomów węgla, a P oznacza atom wodoru lub grupę alkilową zawierającą 1—4 atomów węgla, z tym ograniczeniem, że jeżeli mają być wytworzone związki c wzorze ogólnym 8, w którym jedna z grup V oznacza atom wodoru lub w którym obie grupy V łącznie z atomem azotu oznaczają grupę N-morfolinową, to P oznacza atom wodoru, ze związkami o wzorze ogólnym YX, w którym Y oznacza grupę alkilową zawierającą 1—4 atomów węgla lub grupę o wzorze ogólnym $X-CH_2-CH_2-O-CH_2-CH_2-$, a X ma podane wyżej znaczenie, albo związki o wzorze ogólnym 10, w którym obie reszty W są jednakowe i każdorazowo oznaczają grupę alkilową zawierającą 1—4 atomów węgla, R_2 oznacza grupę alkilową zawierającą 1—5 atomów węgla, R i R'' mają podane wyżej znaczenie, jak również ich sole addycyjne z kwasami, otrzymuje się przez poddawanie reakcji przy równoczesnym uwodornieniu związków o wzorze ogólnym 11, w którym R_2 , R_2' i R'' mają podane wyżej znaczenie, ze związkami o wzorze ogólnym 24, w którym W' oznacza atom wodoru lub grupę alkilową zawierającą 1-3 atomów węgla, albo związki o wzorze ogólnym 12, w którym obie reszty Z są jednakowe i każdorazowo oznaczają grupę alkilową zawierającą 2—4 atomów węgla lub jedna z reszt Z oznacza atom wodoru, a druga reszta Z oznacza grupę alkilową zawierającą 2—4 atomów węgla, a R, R' i R'' mają podane wyżej znaczenie, jak również ich sole addycyjne z kwasami, otrzymuje się przez poddawanie reakcji związków o wzorze ogólnym 13, w którym R_2 , R' i R'' mają podane wyżej znaczenie, ze związkami o wzorze ogólnym $Z'-OH$, w którym Z' oznacza grupę alkilową zawierającą 2—4 atomów węgla, w obecności katalitycznej ilości niklu Raneya, albo związki o wzorze ogólnym 14, w którym R, R_1^0 , R' i R'' mają podane wyżej znaczenie, jak również sole addycyjne z kwasami zasadowo podstawionych związków o wzorze ogólnym 14, otrzymuje się poddając hydrolizie w alkalicznym środowisku związki o wzorze ogólnym 25, w którym R_1^0 , R, R' i R'' mają podane wyżej znaczenie, albo też związki o wzorze ogólnym 2, jak również sole addycyjne z kwasami zasadowo podstawionych związków o wzorze ogólnym 2, otrzymuje się przez utlenienie związków o wzorze ogólnym 26, w którym R, R_1^0 , R' i R'' mają podane wyżej znaczenie, po czym otrzymane w ten sposób zasadowo podstawione związki o wzorze ogólnym 1 ewentualnie przeprowadza się w ich sole addycyjne z kwasami.

12p

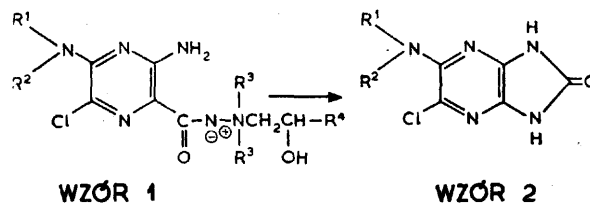
(P. 137004)

19. 11. 1969

Pierwszeństwo: 20. 11. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Merck Co., Inc. Rahway, Stany Zjednoczone Ameryki (Edward Grabowski, Edward Tristram, Roger Tull).

Sposób wytwarzania 1H-imidazo(4,5-b)pirazynonów-2 o wzorze 2, w którym R^1 oznacza wodór, niższy cykloalkil, fenyl, niższą grupę alkilamidynową, niższą grupę alkilokarbonylo-amidynową, niższy alkynyl, niższy alkenyl, niższy alkil, niższą grupę hydroksy-alkilową, niższy-(alkoksy-alkali), pirydyl-alkil (niższy alkil), fenylo-alkil (niższy alkil), chlorowcofenyloalkil (niższy alkil), aminoalkil (niższy alkil), w którym grupa aminowa ma wzór NR^5R^6 , przy czym R^5 oznacza wodór, niższy alkil, niższy alkilokarbonyl; R^6 oznacza wodór, niższy alkil, a gdy R^5 i R^6 oznaczają grupy alkilowe, mogą one być połączone razem tak, że tworzą nasycony pierścień heterocykliczny 5-6 członowy zawierający przynajmniej 1 atom azotu i 1 inny heteroatom, którym może być tlen lub azot, a gdy jest nim azot, może on być podstawiony niższym alkilem; R^2 oznacza wodór, niższy alkil, a gdy R^1 i R^2 oznaczają niższe alkilowe mogą one być połączone razem tak, że tworzą nasycony pierścień heterocykliczny 5-6 członowy zawierający przynajmniej 1 atom azotu i 1 inny heteroatom, którym może być tlen lub azot, a gdy jest nim azot może on być podstawiony niższym alkilem, znamienny tym, że związek o wzorze 1, ogrzewa się w temperaturze pomiędzy 75°C i temperaturą topnienia związku o wzorze 1, w którym R^1 i R^2 mają wyżej określone znaczenia, R^3 oznacza niższy alkil, a R^4 oznacza wodór lub niższy alkil.

12p

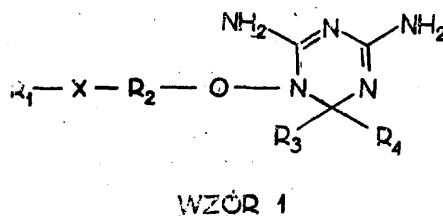
(P. 137048)

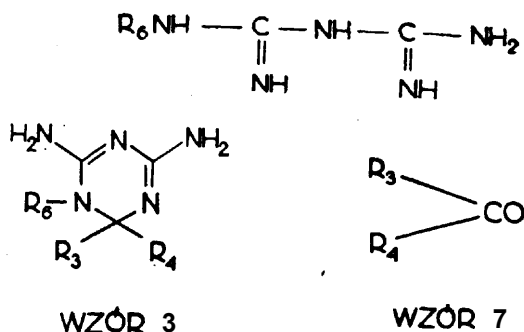
22. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 22. 11. 1968, 6. 03. 1969 - Wielka Brytania.

Beecham Group Limited Brentford, Wielka Brytania, (Patrick Mamalis, Dennis James Outred).

Sposób wytwarzania N-podstawionych symetrycznych pochodnych dwuhydrotriazyny o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza podstawiony lub niepodstawiony rodnik węglowodorowy, albo podstawiony lub niepodstawiony rodnik heterocykliczny, X oznacza tlen, siarkę lub grupę o wzorze NR_5 , w którym R_5 oznacza wodór, albo podstawiony lub niepodstawiony aryloalkil (niższy alkil), przy czym ten niższy alkil ma od 1 do 6 atomów węgla, R_2 oznacza dwuwartościową grupę alifatyczną o 1-16 atomach węgla, które mogą być podstawione lub niepodstawione, R_3 oznacza wodór lub niższy alkil o 1-4 atomach węgla, R_4 oznacza niższy alkil o 1-4 atomach węgla, przy czym R_3 i R_4 mogą być takie same lub różne i mogą być połączone tworząc grupę spirocykloalkanu lub alkilospirocykloalkanu (niższy alkil) obejmującą C-2 z pierścienia triazyny, i ich soli z wyjątkiem tego, że jeżeli X jest tlenem R nie jest 4,6-dwuamino-1,2-dwuhydro-2- R_3 -2- R_4 -1,3,5-triazyn-1-ylem znamienny tym, że podsta-

wiony dwuguanid o wzorze ogólnym 2, w którym R_3 oznacza grupę o wzorze $R \cdot XR_2O \cdot$ lub grupę zdolną do przekształcenia się ze związkiem karbonylowym o wzorze 7 i w obecności katalizatora kwaśnego w związek o wzorze 3, w razie potrzeby przekształca się R_6 w R_1XR_2O i otrzymany związek ewentualnie przeprowadza się w sól.

12p

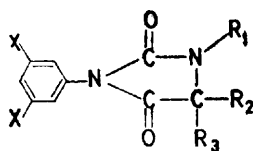
(P. 137068)

24. 11. 1969

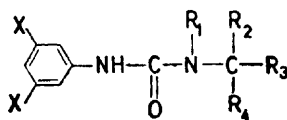
Pierwszeństwo: 25. 11. 1968, 13. 05. 1969 - Japonia.

Sumitomo Chemical Company, Ltd. Osaka, Japonia, (Akira Fujinami, Toshiaki Ozaki, Fukashi Horiuchi, Sigeo Yamamoto, Keiichi Akiba, Katsutoshi Tanaka, Shigehiro Ooba, Tadashi Ooishi, Katsuji Nodera, Nobuyuki Kameda).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych 3-(3',5'-dwuchlorowcofenylo(-imidazolidyno-2,4-dionu o ogólnym wzorze 1, w którym X oznacza atom chlorowca, R_1 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—5 atomach węgla lub rodnik fenyłowy, R_2 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, ewentualnie podstawiony grupą metylomerkapto, rodnikiem fenyłowym lub benzylowym, a R_3 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla lub rodnik fenyłowy, znamienny tym, że pochodną mocznika o wzorze ogólnym 2, w którym X, R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, a R_4 oznacza grupę karboksylową, niższą grupę alkoksycarboksylową lub grupę cyjanową, ogrzewa się w obecności kwasowego katalizatora.

Wzór 1

Wzór 2

12p

(P. 137089)

24. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 17. 02. 1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Eli Lilly and Company Indianapolis, Stany Zjednoczone Ameryki, (Ralph Robert Pfeiffer, Kuo Shang Yang).

Sposób oczyszczania cefaloglicyny z wysoką wydajnością, znamienny tym, że cefaloglicynę z dodatkiem kwasu rozpuszcza się w mieszaninie rozpuszczalników złożonej z acetonitrylu, metanolu i wody w stosunku

objętościowym składników wynoszącym od około 3:1:3 do około 3:3:1 do około 1:3:3, po czym do roztworu dodaje się tyle zasady, aby otrzymać wartość pH mieszaniny, przy której cefaloglicyna wytrąca się i następnie oddziela się wytrąconą cefaloglicynę.

12p

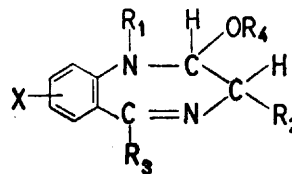
(P. 137110)

25. 11. 1969.

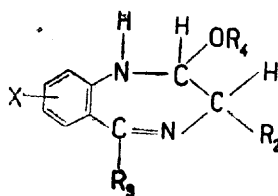
Pierwszeństwo: 26. 11. 1968, 25. 06. 1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Scherico Ltd., Lucerna, Szwajcaria, (Martin Steinman).

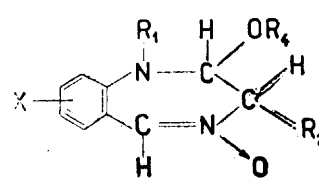
Sposób wytwarzania pochodnych 1,4-benzodwuzepiny o ogólnym wzorze 1, w którym X oznacza atom wodoru lub chlorowca, grupę trój fluorometylową lub nitrową, niższy rodnik alkilowy, grupę wodorotlenową lub niższą grupę alkoksylową, R oznacza niższy rodnik alkilowy, polifluoroalkilowy, fenyloalkilowy, cykloalkilowy, cykloalkiloalkilowy lub alkenyloalkilowy albo niższą grupę dwualkiloaminoalkilową, R_2 oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, grupę wodorotlenową lub niższą grupę alkanoloalkilową, R_3 oznacza rodnik fenyłowy lub zawierający podstawnik X rodnik fenyłowy, naftyłowy, tienyloalkilowy lub piryloalkilowy, a R_4 oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy lub grupę o wzorze $-CH_2CH_2 \cdot (CH_2)_n \cdot NR_5R_6$, w którym n oznacza liczbę 0 lub 1, a R_5 i R_6 oznaczają atomy wodoru lub niższe rodniki alkilowe, jak również dopuszczalnych w lecznictwie soli tych związków, znamienny tym, że związek o wzorze 1, w którym wszystkie symbole mają wyżej podane znaczenie, mający pierścień dwuazepinowy przerywany w jednym tylko miejscu, poddaje się cyklizacji, zamykając pierścień dwuazepinowy, lub też związek o wzorze 9, w którym X, R_2 , R_3 i R_4 mają wyżej podane znaczenie z tym, że R_4 nie oznacza atomu wodoru i wolna grupa aminowa znajdująca się ewentualnie w podstawniku R_4 , jest chroniona i następnie uwalniana, poddaje się alkiłowaniu przy atomie azotu w celu wprowadzenia podstawnika R_1 o wyżej podanym znaczeniu, przy czym w celu otrzymania związku o wzorze 1, w którym R_4 oznacza atom wodoru, w otrzymanym produkcie przekształca się zetyfikowaną grupę wodorotlenową w pozycji 2 w wolną grupę wodorotlenową, albo też w związku o wzorze 4, w którym R_1 , R_2 , R_3 i X mają wyżej podane znaczenie, redukuje się grupę ketonową, otrzymując związek o wzorze 1, w którym w pozycji 2 znajduje się wolna grupa wodorotlenowa, przy czym w celu wytworzenia związku o wzorze 1, w którym R_4 oznacza niższy rodnik alkilowy lub grupę o wzorze $-CH_2CH_2 \cdot (CH_2)_n \cdot NR_5R_6$, w którym n, R_5 i R_6 mają wyżej podane znaczenie, eteryfikuje się grupę wodorotlenową w pozycji 2, albo też związek o wzorze 11, w którym X, R_1 , R_2 i R_4 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkiem Grignarda o wzorze $R_3 \cdot MgHal$, w którym R_3 ma wyżej podane znaczenie, a Hal oznacza atom chlorowca i otrzymany związek kompleksowy hydrolizuje się i odwadnia, a otrzymany jednym z wyżej podanych sposobów związek o wzorze 1 ewentualnie przeprowadza się znany sposobem w dopuszczalną w lecznictwie sól.

Wzór 1

Wzór 9

Wzór 11

12p

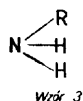
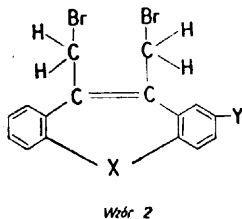
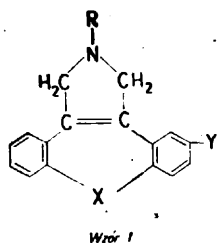
(P. 137136)

26. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 27. 11. 1968 - Szwajcaria.

J. R. Geigy A. G. Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych tiepiny i oksepiny o wzorze ogólnym 1, w którym X oznacza atom tlenu albo siarki, Y oznacza atom wodoru lub chloru albo grupę metylową, metoksyłową lub metylo-tiową, a R oznacza atom wodoru, niższą grupę alkilową o prostym łańcuchu zawierającym 1—6 atomów węgla albo grupę izopropylową lub alilową, oraz ich soli addycyjnych z kwasami nieorganicznymi lub organicznymi, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 2, w którym X i Y mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z aminą o wzorze ogólnym 3, w którym R ma wyżej podane znaczenie i ewentualnie przeprowadza się otrzymany produkt w jego sól addycyjną z kwasem nieorganicznym lub organicznym.

12p

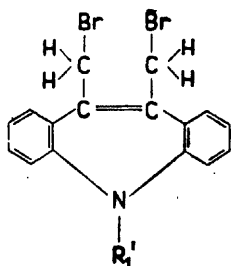
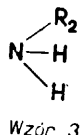
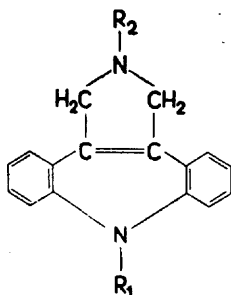
(P. 137137)

26. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 19. 12. 1968 - Szwajcaria.

J. R. Geigy A. G., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych azepiny o wzorze ogólnym 1, w którym R₁ oznacza atom wodoru, grupę metylową, etylową lub propylową, R₂ oznacza atom wodoru, niższą nie rozgałęzioną grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, grupę izopropylową i alilową, oraz ich soli addycyjnych z nieorganicznymi lub organicznymi kwasami, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 2, w którym R₁ ma znaczenie takie jak R₂ z wyjątkiem wodoru lub oznacza resztę, którą przez hydrolizę można zastąpić wodorem wprowadza się w reakcję z aminą o wzorze ogólnym 3, w którym R₂ ma znaczenie podane przy omawianiu wzoru 1, produkt reakcji ewentualnie hydrolizuje się, gdy R₁ oznacza resztę, która przez hydrolizę może być zastąpiona wodorem i otrzymany związek o wzorze ogólnym 1, ewentualnie przeprowadza się w sól addycyjną z nieorganicznym lub organicznym kwasem.

12p

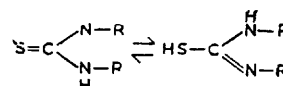
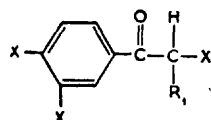
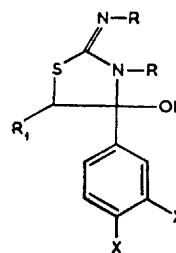
(P. 137159)

27. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 29. 11. 1968 -
Stany Zjednoczone Ameryki.

Sandoz A. G., Bazylea, Szwajcaria, (Robert E. Manning).

Sposób wytwarzania nowych związków organicznych o wzorze ogólnym 1, w którym każdy z rodników R niezależnie od siebie oznacza grupę alkilową zawierającą 1—4 atomy węgla, R oznacza atom wodoru lub grupę alkilową o prostym łańcuchu zawierającym 1—3 atomy węgla, a każdy z podstawników X niezależnie od siebie oznacza atom wodoru, fluoru lub chloru, przy czym jednak co najmniej jeden podstawnik X oznacza atom chloru lub fluoru oraz ich soli addycyjnych z kwasami, znamienny tym, że związki o wzorze ogólnym 2, w którym R₁ i X mają podane wyżej znaczenie, a X oznacza atom chloru lub bromu, poddaje się reakcji ze związkami o wzorze ogólnym 3, w którym R ma podane wyżej znaczenie, w obojętnym w warunkach reakcji rozpuszczalniku organicznym w temperaturze 0—60°C i następnie otrzymane w ten sposób związki o wzorze ogólnym 1 ewentualnie przeprowadza się w ich sole addycyjne z kwasami.

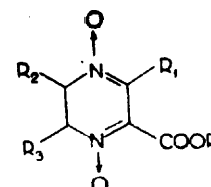
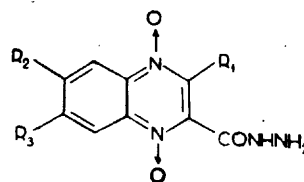
12p

(P. 137261)

2. 12. 1963.

Farbwerke Hoechst A. G. vormals Meister Lucius u. Brüning Frankfurt n. Menem, NRF, (Walter Dürckheimer, Elmar Schrinner).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych 1,4-dwutlenku chinoksaliny o wzorze ogólnym 1, w którym R₁ oznacza grupę alkilową, korzystnie grupę metylową, a R₂ i R₃ oznaczają, każdy oddzielnie, atom wodoru albo niższą grupę alkilową lub alkoksylową, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 2, w którym R oznacza niższą grupę alkilową, poddaje się reakcji z nadmiarem wodzianu hydrazyny w łagodnych warunkach.

12p (P. 137310) 3. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 23. 12. 1968 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn. Wielka Brytania, (John Colchester, John Francis Cairns, John Gerard Carey).

Sposób wytwarzania soli **dwupirydyliowych**, a zwłaszcza 1,1'-dwupodstawionych 4,4'-dwupirydyliowych, znamienny tym, że odpowiedni 1,1'-dwupodstawiony 4,4', 4,4'-czterowodoro-4,4'-dwupirydyli zadaje się związkiem organicznym o potencjale utleniająco-redukującym w środowisku wodnym bardziej dodatnim od $-1,48$ V w odniesieniu do nasyconej elektrody kalomelowej zdolnego, do przyjęcia jonu wodorowego z wytworzeniem anionu, który w warunkach reakcji ma potencjał utleniająco-redukujący bardziej ujemny od $-0,45$ V w odniesieniu do nasyconej elektrody kalomelowej, a następnie utlenia otrzymany między produkt reakcji.

12p (P. 137311) 3. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 20. 12. 1968 - Francja.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (John Edward Colchester, John Gerard Carey).

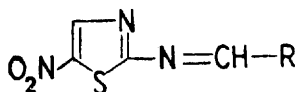
Sposób wytwarzania soli dwupirydyliowych, a zwłaszcza soli 1,1'-dwupodstawionych 4,4'-dwupirydyliowych, znamienny tym, że na odpowiedni 1,1'-dwupodstawiony 4,4', 4,4'-czterowodoro-4,4'-dwupirydyli działa się związkiem organicznym o potencjale utleniająco-redukującym w środowisku wodnym bardziej dodatnim od $-1,48$ wolt w odniesieniu do nasyconej elektrody kalomelowej i reagującym z jonem wodorowym z wytworzeniem anionu o potencjale utleniająco-redukującym w warunkach reakcji bardziej dodatnim od $-0,45$ wolt w odniesieniu do nasyconej elektrody kalomelowej.

12p (P. 137428) 9. 12. 1969.

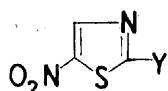
Pierwszeństwo: 13. 12. 1968, 3. 11. 1969 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

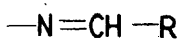
Sposób wytwarzania pochodnych tiazolu o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza grupę tiomorfolinową podstawioną co najmniej przy jednym atomie węgla i/lub utlenioną przy atomie siarki, znamienny tym, że w związku o ogólnym wzorze 8, w którym Y oznacza grupę dającą się przeprowadzać w grupę o ogólnym wzorze 9, w którym R ma wyżej podane znaczenie przeprowadza się grupę Y w grupę o wzorze 9, w którym R ma wyżej podane znaczenie i otrzymany związek ewentualnie przeprowadza się w S-tlenek lub w S,S-dwutlenek lub otrzymany S-tlenek podstawiony co najmniej przy jednym atomie węgla pierścienia tiomorfolinowego redukuje do związku nie utlenionego i/lub otrzymany wolny związek przeprowadza w sól albo otrzymaną sól przekształca się w wolny związek lub w inną sól i/lub otrzymaną mieszaninę izomerów rozdziela się na czyste izomery lub racematy i/lub otrzymany racemat rozdziela się na optyczne antypody.

Wzór 1

Wzór 8

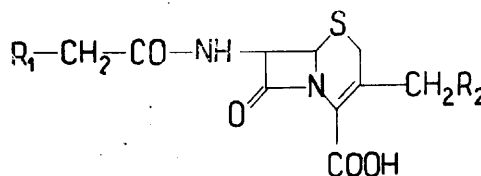
Wzór 9

12p (P. 137429) 9. 12. 1969.

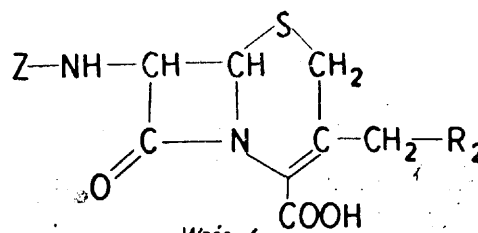
Pierwszeństwo: 11. 12. 1968, 23. 04. 1969, 24. 04. 1969 - Szwajcaria.

Ciba, Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych kwasu **7-aminocefalosporanowego** o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza tetrazol związany poprzez atom azotu, R₂ oznacza atom wodoru lub grupę wodorotlenową ewentualnie zestryfikowaną kwasem karboksylowym. przy czym atom tlenu w grupie estrowej może być zastąpiony atomem siarki, ale nie może oznaczać grupy acetoksylowej lub oznacza ewentualnie N-podstawioną grupę karbamoilo, w której atom tlenu ewentualnie N-podstawioną grupę karbamoilo, w której atom tlenu może być zastąpiony atomem siarki lub oznacza czwartorzędową grupę aminową, stosowanych ewentualnie w postaci wewnętrznych soli, znamienny tym, że związek o wzorze 4, w którym Z oznacza resztę halogenoacetylową, R₁ oznacza atom tlenu wodoru lub grupę wodorotlenową ewentualnie zestryfikowaną i ewentualnie zawierającą w grupie estrowej atom siarki zamiast atomu tlenu poddaje się reakcji z tetrazolem lub acyluje się związkiem o wzorze R₁-CH₂-CO- w którym R₁ ma wyżej podane znaczenie i w otrzymanych związkach o wzorze 1, w którym R₂ oznacza grupę acetoksy, grupę tę ewentualnie przeprowadza się w inne podstawniki określone symbolem R₂ a otrzymane związki ewentualnie przeprowadza w wewnętrzne zdolne do terapeutycznego stosowania soli, lub z otrzymanych soli wytwarza się wolne kwasy karboksylowe.

Wzór 1

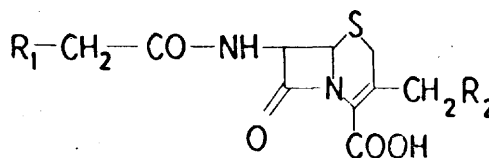
Wzór 4

12p (P. 137433) 10. 12. 1968.

Pierwszeństwo: 12. 12. 1968, 23. 04. 1968 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych kwasu **7-aminocefalosporanowego**, o wzorze 1, w którym R₁ oznacza rodnik 5-aminotetrazolu a R₂ wodór albo wolną lub zestryfikowaną kwasem karboksylowym grupę hydroksylową, w której estrowe atomy tlenu mogą być zastąpione atomami siarki, ewentualnie N-podstawioną grupę karbamoiloksy, w której atomy tlenu mogą być podstawione siarką, albo czwartorzędową grupę aminową, albo ewentualnie w danym przypadku w postaci wewnętrznych soli według znanych metod.

12p

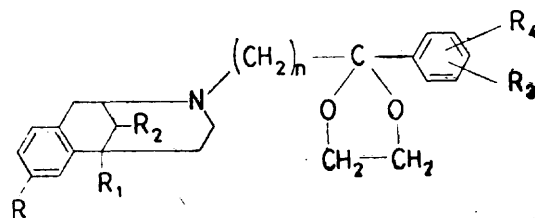
(P. 137606)

17. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 19. 12. 1968 - NRD.

VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht”, Leuna, NRD.

Sposób wytwarzania ϵ -kaprolaktamu, znamienny tym, że roztwór pentametylenooksazyrydiny w rozpuszczalniku nie zawierającym aktywnych atomów wodoru ogrzewa się przez możliwie najkrótszy czas do temperatury 250—350°C, korzystnie 280—320°C.

Wzór 2

12p

(P. 137695)

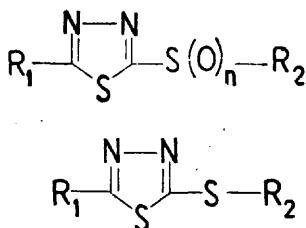
20. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 21. 12. 1968 - NRF.

Schering Aktiengesellschaft Berlin Zachodni, Bergkamen, NRF.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych 1,3,4-tiadiazolu o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza niższą grupę chlorowcoalkilową, najkorzystniej grupę chlorowcometylową, R₂ oznacza alifatyczny rodnik węglowodorowy zawierający najkorzystniej 1—8 atomów węgla, a n oznacza liczbę o wartości 1 lub 2, znamienny tym, że na związki o wzorze ogólnym 2, w których R₁ i R₂ mają takie same znaczenie jak we wzorze ogólnym 1, działa się środkiem utleniającym.

Środek grzybo- i nicieniobójczy, znamienny tym, że jako substancję biologicznie czynną zawiera pochodną 1,3,4-tiadiazolu podstawioną w położeniach 2 i 5, o wzorze 1, w którym R₁ oznacza niższą grupę chlorowcoalkilową, korzystnie chlorowcometylową, R₂ oznacza alifatyczny rodnik węglowodorowy zawierający 1—8 atomów węgla, a n oznacza liczbę wartości 1 lub 2, wytworzoną sposobem według zastrz. 1—5.

12p

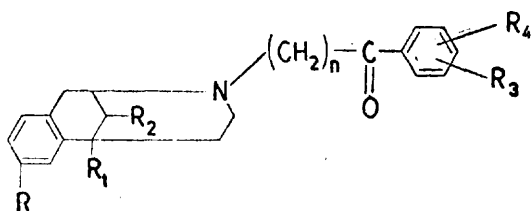
(P. 137788)

24. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 26. 12. 1968 - Japonia.

Sumitomo Chemical Company Ltd., Osaka, Japonia, (Toshio Atsumi, Kenji Kobayashi, Yoshiaki Takebayashi, Hisao Yamamoto).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych benzomorfanu o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza atom wodoru, grupę alkoksylową o 1—3 atomach węgla, lub grupę hydroksylową, R₁ i R₂ oznaczają niezależnie od siebie rodniki alkilowe o 1—3 atomach węgla, R₃ oznacza atom wodoru, atom chlorowca, rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, grupę alkoksylową o 1—3 atomach węgla, grupę alkiolową o 1—3 atomach węgla, grupę trójfluorometylową, grupę aminową lub grupę hydroksylową, R₄ oznacza atom wodoru lub grupę alkoksylową o 1—3 atomach węgla, a n oznacza liczbę całkowitą 3 lub 4, albo soli tych pochodnych, znamienny tym, że hydrolizuje się pochodne dwuoksyetylenowe o ogólnym wzorze 2, w którym R, R₁, R₂, R₃, R₄ i n mają wyżej podane znaczenie.

Wzór 1

12p

(P. 137805)

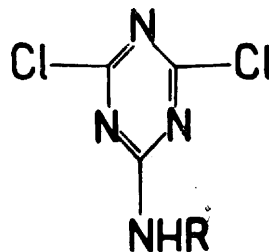
27. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 27. 12. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Agripat S. A., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania 2,4-dwuchloro-6-jedno-podstawionych-aminosym-triazyn o wzorze przedstawionym na rysunku, w którym R oznacza niższy rodnik alkilowy lub alkenylový lub resztę cykloalkilową, znamienny tym, że niezakłóconą przestrzennie pierwszorzędową aminę o wzorze RNH₂, w którym R ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z chlorkiem cyjanurowym w warunkach adiabatywnych w ciągu względnie krótkiego okresu czasu w dwufazowym ośrodku wodno-organicznym.

Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że reakcję prowadzi się w obecności zasadowego związku metalu alkalicznego jako środka wiążącego kwasy.

12p

(P. 137821)

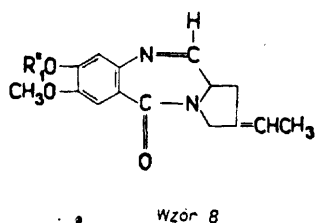
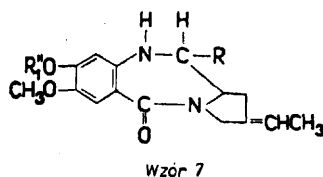
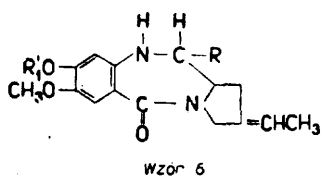
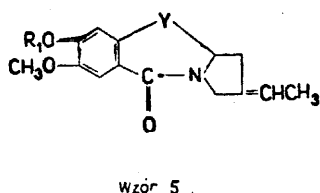
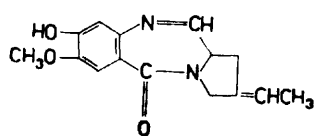
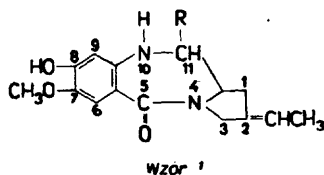
29. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 30. 12. 1968, 26. 06. 1969 - Japonia.

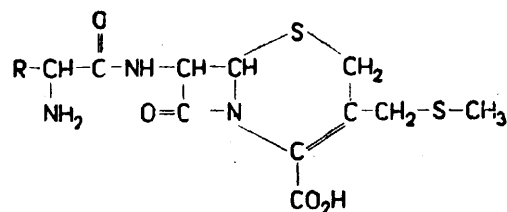
Fujisawa Pharmaceutical Co., Ltd., Osaka, Japonia, (Kei Arima, Gakuzo Tamura, Heiichi Sakai, Massanobu Kohsaka, Kazuo Kariyone, Hisatoyo Yazawa).

Sposób wytwarzania nowego antybiotyku i jego pochodnych o wzorze 5, w którym R₁ oznacza atom wodoru, niższą grupę alkilową, niższą grupę alkilokarbonylową, grupę arylową podstawioną niższą grupą alkilokarbonylową lub grupą arylokarbonylową, a Y oznacza —N—CH— lub —NH—CHR—, w którym R oznacza niższą grupę alkoksylową, niższą grupę tioalkilową, grupę arylową podstawioną niższą grupą tioalkilową lub grupę aminową podstawioną dwoma niższymi grupami alkilowymi, znamienny tym, że szczep Streptomyces achromogenes var. tomaymyceticus ATCC 21 353 lub jego mutanty poddaje się podpowierzchniowej tlenowej hodowli w pożywce, po czym wytworzony antybiotyk zbiera, albo antybiotyk ten izolowany lub nieizolowany z płynu hodowlanego poddaje działaniu alkoholu otrzymując związek o wzorze 1, w którym R oznacza niższą grupę alkoksylową lub grupę arylową podstawioną niższą grupą alkoksylową, albo też związek o wzorze 1 przeprowadza się w niealkoholowym rozpuszczalniku w związek o wzorze 2, lub też związek o wzorze 1 alkiluje się środkiem alkilującym otrzymując związek o wzorze 6, w którym R' oznacza niższą grupę alkilową, a R ma wyżej podane znaczenie, lub też acyluje się związek o wzorze 1 związkiem acylującym otrzymując związek o wzorze 7, w którym R₁ oznacza niższą grupę alkilokarbonylową, grupę arylową podstawioną niższą grupą karbonylową lub grupę arylokarbonylową, a R ma

wyżej podane znaczenie, lub też związek o wzorze 7 przeprowadza się w niealkoholowym rozpuszczalniku w związek o wzorze 8, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie i otrzymany związek o wzorze 2 poddaje się działaniu alkoholu, tioalkoholu lub dwualkiloaminy otrzymując związek o wzorze 1, w którym R oznacza niższą grupę alkoksylową, niższą grupę tioalkilową, grupę aryłową podstawioną niższą grupą tioalkilową lub grupę aminową podstawioną dwiema niższymi grupami alkilowymi.

stawiony grupami wodorotlenowymi, atomami chloru lub bromu, rodnikami alkilowymi o 1—6 atomach węgla, grupami alkoksylowymi o 1—6 atomach węgla lub grupami nitrowymi albo cyjanowymi, znamienny tym, że kwas 3-metylotiometylo-7-amino- Δ^5 -cefemo-4-karboksylowy lub jego ester acyluje się za pomocą fenyloglicyny chronionej przy azocie, tienyloglicyny, odpowiednio podstawionej fenyloglicyny lub halogenku albo bezwodnika tych kwasów, po czym usuwa się ewentualnie obecną w otrzymanym związku grupę chroniącą grupę aminową lub grupę estrową.

12p

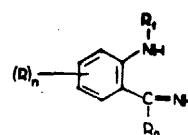
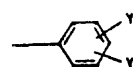
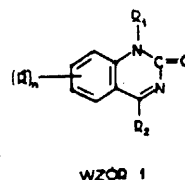
(P. 138030)

24. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 1. 07. 1968 -
Stany Zjednoczone Ameryki.

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria, (Hans Ott).

Sposób wytwarzania nowych związków heterocyklicznych o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza atom fluoru, chloru lub bromu, rodnik alkilowy, zawierający 1—5 atomów węgla, grupę alkoksylową zawierającą 1—4 atomów węgla, grupę alkilową zawierającą 1—4 atomów węgla, grupę nitrową, cyjanową, acetamidową lub trójfluorometylową, a n oznacza liczbę 1 lub 2, przy czym w przypadku gdy n oznacza 1, R nie oznacza atomu fluoru, chloru lub bromu, a w przypadku gdy n oznacza 2, oba podstawniki R są jednakowe lub różne, oznaczają rodnik alkilowy zawierający 1—5 atomów węgla, grupę alkoksylową zawierającą 1—4 atomów węgla lub atom fluoru, chloru lub bromu, R_1 oznacza rodnik alkilowy, zawierający 1—5 atomów węgla, grupę alilową lub propargilową, przy czym R_1 tylko wtedy oznacza grupę izopropylową, gdy $n=1$ i R oznacza grupę cyjanową lub acetamidową, a R_2 oznacza grupę fenyłową lub grupę o wzorze ogólnym 2, w którym Y oznacza atom fluoru, chloru, lub bromu, rodnik alkilowy, zawierający 1—4 atomów węgla, grupę alkoksylową zawierającą 1—4 atomów węgla lub grupę trójfluorometylową, a Y_1 oznacza atom wodoru, fluoru, chloru lub bromu, rodnik alkilowy zawierający 1—4 atomów węgla lub grupę alkoksylową zawierającą 1—4 atomów węgla,

12p

(P. 137933)

2. 01. 1970.

Pierwszeństwo: 26. 02. 1969 -
Stany Zjednoczone Ameryki.

Eli Lilly and Company, Indianapolis, Stany Zjednoczone Ameryki, (John Alan Webber, Earle Marvin Van Heyningen).

Sposób wytwarzania antybiotyku cefalosporynowego o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza rodnik fenyłowy, grupę tienylową lub rodnik fenyłowy pod-

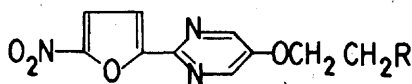
znamienny tym, że związki o wzorze ogólnym 4. w którym R, n, R₁ i R₂ posiadają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z fosgenem.

12p (P. 142152) 18. 07. 1970.

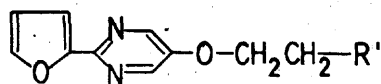
Pierwszeństwo: 19. 07. 1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Schering Aktiengesellschaft Berlin Zachodni, Bergkamen, NRF.

Sposób wytwarzania związków nitrofurylo-amino-alkoksy pirymidyny o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza grupę dwualkiloaminową zawierającą 1—5 atomów węgla w każdym rodniku alkilowym, grupę pirolidynową, piperidynową, sześciometylenoiminową, piperazynową lub morfolinową, ewentualnie podstawioną rodnikami alkilowymi, grupami hydroksylowymi, rodnikami acyloksylowymi, acylowymi, hydroksyalkilowymi lub acyloksyalkilowymi zawierającymi 1—5 atomów węgla w każdym rodniku alkilowym i/lub acylowym i ewentualnie połączoną z zasadami cyklicznymi poprzez mostek stanowiący rodnik (CH₂)₂, oraz ich soli z dopuszczalnymi farmakologicznie kwasami lub soli odpowiednich czwartorzędowych związków amoniowych, znamienny tym, że związki o ogólnym wzorze 2, w którym R' oznacza grupę dwualkiloaminową zawierającą 1—5 atomów węgla w każdym rodniku alkilowym, grupę pirolidynową, piperidynową, sześciometylenoiminową, piperazynową lub morfolinową, ewentualnie podstawioną rodnikami alkilowymi, acyloksylowymi, acylowymi lub acyloksyalkilowymi zawierającymi 1—5 atomów węgla w każdym rodniku alkilowym lub acylowym i ewentualnie połączoną z zasadami cyklicznymi poprzez mostek stanowiący rodnik (CH₂)₂, poddaje się reakcji nitrowania, następnie ewentualnie obecne grupy estrowe przeestryfikowuje się i zmydla, a ewentualnie wolne zasady z dopuszczalnymi farmakologicznie kwasami przekształca się w ich sole lub sole przekształca się w wolne zasady lub ewentualnie wolne zasady poddaje się reakcji czwartorzędowania.

Wzór 1

Wzór 2

12p (P. 142166) 20. 07. 1970.

Pabianickie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa” Przedsiębiorstwo Państwowe, Pabianice, (Helena Jóźwiak, Maria Kuba, Jerzy Łuszczewski, Zbigniew Ludwicki).

Sposób wytwarzania chlorowodoru 1-benzyl-3/3-dwumetyloaminopropoksy/1H-indazolu przez nitrozowanie kwasu N-benzylantranilowego, redukcję otrzymanego kwasu N-nitrozo-N-benzylantranilowego i kondensację 1-benzyl-3-hydroksy 1H-indazolu w formie soli metalu alkalicznego z 3-dwumetyloamino 1-chloropropanem, znamienny tym, że nitrozowanie kwasu N-benzylantranilowego prowadzi się azotynem sodowym w środowisku kwaśnym w obecności rozpuszczalnika organicznego mieszającego się z wodą, a produkt reakcji wydziela się przez odsączenie, zaś reakcji kondensacji poddaje się bezpośrednio 1-benzyl-3-hydroksy 1H-indazol z chlorowodoru 3-dwumetyloamino 1-chloropropanu w obecności nadmiaru środków wiążących chlorowódor, zwłaszcza

soli słabych lub niezbyt mocnych kwasów i mocnych zasad oraz wolnych zasad w rozpuszczalniku organicznym.

12p (P. 142167) 20. 07. 1970

Zakłady Koksochemiczne „Hajduki”, Chorzów - Polska Akademia Nauk Instytut Chemii Fizycznej, Warszawa, (Władysław Smalec, Andrzej Mączyński, Alina Pilch Kowalczyk).

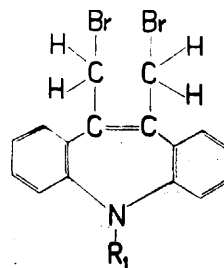
Sposób rozdzielania zasad pirydynowych zawierających pirydynę, pikolinę, lutydynę oraz inne pochodne pirydyny i wodę na drodze rektyfikacji, znamienny tym, że na początku oddziela się wodę na drodze rektyfikacji azeotropowej przy użyciu węglowodorów jako czynnika porywającego wodę, a następnie wydziela się pirydynę, 2-pikolinę i frakcję pikolinową zawierającą 3-pikolinę, 4-pikolinę i 2,6-lutydynę na drodze kolejnych rektyfikacji ciągłych i periodycznych uzyskując zmniejszenie zawartości niższych wrzących składników w tych produktach zwłaszcza pirydyny w 2-pikolinie i 2-pikolinie we frakcji pikolinowej na drodze rektyfikacji ciągłej, zaś zmniejszenie zawartości wyżej wrzących składników w tych produktach, zwłaszcza 2-pikolinie w pirydynie i frakcji pikolinowej w 2-pikolinie oraz wyżej wrzących zasad lutydynowych we frakcji pikolinowej na drodze rektyfikacji periodycznej.

12p (P. 142307) 26. 11. 1969.

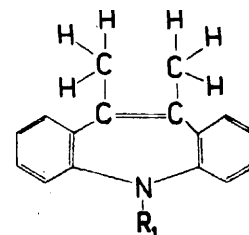
Pierwszeństwo: 19. 12. 1968 - Szwajcaria.

J. R. Geigy A. G., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych azepiny o wzorze ogólnym 1, w którym R₁ oznacza atom wodoru, grupę metylową, etylową lub propylową albo rodnik, który może być zastąpiony przez wodór oraz ich soli addycyjnych z kwasami nieorganicznymi lub organicznymi, znamienny tym, że bromuje się związek o wzorze ogólnym 3, w którym R₁ ma znaczenie takie, jak R₁ z wyjątkiem wodoru, lub oznacza rodnik, który przez hydrolizę może być zastąpiony wodorem.

Wzór 1

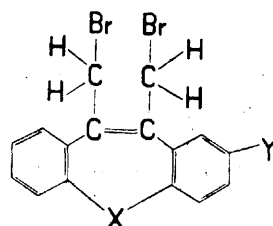
Wzór 3

12p (P. 142308) 26. 11. 1969.

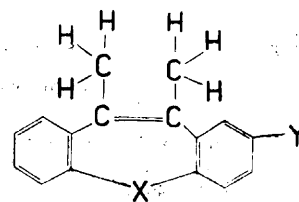
Pierwszeństwo: 27. 11. 1968 — Szwajcaria.

J. R. Geigy A. G., Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych tiepiny i oksepiny o wzorze ogólnym 1, w którym X oznacza atom tlenu lub siarki, a Y oznacza atom wodoru lub chloru albo grupę metylową, metoksyową lub metylotio, oraz ich soli addycyjnych z kwasami nieorga-

Wzór 1

Wzór 3

nicznymi lub organicznymi, znamienny tym, że bro-
muje się związek o wzorze ogólnym 3, w którym X
i Y mają wyżej podane znaczenie.

12p

(P. 142430)

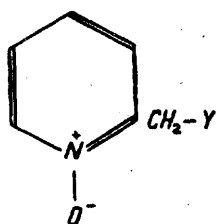
1. 08. 1970.

Politechnika Łódzka Katedra Syntezy Organicznej,
Łódź, (Jan Michalski, Ryszard Bodalski, Piotr Ma-
jewski).

**Sposób wytwarzania N-tlenków 2-alkilopirydyn pod-
stawionych w łańcuchu bocznym** o wzorze ogólnym 1,
w którym Y oznacza: $-\text{OCH}_2(2-\text{C}_5\text{H}_4\text{NO})$, $-\text{CN}$,
 SC_2H_5 , $-\text{SC}(\text{O})\text{CH}_3$, $-\text{CH}(\text{COOC}_2\text{H}_5)_2$, $-\text{P}(\text{O})(\text{OC}_2\text{H}_5)_2$,

$-\text{SCH}_2(2-\text{C}_5\text{H}_4\text{NO})$, $\text{NH}(\text{C}_2\text{H}_5)_2$, Cl , $\text{N}(\text{C}_2\text{H}_5)_3\text{Cl}^-$,

$-\text{SC}(\text{NH}_2)\text{NH}_2\text{Cl}^-$ lub inne grupy funkcyjne, przy czym
 $2-\text{C}_5\text{H}_4\text{NO}$ oznacza N-tleno-2-pirydyń, znamienny tym,
że do roztworu perhydrolu zawierającego 0,55 mola
nadtlenku wodoru w 340 ml lodowatego kwasu oc-
towego dodaje się 0,56 mola chlorku 2-pirydylomety-
lowego i ogrzewa przez 3–4 godziny w temperaturze
 $70-80^\circ\text{C}$, po czym dodaje się dalszą porcję perhydrolu
zawierającą 0,40 mola nadtlenku wodoru i kontynuuje
ogrzewanie w temperaturze $70-80^\circ\text{C}$ przez 8–12 go-
dzin, a po zakończeniu reakcji odparowuje się kwas
octowy i wodę pod zmniejszonym ciśnieniem, zaś do
pozostałości dodaje tyle ml nasyconego roztworu wę-
glanu sodu, aby pH roztworu wynosiło 7, po czym
roztwór ekstrahuje się chloroformem i suszy bezwod-
nym siarczanem magnezu odpędzając rozpuszczalnik
pod zmniejszonym ciśnieniem a pozostałość destyluje
zbierając N-tlenek chlorku 2-pirydylometylowy w tem-
peraturze 90°C pod ciśnieniem 0,2 mm Hg, który po
rozpuszczeniu w wodzie metanolu, etanolu, acetonie
lub benzenie dozuje się do roztworu odczynnika nuk-
leofilowego, w tym samym rozpuszczalniku w tem-
peraturze od 20°C do temperatury wrzenia użytego
rozpuszczalnika, po czym produkt reakcji wydziela się
znanymi sposobami zależnymi od użytego rozpuszczal-
nika.

Wzór 1

12p

(P. 142437)

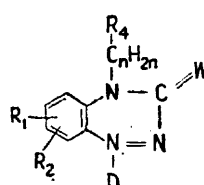
1. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 2. 08. 1969, 4. 08. 1969, 4. 09. 1969, 8. 12. 1969,
9. 12. 1969, 19. 12. 1969, 23. 01. 1970, 24. 01. 1970, 17. 02. 1970 -
Japonia.

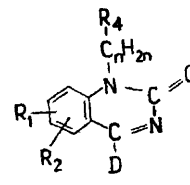
Sumitomo Chemical Company, Ltd., Osaka, Japonia,
(Shigeo Inaba Michihiro Yamamoto, Kikuo Ishizumi,
Kazuo Mori, Hisao Yamamoto).

Sposób wytwarzania pochodnych chinazolin o wzo-
rze ogólnym 1, w którym D oznacza grupę o wzorze 2
lub grupę o wzorze 3, n jest liczbą całkowitą w za-
kresie 0–3, R_1 , R_2 i R_3 oznaczają niezależnie od siebie
atom wodoru, atom chlorowca, grupę nitrową, rodnik
alkilowy o 1–4 atomach węgla, rodnik alkoksylowy
o 1–4 atomach węgla, grupę alkilotio o 1–4 atomach
węgla, grupę alkilosulfonylową o 1–4 atomach węgla,
grupę alkilosulfinylową o 1–4 atomach węgla lub
grupę trójtfluorometylową, R_4 oznacza rodnik cyklo-
alkilowy o 3–6 atomach węgla, a W oznacza atom
tlenu lub siarki, oraz ich soli addycyjnych z kwasami,
znamienny tym, że poddaje się reakcji związek
o wzorze 4, w którym R , R_2 , R_4 , D i n mają wyżej
podane znaczenie, a Z oznacza atom tlenu lub grupę
iminową, ze związkiem posiadającym w cząsteczce
grupę $-\text{NCO}$ lub grupę $-\text{NCS}$ albo poddaje się reakcji

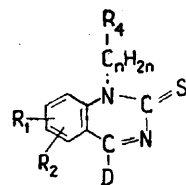
związek o wzorze 4b, w którym D, n, R_1 , R_2 i R_4 mają wy-
żej podane znaczenie, z fosgenem, przy czym otrzymuje
się pochodne chinazolin o wzorze 1a, w którym D, n, R_1 ,
 R_2 i R_4 mają wyżej podane znaczenie, albo poddaje
się reakcji pochodną trójklorowcoacetamidu o wzo-
rze 9, w którym D, n, R_1 , R_2 i R_4 mają wyżej podane
znaczenie, a X_1 , X_2 i X_3 oznaczają jednakowe lub
różne atomy chlorowca, z amoniakiem, przy czym
otrzymuje się pochodne chinazolin o wzorze 1a, albo
poddaje się reakcji pochodne chinazolin niepodsta-
wione w pozycji 1, o wzorze 10, w którym D, R_1 , R_2
i W mają wyżej podane znaczenie, z reaktywnym
estrem związku o wzorze $\text{HO}-\text{C}_n\text{H}_{2n}-\text{R}_4$, w którym
n i R_4 mają wyżej podane znaczenie, a następnie,
jeśli to pożądaną, pochodne chinazolin o wzorze 1a
przeprowadza się w pochodne chinazolin o wzorze 1b,
w którym D, n, R_1 , R_2 i R_4 mają wyżej podane zna-
czenie, za pomocą pięciosiarczku dwufosforu, albo po-
chodne chinazolin o wzorze 1b przeprowadza się
w pochodne o wzorze 1a, za pomocą środka utlenia-
jącego.

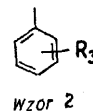
Wzór 1

Wzór 1a

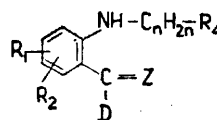
Wzór 1b

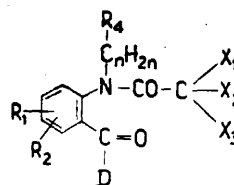
Wzór 2

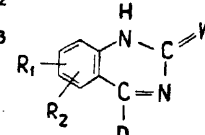
Wzór 3

Wzór 4

Wzór 9

Wzór 10

12p

(P. 142450)

3. 08. 1970.

Zakłady Azotowe im. F. Dzierżyńskiego, Tarnów,
(Jerzy Gawłowski, Julian Mirek).

**Sposób wytwarzania pochodnych chinazolinu i chi-
nazolinotioonu** poprzez reakcję kondensacji 2(1'-chloro-
cykloheksylo) cykloheksanonu z mocznikiem, tiomoczn-
nikiem względnie ich pochodnymi o wzorze ogólnym
 $\text{H}_2\text{N}-\text{C}(\text{X})=\text{N}-\text{R}$, w którym X oznacza atom tlenu lub
siarki, a R wodór lub dowolny podstawnik organiczny,
przy czym reakcję kondensacji przeprowadza się przez
ogrzewanie wspomnianej mieszaniny, znamienny tym,
że reakcję kondensacji przeprowadza się w roztworze
obojętnych rozpuszczalników o pH wynoszącym naj-
mniej 4.

12p

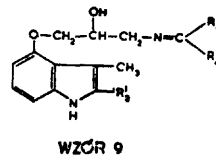
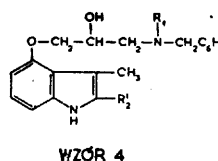
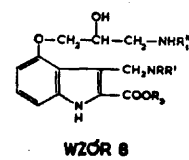
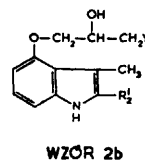
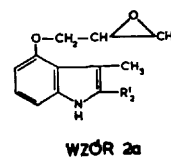
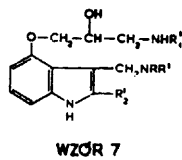
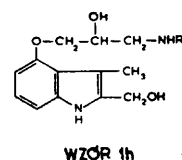
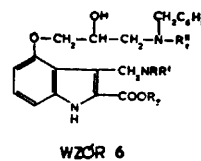
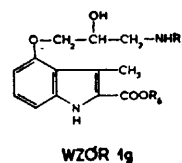
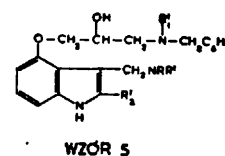
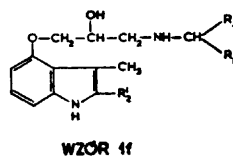
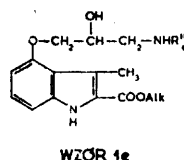
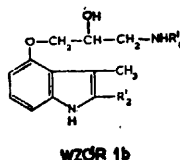
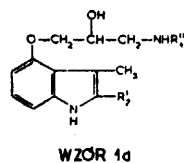
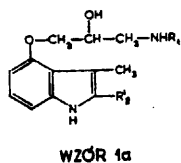
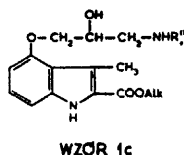
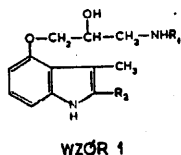
(P. 142487)

3. 08. 1970

Pierwszeństwo: 5. 08. 1969, 24. 10. 1969, 24. 03. 1970, 24. 06. 1970
- Szwajcaria.

Sandoz A. G., Bazylea, Szwajcaria, (Franz Troxler).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych indolu o wzorze 1, w którym R oznacza niższy rodnik alkilowy, rodnik cykloalkilowy o 3 lub 4 atomach węgla albo rodnik 3-fenylopropylowy, a R₂ oznacza grupę metylową, hydroksymetylową, metoksymetylową, alkoksycarbonylową lub karboksylową, znamieny tym, że związki o wzorze 2a, w którym R₂ oznacza grupę metylową, hydroksymetylową, metoksymetylową, albo alkoksycarbonylową, albo związki o wzorze 2b, w którym Y oznacza atom chlorowca, a R₂ ma wyżej podane znaczenie, albo mieszaninę związków o wzorze 2a i 2b poddaje się reakcji ze związkami o wzorze 3, w którym R ma wyżej podane znaczenie, przy czym otrzymuje się związki o wzorze 1a, w którym R i R₂ mają wyżej podane znaczenie, albo związki o wzorze 4, w którym R i R₂ mają wyżej podane znaczenie, odbenzylowuje się, przy czym otrzymuje się związki o wzorze 1a, albo związki o wzorze 5, w którym R₂ ma wyżej podane znaczenie, R₁ oznacza niższy rodnik alkilowy, cykloalkilowy o 3 lub 4 atomach węgla lub 3-fenylopropylowy, w przypadku gdy R₂ oznacza grupę metylową, hydroksymetylową lub metoksymetylową, albo R₁ oznacza rodnik metylowy, etylowy, propylowy, izopropylowy albo cyklopropylowy, w przypadku gdy R₂ oznacza grupę alkoksycarbonylową, a R i R₁ oznaczają niższy rodnik alkilowy, redukuje się w obojętnym w warunkach reakcji rozpuszczalniku organicznym do związków o wzorze 1b, w którym R₁ i R₂ mają wyżej podane znaczenie, albo związki o wzorze 6, w którym R oznacza rodnik metylowy, etylowy, propylowy, izopropylowy albo cyklopropylowy, R₃ oznacza niższy rodnik alkilowy, a R i R₁ mają wyżej podane znaczenie, redukuje się w obecności katalizatora w niższym alkanolu o wzorze Alk OH, w którym Alk oznacza niższy rodnik alkilowy, do związków o wzorze 1c, w którym R₁ i Alk mają wyżej podane znaczenie albo związki o wzorze 7, w którym R, R₁, R₂ mają wyżej podane znaczenie, a R₁''' oznacza rodnik izopropylowy, cyklopropylowy, III-rzęd. -butylowy albo III-rzęd. -pentyłowy, redukuje się w obojętnym w warunkach reakcji rozpuszczalniku organicznym do związków o wzorze 1d, w którym R₁ i R₂ mają wyżej podane znaczenie, albo związki o wzorze 8, w którym R₁, R₃, R i R₁ mają wyżej podane znaczenie, redukuje się w obecności katalizatora i w niższym alkanolu o wzorze Alk OH, w którym Alk ma wyżej podane znaczenie, do związków o wzorze 1e, w którym R i Alk mają wyżej podane znaczenie albo iminę o wzorze 9, w którym R₂ ma wyżej podane znaczenie, a R₄ i R₅ oznaczają albo niższe rodniki alkilowe o 1—3 atomach

węgla albo R₄ i R₅ razem oznaczają grupę trójmetylową albo R₄ oznacza atom wodoru, a R₅ rodnik fenetylowy, redukuje się do związków o wzorze 1f, w którym R₂, R₄ i R₅ mają wyżej podane znaczenie i ewentualnie w tak otrzymanych pochodnych indolu poddaje się następnie hydrolizie ewentualnie obecną w pozycji 2 szkieletu indolowego grupę alkoksycarbonylową do wolnej grupy karboksylowej i/lub ewentualnie związki o wzorze 1g, w którym R ma wyżej podane znaczenie, a R₆ oznacza atom wodoru albo niższy rodnik alkilowy, redukuje się do związków o wzorze 1h, w którym R ma wyżej podane znaczenie.

12p

(P. 142517)

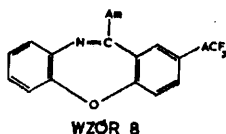
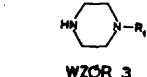
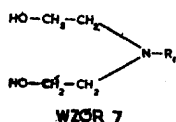
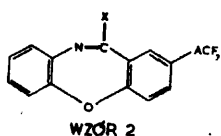
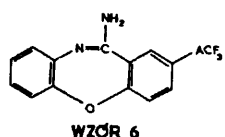
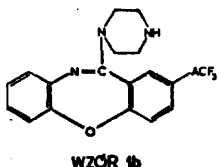
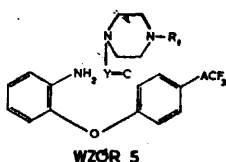
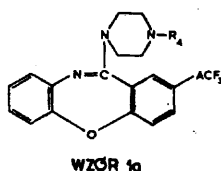
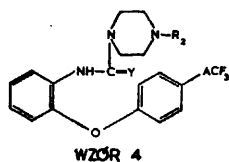
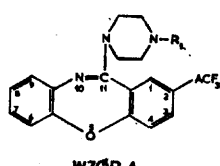
4. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 6. 08. 1969, 20. 08. 1969, 7. 10. 1969, 11. 06. 1970
- Szwajcaria.

Dr. A. Wander AG., Berno, Szwajcaria, (Jean Schmutz, Fritz Hunziker, Franz Martin Künzle).

Sposób wytwarzania nowych związków heterocyklicznych o ogólnym wzorze 1, w którym A oznacza atom siarki lub grupę sulfonylową, a R₁ oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, grupę hydroksyalkilową o 1—3 atomach węgla, ewentualnie

acetylowaną, albo grupę **alkoksyalkilową** zawierającą łącznie **najwyżej 6** atomów węgla, jak również addycyjnych soli związków o wzorze 1 z kwasami, znamienny tym, że związki o ogólnym wzorze 2, w którym **A** ma wyżej podane znaczenie, a **X** oznacza grupę, którą można odszczepiać za pomocą wodoru od **amin**, poddaje się reakcji ze związkami o wzorze 3, w którym **R** ma wyżej podane znaczenie, albo związki o wzorze ogólnym 4, w którym **A** ma wyżej podane znaczenie, **Y** oznacza atom tlenu lub siarki, a **R₂** oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, grupę hydroksyalkilową o 1—3 atomach węgla, ewentualnie acetylowaną, grupę **alkoksyalkilową** zawierającą łącznie **najwyżej 6** atomów węgla lub dającą się odszczepiać grupę ochronną, poddaje się reakcji zamknięcia pierścienia i jeżeli otrzymane związki o wzorze 1 zawierają w odpowiedniej pozycji jeszcze grupę ochronną, wówczas grupę tę odszczepia się, albo związki o ogólnym wzorze 5, w którym **A**, **R** i **Y** mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji zamknięcia pierścienia, albo związki o ogólnym wzorze 6, w którym **A** ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze zdolnymi do reakcji estrami związków o wzorze ogólnym 7, w którym **R**, ma wyżej podane znaczenie, albo związki o ogólnym wzorze 3, w którym **A** ma wyżej podane znaczenie, a **Am** oznacza grupę aminową, ewentualnie podstawioną jednym lub dwoma niższymi rodnikami alkilowymi, poddaje się reakcji ze związkami o ogólnym wzorze 3, zaś w celu otrzymania związków o ogólnym wzorze 1a, w którym **A** ma wyżej podane znaczenie, a **R₁** oznacza rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, grupę hydroksyalkilową o 1—3 atomach węgla lub grupę **alkoksyalkilową** zawierającą łącznie **najwyżej 6** atomów węgla, związki o ogólnym wzorze 1b, w którym **A** ma wyżej podane znaczenie, alkiluje się, hydroksyalkiluje lub **alkoksyalkiluje** i otrzymane związki o wzorze 1, w którym **R₁** oznacza grupę hydroksyalkilową, ewentualnie acetylowaną, alkiluje się w ten sposób związki o wzorze 1 ewentualnie przeprowadza się następnie w ich addycyjne sole z kwasami.

12p

(P. 142519)

4. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 20. 08. 1969, 4. 03. 1970 —

Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (John Gerard Carey).

Sposób wytwarzania soli 1,1'-dwupodstawionych-4,4'-dwupirydyliowych, w których każdy z podstawników w pozycji 1,1' zawiera nie więcej niż 10 atomów węgla, znamienny tym, że odpowiednią sól pirydyniową N-podstawioną poddaje się reakcji ze związkiem anionowym zawierającym anion o wzorze $=P-O^-$ lub $=P-S^-$, w środowisku zasadowym, a następnie produkt reakcji poddaje się utlenianiu.

12p

(P. 142553)

6. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 7. 08. 1969 - Francja.

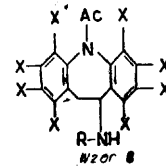
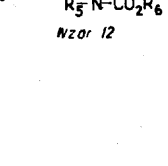
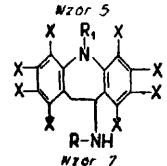
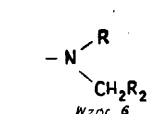
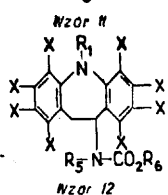
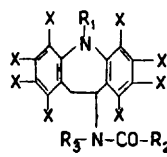
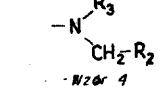
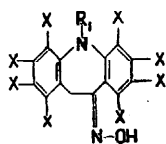
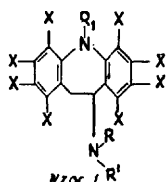
Rhône - Poulenc S. A., Paryż, Francja.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych 10,11-dwuwodoro-dwubenzoflazarapiny o wzorze ogólnym 1, w którym **R** i **R'** są takie same lub różne i oznaczają atom wodoru lub rodnik alkilowy, hydroksyalkilowy, hydroksyalkoksyalkilowy lub fenyloalkilowy, w którym pierścień fenyłowy jest ewentualnie podstawiony jednym lub kilkoma atomami chlorowca i/lub rodnikami alkilowymi, alkoksylowymi, grupą aminową lub trójfluorometylową, **R₁** oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy, a jeden z podstawników **X** oznacza atom chloru, zaś pozostałe podstawniki **X** oznaczają atomy wodoru, przy czym rodniki alkilowe oraz części alkilowe innych rodników zawierają 1—5 atomów węgla, oraz ich soli addycyjnych z kwasami i ich czwartorzędowych soli amoniowych, znamienny tym, że redukuje się związek o wzorze ogólnym 2, w którym **R₁** i **X** mają wyżej podane znaczenie, otrzymując związek o wzorze 1, w którym **R** i **R'** oznaczają atomy wodoru, albo w przypadku wytwarzania związku o wzorze 1, w którym ugrupowanie o wzorze

oznacza grupę o wzorze 4, w którym **R₂**

oznacza rodnik alkilowy; hydroksyalkilowy, hydroksyalkoksyalkilowy, fenyłowy lub fenyloalkilowy, przy czym rodniki alkilowe i części alkilowe innych rodników zawierają 1—4 atomy węgla, a pierścień fenyłowy ewentualnie jest podstawiony jednym lub kilkoma atomami chlorowca i/lub rodnikami alkilowymi, alkoksylowymi zawierającymi 1—5 atomów węgla, grupę aminową lub trójfluorometylową, a **R₃** oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy albo fenyloalkilowy, ewentualnie podstawiony jednym lub kilkoma atomami chlorowca i/lub rodnikami alkilowymi, alkoksylowymi albo grupę trójfluorometylową, przy czym rodniki alkilowe i części alkilowe innych rodników zawierają 1—5 atomów węgla, redukuje się związek o wzorze ogólnym 5, w którym **R₁**, **R₂**, **R₃** i **X** mają wyżej podane znaczenie, albo w przypadku wytwarzania o wzorze 3 oznacza grupę o wzorze 6, w którym **R** i **R₂** mają wyżej podane znaczenie, działa się jednocześnie związkiem o wzorze ogólnym R_2-CHO , w którym **R₂** ma wyżej podane znaczenie i wodorem, w obecności katalizatora uwodorniania na związek o wzorze ogólnym 7, w którym **R**, **R₁** i **X** mają wyżej podane znaczenie, przy czym rozumie się, że jeżeli **R** oznacza atom wodoru, to w zależności od ilości aldehydu i wodoru otrzymuje się związek o wzorze 1, w którym ugrupowanie o wzorze 3 stanowi grupę $-NH-CH_2-R_2$ lub grupę o wzorze $-N(CH_2-R_2)_2$, albo w przypadku wytwarzania związku o wzorze 1, w którym **R₁** oznacza atom wodoru, a ugrupowanie o wzorze 3 oznacza grupę o wzorze 6 o znaczeniu podanym powyżej, działa się jednocześnie związkiem o wzorze ogólnym R_2-CHO , w którym **R₂** ma wyżej podane znaczenie i wodorem w obecności katalizatora uwodorniania na związek o wzorze ogólnym 8, w którym **Ac** oznacza resztę acylową dającą się łatwo usunąć, a **R** ma wyżej podane znaczenie, po czym za pomocą hydrolizy usuwa się grupę **Ac**, przy czym rozumie się, że odpowiednio do ilości aldehydu i wodoru otrzymuje się związek o wzorze 1, w którym ugrupowanie o wzorze 3 sta-

nowi grupę $-\text{NH}-\text{CH}_2-\text{R}_2$ lub grupę $-\text{N}(\text{CH}_2-$ albo w przypadku wytwarzania związku o wzorze 1, w którym ugrupowanie o wzorze 3 oznacza grupę o wzorze 9, w którym R ma wyżej podane znaczenie, a R_4 oznacza rodnik alkilowy, hydroksyalkilowy, hydroksyalkoksyalkilowy lub feniloalkilowy, ewentualnie podstawiony jednym lub kilkoma atomami chloru i/lub rodnikami alkilowymi, alkoksylowymi, grupą aminową lub trójfluorometylową, przy czym rodniki alkilowe i części alkilowe innych rodników zawierają 1–5 atomów węgla, działa się związkiem o wzorze ogólnym R_4-Z , w którym R_4 ma wyżej podane znaczenie, a Z oznacza resztę reaktywnego estru, na związek o wzorze 7, w którym R, R_1 i X mają wyżej podane znaczenie, przy czym rozumie się, że jeżeli R oznacza atom wodoru, to zależnie od ilości związku o wzorze R_4-Z otrzymuje się związek o wzorze 1, w którym ugrupowanie o wzorze 3 stanowi grupę $-\text{NH}-\text{R}_4$ albo też grupę $-\text{N}(\text{R}_4)_2$, albo też w przypadku wytwarzania związków o wzorze 1, w którym ugrupowanie o wzorze 3 oznacza grupę $-\text{NH}-\text{R}_4$, w której R_4 ma wyżej podane znaczenie, a Y oznacza rodnik cyjanowy, alkoksycarbonylowy, alkanokarbonylowy, alkilowy, alkanosulfonylowy lub arylosulfonylowy poddaje się rozszczepieniu, lub też w przypadku wytwarzania związku o wzorze 1, w którym ugrupowanie o wzorze 3 oznacza grupę o wzorze 11, w którym R_5 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy, zawierający 1–5 atomów węgla, redukuje się związek o wzorze ogólnym 12, w którym R_1 , X i R_3 mają wyżej podane znaczenie, a R_6 oznacza rodnik alkilowy, zawierający 1–5 atomów węgla, po czym otrzymaną zasadę ewentualnie przeprowadza się w sól addycyjną z kwasem albo w czwartorzędową sól amoniową.

12p

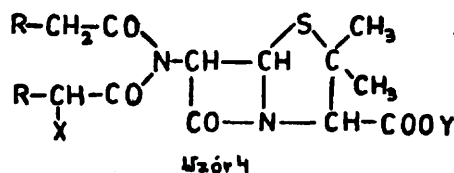
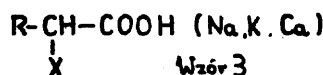
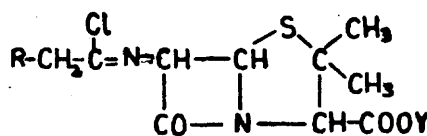
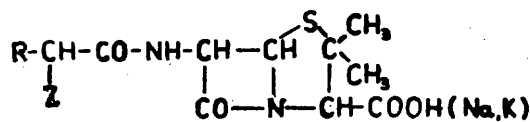
(P. 147119)

25. 03. 1971.

Instytut Przemysłu Farmaceutycznego, Warszawa, (Jerzy Cieślak, Irena Buśko-Oszczapowicz, Jerzy Kazmierczak).

Sposób otrzymywania półsyntetycznych penicylin o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza podstawiony lub niepodstawiony fenyl, zaś Z grupę aminową lub karboksylową przez przeprowadzenie penicyliny benzylowej w ester, rozpuszczenie estru w rozpuszczalniku organicznym nie mieszającym się z wodą, poddanie działaniu środka chlorującego i następnie poddanie otrzymanego estru 6-(fenyloaceto-chlorimido)-penicylanowego reakcji z solą kwasu karboksylowego i odszczepienie z utworzonego estru penicyliny N-acylobenzylowej, grupy fenyloacetylowej i estrowej oraz przeprowadzenie uzyskanego kwasu penicylanowego w sól według patentu nr P. 141893 znamienny tym,

że na otrzymany w obecności aminy trzeciorzędowej ester kwasu 6-(fenyloaceto-chlorimido)-penicylanowego o wzorze ogólnym 2, w którym R zostało określone powyżej, zaś Y oznacza alkil, aryl lub aralkil, działa się solą kwasu karboksylowego o wzorze ogólnym 3, w którym R posiada znaczenie jak wyżej zaś X oznacza podstawioną grupę karboksylową lub aminową, otrzymując ester penicyliny N-acylobenzylowej o wzorze ogólnym 4, w którym R, X i Y zostały określone powyżej, z którego następnie odszczepia się grupy fenyloacetylową i estrowe lub grupę ochraniającą grupę aminową uzyskując związek o wzorze ogólnym 1, który ewentualnie przeprowadza się w sól sodową lub potasową w znany sposób.

12s

(P. 142230)

2307. 1970.

Politechnika Wrocławska, Instytut Technologii Organicznej i Tworzyw Sztucznych, Wrocław, (Danuta Zuchowska, Aleksandra Szanecka, Włodzimierz Łaskawski).

Sposób otrzymywania stabilizowanej dyspersji metalicznego sodu, znamienny tym, że jako stabilizatora dyspersji metalicznego sodu stosuje się małowartościowy kopolimer butadienu-styrenowy o ciężarze cząsteczkowym 400–2000 i zawartości 0–40% styrenu, którego 0,2–20 części wagowych rozpuszcza się w 40–70 częściach wagowych obojętnego chemicznie dla sodu znanego węglowodorowego rozpuszczalnika jak na przykład toluen, ksylen, benzyna, itp., po czym do otrzymanego roztworu wprowadza się pod azotem 30–60 części wagowych metalicznego sodu.

12s

(P. 142518)

4. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 18. 08. 1969 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (David Hugh Spence, Arthur Topham).

Sposób dyspergowania substancji stałych w cieczach organicznych, znamienny tym, że substancję stałą poddaje się dyspersji w cieczy organicznej łącznie z rozpuszczalnikiem w cieczy organicznej polimocznikiem wolnym od zasadowych grup aminowych, zawierającym co najmniej dwie grupy mocznika i co najmniej dwie grupy takie, jak grupa alkilowa, alkenylowa lub polialkenylowa, każda co najmniej o 8 atomach węgla.

12q

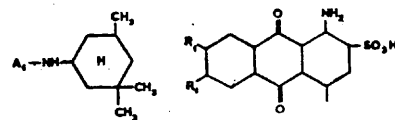
(P. 127473)

11. 06. 1968.

Pierwszeństwo: 12. 06. 1967 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania **1,4,9,9,10,10-sze ciochloro-9,10-dwuwodorooantracenu**, znamienny tym,  e leukochini-zaryn  traktuje si  pi ciochlorkiem fosforu lub chlorem gazowym i ewentualnie tr j chlorkiem fosforu lub tlenochlorkiem fosforu, a  do wprowadzenia 6 atomów chloru do cz steczki antrachinonu.

WZ R 1

WZ R 2

12q

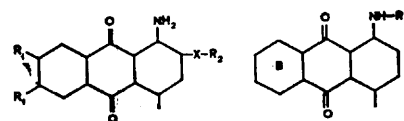
(P. 132791)

5. 04. 1969.

Pierwszeństwo: 8. 04. 1968, 31. 05. 1968 - Szwajcaria.

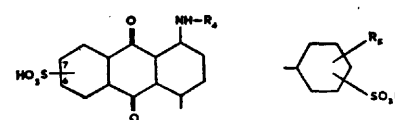
Sandoz A. G., Bazylea, Szwajcaria, (Wolfgang Frey, Wolfgang Schoenauer).

Sposób wytwarzania nowych związków antrachinonowych o wzorze ogólnym **1**, w którym **A** oznacza jedną z grup o wzorze ogólnym **2**, **3**, **4** lub **5**, w których jedną **R** oznacza atom wodoru, fluoru, chloru lub bromu lub grup  $-\text{SO}_3\text{H}$, drugie **R** oznacza atom wodoru lub oba **R**₁ oznaczają atomy chloru, **R**₂ oznacza grupę o wzorze ogólnym **6**, grup  o wzorze ogólnym **7**, **R**₃ oznacza grupę o wzorze ogólnym **8** lub **9**, grup  o wzorze ogólnym **10** lub **11**, **R**₄ oznacza drugorzędową grup  alkilową z 3-6 atomami węgla, grup  cykloheksylow  lub grup  3,5,5-tr jmetrylocykloheksylow  lub grup  o wzorze ogólnym **12**, **R**₅ oznacza atom wodoru, grupę alkilową lub grup  alkoksylową, zawierając 1-9 atomów węgla lub atom chlorowca, **R**₆ oznacza grupę $-\text{CH}_2-\text{CH}_2-$, $-\text{CH}_2-\text{CH}_2-\text{CH}_2-$, grup  o wzorze **13**, **14** lub **15** lub grup  o wzorze $-\text{CH}_2-\text{CH}_2-(\text{O}-\text{CH}_2-\text{CH}_2)_p-$, **R**₇ oznacza atom wodoru lub niską grup  alkilową, **R**₈ oznacza atom wodoru, niską grup  alkilową lub alkoksylową, atom chlorowca lub niską grup  acyloaminową, **R**₉ oznacza grupę $-\text{CH}_2-\text{CH}_2-$, $-\text{CH}_2-\text{CH}_2-\text{CH}_2-$ grup  o wzorze **13**, **15**, **16** lub **17**, **R**₁₀ oznacza grupę $-\text{CH}_2-$, grup  o wzorze **18**, **19** lub **20**, **R** oznacza atom wodoru lub grup  alkilową zawierając 1-8 atomów węgla, **R**₁₂ oznacza grupę $-\text{CH}_2-\text{CH}_2-\text{CH}_2-$ lub grup  o wzorze **21**, **X** oznacza grupę $-\text{O}-$ lub $-\text{S}-$, alkilen oznacza $-(\text{CH}_2)_m-$, grup  o wzorze **21**, **13** lub **14**, **m** jest równe 1 lub 2, **n** jest równe od 1 do 3, **p** jest równe od 1 do 9, **r** jest równe od 1 do 6, grupa $-\text{SO}_3\text{H}$ we wzorze ogólnym **5** znajduje się w pozycji 6 lub 7, pierścień **B** w tym wzorze może zawiera  jako podstawnik jeden atom chloru lub jedną grup  $-\text{SO}_3\text{H}$ w pozycji 6 lub 7 lub dwie grupy hydroksylowe lub aminowe lub po jednej grupie hydroksylowej i aminowej w pozycjach 5 i 8, pierścień **C** w tym wzorze może zawiera  od jednej do trzech niskich grup alkilowych lub alkoksylowych, a gdy **n** jest równe 2 lub 3, to każdy podstawnik **R**₈ może mieć swoje wi sne znaczenie, znamienny tym, że 1 mol 3,5,5-tr jmetrylocykloheksyloaminy poddaje si  reakcji z 1 molem związku antrachinonowego o wzorze ogólnym **26**, **27** lub **28**, w których Hal oznacza atom chloru, bromu lub fluoru, **Y** oznacza atom bromu lub grup  $-\text{SO}_3\text{H}$, a **R**₁₃ oznacza grupę o wzorze ogólnym **29**, **30**, **31** lub **9**, grup  o wzorze ogólnym $-\text{R}_9-\text{O}-\text{SO}_3\text{H}$, grup  o wzorze ogólnym **32**, **33** lub **8**, i gdy **Y** oznacza atom bromu, poddaje si  reakcji rozpuszczalnym w wodzie siarczynom, a gdy grupa **R**₁₃ nie zawiera żadnej grupy $-\text{SO}_3\text{H}$ działa się SO_3 lub substancj  wydzielającą SO_3 , albo 1 mol związku antrachinonowego o wzorze ogólnym **34** poddaje si  reakcji z 1 molem aminy o wzorze ogólnym **R**₁₃-NH₂, a gdy grupa **R**₁₃ nie zawiera żadnej grupy SO_3 , działa się SO_3 lub substancj  wydzielającą SO_3 , albo 1 mol związku antrachinonowego o wzorze ogólnym **35** poddaje si  reakcji ze związkiem o wzorze ogólnym **36** lub o wzorze ogólnym Hal-R₉-OH, lub o wzorze ogólnym **37** i poddaje się działaniu SO_3 lub substancji wydzielającej SO_3 lub też poddaje się go reakcji z 1 molem kwasu alkenylokarboksylowego zawierającym 3 lub 4 atomy węgla zawierającego wiązanie podwójne w położeniu alfa lub kwasu chlorowcooctowego lub jego funkcyjnej pochodnej, następnie w obecności halogenku kwasowego amiduje si  amin  o wzorze ogólnym **39** i działa się SO_3 lub substancj  wydzielającą SO_3 .

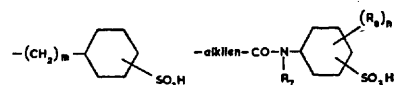
WZ R 3

WZ R 4

WZ R 5

WZ R 6

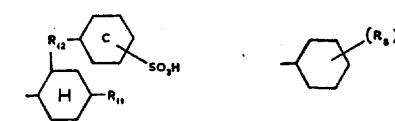
WZ R 7

WZ R 8

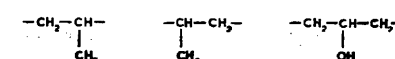
WZ R 9

WZ R 10

WZ R 11

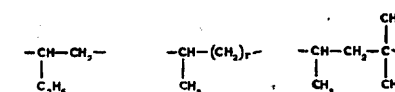
WZ R 12

WZ R 13

WZ R 14

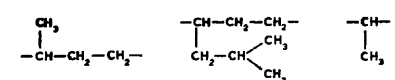
WZ R 15

WZ R 16

WZ R 17

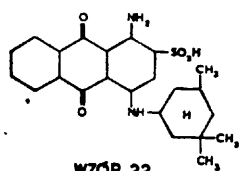
WZ R 18

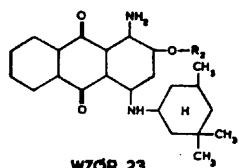
WZ R 19

WZ R 20

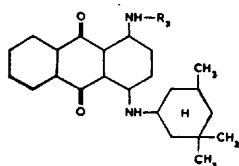
WZ R 21

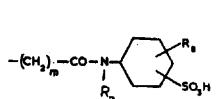
WZÓR 22

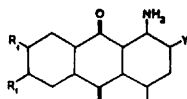
WZÓR 23

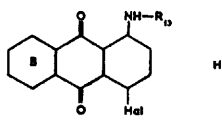
WZÓR 24

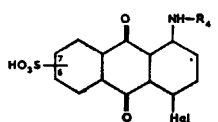
WZÓR 25

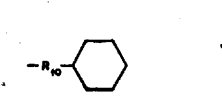
WZÓR 26

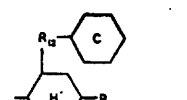
WZÓR 27

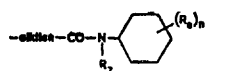
WZÓR 28

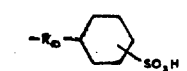
WZÓR 29

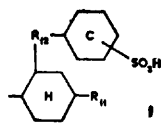
WZÓR 30

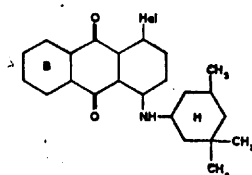
WZÓR 31

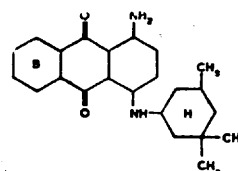
WZÓR 32

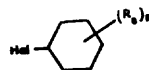
WZÓR 33

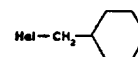
WZÓR 34

WZÓR 35

WZÓR 36

WZÓR 37

12q

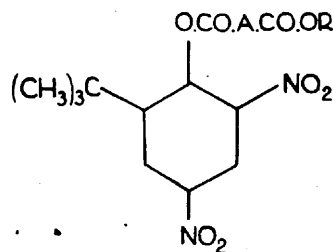
(P. 135001)

24. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 25. 07. 1968, 1. 07. 1969 -
Wielka Brytania.

The Murphy Chemical Limited, St. Albans, Wielka
Brytania, (Max Pianka).

Sposób wytwarzania nowych związków o wzorze ogólnym 1, w którym A oznacza grupę o wzorze $\text{CH}=\text{CH}$ lub o wzorze $(\text{CH}_2)_n$, w którym n oznacza wartość liczbowa całkowitą 0—6, R oznacza grupę cykliczną lub acykliczną, względnie grupę alifatyczną nasyconą lub nienasyconą ewentualnie z jednym lub kilkoma podstawnikami, takimi jak atom chlorowca, grupa nitrowa, aminowa ewentualnie podstawiona, hydroksylowa, karboksylowa, karboalkoksylowa, alko-ksylowa, tioalkilowa, ksantylowa lub grupa heterocykliczną lub R oznacza pierścień heterocykliczny ewentualnie podstawioną grupę aryloalifatyczną lub ary-łową, względnie grupę 2-III-rzęd. -butylo-4,6-dwunitro-fenylową, przy czym jeżeli symbol A oznacza grupę o wzorze $\text{CH}=\text{CH}$, to symbol R nie może stanowić grupy metylowej oraz jeżeli wartość liczbowa n sta-nowi 0, to R nie może oznaczać grupy 2-III-rzęd. -bu-tylo-4,6-dwunitrofenylowej oraz addycyjnych soli kwa-sowych lub zasadowych odpowiednich wymienionych związków, znamienny tym, że 2-III-rzęd. -butylo-4,6-dwunitrofenol lub jego funkcyjną pochodną, poddaje się reakcji z pochodną acylującą kwasu o wzorze $\text{ROCOACO}_2\text{H}$, w którym R i A mają wyżej podane znaczenia.

WZÓR

12q

(P. 135128)

29. 07. 1969.

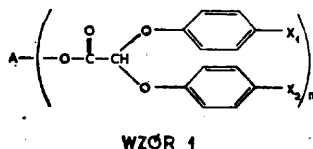
Pierwszeństwo: 29. 07. 1968, 5. 08. 1968 -
Stany Zjednoczone Ameryki.

Sandoz A. G. Bazylea, Szwajcaria, (Rudolf G. Griot).

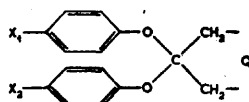
Sposób wytwarzania nowych związków organicznych o wzorze ogólnym 1, w którym n oznacza liczbę całkowitą 2—6, X_1 i X_2 są jednakowe i każdorazowo oznaczają atom chloru lub bromu, a A oznacza nasyconą 2—6-wartościową alifatyczną resztę węglowodorową, przy czym liczba wartościowości każdorazowo odpowiada liczbie n i żaden z atomów węgla nie posiada więcej jak jedną wartościowość, albo też, jeżeli n oznacza 2, A oznacza grupę o wzorze ogólnym 7, w którym X_1 i X_2 mają wyżej podane znaczenie, albo dwu wartościową grupę o wzorze 8, znamienny tym, że związki

o wzorze ogólnym 2, w którym X_1 i X_2 mają wyżej podane znaczenie, a Y oznacza atom chloru, bromu, jodu, grupę hydroksylową o wzorze ogólnym 9, w którym X_1 i X_2 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkami o wzorze ogólnym $A-(OM)_n$, w którym A i n mają wyżej podane znaczenie, a M oznacza atom wodoru lub metalu alkalicznego, z tym ograniczeniem, że jeżeli Y oznacza grupę hydroksylową, to M oznacza atom wodoru, albo też związki o wzorze ogólnym $A-(OH)_n$, w którym A i n mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkami o wzorze ogólnym 3, w którym X_1 i X_2 mają wyżej podane znaczenie, Z_1 oznacza grupę o wzorze

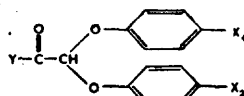
ogólnym $R-O-C(=O)-$, w którym R oznacza grupę alkilową o 1–6 atomach węgla, a Z_2 ma to samo znaczenie co Z_1 albo też oznacza atom wodoru, z tym ograniczeniem, że jeżeli Z_2 ma to samo znaczenie co Z_1 , to reakcję prowadzi się w podwyższonej temperaturze, przy czym zachodzi częściowa dekarboksylacja.

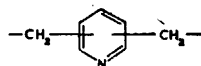
WZÓR 1

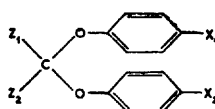
WZÓR 7

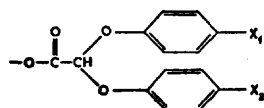
WZÓR 2

WZÓR 8

WZÓR 3

WZÓR 9

12q

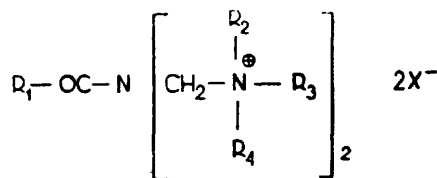
(P. 135292)

8. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 9. 08. 1968 - Niemiecka Republika Federalna.

Farbwerke Hoechst A. G. vormalis Meister Lucius und Brüning, Frankfurt n. Menem, NRE, (Wilhelm Bartmann, Dieter Düwel, Volkmar Georgi, Erhard Wolf, Claus Boermann, Franz Landauer).

Sposób wytwarzania związków bisamoniowych o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 oznacza rodnik alkilowy zawierający od 1 do 6 atomów węgla, rodnik alkoksylowy zawierający od 1 do 25 atomów węgla, rodnik alkenoksylowy, zawierający od 3 do 18 atomów węgla, rodnik cykloalkoksylowy, zawierający 4 do 3 atomów węgla, rodnik cykloalkoalkoksylowy lub alkilocykloalkoksylowy, z których każdy zawiera od 5 do 8 atomów węgla, oraz rodnik chlorowcoalkoksylowy lub alkoksyaloksylowy, z których każdy zawiera od 1 do 6 atomów węgla, R_2 oznacza rodnik alkilowy zawierający od 1 do 3 atomów węgla, R_3 oznacza rodnik alkilowy, zawierający od 1 do 25 atomów węgla, rodnik alkenyloowy zawierający od 3 do 18 atomów węgla, rodnik cykloalkilowy, zawierający od 4 do 8 atomów węgla lub rodnik fenyloalkilowy, zawierający od 1 do 2 atomów węgla w grupie alkilenowej i w szczególności atom chloru lub grupę nitrową w pierścieniu fenylovym, a R_4 oznacza rodnik alkilowy zawierający od 6 do 25 atomów węgla lub rodnik alkenylowy zawierający od 5 do 25 atomów węgla, zaś X oznacza anion nietoksycznego kwasu, znamienny tym, że związki bischlorowcometylowe o wzorze ogólnym $R_1-N(CH_2X)_2$, w których R_1 i X mają wyżej podane znaczenie poddaje się reakcji z aminami trzeciorzędowymi, a uzyskane bis-(halogenki amoniowe) w razie potrzeby przeprowadza się w znany sposób w sole innych kwasów fizjologicznie nieszkodliwych.

WZÓR 1

12q

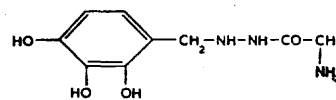
(P. 135409)

16. 08. 1969.

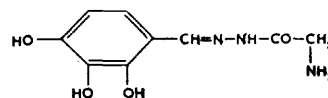
Pierwszeństwo: 16. 08. 1968 - Szwajcaria.

F. Hoffmann - La Roche A. G., Bazylea, Szwajcaria, (Giuseppe Bartholini, Balthazar Hegedüs).

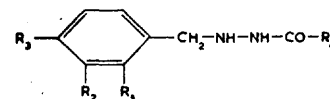
Sposób wytwarzania nowego hydrydu o wzorze 1 oraz jego soli addycyjnych z kwasami znamienny tym, że związek o wzorze 2 albo jego sól addycyjną z kwasem uwodornia się, bądź też w związku o wzorze ogólnym 3, w którym R_1 , R_2 i R_3 oznaczają grupy wodorotlenowe albo grupy dające się przeprowadzić w grupy wodorotlenowe, a R_4 oznacza grupę aminometylową albo grupę, dającą się przeprowadzić w grupę aminometylową, przy czym co najmniej jeden z podstawników R_1 , R_2 , R_3 i R_4 nie jest grupą wodorotlenową względnie aminometylową lub w soli addycyjnej takiego związku z kwasem, grupę lub grupy, dające się przeprowadzić w grupę wodorotlenową i/lbo w grupę aminometylową przeprowadza się w grupę wodorotlenową albo aminometylową, a otrzymana w ten sposób zasadę przeprowadza ewentualnie w sól addycyjną z kwasem.

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

12q

(P. 135482)

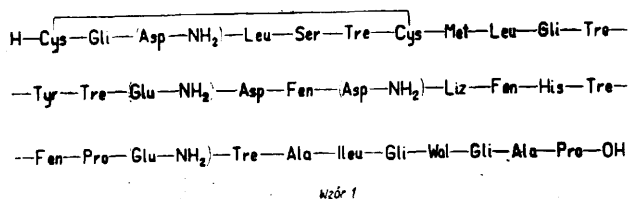
21. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 23. 08. 1967, 27. 08. 1968, 30. 08. 1968, 10. 10. 1968, 19. 11. 1968, 31. 07. 1969 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowego hipokalcemicznego działającego peptydu o wzorze 1 i jego pochodnych, w których jeden lub kilka rodników asparaginowych zastąpiono rodnikiem kwasu asparaginowego lub glutaminowego i/lub rodnik kwasu asparaginowego zastąpiono rodnikiem asparaginowym, ich dimerów, w których dwie jednakowe sekwencje peptydowe (1–32 i 1'–32') połączone są w układzie antyrównoległym wiązaniem dwusiarczkowym poprzez rodniki cysteinowe 1,7' i 7,1', oraz pochodnych monomerów i dimerów jak i kompleksy wymienionych monomerów i dimerów, znamienny tym, że wytwarza się dotriakontapeptyd o sekwencji określonej wzorem 1, według metod ogólnych.

nie stosowanych przy syntezie peptydów długołańcuchowych, przy użyciu znanych lub nowych łatwo odszczepialnych grup ochropnych, w których jeden lub kilka rodników asparaginowych zastępuje się w toku syntezy rodnikiem kwasu asparaginowego i/ub rodnik kwasu asparaginowego zastępuje się rodnikiem kwasu asparaginowego i wytwarzane peptydy w postaci dimerów lub monomerów ewentualnie przeprowadza w kompleksy.

12q

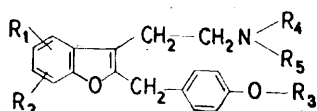
(P. 135686)

5. 09. 1969.

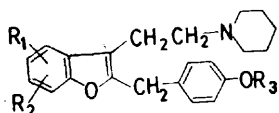
Pierwszeństwo: 6. 09. 1969 - Szwajcaria.

J. R. Geigy A. G., Bazylea, Szwajcaria.

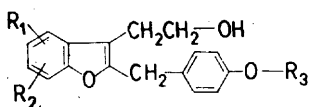
Sposób wytwarzania nowych pochodnych benzofuranu o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza atom wodoru lub chlorowca o liczbie atomowej nie większej od 35, albo grupę alkilową lub alkoksyłową zawierającą każda najwyżej 2 atomy węgla albo grupę nitrową, R₂ oznacza atom wodoru lub chlorowca o liczbie atomowej nie większej od 35 albo grupę alkilową lub alkoksyłową zawierającą każda najwyżej 2 atomy węgla, R₃ oznacza grupę alkilową zawierającą najwyżej 4 atomy węgla, a R₄ i R₅ oznaczają każdy z osobna, grupę alkilową zawierającą najwyżej 4 atomy węgla albo oba razem łącznie z sąsiadującym atomem w postaci —NR₄R₅, grupę 1-pirolidyniową, piperidynową albo morfoliniową oraz ich soli addycyjnych z kwasami nieorganicznymi albo organicznymi, znamienny tym, że reaktywny ester związku o wzorze ogólnym 2, w którym R₁, R₂ i R₃ mają wyżej podane znaczenie podaje się reakcji ze związkiem o wzorze ogólnym 3, w którym R₄ i R₅ mają wyżej podane znaczenie i otrzymaną pochodną benzofuranu o wzorze ogólnym 1 ewentualnie przeprowadza się w sól addycyjną z kwasem nieorganicznym albo organicznym.

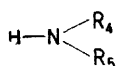
Wzór 1

Wzór 1a

Wzór 2

Wzór 3

12q

(P. 136075)

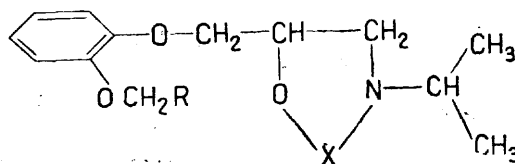
5. 07. 1966.

Patent zależny od patentu nr 52175.

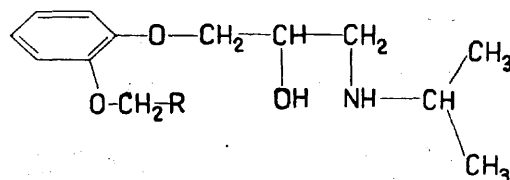
Pierwszeństwo: 907. 1965, 17. 11. 1965, 6. 05. 1966 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych pochodnych oksazolidyny, zawierających w po czeniu 5 podstawiony rodnik tenylowy o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza niższą reszt  alkenilow  zawierającą co najmniej 2 atomy węgla, a X oznacza grupę alkilidenową, wedlug patentu g wnego nr 52175, znamienny tym, że związek o wzorze 4, w którym R ma wyżej podane znaczenie, poddaje si  reakcji ze związkiem o wzorze X=O, w którym X ma wyżej podane znaczenie lub ze zdolną do reakcji pochodną karbonylową tego związku i otrzymaną mieszanin  racematu ewentualnie rozdziela się diastereoizomeryczne racematy i ewentualnie otrzymane racematy rozczepia si  i/lub otrzymane sole przeprowadza się w wolne zasady lub związki otrzymane w postaci wolnych zasad przeprowadza się w sole.

Wzór 1

Wzór 4

12q

(P. 136108)

1. 10. 1969.

(P. 136108)

1. 10. 1969.

Pierwszeństwo: 2. 10. 1968 - Holandia.

Stamicarbon N. V., Heerlen, Holandia, (Willem Klaas Van der Linden, Geertrudes Herman Suverkropp).

Sposób wytwarzania soli optycznie czynnej lizyny i optycznie nieczynnego kwasu, w którym wytwarza się najpierw mieszanin  optycznych antypodów danej soli, a następnie dokonuje rozdzielenia optycznego przez krystalizacj  selektywną z przesyconego roztworu mieszaniny antypodów, znamienny tym, że jako optycznie nieczynny kwas stosuje się kwas sulfanilowy.

12q

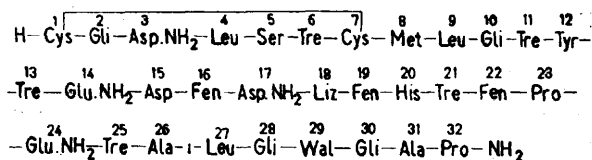
(P. 136289)

13. 10. 1969.

Pierwszeństwo: 15. 10. 1968, 20. 11. 1968 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych peptydów obniżających st e enie wapnia we krwi znamienny tym, że znanymi metodami wytwarza się dotriakontapeptydy o wzorze 1, w którym co najmniej jeden, a co najwyżej 16 aminokwasów na pozycjach 2, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 18, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 29, 30 i 31 zastępowane jest innymi naturalnymi  -aminokwasami albo ich homologami, oraz ich dimery i pochodne peptydów monomerycznych albo dwumerycznych, jak również kwasowe sole addycyjne i kompleksy wymienionych peptydów mono-, albo dwumerycznych albo ich pochodnych.

12q

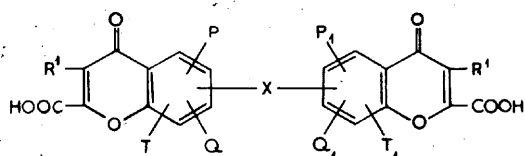
(P. 136573)

29. 10. 1969.

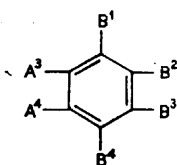
Pierwszeństwo: 30. 10. 1968 - Wielka Brytania.

Fisons Pharmaceuticals Limited Loughborough, Wielka Brytania, (Hugh Cairns, Peter Benhet Johnson).

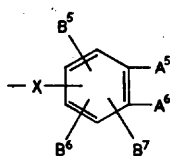
Sposób wytwarzania związków **farmaceutycznie** czynnych i ich funkcjonalnych pochodnych o wzorze 1, w którym P, O, T, P₁, O i T mogą być takie same lub różne i oznaczają wodór lub podstawniki różne od wodoru; grupy R¹ mogą być takie same lub różne i każda z nich może oznaczać wodór, podstawiony lub niepodstawiony alkil lub alkoksyl o 1–10 atomach węgla, —X— oznacza wiązanie węgla z węglem lub pojedynczy atom, przez który pierścienie chromonowe są związane, przy czym przy tym atomie mogą znajdować się podstawniki, które nie tworzą części wiązania między dwoma pierścieniami chromonowymi, znamienny tym, że związek o wzorze 3 lub jego prekursor, w którym para grup A³ i A⁴ tworzy razem łańcuch —CO—CR¹=C(COOH)—O— lub jego pochodną, lub parę grup A¹ i A² przedstawiającą łańcuch lub parę grup (z których jedna może być wodorem) przekształcalnych bezpośrednio lub przez inny łańcuch lub inną parę grup w łańcuch —CO—CR¹=C(COOH)—O— lub jego pochodną; jeden z B¹, B², B³ lub B⁴ oznacza grupę L, a pozostałe wybrane są spośród wodoru i podstawników różnych od wodoru; L jest grupą L¹ zdolną do reagowania z grupą L² w związku o wzorze 5 i utworzeniażądanego mostka —X— lub jego prekursora, lub L oznacza grupę o wzorze 4, w którym A⁵ i A⁶ mają to samo znaczenie co A¹ i A²; każde z B⁵, B⁶ i B⁷ jest wybrane spośród wodoru lub podstawników różnych od wodoru, a para grup A⁵ i A⁶ tworzy łańcuch —CO—CR¹=C(COOH)—O— lub jego pochodną lub parę grup A¹ i A² poddaje się reakcji w jednym lub wielu etapach mającej na celu przekształcenie par grup A¹ i A² w łańcuch CO—CR¹=C(COOH)—O— lub jego pochodną, oraz w celu przekształcenia grup L¹, jeśli są one obecne i w grupę o wzorze 6 lub jej pochodną.

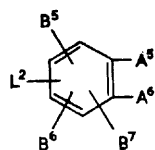
WZÓR 1

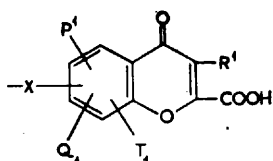
WZÓR 3

WZÓR 4

WZÓR 5

WZÓR 6

12q

(P. 136838)

11. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 12. 11. 1968 - Holandia.

Stamicarbon N. V. Heerlen, Holandia, (Abraham Hermanus De Rooij, Jan Elmendorp).

Sposób wytwarzania i przerobu roztworu soli hydroksyloamoniowej, polegający na przesyłaniu kwaśnego wodnego roztworu reakcyjnego w obiegu zamkniętym

między strefą syntezy soli hydroksyloamoniowej a strefą syntezy oksymu, przy czym w strefie syntezy soli hydroksyloamoniowej redukuje się jony azotanowe wodorem cząsteczkowym na drodze katalitycznej, znamienny tym, że zużyte jony azotanowe uzupełnia się przez absorpcję gazów nitrozowych z równoczesnym wytworzeniem kwasu azotowego w roztworze obiegowym.

12q

(P. 137352)

5. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 5. 12. 1968 - NRF.

Farbwerke Hoechst A. G. vormals Meister Lucius u. Brüning, Frankfurt n. Menem, NRF, (Konrad Albrecht).

Sposób stabilizacji estrów **4,6-dwunitro-2-rzęd.** butylofenolu w postaci proszków zwilżalnych, znamienny tym, że jako dyspergator stabilizujący, nadający się do proszków zwilżalnych estrów DNBF takich, jak Binapakryl oraz jego mieszanek akarycydów z Tetradifonem lub Tetrasulem, octan Dinosebu oraz jego mieszanek z herbicydami mocznikowymi, zwłaszcza z Monolinuronem, Linuronem, Neburonem, Diuronem lub Monuronem, stosuje się **dwunaftylometanodwusulfonian** sodowy, zawierający jeszcze wolne grupy sulfonowe i posiadający w 10% roztworze wartość pH 5-6,8, korzystnie 6,4-6,8, dodając go w ilości **4–15%** wagowych, korzystnie w ilości **6–10%** wagowych, liczonych w stosunku do całej mieszaniny.

12q

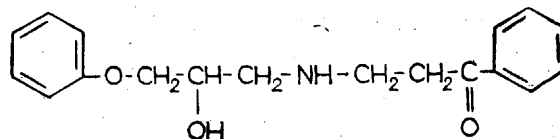
(P. 137364)

6. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 6. 12. 1968 - NRF.

Kali-Chemie Aktiengesellschaft, Hannover, NRF, (Wolfgang Milkowski, Werner Stühmer, Klaus Wolf v. Eickstedt).

Sposób wytwarzania **3-N-(2-hydroksy-3-fenoksypirilo)-amino-1-fenylpropanonu-(I)** o wzorze 1, oraz jego soli, znamienny tym, że 2-hydroksy-3-fenoksypiriloaminę poddaje się reakcji, korzystnie w podwyższonej temperaturze w odpowiednim rozpuszczalniku z kwasem solnym, acetofenonem i formaldehydem albo z ketonem fenylwinylowym, wytworzonym bezpośrednio z **β-chloropropiofenonu** i octanu potasu, i otrzymany w ten sposób **3-N-(2-hydroksy-3-fenoksypirilo)-amino-1-fenylpropanon-(I)** odpowiednio wydziela się z mieszaniny reakcyjnej w postaci soli albo związku addycyjnego z kwasem i oczyszcza się przez działanie odpowiednimi rozpuszczalnikami, np. metanolem, acetonem i rozpuszczenie i ponowne wytrącenie z etanolu, a produkt reakcji przeprowadza się ewentualnie w wolną zasadę, jej sole lub związki addycyjne z kwasami.

12q

(P. 137760)

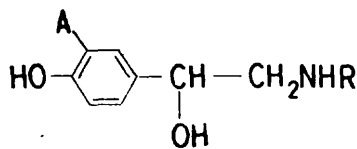
22. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 31. 12. 1968 - Wielka Brytania.

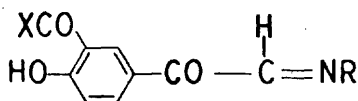
Allen and Hanburys Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Lawrence Henry Charles, Paul Toon).

Sposób wytwarzania fenylloetanoloamin o wzorze ogólnym 1, w którym A oznacza grupę XCO, gdzie X oznacza grupę wodorotlenową, alkoksylową lub aminową —NH₂, lub A oznacza grupę YCH₂, w której Y oznacza grupę wodorotlenową lub grupę WNH, gdzie W oznacza grupę acylową, sulfonylową lub karbamylową, zaś R oznacza prostą lub rozgałęzioną grupę alkilową, grupę aryloalkilową lub aryloksyalkilową, ewentualnie podstawione jedną lub wieloma grupami alkoksylowymi lub wodorotlenowymi, znamienny tym, że redukuje się związek o wzorze 4, w którym X i R

mają wyżej podane znaczenie do związku o wzorze 1, w którym A oznacza XCO, otrzymany związek w przypadku gdy X oznacza grupę wodorotlenową lub alkoksylową redukuje się dalej do związku o wzorze 1, w którym A oznacza grupę $-\text{CH}_2\text{OH}$, zaś w przypadku gdy X oznacza grupę $-\text{NH}_2$ redukuje się grupę $-\text{CONH}_2$ do grupy $-\text{CH}_2\text{NH}_2$, a otrzymany związek poddaje się reakcji z funkcyjną pochodną kwasu o wzorze WOH, w którym W ma wyżej podane znaczenie, otrzymując związek o wzorze 1, w którym A oznacza grupę $-\text{CH}_2\text{NHW}$ lub redukuje się związek o wzorze 4, w którym X oznacza grupę wodorotlenową lub alkoksylową a R ma wyżej podane znaczenie do związku o wzorze 1, w którym A oznacza grupę $-\text{CH}_2\text{OH}$.

Wzór 1

Wzór 4

12q (P. 131807) 27. 12. 1969.
Pierwszeństwo: 27. 12. 1968 - Szwajcaria.

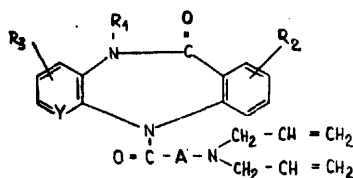
F. Hoffman-La Roche and Co. Aktiengesellschaft, Bazylea, Szwajcaria, (Ado Kaiser, Marcel Scheer, Werner Häusermann, Leo Marti).

Sposób wytwarzania **L-3-(3,4-dwuhydroksyfenylo)-alaniny**, znamienny tym, że D,L-N-benzoilo-3-(4-hydroksy-3-metoksyfenylo)-alaninę przeprowadza się za pomocą dehydroabietylaminy w sole diastereoizomeryczne, które następnie rozdziela i L-sól przeprowadza się przez L-N-benzoilo-3-(4-hydroksyfenylo)-alaninę w L-3-(3,4-dwuhydroksyfenylo)-alaninę i ewentualnie racemizuje D-enancjomer i w razie potrzeby zwraca racemat do procesu.

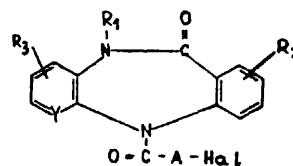
12q (P. 142155) 18. 07. 1970.
Pierwszeństwo: 18. 07. 1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Dr. Karl Thomae GmbH, Biberach n. Riss, NRF, (Günter Schmidt, Robert Engelhorn, Matyas Leitold).

Sposób wytwarzania nowych **dwualiloaminoalkanoilamidów** o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru lub grupę alkilową o 1—4 atomach węgla, R_2 i R_3 są takie same lub różne i oznaczają atomy wodoru lub chlorowca, Y oznacza grupę $-\text{CH}-$ lub atom azotu, a A oznacza prostą lub rozgałęzioną grupę alkilenową o 1 lub 2 atomach węgla, oraz ich kwaśnych soli addycyjnych z nieorganicznymi lub organicznymi kwasami, znamienny tym, że związek halogenoalkanoilowy o wzorze ogólnym 2, w którym R_1 , R_2 i R_3 , Y i A mają wyżej podane znaczenie, a Hal oznacza atom chlorowca, poddaje się reakcji z dwualiloaminą i otrzymane związki ewentualnie przeprowadza się w ich kwaśne sole addycyjne z nieorganicznymi lub organicznymi kwasami.

WZÓR 1

WZÓR 2

12q (P. 142180) 20. 07. 1970,

Pierwszeństwo: 22. 07. 1969 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Chemiekombinat Bitterfeld, Bitterfeld, NRD, (Wolfram Rauner, Klaus-Peter Pfeifer, Siegfried Schumann, Herbert Weinelt).

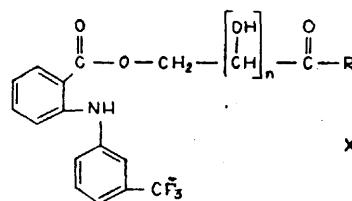
Sposób wytwarzania 2-amino-5-nitrobenzonitrylu znamienny tym, że 2-chloro-5-nitrobenzonitryl ogrzewa się z 1—2 krotną ilością wagowo mocznika w ciągu 2—6 godzin do temperatury od 140 do 240°C, a otrzymany 2-amino-5-nitrobenzonitryl wytrąca się przez wylanie mieszaniny reakcyjnej do rozcieńczonego kwasu mineralnego.

12q (P. 142411) 31. 07. 1970.

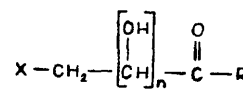
Pierwszeństwo: 1. 08. 1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Troponwerke Dinklage und Co., Kolonia, NRF.

Sposób wytwarzania nowych amidów kwasu N-(3-trójfлуorometylofenylo)-antranilowego o ogólnym wzorze 1, w którym n oznacza 0, 1 lub 2, a R oznacza grupę hydroksylową, niższą grupę alkoksylową o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym, w której rodniku alkilowym poszczególne atomy wodoru mogą być zastąpione grupami wodorotlenowymi, grupę aminową lub niższą grupę monoalkiloaminową albo dwualkiloaminową o łańcuchu prostym lub rozgałęzionym, przy czym poszczególne atomy wodoru w rodnikach alkilowych tych grup mogą być zastąpione grupami wodorotlenowymi, znamienny tym, że sól metaliczną, korzystnie sól metalu alkalicznego kwasu N-(3-trójfлуorometylofenylo)-antranilowego poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze 2, w którym n i R mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chlorowca lub grupę estru kwasu sulfonowego.

WZÓR 1

WZÓR 2

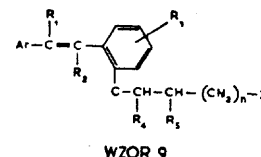
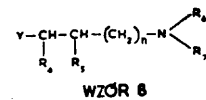
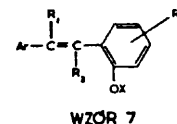
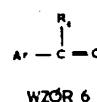
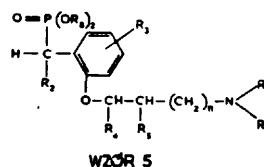
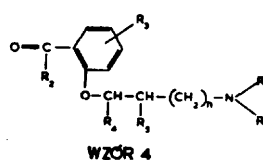
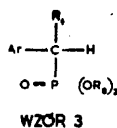
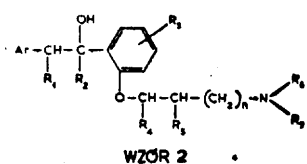
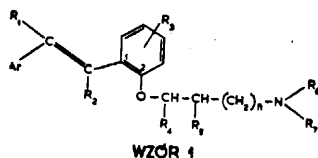
12q (P. 142516) 4. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 5. 08. 1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Dr. Karl Thomae GmbH, Biberach n. Riss, NRF, (Erich Müller, Roland Maier, Willi Diederer).

Sposób wytwarzania nowych β -arylo-2-aminoalkoksystyru o wzorze ogólnym 1, w którym Ar oznacza resztę fenyłową, lub resztę 2- lub 3- lub 4-pirydyłową, ewentualnie podstawioną niższą grupą alkilową, resztę 2-chinolilową lub 2-pirazynilową, ewentualnie podstawioną niższą resztą alkilową, resztę pirymidylową ewentualnie podstawioną niższą grupą alkilową, resztę 2-benzimidazolilową ewentualnie podstawioną atomem

chlorowca lub niższą resztą alkilową lub grupą trójkłometylową, resztę 2-furylową lub 2-tienylową, resztę 5-izoksazolilową ewentualnie podstawioną niższą grupą alkilową lub resztą fenylową, resztę 5-(1,2,4-oksadiazolilową) ewentualnie podstawioną niższą resztą alkilową, R_1 , R_2 , R_4 i R_5 , mogą być jednakowe lub różne i oznaczają atomy wodoru lub niższe reszty alkilowe, R_3 oznacza atom wodoru lub niższą grupę alkoksylową, R_6 i R_7 mogą być jednakowe lub różne i oznaczają atomy wodoru lub niższe reszty alkilowe, **alkenyłowe**, **hydroksyalkilowe**, **alkoksyalkilowe** lub reszty aralkilowe, przy czym R i R_7 łącznie ze znajdującym się między nimi atomem azotu mogą również tworzyć nasycony, monocykliczny, heterocykliczny 5—7 członowy pierścień, ewentualnie zawierający jeszcze atom tlenu lub dalszy atom azotu, a n oznacza liczbę 0 lub 1, jak również ich fizjologicznie dopuszczalnych soli addycyjnych z nieorganicznymi lub organicznymi kwasami, znamienny tym, że ze związku o wzorze ogólnym 2, w którym Ar , R do R_7 i n mają podane wyżej znaczenia, odszczepia się wodę za pomocą środków odcinających wodę w podwyższonej temperaturze, lub ester kwasu fosfonowego o wzorze ogólnym 3, w którym R i Ar mają wyżej podane znaczenie, a R_8 oznacza niższą grupę alkilową, poddaje się reakcji w rozpuszczalniku z aldehydem lub ketonem o wzorze ogólnym 4, w którym R_2 do R_7 i n mają wyżej podane znaczenia, w obecności zasady, przy pośrednim wytworzeniu odpowiedniego karbanionu związku o wzorze ogólnym 3 lub ester kwasu fosfonowego o wzorze ogólnym 5, w którym R_2 do R_7 i n mają wyżej podane znaczenie, a R_8 oznacza niższą grupę alkilową, poddaje się reakcji w obecności rozpuszczalnika z aldehydem lub ketonem o wzorze ogólnym 6, w którym Ar i R mają podane wyżej znaczenie, w obecności zasady, przy pośrednim wytworzeniu karbanionu związku o wzorze ogólnym 5, lub styrol o wzorze ogólnym 7, w którym Ar , R_1 do R_3 mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom wodoru lub grupę acetylową, poddaje się reakcji z aminą o wzorze ogólnym 8, w którym R_4 do R_7 mają wyżej podane znaczenie, a Y oznacza atom chlorowca, w obecności zasady i rozpuszczalnika, lub związek o wzorze ogólnym 9, w którym Ar , R do R_5 i n mają wyżej podane znaczenia, a Z oznacza grupę dającą się wymienić na grupę zasadową, poddaje się reakcji w podwyższonej temperaturze z aminą o wzorze ogólnym 10, w którym reszty R_6 i R_7 mają wyżej podane znaczenia, lub **fosforyl** o wzorze ogólnym 11, w którym Ar i R mają wyżej podane znaczenia, poddaje się reakcji w rozpuszczalniku w podwyższonej temperaturze z zasadowym ketonem lub aldehydem o wzorze ogólnym 4, w którym reszty R_2 do R_7 i n mają wyżej podane znaczenia, oraz w razie potrzeby ewentualnie powstałą mieszaninę izomerów *cis* i *trans* rozdziela się następnie przez frakcjonowaną krystalizację i/lub otrzymamy związek o wzorze 1 przeprowadza się w sól addycyjną z nieorganicznym lub organicznym kwasem.

12q

(P. 147163)

26. 03. 1971.

Pierwszeństwo: 17. 08. 1970 - Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Wsiesojuzny Nauczno - Issledowatjelski Institut Abraziwow i Szlifownia, Leningrad, ZSRR, (Michail Andrejewicz Warzanow, Władimir Aleksiejewicz Rybakow, Wiktor Grigorijewicz Kondakow, Wiktor Wasiljewicz Digonski, Nina Jewgeniwna Filomenko-Brodicz, Leon Izrajelewicz Feldgun, Walentin Aleksiejewicz Ponomarenko, Walery Michajłowicz Dawidenko, Władysław Siergiejewicz Łysanow, Michail Grigorijewicz Efros, Walery Borysowicz Loszinin).

Sposób otrzymywania monokryształów regularnego azotku boru, polegający na tym, że mieszaninę reakcyjną, zawierającą źródło boru, źródło azotu i inicjator, umożliwiający tworzenie regularnego azotku boru, poddaje się działaniu temperatury powyżej 1000°C i działaniu ciśnienia, wystarczającego dla wytworzenia regularnego azotku boru, znamienny tym, że reakcję prowadzi się w obecności wodoru.

16d

(P. 135353)

12. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 13. 08. 1968 - Wielka Brytania.

Fisons Limited Felixstowe, Wielka Brytania, (Peter Samuel Atkins).

Kompost użyźniający, znamienny tym, że zawiera środowisko wzrostowe roślinne zasadniczo wolne od gliny oraz stosunkowo nierozpuszczalną w wodzie sól mającą bor w anionie nietoksycznej dla życia roślin, gdy jest użyta we właściwym stężeniu.

16d

(P. 135405)

16. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 17. 08. 1968 - Wielka Brytania.

Fisons Limited, Felistowe, Wielka Brytania, (Sydney Brian Tree).

Kompost zawierający sole żelaza i miedzi, znamienny tym, że zawiera sole żelaza i miedzi, w ilości takiej, że stosunek jonów żelaza do jonów miedzi, jest większy niż 7:1, przy czym ilość jonów miedzi w kompozycji jest większa niż 50 części wagowych na milion części wagowych kompostu w przeliczeniu na suchą masę, a ilość jonów żelaza jest mniejsza niż 5000 części wagowych na milion części wagowych kompostu w przeliczeniu na suchą masę.

18a

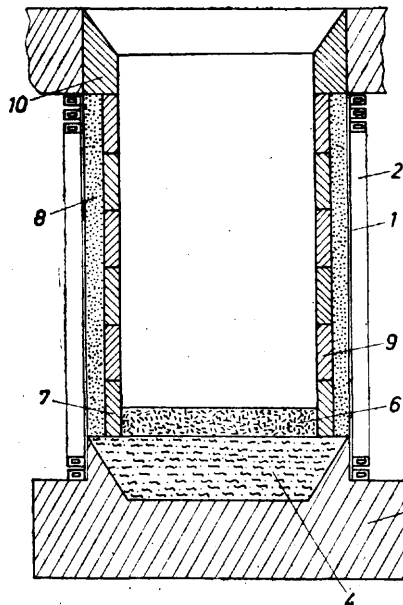
(P. 142257)

24. 07. 1970.

Dynamit Nobel, Aktiengesellschaft Troidorf - NRF, (Wilhelm Anton Fischer).

Ogniotrwała wykładzina do **metalurgicznych** pieców i zbiorników zwłaszcza do pieców indukcyjnych z tlenków topionych, zniemienna tym, że ubijaną warstwą (8, 13) z topionego magnezytu lub stabilizowanego tlenku cirkonu z oplytowaniem (7, 9, 12) z kamieni wykonuje się z topionego wapienia, topionego dolomitu, topionego chromomagnezytu lub topionego magnezytu.

FIG.1

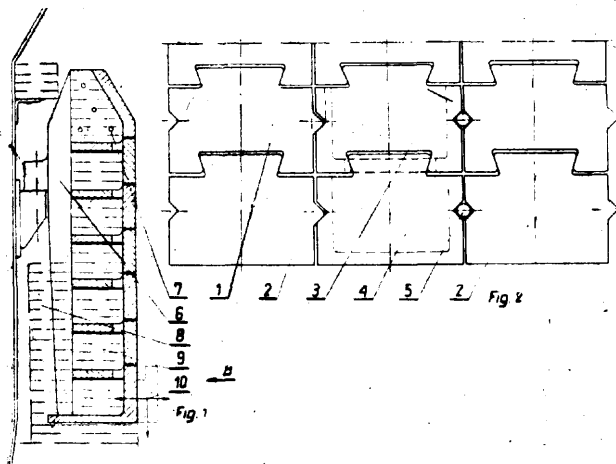
18a

(P. 144300)

7. 11. 1970.

Hutnicze Przedsiębiorstwo Remontowe, Katowice, (Henryk Piec, Henryk Krzyżanowski, Bolesław Maszak, Leszek Chomicz, Antoni Caputa).

Pancerz udarowy wielkiego pieca, zniemienny tym, że stanowią go co najmniej w dolnej części segmenty mające czołowe zaczepy (15) i odpowiednie czołowe wycięcia (16) oraz mające boczne poziome wycięcia (14), w które wchodzi zamykające wkładki (5) i/lub podtrzymujące występy (12) pozwalające na poziome wzajemne przesunięcia tych segmentów, oraz mające od strony czoła denny otwór (11) większy od obrysu czołowego zaczepu (15) dla umożliwienia przejścia przezeń tego zaczepu.

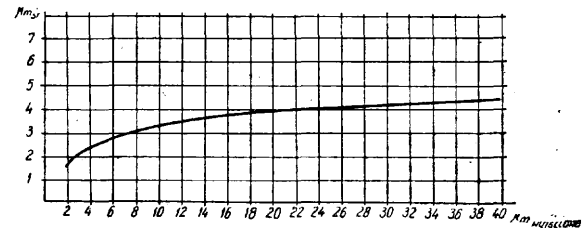
18c

(P. 142497)

4. 08. 1970.

Instytut Mechaniki Precyzyjnej, Warszawa, (Jerzy Wyszkowski).

Sposób rozdrabniania ziaren austenitu stali konwencjonalnej, zniemienny tym, że stosuje się stal zawierającą **dodatek** wanadu najkorzystniej w ilości od 0,15 do 0,25%, bądź tytanu w ilości najkorzystniej od 0,10 do 0,15%, którą poddaje się obróbce cieplnej, (której cykl obejmuje nagrzanie materiału wyjściowego do temperatury ok. 820—900°C, wygrzewanie go w tej temperaturze w ciągu ok. 10—30 sek. oraz przyspieszenie ochłodzenie do temperatury otoczenia, przy czym cykl taki powtarza się **czterokrotnie**.

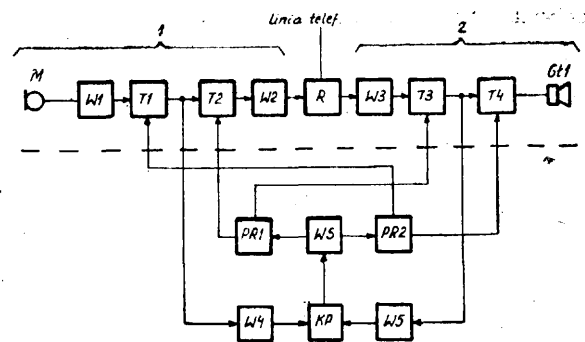
21a²

(P. 127959)

6. 07. 1968.

Jerzy Dudek, Warszawa, Polska; Zdzisław Szlasa, Warszawa, Polska.

Aparat telefoniczny głośno mówiący składający się z układu telefonicznego z mikrotelefonem i układu głośno mówiącego z przełącznikiem głosowym oraz układu manipulacyjno-sygnalizacyjnego, zniemienny tym, że zmiana wielkości wzmacnienia w kanale nadawczym (1) i odbiorczym (2) odbywa się za pomocą przełączników (PR1) i (PR2) z zestawami hermetycznymi, wzmacniacz i mikrofonowy ma jako mikrofon typową słuchawkową wkładkę telefoniczną dynamiczną, układ manipulacyjno-sygnalizacyjny ma działającą ze zwłoką sygnalizację optyczną i akustyczną (UŻC), gdy po skończonej rozmowie użytkownik aparatu nie zwolni linii telefonicznej, elektroniczny układ sygnalizacji wywoławczej (UDZ, GM) automatycznie włączenie i wyłączenie wzmacniania w czasie manipulacji wybierczych i w czasie przechodzenia z układu głośno mówiącego na mikrotelefon, klawiaturę zapewniającą wymagane możliwości łączeniowe nawet w przypadku braku zasilania, a całe urządzenie zasilane jest z miniaturowej baterii akumulatorowej pracującej równolegle z zasilaczem sieciowym.

21a²

(P. 138035)

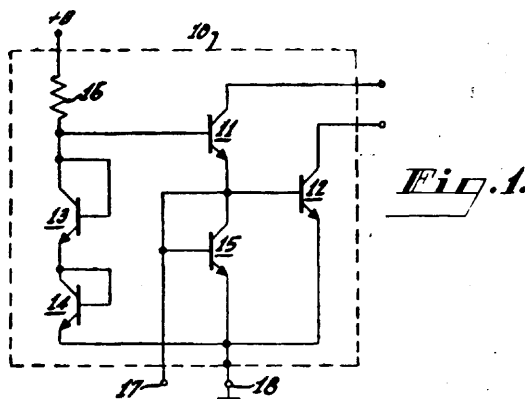
26. 09. 1969.

Pierwszeństwo: 27. 09. 1968 - Wielka Brytania.

RCA Corporation, Nowy Jork, USA, (Franklin Wheatley).

Układ przesuwnika fazy, zwłaszcza do wzmacniacza klasy B wykonanego jako obwód scalony, zniemienny tym, że ma pierwszy obwód zawierający diodę (15), która jest połączona szeregowo z przepływem prądu emiter-kolektor pierwszego tranzystora (11), tak że

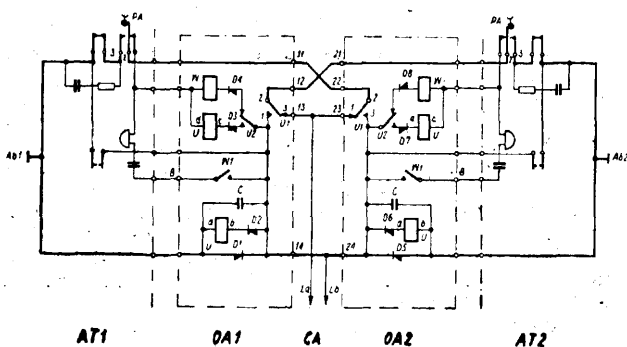
tranzystor ten **pracuje** w układzie o wspólnej bazie **oraz** drugi obwód, łączący drugi tranzystor (12) w układ o **wspólnym** emiterze, przy czym do emitera pierwszego tranzystora (11) i do bazy drugiego tranzystora (12) przyłączony jest wspólnie obwód wejściowy, a pomiędzy bazą a emiter drugiego tranzystora (12) włączona jest dioda (15).

21a³ (P. 136248) 10. 10. 1969.

Instytut Łączności, Warszawa, (Lucjan Rydz, Kazimierz Ślimak).

Układ dwóch równoległych aparatów telefonicznych jednocześnie lub oddzielnie wywoływanych, znamieny tym, że szeregowo do jednego z przewodów rozmównych aparatów telefonicznych (AT1) i (AT2) włączone są **przełączniki** remanencyjne spolaryzowane diodami (D1) i (D2) **oraz** (D5) i (D6).

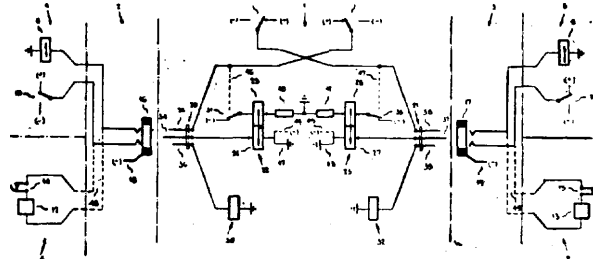

21a³ (P. 141602) 26. 06. 1970.

Wielkopolskie Zakłady Teletechniczne „Teletra”, Poznań, (Czesław Niezgódka, Marian Cylka).

Układ elektryczny zespołu do tworzenia połączeń między łączami telegraficznymi w łącznicy **dalekopisowej**, (składający się z zespołu połączeniowego i przynależnych do **każdego** łącza zespołów przyłączeniowych wyposażonych w przełącznik telegraficzny o **dwóch** uzwojeniach, z których uzwojenie główne **włączone** było w obwód łącza, a uzwojenie pomocnicze w **lokalny** obwód przeciwdziałający, natomiast **zestyk** tego przełącznika w stanie spoczynku był przyłączony do styku gniazda zespołu przyłączeniowego, a w **stanie** załączenia sterował poprzez to gniazdo, zespół **połączeniowy** i gniazdo i drugiego zespołu przyłączeniowego obwód drugiego łącza, znamieny tym, że zespół połączeniowy (1) zawiera dwa przełączniki telegraficzne - odzewowy (22) i wywoławczy (23), posiadające dwa **identyczne** (uzwojenia, z których w stanie spoczynku uzwojenia główne (24) i (27) są **przyłączone** swymi początkami do styków (34) i (37) **wtyczek** połączeniowych (20) i (21) w **taki** sposób, że **przełącznik** odzewowy (22) jest połączony z **wtyczką** odzewową (20), a przełącznik wywoławczy (23) z wtyczką wywoławczą (21), a swoimi końcami - w układzie współpracy z łączem **sygnałów** jednokierunkowych - do

ujemnego bieguna baterii (44) i (45), natomiast w "Układzie współpracy z **łączem** sygnałów **dwukierunkowych** - do środka baterii (42) i (43), a natomiast uzwojenia pomocnicze (25) i (28) są włączone w **lokalny** obwód przeciwdziałający utrzymujący **zestyki** przełączające (26) d (29) tych przełączników w pozycji spoczynkowej cechującej **je** biegunem dodatnim, natomiast **elementy** ruchome tych **zestyków** są przyłączone do styków (35) i (38) **wtyczek** (21) i (20) w **taki** sposób, że **zestyk** (26) **przełącznika** odzewowego jest połączony z wtyczką wywoławczą (21), a **zestyk** (29) **przełącznika** wywoławczego jest połączony z **wtyczką** odzewową (20).

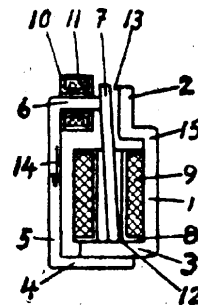

21a³ (P. 141856) 6. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 9. 07. 1969 - Szwecja.

Rolf Allbin Zander - Alvsjö, Szwecja; Per Harry Elias Claesson - Trångund, Szwecja; Sten Dandel Vignren, Stockholm.

Urządzenie elektromagnetyczne z pewną ilością obwodów magnetycznych, w którym **każdy** obwód zawiera część nieruchomą, ruchomą **kotwiczkę** z materiału magnetycznie przewodzącego, **zawieszenie** obrotowe, za pomocą którego pierwsza część **wymienionej** kotwiczki jest przymocowana obrotowo do pierwszej części nieruchomej części, roboczą **szczelinę** powietrzną pomiędzy drugą częścią kotwiczki, a drugą częścią nieruchomej części, przynajmniej jedną **dodatkową** szczelinę powietrzną pomiędzy trzecią częścią **kotwiczki** a trzecią częścią **wymienionej** nieruchomej części, wymieniony obwód zawiera też pierwszą drogę magnetyczną, **zamykającą** się poprzez wymienioną roboczą **szczelinę** powietrzną i drugą drogę magnetyczną, **zamykającą** się poprzez **wymienioną** dodatkową szczelinę powietrzną, obie z wymienionych dróg magnetycznych przechodzą przez wspólną część wymienionej (kotwiczki, wymieniony obwód **zawiera** też robocze **uzwojenie**, które jest wspólne dla obu wymienionych dróg magnetycznych, i dodatkowe uzwojenie, które jest przewidziane dla drugiej drogi magnetycznej, znamienne tym, że wymienione **robocze** (uzwojenie (9) otacza **wymienioną** wspólną część **kotwiczki** (7), a wymienione **dodatkowe** uzwojenie (11) **otacza** tę część (6) wymienionej **nieruchomej** części (2, 2, 3, 4, 5, 6), która jest zawarta jedynie w wymienionej drugiej **drodze** magnetycznej.

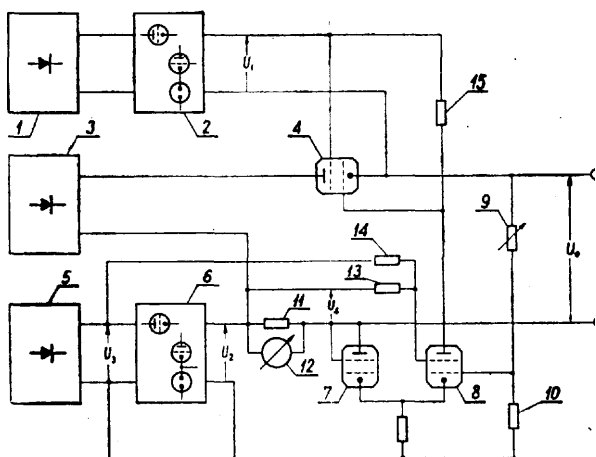

21a⁴ (P. 128857) 31. 08. 1968.

Zakład Doskonalenia Zawodowego, Warszawa, Polska, (Sergiusz Jan Martyniuk-Lewko).

Układ zasilacza stabilizowanego, **dostarczającego** napięcia stałego **regulowanego** od zera do wartości maksymalnej skokowo lub płynnie, lub oboma tymi

sposobami łącznie, złożony z prostownika napięcia sieci, lampy lub lamp szeregowych, zaopatrzonych w siatki ekranujące oraz jednostopniowego wzmacniacza sygnału błęd, (zbudowanego na dwóch pentodach, znamienny tym, że zawiera dwa stabilizowane elektronowo źródła napięcia (2) i (6), z których pierwsze włączone jest w obwód siatek ekranujących szeregowych lamp (4) i w obwód anodowy wyjściowej lampy (8) wzmacniacza błęd, a drugie włączone jest w obwód anodowy wejściowej lampy (7) i w obwody katodowe obu lamp (7 i 8) Wzmacniacza błęd oraz w obwód oporowego dzielnika wyjściowego (9 i 10), a ponadto dodatni biegun tego źródła połączony jest z ujemną szyną zasilacza, zawiera ponadto dwa obwody sprzężenia zwrotnego, z których pierwszy utworzony jest przez połączenie przy pomocy opornika (14) siatki ekranującej wyjściowej lampy (8) wzmacniacza błęd z dodatnim biegunem sieciowego prostownika (5) drugiego źródła pomocniczego, a drugi obwód utworzony jest przez połączenie tejże siatki ekranującej lampy (8) wzmacniacza za pomocą drugiego opornika (13) z punktem połączenia drugiego źródła napięcia (6) z ujemną szyną zasilacza i włączonego w tę szynę opornika (11).

21a⁴

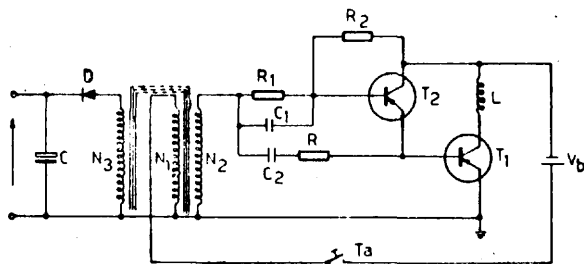
(P. 132745)

2. 04. 1969.

Pierwszeństwo: 5. 04. 1968 - Włochy.

ATES Componenti Elettronici S. p. A. Milano, Włochy, (Giorgio del Zotto).

Przetwornica napięcia stałego do lampy błyskowej, w której generator samodławny generuje drgania w ciągu okresu czasu, niezbędnego do naładowania kondensatora do wymaganego napięcia, przy czym kondensator ten jest ładowany przez impulsy napięcia, powstające na trzecim wojeniu transformatora generatora samodławnego wtedy, kiedy elektroniczny układ przełączający generatora samodławnego przechodzi ze stanu nasycenia do stanu i zatkania, znamienna tym, że Układ przełączający zawiera tranzystor przełączający (T_1) sterowany w bazie prądem wyjściowym tranzystora sterującego (T_2), połączonego z nim w znanym układzie Darlingtona.

21a⁴

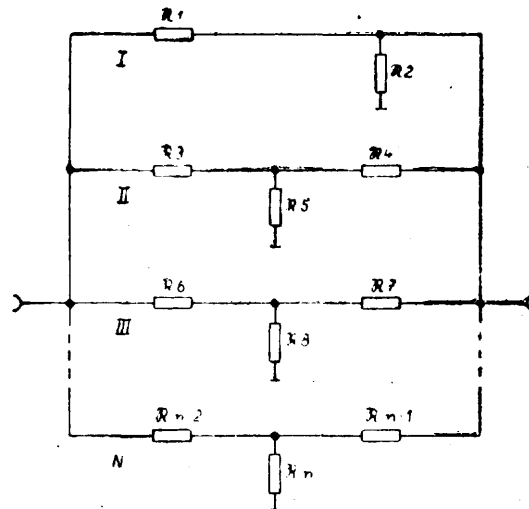
(P. 134618)

5. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 9. 07. 1968 - NRD.

Deutsche Post, Berlin, NRD, (Siegfried Walter).

Nastawny korektor tłumienia, w szczególności do szerokopasmowych torów transmisyjnych, : znamienny tym, że obwód podstawowy (I) stanowi oporowy dzielnik napięcia w układzie mostkowym, a obwody korekcyjne (II, III, ..., N), które tworzą również dzielniki napięcia i zawierają zależne od częstotliwości opory ($R_5, R_8, \dots, R_n$) oraz są odsprężnione za pomocą wysokoomowych oporów ($R_3, R_6, \dots, R_{n-2}$), połączone są od strony wejściowej z wejściem obwodu podstawowego (I), a od strony wyjściowej są przyłączone do układu mostkowego, utworzonego przez obwód podstawowy (I).

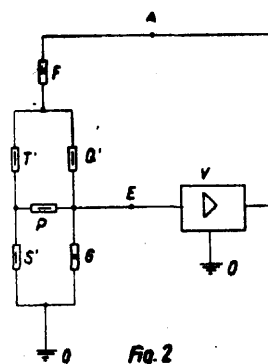
21a⁴

(P. 134860)

16. 07. 1969.

Hasler AG, Berno, Szwajcaria, (Heinz Steinger).

Generator fali sinusoidalnej ze wzmacniaczem o sprzężeniu zwrotnym poprzez obwód RC o trzech zaciskach, z których dwa są dołączone do wzmacniacza, trzeci zaś zacisk jest zaciskiem odniesienia, a obwód RC składa się z impedancji będących kondensatorami lub opornikami omowymi, znamienny tym, że pierwsza impedancja (F) obwodu RC jest połączona z jednej strony z zaciskiem wzmacniacza, zaś z drugiej strony z dwiema gałęziami równoległymi ($T'S'$ i $Q'G$), z tym że z tą pierwszą impedancją (E) w jednej gałęzi równoległej łączy się druga impedancja (T'), której drugi koniec łączy się szeregowo z trzecią impedancją (S'), natomiast w drugiej gałęzi równoległej, z pierwszą impedancją (F) połączona jest czwarta impedancja (Q'), której drugi koniec połączony jest szeregowo poprzez piątą impedancję (G) z zaciskiem odniesienia, przy czym Wspólne połączenie czwartej impedancji (Q') i piątej impedancji (G) jest za pośrednictwem elementu łączeniowego (B lub P) łączone ze wspólnym zaciskiem szeregowo połączonych i stanowiących drugą gałąź impedancji drugiej (T') i trzeciej (S'), przy czym pierwsza i piąta impedancja (F i G) są omowymi oporami, a pozostałe impedancje (T', S', Q') kondensatorami, lub pierwsza i piąta impedancja (F i G) są kondensatorami, a pozostałe impedancje (T', S', A') są oporami omowymi.

21a⁴

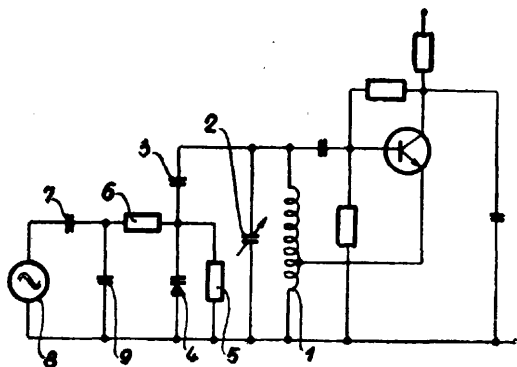
(P. 136037)

26. 09. 1969.

Pierwszeństwo: 27. 09. 1968.

EMV Elektromechanika Vállalat, Budapeszt, Węgry, (László Kékes, Endre Hercz).

Układ **oscylatora** do wytwarzania **sygnałów** wielkiej częstotliwości zmodulowanych częstotliwościowo z małym zniekształceniem, w którym w obwodzie drgającym zastosowano diodę pojemnościową, znamienny tym, że przynajmniej jedna z elektrod tej diody nie jest połączona z obwodem prądu stałego, a źródło sygnału modulującego dołączone jest równoległe do diody pojemnościowej przez filtr dolnoprzepustowy.

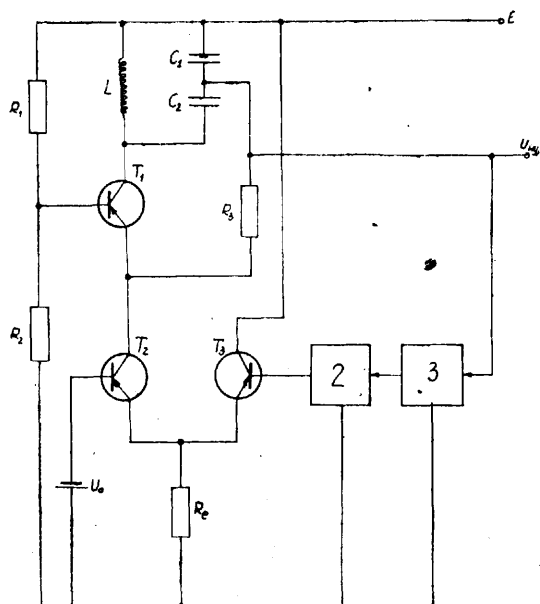
21a⁴

(P. 144419)

14. 11. 1970.

Dowództwo Wojsk Lotniczych, Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych, Warszawa, (Ryszard Kudelski).

Układ tranzystorowego generatora z automatyczną stabilizacją amplitudy składającego się z tranzystora generacyjnego, obwodu rezonansowego i rezystorów znamienny tym, że posiada wzmacniacz regulacyjny zbudowany na tranzystorach T_2 i T_3 z tym, że kolektor tranzystora T_3 jest połączony z emiterem tranzystora generacyjnego T_1 , natomiast na bazę tranzystora T_2 podane jest napięcie odniesienia U_0 , zaś na bazę tranzystora T_3 podane jest napięcie stałe proporcjonalne do amplitudy napięcia wyjściowego generatora, otrzymane z detektora 3 poprzez filtr 2, natomiast na wejście detektora 3 podane jest napięcie wyjściowe generatora.

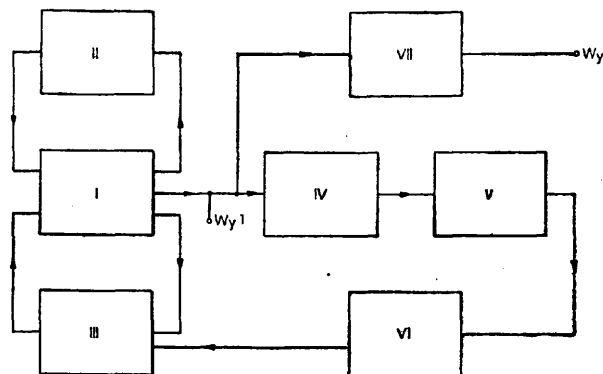
21a¹

(P. 144569)

23. 11. 1970.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów, Oddział we Wrocławiu, Wrocław, (Andrzej Urbanik, Kazimierz Lewandowski, Zbigniew Lubczyński, Jan Raubiszko).

Układ stabilizacji amplitudy napięcia elektronicznych generatorów napięcia zmiennego zbudowanych ze wzmacniacza i dowolnego obwodu selektywnego LC, RC lub RL z elementem nieliniowym w pętli **sprężenia** zwrotnego znamienny tym, że układ zawiera dodatkowy oscylator (VI) o regulowanej amplitudzie **przy** pomocy napięcia regulacyjnego, będącego wynikiem porównania napięcia wyjściowego generatora z napięciem wzorcowym w komparatorze (V), **przy** czym dodatkowy oscylator oddziałuje na parametry elementu nieliniowego w pętli sprężenia zwrotnego tak, by różnica napięcia wyjściowego z generatora i napięcia wzorcowego zdążała do **zera**.

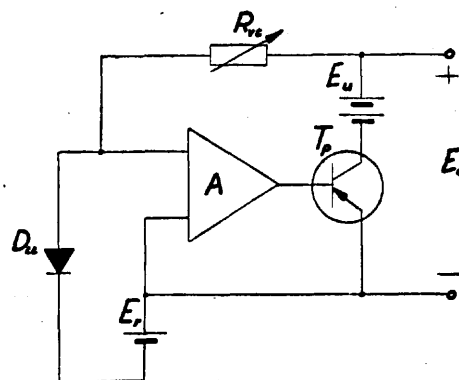
21a⁴

(P. 144650)

26. 11. 1970.

Politechnika Warszawska, Warszawa, (Marek Stabrowski, Maciej Siciński).

Elektroniczne źródło wielkości odniesienia stabilizatora napięcia lub prądu stałego i zmiennego, znamienny tym, że ma postać diody stałoprądowej (D_{cc}), której wielkością wyjściową jest prąd o stałej wartości przepływający w kierunku niezbędnym dla zapewnienia polaryzacji spadku **napięcia** na połączonym z wejściem wzmacniacza błędów (A) i wyjściem stabilizatora oporniku sprężenia zwrotnego (R_{vc}) zgodnej z polaryzacją napięcia wyjściowego stabilizatora, włączonej szeregowo z pomocniczym źródłem napięcia (E_r) między wejście wzmacniacza błędów (A) a masę tego wzmacniacza błędów.

21a⁴

(P. 146216)

13. 02. 1971.

Łódzkie Zakłady Radiowe, Łódź, (Wojciech Pielużek).

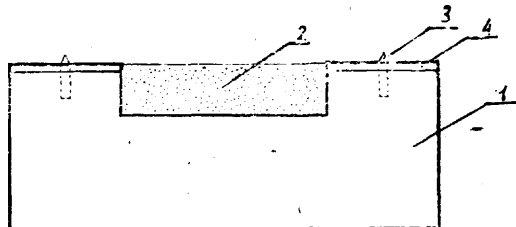
Oprawa lampy i podstawki lampowej zbudowana z korpusu i osłony lampy, w których jest osadzona podstawka lampowa, znamienny tym, że korpus (1)

21c (P. 140341) 29. 04. 1970.

Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Drogowej, Warszawa, Polska, (Marian Głogowski).

Sposób mocowania przewodów na badanych konstrukcjach stalowych, znamieny tym, że przewody przytwierdza się do konstrukcji za pomocą specjalnych przycisków magnesowych.

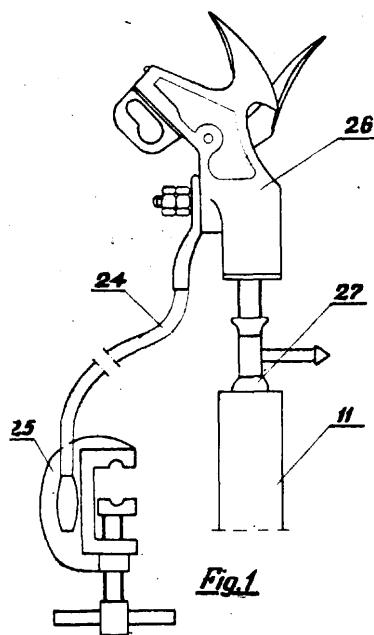
Przycisk magnesowy według zastrz. 1 znamieny tym, że składa się z rdzenia (1) wykonanego z magnesu stałego posiadającego wycięcie w płaszczyźnie bocznej, w której znajduje się wkładka (2) z miękkiej porowatej gumy, poprzez którą mocuje się przewody do konstrukcji.

21c (P. 140698) 16. 05. 1970.

Zakłady Energetyczne Okręgu Południowego, Zakład Energetyczny Częstochowa, Częstochowa, Polska, (Jan Nieszporek, Ludwik Kowalski, Bronisław Nobis, Ireneusz Gębski).

Urządzenie uziemiające dla sieci elektroenergetycznych, składające się z drążka izolacyjnego, przewodu uziemiającego, zacisków fazowych i zacisku uziomowego, znamienne tym, że głowica drążka izolacyjnego (27) wyposażona jest w gniazdo uchwytu mocującego zacisk fazowy (1) osadzone na drążku izolacyjnym (11) za pomocą sprężynowego ogranicznika siły docisku (6), korzystnie sprężynowego oraz w uchwyt boczny (2), a zacisk fazowy (26) wyposażony jest w uchwyt mocujący zacisk fazowy (15), korzystnie w postaci zakończenia śruby dociskowej (14).

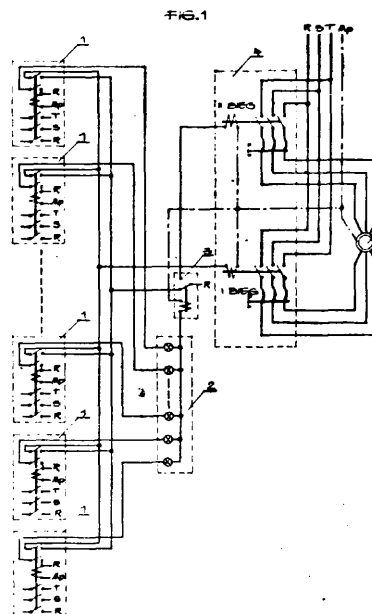

21c (P. 143955) 17. 10. 1970.

„Miastoprojekt” Katowice, Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego, Katowice, (Czesław Repka).

Układ połączeń do samoczynnego załączania, przełączania i wyłączania dwubiegowego silnika elektrycznego (5) wentylacji nawiewnej warunkowanego pracą silników elektrycznych wentylacji wywiewnej,

znamieny tym, że zawiera dwa do n styczników (1) z pomocniczymi zestykami **zwiernymi**, oporniki (3) w ilości i wielkości umownej, przekaźnik **nadprądowy** bezzwłoczny z zestykiem przełącznikowym (3) dobrany na sumę prądów oporników (2), przełącznik prędkości obrotowej (4) i dwubiegowy silnik elektryczny (5).

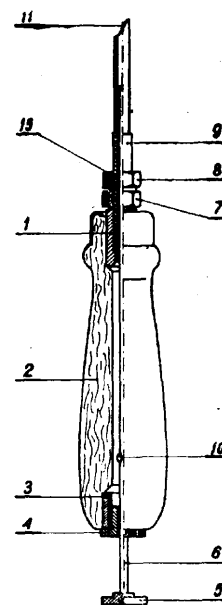

21c (P. 144030) 23. 10. 1970.

Zakłady Elektronicznej Aparatury Pomiarowej „El-po”, Warszawa, (Tadeusz Szałański).

Sposób zdejmowania opłotu ekranu z końca kabla koncentrycznego, znamieny tym, że po usunięciu izolacji zewnętrznej kabla (14) znanymi metodami wprowadza się, najlepiej obrotowo, pomiędzy opłot ekranu (13) i izolację żyły (12) ukośnie ściętą igłą (9) o przekroju rurkowym, zgina kabel w kierunku ścicia (11) igły (9) oraz wypycha tłokiem (6), przemieszczanym poosiowo od czoła kabla, izolowaną żyłę (12) przez otwór powstały z rozszczepienia opłotu ostrą krawędzią igły (9), przy jednoczesnym przytrzymywaniu opłotu ekranu (13).

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że zawiera cylindryczny korpus (1) z przelotowym otworem wzdłużnym, w którym jest zamocowana, przy pomocy zacisku (7), igła (9) o prze-

kroju rurkowym zakończona ukośnym ścięciem (11), zamocowany w uchwycie (2) mającym wewnątrz wzdłużny otwór współosiowy z otworem korpusu (1), w którym jest umieszczony tłok (6) zakończony na zewnątrz uchwytem stopką (5), natomiast drugim końcem wchodzący w rurkową część igły (9),

21c

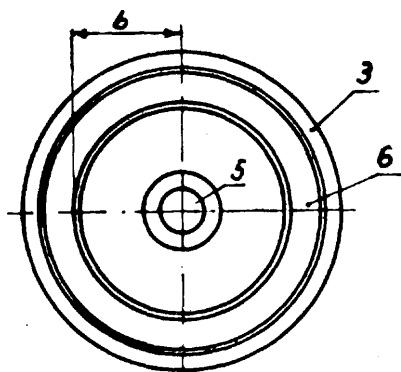
(P. 144355)

11. 11. 1970.

Patent dodatkowy do patentu nr 56241.

Instytut Elektrotechniki, Warszawa, (Edward Skowroński, Zygmunt Szramek).

Iskriernik do odgromnika zaworowego prądu przemiennego, który w obrębie punktów zapłonowych posiada czop w kształcie zbliżonym do czaszy kulistej o promieniu nie przekraczającym pięciokrotnej długości przerwy zapłonowej oraz którego elektroda płaska jest dwustronnie symetrycznie tłoczona w postaci segmentów i dodatkowo w postaci półpierścieni, według patentu nr 56241, znamienne tym, że przekładka izolacyjna (1) posiada pokrytą materiałem przewodzącym powierzchnię (2) w kształcie pierścienia, przy czym odległość (a) krawędzi pierścienia (2) do osi przekładki jest większa niż odległość (b) krawędzi wytłoczonego w elektrodzie (3) pierścienia (6) od czołu (5).

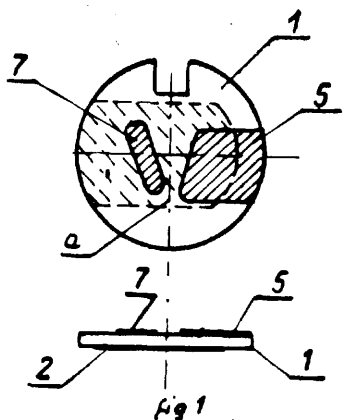
21c

(P. 144356)

11. 11. 1970.

Instytut Elektrotechniki, Warszawa, (Edward Skowroński, Piotr Korycki).

Sposób podświetlania iskrierników odgromnikowych znamienne tym, że wstępne wyładowania niezupełnie podświetlające przerwę zapłonową są koncentrowane w określonym punkcie lub obszarze.

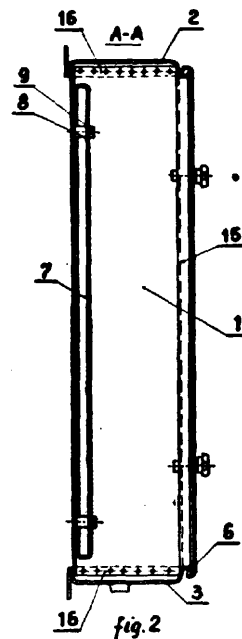
21c

(P. 144379)

12. 11. 1970.

Pomorskie Zakłady Wytwórcze Aparatury Niskiego Napięcia „Apator”, Toruń, (Henryk Kowalski, Marian Tyloch, Bogdan Czerner, Jerzy Zieliński, Stanisław Pietrzak).

Obudowa szafka do elektrycznych urządzeń sterowniczych i rozdzielczych, znamienne tym, że jej szkielet (1) zamknięty jest z góry i z dołu dachem (2) i dnem (3) wykonanych w postaci jednakowego i jednolitego naczynia o prostopadłych bokach, przy czym jeden z dłuższych boków (10) posiada symetryczne wycięcia (14) i jest dodatkowo wygięty równoległe do dna naczynia, tworząc po złożeniu ze szkieletem krawędź uszczelniającą (15) wokół otworu drzwiowego.

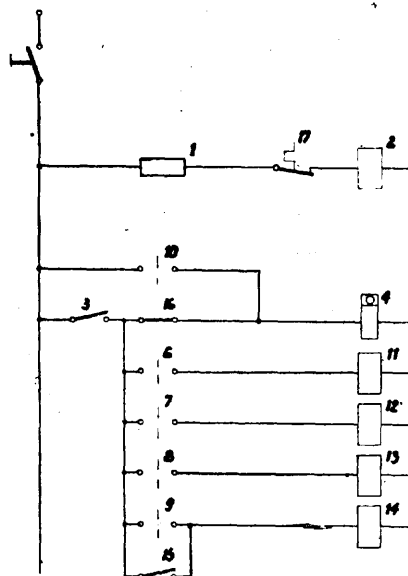
21c

(P. 144402)

13. 11. 1970.

Biuro Projektów Kolejowych, Kraków, (Czesław Idec, Tadeusz Stasicki).

Układ do automatycznego rozruchu silnika indukcyjnego pierścieniowego prądu zmiennego w funkcji czasu znamienne tym, że układ sterowania rozruchem wyposażony jest w jeden przełącznik programowy (4), którego styki (6), (7), (8), (9) są połączone szeregowo odpowiednio z cewkami styczników zwierających opory rozruchowe (11), (12), (13), (14), a jeden ze styków przełącznika programowego (4) jest połączony równoległe ze zwiernym stykiem pomocniczym (3) stycznika (2) oraz zwiernym stykiem pomocniczym stycznika (14), natomiast zwierny styk pomocniczy (15) stycznika (14) jest połączony równoległe ze stykiem (9) przełącznika programowego (4).

21c

(P. 144447)

16. 11. 1970.

VEB Kombinat Mess- und Regelungstechnik Dessau, Dessau, NRD, (Dietzsch Karsten, Engel Josef).

Obudowa do małych przyrządów elektrycznych, zwłaszcza dla zabudowy do tablic rozdzielczych, składająca się z ramy przedniej, ścianki tylnej i tubusa, znanym tym, że tubus (2) na czołowych ściankach zawiera wybrania (4, 8), do umieszczania krzywek (3) ramy przedniej (1) i przyjęcia wierzchołków (7) sprężynujących pałąków drucianych (6), zamocowanych obrotowo w ściance tylnej (5), które stanowią dodatkowy element zabezpieczający połączenie.

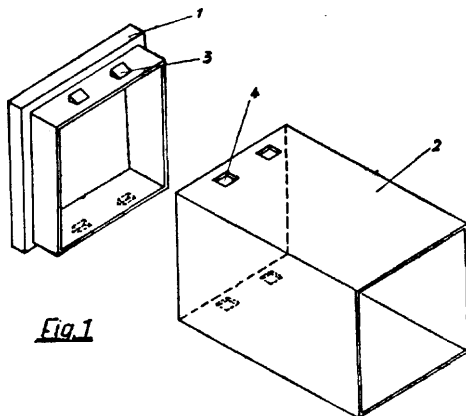

Fig. 1

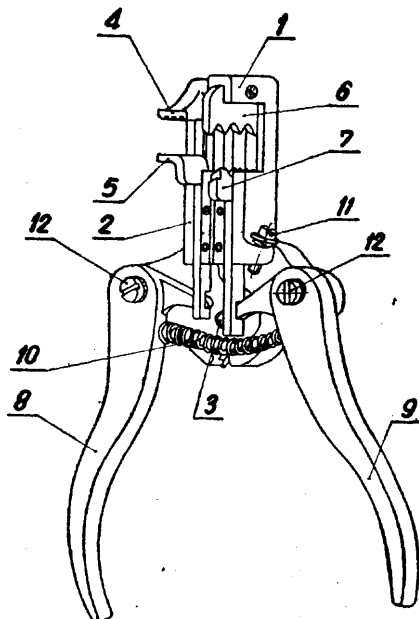
21c

(P. 144475)

18. 11. 1970.

Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. Hanki Sawickiej, Łódź, (Henryk Klimek).

Kleszcze do usuwania powłok ochronnych z końcówek przewodów elektrycznych, składające się z dwóch szczęk połączonych ze sobą przegubowo i dwóch dźwigni stanowiących rękojeść, znanym tym, że szczeka (1) wyposażona jest we wkładki nacinające (6) i (7), a szczeka (2) posiada wkładki zaciskające (4) i (5).

21c

(P. 144481)

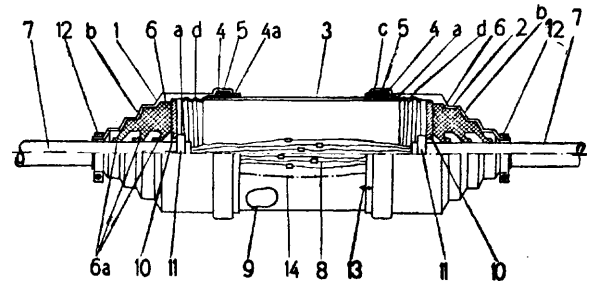
18. 11. 1970.

Pierwszeństwo: 19. 11. 1969 - NRF.

Kunststoffwerk Gebr. Anger GmbH Co., Monachium, NRF, (Karl Jirka, John Güthuber).

Mufa do łączenia kabli elektrycznych, zwłaszcza nasuwana, wykonana całkowicie lub częściowo z prze-

zroczystego tworzywa sztucznego, do złączy kabli teleelektrycznych, znanym tym, że składa się co najmniej z dwóch połączonych ze sobą odejmownie i bocznie czołowo za pomocą pierścienia uszczelniającego (4) i uszczelnionych wzajemnie na wysokości złącza (8) kabla (7), końcówek rurowych (1, 2), zwężających się schodkowo do płaszcza kabla, a w odcinku schodkowym (b) końcówek (1, 2) jest umieszczony dopasowany z jednej strony do jego profilu element uszczelniający (6) do uszczelnienia przestrzeni wewnętrznej nasuwy w kierunku płaszcza kabla za pomocą jednej lub kilku krawędzi ściętych (6a) lub uszczelnienia labiryntowego, natomiast z drugiej strony odcinek schodkowy (b) końcówki jest doregulowywany za pomocą elementu uszczelniającego na większy zasięg średnicy płaszczy kablowych, przy czym odcinek schodkowy (b), a także element uszczelniający (6) są doregulowywane na kilka zakresów średnicy płaszczy kablowych.

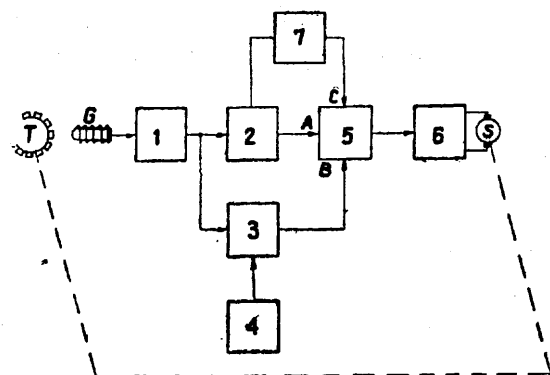
21c

(P. 144519)

20. 11. 1970.

Zakład Doświadczalny Aparatury Elektronicznej przy Zakładach Radiowych im. M. Kasprzaka, Warszawa, (Wojciech Mikiewicz, Krzysztof Wyszarycki).

Układ częstotliwościowo-fazowego sterowania i stabilizacji obrotów silników prądu stałego, znamieny (tym, że wyjście dyskryminatora częstotliwości (2) i wyjście dyskryminatora fazy (3) połączone są z wejściami (A i B) układu sumującego (5), zaś wyjście wspomnianego układu sumującego (5) połączone jest poprzez układ wzmacniający (6) z silnikiem (S).

21c

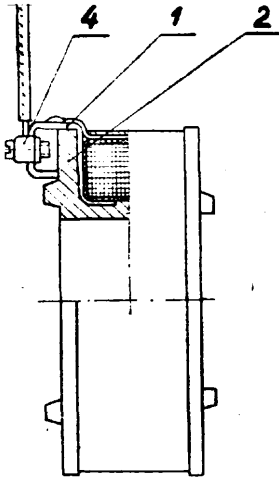
(P. 144543)

8 XII. 1970.

(P. 144543)

Pomorskie Zakłady Wytwórcze Aparatury Niskiego Napięcia „Apator”, Toruń, (Zbigniew Olszewski, Marian Niespodziany).

Zacisk przyłączowy cewki stycznika składający się ze wspornika spełniającego również funkcję elementu przewodzącego oraz z wkręta mocującego, znanym tym, że wystająca na zewnątrz część wspornika (1) w kształcie litery „U” posiada wolny koniec odgięty w ten sposób, że opiera się o ściankę korpusu (2) cewki, uniemożliwiając w ten sposób odginanie wspornika (1) przy dokręcaniu mocującego wkręta (3).

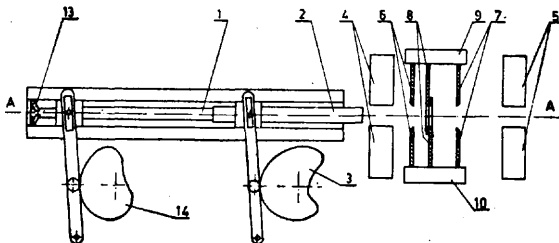
1c

(P. 144601)

24. 11. 1970.

Zakłady Wytwórcze Podzespołów Telekomunikacyjnych, Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Kraków, (Leszek Romański, Ludwik Szafrński).

Urządzenie do cięcia przewodu i ściągania izolacji składające się z zespołu dozującego, zespołu podającego oraz gilotynki, znamienne tym, że rurka (2) podajnika przewodu umieszczona jest przed szczęką zaciskową (4) w centralnej osi podawania przewodu izolowanego A-A, wzdłuż której zamocowane są szczęki zaciskowe (4 i 5), pomiędzy którymi znajduje się gilotynka składająca się z dwu kompletów płytek nacinających izolację (6 i 7) oraz jednego kompletu płytek tnących przewód (8) umieszczonych pomiędzy płytkami nacinającymi (6 i 7).

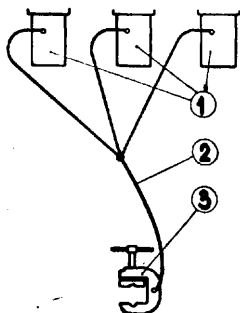
21c

(P. 144653)

26. 11. 1970.

Zakłady Energetyczne Okręgu Południowego Zakład Energetyczny Częstochowa, Częstochowa, (Ireneusz Gębski, Jan Nieszporek).

Uziemiacze przenośne dla rozdzielni do 1 kV jedno- lub wielofazowe dostosowane do zakładania na podstawy bezpieczników o dużej zdolności wyłączalnej w celu uziemiania obwodów elektrycznych, znamienne tym, że zaciski fazowe tych uziemiaczy wykonane są jako jednoczłonowe (1) dostosowane do zakładania w szczęki podstaw bezpieczników o dużej zdolności wyłączalnej (4) jedno- lub wielobiegunowych, a ich zakładanie i zdejmowanie następuje przy pomocy odejmowanego uchwyty izolacyjnego korzystnie tego samego, który stosuje się do zakładania i wyjmowania bezpieczników o dużej zdolności wyłączalnej z ich podstaw.

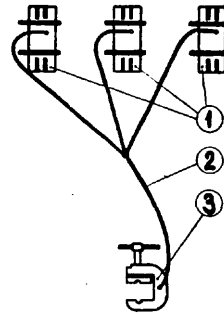
21c

(P. 144654)

26. 11. 1970.

Zakłady Energetyczne Okręgu Południowego, Zakład Energetyczny Częstochowa, Częstochowa, (Ireneusz Gębski, Jan Nieszporek).

Uziemiacze przenośne dla rozdzielni do 1 kV jedno- lub wielofazowe, dostosowane do zakładania na podstawy bezpieczników o dużej zdolności wyłączalnej w celu uziemiania oszynowania, znamienne tym, że zaciski fazowe tych uziemiaczy wykonane są jako dwuczłonowe (1) dostosowane do zakładania w szczęki (5) i (6) jedno- lub wielobiegunowych podstaw bezpieczników o dużej zdolności wyłączalnej (4), a jeden zacisk zwiera i uziemia obie szczęki biegunu (5) i (6).

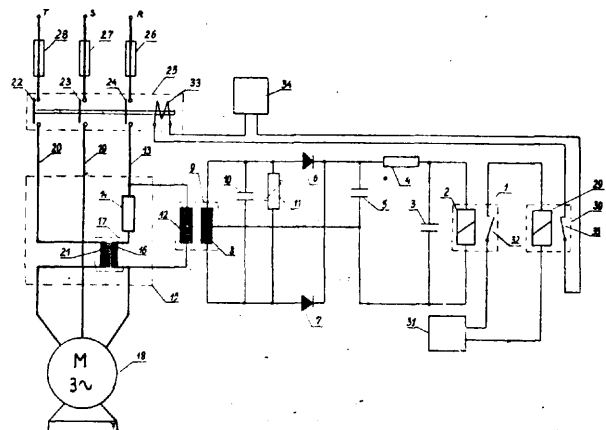
21c

(P. 144713)

30. 11. 1970.

Politechnika Wrocławska, Instytut Energoelektryki, Wrocław, (Jan Pytel, Zenon Okraszewski, Józef Borecki).

Zabezpieczenie silników elektrycznych niskiego napięcia od pracy niepełnofazowej, znamienne tym, że stanowi go układ, w którym cewka (2) kontaktowego przekaźnika (1), wraz z podłączonym równolegle do cewki (2) kondensatorem (3), połączona jest z jednej strony poprzez opornik (4) z kondensatorem (5) oraz z katodami diod (6 i 7), a z drugiej strony z kondensatorem (5) oraz ze środkowym odczepem symetrycznego wtórnego uzwojenia (8), pośredniczącego transformatora (9), zaś do wtórnego uzwojenia (8) podłączone są równolegle kondensator (10) i warystor (11), natomiast warystor (11) połączony jest z jednej strony z anodą diody (6), a z drugiej strony z anodą diody (7), przy czym pierwotne uzwojenie (12) pośredniczącego transformatora (9) połączona jest z jednej strony z fazowym przewodem (13) i poprzez opornik (14) prądowego filtru (15) kolejności przeciwnej prądu z początkiem uzwojenia (16) prądowego transformatora (17), filtru (15), a z drugiej strony z końcem uzwojenia (16) transformatora (17) oraz z trójfazowym silnikiem (18), natomiast fazowy przewód (19) połączony jest z trójfazowym silnikiem (18), a fazowy przewód (20) połączony jest z początkiem uzwojenia (21) prądowego transformatora (17) filtru (15), zaś koniec uzwojenia (21) połączony jest z trójfazowym silnikiem (18), przy czym fazowe przewody (13, 19 i 20) poprzez robocze styki (22, 23 i 24) samoczynnego łącznika (25) połączone są kolejno z bez-

piecznikami (26, 27 i 28), które z drugiej strony połączone są z siecią zasilającą niskiego napięcia, a ponadto cewka (29) wykonawczego **przełącznika** (30) poprzez zwierny zestyk (32) **kontaktronowego** przełącznika (1) połączona jest równolegle z pomocniczym źródłem (31) napięcia, zaś cewka (33) samoczynnego łącznika (25) poprzez **rozwierny** zestyk (35) wykonawczego przełącznika (30) połączona jest równolegle ze sterującym układem (34).

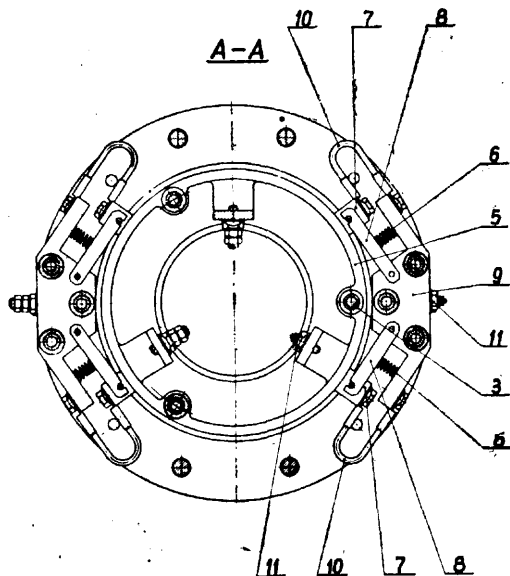
21c

<P. 144740)

2. 12. 1970.

Biuro Projektów Budownictwa Morskiego, Gdańsk, (Ryszard Kozłowski, Aleksander Siwkowski).

Zbieracz prądu, składający się z dwóch zestawów segmentów szczotkowych oraz jednego zestawu pierścieni, znamieny tym, że do osady (9) zamocowane są obrotowo **szczotkotrzymacze** (8) oraz rozłączne złącza (10), które połączone są ze szczotkami (7) osadzonymi obrotowo w szczotkotrzymaczach (8) **oraz** dociskanyymi sprężynami (6) do bocznej powierzchni pierścienia zbieracza (5), przy czym zestaw pierścieni (3) zamocowany jest przegubem krzyżowym (4) do części nieobrotowej lub obrotowej dźwigu.

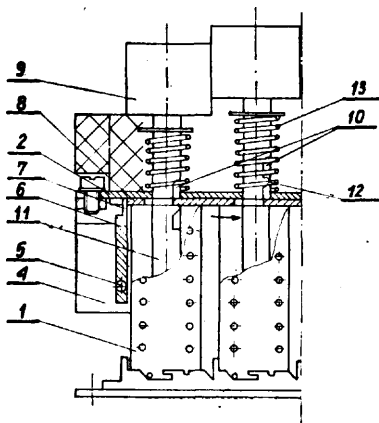
21c

(P. 144777)

3. 12. 1970

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów Oddział we Wrocławiu, Wrocław, (Edmund Bieńczycki).

Urządzenie mechaniczne sprzęgające klawiszowe przełączniki segmentowe współzależne, znamienne tym, że co najmniej dwa szeregi segmentów przełączników klawiszowych są połączone listwą (6) zaopatrzoną w popychacze (7), z których każdego wolny koniec jest zazębiony z ruchomą zapadką (8) danego szeregu przełączników klawiszowych.

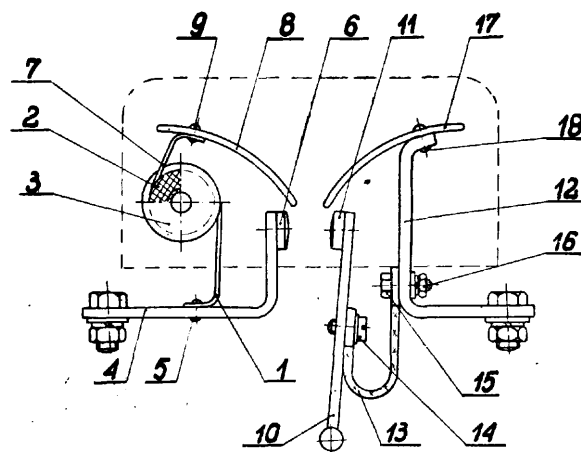
21c

(P. 144803)

4. 12. 1970.

Łódzkie Zakłady Aparatury Elektrycznej, Łódź. (Zbigniew Jaworski, Leszek Klimczak, Włodzimierz Torbiński).

Główny tor prądowy łącznika elektrycznego wyposażony w cewkę wydmuchową, znamieny tym, że początek (1) cewki wydmuchowej (2) jest połączony ze stykiem nieruchomym (4), natomiast jej koniec (7) jest połączony z lewym rozłkiem opalnym (8), przy czym początek lewego rozłku opalnego (8) znajduje się w pewnej odległości od nakładki (6) styku nieruchomego (4), tak że podczas wyłączania, gdy łuk elektryczny zejdzie na lewy rozłok opalny (8), to w obwód głównego toru prądowego zostaje automatycznie włączona cewka wydmuchowa (2), która powoduje szybkie zgaszenie łuku elektrycznego.

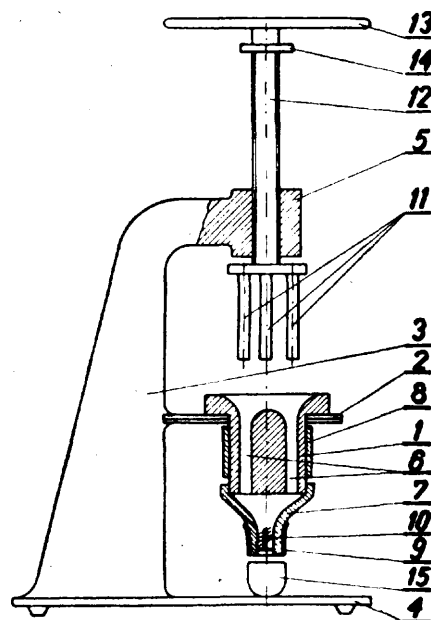
21c

(P. 146195)

12. 02. 1971.

Szefostwo Wojsk Łączności Ministerstwa Obrony Narodowej, Warszawa, (Ireneusz Gronowski, Mieczysław Falkowski).

Urządzenie do zalewania złącz kablowych, zwłaszcza w warunkach terenowych, znamienne tym, że ma usytuowany pionowo cylinder grzejny (1), posiadający cylindryczne otwory przelotowe (6), z których każdy ma swój tłok (11), przy czym zespół tłoków (11) połączony jest z układem napędu jednoczesnego przesuwu tych tłoków, a dolny koniec cylindra (1) jest połączony z ustnikiem (7).

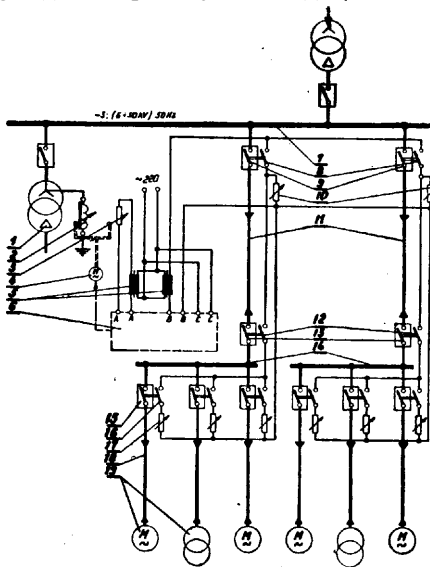
21c

(P. 148675)

8. 06. 1971.

Biuro Studiów i Projektów Przemysłowych Urządzeń Elektrycznych „Elektroprojekt”, Warszawa, (Janusz Pułtorak, Stanisław Wroński).

Układ samoczynnego dostrajania dławika gaszącego w elektroenergetycznych sieciach średnich napięć z izolowanym punktem zerowym, znamienny tym, że posiada obwód odwzorowania reaktancji pojemnościowej doziemnej sieci, charakteryzujący się przyporządkowaniem dla każdej linii (11, 18) impedancji (10, 17) o wartości proporcjonalnej do reaktancji pojemnościowej doziemnej tych linii, wszystkie impedancje (10, 17) połączone są w sposób analogiczny jak obwody główne sieci, a załączanie i wyłączanie obwodów głównych i impedancji odbywa się równocześnie, obwód odwzorowania wprowadzony jest przez transformator (5) do regulatora (6), do którego wprowadzony jest również obwód, w którym znajduje się potencjometr (3) odwzorowujący samoczynnie stan położenia dławika gaszącego (2) oraz transformator (5), z regulatora (6) wyprowadzony jest obwód sterowania silnikiem (4) zmieniającym położenie dławika gaszącego (2) oraz potencjometru (3).

21e

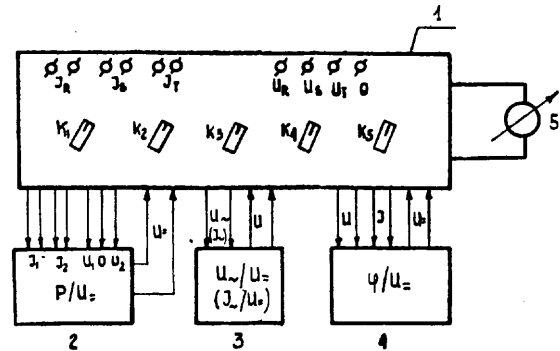
(P. 144406)

13. 11. 1970.

Zakłady Pomiarowo-Badawcze Energetyki „Energo-pomiar”, Gliwice, (Tadeusz Szweda, Józef Grajewski, Stanisław Jach).

Elektroniczny przenośny wielozakresowy przyrząd do pomiaru wielu wielkości prądu zmiennego, w tym: prądu każdej fazy, napięć fazowych i międzyprzewodowych, kąta przesunięcia fazowego między prądem każdej fazy a dowolnym napięciem układu trójfazowego, iloczynu każdej kombinacji prądu, napięcia i cosinusa kąta zawartego między nimi, mocy czynnej jednej fazy, mocy czynnej w układzie Arona, oraz mocy biernej w układzie dwóch watomierzy, znamienny tym, że zaciski wejściowe każdego z trzech elektronicznych przetworników wielkości mierzonej, a to: przetwornika 2 mocy elektrycznej na napięcie stałe działającego na zasadzie uśredniania ciągu impulsów modulowanych równocześnie w szerokości i amplitudzie odpowiednimi sygnałami wejściowymi, przetwornika 3 napięcia i natężenia prądu zmiennego na napięcie stałe działającego na zasadzie uśredniania synchronicznie wyprostowanego napięcia zmiennego, oraz przetwornika 4 kąta przesunięcia fazowego na napięcie stałe, działającego na zasadzie uśredniania ciągu impulsów prostokątnych modulowanych w szerokości wartością kąta przesunięcia fazowego między sygnałami wejściowymi tego przetwornika, zostają za pomocą członu sterującego 1 połączone wybiórczo, w sposób zaprogramowany pięcioma przełącznikami pokretnymi, poprzez układ dzielników napięcia i/lub przekładników prądowych oraz elektro-

magnetycznie sterowane zestawy metaliczne, z wejściami prądowymi i/lub napięciowymi przyrządu, zaś wyjściowe zaciski przetworników elektronicznych w podobny sposób zostają połączone z zaciskami jednego zastosowanego w przyrządzie miernika magneto-elektrycznego 5.

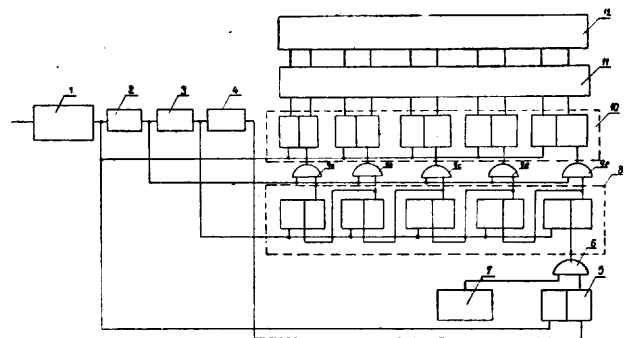
21e

(P. 147195)

29. 03. 1971.

Politechnika Gdańska, Gdańsk, (Bogusław Woźny).

Układ do pomiaru małych częstotliwości, zawierający człon formujący, bramkę oraz generator zegarowy, znamienny tym, że wyjście członu formującego (1) połączone jest z jednym wejściem przerzutnika (5) sterowania bramki, wejściem kasującym pamięci buforowej (10) i pierwszym układem opóźniającym (2), połączonym z wejściami iloczynów logicznych (9) oraz z drugim układem opóźniającym (3), którego wyjście jest połączone z wejściem kasującym licznika binarnego (8) i poprzez trzeci układ opóźniający (4) z drugim wejściem przerzutnika (5) sterującego bramką, przy czym wyjście tego przerzutnika dołączone jest do jednego wejścia bramki (6), której drugie wejście jest połączone z generatorem zegarowym (7), natomiast wyjście bramki (6) jest połączone z licznikiem binarnym (8), którego wyjścia są dołączone poprzez iloczyny logiczne (9) do pamięci buforowej (10), połączonej poprzez dekodującą sieć logiczną (11) z układem rejestratora lub wskaźnika (12).

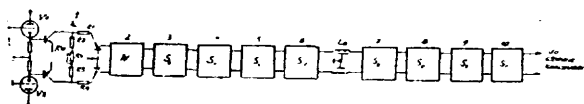
21e

(P. 147583)

16. 04. 1971.

Zakład Doświadczalny Aparatury Elektronicznej przy Zakładach Radiowych im. M. Kasprzaka, Warszawa, (Eugeniusz Adamczyk).

Szerokopasmowy tranzystorowy wzmacniacz oscyloskopowy, zawierający symetryczny stopień pary wtórników katodowych oraz kaskadę stopni z szeregowym sprzężeniem zwrotnym w emiterze na przemian ze stopniami z równoległym sprzężeniem zwrotnym kolektor—baza, znamienny tym, że jako inwerter sygnału zastosowano stopień kaskadowy (K), zawierający równocześnie układ regulacji wzmocnienia (RW), przy czym wspomniany stopień kaskadowy (K) jest poprzez wtórnik emiterowy (W) połączony ze znaną kaskadą następujących po sobie kolejno na przemian stopni z szeregowym sprzężeniem zwrotnym w emiterze (Ss) i równoległym sprzężeniem zwrotnym kolektor—baza (Sr).

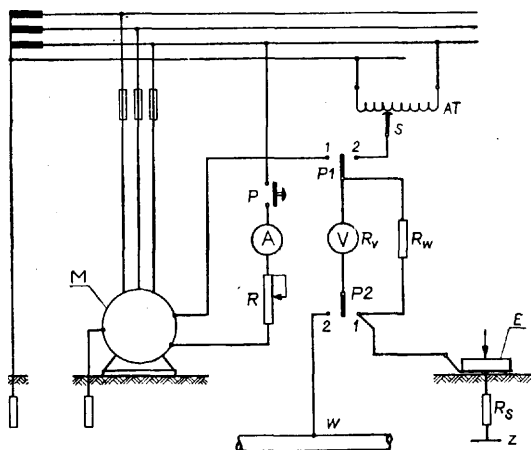
21e

(P. 147617)

17. 04. 1971.

Politechnika Gdańska, Gdańsk, (Marian Iwicki).

Przyrząd do pomiaru napięcia **dotykowego**, posiadający amperomierz połączony za pośrednictwem przycisku z siecią i z regulacyjnym rezystorem ograniczającym połączonym z metalową obudową odbiornika, znamienne tym, że posiada wielozakresowy prostownikowy woltomierz (V) połączony szeregowo, poprzez przełącznik (P1), z elektrodą pomiarową (E) i, poprzez przełącznik (P1), z metalową obudową odbiornika (M) lub z suwakiem (S) autotransformatora regulacyjnego (AT) włączanego do sieci, przy czym woltomierz (V) połączony jest również szeregowo, za pośrednictwem przełącznika (P2), z wodociągiem (W), stanowiącym ziemię odniesienia i, poprzez przełącznik (P1), z suwakiem (S) autotransformatora regulacyjnego (AT), a ponadto woltomierz (V) przy połączeniu, poprzez przełącznik (P2), z elektrodą pomiarową (E), jest zbocznikowany rezystorem wzorcowym (R_w) o rezystancji zastępującej rezystancję ciała ludzkiego.

21f

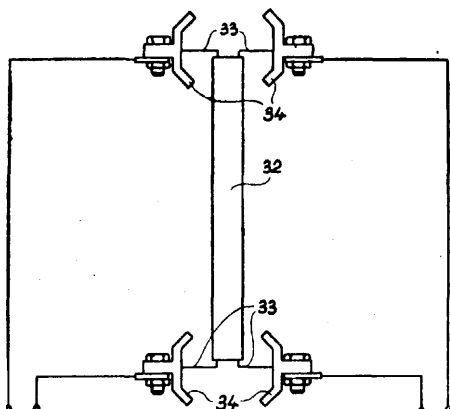
(P. 113267)

1. 03. 1966.

Pierwszeństwo: 1. 03. 1965 - Węgry.

Egyesült Izzólámpa és Villamossági Réaszványtársaság, Budapest, Węgry, (László Bánki, István Gács, István Kerényi, Zoltán László, György Schlachta, Ágoston Tolnai, László Ugrósdy).

Sposób opróżniania niskociśnieniowych lamp gazowych, w którym rury kiodpompowywane są w układzie pomp, znamienne tym, że ciśnienie w zbiorniku próżniowym, z którym połączone są rury, jest zawarte korzystnie między 10^{-3} i 1 Tr, przy czym odpom-

powywane lampy są połączone z jednym lub kilkoma zbiornikami próżniowymi, zaś wynoszące poniżej 10^{-4} Tr ciśnienie cząstkowe zanieczyszczeń uzyskane jest przez powtarzalne płukanie za pomocą gazu szlachetnego oraz ewentualnie parą rtęci, przy czym gaz płuczący i wypełniający doprowadzony jest z układu napełniającego pod ciśnieniem powyżej 1 atm w czasie czasu krótszego od cyklu pracy maszyny między jej dwoma położeniami roboczymi.

Urządzenie do stosowania sposobu według jednego z zastrz. 1—3, znamienne tym, że w korpusie maszyny znajduje się jeden lub kilka zbiorników próżniowych połączonych z nieruchomą tarczą zaworową oraz ze znajdującymi się poza **obrotową** częścią maszyny pompami.

21f

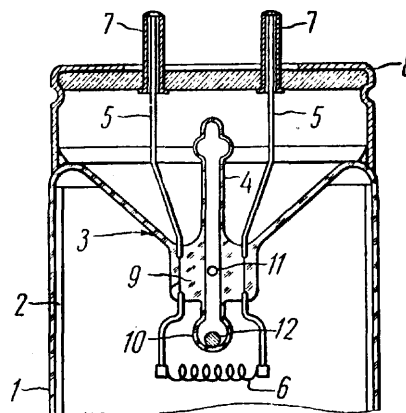
(P. 144362)

11. 11. 1970.

(P. 144362)

Anatoly Stepanovich Fedorenko, Saransk, Jury Alexeevich Mescheryakov, Saransk, Alexandr Alexandrovich Prytkov, Saransk, Vladimir Vasilievich Tyabirdin, Poltava, ZSRR.

Lampa **fluorescencyjna** z amalgamatem, zawierająca wewnątrz pojemności lampy środek do rozmieszczenia wymienionego amalgamatu, znamienne tym, że ma jeden koniec wymienionego środka umieszczony w strefie lampy o podwyższonej temperaturze w bezpośredniej bliskości od katody (6), a drugi koniec w strefie lampy o obniżonej temperaturze w cokole (8) lampy.

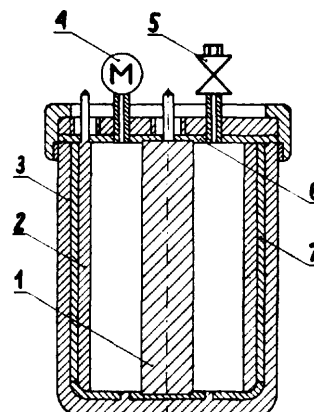
21g

(P. 146288)

17. 02. 1971.

Instytut Badań Jądrowych, Warszawa, (Mieczysław Zielczyński).

Komora jonizacyjna do pomiaru promieniowania gamma w polu promieniowania gamma neutronowego, znamienne tym, że elektrody (1), (2) wykonane z teflonu lub grafitu są umieszczone w zbiorniku (3) ciśnieniowym napełnionym dwutlenkiem węgla do ciśnienia 5—50 atm, przy czym elektrody (1), (2) tworzą układ cylindrów koncentrycznych, których stosunek średnic nie przekracza 4 : 1.

21k⁹

(P. 140138)

20. 04. 1970.

Pierwszeństwo: 22. 04. 1969 - Francja.

Société des Accumulateurs Fixes et de Traction, Romainville, Francja, (Pierre Croisant, Jean-Claude Armbruster, André Chaumeau).

Elektrolit do suchych ogniwo oraz suche ogniwo zawierające ten elektrolit typu dwutlenku manganocynku, zawierający roztwór soli z dodatkiem substancji organicznej żelującej, znamienne tym, że substancja żelująca zawiera skrobię usieciowaną, spreparowaną w sposób, który zmniejszył i ustabilizował pęcznienie ziaren w roztworach wodnych, oraz tym, że roztwór soli zawiera roztwór chlorku cynku pozbawiony domieszek chlorku amonu.

Ogniwo suche typu dwutlenku manganocynku, znamienne tym, że zawiera elektrolit według zastrz. 1-5.

21k⁹

(P. 140791)

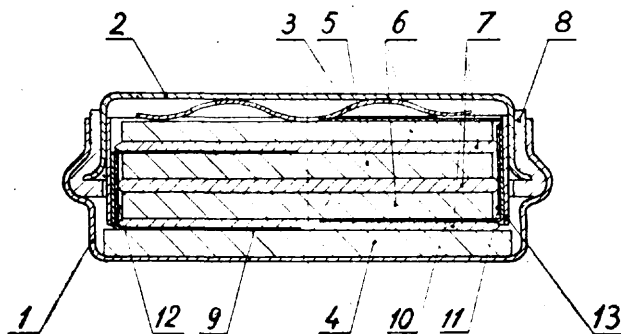
21. 05. 1970.

(P. 140791)

Centralne Laboratorium Akumulatorów i Ogniwo, Poznań, (Władysław Konopiński, Mieczysław Pieterek, Stefan Łożykowski).

Szczelnie zamknięty akumulator zasadowy guzikowy, zawierający między innymi zespoły elektrod z osiatkowanymi pastylkami, przekładki, mostki, element sprężynujący oraz miseczki obudowy, znamienne tym, że znajdujące się w zespołach elektrod (4), (5) i (6) mostki (9), (10) mają postać litery „U” i że ich wolne końce umieszczone są pomiędzy elektrodami (4), (5) i (6) i przekładkami (7), i że ma element sprężynujący (3) umieszczony i ściśnięty pomiędzy elektrodą (6), skrajną zespołu a miseczką obudowy (2), przy czym potrzebne zetknięcie mostków (9) i (10) z elektrodami (4), (5) i (6) zapewnia określony nacisk elementu sprężynującego (3).

Sposób wytwarzania szczelnie zamkniętego akumulatora zasadowego guzikowego według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że do przyrządu montażowego wkłada się kolejno przekładkę (7), elektrodę jednoimienną (6), przekładkę (7), elektrodę drugoimienną (5), przekładkę (7), elektrodę jednoimienną (6) i dalej ewentualnie wkłada się potrzebną ilość elektrod różnoimiennych, następnie umieszcza się mostki (9), (10), których wolne końce wsuwa się między elektrody (4), (5) i (6) i przekładki (7), i z kolei umieszcza się elementy izolujące (11), (12) pomiędzy mostkami (9), (10) i obrzeżami elektrod (5), (6) i kładzie się element sprężynujący (3) na elektrodzie skrajnej (6) i wprowadza się zmontowany zestaw do miseczki wewnętrznej obudowy (2), posiadającej inny element izolujący (13), w końcu składa się zmontowaną miseczkę wewnętrzną (2) z miseczką zewnętrzną obudowy (1), zawierającą skrajną elektrodę drugoimienną (4) i uszczelkę (8).

21n⁷

(P. 144538)

19. 11. 1970.

Pierwszeństwo: 20. 11. 1969 - ZSRR.

Lev Alexandrovich Sevalnev, Valery Timofeovich Khorobrykh, Vadim Filippovich Ljubenko, Anatoly Alexandrovich Shpagin, Vyacheslav Sergeevich Ignatkin, Jury Arsenievich Bakmutov, Moskwa, ZSRR.

Urządzenie do przekazywania i odbioru podążania dźwiękowego telewizji łącznie z sygnałami obrazu drogą przetworzenia w części przekazującej urządzenia sygnałów podążania dźwiękowego w kolejność zdwojonych impulsów szerokościowo-modulowanych, przekazywanych łącznie z sygnałami synchronizacji w interwałach gaszących sygnałów obrazu telewizyjnego i wydzielenia w części odbiorczej urządzenia z odebranego sygnału kolejności zdwojonych impulsów szerokościowo-modulowanych z przetworzeniem ostatniej w sygnałach podążania dźwiękowego, znamienne tym, że w części przekazującej urządzenia przetwornik sygnałów podążania dźwiękowego w kolejność zdwojonych impulsów szerokościowo-modulowanych i w części odbiorczej urządzenia przetwornik kolejności zdwojonych impulsów szerokościowo-modulowanych w sygnały podążania dźwiękowego zaopatrzone są każdy w węzeł wstrzymania zmiennego przynajmniej jednego ze zdwojonych impulsów w zależności od zmiany częstotliwości kolejności poziomych impulsów synchronizujących.

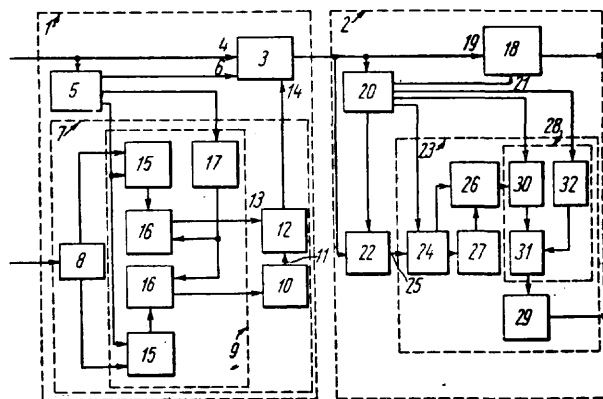

FIG. 1

21n⁷

(P. 144539)

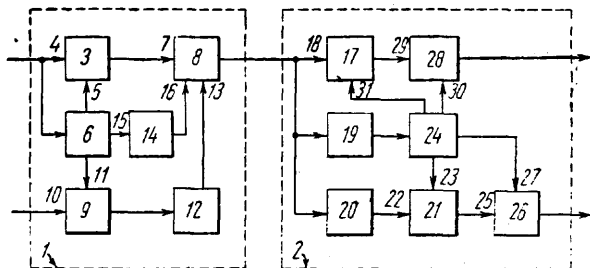
19. 11. 1970.

Pierwszeństwo: 20. 11. 1969 - ZSRR.

Lev Alexandrovich Sevalnev, Valery Timofeovich Khorobrykh, Vadim Filippovich Ljubenko, Anatoly Alexandrovich Shpagin, Vyacheslav Sergeevich Ignatkin, Jury Arsenievich Bakmutov, Moskwa, ZSRR.

Urządzenie do nadawania i odbioru sygnałów dźwięku towarzyszącego w telewizji kolorowej i czarno-białej łącznie z sygnałami synchronizacji i wizji, zawierające w części nadawczej przetwornik sygnałów dźwięku towarzyszącego na ciąg impulsów modulowanych, blok synchronizacji, na wejście którego podaje się sygnał wizyjny, a jedno z wyjść podłączone jest do impulsowego wejścia przetwornika sygnałów dźwięku towarzyszącego w ciąg impulsów modulowanych, blok kształtowania „zageszczanego” sygnału wizyjnego, i w pierwszej części blok selekcji ciągu impulsów modulowanych z sygnału wizyjnego, z podłączonym do jego wyjścia przetwornikiem impulsów modulowanych na sygnały dźwięku towarzyszącego, blok kształtowania sygnału wizyjnego i blok synchronizacji, podłączony odpowiednimi wyjściami do bloku kształtowania sygnału wizyjnego, do bloku selekcji ciągu impulsów modulowanych i do przetwornika ciągu impulsów modulowanych na sygnały dźwięku towarzyszącego, znamienne tym, że jego część nadawcza wyposażona jest w blok preemfazy (3) sygnałów dźwięku towarzyszącego, podłączony wejściem (4) do przetwornika sygnałów dźwięku towarzyszącego (6) na ciąg impulsów modulowanych, a wyjściem (7) do jednego z wejść bloku kształtowania (8) „zageszczanego” sygnału wizyjnego, przy czym blok kształtowania sygnałów synchronizacji (14) odpornych na zakłócenia, podłączony wejściem do bloku synchronizacji (6), a wyjściem do jednego z wejść (16) bloku kształtowania (8) „zageszczanego” sygnału wizyjnego, i blok preemfazy sygnałów wizji (9), na którego jedno z wejść podaje się wejściowy sygnał wizyjny (10), a drugie wejście podłączone jest do bloku synchro-

nizacji (6) i wyjście (12) do jednego z wejść (13) bloku kształtowania (8) „zagęszczonego” sygnału wizyjnego, a odbiorczą część urządzenia wyposażoną jest w blok odtwarzania (17) sygnałów dźwięku towarzyszącego, na którego wejście (18) przychodzi odebrany sygnał wizyjny, a wyjście (29) podłączone jest do wejścia bloku selekcji (28) ciągu impulsów modulowanych, ponadto blok selekcji sygnałów synchronizacji (24) odpornych na zakłócenia, na którego wejście przychodzi odebrany sygnał wizyjny, a wyjście podłączone jest do wejścia bloku synchronizacji (21) oraz blok odtwarzania sygnałów wizji (26), na którego pierwsze wejście (25) przychodzi odebrany sygnał wizyjny, na drugie wejście (27) przychodzą impulsy gaszące z bloku synchronizacji (24), a którego wyjście (30) podłączone jest do drugiego wejścia bloku kształtowania sygnału wizyjnego (28).

22a (P. 135003) 24. 07. 1969.
Pierwszeństwo: 26. 07. 1968 - Szwajcaria.

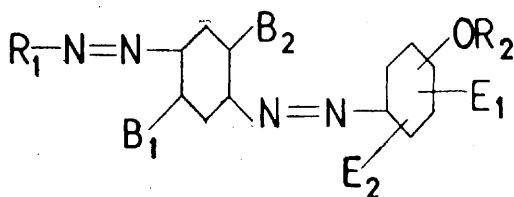
Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych barwników antrachinonowych, nie zawierających wolnych grup sulfonowych, a w których reszta antrachinonowa zmieszana jest z resztą barwnika styrylowego, znamienny tym, że poddaje się kondensacji lub przyłączeniu co najmniej 1 barwnik antrachinonowy z co najmniej 1 barwnikiem styrylowym, z których każdy zawiera grupy zdolne do reakcji, a otrzymany barwnik antrachinono-styrylowy acyluje się w danym przypadku środkiem acylującym zdolnym jednocześnie do reakcji z włóknem.

22a (P. 135286) 7. 08. 1968.
Pierwszeństwo: 9. 08. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Toms River Chemical Corporation, Toms River, Stany Zjednoczone Ameryki.

Sposób wytwarzania nowych barwników disazowych, znamienny tym, że w barwnikach o wzorze 1, w którym R_1 oznacza resztę sulfofenylenową lub sulfaftalenową, B_1 atom wodoru, niższą resztę alkilową lub alkoksylową, B_2 oznacza niższą resztę alkilową lub alkoksylową, a każdy z symboli E_1 i E_2 oznacza atom wodoru, grupę hydroksylową, niskocząsteczkową resztę alkilową lub alkoksylową, a R_2 oznacza atom wodoru, eteryfikuje się grupę lub grupy hydroksylowe.

22a (P. 136658) 3. 11. 1969.
Pierwszeństwo: 4. 11. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Toms River Chemical Corporation, Toms River, Stany Zjednoczone Ameryki.

Sposób wytwarzania dyspersyjnych barwników azowych, nie zawierających grup powodujących rozpuszczalność w wodzie, znamienny tym, że sprzęga się komponentę sprzęgającą o wzorze $H-A-NR_1-R_2-X$, w którym R_1 oznacza grupę alkilową, R_2 oznacza resztę alkilenową, A oznacza resztę 1,4-fenyleneową, a X oznacza resztę sulfonyloksylową kwasu sulfonowego lub zwłaszcza atom chlorowca, w dowolnym porządku z a) solą sulfamidu kwasu benzoesowego, b) ze związkiem dwuazoniowym dwuazowanej komponenty dwuazowej wolnej od grup powodujących rozpuszczalność w wodzie, jak np. grup sulfo-.

22a (P. 136874) 12. 11. 1969.
Pierwszeństwo: 12. 11. 1968 - Szwajcaria.

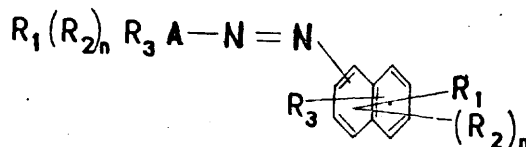
Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania barwników azowych, zawierających co najmniej jedną grupę o wzorze $D-N=N-A$, w którym symbol D oznacza resztę składnika dwuazowego, A oznacza rodnik 6-hydroksypirydonu-2, zawierający przy atomie azotu grupę aminową lub podstawnik organiczny, zwłaszcza podstawnik związany poprzez atom węgla, który to rodnik A związany jest w położeniu 5 poprzez mostek azowy ze składnikiem dwuazowym D, ewentualnie zawierającą czwartorzędowe grupy amoniowe lub grupy reaktywne wobec włókna ewentualnie połączoną z atomem metalu tworzącego związek kompleksowy oraz ewentualnie zawierającą inne podstawniki ogólnie wprowadzane do związków dwuazowych, jak np. rodniki alkilowe, aryłowe lub acylowe, grupy aminowe, wodorotlenowe lub nitrowe grupy nadające rozpuszczalność w wodzie, zwłaszcza grupy sulfonowe, znamienny tym, że sprzęga się związek dwuazoniowy z 6-hydroksypirydonem-2 zawierającym grupę aminową przy atomie azotu lub organicznie związany podstawnik i otrzymany barwnik ewentualnie traktuje związkami oddającymi metal i/lub kondensuje ze związkiem zawierającym grupę reaktywną do włókna do wytworzenia barwnika reaktywnego na włókno, albo czwartorzędowo się w znany sposób.

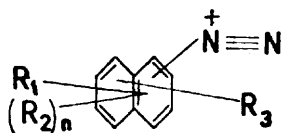
22a (P. 137156) 27. 11. 1969.

Michail Aleksandrowicz Czekalin, Moskwa, Nadieżda Fiedorowna Nikolajewa, Moskwa, Kapitalina Michailowna Sidniewa, Moskwa, Wiera Pawłowna Bojno-Rodziejewicz, Moskwa, ZSRR.

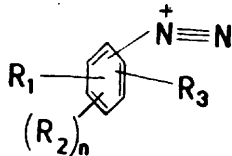
Sposób wytwarzania aktywnych barwników azowych, nie zawierających auksochromowych amino- lub hydroksygrup, bezpośrednio związanych z pierścieniem aromatycznym, o wzorze ogólnym 1, w którym A oznacza pierścień benzenowy lub naftaleny, R_1 oznacza jednakowe lub różne grupy $-SO_2CH_2CH_2OSO_2H$, $-SO_2NHCH_2CH_2OSO_2H$ lub jeden z podstawników R_1 oznacza wodor, R_2 oznacza jednakowe lub różne atomy i grupy: wodor, Cl , NO_2 , $-SO_2H$, $-COOH$, $-CF_3$, $-CH_3$, $-SO_2NH_2$, $-SO_2NHCH_3$, $-SO_2CH_2CH_2OH$, $-SO_2NHCH_2CH_2OH$, R_3 oznacza wodor lubo grupy $-N=N-Ar$, $-N=N-Ar-N=N-Ar$, przy czym Ar oznacza rodnik fenyłowy lub naftyłowy, zawierające podstawniki R_1 i R_2 o wyżej podanym znaczeniu, n oznacza liczbę całkowitą od 1 do 3, znamienny tym, że na związek dwuazowy o wzorze ogólnym 2 działa się siarczynem sodowym, lub na związek dwuazowy o wzorze ogólnym 3 działa się siarczynem sodowym, a otrzymany sulfonian dwuazoniowy poddaje się reakcji ze związkiem dwuazowym o wzorze 2, przy czym we wzorach 2 i 3 podstawniki R_1 , R_2 , R_3 oraz n mają wyżej podane znaczenie, przy czym otrzymane barwniki mają zastosowanie do farbowania proteinowych i celulozowych włókien oraz skóry.

Wzór 1

Wzór 2

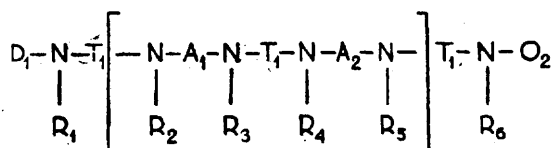
Wzór 3

22a (P. 137803) 27. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 31. 12/1968 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Herbert Francis Andrew, Neville Jackson).

Sposób wytwarzania nowych barwników reaktywnych o ogólnym wzorze 1, w których każdy z symboli N oznacza atom azotu, R_1 , R_2 , R_3 , R_4 , R_5 i R_6 są takie same lub różne i oznaczają atom wodoru lub rodnik alkilowy o nie więcej niż 4 atomach węgla, A_1 i A oznaczają dwuwartościowe rodniki z grupy benzeny lub naftalenu, w których pierścien benzenowy lub naftalenowy zawiera co najmniej jedną grupę sulfonową i ewentualnie inne podstawniki, takie jak Cl , CH_3 lub $COOH$, grupy o wzorach D_1 i D_2 oznaczają takie same lub różne rodniki rozpuszczalnych w wodzie barwników o wzorze D NHR_1 i wzorze D_2-NHR_6 , w których to wzorach D_1 i D_2 oznaczają rodnik z grupy antrachinonu, nitro- lub azozwiązków, jak również z grupy barwników monoazowych i bisazowych, ewentualnie występujących w postaci pochodnych związków kompleksowych z metalem, a T_1 oznacza rodnik s-triazyny, w którym pierścień triazyny zawiera reaktywny wobec celulozy atom chloru, znamienny tym, że 2 M dwuaminy lub po 1 M dwóch różnych amin o ogólnym wzorze NH/R $/-A_1-NH/R_3/$, w którym A_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z 3 M chlorku cyjanurowego i z 2 M barwnika rozpuszczalnego w wodzie lub po jednym molu dwóch różnych barwników o ogólnym wzorze D_1-NHR_1 , w którym D_1 i R_1 mają wyżej podane znaczenie.

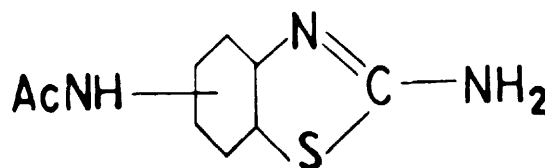
22a (P. 137932) 2. 01. 1970.

Pierwszeństwo: 3. 01. 1969 - Szwajcaria.

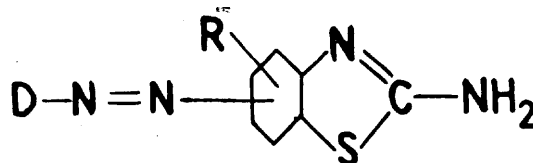
Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych barwników disazowych, nie zawierających grup kwasowych powodujących rozpuszczalność w wodzie, znamienny tym, że (1) związek dwuazoniowy lub pochodną hydrazynową azobenzotiazolilo-2-aminy o wzorze 122, w którym D oznacza resztę podstawionego benzeny lub resztę składnika sprzęgającego, a R oznacza niższą grupę alkilową lub atom wodoru, sprzęga się ze składnikiem sprzęgającym H-B, lub (2) acyloaminobenzotiazolilo-2-aminę o wzorze 7, w którym Ac oznacza rodnik acylowy, zwłaszcza rodnik acetylowy, dwuazuje się i związek dwuazoniowy sprzęga się ze składnikiem sprzęgającym H-B, następnie hydrolizuje się znajdującą się przy pierścieniu benzenowym grupę

acyloaminową, dwuazuje się pierwszorzędową grupę aminową i powstaje związek dwuazoniowy sprzęga się ze składnikiem sprzęgającym H-D, a otrzymane barwniki, jeżeli zawierają one czwartorzędowe atomy azotu, ewentualnie traktuje się środkami alkilującymi, przy czym stosowane w przebiegu reakcji (1) i (2) reagenty nie mogą zupełnie zawierać podstawników kwasowych powodujących rozpuszczalność w wodzie.

Wzór 7

Wzór 122

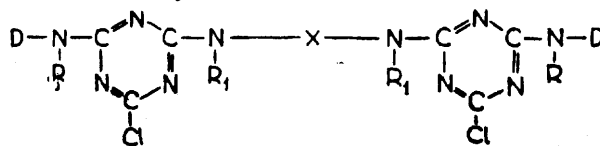
Wzór 122

22a (P. 138033) 7. 01. 1970.

Pierwszeństwo: 16. 01. 1969 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Herbert Francis Andrew, Robert Higginbottom).

Sposób wytwarzania nowych barwników reaktywnych o ogólnym wzorze 1, w którym D oznacza rodnik związku monoazowego zawierającego co najmniej jedną grupę SO_3H oraz kompleksowo związany atom metalu ciężkiego, R i R_1 , każdy oddzielnie, oznacza atom wodoru lub nasycony rodnik alifatyczny o nie więcej niż 4 atomach węgla, a X oznacza pierścień benzenowy, dwufenylenowy lub naftalenowy, ewentualnie podstawione lub rodnik alifatyczny o co najmniej 2 atomach węgla albo w którym to wzorze grupa NR_1-X-NR_1 oznacza grupę 1,4-piperazyńlową, znamienny tym, że chlorek cyjanurowy poddaje się reakcji ze związkiem aminoazowym o ogólnym wzorze $DNHR$, w którym D i R mają wyżej podane znaczenie, oraz z dwuaminą o wzorze $R_1NHXNHRI$, w którym R_1 i X mają wyżej podane znaczenie, w stosunku molowym 2:2:1.

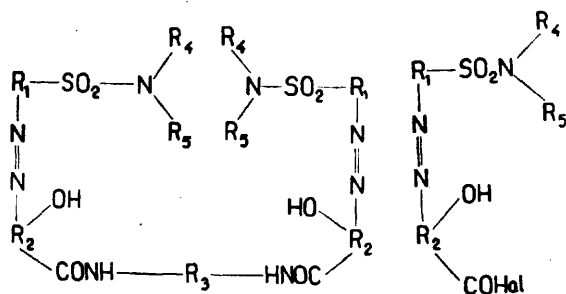
22a (P. 138081) 7. 01. 1970.

Pierwszeństwo: 9. 01. 1969, 7. 11. 1969 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania pigmentów disazowych o wzorze 1, w którym R_1 oznacza resztę aryłową, zawierającą grupę sulfamidową w położeniu meta albo para względem grupy azowej, R_2 oznacza resztę naftalenową, w której grupy azowa, hydroksylowa i karbonylowa zajmują położenie 1-, 2-, 3-, R_3 oznacza resztę arylenową, R_4 oznacza resztę alkilową, aralkilową

albo arylową i R - atom wodoru albo resztę alkilową, aralkilową lub arylową, przy czym R i R_s oznaczają również atomy wodoru lub grupy alkilowe albo mogą razem z atomem azotu tworzyć pierścień heterocykliczny, jeżeli R_3 zastępuje resztę **dwufenylową** albo resztę naftalenową, znamienny tym, że chlorek kwasu karbonowego o wzorze 2, w którym R i R_s mają wyżej podane znaczenie, poddaje się kondensacji z arylenodwuaminą, w stosunku molowym jak 2:1 lub kondensuje się pochodną dwuazową lub dwuazaminową aryloaminy o ogólnym wzorze $H_2N-R_1-SO_2-NR_4R_5$, w którym R , R_4 i R_5 mają wyżej podane znaczenie, z arylidem kwasu **2,3-hydroksynaftoesowego** o wzorze 3, w którym R i R_3 mają wyżej podane znaczenie, przy utrzymaniu stosunku molowego reagentów jak 2:1.

Wzór 1

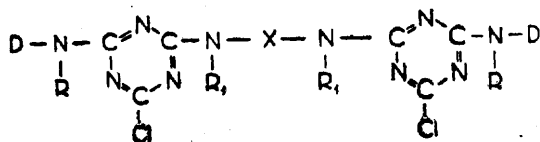
Wzór 2

22a (P. 138100) 10. 01. 1970.

Pierwszeństwo: 18. 01. 1969 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, (Herbert Francis Andrew, Cecil Vivian Stead).

Sposób wytwarzania barwników reaktywnych o ogólnym wzorze 1, w którym D oznacza rodnik z grupy azonafталenu lub fenyloazonafталenu, zawierający co najmniej trzy grupy sulfonowe, R i R_1 , każdy oddzielnie, oznacza atom wodoru lub nasycony rodnik alifatyczny o nie więcej niż 4 atomach węgla, a X oznacza pierścień benzenowy, **dwufenylenowy** lub naftalenowy, ewentualnie podstawiony lub rodnik alifatyczny co najmniej o 2 atomach węgla lub grupa $-N(R_1)-X-N(R_1)-$ oznacza rodnik **1,4-piperazy-nylenowy**, znamienny tym, że oddaje się kondensacji chlorek cyjanurowy ze związkiem aminoazowym o ogólnym wzorze DNHR, w którym D i R mają wyżej podane znaczenie i z dwuaminą o ogólnym wzorze $R_1NH-X-NHR_1$, w którym R_1 i X mają wyżej podane znaczenie, w proporcji molowej jak 2:2:1.

22a (P. 142232) 23. 07. 1970.

- Instytut Przemysłu Organicznego, Warszawa, (Julian Mucha, Jerzy Walens, Henryk Stasiak, Jeremiasz Jeszka, Wiesław Pawłowski, Tadeusz Dżumaga).

Sposób wytwarzania trwałych preparatów wysoce rozdrobnionych barwników nierozpuszczalnych w wodzie w postaci past i proszków do barwienia włókien syntetycznych, znamienny tym, że mieszaninę składającą się z 15—17 części wagowych barwnika antrachinonowego, kadziowego, najkorzystniej azowego lub mieszaniny tych barwników, 30—32 części wagowych środka dyspergującego I lub mieszaniny środków dyspergujących I i II albo mieszaniny środków dyspergujących I i III, 50 części wagowych wody oraz 3 części wagowych środka zwilżającego typu alkiloarylosulfonianów, przy czym środek dyspergujący I występuje w każdej z wymienionych mieszanin środ-

ków dyspergujących w ilości nie mniejszej niż 12 części wagowych w stosunku do łącznej ilości części wagowych mieszaniny, poddaje się dyspersyjnemu rozdrabnianiu w urządzeniu typu trójwałcówki, ugniatarki, młyna koloidalnego, młyna piaskowego, najkorzystniej w młynie perłkowym, w ciągu 7—12 godzin w temperaturze nie wyższej niż 40° aż do uzyskania rozdrobnienia barwników na ziarno o wymiarach poniżej 5 μ , średnio 1—2 μ , po czym otrzymany w postaci pasty preparat rozcieńcza się ewentualnie wodą do zawartości nie mniej niż 10 części wagowych produktów stałych i suszy następnie w suszarni rozpyłowej w temperaturze 90—210°.

22a (P. 142423) 1. 08. 1970.

Bielskie Zakłady Futrzarskie, Wapienica, (Zdzisław Pszczółka, Janusz Gembala, Anna Pisarek, Józef Bilski).

Sposób barwienia okrywy włosowej skór koźlęcych futerkowych, znamienny tym, że barwienie przeprowadza się w czasie 15—180 minut w kąpielach o pH 5—9, zawierających barwniki zawieszinowe w ilości 0,1 do 5,0% w stosunku do ciężaru skór surowych oraz produkty kondensacji tlenu etylenu z alkilofenolem i/lub z kwasem tłuszczowym i/lub alkoholem tłuszczowym.

22a (P. 142490) 3. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 5. 08. 1969 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób otrzymywania barwników azowych, które zawierają co najmniej jedną resztę barwnika styrylowego, a zwłaszcza barwników nie zawierających grupy sulfonowej, znamienny tym, że kondensuje się składnik bierny zawierający resztę o wzorze $-CO-CH_2-CN$ z ewentualnie N,N-dwualkilowym p-amino-benzaldehydem i wytworzony związek sprzęga ze związkiem dwuazoniowym, składnika dwuazowego, przy czym reakcje kondensacji i sprzęgania prowadzi się w dowolnej kolejności w znany sposób.

22f (P. 135606) 30. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 31. 08. 1968 - Niemiecka Republika Federalna.

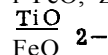
Deutsche Gold- und Silber-Scheideanstalt vormals Roessler, Frankfurt n. Menem, NRF, (Everhard Gratzfeld, Eva Clausen, Günter Ott).

Sposób wytwarzania dyspersji błękitu pruskiego w żywicach, znamienny tym, że błękit pruski bezpośrednio po utlenieniu przeprowadza się z zawiesiny, zawierającej kwas i sole powstające w reakcji, w pastę ze spoiwem za pomocą dodatku substancji powierzchniowo czynnej i spoiwa, uwalnia od zawartych w paście elektrolitów przez dekantację z wodą, suszy i następnie kruszy lub miele.

22f (P. 142142) 18. 07. 1970.

Zakład Badań i Doświadczeń Przemysłu Ceramicznego, Pruszków, (Jerzy Wencel, Józef Widaj, Jerzy Strzelecki).

Sposób wytwarzania żółtych pigmentów ceramicznych przydatnych do produkcji farb i barwnych mas ceramicznych, znamienny tym, że w składzie chemicznym zestawu wyjściowego, wyrażonym w procentach molowych, jest taka zawartość tytanu i żelaza przeliczonych na TiO_2 i FeO , że stosunek

jest w przedziale 0,85—1,15.

22f (P. 142343) 29. 07. 1970.

Instytut Badawczo-Projektowy Przemysłu Farb i Lakierów, Gliwice, (Elżbieta Kamińska, Aleksander Tarnawski, Stanisław Bania).

Sposób otrzymywania żółcieni chromowej, znamienny tym, że na 1 tonę pigmentu dodaje się 0,5—2 kg **paranitrofenolu**.

22g (P. 135341) 12. 08. 1969.

Alfred Grossmann, Bydgoszcz.

Srodek przeciwkorozyjny zawierający rozpuszczony w rozpuszczalniku organicznym tłuszcz z wełny i inhibitor korozji, znamienny tym, że zawarty w nim tłuszcz z wełny posiada wiązania nadlenkowe wytworzone w wyniku działania nań nadlenkiem.

22g (P. 137298) 3. 12. 1969.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego (Zakład Doświadczalny Optyki i Mechaniki Precyzyjnej), Gliwice, (Lesław **Zassowski**).

Lakier ochronny do metali ułatwiający lutowanie, znamienny tym, że zawiera jako składniki nietłotne polimer winylowy i kalafonię względnie polimer winylowy i kwas abietynowy lub kwas pimarowy.

22g (P. 137704) 20. 12. 1969.

Bolesław Puzio - Warszawa.

Masa uszczelniająca do uszczelniania, szczególnie połączeń elementów drewnianych, składająca się z żywicy, węgla wapnia bądź cynkowej jako wypełniaczy, pokostu, wosku lub olejów mineralnych jako plastifikatorów, znamienna tym, że zawiera 10—30% emulsyjnego spoiwa w postaci emulsji polioctanu winylu lub lateksu, kauczuku naturalnego i syntetycznego, 30—40% wody, około 10% klei rozpuszczalnych w wodzie, takich jak dekstryna, pektyna, agar, tyloza, około 5% reaktywatora w postaci tlenku wapnia lub cynku, 15—50% wypełniaczy w postaci talku, kaolinu lub krzemionki oraz reagenta, którego ilość reguluje w odpowiednim stosunku molowym zależnie od zawartości reaktywatora.

22g (P. 132714) 1. 04. 1969.

Spółdzielnia Inwalidów im. Gen. K. Świerczewskiego, Poznań, (Leonard Płatkiewicz, Andrzej Kłiński).

Srodek do czyszczenia, polerowania i konserwacji różnego rodzaju przedmiotów, zawierający materiał ścierny i środki hydrofobowe, znamienny tym, że składa się z 30—50% ziemi krzemionkowej o granulacji do 5 mikronów, 18—28% oleiny, 5% oleju silikonowego, 2% trójetanolaminy, 2% benzoesu sodu, 2% alkiloarylowego sulfonianu sodu jako emulgatora, do 20% wody i 2% dwuchlorobenzenu jako środka zapachowego.

22g (P. 137811) 29. 12. 1969.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, (Ryszard Ta-deusz Sikorski, Helena Rucińska, Elżbieta Cisowska).

Sposób otrzymywania kompozycji nitrocelulozo-wo-epoksydowych, znamienny tym, że 120 części wagowych mieszaniny żywicy epoksydowych Epidianu-5 i Epidianu-1 w stosunku wagowym 1 : 0,2 - 1 : miesza się ze sobą i dodaje 12 części wagowych utwardzacza aminowego do żywicy epoksydowych, w wyniku czego otrzymuje się precondensat, który rozpuszcza się w 480 częściach wagowych cykloheksanonu, natomiast 120—960 części wagowych nitrocelulozy rozpuszcza się w 1440—2280 częściach wagowych acetonu, najlepiej w 1920, a następnie otrzymane roztwory miesza się, w wyniku czego otrzymuje się kompozycję nitrocelulozowo-epoksydową.

22g (P. 142168) 20. 07. 1970.

Zakład Doświadczalny Elektrycznej Aparatury Pomiarowo-Regulacyjnej przy Lubuskich Zakładach Aparatów Elektrycznych „Lumel”, Zielona Góra, (Roman Kwolek).

Farba do nanoszenia trwałych oznaczeń na anodowanych blachach aluminiowych, znamienna tym, że zawiera około 50% wagowych barwnika poloksalonego, około 30% wagowych gliceryny oraz 3—10% wagowych karboksymetylocelulozy.

22g (P. 142169) 20. 07. 1970.

Bielawskie Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. II Armii Wojska Polskiego, Bielawa, (Jan Grosiak).

Lakier do wałków dociskowych, zwłaszcza pokrywanych **gumotexem** lub tworzywem gumopochodnym, znamienny tym, że zawiera około 75% alkoholu etylowego, poliamidu i kalafonii 15—20% oraz 5—10% barwnika, korzystnie ultramaryny.

22g (P. 142322) 28. 07. 1970.

Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa, (Zbigniew Rydz).

Srodek do utwardzania, impregnacji, wzmacniania i **hydrofobizacji** betonu, tynków cementowych, gazo-betonu, azbestocementu, znamienny tym, że składa się z niskocząsteczkowej, rozpuszczalnej w wodzie żywicy syntetycznej, najkorzystniej żywicy **mocznikowo-formaldehidowej**, w ilości 3—30 części wagowych, wodnej dyspersji wielkocząsteczkowej żywicy syntetycznej, najkorzystniej polioctanu winylu, w ilości 5—50 części wagowych, wodnego roztworu fluorokrzemianu, najkorzystniej cynku, w ilości 2—30 części wagowych, i alkoholu etylowego w ilości 3—20 części wagowych.

22g (P. 142323) 28. 07. 1970.

Patent dodatkowy do patentu nr 58991.

Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa, (Zbigniew Rydz, Sabina Aleksandrowicz).

Sposób **wytwarzania** pianki do czyszczenia powierzchni zanieczyszczonych olejami, smarami, tłuszczami, według patentu nr 58991, znamienny tym, że w procesie wytwarzania pianek wprowadza się 5—30 części wagowych rozcieńczalnika organicznego, uzyskując układ fazowy nietoksyczny i niepalny, oraz 3—15 części wagowych wielkocząsteczkowej substancji błonotwórczej, najkorzystniej dyspersji wodnej polioctanu winylu, której część rozpuszczalna w wodzie stabilizuje piankę, a część nierozpuszczalna pozostaje na powierzchni w postaci błonki.

22g (P. 147092) 22. 03. 1971.

Śląska Akademia Medyczna, Katowice, (Stanisław Scheller, Zbigniew Paradowski).

Sposób wytwarzania tuszu do pisania na tworzywach o powierzchniach gładkich, zwłaszcza szkła i porcelanie, znamienny tym, że do 2 części 35 do 50-procentowego roztworu alkoholowego szelaku naturalnego wlewa się 1 część nasyconego roztworu barwnika w alkoholu, miesza się i wlewa się 1 część czystego acetonu.

22g (P. 147137) 24. 03. 1971.

Instytut Badawczo-Projektowy Przemysłu Farb i Lakierów, Gliwice, (Ludwik Chromy, Edward Grocholski, Wojciech Kubicki, Wanda Matracka, Jerzy Maciej Nowak, Henryk Wadwicz-Stankowski, Kazimierz Uhacz).

Sposób otrzymywania przeciwkorozyjnych środków powłokowych, znamienny tym, że wprowadza się inhibitory korozji otrzymane na drodze kondensacji kwasów tłuszczowych z aminami o ogólnym wzorze $(\text{NH}_2/\text{CH}_2-\text{CH}_2-\text{NH})_n \text{CH}_2\text{CH}_2\text{NH}_2$, gdzie „n” jest liczbą całkowitą od 0 do 9, w obecności sześciometyleno-czteroaminy, w ilości 0,02% wagowych do 5% wagowych w stosunku do przeciwkorozyjnego środka powłokowego nakładanego lub utwardzanego, lub eksploatowanego w temperaturach normalnych i powyższych do +400°C.

22? (P. 147138) 24. 03. 1971.

Instytut Badawczo-Projektowy Przemysłu Farb i Lakierów, Gliwice, (Ludwik Chromy, Edward Grocholski, Wojciech Kulicki, Krzysztof Majewski, Wanda Matracka, Henryk Wadwicz Stańkowski, Kazimierz Uhacz).

Sposób otrzymywania materiałów o działaniu przeciwpoworostowym na podstawie spoiw organicznych i nieorganicznych, znamienny tym, że kompozycję przed utwardzaniem lub wyschnięciem miesza się z 4—30% wagowych 2,4,5 tróchlorofenoksyoctanu trójbutylocyny i/lub 2,4,5 tróchlorofenoksyoctanu trójfenylocyny i/lub 2,4,5 tróchlorofenoksyoctanu trójbutołoołowiu i/lub 2,4,5 tróchlorofenoksyoctanu trójfenylołowiu.

22g (P. 147147) 25. 03. 1971.

Zjednoczone Zespoły Gospodarcze Sp. z o. o., Warszawa, (Danuta Medyńska, Fryderyk Weigl, Józef Leszczyński).

Sposób wytwarzania środka do wysokosprawnej izolacji przeciwwilgociowej i antykorozyjnej elementów budowlanych oraz pokryć dachowych, znamienny tym, że do 1—7 części wagowych kauczuku węglowodoru lub mieszaniny węglowodorów aromatycznych wprowadza się 0,1—1% wagowego stężonego kwasu siarkowego i poddaje się cyklizacji w temperaturze 80—130°C w czasie do 5 godzin, po czym na gorąco łączy z asfaltami lub pakami i smolami węglowymi albo innymi znanymi kompozycjami asfaltowymi w ilości 35—80 części wagowych, miesza aż do uzyskania jednorodnego roztworu i po obniżeniu temperatury poniżej 90°C dodaje 0,5—4 części wagowych związków powierzchniowo-czynnych, zwłaszcza alkohole jednowodorotlenowe o ilości węgla w łańcuchu 1—5 lub trójetanoloaminę i jej mydła z kwasami tłuszczowymi lub kwasem alkilobenzenosulfonowym.

22g (P. 147186) 29. 03. 1971.

Gdańska Fabryka Farb i Lakierów, Gdańsk-Oliwa, (Klemens Trybuszewski, Mieczysław Tokarczyk).

Sposób otrzymywania farby przeciww Kondensacyjnej, znamienny tym, że spoiwo farby wytwarza się z żywicy chlorokauczukowej w solwentnafcie.

22i (P. 137300) 3. 12. 1969.

•Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej, Blachownia Śląska, (Dominik Nowak, Zygmunt Hehn, Marzenna Mączyska, Józef Willert, Józef Jendrzej, Marian Sosnowski).

Sposób wytwarzania klejów anionowych stabilizowanych na podstawie mocznika i melaminy, polegający na kondensacji mocznika lub melaminy z formaldehydem, znamienny tym, że wytworzone kondensaty z wodnych roztworów mocznika zawierające 1 mol mocznika lub 0,45 mola melaminy modyfikuje się mieszaniną soli nieorganicznych w ilości 8—30 g zawierających siarczyn sodu, siarczan sodu i inne sole, oraz formaldehydem w ilości 0,05—0,25 mola formaldehydu, nastawia się pH = 3—6,5 i całość ogrzewa powyżej 60°C w czasie 40—240 minut, dodając 2—12 g soli kuchennej, nastawia się pH = 7—7 i dodaje się 2—5 g azotynu amonu, po czym uzyskany produkt podgęszcza się lub poddaje proszkowaniu.

22i (P. 137373) 8. 12. 1969.

Zakłady Chemiczne w Bydgoszczy, Bydgoszcz, (Mieczysław Kukliński, Henryk Winiecki).

Sposób otrzymywania kitów kwaso- i ługoodpornych, zwłaszcza do zabezpieczania aparatury przed działaniem substancji chemicznych, znamienny tym, że nakłada się na powierzchnie chronione kit zawierający w swoim składzie żywicę epoksydowo-

lakową, izocyjaniany, niskocząsteczkowe żywice poliuretanowe z czynnymi grupami NCO i wypełniacze, zwłaszcza węglowe.

22i (P. 142406) 31. 07. 1970.

VEB Schuhkombinat „Banner des Friedens”, Weizenfels, NRD, (Wilhelm - Dietrich Falkenberg).

Sposób przeróbki odpadów politereftalanu etylenowego, w szczególności na kleje termoplastyczne, znamienny tym, że odpady modyfikuje się chemicznie albo przez alkoholizację z alkoholami wielowodorotlenowymi i/lub podstawionymi lub niepodstawionymi glikolami i/lub produktami kondensacji glikoli albo przez hydrolizę kwasową z alifatycznymi i/lub aromatycznymi kwasami dwukarboksylowymi w obecności znanych katalizatorów przeestryfikowania, jak octan wapnia, octan kobaltu, octan cynku i octan kadmu, przy czym po hydrolizie kwasowej do mieszaniny reakcyjnej dodaje się glikoli.

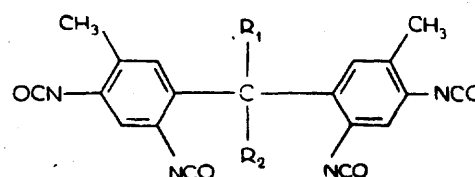
22i² (P. 137318) 3. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 4. 12. 1968 - NRF.

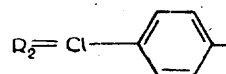
Farbenfabriken Bayer, Aktiengesellschaft Leverkusen, NRF, (Günter Oertel, Hans Holtschmidt, Manfred Dollhausen, Eugen Bock).

Kleje składające się z kauczuku naturalnego lub syntetycznego, izocyjanianów oraz rozpuszczalnika obojętnego w stosunku do izocyjanianów, znamienny tym, że jako izocyjanian zawierają czteroizocyjanian o wzorze 1, w którym R₁ oznacza rodnik alkiłowy o 1—18 atomach węgla lub rodnik fenyłowy, ewentualnie podstawiony rodnikami alkiłowymi o 1—4 atomach węgla, atomami chlorowca lub grupami nitrowymi, R₂ oznacza atom wodoru lub ma znaczenie R₁, przy czym R i R₂ razem mogą stanowić pierścień cykloalifatyczny.

Sposób wytwarzania czteroizocyjanianów o wzorze i, znamienny tym, że poddaje się reakcji z fosgenem czteroaminą o wzorze 9, w którym R₁ i R₂ mają wyżej podane znaczenie.

WZÓR 1

WZÓR 2

23c (P. 135484) 21. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 22. 08. 1968 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Schmierstoffkombinat Zeitz, Zeitz, NRD, (Heinrich Hübner, Peter Krumbiegel, Siegbert Rumel).

Oleje smarowe stabilizowane przeciw starzeniu się przez dodanie działających synergistycznie antyutleniaaczy, znamienne tym, że oleje typu eterowo-alkoholowego lub estrowego do zastosowania w mechanice precyzyjnej zawierają 0,2—1% wagowych kombinacji estrowo podstawionego fenolu, korzystnie estru propylowego kwasu galusowego, i estru kwasu fosforowego.

23c (P. 136217) 8. 10. 1969.

Ukrainsky ordena **trudovogo** Krasnogo **Znameni** nauchnoissledovatel'sky konstruktorsko-technologichesky institut sinteticheskikh sverkhtrudovykh materialov i instrumenta, Kijów, ZSRR, (Jury Ivanowich Nikitin, Sergei Mikhailovich Sokhin, Boris Vakulovich Pogorely).

Ciecz chłodząco-smarująca do obróbki metali na zimno, w szczególności do obróbki szlifowaniem, na bazie wody z dodatkiem sody kalcynowanej, znamienne tym, że zawiera rozpuszczalną w wodzie sól estru celulozy w ilości nie przekraczającej 1%.

23c (P. 145849) 28. 01.

Zakłady Przemysłowe „Komuna Paryska”, Radomsko, (Eugeniusz Filipezyk, Wojciech Górak, Zdzisław Rudzki).

Proszek ciążarski i sposób jego otrzymywania - patrz str. 3, kl. 7b—P. 145849.

23b (P. 136957) 18. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 19. 11. 1968 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht”, Leuna, Niemiecka Republika Demokratyczna.

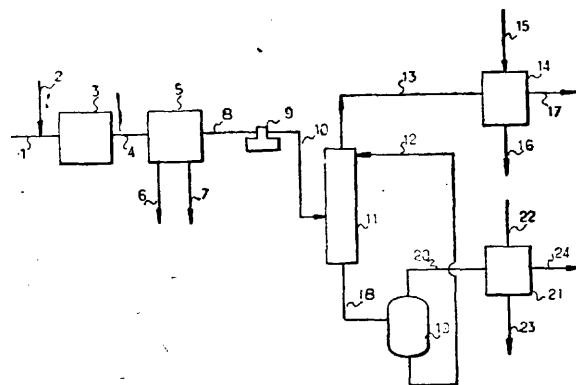
Sposób wytwarzania mieszanin węglowodorów bogatych w parafiny o prostym łańcuchu przez adsorpcyjno-desorpcyjną obróbkę* frakcji węglowodorów na sitach molekularnych, o składniku zeolitowym typu 5A w temperaturze powyżej 250°C, w obecności cząsteczkowego wodoru lub gazów zawierających cząsteczkowy wodór, ewentualnie z podłączonym pośrednim przepłukiwaniem oczyszczającym i w razie potrzeby z regeneracją utleniającą sit molekularnych na drodze obróbki utleniającej, znamienne tym, że obróbkę adsorpcyjną i podłączone ewentualnie pośrednie przepłukiwanie oczyszczające prowadzi się w obecności pary wodnej na sitach molekularnych, o wartości pH większej od 9, a podczas niezbędnej regeneracji sit utrzymuje się temperaturę gazu utleniającego na sicie molekularnym w ciągu określonego czasu na poziomie 480—600°C.

23b (P. 137880) 30. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 31. 12. 1968 - Francja.

Institut **Francais du Petrole** des Carburants et Lubrifiants, Rueil Malmaison, Francja, (Robert Odello, Gabriel Jacques).

Sposób rozdzielania i oczyszczania produktu krakowania węglowodorów z parą wodną, znamienne tym, że produkt krakowania poddaje się frakcjonowaniu w celu oddzielenia frakcji w warunkach normalnych gazowej od frakcji w normalnych warunkach ciekłej, frakcję gazową wprowadza się w zetknięcie z ciężkim rozpuszczalnikiem w temperaturze w granicach 16—80°C celem otrzymania z jednej strony gazowej frakcji węglowodorów, głównie typu C₁ - C₃ niezaabsorbowanych przez ciężki rozpuszczalnik, a z drugiej strony - roztworu węglowodorów, głównie typu C₄, w ciężkim rozpuszczalniku, frakcję gazową C₁ - C₃ oddziela się z roztworu węglowodorów, głównie typu C₄, z ciężkiego rozpuszczalnika oddziela się węglowodory typu C₄ i frakcję C₁ - C₃ traktuje roztworem zasady organicznej, a frakcję C₄ roztworem zasady nieorganicznej.

241 (P. 148 328) 24. 05. 1971.

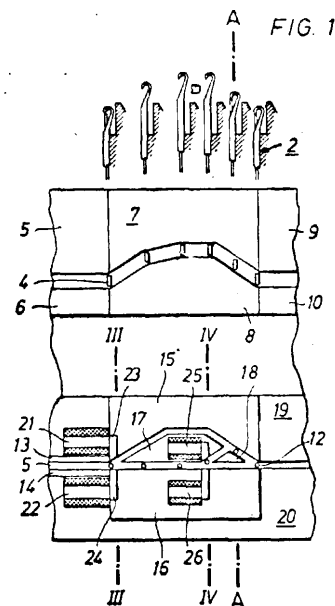
Zakłady Energetyczne Okręgu Zachodniego Elektrownia Konin, Konin, (Ginter Gucza, Jerzy Szczygieł, Henryk Kaczmarek).

Urządzenie odzūżniania kotła dużej mocy, składające się z podestu suchego dopalającego, łańcucha wygarniającego i wanny żużlowej, znamienne tym, że łańcuch wygarniający wyposażony w ukształtowane w formie korytek wypełnionych wodą zgarniacze w obrębie leja właściwego, przesuwają się na prowadnicach poziomych nad suchym poziomym podestem, natomiast poza obrębem leja właściwego przy zastosowaniu przewodnic łukowych, przyjmuje kształt siodełkowy, który umożliwia przeprowadzenie pierścieni korytkowego wypełnionego wodą, w której zanurzony jest płaskownik przyspawany do konstrukcji leja, przy czym woda wypełniająca pierścień przepływa przelewem do wanny żużlowej, utrzymując stały poziom w pierścieniu i w wannie żużlowej.

25a (P. 119206) 27. 02. 1967.

Franz Morat GmbH, Stuttgart-Vaihingen, NRF.

Dziewiarka okrągła, z igłami rurkowymi, suwakowymi, osadzonymi w cylindrze lub żebrowanej tarczy, przy czym elementy haczykowe igieł i elementy suwakowe mają stopki, które umieszczone są w oddzielnych kanałach prowadzących, a tym kanałom podporządkowane są elektromagnetyczne urządzenia wybierające, sterujące otwieraniem lub zamykaniem haczyków igieł zgodnie z wzorem wykonywanej tkaniny, znamienne tym, że elektromagnetyczne wybierające urządzenia (21), (22), (25), (26) umieszczone są tylko w pobliżu kanałów prowadzących dla stopki (12) suwakowych elementów (2) igieł.

25a

(P. 135247)

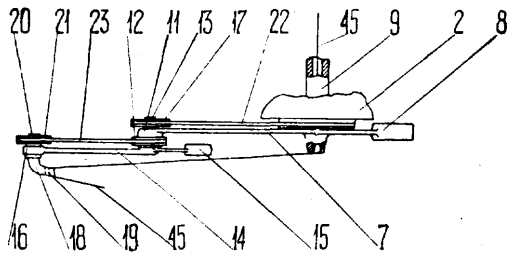
6. 08. 1969.

Patent dodatkowy do zgłoszenia P-134736.

Pierwszeństwo: 6. 08. 1968 - Niemiecka Republika Federalna.

Dr. Ing. Walter Reiners, Mönchengladbach, NRF, (Stefan Fürst).

Urządzenie do nawlekania wátku dziewiarki osnowowej, zwłaszcza raszłowej, które w zakresie zwrotu kierunku nici wátku ma ustawione w gotowości uchwyty poza strefą igłową i w którym watek jest układany na osnowie za pomocą członów przewodzących, oraz w którym do przygotowania wátku służy prowadzony po zamkniętym torze za pomocą uchwyty wodzik umieszczony na zagiętym w kształcie korbki końcu pręta, którego drugi koniec założyskowany jest obrotowo, a pręt ten ma co najmniej w pobliżu łożyska kształt rury według patentu głównego nr..... (P. 134736), znamienne tym, że obrotowo założyskowany jej pręt (7), (14) z przeciwwagą (8) składa się z co najmniej dwóch części, ustawianych względem siebie pod pewnym kątem, przy czym przeniesienie ruchu obrotowego prętów następuje przez środek napędowy (22), (23), a na końcu skrajnej części pręta znajduje się wodzik (18).

25a

(P. 135673)

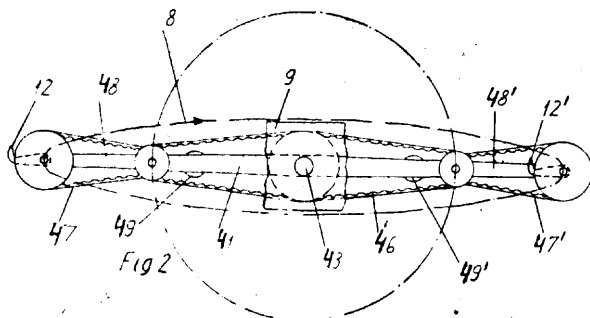
4. 09. 1969.

Patent dodatkowy do patentu zgłoszenia P-134736.

Pierwszeństwo: 4. 04. 1968 - Niemiecka Republika Federalna.

Dipl. -Ing. Walter Reiners, Mönchengladbach, NRF, (Stefan Fürst).

Dziwiarka osnowowa, a w szczególności osnowarka raszłowa, z urządzeniem do wprowadzania nitki wátkowej, wykładanej poza zasięgiem igieł przez elementy podtrzymujące, umieszczone w obrębie miejsc nawrotu wátku oraz przykładanej do nitek osnowowych za pomocą członów przewodzących, przy czym do wykładania nitki wátkowej służy wodzik, prowadzony na drodze obiegu, zawierającej elementy podtrzymujące, według patentu głównego (zgłoszenie nr P-134736), znamienne tym, że posiada układ pozwalający na doprowadzenie do wymienionego wodzika (12), (12') na jego drodze okrężnej (8) większej ilości osobnych nitek wátkowych (f, f') w celu ich uchwycenia przez ten wodzik.

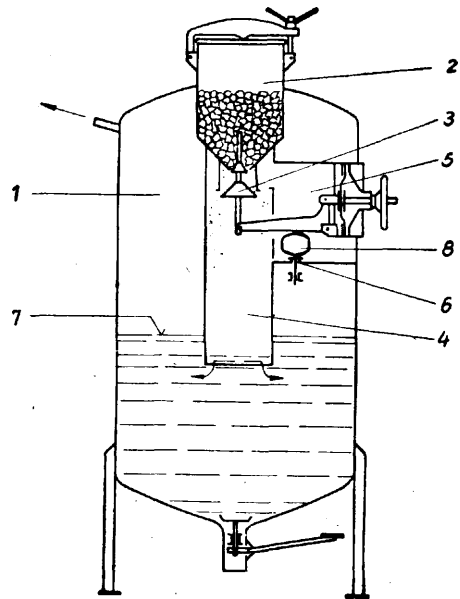
26b

(P. 147159)

26. 03. 1971.

VEB Maschinenfabrik und Eisengiess. erei Dessau, Dessau, NRD, (Gerd Hagewald, Eberhard Gunkal, Walter Leismann, Karl Schulz).

Wytwornica acetylenowa wysokiego ciśnienia, zwłaszcza do zgazowywania karbidu drobnoziarnistego, znamienne tym, że w komorze zbiorczej (1) gazu znajduje się szyb doprowadzający (4), przechodzący od zbiornika (2) karbidu pod powierzchnią wody (7) wytwornicy, a w bocznej komorze (5) znajduje się zawór wyrównawczy (6) ciśnienia.

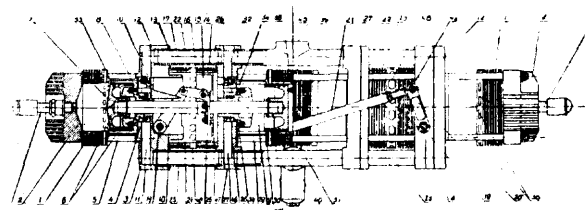
27b

(P. 130088)

16. 11. 1968.

Zakład Doświadczalny przy Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego, Swidnik, Polska, (Stanisław Trębacz, Józef Borzym, Zbigniew Gimpel).

Zespół bezkorbowej sprężarki tłokowej i napędzającego ją bezpośrednio bezkorbowego silnika spalinowego z osiowo ułożonymi cylindrami i przeciwbieżnym układem tłokowym posiadającym na tłoczyiskach po dwa krańcowo osadzone tłoki robocze i usytuowane między tymi tłokami dwustronnie działające tłoki kompresyjne, znamienne tym, że mechanizm synchronizujący ruch tłoków jest zaopatrzony w z obu stron umieszczone wałki (19, 19') i osadzone na nich dźwignie, z których jedna (18) połączona jest wewnątrz cylindra (13) z kołnierzykowym elementem (25) za pomocą łącznika (16), a druga (20) jest na zewnątrz zaczepiona z prętem (21), przy czym wałki (19 i 19') są obrotowo zamocowane z boku korpusu (12, 12') sprężarki i swymi końcami połączone z palcem (43) stykowo łączącym łapkę (44) prądowego przerywacza w urządzeniu zapłonowym zestawów silnikowych.

27c

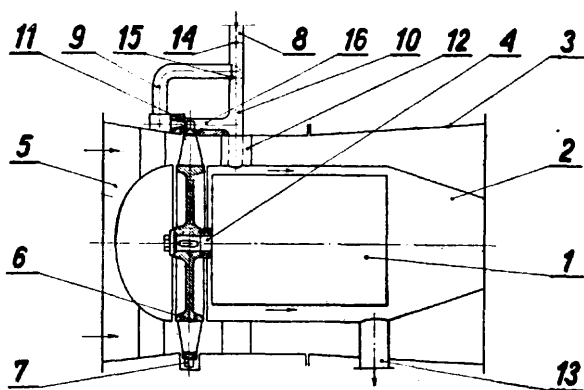
(P. 131460)

30. 01. 1969.

(P. 131460)

Zabrzeńska Fabryka Maszyn Górniczych, Przedsiębiorstwo Państwowe, Zabrze, Polska, (Stanisław Morzyński, Jerzy Nowakowski, Andrzej Wróblewski).

Wentylator lutniowy do przewietrzania wyrobisk górniczych w warunkach zagrożenia gazowego, znamienne tym, że wirnik (6) wentylatora napędzany jest silnikiem elektrycznym (1) lub turbiną powietrzną (7), (11), przy czym oba te napędy mogą pracować samodzielnie i niezależnie od siebie.

29a

(P. 136870)

12. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 15. 11. 1968 - Japonia.

Teijin Limited, a Japanese Body Corporate, Osaka, Japonia, (Shoichi Mitsui, Kikuo Heri i Ioshito Sato).

Sposób rozciągania i obróbki cieplnej przędzy z polimerów kondensacyjnych przez owijanie nierozciągniętej przędzy dokoła ogrzanego wálka zasilającego, obracającego się ze stałą prędkością obwodową, przepuszczanie wspomnianej przędzy z ogrzewanego wálka zasilającego przez grzejnik szczelinowy o szerokości żłóbka 0,5—3,0 mm i rozciągnięcie przędzy przy pomocy wálka rozciągowego obracającego się ze stałą prędkością obwodową, wyższą od prędkości obwodowej wálka zasilającego, przy czym powierzchnia wspomnianego wálka zasilającego jest ogrzana do temperatury ($T^{\circ}\text{C}$) pomiędzy punktem przemiany przędzy drugiego rzędu ($T_g^{\circ}\text{C}$) i temperatury o 55°C wyższej niż wymieniony punkt przemiany drugiego rzędu, znamienny tym, że co najmniej ostatni nawój przędzy dokoła wálka zasilającego dociska się do tego wálka za pomocą wálka naciskowego, który jest obracany przez styk z wálkiem zasilającym i który ustala punkt przewężenia w miejscu zetknięcia wálków, a temperaturę ($y^{\circ}\text{C}$) grzejnika szczelinowego i czas przebywania w nim przędzy (x sek) dobiera się tak, aby odpowiadały następującym warunkom:

$$\begin{aligned} y &\geq -1770,8 \quad x + 255 \\ 100 &\leq y \leq 400 \\ 0,01 &\leq x \leq 0,12. \end{aligned}$$

29b

(P. 135863)

17.09.1969.

Pierwszeństwo: 20. 09. 1968 - Austria.

Chemiefaser Lenzing Aktiengesellschaft, Lenzing, Austria.

Sposób wytwarzania **nici** o dużej wytrzymałości z regenerowanej celulozy przez przedzenie wiskozy o zawartości 5—7% celulozy, 5—7% wodorotlenku sodowego, 36—40% w przeliczeniu na celulozę (dwusiarczku węgla oraz 1-4% w przeliczeniu na celulozę) środka modyfikującego, w kąpieli przedziałniczej zawierającej oprócz siarczanu sodowego kwas siarkowy i 40—60 g/l siarczynu cynkowego, doboru skoagulowanej nici i rozciągu o co najmniej 100% w kąpieli o temperaturze 85—95°C, znamienny tym, że stosuje się wiskozę o liczbie podstawienia gamma 56-68, zwłaszcza 55—58, lepkości 50—120, zwłaszcza 70—90 sekund, mierzonej metodą opadającej kulki, oraz kąpiel przedziałniczą, w której stężenie siarczynu sodowego utrzymywane jest w granicach 60—110 g/litr, zwłaszcza 90—100 g/litr, utrzymywaną w temperaturze 36—45°C, zwłaszcza 39—42°C.

29b

(P. 137518)

12. 12. 1969.

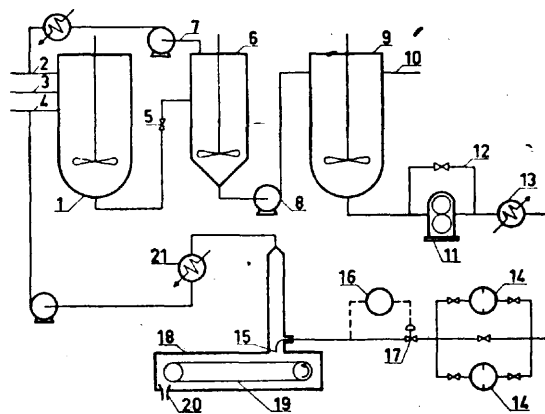
Pierwszeństwo: 13. 12. 1968 - Francja.

Solvay et Cie, Bruksela, Belgia, (Rodolfo Gabelier'e, Michel Osterrieth).

Sposób wytwarzania struktur **włóknistych**, znamienny tym, że etylen poddaje się niskociśnieniowej

polimeryzacji lub **kopolimeryzacji** z zastosowaniem katalizatora o wydajności katalitycznej przewyższającej 5000 g polimeru z 1 g metalu wchodzącego w skład elementów czynnych katalizatora, przy czym proces prowadzi się w obecności **rozcieńczalnika**, w którym polimer znajduje się w zawiesinie, następnie za pomocą rozprężania oddziela się nieprzereagowany etylen i zawieszinę pod ciśnieniem własnym lub pod ciśnieniem zwiększonym ogrzewa się do temperatury takiej, aby wszystkie polimer znajdował się w postaci ciekłej i aby ilość zakumulowanego ciepła była wystarczająca dla zapewnienia późniejszego całkowitego odparowania rozcieńczalnika i przy tym dostatecznie mała, aby polimer zestalił się wskutek tego odparowania, wreszcie mieszaninę ciekłego polimeru i **rozcieńczalnika** rozpręża się w obszarze dostatecznie niskiego ciśnienia dla spowodowania ciągłego odparowywania rozcieńczalnika i zestalania się polimeru w postaci struktury włóknistej.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamiennie tym, że zawiera reaktor polimeryzacyjny (1) wyposażony w mieszadło i ma komorę odgazowywania (6) również zawierającą mieszadło, oraz jest zaopatrzone w układ grzewczy do ogrzewania zawiesiny polimeru w rozcieńczalniku i zawiera komorę ciągłego odparowywania rozcieńczalnika (18).

29b

(P. 142488)

3. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 4. 08. 1969 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Chemiefaserkombinat Schwarza „Wilhelm Pieck” Rudolstadt-Schwarza, NRD, (Volker Gröbe, Werner Berger, Eberhard Peter, Gerhard Mann, Heinz Herma, Werner Zibell, Joachim Orgis, Gerhard Siegemund, Hans-Jürgen Adler, Gerhard Otte, Manfred Kubanczyk, Paul Klug, Joachim Aurich).

Sposób wytwarzania wyrobów kształtowanych, zwłaszcza nici, włókien i folii, ze zmiekczonych polimerów akrylonitrylowych znamienny tym, że polimeryzuje się mieszaninę zawierającą 50—92% wagowych akrylonitrylu, 8—50% wagowych jednego lub kilku alifatycznych lub alicyklicznych **alkenów** o 2 atomach węgla w cząsteczce i/lub jeden lub kilka nienasyconych etylenowo estrów kwasu karboksylowego, zwłaszcza estru kwasu akrylowego i ewentualnie 1-15% wagowych jednego lub kilku związków zdolnych do dalszej polimeryzacji, oraz 0,2—10% wagowych, korzystnie 0,4—5,0% wagowych, jednego lub kilku nienasyconych etylenowo kwasów **sulfonowych** zawierających jedną lub kilka grup sulfonowych w cząsteczce, lub ich sole, przy pomocy znanych inicjatorów polimeryzacji i znany sposób, po czym polimer wyosobnia się, doprowadza w wytłaczarce przedziałniczej do temperatury 150—250° i wytłacza z szybkością wytryskową 1—10 m/min, korzystnie 2,5—8 min, przez odpowiednie dysze, a następnie ukształtowane tworzywo o rozciągu 8:1—100:1 odciąga się z dyszy i rozciąga w temperaturze 80—135°C, 5—30-krotnie, korzystnie 8—24-krotnie.

29b

(P. 142523)

5. 08. 1970.

Instytut Przemysłu Włókien Łykowych, Poznań, (Stefania Manys, Anna Kasprzak, Włodzimierz Kilański, Alfred Frąckowiak, Kazimierz Uranowicz, Bolesław Manys).

Sposób wytwarzania włókna lnianego pozwalający na otrzymanie produktu nadającego się do przerobu w mieszankach z innymi włóknami naturalnymi i chemicznymi na dowolnym parku maszynowym przedziałniczym, oraz sposób bielienia i/lub odklejania półproduktów i produktów z włókien lękowych, znamienny tym, że najpierw włókno doczyszczają mechanicznie, najkorzystniej do 10% zanieczyszczeń, a następnie wprowadza się włókno (niedoprzęd, przędzę lub tkaninę surową) do kąpieli zawierającej związki kompleksujące wapń, magnez związane z pektynami lnu, najkorzystniej w obecności substancji usuwających tłuszcze i woski, po czym traktuje się włókno roztworem redukującym i usuwającym część substancji sklejających, przemywa roztworami boraksu i ewentualnie bieli, a następnie nanosi się preparacje modyfikujące właściwości powierzchniowe włókna.

29b

(P. 148382)

25. 05. 1971.

Chemiczny Ośrodek Badawczy przy Wojewódzkim Związku Spółdzielni Pracy, Kraków, (Wiesław Zimmer).

Sposób nadawania własności elektrycznych kłaczkom do zamuszowania elektrostatycznego, znamienny tym, że kłaczki preparuje się w wodnym roztworze soli metali ziem alkalicznych.

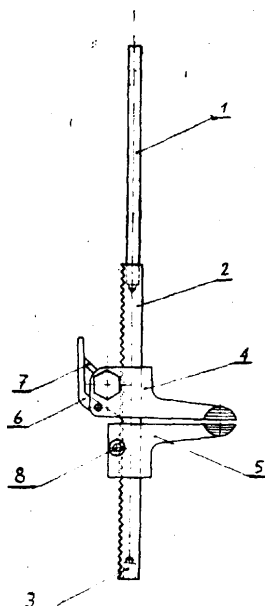
30b

(P. 132852)

8. 04. 1969.

Wojewódzka Rada Narodowa, Wydział Zdrowia, Koszalin, (Julian Wojtowicz).

Przyrząd do rozwierania szczęk przy zabiegach stomatologicznych zaopatrzony w co najmniej jedną parę łap, mechanizm rozwierający je i blokujący oraz w trzon umocowany nastawnie, zwłaszcza do czołowo-skroniowej opaski na głowie pacjenta, znamienny tym, że obydwie łapy (4, 5) są na trzonie (2) osadzone przesuwnie, przy czym każda z nich jest zaopatrzona w oddzielny mechanizm blokujący ją na tym trzonie.

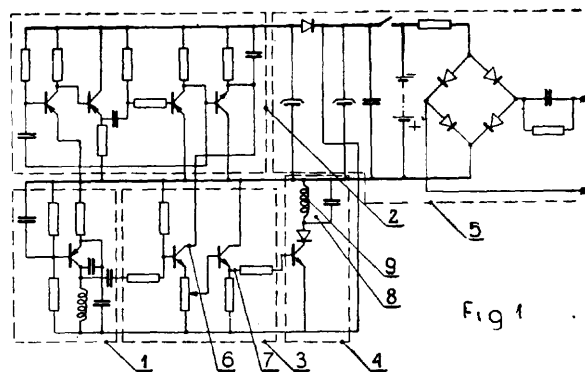
30f

(P. 146286)

17. 02. 1971.

Akademia Medyczna w Warszawie, Warszawa, (Adam Morecki, Jerzy Łaś, Roman Paśniczek).

Stymulator implantowany do uruchamiania i wspomagania mięśni, składający się z umieszczonego w dowolnym miejscu zewnętrznego urządzenia zasilającego, które łączy się przewodami elektrycznymi z zewnętrznym uzwojeniem wzbudzającym umieszczonym nad implantowanym odbiornikiem połączonym z elektrodami przyłożonymi do punktów motorycznych mięśnia, znamienny tym, że składa się z modulatora pracującego w układzie wtórnika emiterowego, którego wejście połączone jest z generatorem wzbudzenia, a zasilanie odbywa się z układu multiwibratora, przy czym modulator sprzężony jest z układem wyjściowym mocy.

30h

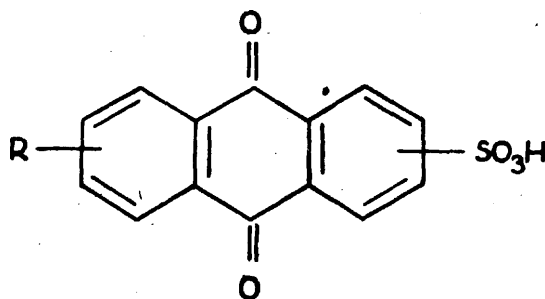
(P. 135030)

25. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 20. 11. 1968 - Japonia.

Daiichi Seiyaku Company Limited, Tokio, Japonia, (Kazuo Asano, Minoru Furukawa, Nobuo Kanda).

Sposób otrzymywania nowych antybiotyków, znamienny tym, że hoduje się szczep należący do Streptomyces phaeovorticillatus w warunkach tlenowej kultury zanurzonej w roztworze wodnym węglowodanów zawierającym kwas antrachinonosulfonowy lub jego sole z metalami i pożywkę zawierającą azot, przy czym stosuje się kwas antrachinonosulfonowy o wzorze podanym na rysunku, w którym R oznacza atom wodoru lub grupę sulfonową.

30h

(P. 135033)

25. 07. 1969.

Pierwszeństwo: 8. 08. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki Północnej.

Redeco Inc. Nowy Jork, St. Zjednoczone Ameryki Północnej (Ralph Edward Schwartz).

Sposób konserwacji substancji biologicznych, takich jak krew, znamienny tym, że substancję przeznaczoną do przechowywania poddaje się działaniu ciśnienia o wielkości zależnej od temperatury, jaka ma być utrzymywana w czasie przechowywania substancji, a następnie obniża się temperaturę substancji do temperatury jej przechowywania z zachowaniem stałej objętości tej substancji.

30h (P. 135222) 4. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 5. 08. 1968 - Szwajcaria.

Ciba Société Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania granulatu z olejnych lub cieklych stosowanych w lecznictwie **glukofuranozyd w**, znamienny tym, że olejny lub ciekly stosowany w lecznictwie foranozyd miesza się z substancj  b onotw rcz  i niskocza steczkowym alkoholem, a następnie tr jkrzemianem magnezu do wytworzenia masy plastycznej, po czym, susząc, **granuluje**.

30h (P. 135327) 9. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 9. 08. 1968 - Wielka Brytania.

Novo Terapeutisk Laboratorium A/S, Kopenhaga, Dania, (Jürgen Schlichtkrull, Klavs Holger Jürgensen).

Sposób wytwarzania **nadających** się do wstrzykiwa  preparatów insuliny do zastosowa  klinicznych, znamienny tym, że stosuje się insulin  pozbawioną bialek pochodzenia trzustkowego o ci zarze cząsteczkowym powyżej 6000, lub insulin  pozbawioną wymienionych **bialek** i zawierającą w zasadzie tylko jeden sk ladnik, gdy poddaje się ją analizie elektroforez  na żelu poliakryloamidowym.

30h (P. 135430) 19. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 19. 08. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

P. Hoffmann - La Roche & Co. A. G. , Bazylea, Szwajcaria, (Bernard Klein, Ronald Loy Searey).

Sposób wytwarzania nierozpuszczalnego w wodzie związku kompleksowego, znamienny tym, że rozpuszczalny w wodzie barwnik reaktywny poddaje si  reakcji z materiałem zawierającym amylaz .

30h (P. 136094) 30. 09. 1969.

Pierwszeństwo: 1. 10. 1968; 23. 06. 1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Merck and Co. Inc. , Rahway, USA, (Gilbert Mathers Bayne).

Sposób wytwarzania kompozycji **farmaceutycznej** zwiększającej poziom dopaminy w tkance mózgowej zwierząt, znamienny tym, że związek (A) wybrany z grupy obejmującej dopa i jej farmaceutycznie dopuszczalne sole  aczy się ze związkiem (B) wybranym z grupy obejmującej kwas α -hyrazyno- a-podstawiony-3,4-dwuhydroksyfenylopropionowy, w którym podstawnikiem jest H lub niższy **alkil**, oraz dopuszczalne pod względem farmaceutycznym jego sole.

30h (P. 137158) 27. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 29. 11. 1968, 30. 06. 1969 - Finlandia.

Erkki Ensio Leikola, Helsinki, Finlandia.

Sposób otrzymywania nowych związków o działaniu antybiotyków przez ekstrakcj  z substancji pochodzenia zwierzęcego, znamienny tym, że kopyta, szpony i pazury zwierząt ekstrahuje się metanolem, chloroformem, ich mieszanin  lub mieszanin  metanolu i wody, otrzymując w ekstrakcie nowe siarczany gangliozydów o wzorze jak na rysunku, które zawierają w swoich cząsteczkach zarówno kwas neuraminowy, jak i reszt  siarczanową, a z tak otrzymanego ekstraktu usuwa się rozpuszczalnik przez destylacj  i pozosta o  oczyszcza się chromatograficznie, **adsorbując** surowy produkt na tlenku glinu lub silikażelu i **eluuj c** kolumn  chloroformem i metanolem.

30h (P. 137333) 4. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 5. 12. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Merck and Co. , Inc. , Rahway, Stany Zjednoczone Ameryki.

Sposób wytwarzania kwasu -/- /cis-1,2-epoksypropylo/-fosfonowego przez hodowl  Streptomyces produkujących ten kwas w wodnej pożywce, w warunkach aerobowych aż do nabrania przez to medium aktywności antybiotycznej, znamienny tym, że do pożywki dodaje się kobalt w postaci soli kobaltu celem zwiększenia ilości wytwarzanego antybiotyku.

30h 137548) 15. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 16. 12. 1968 - Włochy.

Prephar Prospection de Recherches Pharmaceutiques S. Av, Schaffhausen, Szwajcaria.

Srodki dla męczyzn działające mechanicznie, profilaktycznie, zapobiegawczo, antyseptycznie i/lub ortogenicznie w stosunkach płciowych, wykonane w postaci ostrołukowej łupiny skrobiowej, mającej  rednic  około 24 mm (1 cal); pokryte na obydwu powierzchniach warstwami zawierającymi substancje czynne i rozczynniki, znamiennie tym, że zewnętrzna warstwa A o ci zarze około 18 do 24 mg zawiera homogeniczną mieszanin  80 do 90% Tween 20 i 10 do 20% substancji czynnych mających działanie medyczne, oraz tym, że wewnętrzna warstwa B o ci zarze 160 do 200 mg zawiera **homogeniczną mieszanin ** 80 do 90% rozczyennika składającego się z rozpuszczalnej w wodzie lanoliny, talku i Tween 20 i 10 do 20% substancji czynnych o działaniu medycznym.

30h (P. 137770) 23. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 31. 12. 1968 - Francja.

Institut Merieux, Lyon, Francja, (Czesław Mackowiak, Joseph Genevois).

Kad  do hodowli substancji biologicznych, zwi szcza do hodowli wirusa pryszczycy, znamienna tym, że składa się z częsci cylindrycznej, połączonej z zaokrąglonym dnem oraz z p skiego w zasadzie miesza la, usytuowanego poziomo i przemieszczającego się pionowo ruchem posuwisto-zwrotnym.

30h (P. 137930) 2. 01. 1970.

Pierwszeństwo: 3. 01. 1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

West Laboratories Inc. Long Island City, New York, Stany Zjednoczone Ameryki.

Jodowo-fenolowy s rodek odkażający o zwiększonej trwałości tak w postaci produktu st zonego, jak i w rozcieńczonych roztworach użytkowych, znamienny tym, że składa się on zasadniczo z następujących składników: 1-10% związku fenolowego spośród grupy zwi zkw w fenolowych, w których co najmniej dwie z pozycji 2,4,6 pierścienia fenylowego są podstawione atomem chlorowca, grup  nitrową, fenylową, chlorowcofenylow , benzylową, chlorowcobenzylow , chlorowcohydroksybenzylow , nie więcej niż jedną grup  alkilową o 1-6 atomach węgla, lub grup  cykloalfatyczn  o 3-6 atomach węgla, pozostałe pozycje pierścienia mogą być podstawione atomem wodoru, chlorowca **oraz** nie więcej niż jedną dodatkową grup  alkilową, 2,5-35% detergenta jonowego w ilości równej 1-10 częsci wagowych związku fenolowego, jod w ilości 0,25-5% wagowych, nie przekraczającej jednak ci zaru związku fenolowego, kwas, niekonieczny w przypadku tr jpodstawionego fenolu, ale niezbędny w przypadku dwupodstawionego fenolu, w ilości nie przekraczającej 40% wagowych, rozcieńczalnik, który może być rozcieńczalnikiem stałym, wodnym roztworem rozcieńczalników alkoholowych dostarczającym nie więcej niż 25% alkoholu i wody w ilości większej niż ilości alkoholu, albo wod , która w przypadkach, gdy jest jedynym rozcieńczalnikiem, powinna stanowic co najmniej 10% wagowych wymienionego preparatu.

30h (P. 137994) 5. 01. 1970.

Godo Shusei Kabushiki Kaisha, Tokio, Japonia, (Mitsuo Shimamura, Shunicki Onuma, Hideo Amano).

Sposób wytwarzania proteazy zasadowej na drodze bakteriologicznej, znamienny tym, że stosuje się hodowlą bakterii należących do *Bacillus licheniformis*, zdolnych do wytwarzania proteazy zasadowej na zwykłych pożywkach, w celu nagromadzenia tej proteazy w otrzymanym bulionie z hodowlą i wyodrębnia ją z tego bulionu w znany sposób.

30h

<P. 142165)

20. 07. 1970.

Śląska Akademia Medyczna, Katowice, (Stanisław Scheller, Zbigniew Paradowski, Kornel Ludyga).

Preparat antybakteryjny, zwłaszcza do pielęgnacji i ochrony skóry, przed pierwotnymi i wtórnymi zakażeniami drobnoustrojowymi, znamienny tym, że zawiera ekstrakt kitu pszczelego od 0,1 do 10% w nośnikach mineralnych lub organicznych.

Sposób otrzymywania preparatu antybakteryjnego w postaci kremu wg zastrz. 1, znamienny tym, że składnik A zawierający 20 g wosku pszczelego białego, 3,5 g ceryzyny białej, 6 g stearyny kosmetycznej i 4 g olbrotu stapia na parownicy porcelanowej na łaźni wodnej w temperaturze wrzenia wody, a po stopieniu wlewa do moździerza porcelanowego i dodaje składnik B, zawierający 92 g oleju wazelinowego białego i 12 g stearynianu trójetanolaminy, mieszając do oziębnienia i dodaje się porcjami składnik C, zawierający 60 ml dwuprocentowego boraksu oraz do tak przygotowanego nośnika dodaje się 2 g ekstraktu kitu pszczelego.

30h

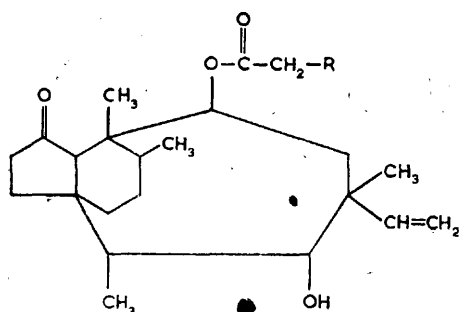
(P. 142186)

20. 07. 1970.

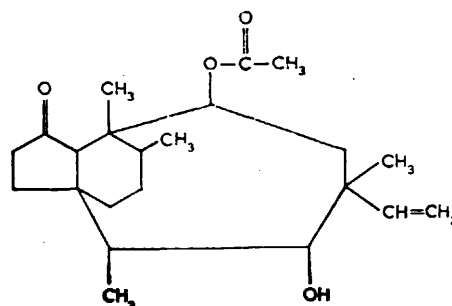
Pierwszeństwo: 21. 07. 1969 - Austria.

Biochemie Gesellschaft m. b. H., Wien, Wiedeń, Austria, (Franz Knauseder, Ernst Brandi).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych pleur o-mutyliny o wzorze 1, w którym R oznacza grupę $\text{CH}_3-(\text{CH}_2)_7-\text{CH}=\text{CH}-(\text{CH}_2)_7-\text{COO}-$, $\text{CH}_3-(\text{CH}_2)_4-\text{CH}=\text{CH}-\text{CH}_2-\text{CH}=\text{CH}-(\text{CH}_2)_7-\text{COO}-$, $\text{CH}_3-(\text{CH}_2)_9-\text{CH}=\text{CH}-(\text{CH}_2)_7-\text{COO}-$ lub atom wodoru, znamienny tym, że w przypadku wytwarzania związków o wzorze 1, w którym R posiada wyżej podane znaczenie, prowadzi się hodowlę przy użyciu drobnoustroju z gatunku *Clitopilus passeckerianus* (Pil.) Sing. (NRRL 3100) lub jego wariantu (NRRL 3279), z gatunku *Clitopilus prunulus* (Scop. ex Fr.) Kummer (NRRL 3473), jak również z gatunku *Clitopilus pinsitus* (Fr.) ss. Romagn. Joss (NRRL 3474) albo ich wariantów lub mutantów, w wodnej pożywce zawierającej źródła węgla i azotu, albo w przypadku wytwarzania 14-dezoksy-14-acetoksymutyliny o wzorze 1a enzymatycznie acetyluje się mutylinę za pomocą drobnoustroju z gatunku *Clitopilus passeckerianus* (Pil.) Sing. (NRRL 3100) lub jego wariantu (NRRL 3279) z gatunku *Clitopilus prunulus* (Scop. ex Fr.) Kummer (NRRL 3473), jak również z gatunku *Clitopilus pinsitus* (Fr.) ss. Romagn. Joss (NRRL 3474), względnie ich wariantów lub mutantów lub też wyciągów enzymatycznych, względnie wysuszonych grzybní tych drobnoustrojów w płynnej pożywce zawierającej źródła azotu i węgla.

WZÓR 1

WZÓR 1a

30h

(P. 142312)

27. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 28. 07. 1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Blendax-Werke R. Schneideru. Co., Mainz, NRF.

Środki do pielęgnacji zębów i jamy ustnej składające się z używanych zwykle materiałów podstawowych i dodatkowych, znamienny tym, że zawierają enzymy w miarko rozdrobnionych substancjach nierozpuszczalnych w wodzie lub wprowadzone do takich substancji.

31b¹

(P. 144338)

10. 11. 1970.

Przedsiębiorstwo Dostaw Materiałów Odlewniczych, Katowice, (Jerzy Peteja, Czesław Smiech).

Spoivo do form i rdzeni odlewniczych wykonywanych na bazie piasku kwarcowego, zawierające znane oleje organiczne, żywice i rozpuszczalniki, znamienny tym, że zawiera do 90% bitumów dmuchanych i/lub asfaltów dmuchanych w stosunku wagowym do ogólnej ilości składników pokrycia.

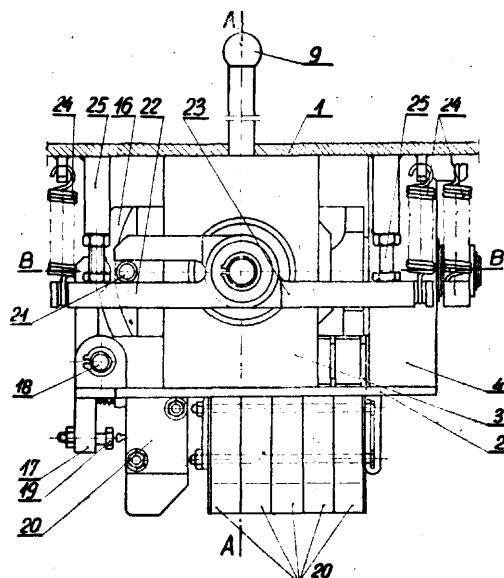
31b¹

(P. 144613)

25. 11. 1970.

Fabryka Maszyn Odlewniczych, Kraków, (Stanisław Chudy).

Jednodźwigniowy mechanizm niezależnego sterowania dwóch ruchów w szczególności do sterowania ruchem głowicy narzucarki formierskiej, znamienny tym, że sterująca dźwignia (9) osadzona obrotowo na sworzniu (8), którego końce zamocowane są w ramce I (5) posiadającej czop (6), usytuowany prostopadle

do geometrycznej osi sworznia (8), założyskowany obrotowo we wsporniku (4), przy czym na czopie (10) stanowiącym przedłużenie sterującej dźwigni (9) osadzone jest obrotowo, wygięte ramię (12), z którym połączona jest obrotowo za pomocą czopa (13) ramka II (14) zamocowana wahliwie na czopie (15) we wsporniku (3), a jednocześnie na ramkach I i II (5, i 14) umieszczone są krzywki (16), na których opierają się końce dźwigni (17) osadzonych na sworznach (18) w korpusie mechanizmu, przy czym drugie końce tych dźwigni posiadają regulowane styki (19), naprzeciw których umocowane są znane handlowe przełączniki migowe (20).

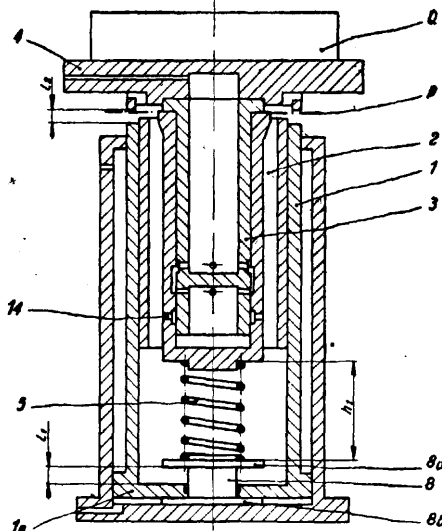
31b¹

(P. 148284)

20. 05. 1971.

Dolnośląskie Zakłady Metalurgiczne „DOZAMET” Przedsiębiorstwo Państwowe, Nowa Sól, (Wiktor Sołiński).

Pneumatyczna formierka prasująca i/lub wstrząsająca o drganiach amortyzowanych, zawierająca układ wstrząsowy osadzony na jednej lub większej liczbie sprężyn wewnątrz tłoka prasującego, znamienne tym, że ma kompensacyjne podparcie dla sprężyny (5) lub sprężyn podpierających układ wstrząsowy (2, 3), przy czym kompensacyjne podparcie sprężyny ma postać, np. nurnika (8), osadzonego w przelotowym otworze w dnie tłoka prasującego (1) i zaopatrzonego w kołnierze oporowe (8a i 8b), które utrzymują skok nurnika w odpowiednim przedziale, mianowicie takim, że po uniesieniu tłoka prasującego do górnego położenia i przygotowaniu formierki do operacji równoczesnego prasowania i wstrząsania, nurnik opada do położenia dolnego, przy którym w sprężynie panuje stan naprężenia co najwyżej równy stanowi naprężenia, jaki powstanie w niej, gdy formierkę przygotowuje się do operacji wstrząsania.

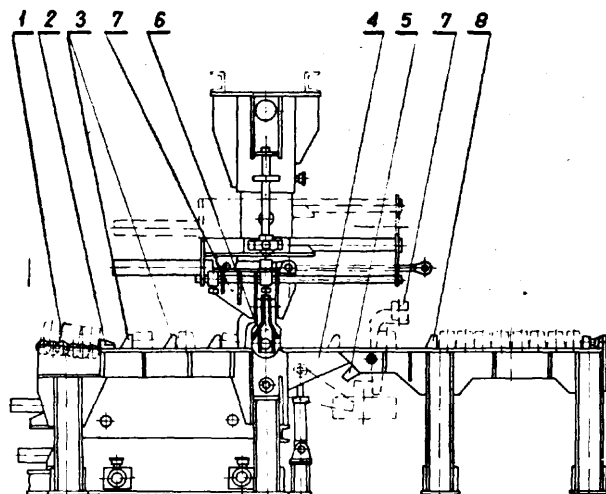
31b²

(P. 144607)

25. 11. 1970.

Biuro Projektów Przemysłu Metali Nieżelaznych „Bipromet”, Katowice, (Jan Podgórski, Stanisław Ciuś, Konstanty Mzyk).

Urządzenia do segregacji wlewków stosowane w odlewniach, a zwłaszcza w metalurgii miedzi, znamienne tym, że rama (1) do której przylega samotok zakończony odbojnicą (2) jest wyposażona w obrotowe zabieraki (3) współpracujące z zapadnią (4) i amortyzującą dźwignią (5) oraz mimośrodowo osadzonymi obrotowymi kleszczami (6), ruchomym hakiem (7) i przesuwными zaczepami (8).

31b²

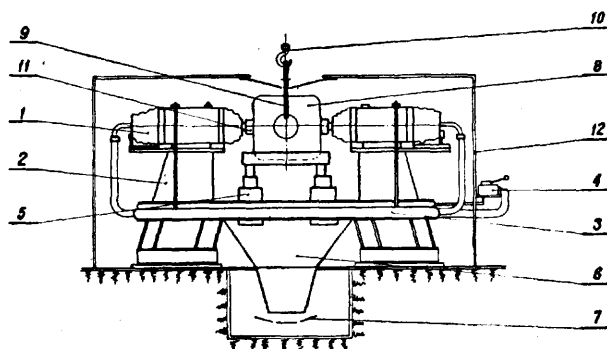
(P. 144812)

4. 12. 1970.

Zakłady Mechaniczne „Ursus”, Ursus, (Henryk Jędrys, Aleksander Łazarewicz).

Sposób wybijania masy rdzeniowej z odlewów, znamienne tym, że odlew (8) podwieszony na zawieszce (9) poddaje się uderzeniom za pomocą szczęk (11) wibratorów (1) ustawionych w kierunku do odlewu (8), przy czym wibratory ustawia się współosiowo z dwóch lub czterech stron odlewu.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że pomiędzy wibratorami (1) umieszczone jest wahliwe gniazdo (5) a pod nim zsyp (6), którym wybita masa rdzeniowa kierowana jest na przenośnik taśmowy (7).

31b³

(P. 144321)

9. 11. 1970.

Fabryka Wyrobów z Proszków Spiekanych, Łomianki, (Ryszard Folo, Jerzy Senderowski).

Sposób spiekania wyprasek z proszku żelaza z dodatkami grafitu i innych dodatków stopowych, znamienne tym, że temperatura dyfuzji t_2 objęta jest zakresem od 910°C do 1100°C, przy czym rozkład temperatury w komorze spiekania musi umożliwiać dyfuzję węgla do żelaza gamma zanim nastąpi całkowite spiekanie.

31b³

(P. 144741)

2. 12. 1970.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Urzędów Chemicznych, Kraków, Polska, (Aleksander Cyunczyk).

Sposób wytwarzania proszków metali zawierających nierozpuszczalną fazę dyspersyjną tlenku aluminium lub tlenku magnezu, znamienne tym, że do roztworu wodnego soli wytrącanych metali wprowadza się proszki aluminium lub proszki magnezu powierzchniowo utlenione.

31b^a

(P. 144757)

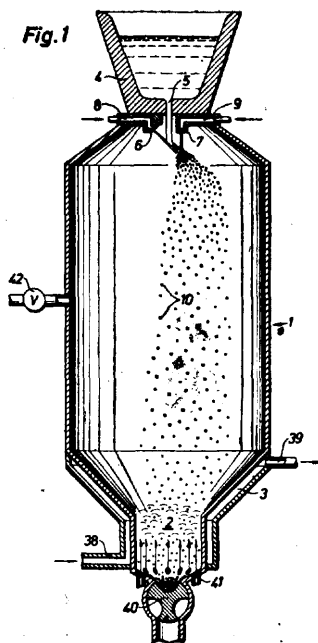
2. 12. 1970.

Pierwszeństwo: 3. 12. 1969 - Szwecja.

Stora Kopparbergs Aktiebolag, Falun, Szwecja, (Sven Hjalmar Backström, Per Hellman).

Sposób wytwarzania proszków przez rozpylanie stopionego materiału wyjściowego za pomocą strumienia płynu rozpylającego, zwykle w postaci gazu, cieczy lub ich mieszaniny, kierowanego pod wysokim ciśnieniem na strumień stopionego metalu, znamienny tym, że dwa płaskie strumienie takiego samego płynu rozpylającego kieruje się z dwóch przeciwnych stron na strumień ciekłego metalu, przy czym strumienie te skierowuje się względem siebie pod kątem 25 do 60° a pierwszy strumień płynu rozpylającego kieruje się pod kątem 30 do 60°, korzystnie 40 do 45° w stosunku do początkowego kierunku wypływu strumienia metalu i doprowadza się do przecięcia obu strumieni płynu rozpylającego ze strumieniem ciekłego metalu w takiej odległości od siebie, aby strumień ciekłego metalu pod wpływem energii kinetycznej strumienia płynu rozpylającego zdążył zmienić swój kierunek na kierunek zgodny z kierunkiem przepływu tego pierwszego strumienia tworząc na jego powierzchni warstwę przynajmniej częściowo rozdzieloną na swobodne kropelki, zanim strumień metalu ciekłego, pozostając jeszcze w stanie nie zakrzepłym, osiągnie miejsce przecięcia obu strumieni płynu rozpylającego gdzie zostaje ostatecznie rozpylony na drobne cząstki, które po zestaleniu tworzą proszek. ■

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1 do 14, znamienne tym, że zawiera każdą odlewniczą (4) wyposażoną w przynajmniej jeden otwór spustowy (5) oraz w dwie dysze szczelinowe (6, 7) rozmieszczone równolegle do siebie po dwóch przeciwległych stronach otworu spustowego (5), z których pierwsza dysza (6) jest tak skierowana względem osi symetrii otworu spustowego (5), że jej płaszczyzna symetrii tworzy z tą osią kąt od 30 do 60° podczas gdy druga dysza (7) jest skierowana tak, że jej płaszczyzna symetrii tworzy z płaszczyzną symetrii pierwszej dyszy kąt 25 do 60°, przy czym oś symetrii otworu spustowego (5) przecina płaszczyznę symetrii pierwszej dyszy (6) w odległości od miejsca wzajemnego przecięcia się płaszczyzn symetrii tych dysz nie mniejszej niż dwukrotna średnica otworu spustowego (5).

31b^a

(P. 144797)

4. 12. 1970.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Urzędów Chemicznych, Kraków, (Aleksander Cyunczyk).

Sposób wytwarzania wysokoporowatych spieków z włókien metalowych, ceramicznych i metalowo-ceramicznych, znamienny tym, że tkaninę z włókien organicznych nasycy się albo pokrywa związkami metalu ulegającym rozkładowi na tlenek, lub kilkoma związkami różnych metali, po czym formuje się w wielowarstwowe pakiety przez układanie względnie nawijanie, wyżarza w atmosferze redukującej w przypadku spieków metalowych i metalowo-ceramicznych lub bez stosowania atmosfery ochronnej w przypadku spieków ceramicznych.

32a

(P. 135241)

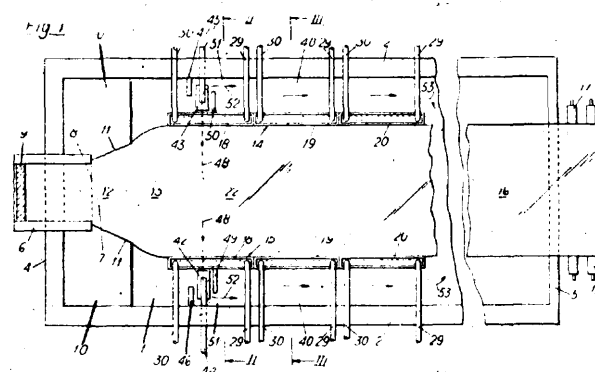
5. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 12.08. 1968 - Wielka Brytania.

Pilkington Brothers Limited, Liverpool, Wielka Brytania (George Alfred Dickinson).

Sposób wytwarzania szkła pływającego, w którego przebiegu ciekłe szkło zostaje doprowadzone do kąpieli z ciekłego metalu i może rozpuścić się na boki na kąpieli, przy czym płynący na boki strumień szkła posuwający się do przodu, zostaje zatrzymany, gdy szkło osiągnie z góry ustaloną grubość, znamienny tym, że wywołuje się poprzeczny przepływ ciekłego metalu (48) pod szkłem w okolicy miejsca, gdzie nastąpiło zatrzymanie rozprzestrzenia się szkła na boki, i że zgodny z prądem strumień ciekłego metalu ogranicza się na bokach kąpieli, przy czym może nastąpić rozproszczenie ograniczonych strumieni ciekłego metalu w miejscu kąpieli, które położone jest dalej z prądem (53).

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1, które składa się ze zbiornika, w którym umieszczona jest kąpiel z ciekłego metalu, elementów do doprowadzenia szkła do kąpieli z regulowaną prędkością, i posuwania szkła wzdłuż kąpieli jako ciekłej warstwy, która może rozprzestrzeniać się na boki na powierzchni kąpieli, oraz z osłon ograniczających, wykonanych z materiału nie ulegającego zwilżaniu stopionym szkłem, które to osłony umieszczone są w odstępie od bocznych ścian zbiornika i przenikają powierzchnię kąpieli, tak iż zatrzymują one rozprzestrzenianie się szkła na boki, a następnie ograniczają z boków posuwające się szkło, znamienny tym, że pierwszy segment (18) osłon ograniczających umieszczony jest w odstępie od spodu zbiornika (3), a osłony ograniczające rozciągają się na dalszej części ich długości (19, 20) aż do spodu zbiornika (3) w celu utworzenia kanałów (40) biegnących po jednej i drugiej stronie kąpieli, które są oddzielone od środkowej części kąpieli, wzdłuż której posuwa się warstwa szkła (22) przy czym przewidziane są urządzenia (42, 43) do odciągania gorącego ciekłego metalu z części środkowej kąpieli, pod pierwszymi segmentami (18) osłon ograniczających i skierowania utworzonych w ten sposób strumieni ciekłego metalu (48) wzdłuż bocznych kanałów (40) dla późniejszego rozproszczenia ich w kąpiel.

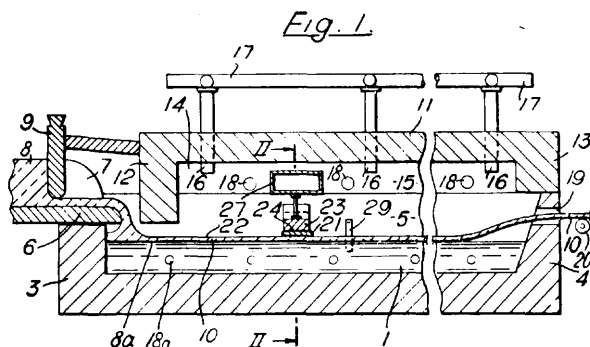
32a (P. 135428) 19.08.1969.

Pierwszeństwo: 30. 08. 1968 - Wielka Brytania.

Pilkington Brothers Limited, Liverpool, Wielka Brytania, (Albert Robinson, Jack Lawrenson, Edward Russell Ormesher).

Sposób wytwarzania szkła płaskiego, w którym powierzchnia szkła styka się z roztopionym materiałem, znamienne tym, że roztopiony materiał przylega do elementu ustalającego, **usytuowanego** w pobliżu powierzchni szkła oraz, że temperatura roztopionego materiału jest regulowana niezależnie od temperatury szkła w celu wywołania wymiany ciepła z powierzchnią szkła.

Urządzenie do stosowania sposobu wytwarzania szkła według zastrz. 1, składające się z urządzenia do podtrzymywania szkła oraz z regulatorów termicznych, połączonych z urządzeniem do podtrzymywania szkła, służących do regulowania temperatury unoszonego szkła, znamienne tym, że ma element ustalający do ustalania położenia na powierzchni szkła roztopionego materiału przylegającego do tego elementu, przy czym ten element jest osadzony w taki sposób, że znajduje się w pobliżu powierzchni szkła poddawanej **obróbce**, oraz urządzenie do regulowania temperatury elementu ustalającego niezależnie od temperatury szkła w taki sposób, aby wywołać regulowaną wymianę ciepła z powierzchnią szkła

32b (P. 135780) 11.09.1969.

Pierwszeństwo: 12. 09. 1968 - Luksemburg,
25. 06. 1969 - Wielka Brytania.

Glaverbel, Watermael-Boitsfort, Belgia, (Emile Plumet).

Sposób obróbki przedmiotów szklanych lub materiałów wiotkryształnych, według którego nakłada się co najmniej jedną warstwę na dany przedmiot, znamienne tym, że powoduje się przedostawanie co najmniej jednej substancji do co najmniej jednej części tego przedmiotu za pomocą co najmniej jednego środowiska stykowego, przy czym kontroluje się temperaturę w czasie przenikania substancji do przedmiotu, i po jej dostaniu się do przedmiotu, tak, że wywołuje się **lub** zwiększa naprężenia powierzchniowe w obrabianej części przedmiotu i że nakłada się na przedmiot co najmniej jedną warstwę na co najmniej jedną część wykazującą takie naprężenia powierzchniowe.

32a (P. 135781) 11.09.1969.

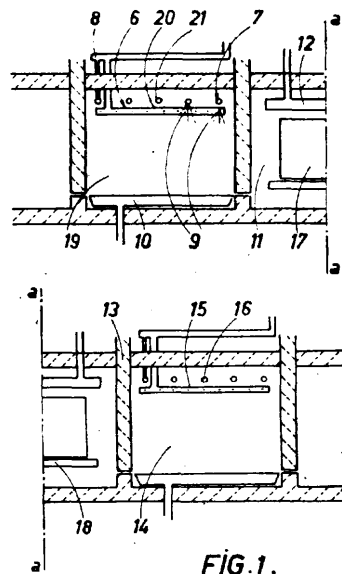
Pierwszeństwo: 12. 09. 1968 - Luksemburg, 25. 06. 1969 - Wielka Brytania.

Glaverbel, Watermael Boitsfort, Belgia, (Lucien Leger).

Sposób obróbki materiałów szklanych, wiotkryształnych, ceramicznych lub skalnych, przy czym materiały te hartowane chemicznie w taki sposób, że powierzchnia zewnętrzna przedmiotu posiada naprężenia powierzchniowe, znamienne tym, że materiał chemicznie hartowany poddaje się następnie dodatkowej obróbce polegającej na zdjęciu górnej warstwy

materiału, znajdującego się w stanie naprężenia powierzchniowego.

Urządzenie do wykonywania sposobu według którego, z zastrz. 1—23, znamienne tym, że zawiera element, zraszający czynnikiem trawiącym, zbiornik do zbierania czynnika trawiącego, spływającego z obrabianego materiału, oraz wspornik do podtrzymywania materiału obrabianego w strefie działania elementu zraszającego.

32a (P. 135782) 11.09.1969.

Pierwszeństwo: 12. 09. 1968 - Luksemburg.

Glaverbel, Watermael Boitsfort, Belgia, (Emile Plumet).

Sposób zmian własności fizycznych i/lub chemicznych materiałów szklanych, wiotkryształnych, ceramicznych lub skalnych, w którym co najmniej część materiału szklanego, wiotkryształnego, ceramicznego lub skalnego jest wzmacniana przez doprowadzenie do kontaktu co najmniej części materiału z czynnikiem ciekłym, z którego co najmniej jedna substancja przechodzi do materiału, co powoduje naprężenia powierzchniowe lub ich zwiększenie w tej części materiału, znamienne tym, że czynnik ciekły jest doprowadzany do materiału w sposób ciągły i spływa wzdłuż jednej lub wielu powierzchni tego materiału.

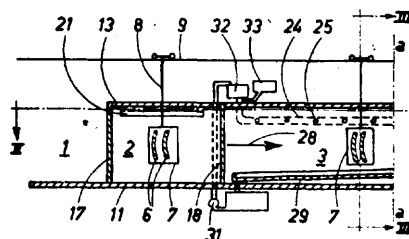
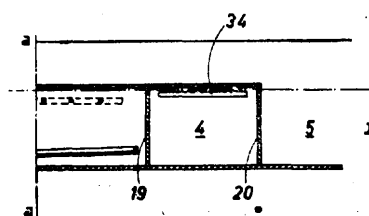

FIG. 1.

Urządzenie do stosowania sposobu według co najmniej jednego z zastrz. od 1—18, znamienne tym, że **ma co najmniej jedną głowicę**, przystosowaną do zaopatrywania w sposób ciągły w ciekły czynnik do obróbki, pojemnik, przeznaczony do odbierania substancji po jej **spłynięciu** wzdłuż powierzchni materiału oraz **ma urządzenie do utrzymywania materiału** w zakresie działania głowicy.

32a (P. 135798) 12. 09. 1969.

Pierwszeństwo: 12. 09. 1968 - Luksemburg;
15. 08. 1969 - Wielka Brytania.

Glaverbel, Watermael-Boitsfort, Belgia, (Emile Plumet, François Tousaint).

Sposób zmian własności przedmiotów ze szkła, materiału vitrokryształicznego, ceramicznego lub skalnego przez dyfuzję co najmniej jednej substancji, pochodzącej ze środowiska kontaktowego zawierającego stopiony azotan, znamienne tym, że dyfuzję tę prowadzi się przynajmniej w części podczas zetknięcia środowiska kontaktowego z CO_2 .

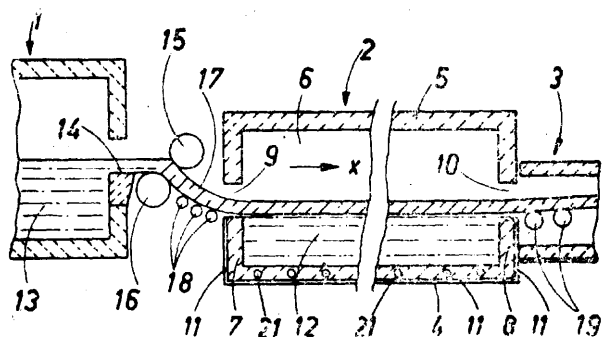
32a (P. 136171) 3. 10. 1969.

Pierwszeństwo: 4. 10. 1968 - Luksemburg,
5. 09. 1969 - Wielka Brytania.

Glaverbel, Watermael-Boitsfort, Belgia, (Edgard Brichard).

Piec do obróbki szkła płynącego po kąpieli ciekłej, zawierający zbiornik ze ścianą z materiału ogniotrwałego i co najmniej jeden przewód, umożliwiający krążenie ciekłego czynnika z jednego miejsca do innego, umieszczony w ścianie zbiornika, znamienne tym, że co najmniej część tego przewodu stanowi wgłębienie, pozbawione obudowy, znajdujące się w ogniotrwałej ścianie zbiornika dla umożliwienia krążenia ciekłego czynnika.

Sposób obróbki szkła płynącego po kąpieli ciekłej według co najmniej jednego z zastrz. 1—14 znamienne tym, że oddziałuje się na temperaturę w zbiorniku pieca przez wytwarzanie krążenia ciekłego czynnika w co najmniej jednym przewodzie w ścianie zbiornika w bezpośrednim zetknięciu się z materiałem ogniotrwałym, tworzącym ścianę zbiornika.

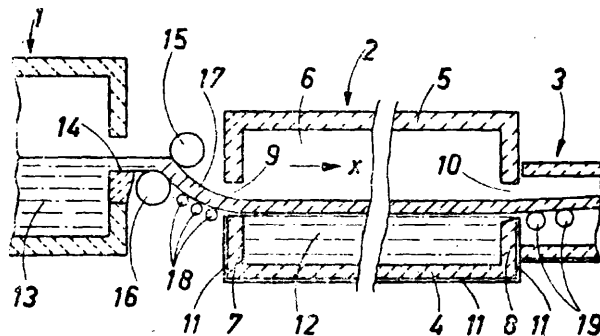
32a (P. 136173) 4. 10. 1969.

Pierwszeństwo: 4. 10. 1968 - Luksemburg,
5. 09. 1969 - Wielka Brytania.

Glaverbel, Watermael-Boitsfort, Belgia, (Gustave Javaux).

Piec do obróbki szkła przez płynięcie na kąpieli z roztopionego materiału, w którym kadź, zawierająca kapiel, posiada elementy ogniotrwałe, podatne na wydzielenie fazy szklistej, lżejszej od materiału roztopionego, w temperaturze osiąganey podczas pracy pieca, znamienne tym, że posiada przynajmniej jedną stałą osłonę metalową, umieszczoną przynajmniej pomiędzy częścią elementów ogniotrwałych a górną powierzchnią kąpieli.

Sposób obróbki szkła przez płynięcie na kąpieli z roztopionego materiału w kadzi, zawierającej elementy ogniotrwałe, podatne na wydzielenie fazy szklistej, lżejszej od materiału roztopionego w temperaturze osiąganey podczas przebiegu procesu, znamienne tym, że chroni się przed przenikaniem fazy szklistej przynajmniej część tego materiału roztopionego za pomocą przynajmniej jednej stałej osłony metalowej.

32a (P. 136174) 4. 10. 1969.

Pierwszeństwo: 4. 10. 1968 - Luksemburg.

Glaverbel, Watermael-Boitsfort, Belgia, (Gustave Javaux).

Piec znamienne tym, że przynajmniej jedna ściana pieca **ma co najmniej jedną kształtkę ogniotrwałą**, zamocowaną do konstrukcji obudowy za pomocą co najmniej jednej kotwy, przechodzącej przez tę kształtkę na **wylot**, tak, że tworzy przewód poprzez co najmniej jeden otwór przelotowy wykonany w tej kształtce.

Sposób według co najmniej jednego z zastrz. 1—23 znamienne tym, że w otworze lub otworach przelotowych krąży czynnik o temperaturze zasadniczo różnej od temperatury płaszczyzn ograniczających ten otwór lub otwory w celu wywierania działania termicznego zasadniczo niejednolitego wzdłuż omawianego otworu lub otworów przelotowych dla kondycjonowania cieplnej powierzchni wewnętrznej co najmniej części pieca.

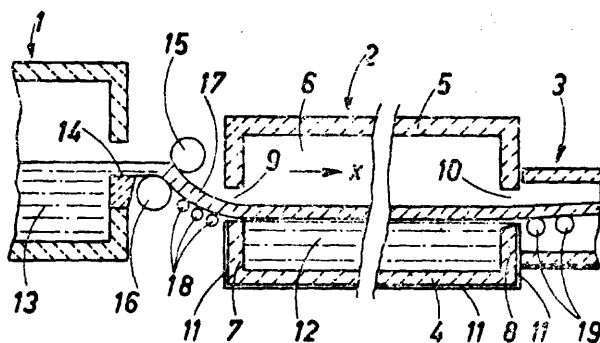

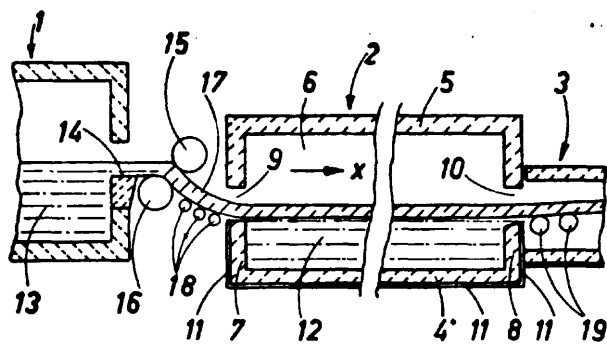
Fig. 1.

32a (P. 136544) 27. 10. 1969.

Pierwszeństwo: 30. 10. 1968 - Luksemburg, 8. 10. 1969 - Wielka Brytania.

Glaverbel Watermael - Boitsfort, Belgia, (Edgard Brichard, Joseph Declaye).

Kadź pieca do obróbki szkła na kąpieli ze stopionego materiału, znamienne tym, że przynajmniej jedna ściana pieca zawiera przynajmniej jeden element ogniotrwały, który na przynajmniej jednej części powierzchni skierowanej do wnętrza kadzi ma przylegającą powłokę ogniotrwałą, której skład jest różny od składu pokrywającego element ogniotrwały.

32a

(P. 138064)

8. 01. 1970.

Pierwszeństwo: 8. 01. 1969, 24. 06. 1969 - Wielka Brytania.

Pilkington Brothers Limited, Liverpool, Wielka Brytania, (David George Giddings, David Duncan Surphy).

Sposób hartowania szkła ogrzewanego do temperatury bliskiej mięknięcia, znamienny tym, że ogrzane szkło jest hartowane przez wymianę ciepła z olejem utrzymywanym w temperaturze poniżej temperatury zapłonu oleju, który jest zmieszany w proporcji ciężarowej od 0,01% do 0,07% z cieczą posiadającą temperaturę wrzenia niższą aniżeli temperatura zapłonu oleju.

32a

(P. 138065)

8. 01. 1970.

Pierwszeństwo: 8. 01. 1969, 24. 06. 1969 - Wielka Brytania.

Pilkington Brothers Limited, Liverpool, Wielka Brytania, (Dawid George Giddings, Douglas Twist).

Sposób hartowania cienkiego szkła o grubości w zakresie 0,5 do 2,5 mm, obejmujący ogrzewanie szkła do temperatury bliskiej jego temperatury mięknięcia, znamienny tym, że gorące szkło chłodzi się olejem, którego lepkość mieści się w zakresie 300 do 1000 centystoków przy 38°C a temperatura zapłonu w zakresie 220°C do 310°C, podczas gdy temperatura oleju jest utrzymywana w zakresie 150°C do 240°C, przy czym w szkłe wzbudza się stosunek powierzchniowego naprężenia ściskającego do środkowego naprężenia rozciągającego w zakresie 1,5 : 1 do 3,5 : 1.

32a

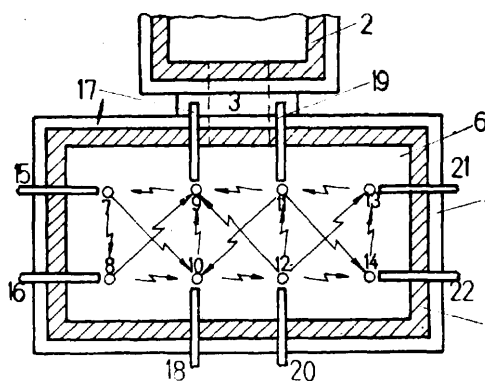
(P. 142153)

18. 07. 1970.

Institut für Wärmetechnik und Automatisierung der Silikathüttenindustrie, Jena - Burgau, NRF.

Sposób topienia i klarowania szkła w wannie wytopowej, składającej się z przestrzeni topliwej i przestrzeni wyrobowej, połączonych jednym lub kilkoma kanałami przepływowymi, przy którym prąd elektryczny przepuszczany jest przez topioną masę przez poziomo i/lub pionowo ułożone elektrody i proces topienia przebiega w dół od zestawu pokrywającego powierzchnię, znamienny tym, że zależnie od topliwości szkła, 30 do 70% całkowitej energii przy szklach trudno topliwych na przykład borowo-krzemowych i aluminio-borowo-krzemowych, a do 40% całkowitej energii przy szklach łatwo topliwych, jak alkaliczne i ołowiowe, doprowadza się do przestrzeni klarowania i, że roztopioną masę na całej głębokości kąpieli bezpośrednio przed każdą przestrzenią przepływową podgrzewa się silniej niż w sąsiednich przestrzeniach.

Wanna wytopowa do wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że posiada jedną lub więcej grup grzejnych, które składają się z czterech lub więcej elektrod pionowych (7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14) zawsze w ilości parzystej połączonych równolegle z przynależnymi do nich elektrodami poziomymi (15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22).

32a

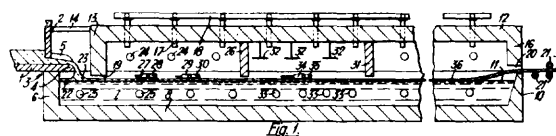
(P. 142334)

28. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 28. 07. 1969 - Wielka Brytania.

Pilkington Brothers Limited, Liverpool, Wielka Brytania, (George Alfred Dickinson, Harold Charnock).

Sposób wytwarzania płaskiego szkła, znamienny tym, że kolejno dostarcza się stopione szkło z kontrolowanym przepływem masy na powierzchnię kąpieli stopionego metalu, na kąpieli tworzy się szklana taśma, do taśmy przykładają się siłę ciągnącą, która przesuwając taśmę wzdłuż kąpieli i wyładowuje się szklaną taśmę z kąpieli z taką samą prędkością przepływu masy i ze zwiększoną prędkością końcową, przy czym przesuwając taśmę szklaną poddaje się warunkom temperatury, w których szkło pozostaje w stanie, w którym można je deformować, w podłużnym obszarze taśmy, w którym zmniejsza się grubość i szerokość szkła gdy jego prędkość wzrasta do wspomnianej prędkości końcowej, co jest scharakteryzowane przez siły regulujące działające na szkło w stanie, w którym można je deformować, które to siły zapewniają, rozkładając się wzdłuż wspomnianego obszaru taśmy, progresywną kontrolę działania zmniejszania szerokości i grubości wywieranego przez siłę ciągnącą i w ten sposób dając w wyniku stopniowe zmniejszenie grubości i szerokości taśmy do pożądaných rozmiarów.

32b

(P. 120333)

2. 05. 1967.

Pierwszeństwo: 18. 05. 1966 - Luksemburg.

Glaverbel, Bruksela, Belgia, (Emile Plumet, Lucien Leger, José Lelong).

Szyba ciepłochronna o zmienionych właściwościach optycznych i sposób jej wytwarzania, polegający na naniesieniu cienkiej warstwy metalu o przezroczystości większej w świetle widzialnym niż w podczerwieni, zwłaszcza złota, miedzi, srebra, nałożonej na przezroczyste podłoże, znamienny tym, że cienką warstwę metalu łączy się z cienkimi przezroczystymi warstwami dielektrycznymi, utworzonymi ze składników metalowych, przy czym liczba warstw dielektrycznych nie przekracza dwóch, a zespół warstw stanowi interferencyjny filtr odbijający i/lub przewodzący wybraną część światła widzialnego.

32b

(P. 126577)

22. 04. 1968.

Pierwszeństwo: 27. 04. 1967 - Luksemburg, 19. 03. 1968 - Wielka Brytania.

Glaverbel S. A., Watermael-Boitsfort, Belgia, (Lucien Leger, José Lelong).

Sposób zwiększania własności wytrzymałościowych przedmiotu ze szkła lub materiału szklanokrzystalicznego, w którym przedmiot pokrywa się twardą powłoką poddawaną chemicznej modyfikacji przez zetknięcie z co najmniej jednym ośrodkiem zawierającym jony, których promień jest większy niż promień jonu tlenu, znamienny tym, że nakłada się na przedmiot powłokę zawierającą związek metalu, którego anion ma promień jonu mniejszy niż promień jonu ośrodka, z którym powłoka zostaje zetknięta i którego promień jonu jest większy niż promień atomu tlenu, i/albo zawierającą element metaliczny.

32b

(P. 135284)

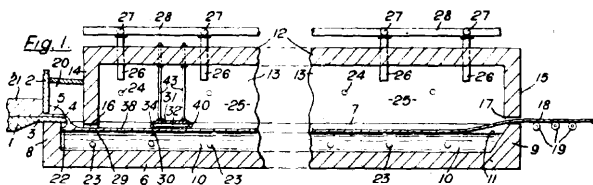
7. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 16. 08. 1968 - Wielka Brytania.

Pilkington Brothers Limited, Liverpool, Wielka Brytania, (Dawid Gordon Loukes, Alan Edwards).

Eposób wytwarzania szkła o określonych właściwościach, w którym szkło kondycjonuje się cieplnie do temperatury, w której poddaje się je modyfikacji powierzchniowej, znamienny tym, że związek metalu w postaci pary kieruje się na powierzchnię gorącego szkła w atmosferze utleniającej i warunki utleniania reguluje się, ażeby ułatwić utlenianie związku metalu na powierzchni szkła, co powoduje wytworzenie tlenku metalu rozpuszczającego się w warstwie powierzchniowej szkła.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1, zawierające wannę z kąpielą z roztopionego metalu, nad którą utrzymuje się atmosferę ochronną, elementy do doprowadzania szkła do wanny i przesuwania go wzdłuż niej z regulowaną prędkością, oraz termoregulatory do utrzymywania dostatecznie wysokiej temperatury szkła zapewniającej jego podatność na modyfikację powierzchni, znamienny tym, że posiada zamknięcie otwarte od spodu umieszczone tuż nad przesuwającym się szkłem, ograniczające nad szkłem strefę obróbki oddzieloną od atmosfery ochronnej, pod którym to zamknięciem znajduje się urządzenie doprowadzające związek metalu w postaci pary do powierzchni gorącego szkła, elementy do utrzymywania wewnątrz zamknięcia atmosfery utleniającej, oraz elementy do odciągania zużytych par z zamknięcia.

34b

(P. 135334)

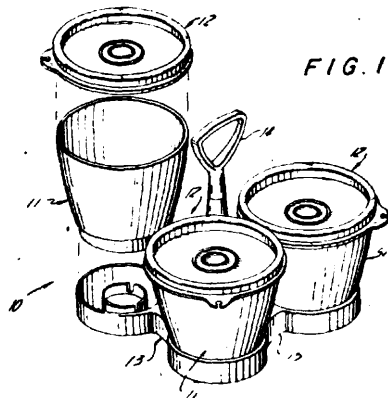
11. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 12. 08. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Dart Industries Inc. Los Angeles - Stany Zjednoczone Ameryki, (Herold Prescott Ashton, James Baldwin Swett).

Urządzenie do przechowywania i podawania artykułów żywnościowych, zwłaszcza przypraw i tym podobnych, z częścią dolną zawierającą centralny uchwyt oraz kubkowy pojemnik z zamknięciem, zamocowany na części dolnej w sposób możliwy do rozłączania, znamienny tym, że jest wykonane z tworzywa sztucznego, a dolna część posiada ramiona wsporcze (15) umieszczone wokół podstawy uchwytu (14), których osie leżące w jednej płaszczyźnie skierowane są na zewnątrz, przy czym zewnętrzne końce ramion wsporczych (15) mają części gniazdowe (22) dla kubkowych pojemników (11) umieszczonych w pobliżu podstawy uchwytu (14), posiadające ściankę spodnią (18) i ścianki boczne (19) zakończone kołnierzem obwodowym (20), przy czym pokrywki (12) pojemników (11) są wyposażone

w krawędź (21), która razem z kołnierzem obwodowym (20) tworzy zamknięcie nie przepuszczające wilgoci.

34b

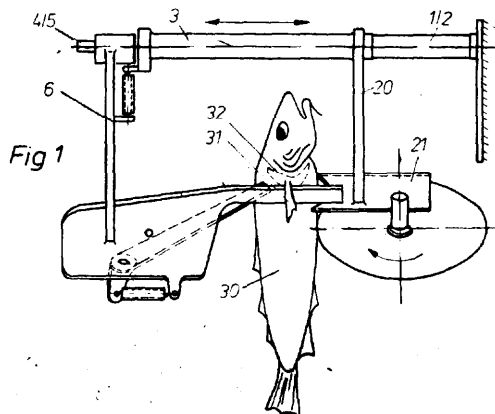
(P. 135426)

18. 08. 1969.

Nordischer Maschinenbau Rud. Baader Lübeck, NRF, (Franz Dohrendorf).

Sposób do uchwycenia ryby przy obróbce maszynowej w obrębie kości kołnierзовych, znamienny tym, że ryby przesuwane są z zewnątrz i pod naciskiem powłoki brzusznej, która jest centrowana na bokach symetrycznie do miejsca nacisku i wyrównana za pomocą ciśnienia działającego obustronnie na grzbiet ryby.

Urządzenie do uchwycenia ryby w obrębie kości kołnierзовych z parą równolegle umieszczonych i symetrycznie względem siebie obracających się prowadnic szynowych, znamienny tym, że w środku między prowadnicami szynowymi (16) (17) w pobliżu ich górnych krawędzi umieszczone jest ostrze centrujące (19) a naprzeciwko niego wewnątrz prowadnic szynowych znajduje się po jednej podporze grzbietowej otwierających się razem z prowadnicami szynowymi (33/34).

34b

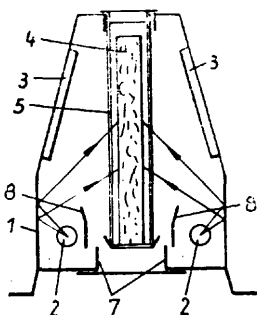
(P. 136291)

13. 10. 1969.

Pierwszeństwo: 28. 02. 1969 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

Eberhard Pässler, Drezno, NRD.

Elektryczny przyrząd do opiekania kromek chleba znamienny tym, że boczne ścianki obudowy (1, 10, 20, 30) tworzącej przestrzeń opiekania, zaopatrzone są w przezroczyste okienka (3, 13, 22, 23) do obserwacji kromki chleba podczas opiekania, przy czym elementy grzejne (2, 11, 21, 31) są tak rozmieszczone, że nie przesłaniają widoku kromki chleba, przy czym promieniowanie cieplne jest kierowane na kromki przez reflektory.

34b

(P. 142539)

5. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 13. 08. 1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Dart Industries Inc., Los Angeles, USA, (Harold Prescott Ashton, James Baldwin Sweett).

Sposób formowania środków spożywczych w postaci wielokolorowych krzepnących jadalnych substancji dających się formować, znamienny tym, że pierwszą jadalną substancją napienia się formę zaopatrzoną w skierowaną do wnętrza obniżoną część a następnie napienia się obniżoną część drugą jadalną substancją o innym kolorze dającą się formować, przy czym pozostawia się te substancje do momentu stwardnienia lub zamrożenia, a następnie wyjmują się uformowane substancje i wkłada się drugą uformowaną substancję w otwór wydrążony w pierwszej substancji.

Forma o wielokrotnym użyciu do stosowania sposobu według zastrz. 1 przeznaczona do lodów lub tego rodzaju środków spożywczych, że mogą być wprowadzane do formy w postaci materiałów dających się formować a następnie formowane do kształtu, który pozostaje niezmienny, przy czym ta forma jest wykonana z materiałów plastycznych, znamienna tym, że zawiera środkową formującą część (10) ukształtowaną od większego otworu (11) na jednym jego brzegu do mniejszego głównego otworu (12) na drugim jej brzegu a ponadto większy otwór (11) jest przystosowany do wyjmowania z formy materiału ukształtowanego w kształt stały, oraz wielokrotnie uszczelnioną pokrywę (15) zaopatrzoną w obniżoną część (21), obrzeże i podwójny uszczelniający układ, przy czym pierwszy uszczelniający układ jest umieszczony na obrzeżu tej wielokrotnie uszczelnionej pokrywy (15) i przystosowany do wodoszczelnego zamknięcia większego otworu (11) a drugi uszczelniający układ położony na obwodzie tej obniżonej części (21) jest przystosowany do wodoszczelnego zamknięcia mniejszego otworu (12) brzegowego po wyjęciu pokrywy (15) z większego brzegowego otworu, otworu (12).

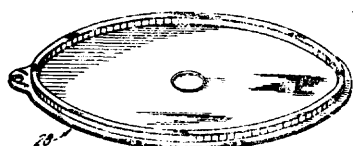
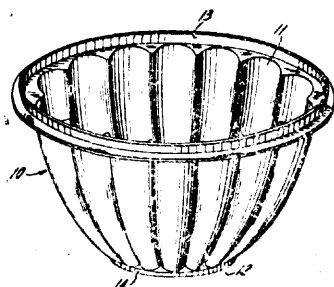

FIG. 1

34b

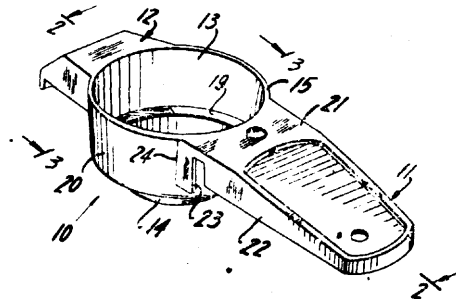
(P. 142541)

5. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 6. 08. 1969 — Stany Zjednoczone Ameryki.

Dart Industries Inc., Los Angeles, USA, (James Baldwin Sweett).

Rozdzielacz do jaj, znamienny tym, że zawiera korpus posiadający wiele szczelin w okolicy dolnej części i rączkę połączoną z korpusem, przy czym rączka ma górną powierzchnię i wystające do dołu kołnierze połączone integralnie, a kołnierz ma parę przeciwnych wybrań wykonanych w pobliżu korpusu.

34f

(P. 137653)

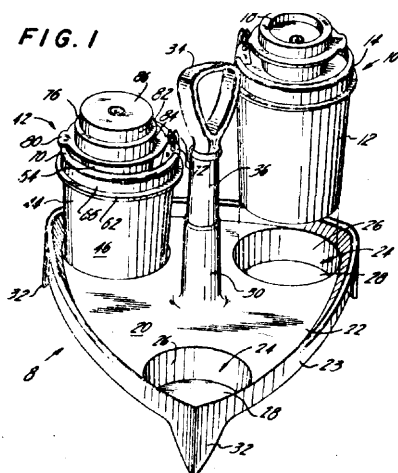
18. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 20. 12. 1968 — Stany Zjednoczone Ameryki.

Dart Industries Inc., Los Angeles, Stany Zjednoczone Ameryki, (James Baldwin Sweett).

Zestaw pojemnika do przypraw, znamienny tym, że składa się z naczynia (44) posiadającego co najmniej jeden otwór, zdejmowaną przykrywkę (76) dopasowaną do tego naczynia i jego otworu w celu szczelnego zamknięcia pojemnika, przy czym przykrywka ta posiada wystającą ku górze boczną ściankę (82) oraz wierzch (86) połączony z nią w taki sposób, że razem tworzą element w kształcie odwróconej filiżanki, w którym mieści się przynajmniej część odpowiedniego elementu do nabierania produktu jadalnego, który utrzymywany jest w takim położeniu, że nie styka się z produktem jadalnym, gdy naczynie jest szczelnie zamknięte przez element zamykający, a część elementu do nabierania produktu wystaje ponad otwór (60) i można ją wyjąć, gdy otwór nie jest zakryty.

FIG. 1

34f

(P. 135188)

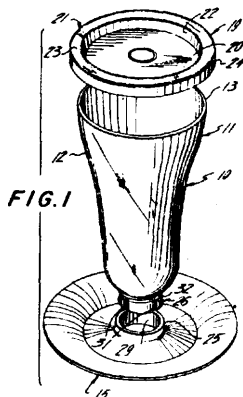
2. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 12. 08. 1968 — Stany Zjednoczone Ameryki.

Dart Industries, Inc., Los Angeles, USA, (Thomas Edmund Brown, James Baldwin Sweett).

Pucharek do przechowywania i podawania produktów spożywczych takich jak ochłodzone desery i podobne, znamienny tym, że składa się z umieszczonego

w górnej części właściwego pojemnika o kołowym przekroju poprzecznym, przy czym ścianki boczne pojemnika zakończone są kołowym obrzeżem dostosowanym do utworzenia w połączeniu z pokrywą zamknięcia nie przepuszczającego wilgoci, oraz z części w kształcie spodka, znajdującego się poniżej właściwego pojemnika i oddzielonej odeń szyjką, przy czym wspomniany spodek składa się z podstawy, wystającej na zewnątrz z dna wspomnianego pojemnika oraz z wygiętego na zewnątrz i ku górze kołnierza, wychodzącego z zewnętrznego obwodu wspomnianej podstawy i zakończonego zewnętrznym obrzeżem.

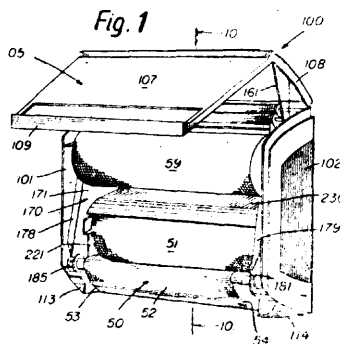
34k

(P. 137067)

24. 11. 1969.

Steiner Company Lausanne S. A. Lausanne, Szwajcaria, (Robert L. Steiner, Erwin B. Bahnsen).

Obudowa ręcznika z mechanizmem dozującym znamieną tym, że posiada mechanizm dozujący wewnątrz obudowy, który wydziela długość czystego ręcznika z zasobnika dostarczającego czysty ręcznik do pętli ręcznika wzdłuż linii wysuwania aż do położenia na zewnątrz obudowy, gdzie dostępna część pętli ręcznika jest wyciągana przez użytkownika; mechanizm zbierający wewnątrz obudowy zbierający zużytą pętlę ręcznika wzdłuż drogi powrotnej do zasobnika magazynującego brudny ręcznik wewnątrz obudowy; mechanizm napędowy współzaczający mechanizm rozdzielający i mechanizm zbierający znamieną tym, że w celu zachowania odpowiedniej długości ręcznika w pętli, mechanizm ten działa w zależności od długości ręcznika, zachowując stałą jego uprzednio określoną długość w pętli przez to, że w przypadku gdy ilość ręcznika w pętli jest za duża, mechanizm zbierający zbiera więcej ręcznika niż wydziela mechanizm wydzielający, natomiast gdy ilość ręcznika jest zbyt mała, mechanizm zbierający zbiera mniej ręcznika niż wydziela mechanizm wydzielający.

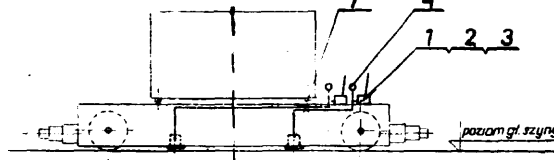
35b

(P. 144308)

7. 11. 1970.

Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut”, Gliwice, (Leonard Denkowski, Piotr Sandler).

Samopodnosząca się suwnica znamieną tym, że w czołownicy ma zainstalowany co najmniej jeden podnośnik (7) najkorzystniej hydrauliczny.

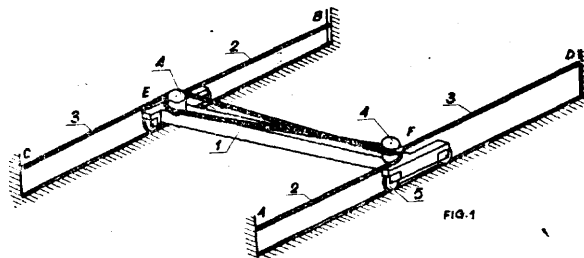
35b

(P. 144499)

19. 11. 1970.

Politechnika Warszawska Instytut Pojazdów, Warszawa, (Jerzy Madej, Jerzy Piotrowski).

Suwnica o stabilizowanym położeniu w torze znamieną tym, że jest wyposażona w linowy stabilizator położenia składający się z dwóch, zamocowanych końcami do nieruchomej podstawy po obydwóch końcach torów jezdnych, napiętych lin, przewiniętych przez co najmniej cztery rowki krążków (4) jednorówkowych lub dwurówkowych zamocowanych obrotowo na ramie (1) suwnicy w miejscach zapewniających, iż odcinki (AF) i (EB) liny (2) oraz odcinki (CE) i (FD) liny (3) w każdym położeniu suwnicy są do siebie równoległe, leżą po różnych jej stronach i krzyżują się nieparzystą liczbę razy.

35b

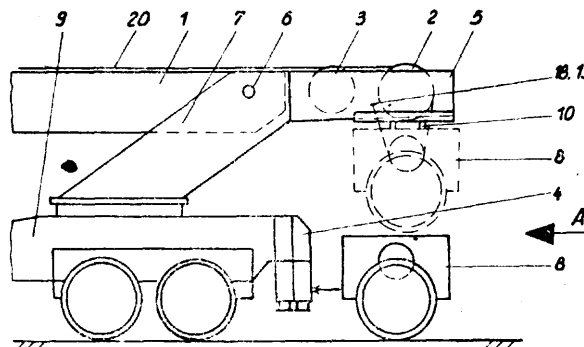
(P. 144591)

23. 11. 1970.

Pierwszeństwo : 24. 11. 1969 - NRD.

VEB Schwermaschinenbau „Georgi Dymitroff”, Magdeburg, NRD, (Arno Wetzel, Dieter Erxleben, Klaus Haake).

Nadwozie żurawi samojezdnych, zwłaszcza żurawi samochodowych z wysięgnikiem teleskopowym, którego przeciwciężar zamocowany jest w sposób rozłączny, znamienne tym, że przy nadwoziu (7) żurawia (1) jest umieszczona na wsporniku (5), na wysokości punktu (6) obrotu wysięgnika, co najmniej jedna z wciągarek (2, 3), wystająca z tyłu poza gabaryt (4) pojazdu oraz jest umieszczone wysuwające się do tyłu urządzenie zawieszające (10) w celu przejęcia przeciwciężaru (8), który w znany sposób jest ukształtowany jako jedno- lub kilkuosiowa przyczepa.

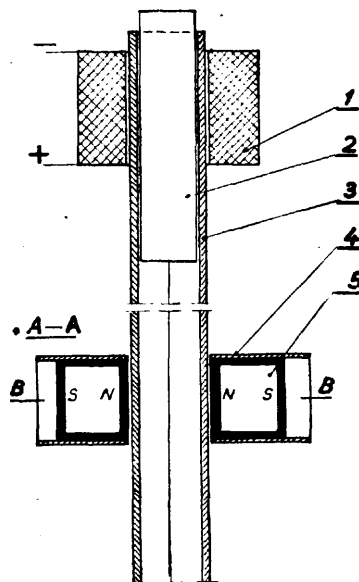
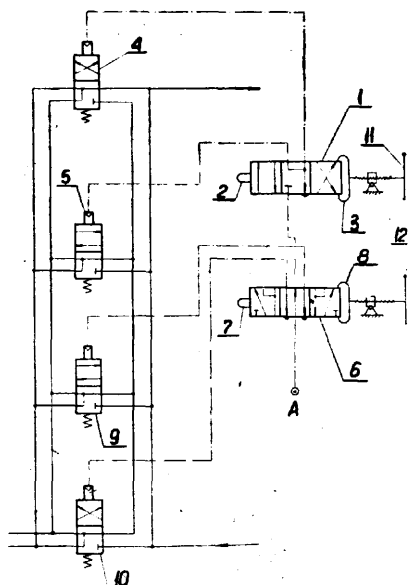
35c

(P. 144310)

7. 11. 1970.

Biuro Projektów Budownictwa Morskiego, Gdańsk, (Mieczysław Czajkowski).

Wciągarka hydrauliczna składająca się z układu siłowego, zasilającego i wzmacniającego, znanym tym, że w układ sterujący zainstalowano rozdzielacz pneumatyczny drogowy (1), sterowany automatycznie od strony tłoczka (2) a od strony cylindra (3) ręcznie oraz rozdzielacz pneumatyczny siłowy (6) sterowany automatycznie od strony tłoczka (7) zaś sterowany ręcznie od strony cylindra (8).

35c

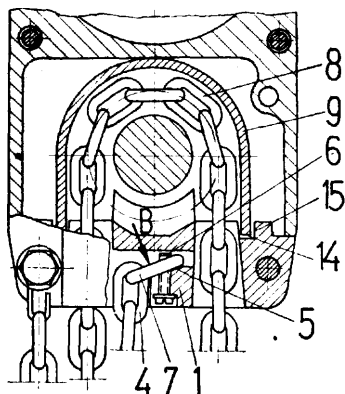
(P. 144514)

16. 10. 1967.

Pierwszeństwo: 13. 10. 1966 - NRD.

Hoffmann und Co. KG - Maschinenfabrik, Wurzen, NRD.

Zespół mocowania końcówki łańcucha wciągarki łańcuchowej, znanym tym, że ostatnie ogniwo łańcucha (7) leży płasko w wybraniu (2), wkładki (1) dopasowanym do kształtu ogniwa, które ma dno (5) usytuowane poziomo albo z niewielkim tylko odchyleniem od poziomu i przechodzi w rowkowe wyżłobienie (3) wkładki (1), służące do przytrzymywania przedostatniego ogniwa łańcucha (4) i ułożonego prostopadłe w stosunku do ostatniego ogniwa (7).

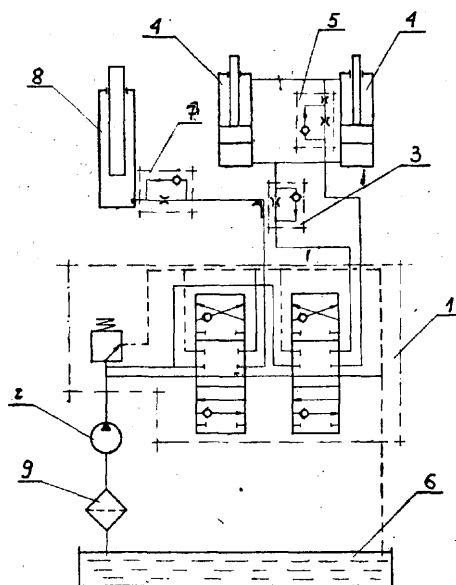
35d

(P. 144288)

6. 11. 1970.

Fabryka Urządzeń Transportowych w Suchedniowie, Suchedniów, (Andrzej Przybylik).

Układ hydrauliczny podnoszenia widel i przechyłu masztu wózka widłowego, posiadającego cylinder podnoszenia widel i cylindry przechyłu masztu zasilane z jednej pompy, przez rozdzielacz dwusekcyjny z zaworem przelewowym, oraz zawór dławiący, który dławia przepływ oleju wypływającego z cylindrów przechyłu masztu przy przechylaniu masztu do przodu, zaś przy ruchu masztu do tyłu dławia przepływ oleju wpływającego do cylindrów przechyłu masztu, znanym tym, że pomiędzy rozdzielaczem (1) a cylindrami przechyłu masztu (4) znajduje się zawór dławiący (3), który dławia przepływ oleju wpływającego do cylindrów przechyłu masztu przy ruchu masztu do przodu.

35d

(P. 136310)

14. 10. 1969.

Tadeusz Ferdyn, Rogoźnik, Edmund Koksa, Wojtkowice.

Prowadnice magnetyczne naczyń wydobywczych, znanym tym, że składają się z elektromagnesu stałego (1 i 2) wmontowanego do kierownika stalowego (3) oraz magnesów trwałych (5).

35d

(P. 144308)

7. 11. 1970.

Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut”, Gliwice, (Leonard Denkowski, Piotr Sandler).

Samopodnosząca się suwnica - patrz str. 93, kl. 35b - P. 144308.

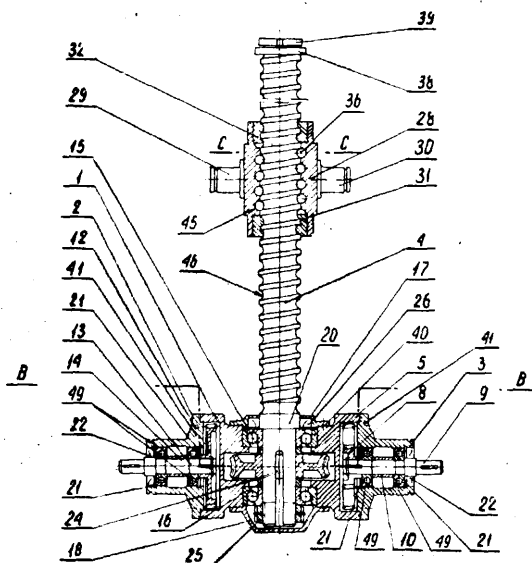
35d

(P. 144625)

25. 11. 1970.

Przemysłowy Instytut Telekomunikacji, Warszawa, (Roman Pietruczak, **Ludomir Cyb**).

Podnośnik śrubowy składający się ze śruby nośnej, mechanizmu przekładniowego, nakrętki pociągowej oraz podstawy wsporczej, znamienne tym, że tworzy go śruba nośna (4) z gwintem półokrągłym (46) i kulkową nakrętką (28), która jest osadzona dolnym swym końcem za pomocą dwóch łożysk skośnych (40) w korpusie przekładni (1) i sprzężona poprzez koło ślimakowe (5) i wspólny wałek ślimakowy (6) z dwiema **przeciwnie** umieszczonymi przekładniami - do napędu ręcznego i elektrycznego, natomiast drugi jej koniec jest zabezpieczony pierścieniem oporowym (38) z tym, że korpus przekładni jest zaopatrzony w dwie przystawki korpusowe (2) i (3), wewnątrz których osadzony jest wałek (9) napędu ręcznego i wałek (13) napędu elektrycznego, natomiast zewnątrz od strony końców wyjściowych tych wałków przystawki te są zaopatrzone w cylindryczne czopy (42) i (43), za pomocą których wraz ze śrubą napędową (4) i korpusem przekładni (1), podnośnik jest osadzony w łożyskach wsporczych podstawy wsporczej, co umożliwia pracę śruby (4) w różnych jej położeniach katowych; przy czym nakrętka kulkowa (28) jest zaopatrzona w cylindryczne czopy nośne (29) i (30), zaś wyjścia jej gwintu są zabezpieczone uszczelniającymi wkładkami pierścieniowymi (31) i (32).

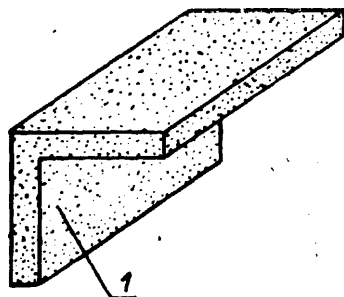

37a

(P. 142276)

25. 07. 1970.

Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa, Nauczno Issledowatelskij Institut Stroitielnoj Fiziki, Moskwa, ZSRR, (Jerzy Sadowski, Leszek Wodziński, Zdzisław Zalewski, Andrzej Suchański, Roman Rogiński, Marek Kostyrko, Jewgienij Jakowlewicz Judin, Georgij Lwowicz Ossipow, **Edłard** Anatoliewicz Leskow, Zinaida Fiodorowna Sorokina, Anna Zinowliwna Razowska, Irina Pawłowna Błochina).

Prefabrykowany element dźwiękochłonny przeznaczony do budowy urządzeń tłumiących hałas w szczególności w komorach, kanałach i przewodach znamienne tym, że przekrój poprzeczny elementu ma kształt kątownika i jest wykonany z **materiału** dźwiękochłonnego (1).

37a

(P. 142277)

25. 07. 1970.

Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa, Nauczno Issledowatelskij Institut Stroitielnoj Fiziki, Moskwa, ZSRR, (Jerzy Sadowski, Leszek Wodziński, Zdzisław Zalewski, Andrzej Suchański, Roman Rogiński, Marek Kostyrko, Jewgienij Jakowlewicz Judin, Georgij Lwowicz Ossipow, **Edłard** Anatoliewicz Leskow, Zinaida Fiodorowna Sorokina, Anna Zinowliwna Razowska, Irina Pawłowna Błochina).

Sposób budowy urządzenia do tłumienia hałasu w szczególności w komorach, kanałach i przewodach, znamienne tym, że urządzenie tłumiące zestawia się w zależności od wymaganej skuteczności i charakterystyki tłumienia, oraz istniejących warunków przestrzennych, z odpowiednio łączonych ze sobą typowych elementów tłumiących o znanej charakterystyce i skuteczności tłumienia, którą ustala się uprzednio zarówno dla pojedynczych elementów, jak i różnych rodzajów ich wzajemnego ułożenia przestrzennego, przy czym dla urządzenia zestawionego z poszczególnych elementów wyznacza się jego parametry akustyczne w oparciu o uprzednio opracowane nomogramy zawierające charakterystyki i skuteczności tłumienia, urządzeń zestawionych z praktycznie dowolnej liczby elementów tłumiących w różnych układach przestrzennych.

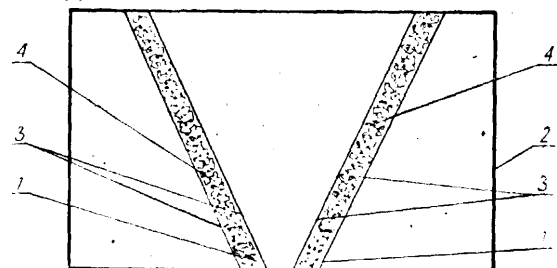
37a

(P. 142278)

25. 07. 1970.

Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa, Nauczno Issledowatelskij Institut Stroitielnoj Fiziki, Moskwa, ZSRR, (Jerzy Sadowski, Leszek Wodziński, Zdzisław Zalewski, Andrzej Suchański, Roman Rogiński, Marek Kostyrko, Jewgienij Jakowlewicz Judin, Georgij Lwowicz Ossipow, **Edłard** Anatoliewicz Leskow, Zinaida Fiodorowna Sorokina, Anna Zinowliwna Razowska, Irina Pawłowna Błochina).

Urządzenie do tłumienia hałasu w szczególności w komorach, kanałach i przewodach zawierające ścianki tłumiące dzielące światło kanału, znamienne tym, że co najmniej jedna płaszczyzna (3) jednej ze ścianek tłumiących (1) jest umieszczona w świetle kanału (2) pod kątem ostrym lub rozwartym w stosunku do ścian kanału (2).

37a

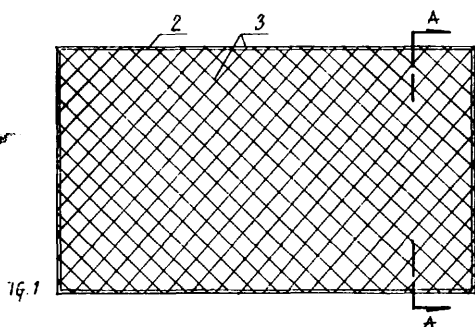
(P. 142279)

25. 07. 1970.

Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa, Nauczno Issledowatelskij Institut Stroitielnoj Fiziki, Moskwa, ZSRR, (Jerzy Sadowski, Leszek Wodziński, Zdzisław Zalewski, Andrzej Suchański, Roman Rogiński, Marek Kostyrko, Jewgienij Jakowlewicz Judin, Georgij Lwowicz Ossipow, **Edłard** Anatoliewicz Leskow, Zinaida Fiodorowna Sorokina, Anna Zinowliwna Razowska, Irina Pawłowna Błochina).

Prefabrykowany element dźwiękochłonny przeznaczony do budowy urządzeń tłumiących hałas w szczególności w komorach, kanałach i przewodach, znamienne

tym, że materiał dźwiękochłonny (1) jest umieszczony w cienkiej elastycznej powłoce (2) na przykład z folii polietylenowej lub płótna szklanego, która jest z kolei umieszczona w siatce (3) na przykład metalowej lub z tworzywa sztucznego, przy czym elementy są przystosowane w różny sposób do łączenia ze sobą i ze ścianami otaczającymi na przykład (4, 6, 7 i 8).

37a

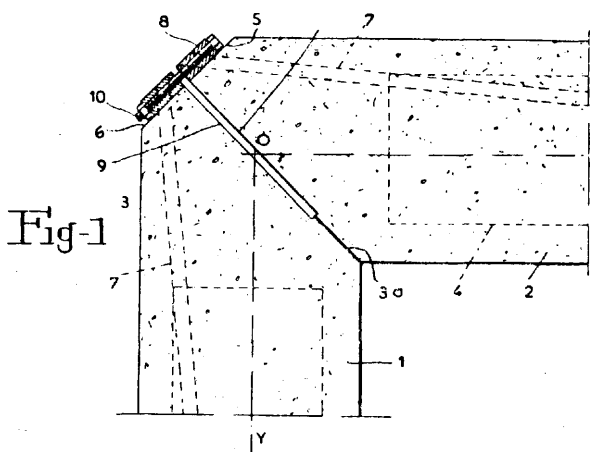
(P. 142401)

31. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 29. 02. 1970 - Francja.

Guiraudie et Auffeve S. A., Tuluza, Francja, (René Soum).

Połączenie elementów nośnych z betonu, znamienne tym, że zawiera przynajmniej dwa łączone pod kątem prostym elementy nośne (1, 2), których końce są ścięte na skos tworząc powierzchnię (3) łączenia elementów (1, 2), a brzeg skosu jest ścięty tak, że tworzy ukośne płaszczyzny (5, 6) dla metalowej płyty (8) zakotwionej na tych płaszczyznach (5, 6) za pomocą prętów (7) umieszczonych w masie elementów (1, 2), przy czym dwie sąsiednie płyty (8) są dociskane jedna do drugiej swoimi najmniejszymi powierzchniami za pomocą wkręconych trzpieni (10).

37b

(P. 134769)

11. 07. 1969.

Wojewódzkie Zjednoczenie Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych w Łodzi, Łódź, Polska, (Bogdan Uszyński, Henryk Tomaszewski).

Sposób wytwarzania pustaków ściennych z wkładką termoizolacyjną z wełny mineralnej do wznoszenia ścian warstwowych znamienne tym, że do produkcji pustaków używać można żwiru, pospółki, kruszywa łamanego a konstrukcja ich pozwala na wypełnianie pustych przestrzeni pustaka wełną mineralną u producenta, gdyż są one wyposażone w dno ażurowe lub wypusty na dolnej krawędzi oraz otwory w ścianach bocznych a górną płaszczyznę uszczelnia się przeponą z gipsu lub tektury mocowanej z pustakiem dzięki otworom w bocznych ścianach pustaka.

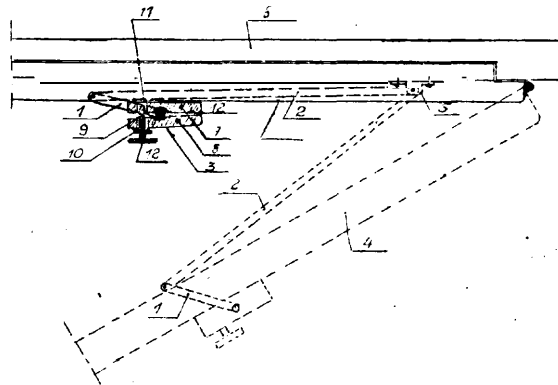
37g¹

CP. 138149)

13. 01. 1970.

Zdzisław Nowicki, Warszawa.

Dwuramienny przetrzymywacz okien i drzwi z zaciskiem blokującym ramię sterujące znamienne jest tym, że posiada ramię sterujące 1 utworzone w kształcie kolana, którego część pionowa osadzona w łożysku zacisku 3, przymocowanego do ramiaka okna 4, stanowi oś obrotu ramienia 1, co umożliwia przy zwolnionym zacisku 3, w trakcie otwierania lub zamykania okna, swobodny obrót ramienia 1 i ramienia 2 połączonego przegubowo z uchwytem 5, przymocowanym do ościeżnicy okna 6, a równocześnie umożliwia w miarę jej zakleszczania przy pomocy zacisku 3 unieruchamianie poziomej części ramienia 1, co powoduje przy udziale ramienia 2 unieruchamianie również okna lub drzwi.

38b⁵

(P. 137522)

12. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 13. 12. 1963 - NRF.

Dr Kurt Herberts und. Co., vormals Otto Louis `Herberts, Wuppertal-Barmen, NRF, (Wilhelm Rating, Arnold Döbelstein, Horst Holfort).

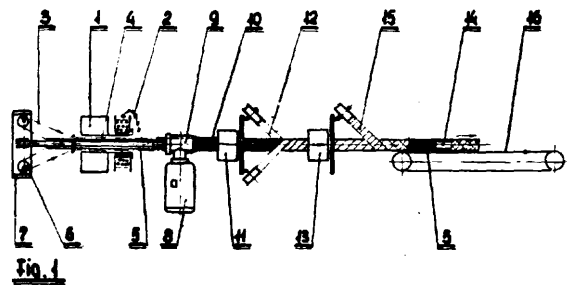
Sposób wytwarzania zawierających azot polikondensatów przez polikondensację co najmniej dwufunkcyjnych alkoholi, amin lub aminoalkoholi lub ich mieszanin (składnik A) i wielofunkcyjnych kwasów karboksylowych, zawierających co najmniej jeden pierścień aromatyczny lub ich pochodnych zdolnych do reakcji z A (składnik C) i ewentualnie organicznych poliizotio- lub poliizotio-cyjanianów (składnik B), znamienne tym, że 1 mol kwasów karboksylowych o funkcyjności $F_C=2-4$ zawierających co najmniej jeden pierścień aromatyczny lub ich pochodnych zdolnych do reakcji z A (składnik C), przy czym składnik C zawiera od $n_D=0,1$ do 10 mola takich kwasów karboksylowych lub ich pochodnych reaktywnych z A, w których co najmniej jedna z grup karboksylowych związana jest poprzez jeden atom węgla z aromatycznie podstawioną grupą iminową (składnik D) i (0,7 do 3,5). (F_C-1)- n_B moli co najmniej dwufunkcyjnych alkoholi, amin lub aminoalkoholi lub ich mieszanin (składnik A) i ewentualnie $n_B=$ *--moli organicznych poliizo- lub

poliizotio-cyjanianów (składnik B) o funkcyjności $F_B=2-6$, korzystnie 2-3, grup izo- lub izotio-cyjanianowych na mol, kondensuje się w temperaturze od 100°C do 350°C, przy czym w razie użycia jako produktu wyjściowego składnika B i składnika D ewentualnie w obecności wybranych ze składników A i C takich rozpuszczalników i/lub substancji, które nie zawierają grup szybciej reagujących z izo- lub izotio-cyjanianami niż grupy iminowe składnika D, reakcję prowadzi się w temperaturze od 0°C do 250°C, korzystnie w temperaturze 40°C-200°C, a produkty tej reakcji łącznie z ewentualnie istniejącymi jeszcze pozostałymi składnikami kondensuje się w temperaturze od 100°C do 350°C, korzystnie w temperaturze 100°C-250°C.

38h (P. 142471) 3. 08. 1970.

Zjednoczone Zespoły Gospodarcze Sp. z o. o, Warszawa, (Danuta **Kozłowska**, Zbigniew Dębski, Józef Leszczyński).

Srodek grzybobójczy do konserwacji drewna i murów, znamieny tym, że zawiera 5—20% wagowych abietynianu sodu i 1—20% wagowych soli sodowej kwasu alkilobenzenosulfonowego w zestawieniu ze znanymi substancjami grzybo- i owadobójczymi korzystnie z 30—60% wagowymi pięciochlorofenolanu sodu, 1—20% wagowymi dwuchromianu sodu i 1—20% wagowymi związków boru lub fluorków.

38k (P. 142470) 3. 08. 1970.

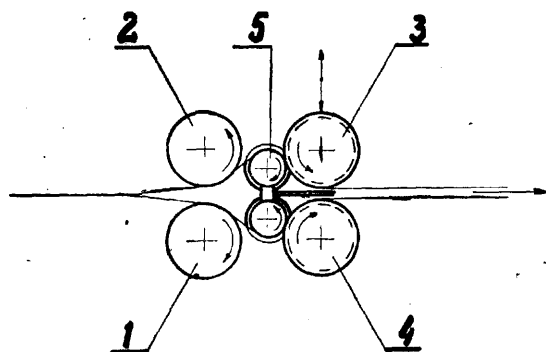
Zjednoczone Zespoły Gospodarcze Sp. z o. o Warszawa (Danuta **Kozłowska**, Zbigniew Dębski, Józef Leszczyński).

Srodek grzybo-i owadobójczy do konserwacji drewna znamieny tym, że zawiera od 0,5—5% wagowych oleinianu cynku i 0,5—8% wagowych kałafonii w zestawieniu ze znanymi środkami grzybo-i owadobójczymi, korzystnie z 2—6% wagowymi pięciochlorofenolu lub mieszaniną chlorowanych fenoli, 0,5—5% wagowymi metoksychloru, 0,5—3% wagowymi ftalanu dwumetylu oraz rozpuszczalnikami organicznymi, korzystnie 1—5% wagowymi alkoholi, 10—20% wagowymi ksyleny i 50—80% wagowymi mieszaniny chlorowanych benzenów.

39a (P. 147122) 25. 03. 1971.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Urzędów Chemicznych, Toruń, (Kazimierz Staśkiewicz).

Układ wałków do rozwarstwiania folii **rękawowej** z tworzyw sztucznych składający się z czterech zewnętrznych prowadzących wałków, znamieny tym, że ma wyjmowaną i wsadzaną do środka folii rękawowej przez odchylny górny prowadzący wałek (3) parę wewnętrznych rozwarstwiających wałków (5) osadzonych na wspólnej ramie.

39a (P. 147206) 29. 03. 1971.

Wolbromskie Zakłady Przemysłu Gumowego „Stomil”, Wolbrom, (Stanisław **Biele**, Józef Ząbczyński, Ryszard Osuch, Jan Micyk, Henryk Cygnarowski, Marian Bański).

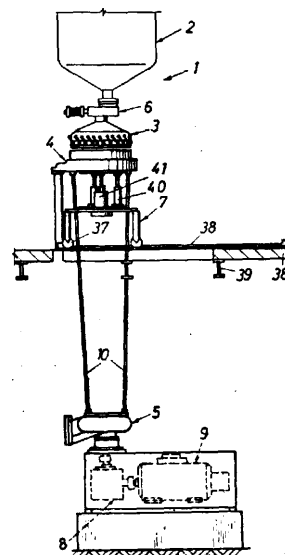
Urządzenie do mechanicznego wytwarzania węża **ssawno-spiralnych** znamienne tym, że wyposażone jest w rdzeń metalowy (5) z założonymi taśmami przenośnikowymi (3), który kolejno **przechodzi** przez bębnową owijarkę (1) do nawijania drutu lub tworzywa sztucznego za którą z prawej jej strony zainstalowana jest głowica (9) z wytłaczarką (8) oraz urządzenia (11) i (13) powodując utworzenie ciągłej linii produkcyjnej poszczególnych faz technologicznych koniecznych do wytwarzania węża **ssawno-tłoczących** (14) z gumy lub tworzywa.

39a¹ (P. 142520) 4. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 6. 08. 1969, 15. 06. 1970 - Niemiecka Republika Federalna.

Hans Hench, Aschaffenburg, NRF, (Hans Hench, Wilhelm Seegers).

Urządzenie do wytwarzania granulatu z tworzyw sztucznych przez ciągnięcie ciekłej masy, zwłaszcza substancji organicznych lub pasemek bądź włókien, za pomocą płynnych lub/i gazowych materiałów, które z jednej strony służą jako czynnik chłodzący, a z drugiej strony, przez występujące zjawisko ssania, przyspieszają odpływ substancji, przy czym prędkość lub/i ilość płynnego lub gazowego materiału są regulowane, a substancja z urządzenia do wytapiania przepływa blisko i równoległe do strumienia chłodziwa, które przez oddziaływanie osrodka ssącego, na przykład służącego jako dodatkowy element chłodzenia, prowadzą do stwardnienia substancji i zostają odprowadzone razem z chłodziwem i osrodkiem ssącym, znamieny tym, że na autoklawie lub ekstruderze (2) jest umieszczony zespół odlewniczy (3) z rozdzielaczem masy stopionej, do którego jest dołączony przyrząd do wyciągania (4), dokoła osi którego są umieszczone dysze (49) służące do doprowadzania czynnika chłodzącego, przy czym każda dysza (49) ma ujście w węży lub rurze (107), która prowadzi do krajarki (5).

39a² (P. 128978) 10. 09. 1968.

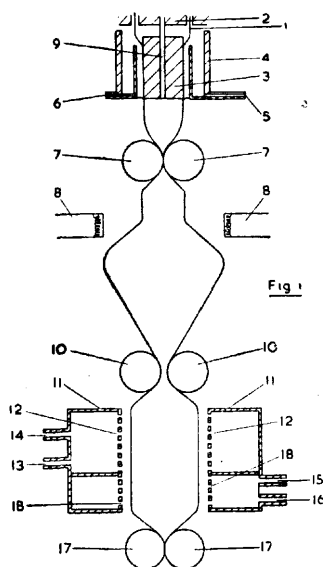
Pierwszeństwo: 13. 09. 1967 - Stany Zjednoczone Ameryki Północnej.

Armco Steel Corporation, Meddletown, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej, (Paul Edward Schnedler, James Campbell Young).

Urządzenie do ciągłego powlekania materiału taśmowego lub arkusowego zawierające dyszę natryskową zaopatrzoną w szczelinowy otwór wylotowy do wytwarzania wydłużonego strumienia cieczy, elementy

wewnątrz rękawa, pod wpływem podwyższenia temperatury.

Urządzenie do wytwarzania stabilizowanych cieplnie orientowanych folii z **termoplastów** w postaci rękawa, znamienne tym, że składa się z pierścieniowego ustnika wytłaczarki, urządzenia zabezpieczającego przed pęknięciem wytłaczanego tworzywa pod wpływem ciśnienia rozdmuchującego, urządzenia do odciągania rękawa z wytłaczarki, urządzenia do doprowadzenia ciśnienia rozdmuchującego do wnętrza węża i urządzeń do wyciągania nadmuchanego rękawa z szybkością większą od szybkości podawania węża z ustnika wytłaczarki, przy czym urządzenia te nie spłaszczają rozciągniętego rękawa na całej jego szerokości, urządzenia stanowiącego strefę stabilizacji cieplnej, składającego się z płaszcza perforowanego obudowanego komorą ogrzewającą rękaw do wymaganej temperatury obróbki cieplnej i komory chłodzącej za pomocą doprowadzanego gazu pod ciśnieniem do zewnętrznej powierzchni rękawa oraz z urządzenia do hermetycznego spłaszczania rękawa po obróbce cieplnej i ochłodzenia oraz odciągającego spłaszczony rękaw.

39a⁵

(P. 142435)

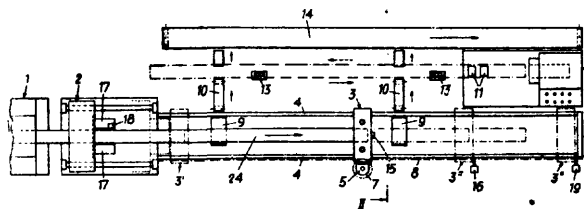
1. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 7. 08. 1969 - Austria.

Inteco Establishment, Vaduz, Liechtenstein, (Roman Breitfuss).

Sposób wytwarzania kielicha na rurze z termoplastycznego tworzywa sztucznego uzyskanej przez przycięcie na długość ciągu rurowego wytwarzanego przez wytłaczanie, przy czym zakończenie rury, które ma być uformowane w kształcie kielicha poddawane jest podgrzaniu a następnie uformowaniu jako kielich. Znamienne tym, że koniec rury podgrzewa się w czasie przesuwania się rury po jej wytłaczaniu.

Urządzenie do przeprowadzenia sposobu według zastrz. 1 lub 2 wyposażone w wytłaczarkę do wytłaczania ciągu rurowego z dołączonym urządzeniem do przycinania na długość tego ciągu, znamienne tym, że w osi przemieszczania ciągu rurowego umieszczone jest za urządzeniem odcinającym obejmujące zakończenie rury urządzenie do podgrzewania, przesuwające się wzdłuż toru ciągu rurowego oraz dołączonym za lub obok urządzenia do podgrzewania urządzenie do formowania kielichów.

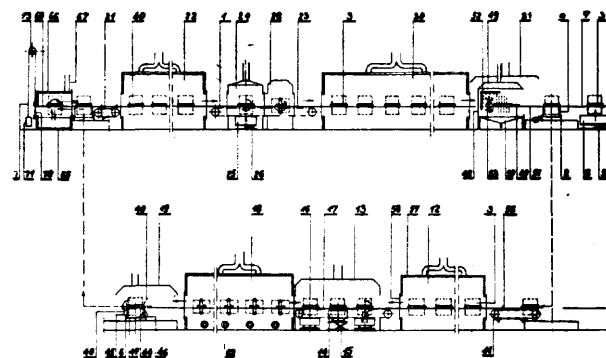
39a⁶

(P. 142264)

25. 07. 1970.

Biuro Projektów Przemysłu Gumowego, Warszawa, (Kazimierz Tworzecki).

Linia produkcyjna wyrobów maczanych z lateksu składająca się z szeregu urządzeń i stanowisk rozmieszczonych zgodnie z przebiegiem procesu technologicznego wzdłuż pierścieniowego toru szynowego zawierająca hydraulicznie podnoszone wanny na stanowiskach maczania, suszarkę tunelową do żelatynizacji stanowisk do kołnierzykowania, wannę do ługowania, suszarkę tunelową, wannę do maczania w kleju przed **flokowaniem**, komorę do flokowania, suszarkę tunelową dla suszenia i wulkanizacji, urządzenia do ściągania wyrobów, urządzenia do czyszczenia i mycia form oraz suszarkę tunelową do suszenia i magazynowania form. Znamienne tym, że posiada **dwuszynowy** poziomy tor transportowy w zamkniętym układzie prostokątnym dla współpracy urządzeń oraz okresowego przemieszczania się kompletu przyrządów obiegowych w jednej płaszczyźnie transportowej ruchem równoległym przy wykorzystaniu przesuwnic dla poprzecznych ruchów przyrządów bądź urządzeń przenoszących poprzecznie przyrządy po uniesieniu ich ponad tor szynowy.

39a⁷

(P. 142434)

1. 08. 1970.

Erdőgazdasági és Faipari Termékeket Erdékesítő és Feldogozó Vállalat, Budapest, Węgry, (Béla Dugántsy, Pál Németh, Ferenc Rösler, Károly Walek, István Zágony).

Sposób wytwarzania wielowarstwowego materiału z drewna prasowanego z płyt pilśniowych lub wiórowych, z zastosowaniem żywicy syntetycznej, znamienne tym, że płyty pilśniowe i/lub wiórowe spaja się w kilku warstwach, z zastosowaniem pośredniej płyty wewnętrznej i warstwy wzmacniającej przy użyciu zdalnej do sieciowania żywicy syntetycznej w ten sposób, że między dwie zewnętrzne płyty wkłada się jedną lub więcej płyt wewnętrznych i warstwę wzmacniającą, obydwie strony płyty wewnętrznej pokrywając uprzednio warstwą żywicy syntetycznej i złożoną tak płytę warstwową prasuje się, korzystnie pod ciśnieniem przynajmniej 10 kg/cm², przy czym zewnętrzne powierzchnie płyty warstwowej impregnuje przy pomocy oleju schnącego, a następnie wygrzewa, korzystnie w temperaturze 120—160°C.

39b⁵

(P. 135406)

16. 08. 1969.

VEB Kautasit, Drezno, NRD, (Adolf Heger, Günther Carius).

Sposób zwiększania odporności kauczuku silikonowego na działanie olejów w podwyższonej temperaturze, zwłaszcza przy stosowaniu tego tworzywa do wyrobu uszczelek, znamienne tym, że przedmioty wykonane z kauczuku polidwumetylowinylosiloksanowego, zawierającego 0,2—0,4% nadtlenku dwukumylu lub nadtlenku dwuizopropylbenzenu-dwu-III-rzęd. butylu jako środka sieciującego, wulkanizuje się korzystnie

metodą formowania przez prasowanie, wtryskiwanie lub prasowanie wtryskowe, a następnie poddaje obróbkę cieplną w temperaturze około 200°C w ciągu 8—10 godzin, po czym wystawia na działanie promieniowania bogatego w energię, stosując dawkę napromieniania $0,8 \cdot 10^7$ — $2,0 \cdot 10^7$ radów.

39b (P. 135407) 16.08.1969.

VEB Kautasit, Drezno, NRD, (Adolf Heger, Günther Carius).

Sposób zwiększania odporności kauczuku polichloroprenowego na działanie środków korodujących, zwłaszcza czynników chłodniczych i olejów, znamienne tym, że wyroby z kauczuku chloroprenowego usieciowanego w znany sposób na drodze chemicznej i zawierającego normalnie stosowane ilości składników sieciujących, poddaje się działaniu promieniowania bogatego w energię, przy czym dawka napromieniania wynosi $2 \cdot 10^7$ — $4 \cdot 10^7$ radów.

39b⁴ (P. 136001) 24.09.1969.

Nadodrzańskie Zakłady Przemysłu Organicznego „Rokita”, Brzeg Dolny, (Zdzisław Marszał, Stanisław Marszałek, Gustaw Tryba, Zenon Rucki, Bolesław Jas-
kólski).

Sposób wytwarzania kopolimeru dyspersyjnego akrylanu etylowego z akrylanem 2-etyloheksylovym i kwasem metakrylowym na drodze dwustopniowej polimerizacji w emulsji wodnej o stężeniu monomerów 30—50% wagowych sporządzonej przy pomocy emulgatora niejonowego, w obecności nadsiarczynu amonowego, podsiarczynu sodowego, soli żelazowej i hydronadtlenku kumenu, w temperaturze 20—90°C, znamienne tym, że 300—450 części wagowych akrylanu etylowego, 30—60 części wagowych akrylanu 2-etyloheksylovego i 2—10 części wagowych kwasu metakrylowego poddaje się dwustopniowej polimerizacji kopolimeryzując wstępnie 75—125 części wagowych akrylanu etylowego, 8—15 części wagowych akrylanu 2-etyloheksylovego i 1—3 części wagowe kwasu metakrylowego w obecności 0,001—0,1 części wagowych soli żelazowej, 0,07—0,3 części wagowych nadsiarczynu i 0,07—0,3 części wagowych podsiarczynu, w temperaturze 20—70°C, a następnie, po osiągnięciu najwyższej temperatury pod wpływem ciepła reakcji, chłodzi się do 20—30°C, dodaje 225—325 części wagowych akrylanu etylowego, 22—45 części wagowych akrylanu 2-etyloheksylovego i 1—7 części wagowych kwasu metakrylowego w emulsji wodnej oraz 0,13—0,7 części wagowych nadsiarczynu i 0,13—0,7 części wagowych podsiarczynu w roztworach wodnych i prowadzi kopolimeryzację w temperaturze 20—90°C, a gdy temperatura przestanie wzrastać dodaje się 0,5—2 części wagowe hydronadtlenku kumenu i utrzymuje w temperaturze 70—90°C przez 30—45 minut w celu doprowadzenia polimerizacji do końca.

39b⁴ (P. 136170) 4.10.1969.

Pierwszeństwo: 5. 10. 1968 - NRF.

Dynamit Nobel Aktiengesellschaft, Troisdorf, NRF, (Egon Bierwirth, Robert Büning, Harald Dörrfurt, Hans-Ewald Konermann).

Sposób wytwarzania folii i płyt na osnowie tłoczyw otrzymanych z taktycznych polimerów chlorku winylu, znamienne tym, że do polimeru chlorku winylu wprowadza się do 25% dwuskładnikowego kopolimeru otrzymanego z metakrylanu metylu i 1—20% innych estrów kwasu metakrylowego lub 1—10% estrów kwasu akrylowego, przy czym ich składniki alkoholowe zawierają 2—10 atomów węgla, korzystnie 2—4 atomów węgla i/lub kopolimeru szczepionego o składzie 30—60% wagowych metakrylanu metylu, 5—40% wagowych butadienu i 10—40% wagowych styrenu i/lub kopolimeru szczepionego na osnowie akrylonitrylu, butadienu i styrenu, następnie tak otrzymane tłoczywa przerabia się na folie lub płyty.

39b⁴ (P. 136339) 16.10.1969.

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej, Błachownia Śląska, (Lidia Kubiczek, Edward Grzywa, Maria Nowakowska, Roman Michalski, Franciszek Błyszcz).

Sposób wytwarzania niskodrobinowego poliizobutyleno o dowolnie regulowanej ilości wiązań podwójnych, znamienne tym, że polimerizację mieszaniny izobutyleno i dienu zawierającej 2—10% wagowych dienu, przeprowadza się w aromatycznym rozpuszczalniku organicznym w temperaturze od +10 do 50°C w obecności kompleksu katalitycznego składającego się z alkilohalogenku glinu i wody, przy koncentracji monomeru w rozpuszczalniku organicznym wynoszącej 30—70% wagowych i stosunku molowym alkilohalogenku glinu do wody w układzie katalitycznym, wynoszącym 1—4 a otrzymany poliizobutylen posiada ciężar drobinowy od 800—1200 i nienasyconosc w granicy 1,5 do 12% molowych.

39b⁴ (P. 137107) 25.11.1969.

Patent dodatkowy do patentu nr . . . (zgl. nr P. 137108).

Pierwszeństwo: 18. 11. 1969 - NRF.

Dynamit Nobel Aktiengesellschaft, Troisdorf, NRF, (Wolfgang Looman, Wolfgang Pungs, Egon Bierwirth, Robert Biinig).

Sposób wytwarzania jednorodnych, nieporowatych powłok metodą fluidyzacyjnego spiekania mas nie zawierających zmiekczaczy, wytworzonych na podstawie polimerów chlorku winylu i nadających się do spiekania fluidyzacyjnego, według patentu nr (zgłoszenie znak OK-1/13234), znamienne tym, że stosuje się masę do spiekania fluidyzacyjnego, składającą się z kopolimerów chlorku winylu i etylenu, o zawartości etylenu 0,5—10% wagowych i o wartości K wynoszącej 45—65.

39b⁴ (P. 137108) 25.11.1969.

Pierwszeństwo: 27. 11. 1968, 15. 09. 1969 - NRF.

Dynamit Nobel Aktiengesellschaft, Troisdorf, NRF, (Wolfgang Looman, Wolfgang Pungs).

Sposób wytwarzania jednorodnych, nieporowatych powłok metodą fluidyzacyjnego spiekania sproszkowanych mas nie zawierających zmiekczaczy, wytworzonych na podstawie polimerów chlorku winylu i nadających się do spiekania metodą fluidyzacyjną, znamienne tym, że stosuje się masę do spiekania fluidyzacyjnego, składającą się z kopolimerów chlorku winylu i propylenu, o zawartości propylenu 1—10% wagowych i o wartości K wynoszącej 50—60.

39b⁴ (P. 137171) 28.11.1969.

Pierwszeństwo: 2. 12. 1968 - NRD.

VEB Leuna - Werke „Walter Ulbricht” Leuna, NRD.

Sposób rodnikowego inicjowania polimerizacji etylenu lub kopolimeryzacji etylenu z innymi kopolimeryzującymi związkami, ewentualnie w obecności innych współreagentów pod ciśnieniem powyżej 50 atm i w temperaturze mieszaniny reakcyjnej powyżej 50°C, znamienne tym, że polimerizację zapoczątkowuje się za pomocą rodników otrzymanych przez termiczny i/lub katalityczny rozkład etylenu i/lub innych współreagentów, przy czym temperatura rozkładu etylenu, kopolimeryzujących związków i innych współreagentów leży więcej niż o 50°C, a korzystnie o 200—600°C, powyżej temperatury mieszaniny reakcyjnej.

39b⁴ (P. 137562) 16. 12. 1969.Pierwszeństwo: 17. 12. 1968 - Niemiecka Republika
Demokratyczna.

VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht”, Leuna, NRD.

Sposób wytwarzania usieciowanych szczepionych polimerów z kopolimerów etylenu i octanem winylu, przez działanie substancji wytwarzających rodniki oraz usieciowanie rodnikami kopolimerów i naszczenie nienasyconych związków, znamienny tym, że mieszanie reakcyjną otrzymaną przy **kopolimeryzacji** etylenu z octanem winylu w temperaturze 50 do 300°C natychmiast po zakończeniu kopolimeryzacji i po oddzieleniu nieprzereagowanych monomerów **usieciowuje** się podczas mieszania w temperaturze 50 do 200°C w obecności wolnych rodników, po czym **bezpośrednio** ogrzewa się do temperatury 50—200°C pod ciśnieniem 1 do 50 atm wraz z monomerami nienasyconych związków jako **składników naszczepiających** przy ciągłym mieszaniu.

39b⁴ (P. 137605) 17. 12. 1969.Műanyagipari Kutató **Intéret**, Budapeszt, Węgry.

Sposób przerabiania sproszkowanego polichlorku winylu lub mieszanin albo kopolimerów zawierających **co najmniej 50%** polichlorku winylu i mających postać proszku, przez traktowanie roztworem elastycznych substancji mającym dużą lepkość, w celu otrzymania produktu w postaci proszku, zawierającego **5—40%** elastycznej substancji, znamienny tym, że do sproszkowanego polichlorku winylu lub do mieszaniny albo kopolimeru o zawartości **co najmniej 50%** polichlorku winylu, w mieszalniku o ilości obrotów wynoszącej **co najmniej 600**, a korzystnie **750—1600** na jedną minutę, dodaje się w **sposób** ciągły roztwór elastycznej substancji mający wysoką lepkość i w sposób ciągły, pod wpływem ciepła powstającego na skutek tarcia, odprowadza **co najmniej 70%**, a korzystnie **90—95%** roztuszczalnika.

39b⁴ (P. 137814) 29. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 30. 12. 1968 - Francja.

Ugine Kuhlmann, Paryż, Francja, (Pierre Emile Bouillier, Marcel Norbert **Rozenbaum**).

Kompozycja termoplastyczna oparta na polimerach styrenowych znamienna tym, że zawiera styrenowy polimer termoplastyczny podstawowy (A) oraz dodatek termoplastycznego polimeru (B), otrzymanego przez polimeryzację **co najmniej jednego** monomeru styrenowego albo kopolimeryzację takiego monomeru z komonomerem zawierającym rodnik $\text{CH}_2=\text{C}=\text{}$, przy czym polimer dodatkowy posiada średni ciężar cząsteczkowy większy niż $3 \cdot 10^5$, korzystnie większy niż 10^6 i w każdym przypadku **większy** niż ciężar cząsteczkowy podstawowego polimeru (A), a ponadto polimer (B) winien wykazywać zgodność z polimerem (A).

39b⁴ (P. 138062) 8. 01. 1970.

Pierwszeństwo: 10. 01. 1969 - Włochy.

Montecatini Edison S. p. A., Mediolan, Włochy, (Paolo Galii, Ermanno Susa, Giovanni di Drusco).

Katalizatory do polimeryzacji olefin, znamiennie tym, że składają się z produktu reakcji między produktem otrzymanym przez poddanie reakcji uwodnionego halogenku magnezowego o wzorze $\text{MgX}_2 \cdot n\text{H}_2\text{O}$, w którym X oznacza chlorowec, a n oznacza liczbę większą od 0, z chlorowcowanym związkiem tytanu lub wanadu, w warunkach, w których uwodniony halogenek magnezowy przekształca się przynajmniej na powierzchnię w bezwodny halogenek magnezowy, a wodorkiem lub związkiem metaloorganicznym metalu należącego do I—III grupy układu okresowego;

39b¹ (P. 142172) 20. 07. 1970.

Politechnika Wrocławska, (Instytut Technologii Organicznej i Tworzyw Sztucznych, Wrocław, (Danuta Zuchowska, Aleksandra Szanecka, Włodzimierz Łaskawski).

Sposób otrzymywania polimerów winylowych, a zwłaszcza małowcząsteczkowych kopolimerów butadienu-styrenowych znamienny tym, że kopolimeryzację butadienu ze styrenem w stosunku wagowym butadienu od 100 do 25 części i styrenu od 0 do 75 części w roztuszczalniku węglowodorowym z dodatkiem eterów alifatycznych i cyklicznych prowadzi się wobec katalizatora sodowego naniesionego na perforowane podłoże, np. siatkę metalową w ilości **0,3—5 g** monomerów na 1 **cm²** powierzchni katalizatora.

39b⁴ (P. 142203) 23. 08. 1970.

Politechnika Wrocławska, (Instytut Technologii Organicznej i Tworzyw Sztucznych), Wrocław, (Danuta Zuchowska, Aleksandra Szanecka, Włodzimierz Łaskawski).

Sposób wytwarzania polimerów winylowych a zwłaszcza **małowcząsteczkowego** kopolimeru butadienu-styrenowego, znamienny tym, że jako katalizator polimeryzacji butadienu lub butadienu ze styrenem stosuje się stabilizowaną dyspersję metalicznego sodu otrzymaną sposobem według patentu nr, wprowadzoną w ilości **0,5—5** części wagowych w stosunku do sumy części wagowych polimerów.

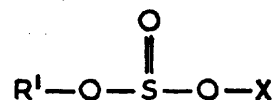
39b⁴ (P. 142338) 28. 07. 1970.

Patent dodatkowy do patentu nr P. 130657.

Pierwszeństwo: 31. 07. 1969 - Włochy.

CHATILION Società Anonima Italiana per le Fibre Tessili **Artificiali** S. p. A., Mediolan, Włochy, (Sergio Lo Monaco, Corrado Mazzolini, Luigi Patron, Alberto Moretti).

Sposób polimeryzacji chlorku winylu w masie w niskiej temperaturze przez zastosowanie jako katalizatora, układu katalitycznego składającego się z wodoronadtlenku organicznego i z soli metalu I lub II grupy okresowego układu pierwiastków lub glinu z **monoes-trem** kwasu siarkowego, zgodnie z głównym patentem nr (P. 130657), znamienny tym, że jako sól monoestru kwasu siarkowego stosuje się sól amoniową o ogólnym wzorze 2, w którym R' oznacza rodnik alkilowy, cykloalkilowy, aryłowy lub **aryloalkilowy** o 1—12 atomach węgla, zaś X oznacza rodnik zawierający czwartorzędowy atom azotu.

WZÓR 2

39b⁴ (P. 142382) 31. 07. 1970.

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej, Blachownia Śląska, (Bogdan Thomalla, Roman John, Jan Skóra).

Sposób prowadzenia niskociśnieniowej polimeryzacji i kopolimeryzacji olefin zawierających małe ilości tlenu w obecności katalizatora złożonego ze związku tytanu i związku **glinoorganicznego**, znamienny tym, że proces prowadzi się ze stałą szybkością przy utrzymaniu stałego stosunku ilości dodawanego w sposób ciągły związku glinoorganicznego do ilości **wprowadzo-nego** tlenu do procesu, a szybkość procesu polimeryzacji lub kopolimeryzacji reguluje się szybkością dodawania do procesu związku glinoorganicznego.

39b⁵

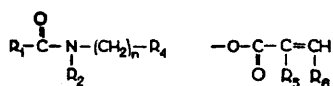
(P. 135244)

5. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 8. 08. 1968 - Australia.

Balm Paints Limited - Melbourne, Australia (J. J. Hopwood).

Sposób wytwarzania addycyjnego polimeru odpowiedniego dla powłok ochronnych zawierającego podstawową jednostkę o wzorze 5, w którym n oznacza wartość liczbową całkowitą 2—18 korzystnie 2—4, R₁ oznacza rodnik węglowodorowy nasycony lub nienasycony o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu zawierającym 2—18 atomów węgla, taki jak resztę kwasową kwasów z siemienia lnianego, szafranu barwierskiego, oleju talowego lub sojowego, R₂ oznacza atom wodoru, rodnik metylowy, hydroksyalkilowy, alkilowy nasycony lub nienasycony o 2—18 atomach węgla, rodnik alkiloarylowy, cymalkilowy lub grupę o wzorze -CO, R₃, w którym R₃ oznacza atom wodoru, rodnik metylowy, hydroksyalkilowy, cykloalkilowy lub nasyconą względnie nienasyconą grupę alkilową o 2—18 atomach węgla, R₄ oznacza pochodną etylenu o wzorze 2, w którym R₅ oznacza atom wodoru, chlorowca, grupę metylową lub metylokarboksylową, ewentualnie zestryfikowaną, a R₆ oznacza atom wodoru, rodnik metylowy, karboksylowy lub grupę estru względnie amidu kwasu karboksylowego, znamienny tym, że podstawową jednostkę o wzorze 6, w którym R₅ i R₆ mają wyżej podane znaczenie poddaje się co najmniej częściowej estryfikacji alkoholem o wzorze 7, w którym R₁ i R₂ mają wyżej podane znaczenie do wytworzenia jednostki monomeru o wzorze 5 i ewentualnie polimeryzuje w znany sposób.

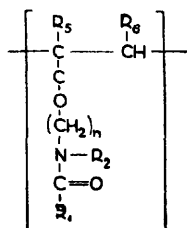
WZÓR 1

WZÓR 2

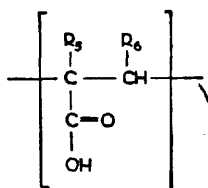

WZÓR 3

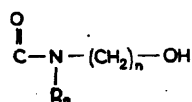
WZÓR 4

WZÓR 5

WZÓR 6

WZÓR 7

39b⁵

(P. 135607)

30. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 23. 07. 1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Dr Kurt Herberts und Co. vorm. Otto Louis Herberts, Wuppertal-Barmen, NRF, (Arnold Dobbelsstein, Hans-Dieter Hille, Horst Holfort).

Sposób wytwarzania żywic poliestrowych o pięcioczłonowych pierścieniach imidowych i/lub w których pierścienie te powstają po ogrzaniu do temperatury powyżej 250°C, przy stosowaniu jako produktów wyjściowych wielozasadowych alkoholi, wielozasadowych aromatycznych kwasów karboksylowych o co najmniej 2 grupach karboksylowych w pozycjach orto, zawierających co najmniej jedną dalszą grupę funkcjonalną i wielozasadowych związków aminowych, ewentualnie w mieszaninie z innymi alifatycznymi i/lub aromatycznymi wielozasadowymi kwasami karboksylowymi, albo ze zdolnych do reakcji pochodnych tych związków, znamienny tym, że jako produkt wyjściowy stosuje się wielozasadowe związki aminowe, które w przeliczeniu na całkowitą ilość wielozasadowych związków aminowych składają się w 5—100% molowych z produktów reakcji dwuarnidu dwucyjanu z hydrazyną, prowadzonej w temperaturze 20—280°C

39b⁵

<P. 136200)

7. 10. 1969.

Pierwszeństwo: 8. 10. 1968, 25. 02. 1969, 8. 09. 1969 - Szwajcaria.

Reichhold-Albert-Chemie Aktiengesellschaft, Hamburg, NRF, (Themistoklis Katsibas).

Sposób wytwarzania żywic poliuretanowych modyfikowanych olejem, rozcieńczalnymi wodą lub dyspergującymi się w wodzie, znamienny tym, że najpierw poddaje się reakcji przez ogrzewanie, jednocześnie lub etapowo 25—70% wagowych nienasyconych kwasów tłuszczowych, z których co najmniej 0—25% mogą stanowić oleje schnące, przy czym nienasycone kwasy tłuszczowe i/lub oleje schnące mogą zawierać do 6% wagowych bezwodnika (kwasu maleinowego w postaci adduktu, a mieszanina wykazuje liczbę jodową około 130—390, oraz 0—30% wagowych alifatycznych, cykloalifatycznych, aromatycznych kwasów karboksylowych lub hydroksykarboksylowych w postaci pojedynczych związków lub w postaci ich mieszaniny lub ich bezwodników, o ile są trwałe, 5—35% wagowych wielowodorotlenowych organicznych związków hydroksylowych, 0—17% wagowych związków polioksyalikilénowych zawierających co najmniej jeden aktywny atom wodoru i wykazujących średni ciężar cząsteczkowy łańcucha polioksyalikilénowego od około 200 do 50 000 w postaci pojedynczych związków lub w postaci ich mieszaniny i 0—65% wagowych kopolimeryzujących monomerów i następnie tak otrzymany ester zawierający grupy hydroksylowe i ewentualnie karboksylowe poddaje reakcji, przez ogrzewanie z 0,05—50% wagowych izocyjanianów w postaci pojedynczych związków lub ich mieszaniny i 0—60% wagowymi nienasyconego mono- lub polialkoholu, przy czym ilość składników dobiera się tak, że ogólny równoważnik grup hydroksylowych do izocyjananowych wynosi 1,01—1,45, przy czym reakcję prowadzi się jednocześnie lub etapowo wprowadzając w reakcję najpierw izocyjanian z nienasyconymi mono- i/lub polialkoholami z otrzymaniem półproduktu i w przypadku gdy tak otrzymana żywica poliuretanowa zawiera grupy karboksylowe przeprowadza się ją w postaci dyspergującą się w wodzie lub rozcieńczalną wodą przez dodanie alkaliów i/lub mocnych zasad organicznych.

39b⁵

(P. 136275)

11. 10. 1969.

Pierwszeństwo: 11. 10. 1968 - Niemiecka Republika Federalna.

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Wolfgang Keberle, Wilhelm Gobel).

Sposób wytwarzania jednorodnych termoplastycznych tworzyw sztucznych o wysokiej elastyczności z polimerów chlorku winylu i z poliuretanów, zawierających

stabilizatory polichloru **winyłu**, przez zmieszanie wodnych zawiesin polimerów chloru winyłu z wodnymi zawiesinami poliuretanów otrzymanych z wielkocząsteczkowych związków hydroksylowych o ciężarze cząsteczkowym 400—4000, alifatycznych poliizocyjanianów i ewentualnie związków przedłużających łańcuch z reaktywnymi atomami wodoru, następnie koagulację i formowanie, znamienny tym, że wprowadza się zawiesiny **poliuretanów** zawierające stabilizatory polichloru winyłu rozpuszczone lub bardzo drobno zdyspergowane w zawieszynie poliuretanu.

39b⁵ (P. 137160) 24. 11. 1969.
Pierwszeństwo : 28. 11. 1968 - NRF.

Dynamit Nobel Aktiengesellschaft, **Troisdorf**, NRF.
Sposób wytwarzania tereftalanu polietyleny przez polikondensację oligomerowego tereftalanu etyleny, znamienny tym, że stosuje się jako katalizatory **glikolowe** roztwory germanianów trój ety loamonowych albo germanianów trójpropyloamonowych.

39b⁵ (P. 137197) 29. 11. 1969.
Pierwszeństwo: 29. 11. 1968 - Wielka Brytania.

Gevaert-Agfa N. V. , Mortsel, Belgia, (Lambert Gaston Jeurissen).

Sposób wytwarzania poliestrów kwasów dwukarboksylowych i glikoli przez polikondensację estru **glikolowego** kwasu dwukarboksylowego w obecności związków germanu jako katalizatora, znamienny tym, że stosuje się krystaliczny germanian zasadniczo wolny od chloru, zawierający w stosunku jonowym od 0,4 do 0,6 części metalu alkalicznego lub jonu amonowego, względnie 0,2 do 0,3 części metalu ziem alkalicznych na jedną część germanu.

39b⁵ (P. 137277) 7. 08. 1969.
Pierwszeństwo : 8. 08. 1968; 17. 03. 1969 —Szwajcaria.
Ciba Societe Anonyme, Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania stabilnych zapraw z produktów poliaddycyjnych związków epoksydowych i aminowych, znamienny tym, że związki epoksydowe poddaje się reakcji z zasadowymi poliamidami wytworzonymi w kondensacji polimerycznych zwłaszcza dwu- lub trójmerycznych kwasów tłuszczowych z polialkilenopoliaminami, przy czym reakcję prowadzi się w środowisku rozpuszczalnika organicznego o odpowiedniej wartości pH w temperaturze nie przekraczającej 80°C, stosując reagenty w ilościach równoważnikowych odpowiednio jak 1:1 do 1:5, w obecności kwasu dodanego przed rozpoczęciem reakcji, ewentualnie natychmiast po jej zakończeniu, do wytworzenia lub produktu poliaddycyjnego rozpuszczalnego, lub dającego się dyspergować w wodzie, który po rozcieńczeniu wodą wykazuje wartość pH 2-8.

39b⁵ (P. 142269) 25. 07. 1970.

Zakłady Włókien Sztucznych „**Celwiskoza**” im. **Klementa** Gottwalda, Jelenia Góra, (Jerzy Słonecki, Henryk Wojcikiewicz, **Waleria** Hann).

Sposób otrzymywania termoplastycznych poliuretanomoczników nadających się szczególnie do formowania **wysokoelastycznych włókien** polegający na otrzymywaniu prepolimeru na drodze syntezy wysuszonego makrodiolu i dwuizocyjanianu, znamienny tym, że prepolimer poddaje się w stopie wzdłużaniu mieszaniną dioli jak: butandiol, pentandiol, heksandiol, propan-diol, glikol etylenowy, glikol dwuetylenowy i cykloheksanol 1,4 lub/i trioli jak: trójmetylolopropan z dwuaminami jak: hydrazyna, etylenodwuamina, 1,6-sześciometyleno-dwuamina, benzydyna, **p-fenylo**dwuamina, dwuanizydyna, piperazyna, 4,4'-dwuaminadwumetylo-metanu i 2,4-toluienodwuamina w stosunku molowym

grup —OH: —NH₂ równym 1:0,01—1:0,3 tak, by spełniony był stosunek molowy grup funkcyjnych czynników wzdłużających do grup dwuizocyjanowych prepolimeru równy 1:1—0,6:1, a po uzyskaniu lepkości w granicach 50000—100000 cP mieszaninę reakcyjną usuwa się z reaktora i wygrzewa do zaniknięcia wolnych grup —NCO, tj. do zakończenia reakcji, następnie gotowy polimer granuluje się lub płatkuje.

39b⁵ (P. 142270) 25. 07. 1970.

Zakłady Włókien Sztucznych „**Celwiskoza**” im. **Klementa** Gottwalda Jelenia Góra, (Waleria Hann, Henryk Wojcikiewicz, Jerzy Słonecki).

Sposób wytwarzania polimeru uretanowego do otrzymywania wysokoelastycznych włókien odpornych na działanie światła, znamienny tym, że do wzdłużania używa się dwuhydrazydów dwukarboksylowych kwasów alifatycznych lub aromatycznych albo ich mieszanin z dwuaminami, których ilość zamyka się w granicach 0—20% masowych w stosunku do dwuhydrazidu, przy czym reakcję wzdłużania prowadzi się w polarnym rozpuszczalniku dozowanym stopniowo, aż do uzyskania odpowiedniej lepkości roztworu przedzalniczego w temperaturze 0—60°C w czasie 10—120 min.

39b⁵ (P. 142271) 25. 07. 1970.

Instytut Przemysłu Organicznego, Warszawa, (Wanda **Kremky**, Jan Kraft, Marian Nowocień, Krzysztof Rogowski).

Sposób wytwarzania żywic dwucyjanodwuamidowo-formaldehidowych trwałych w roztworach wodnych, otrzymywanych w reakcji dwucyjanodwuamidu z formaldehydem użytych w stosunkach molowych 1 do 1,5 : 5,0 kondensowanych w środowisku słabo kwaśnym, obojętnym lub alkalicznym znamienny tym, że kondensację prowadzi się w obecności powyżej 5% podstawionych amidów kwasów dwukarboksylowych w stosunku do ciężaru użytego dwucyjanodwuamidu lub sumy ciężarów dwucyjanodwuamidu i mocznika.

39b⁵ (P. 142336) 28. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 30. 07. 1969 —Niemiecka Republika Federalna.

Dynamit Nobel Aktiengesellschaft, Troisdorf, NRF, (Franz Wissenfels, Hans Jünger).

Sposób polepszania przyczepności włóknistych, nie przepuszczających pary wodnej warstw kryjących do sztucznych tworzyw piankowych z żywicy fenolowej, znamienny tym, że włókniste, porowate, przepuszczające parę wodną warstwy kryjące przed zetknięciem ze spienioną żywicą fenolową nasycą się po stronie, która ma być związana z tworzywem, ciekłymi produktami kondensacji fenoli i/lub ich homologów z aldehydami, ewentualnie zawierającymi utwardzacze, albo roztworami lub dyspersjami poliamidów i/lub polimerów butadienu, ewentualnie chlorowanego lub **metry**lowanego w pozycji 2 i/lub 3, albo roztworami lub dyspersjami polimerów aceta, po czym tak wstępnie przygotowaną warstwę kryjącą łączy się z tworzywem piankowym podczas procesu spieniania żywicy fenolowej lub bezpośrednio po tym procesie i otrzymane tworzywo piankowe w żywicy fenolowej z warstwą kryjącą utwardza następnie w znany sposób pod ciśnieniem 0,01—2,0 kp/cm².

39b⁷ (P. 136999) 19. 11. 1969.

Pierwszeństwo : 21. 11. 1968 - ZSRR.

Vladimírsky nauchno-issledovatel'sky institut Vladimír, ZSRR, (Wasily Dmitriewich Valgin, Viktor Alekseevich Nowak, Jury Semenovich Murashov).

Sposób wytwarzania fenolowych tworzyw piankowych na drodze zmieszania płynnych **fenolowo-formaldehadowych** żywic rezolowych ze środkiem utwardzającym i ewentualnie pianotwórczym oraz powierzchniowo-czynnym i następnym wlewaniu otrzymanej kompozycji do wydrzeń konstrukcji lub do form, znamienny tym, że jako środek utwardzający stosuje się produkt kondensacji mieszanej formaldehydu z aromatycznymi kwasami sulfonowymi i organicznymi związkami, zawierającymi azot, którymi są aminy, cyjanamidy, amidy, nityle i ich pochodne, zawierające co najmniej jedną z wymienionych grup funkcyjnych, przy czym płynną **fenolowo-formaldehadową** żywicę rezolową miesza się ze środkiem utwardzającym w stosunku wagowym 1 : 0,05—0,5, a najkorzystniej 1 : 0,1—0,25.

39b^a

(P. 135911)

20. 09. 1969.

Pierwszeństwo: 21. 09. 1968 - NRF.

Badische Anilin Soda-Fabrik AG, Ludwigshafen, NRF, (Axel Sanner, Carl Heinrich Krauch).

Sposób wytwarzania materiałów porowatych przez nasycenie płaskich wytworów włóknistych roztworami i/lub emulsjami monomerów posiadających nienasycone wiązanie olefinowe, zawierającymi wysoko spolimeryzowane tworzywa sztuczne pod postacią rozpuszczoną lub zdyspergowaną, zamrożenie nasyconego wytworu włóknistego z całkowicie lub częściowo krystalicznym zestaleniem się rozpuszczalnika, napromieniowanie tego co najmniej częściowo krystalicznie zestalonego wytworu z polimeryzacją monomerów o wiązaniu nienasyconym i oddzieleniu rozpuszczalnika, znamienny tym, że proces prowadzi się w nieobecności monomerów posiadających wielokrotne nienasycone wiązania etylenowe.

40a

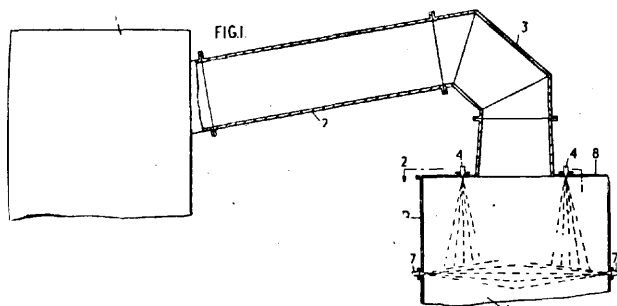
(P. 126418)

12. 04. 1968.

Pierwszeństwo: 25. 04. 1967 —Wielka Brytania.

Metallurgical Development Company, Nassau, Wyspy Bahama.

Urządzenie do przepuszczania gazów wylotowych z wielkiego pieca do destylacji cynku, składające się z kanału obejściowego, łączącego skraplacz z płuczką wieżową, przy czym płuczka wieżowa posiada urządzenie natryskowe do dawkowania cieczy, znamienny tym, że kanał obejściowy (2) jest suchy a natryski (4), (7), umieszczone są w płuczce wieżowej, tak że gazy najpierw stykają się z natryskującą cieczą w przestrzeni wewnątrz płuczki wieżowej (6).

40a

(P. 134126)

11. 06. 1969.

Pierwszeństwo: 12. 06. 1968 —Wielka Brytania.

Metallurgical Processes Limited and Imperial Smelting Corporation (N. S. C.) Limited, Wyspy Bahama, (Geoffrey David Lill, Keith Allan Pike).

Sposób sterowania wielkim piecem **cynkowo-olowio-**wym, znamienny tym, że kontroluje się ciągle proporcję cynk/węgiel we wsadzie, temperaturę wstępnego ogrzewania dmuchu, proporcję materiałów tworzących

żużel do węgla we wsadzie, skład gazu generatorowego wychodzącego z pieca, zawartość cynku w żużlu, temperaturę stopionego żużla wychodzącego z pieca i reguluje proporcję cynku do węgla we wsadzie i temperaturę wstępnego ogrzewania dmuchu **tak**, aby osiągnąć maksymalną eliminację **cynku** zgodnie z zależnością

$$\theta(R_z) = V - \frac{S_z F(b_1 + b_0 D + b_2 p + b_3 p T_p + b_4 p^2 + b_5 T_p)}{K'(a_0 + a_1 T_p + a_2 D + a_3 T_p^2 + a_4 D^2 + a_5 T_p D)}$$

gdzie

 R_z = eliminacja cynku, V = stała, S_z = ciężar materiału tworzącego żużel we wsadzie / ciężar cynku we wsadzie, K' = stała, $p+1$ = liczba moli węgla spalonego na atom tlenu w dmuchu, T_p = temperatura ogrzewania wstępnego dmuchu oraz b_0 do b_5 i a_0 do a_5 współczynniki wielomianów.

40a

(P. 141722)

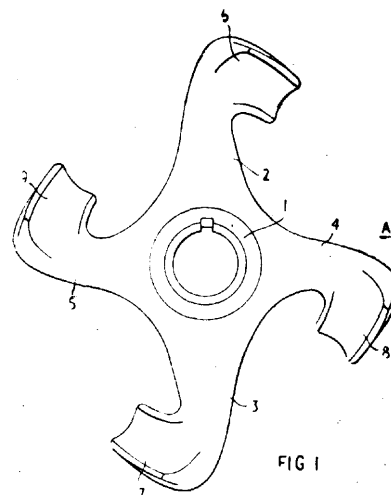
1. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 4. 07. 1969 —Wielka Brytania.

Metallurgical Development Company, Londyn, Wielka Brytania, (Frank George Simon **Benatt**, Walter Lindsay Linton).

Sposób skraplania pary cynku powstającej w piecach **cynkowniczych**, znamienny tym, że stosuje się ołowio-**wy** skraplacz rozpryskowy wyposażony w wirnik według wynalazku.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że jest zaopatrzone w co najmniej dwa ramiona (2, 4) z których co najmniej jedno różni się długością od drugiego, najlepiej zaś ma cztery **ramiona**, przy czym jego budowa pozwala na co najmniej częściowe zanurzenie i wirowanie w masie roztopionego ołowiu w celu wywołania chmury kropelek.

40a

(P. 144759)

2. 12. 1970.

Pierwszeństwo: 3J2. 1969 —Wielka Brytania.

Metallurgical Development Company, Nassau - Wyspy Bahama, (Stephen William, **Kenneth** Morgan).

Sposób prowadzenia wielkiego pieca, przy **otrzymy-**waniu cynku lub cynku i ołowiu za pomocą ładowania do szczytu szybu piecowego materiałów zawierających tlenki cynku i/lub tlenki cynku i **ołowiu** łącznie z paliwem węglowym i środkiem redukującym przy wdmuchiowaniu powietrza od spodu szybu, znamienny tym, że jako paliwo stosuje się w postaci kawałków materiał węglowy dostarczający energii cieplnej i bę-

dający metalurgicznym środkiem redukującym, który uprzednio poddano preparowaniu dla obniżenia jego zdolności reagowania z dwutlenkiem węgla w temperaturze 1000°C

40a (P. 145497) 18. 12. 1970.

Biuro Projektów Przemysłu Metali Nieżelaznych „Bipromet”, Katowice, (Antoni Dygoń, Roman Nitka, Edward Plaskaciewicz, Bernard Węgrzynek, Zbigniew Pachon).

Sposób podawania topnika do pieców hutniczych a zwłaszcza do konwertorów miedziowych znamienny tym, że granulowany topnik podawany jest przez otwór w ścianie czołowej pieca za pomocą znanej ładowarki mechanicznej, przy czym kruszywo rozprószone jest równomiernie na całą powierzchnię kąpeli pieca przez zmianę prędkości wylotowej mechanizmu **zarzutowego** znanej ładowarki w granicach od **5—50 m/sek** najkorzystniej od 15—35 m/sek.

40a (P. 145548) 11. 01. 1971.

Kombinat Górniczo-Hutniczy „Orzeł Biały”, Brzeziny Śląskie, (Ryszard Janiec, Jerzy Nowak).

Preparat do wygaszania żużli hutniczych **zwłaszcza** żużla pieców przewalowych do produkcji tlenku cynku, znamienny tym, że zawiera w swoim składzie szkło wodne oraz il zmieszane z wodą, przy czym udział technicznego 30% szkła wodnego wynosi wagowo od **30—60%**, ilu od 5—20%, zaś resztę stanowi woda.

40b (P. 129100) 9. 09. 1968.

Pierwszeństwo: 27. 08. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Surface Technology Corporation, Stone Park, Illinois, Stany Zjednoczone Ameryki.

Azotowane stopy metali odporne na ścieranie i zużycie znamiennie tym, że zawierają **co** najmniej jeden metal z grupy pierwszej składającej się z niobu, tantal i wanadu, grupy drugiej składającej się z cyrkonu oraz cyrkonu zastąpionego w ilości do 97% przez tytan oraz z grupy trzeciej składającej się z molibdenu i wolframu, przy czym zawartość metalu w stopie grupy drugiej wynosi od 1% do 50%, maksymalna zawartość metalu w stopie grupy pierwszej jest równa lub mniejsza od

$C(90D + 75E) + 88B + 85A$, stosunek zawartości metalu grupy drugiej do grupy trzeciej jest równy lub mniejszy od

$17,5(A+B)+C(3E+17,5D)$, stosunek zawartości metalu grupy trzeciej do zawartości metalu grupy pierwszej jest równy lub mniejszy od

$A(2F+4G) + C[4G+2F(D+2E)] + B[4G+F(D+2F)]$, stosunek zawartości metalu grupy pierwszej do grupy drugiej jest równy lub większy od

$E(0,7A+1,5B+0,7C) + D(A+1,5B+0,7C)$ przy czym, jeżeli zawartość metali grupy drugiej jest wyższa niż 37% to zawartość metali grupy trzeciej musi być większa niż różnica:

(% grupy drugiej) - 35.

40b (P. 129101) 9. 09. 1968.

Pierwszeństwo: 27. 08. 1968 —Stany Zjednoczone Ameryki.

Surface Technology Corporation, Stone Park, Illinois, Stany Zjednoczone Ameryki.

Azotowany stop metali odporny na ścieranie znamienny tym, że zawiera **co** najmniej jeden metal wybrany z grupy zawierającej niob, tantal i wanad, z grupy zawierającej tytan lub z grupy składającej się z molibdenu i wolframu, przy czym jeżeli oprócz tytanu stop zawiera tylko niob i molibden to zawartość niobu wynosi od około 20% do ok. 85%; jeżeli oprócz tytanu stop zawiera tylko niob i wolfram to zawartość

niobu wynosi od ok. 10% do ok. 85%; jeżeli oprócz tytanu stop zawiera tylko niob, molibden i wolfram to minimalna zawartość niobu wynika ze wzoru: $10E+20D$, a maksymalna zawartość niobu wynosi ok. 85%; jeżeli oprócz tytanu stop zawiera tantal i molibden to zawartość tantalu wynosi od ok. 25% do ok. 85%; jeżeli oprócz tytanu stop zawiera tylko tantal i wolfram to zawartość tantalu wynosi od ok. 10% do ok. 88%; jeżeli oprócz tytanu stop zawiera tylko tantal, molibden i wolfram to minimalna zawartość tantalu wynika ze wzoru: $10E+25D$, a maksymalna zawartość tantalu wynosi około 88%; jeżeli oprócz tytanu stop zawiera tylko wanad i jeden metal wybrany z grupy składającej się z molibdenu i wolframu lub ich mieszaninę zawartość wanadu wynosi od **około** 15% do około 90%; jeżeli oprócz tytanu i molibdenu stop zawiera więcej niż jeden metal z grupy składającej się z niobu, tantalu i wanadu to minimalna łączna zawartość metali niobu, tantalu i wanadu musi być równa sumie: $20A+25B+15C$ jeżeli oprócz wolframu i tytanu stop zawiera więcej niż jeden metal z grupy niobu, tantalu i wanadu, to minimalna łączna zawartość metali niobu, tantalu i wanadu musi być **co** najmniej równa sumie: $10A+10B+15C$; jeżeli oprócz molibdenu, wolframu i tytanu stop zawiera więcej niż jeden metal z grupy niobu, tantalu i wanadu, to minimalna łączna zawartość metali **niobu**, tantalu i wanadu musi być **co** najmniej równa sumie: $A+B+10E+25D+15C$ jeżeli stop zawiera więcej niż jeden metal z grupy niobu, tantalu i wanadu to maksymalna ich zawartość musi być równa lub mniejsza od: $85A+88B+90C$; jeżeli stop zawiera oprócz tytanu tylko niob i metal wybrany z grupy molibdenu i wolframu lub ich mieszaninę to zawartość tytanu wynosi od około 1% do 45%, a stosunek zawartości niobu do tytanu jest większy od 1; jeżeli stop zawiera oprócz tytanu tylko tantal i metal wybrany z grupy molibdenu i wolframu lub ich mieszaninę, to zawartość tytanu wynosi od około 1% do ok. 35%, a stosunek zawartości tytanu do tantalu **jest** większy od 1; jeżeli stop zawiera oprócz tytanu tylko wanad i metal wybrany z grupy molibdenu i niobu lub ich mieszaninę, to zawartość tytanu wynosi od około 1% do ok. 45%, a stosunek zawartości wanadu do tytanu jest większy od 0,66; jeżeli oprócz tytanu stop zawiera więcej niż jeden metal z grupy niobu, tytanu i wanadu i metal wybrany z grupy molibdenu i wolframu lub ich mieszaninę, to **maksymalna** zawartość tytanu musi być równa lub mniejsza od: $45(A+C)+35B$; a stosunek zawartości metali niobu tantalu i wanadu do tytanu musi być równy lub większy od stosunku:

$$\frac{A+B+0,66C}{1}$$

przy minimalnej zawartości tytanu **wynoszącej** 1%; jeżeli stop zawiera tylko molibden, tytan i metal wybrany z grupy niobu i wanadu lub ich mieszaninę, to zawartość molibdenu wynosi od ok. 2% do ok. 60%; jeżeli stop zawiera tylko molibden, tytan i tantal to zawartość molibdenu wynosi od ok. 2% do ok. 50%; jeżeli materiał zawiera tylko wolfram, tytan i metal wybrany z grupy niobu, tantalu i wanadu lub ich mieszaninę, to zawartość wolframu wynosi od ok. 2% do ok. 80%; jeżeli materiał zawiera molibden, wolfram, tytan i metal wybrany z grupy niobu, tantalu i wanadu lub ich mieszaninę, to maksymalna zawartość molibdenu i wolframu musi być równa lub mniejsza od: $60(A+C)+D+50(B+D)+80E$; a minimalna zawartość molibdenu i wolframu wynosi 2% gdzie:

$$\begin{aligned} A &= \frac{Nb}{Nb+Ta+W} \\ B &= \frac{Ta}{Nb+Ta+W} \\ C &= \frac{V}{Nb+Ta+W} \\ D &= \frac{Mo}{Mo+W} \\ a E &= \frac{W}{Mo+W} \end{aligned}$$

10b (P. 138066) 8. 01. 1970.

Pierwszeństwo: 10. 01. 1969 —Austria.

Gebrüder Böhler **unc Co**, Kapfenberg, Austria.

Sposób wytwarzania stali zawierających przeszło 0,01% metalicznego aluminium, nie wykazujących pasmowych wtrąceń **tlenku** glinu, znamienny tym, że równocześnie z dodatkiem aluminium, bądź później, do wtopu dodaje się **co** najmniej 0,1% stopu wapniowego, który oprócz krzemu i/albo **aluminium** zawiera bar i/albo stront.

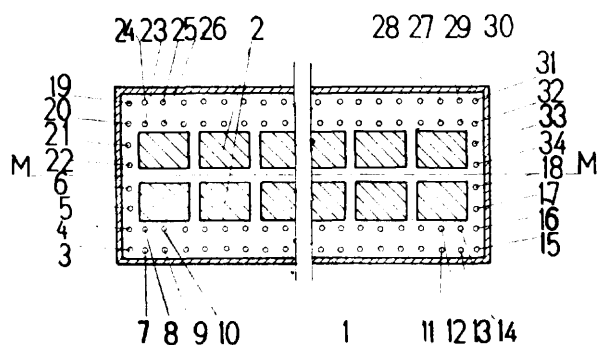
40c (P. 140000) 13. 04. 1970.

Pierwszeństwo: 16. 04. 1969 - Francja.

Compagnie Pechiney, Paryż, Francja, Electrification, Charpente, Leverage, **Faches-Thumesnil**, Nord, Francja, (Daniel Duclaux, Jean-Pierre Givry, Jacky Pointud).

Sposób zasilania tlenkiem glinowym kadzi elektrolitycznych do wytwarzania aluminium, umożliwiający równomierne zasilanie powierzchni kąpeli elektrolitycznej, jak również utrzymanie regularnej warstwy tlenku glinowego na kąpeli, w którym przebiega się stała skorupę, pokrywającą kąpiel, po czym doprowadza się w sposób ciągły tlenek glinowy na strefę przebitą, przy czym każda czynność przebijania i doprowadzania tlenku glinowego przeprowadza się jednocześnie w dwóch punktach, symetrycznych względem **podłużnej osiowej płaszczyzny M-M** kadzi, znamienny tym, że w **pierwszym** stadium przebiega się pierwsze czoło kadzi w punktach (3-4) regularnie rozmieszczonych, po czym doprowadza się ciągle na to czoło tlenek glinowy, następnie w drugim stadium przebiega się skorupę w punktach regularnie rozmieszczonych, naprzód wzdłuż podłużnego boku kąpeli w punktach (7-15), po czym u drugiego czoła w punktach (15-18), wreszcie w trzecim stadium doprowadza się tlenek glinowy w sposób ciągły na strefę przebitą podczas drugiego stadium, przy czym doprowadzanie przeprowadza się ze stałym stosunkiem pomiędzy **dostarczaniem** tlenku glinowego a powierzchnią odsłoniętej kąpeli.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 lub 2, zawierające podporę przemieszczalną powyżej kadzi, równoległą do jej osi podłużnej i podtrzymującą z obu stron kadzi dwa identyczne układy, z których każdy zawiera młot (59), **zasobnik** (35) tlenku glinowego oraz króciec (97) doprowadzający dla tlenku glinowego, znamienny tym, że zasobnik (35) połączony jest z króćcem (97) za pośrednictwem dystrybutora (37) tlenku glinowego o stałej wydajności, zawierającego korpus (77) i co najmniej jeden wirnik (78), utworzony z łopatek (79-81), zamocowanych na wale (81) napędzanym silnikiem (84) z prędkością w zasadzie stałą w zależności od obciążenia, przy czym dystrybutor (37) tlenku glinowego jest **połączony** przegubowo z dwoma parami dźwigni (50, 51) równoległych i połączonych przegubowo swymi pozostałymi końcami z ramą poziomą (45), przymocowaną na stałe do zasobnika (35), zaś para przednia dźwigni (50), umieszczonych z boku kadzi jest dłuższa, przy czym młot (59) jest również połączony przegubowo z dwoma pozostałymi parami dźwigni (55) i (56) równoległych i połączonych przegubowo swymi pozostałymi końcami z dystrybutorem (37), przy czym para dolna dźwigni (56) jest

dłuższa, niż para dźwigni (55) górnych, a pierwszy podnośnik (61) powoduje nachylenie dwóch pierwszych par dźwigni (50, 51), natomiast podnośnik (64) oddziałuje na nachylenie dźwigni (55, 56) młota (59), przy czym dwa pierwsze podnośniki (61), dwa drugie podnośniki (64), dwa młoty (59) i dwa dystrybutory (37) obu układów są odpowiednio równoległe połączone.

40c (P. 140868) 25. 05. 1970.

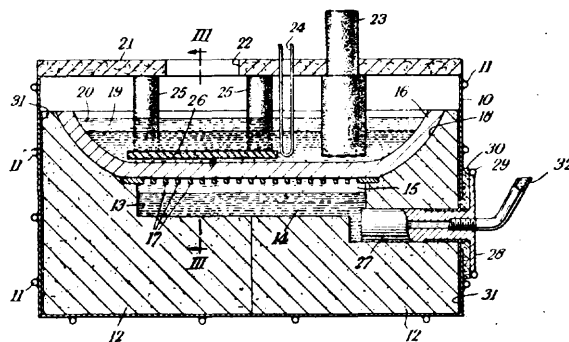
Zakład Przerobu Żłomu Metali Nieżelaznych, Przedsiębiorstwo Państwowe, Radzionków, Polska, (Jan Sosin, Edward **Kliś**, Jan Chmielowski, Jerzy Wolszakiewicz, Artur Wawrzak, Michał Kurtys, Tadeusz **Siemek**, Jerzy Godek).

Sposób przetopu i rafinacji mieszanego żłomu stopów niklowych znamienny tym, że stopy te przed przetopem segreguje się ręcznie na frakcję zanieczyszczoną cynkiem i frakcję zanieczyszczoną żelazem, następnie stapia najpierw frakcję zanieczyszczoną cynkiem i odrafinowuje cynk przez odparowanie w temperaturze 1300 do 1450°C, a następnie stapia frakcję zanieczyszczoną żelazem i odrafinowuje żelazo przez świeżenie przy użyciu topnika, w temperaturze 1350 do 1500°C, a uzyskany żużel porafinacyjny redukuje się w oddzielnym procesie przy użyciu koksiku i topnika, w temperaturze 1400-1600°C.

40c (P. 140871) 25. 05. 1970.

Associated Lead Manufactures Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Walter Dennis Dawis).

Sposób rafinacji metali w kąpeli solnej znamienny tym, że proces rafinacji prowadzi się w elektrolizerze zawierającym rozmieszczone warstwami, na dole katodę z roztopionego metalu, na górze anodę również z roztopionego metalu, znajdującą się powyżej anody i stykającą się z nią porowatą, nasyconą topnikiem **diafragmą**, oraz warstwę topnika w stanie ciekłym na wierzchu anody. Elektrolizer do stosowania sposobem według zastrz. 1-9, znamienny tym, że zawiera chłodzoną zewnętrznie obudowę (10) i wyposażony jest w wannę (13) zawierającą metal katody (14) i topnik (15), porowatą **diafragmę** (16) oddzielającą wymienioną wannę od dalszej wanny zawierającej metal anody (19), przewody doprowadzające prąd do anody i katody oraz ustawialną pod odpowiednim kątem lewarową rurę (32) do spuszczenia z elektrolizera roztopionego metalu katody.

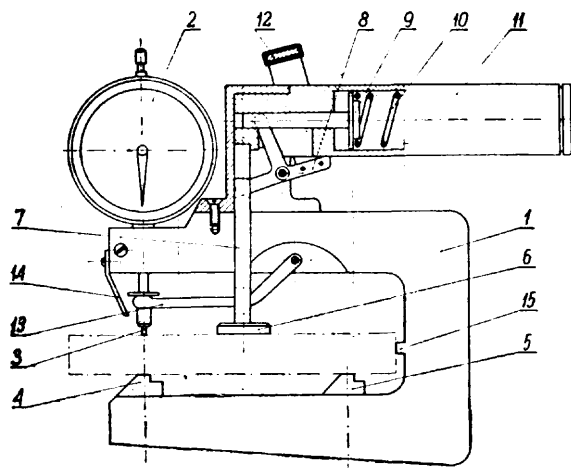
42b (P. 147622) 10. 04. 1971.

Patent dodatkowy do patentu nr 60012.

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego, Warszawa.

Przyrząd czujnikowy do sprawdzania grubości elementów **plytowych** z drewna, tworzyw drzewnych i sztucznych, z metali i z innych materiałów znamienny tym, że posiada kabłąk (1), na którym zamocowane są naprzeciw siebie czujnik zegarowy (2) z wy-

mienną stopką (3) i płaską stopką stałą (4) o dużej powierzchni styku z mierzonym przedmiotem, przy czym nacisk jednostkowy stopki stałej, równy naciskowi stopki czujnika zapewnia sprężyna, a oś pomiaru przyrządu ustalona jest za pomocą występu stałego (15) zamocowanego na kabłąku (1) według patentu Nr 60012.

42b

<P. 147650)

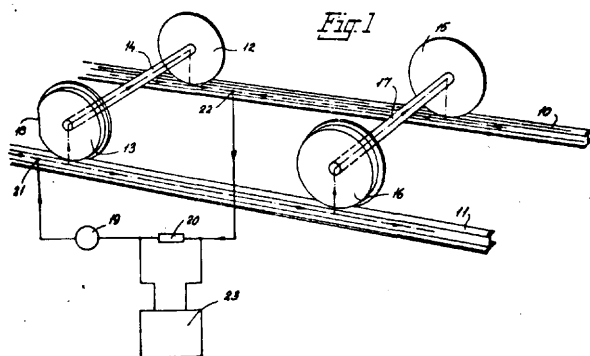
20. 04. 1971.

Pierwszeństwo : 22. 04. 1970 - Szwecja.

Telefonaktiebolaget LM Ericson, Sztokholm, Szwecja, (Rune Bernhard Bernhardsen, Karl Lennart Lundfeldt, Karl Erik Ullerfors).

Sposób badania płaszczyzn wynikających z poślizgu kół podczas hamowania taboru kolejowego, znamienny tym, że do badania płaszczyzn stosuje się obwód prądu elektrycznego, który włączony jest do pierwszego koła przeznaczanego do badania i odcinek pierwszy szyny, za pomocą którego następuje połączenie punktu między obwodową powierzchnią koła i szyny tworzącej część obwodu i przez czujnik wykrywający przerwę w przepływie obwodowym prądu wynikającą na skutek istnienia płaszczyzny na obwodzie koła.

Urządzenie do badania płaszczyzn kół pojazdów szynowych, które wykonane są z materiałów przewodzących elektryczność zgodnie ze sposobem według zastrz. 1, znamienny tym, że jeden przewód źródła napięcia jest połączony z jedną szyną linii kolejowej, a drugi przewód połączony jest z drugą szyną wydłużoną równolegle do szyny pierwszej w sposób taki, że obwód prądu tworzy równoległe do koła, przeznaczonego do badania, zamknięcie, a punkty łączeniowe są ustawione równoległe do ułożonych szyn, przy czym odstępy ich są krótsze w stosunku do najmniejszych osiowych odległości występujących w pojeździe.

42c

(P. 144257)

5.11. 1970.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica (Instytut Geodezji), Kraków, (Konrad Eckes).

Sposób wyznaczania punktów geodezyjnych na elementach konstrukcyjnych w budownictwie przemysłowym, znamienny tym, że do uprzednio wstrzelonych w materiał budowlany, metalowych trzpieni, przykręca się nakrętkami na podkładkach, metalowe, prostokątne płyty, mające zaznaczone kontrastującymi barwami elementy orientacji geodezyjnej oraz rysy, stanowiące osie, zakończone trójkątnymi wycięciami w krawędziach bocznych oraz podgięte i zastrzone naroża, a ponadto mające otwory lub wycięcia, służące do osadzenia płyt na trzpieniach.

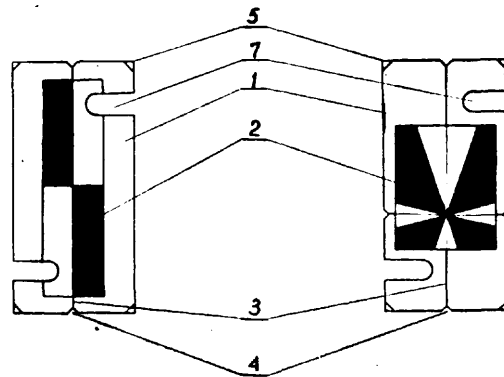

Fig. 1.

Fig. 2.

42c

(P. 144642)

25. 11. 1970.

(P. 144642)

25. 11. 1970.

Pierwszeństwo: 28. 11. 1969 — Francja.

Société Nationale des **Pétroles** d'Aquitaine, Courbevoie, Francja, (Maurice Barbier).

Sposób odczytywania danych sejsmicznych i jednoczesnego rejestrowania zapisów powstałych w wyniku emisji fal mechanicznych odebranych przez odbiornik po ich przejściu w środowisku jednorodnym, w którym impulsy nadaje się w zależności od czasu, przy czym sygnał emituje się w postaci kolejnych impulsów energii w odstępach czasu zaprogramowanych, znamienny tym, że za pomocą generatora czasu ustala się podstawową jednostkę czasu, że po zakończeniu każdej podstawowej jednostki czasu wyzwala się sygnał synchronizacji, że w liczniku sumującym oblicza się ilość tak emitowanych sygnałów synchronizacji, że po zakończeniu każdej podstawowej jednostki czasu porównuje się dane zawarte w liczniku sumującym kolejno z danymi zawartymi w każdej z pamięci pierwszego ciągu w którym zarejestrowane są liczby określające momenty w których winien być emitowany impuls energii, że za pomocą porównania, gdy wskazuje ono równość, steruje się sygnał sterujący emisji energii, że w drugim ciągu pamięci składającego się z kilku elementów oznakowanych adresem, odbiera się w momencie nadawania impulsu wartość chwilową energii odebranej przez odbiornik po odbiciu się o nierówności gruntu i przekształconą w wartość liczbową, że każdy impuls wysyła się do kilku adresów określonych przez moment nadawania impulsu oraz różne momenty w których nastąpiły poprzednie emisje, przy czym emisje te są oddzielane od momentu nadawania impulsu przez okres czasu najwyższej równy maksymalnej wartości czasu przebiegu fal mechanicznych w gruncie.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—3, połączone do zacisków wyjściowych odbiornika energii mechanicznej, znamienny tym, że zawiera pierwszy ciąg pamięci, z których każdy zawiera określoną ilość numerów, w których są zarejestrowane liczbowo ciągi momentów wyznaczających następstwa emisji impulsów, drugi ciąg pamięci o identycznym składzie, do rejestrowania w miarę upływu czasu dalszych momentów emisji, przy czym te dalsze momenty są przesunięte w czasie a ich czas trwania jest ograniczony do wartości najwyższej równej maksymalnej wartości czasu przebiegu, trzeci ciąg pamięci o iden-

tycznym składzie jak poprzednie, do rejestracji wartości liczbowych sygnału odebranego przez odbiornik, przekształconego w impuls przy każdej podstawowej jednostce czasu, zakodowanego liczbowo, przesyłanego do poszczególnych pamięci, w zależności od względnego położenia w czasie, w stosunku do momentów emisji, poprzedzających moment przekształcania w impulsy o wartość czasu mniejszą od maksymalnego czasu przebiegu fal mechanicznych w gruncie, przy czym momenty te są w danym momencie zawarte w drugim ciągu **pamięci**, zawierające ponadto maszynę arytmetyczną do dokonywania niezbędnych dodawań i odejmowań, których wyniki, podczas doprowadzenia impulsu, przesyła się do drugiego ciągu pamięci wyznaczającego właściwe adresy do których musi być przesłany doprowadzony impuls, połączoną z odpowiednimi pamięciami trzeciego ciągu dla pobierania kolejno z każdej pamięci wartości, które się w niej znajdują, sumującą kolejno wartości pobrane oraz wartości impulsu i przesyłającą otrzymaną sumę do pamięci w której dokonano pobrania, wyposażone w generator do synchronizacji i określania podstawowej jednostki czasu emitujący co każdą jednostkę czasu sygnał odniesienia synchronizacji, licznik sumujący odbierane z generatora sygnały i określający czas jaki upłynął od momentu rozpoczęcia operacji, komparator liczbowy odbierający dane zawarte w liczniku sumującym i kolejno dane zawarte w poszczególnych pamięciach pierwszej **serii** oraz zawierające sterujący, po stwierdzeniu równości, wyzwalanie impulsu, układ przeniesienia kolejno łączony z poszczególnymi pamięciami pierwszego szeregu i cyklicznie z poszczególnymi pamięciami drugiego szeregu, przy czym wzajemne **łączenie** poszczególnych pamięci poprzez układ przeniesienia jest sterowane przez komparator liczbowy gdy komparator ten stwierdza stan równości, licznik odejmujący odbierający dane z licznika sumującego, dokonujący odejmowania z licznika sumującego liczby odpowiadającej, wyrażonej podstawową jednostką czasu, maksymalnej wartości czasu przebiegu fal mechanicznych w gruncie, drugi komparator liczbowy odbierający dane z licznika odejmującego oraz kolejno, poprzez układ połączeń, dane zawarte w pamięciach drugiego szeregu i sterujący, po upływie pewnego czasu, ustawienie na zero danych zawartych w badanej pamięci i włączający następną pamięć, przy czym maszyna arytmetyczna odbiera dane z licznika sumującego i oblicza kolejno różnice danych chwilowych licznika sumującego z każdym z układów danych zawartych w pamięciach drugiego szeregu, a generator podstawowej jednostki czasu steruje impulsator wyznaczający wartość chwilową sygnału odebranego przez zespół odbiorników fal mechanicznych i przesyła tę wartość do analogowej przetwornicy liczbowej, po czym wartość liczbową zostaje przesyłana do maszy-

ny arytmetycznej, która oblicza kolejno różnice między danymi z licznika sumującego a danymi zawartymi w poszczególnych pamięciach drugiego ciągu i wyznacza pamięci trzeciego ciągu, których położenia odpowiadają otrzymanym różnicom po czym pobiera kolejno dane zawarte w pamięciach w ten sposób wyznaczonych, sumuje dane tych poszczególnych pamięci i wartość liczbową sygnału w danym momencie, a następnie przesyła ponownie uzyskane wyniki do odpowiednich pamięci.

42c (P. 145318) 29. 12. 1970.

Pierwszeństwo: 29. 12. 1969 —Stany Zjednoczone Ameryki.

Societe de Prospection Electrique Schlumberger, Paryż, Francja, (Charles X. Regat).

Sposób badania głębinowych formacji ziemi przeci-nanych przez otwór wiertnicy i urządzenie do stosowania tego sposobu - patrz str. 1, kl. 5a—P. 141318.

42c (P. 146149) 11. 02. 1971.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica Instytut Geofizyki Stosowanej i Poszukiwań Naftowych, Kraków, (Zbigniew Fajkiewicz, Władysław Duda, Janusz Sliz).

Sposób wykrywania pustek, nieciągłości i stref odprężeń, występujących zwłaszcza w górotworze - patrz str. 1, kl. 5a—P. 146149.

42c (P. 148888) 17. 06. 1971.

Pierwszeństwo : 23. 07. 1970 - Czechosłowacja.

Vedecko-vyzkumny uhelny ustav - Ostrava-Radvanice, Czechosłowacja (Bretislav Staš, Ludek Dlouhy, Lubomir Siska, Adolf Skrabias).

Urządzenie do ciągłych automatycznych sejsmiczno-akustycznych pomiarów wahań szumów dynamicznych wewnątrz mas skalnych, zawierające geofony, kable przesyłowe, oraz oprzyrządowanie końcowe, znamienne tym, że do źródeł impulsów wejściowych (3, 3a) podłączone są wzajemnie w szereg w dwóch kanałach pomiarowych, stopnie (11, 11a) stanowiące **przegrody** podziemnej części urządzenia od naziennej, tłumiki (12, 12a), **wzmacniacze** (13, 13a), niskoczęstotliwościowe filtry (14, 14a), wzmacniacze (15, 15a), obwody sterujące (16, 16a) do wybierania poziomu amplitudy, detektory (17, 17a), układy odchylające **Szmitta** (18, 18a) z **odgałęzionymi** równoległe regulatorami (19, 19a) sta-

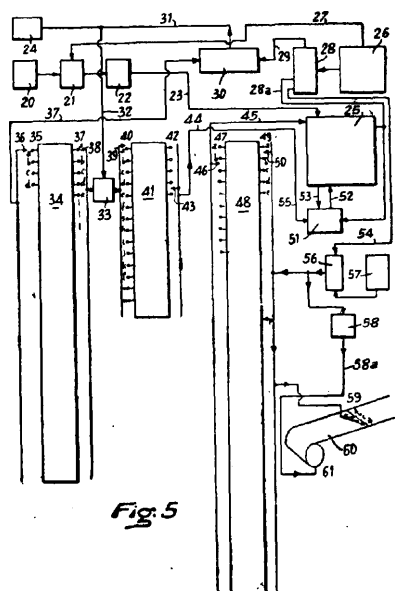
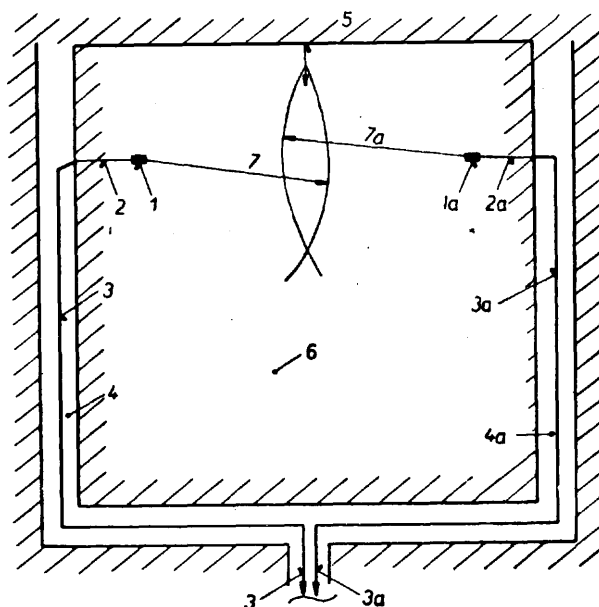

Fig. 5

lej czasu, a ponadto liczniki (20, 20a), które są połączone wzajemnie równolegle do równoległych odgałęzień bloku wskaźnikowego (23) i bloku rejestracyjnego (24), przy czym ten ostatni połączony jest z maszyną do pisania (9).

42d

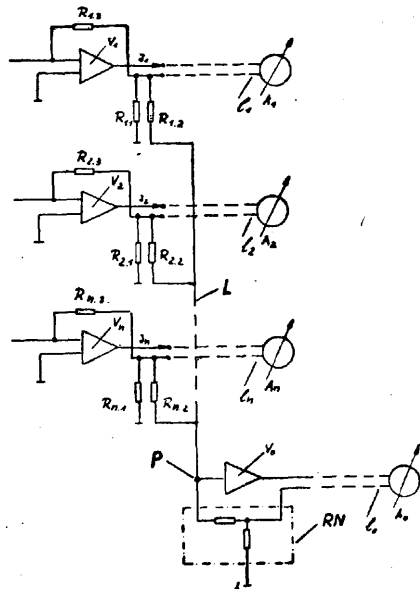
(P. 144335)

9. 11. 1970.

Pierwszeństwo: 10. 11. 1969 —NRD.

VEB Elektro-Apparate-Werke Berlin-Treptow, Berlin, NRD, (Werner Kriesel, Michael Dobrowolny, Peter Hengelhaupt).

Urządzenie sumujące do analogowych sygnałów pomiarowych pochodzących z przetworników cyfrowo-analogowych, w którym poprzez wzmacniacz operacyjny następuje opracowanie jednostkowego sygnału prądowego i równocześnie sygnały jednostkowe zostają skojarzone w sygnał wspólny, który ma taki sam charakter jak sygnały jednostkowe, znamienne tym, że po układzie łańcuchowym składającym się ze wzmacniaczy operacyjnych (V_1, V_2 do V_n) z równoległymi prądowymi sprzężeniami zwrotnymi umieszczone są zasilane czynnymi prądami (I_1, I_2 do I_n) przyrządy wskazujące (A_1, A_2 do A_n) oraz sprzężone poprzez przewody powrotne (I_1, I_2 do I_n) ze wzmacniaczami operacyjnymi, połączone równolegle oporniki ($R_{1,1}, R_{1,2}, R_{2,1}, R_{2,2}$ do $R_{n,1}, R_{n,2}$), przy czym oporniki ($R_{1,1}, R_{1,2}, R_{2,1}, R_{2,2}$ do $R_{n,1}, R_{n,2}$) są wspólnie poprzez przewód (L) połączone z punktem sumującym (P) oraz połączone są poprzez sprzężony zwrotnie układem równoległego prądowego sprzężenia zwrotnego (RN) wzmacniacz operacyjny (V_0), z umieszczonym za nim przyrządem wskazującym (A_0), a pozostałe zaciski oporników ($R_{1,1}, R_{1,2}, R_{2,1}, R_{2,2}$ do $R_{n,1}, R_{n,2}$) mają potencjał odniesienia.

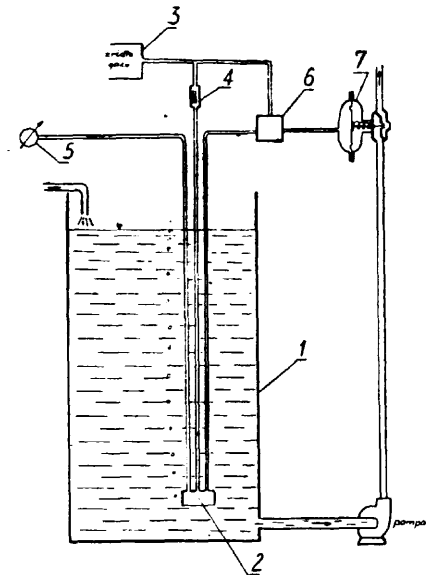
42e

(P. 134782)

12. 07. 1969.

Zakłady Energetyczne Okręgu Dolnośląskiego, Elektrownia Turów, Turoszów, Polska, (Jacek Borzucki, Euzebiusz Tymes).

Układ pomiaru i/lub regulacji poziomu cieczy zwłaszcza zabrudzonej lub agresywnej, w którym pomiaru dokonuje się pośrednio, poprzez pomiar ciśnienia gazu wtłaczanego do instalacji pomiarowej, znamienne tym, że sygnał poziomu do manometru (5) i regulatora (6) w postaci ciśnienia gazu pobierany jest z rozszerzonej końcówki (2) umieszczonej w obiekcie (1) w miejscu, za którym gaz już się nie rozpręża, gdyż całkowita jego nadwyżka ciśnienia, występująca w źródle (3) jest zdławiona w instalacji i/lub w dławiku (4) przed punktem poboru sygnału do manometru (5) i regulacji (6).

42e

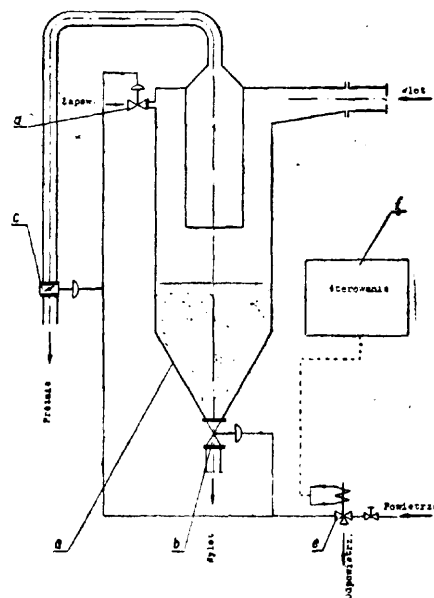
(P. 143956)

17. 10. 1970.

Zakłady Włókien Sztucznych „Elana”, Toruń, (Czesław Pietkun, Jan Stysiek, Stanisław Wasilewski).

Sposób dozowania materiałów sypkich w transporcie próżniowym, znamienne tym, że polega na okresowym gromadzeniu transportowego materiału w dolnej części cyklonu lub w specjalnym zbiorniku pod cyklonem zamkniętym u dołu i przesyłaniu tego materiału przez okresowe odcięcie próżni od cyklonu, zapowietrzenie cyklonu i otwarcie dołu cyklonu względnie specjalnego zbiornika.

Urządzenie dozujące sposobem według zastrzeżenia 1 do transportu materiałów sypkich, znamienne tym, że jest wyposażone w przepustnicę (3), zawór względnie zasuwę (2) odcinającą próżnię od cyklonu (1) zawór względnie zasuwę (4) zapowietrzającą cyklon (1) oraz zawór względnie zasuwę (2) zamontowaną u dołu cyklonu (1) lub zbiornika pod cyklonem służącą do spustu transportowego materiału sterowane automatycznie układem elektryczno-pneumatycznym lub elektrycznym.

42h

(P. 142380)

31. 07. 1970.

Centralne Laboratorium Optyki, Warszawa, (Maksymilian Pluta).

Mikroskop **interferencyjno-polaryzacyjny** z ciągłą zmianą wielkości i kierunku rozdwojenia obrazu wyposażony w pryzmat **dwójłomny** z zewnętrzną płaszczyzną lokalizacji prążków interferencyjnych, umieszczonych tuż za układem optycznym obiektywu oraz w pryzmat **dwójłomny** z zewnętrzną lub wewnętrzną płaszczyzną lokalizacji prążków interferencyjnych, umieszczony w tubusie w sposób przesuwany w kierunku równoległym i prostym do osi obiektywu, przy czym przed pierwszym pryzmatem znajduje się **polaryzator** a za **drugim** pryzmatem analizator, znamienny tym, że zawiera w przestrzeni między wspomnianymi pryzmatami **dwójłomnymi** płytkę półfalową (PF) obrotową wokół osi obiektywu, a pod kondensorem w jego płaszczyźnie ogniskowej ma zamontowaną w sposób obrotowy przysłonę szczelinową (D), co umożliwia ciągłą zmianę wielkości i kierunku rozdwojenia obrazu badanego przedmiotu.

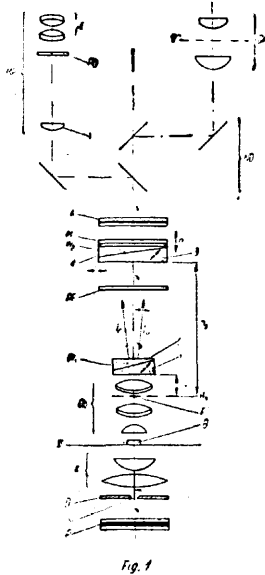

Fig. 1

42i

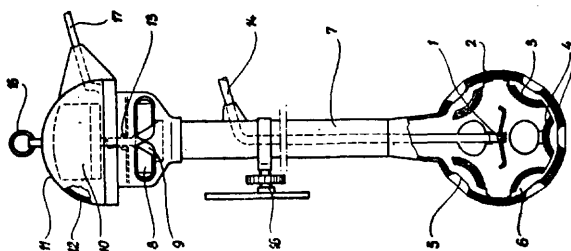
(P. 144789)

3. 12. 1970.

Pierwszeństwo: 5. 12. 1969 - Węgry.

Hajtómű és Felvonógyár, Budapeszt, Węgry, (Vince Kaiman, Sándor Somogyi).

Przyrząd pomiarowy do pomiarów i/lub regulacji temperatury mediów wypełniających pomieszczenia wyposażane w urządzenia do ogrzewania promiennikowego, znamienny tym, że zawiera czujnik (1) umieszczony w pustym korpusie (2) wykonanym z materiału odbijającego promienie podczerwone, o płaskich i/lub zagiętych powierzchniach, posiadającym osłonięte otwory (5) oraz wyposażonym od strony wewnętrznej w izolację cieplną (4).

42k

(P. 131890)

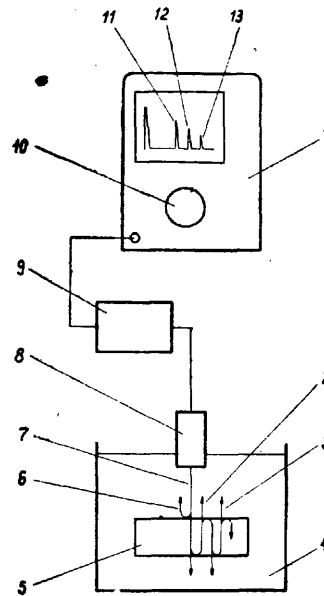
21. 02. 1969.

Patent dodatkowy do patentu nr P. 60569.

Polska Akademia Nauk, Instytut Podstawowych Problemów Techniki, Warszawa, Polska, (Leszek Filipczyński).

Sposób pomiaru czułości głowicy ultradźwiękowej połączonej z **echoskopem**, promieniującej impulsy do

oieczy, polegający na stworzeniu wartości bezwzględnej różnicy dwóch wartości tłumienia według patentu nr P. 60569, znamienny tym, że w znany sposób tworzy się wartość bezwzględną różnicy tłumień $A_0 - A$, przy czym A_0 jest wartością tłumienia tak **dobranego** by wysokość jednego z ech, odbitych od powierzchni przeciwległej do powierzchni, przez którą wchodzi impuls ultradźwiękowy, równoległościenną płytki - ultradźwiękowego wzorca (5), była na ekranie echoskopu (1) równa założonej wielkości h , i powiększa się tę różnicę o wartość tłumienia impulsu ultradźwiękowego na skutek częściowego odbicia impulsu od powierzchni przez którą wchodzi impuls w obszar płytki - wzorca (5) i od przeciwległej powierzchni, przy czym równoległościenna płytka ultradźwiękowego wzorca (5) ustawiona jest w stosunku do głowicy (8) w ten sposób, by uzyskać maksymalne echo.

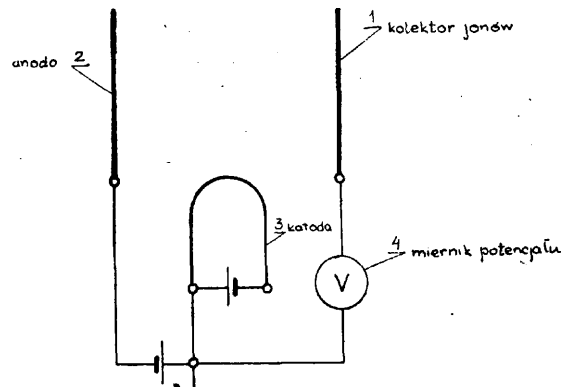
42k

(P. 144277)

6. 11. 1970.

Politechnika Warszawska, Warszawa, (Stanisław Pytkowski, Piotr Szewmin).

Sposób uzyskiwania logarytmicznej charakterystyki wskazań próżniomierza jonizacyjnego z termokatodą znamienny tym, że mierzy się za pomocą elektrometru lub woltomierza potencjał odizolowanego kolektora oraz doprowadza do katody potencjał zerowy.

42k

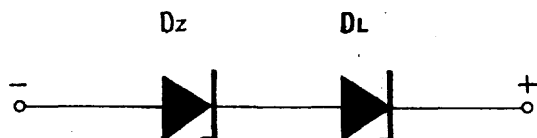
(P. 144283)

6. 11. 1970.

Patent dodatkowy do patentu (nr zgłoszenia P. 135922).

Politechnika Warszawska Instytut Automatyki Przemysłowej, Warszawa, (Wojciech Włodarski).

Elektryczny czujnik ciśnienia hydrostatycznego według patentu (nr. zgłoszenia P1 35922) znamienny tym, że zbudowany jest z szeregowo połączonych diod spolaryzowanej zaporowo o zenerowskim mechanizmie przebicia (D_Z) z diodą spolaryzowaną zaporowo o lawinowym mechanizmie przebicia (D_L), suma algebraiczna współczynników temperaturowych obydwu diod w żądanym temperaturowym zakresie pracy jest przy tym równa albo zbliżona do zera, względnie zbudowany jest z szeregowo połączonych diod spolaryzowanej zaporowo o mieszanym mechanizmie przebicia (D_{Z+L}) z diodą spolaryzowaną zaporowo o zenerowskim (D_Z) lub z diodą spolaryzowaną zaporowo o lawinowym mechanizmie przebicia (D_L), zależnie od znaku współczynnika temperaturowego diody o mieszanym mechanizmie przebicia, suma algebraiczna wartości współczynników temperaturowych obydwu diod w żądanym temperaturowym zakresie pracy jest przy tym równa lub zbliżona do zera.

42k

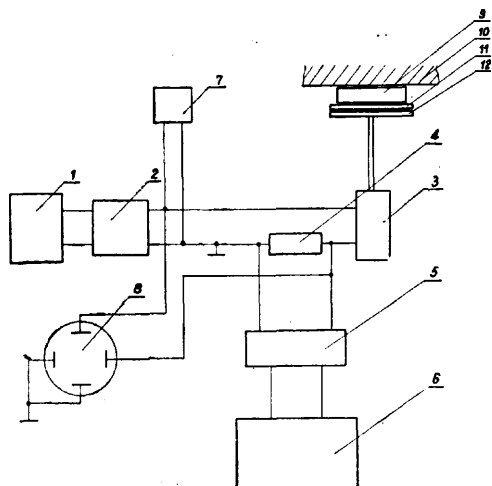
(P. 144380)

12. 11. 1970.

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Poznań, (Antoni Sliwiński, Włodzimierz Boch, Andrzej Wąlasia, Barbara Szudrowicz).

Sposób wyznaczania sztywności materiałów dźwiękochłonnych i izolacyjnych, zwłaszcza lekkich materiałów, znamienny tym, że badany materiał w postaci próbki lub konstrukcyjnego elementu, poddaje się działaniu drgań w dowolnym pasmie częstotliwości akustycznych a wyznaczenie sztywności dokonuje się wykorzystując składową urojoną zespolonej impedancji mechanicznej, określoną na podstawie, pomiaru wartości prądu i_{op} pobieranego przez elektrodynamiczny wibrator (3), wartości kąta przesunięcia fazowego φ_s odczytanego z katodowego oscylografu (8) i danych aparaturowych urządzenia, przy czym punktem odniesienia jest płyta (10) o nieskończenie dużej masie, przy zerowym obciążeniu statycznym badanego materiału (9).

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1 składające się z akustycznego generatora, elektrodynamicznego wibratora, katodowego oscylografu i lampowego woltomierza, znamienny tym, że ma nieruchomą o nieskończenie dużej masie płytę (10), natomiast próbkę (9) badanego materiału przykleja się jedną stroną do płyty (10) a drugą stroną do mocującej płytki (11) połączonej z ruchomym stolikiem (12) wibratora (3), w którego obwód zasilania włączony jest wzorcowy opornik (4) z którego są wykonane połączenia poprzez układ prostownika (5) na kompensacyjny układ (6).

42k

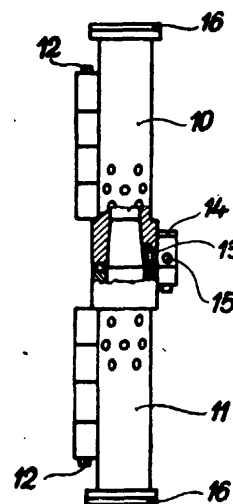
(P. 14438*)

12. 11. 1970.

Labor Műszeripari Művek, Esztergom, Węgry, (Rodomir Lasztesy, József Hegedus).

Sposób pomiarów wydłużalności i elastyczności klejów roślinnych i ciasta znamienny tym, że w zasobniku składającym się z dwóch połówek wykonuje się przez prasowanie próbkę wzorcową o odpowiednim kształcie po czym poddaje się ją procesowi leżakowania, przy czym siła tarcia występująca między próbką wzorcową a połówkami zasobnika zapewnia pewne uchwycenie próbki wzorcowej przy wykonywaniu pomiaru.

Urządzenie do prowadzenia sposobu według zastr. 1, znamiennie tym, że zawiera składający się z dwóch połówek (11, 12) zasobnik próbek wzorcowych, przy czym każda połówka zasobnika składa się z dwóch oddzielnych otwieranych części płaszcza, które połączone są wzdłużnie za pomocą sworznia (14), a przylegające do siebie środkowe końce połówek zasobnika mają wewnątrz kształt stożka, a na pozostałej długości kształt cylindryczny przy czym na powierzchni cylindrycznej zasobnika znajdują się otwory perforacji i zasobnik wyposażony jest w ruchome tłoki (16) służące do sprasowania masy.

42k

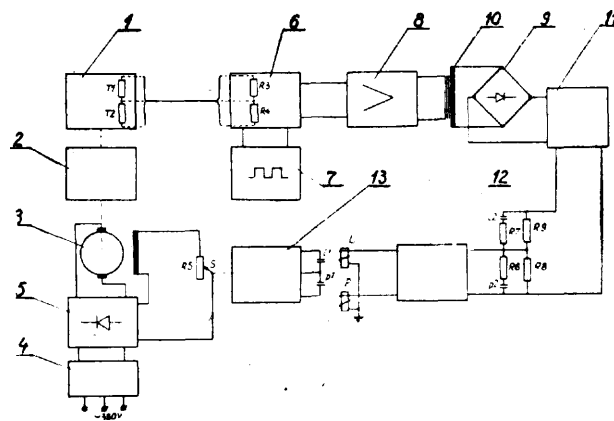
(P. 147593)

16. 04. 1971.

Zakład Doświadczalny przy Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego, Świdnik k/Lublina, Polska, (Piotr Kręgliński).

Sposób automatycznej regulacji poziomu odkształceń mierzonych rezystorowymi czujnikami tensometrycznymi znamienny tym, że za pomocą sygnału zmiany rezystancji czujników tensometrycznych (T_1 , T_2) naklejonych na badanym elemencie (1) oddziałuje się, w zamkniętym układzie regulacji, na organ wykonawczy (3) realizujący obciążenie badanego elementu (1).

Układ do stosowania sposobu według zastr. 1 lub zastr. 1 i 2 znamienny tym, że ujemne sprzężenie

zwrotne między stałoprądowym wyjściem wzmacniacza (8) a wyjściem rejestratora (12) typu **MKV** zestawione jest z rezystorów (**R7**, **R6**) włączanych równolegle poprzez styki (**L₂**, **P₂**) przełączników (**L**, **P**) do dzielnika napięciowego składającego się z rezystorów (**R9**, **R8**).

42k

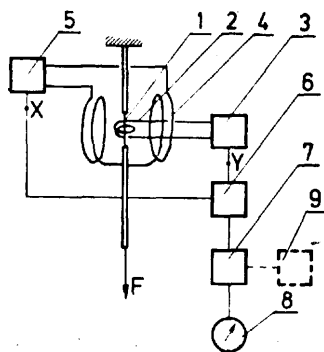
(P. 147644)

20. 04. 1971.

Polska Akademia Nauk Instytut Fizyki, Warszawa, (Henryk **Ratajczak**, Romuald Gontarz, Waldemar Kwiatkowski, Zenon Szczaniecki).

Sposób przetwarzania siły na sygnał elektryczny w celu zmierzenia jej lub wykorzystania w układach automatycznego sterowania, polegający na przyłożeniu siły do cienkiej warstwy ferromagnetycznej pojedynczej lub wielokrotnej o jednoosiowej anizotropii magnetycznej, znamienne tym, że w warstwie ferromagnetycznej obciążonej siłą wywołuje się zjawisko rezonansu ferromagnetycznego a uzyskany impuls rezonansowy przetwarza się w układzie elektronicznym na napięcie proporcjonalne do interwału czasu między impulsem początkowym i impulsem rezonansowym, który to interwał czasu jest miarą przyłożonej siły do warstwy.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, zawierające cienką warstwę ferromagnetyczną o jednoosiowej anizotropii magnetycznej, pojedynczą lub wielokrotną z przedkładkami czynnymi lub biernymi, naniesioną na podłoże, znamienne tym, że warstwa naniesiona na sprężyste, nieferromagnetyczne podłoże w postaci drutu, umieszczona jest w polu magnetycznym wytworzonym przez obwód generatora autodynowego o częstotliwości radiowej i w polu magnetycznym wytworzonym przez obwód generatora prądu o przebiegu piłokształtnym, przy czym cienka warstwa jest tak usytuowana, że pole magnetyczne wytworzone przez obwód generatora autodynowego jest równoległe do łatwej osi anizotropii magnetycznej, a pole wytworzone przez obwód generatora prądu o przebiegu piłokształtnym jest prostopadłe do tejże osi anizotropii.

421

(P. 125840)

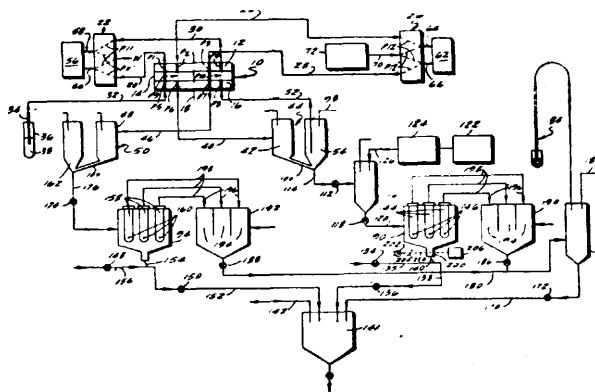
15. 03. 1968.

Pierwszeństwo: 17. 04. 1967 — Stany Zjednoczone - Ameryki.

Wallace Henry **Coulter**, Miami Springs, Floryda, Stany Zjednoczone Ameryki, (Wiliam Fletcher Rothermel, Robert Ivan Klein).

Urządzenie do automatycznego oznaczania wielu parametrów próbki cieczy, znamienne tym, że zawiera układ do otrzymywania wielu różnych rozcieńczeń próbki w celu wykonania kolejnych nieciągłych analiz, składający się z zaworu (10), którego pierwsza część (**P1**, **P2**, **P5**, **P6**, **P9**) służy do pobierania i odcięcia ściśle określonej objętości próbki (38) oraz jej połączenia z określoną ilością rozcieńczalnika (72) w celu sporządzenia pierwszego roztworu, rozcieńczonego, zachodzącego w pierwszym naczyniu (44), a druga część (**P3**, **P4**, **P7**, **P8**, **P10**) połączona z pierwszym naczyniem służy do pobierania i odcięcia ściśle określonej części pierwszego roztworu rozcieńczonego i jej połączenia z określoną ilością rozcieńczalnika (72) w celu sporządzenia drugiego roztworu rozcieńczonego, zachodzącego w drugim naczyniu (50), przy czym wymie-

nione naczynia są przystosowane do połączenia z różnymi częściami aparatury analitycznej służącymi do oznaczania różnych parametrów.

421

(P. 136704)

5. 10. 1969.

Boris Kuźmich Krylov, Alexander Yakovlevich Vorobiev, Gennady Kuźmich Klimeshov, Vladimir Ilich Kalmanovsky - Dzerzhinsk, ZSRR; Azy Petrovich Tonnikov, Yakov Ivanovich Yashin, Alexander Abramovich Zhukhovitsky, Mark Lukich Sazanov, Naum Isaevich Rakita, Serafima Nikolaevina Morozova, Moskwa, ZSRR.

Chromatograf gazowy, zawierający wzbogacającą kolumnę chromatograficzną, z której wzbogacony analizowanymi domieszkami gaz lub para dostaje się przez dozownik gazowy do analitycznej kolumny chromatograficznej, znamienne tym, że posiada umieszczoną w nim dodatkowo przynajmniej jeszcze jedną wzbogacającą próżniową kolumnę chromatograficzną (2), połączoną z kolumną główną (1) za pomocą elementu rozdzielczego do przepuszczania gazu lub pary z kolumny głównej (1) do kolumny pomocniczej (2).

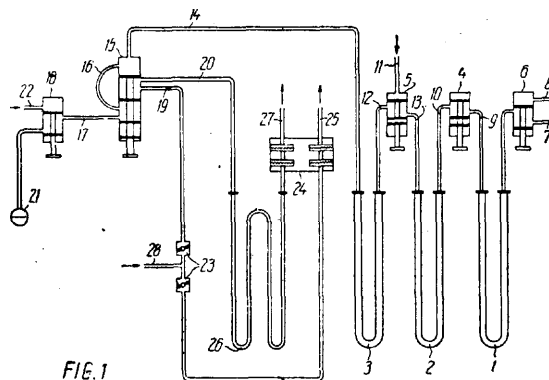

Fig. 1

421

(P. 137651)

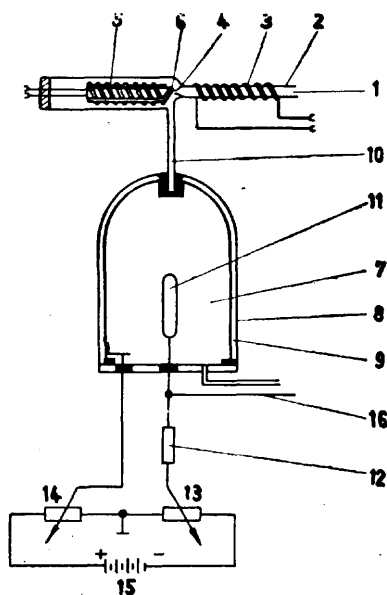
18. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 19. 12. 1968 — NRD.

VEB Junkalor Dessau, Dessau, NRD, (Hans-Karl Bothe, Peter Adler).

Sposób ciągłego, selektywnego i ilościowego wykazywania małych ilości trujących składników w powietrzu i w innych mieszaninach gazowych za pomocą jednej komory jonizacyjnej, znamienne tym, że wykrywane składniki w szczególnej przestrzeni reakcyjnej przy takiej temperaturze zmienia się za pomocą odczynnika w fazie stałej w parowe produkty reakcji oraz ochładza się mieszaninę parowo-gazową po opuszczeniu tej przestrzeni reakcyjnej, przy czym powstające aerozole spłukuje się strumieniem gazu do komory jonizacyjnej (7), w której mierzy się spadek prądu jonizacyjnego.

Urządzenie do stosowania sposobu według **zastrz.** 1 lub 2, znamiennie tym, że ma komorę reakcyjną (1), składającą się z króćca grzewczego (2) z pośrednim grzejnikiem (3) strumienia gazu, z dyszy wylotowej (4) gazu oraz z usytuowanej z przeciwnej strony dyszy (5) **ogrzewanej płytki uderzeniowej** (6) ukierunkowanej naprzeciwko strumienia gazu, z materiału reakcyjnego lub zawierającej ten materiał, z części metalowej (7) oraz z części łączącej dyszę (10) z komorą jonizacyjną (7), która to komora (7) składa się z zamkniętego przez płytę podstawową dzwonu (8, 9) o podwójnych ściankach, który jednocześnie służy jako elektroda zewnętrzna, oraz elektrody wewnętrznej (11) w kształcie tłka, która jest jednocześnie nośnikiem radioaktywnego promiennika ^{63}Ni , przy czym odległość między promiennikiem a ścianką komory jest większa od zasięgu promieniowania emitowanego przez promiennik.

421

(P. 137697)

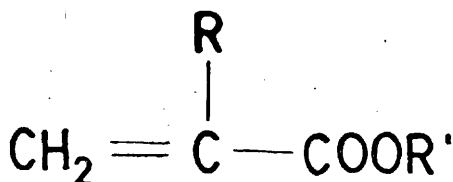
20. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 21. 12. 1968 -NRF.

E. Merck Aktiengesellschaft, Darmstadt, NRF.

Środek do chromatografii żelowej zawierający jako podstawę **usieciowane** poliakrylany względnie polimetakrylany, znamiennie tym, że te poliakrylany względnie polimetakrylany składają się z usieciowanych polimerów mających jednostki monomeryczne o ogólnym wzorze podanym na rysunku, w którym podstawnik R oznacza atom wodoru lub grupę metylową, a podstawnik R' oznacza rodnik alkilowy o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu i który ma 2—6 atomów węgla w cząsteczce, przy czym rodnik ten jest podstawiony 1—5 grupami wodorotlenowymi, które są przynajmniej częściowo zabezpieczone niższymi grupami acylowymi i ten rodnik alkilowy może mieć włączone w łańcuch 1—2 atomów tlenu, ponadto polimery te mają objętość właściwą złoża żelowego wynoszącą 2—20 ml/g, korzystnie 2—10 ml/g.

Sposób wytwarzania **środków** do chromatografii żelowej, znamiennie tym, że monomery o ogólnym wzorze podanym na rysunku, w którym podstawnik R oznacza atom wodoru lub metyl, a podstawnik R' oznacza rodnik alkilowy o prostym lub rozgałęzionym łańcuchu i który ma 2—6 atomów węgla w cząsteczce, przy czym rodnik ten jest podstawiony 1—5 grupami

wodorotlenowymi, które są przynajmniej częściowo zabezpieczone niższymi grupami acylowymi i ten rodnik alkilowy może mieć włączone w łańcuch 1—2 atomy tlenu, poddaje się w znany sposób w obecności środka sieciującego polimeryzacji perełkowej przy czym uzyskane produkty ewentualnie poddaje się częściowej hydrolizie.

42m

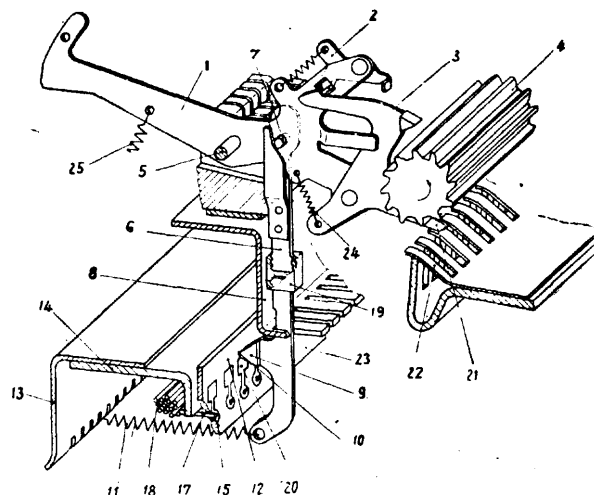
(P. 133137)

24. 04. 1969.

Pierwszeństwo: 13. 06. 1968 -NRD.

VEB Optima Eöromaschinenwerk, Erfurt, NRD, (Peter Groll).

Urządzenie do wytwarzania impulsów w maszynach biurowych z wyjściem danych i/lub podobnych maszynach dla przetwarzania danych, w którym impulsy zostają przetworzone w urządzeniach kodujących i jako kody-kombinacje, które odpowiadają odpowiednim znakom pisarskim lub czynnościom maszyn, pojawiają się na nośnikach danych, znamiennie tym, że jest wyposażone w umieszczony na wytwarzającej ruch podnoszący dźwigni zapadkowej (1), czynny elektryczny element zestyku (6) wyposażony w powierzchnię ślizgową (10), przestawną, ciągłą szynę stykową (12) wykonaną w postaci obwodu drukowanego, która według wyboru połączona jest w sposób przewodzący z elementem zestyku (6) lub jest od niego odizolowana, oraz w sprężynę (11), wywołującą siłę skierowaną w kierunku docisku elementu zestyku (6) do szyny stykowej (12).

42m

(P. 149580)

21. 07. 1971.

Instytut Kibernetiki Akademii Nauk Ukrainckoi SSR Kijów, ZSRR, (Grigory **Ivanovich** Kornienko, Victor Gavrilovich Nazarenko, Sergei Kondratievich Lesnichy, **Alexandr** Filippovich Surdutovich, Igor Vitalievich Novitzky).

Maszyna licząca, w której informacja wejściowa wprowadzana jest za pomocą urządzenia wejściowego, połączonego z urządzeniem pamięciowym przeznaczonym do pamiętania wprowadzonych liczb, stałych i wyników pośrednich i końcowych, z urządzeniem sterującym operacjami arytmetycznymi, które połączone jest przez sumator z urządzeniem pamięciowym i z urządzeniem sterowania przekazywaniem informacji, które służy do określenia kolejności przesyłanych kodów między rejestrami urządzenia pamięciowego i do dokonania przesunięć liczb i połączone jest z urządzeniem sterującym operacjami arytmetycznymi i z urządzeniem pamiętającym, w którym oprócz części znaczącej liczb wprowadza się cechę przecinka do pozycji odpowiadającej rzeczywistemu położeniu przecinka w liczbach, a wyniki obliczeń wprowadzane są do urządzenia pamięciowego przez urządzenie wyjściowe, znamiennie tym, że posiada **układ** (20) analizy

istnienia cechy przecinka na odpowiednich pozycjach opracowywanych liczb, którego wejścia połączone są z urządzeniem pamięciowym (2) i z urządzeniem sterowania operacjami arytmetycznymi (4), układem wpisywania cechy przecinka (23) przy wprowadzeniu liczby, którego wejścia połączone są z urządzeniem wejściowym (1) i z urządzeniem sterowania operacjami arytmetycznymi (4) z układem kształtowania cechy przecinka (26), którego wejścia połączone są z wyjściem wspomnianych układów (20 i 23) analizy istnienia cechy przecinka i wpisywania cechy przecinka i z urządzeniem sterującym przesyłaniem informacji (7), a wyjście połączone z urządzeniem pamięciowym (2).

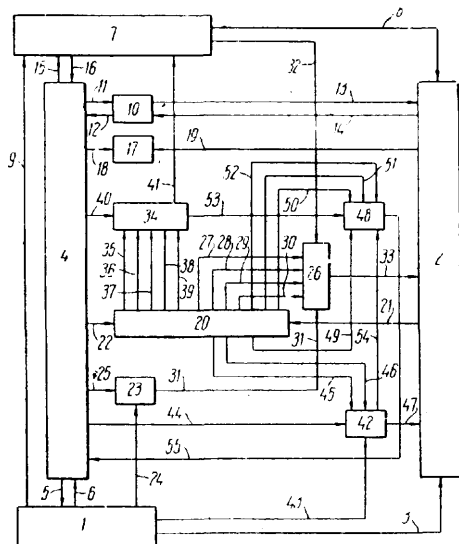

Fig. 1

42m³

(P. 130624)

16. 12. 1968.

Pierwszeństwo: 19. 12. 1967 - Szwecja.

Telefonaktiebolaget L. M. Ericsson, Sztokholm, Szwecja, (Lars-Olof Norén, Göran Anders Henrik Hemdal).

Układ maszyny matematycznej do przekazywania zmieniających się **danych** z pierwszego pola pamięci do drugiego pola pamięci podczas pracy układu pamięci a w szczególności w maszynie do kontroli procesów, pracującej w określonym czasie na różnych stopniach pierwszeństwa, zawierający centralny zespół przetwarzający, pamięć instrukcji i pamięć danych, znamienny tym, że ponadto zawiera element błąkający (GS) stanowiący granicę ochronną pamięci, obejmujący dwa rejestry w których odpowiednio do programu przekazywania zapisane są najniższy i najwyższy adres należący do pola pamięci (FB) z którego odbywa się przekazywanie danych, rejestry przetwarzania (RA, RB) dla magazynowania danych dotyczących najniższego i najwyższego adresu oraz rejestr (ILR), do sterowania stopniami pierwszeństwa (P. S. A. B. C), uruchamiany periodycznie sygnałami licznika, który kontroluje normalną pracę układu tak, że operacje są wykonywane na różnych poziomach pierwszeństwa zależnie od ważności przez co podniesienie poziomu pierwszeństwa przeprowadzone jest z tego poziomu, który jest sprawdzany w tym czasie, gdy ma nastąpić przekazywanie danych, do poziomu (P) przewyższającego wszystkie poziomy pierwszeństwa do normalnych operacji tak, że nowa informacja jest tak samo przekazywana do obu zarówno pierwszego (FB) jak i drugiego (FB') pola pamięci jako posiadająca wysokie pierwszeństwo po czym poziom pierwszeństwa operacji powraca do stopnia na którym układ pracował **przed** wybraniem pierwszego adresu.

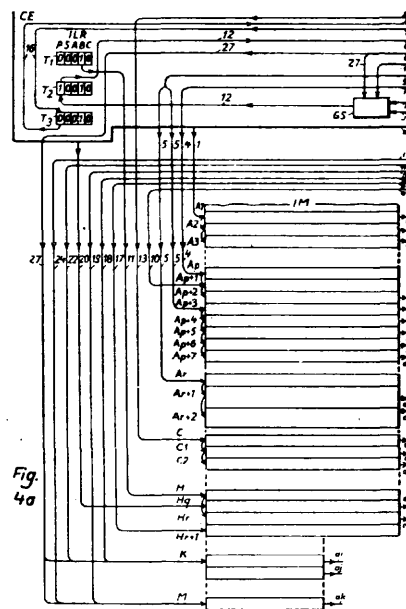

Fig. 4a

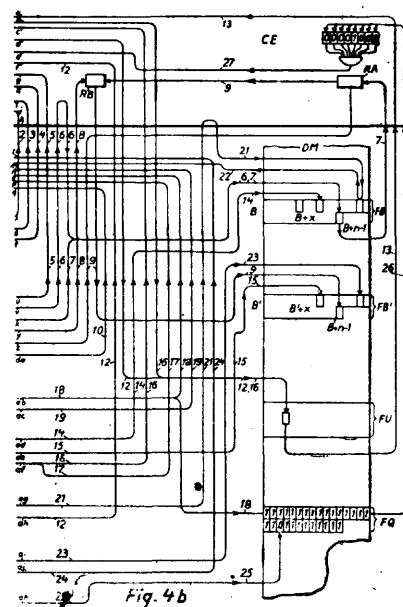

Fig. 4b

42m³

(P. 144739)

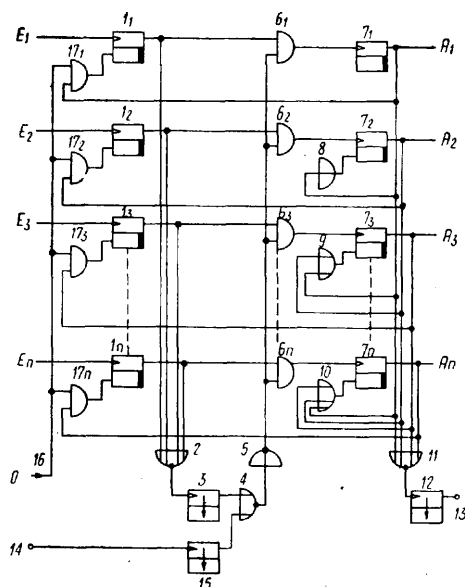
1. 12. 1970.

Pierwszeństwo: 2. 12. 1969 -NRD.

VEB Elektro-Apparate-Werke, Berlin-Treptow, (Otfried Hickstein, Hans Babisch).

Układ pierwszeństwa przeznaczony do stosowania w urządzeniach kontroli produkcji do opracowywania określonych adresów lub grup punktów pomiarowych w różnych cyklach o różnych pierwszeństwach, przy czym przy równoczesnym zgłoszeniu wielu cykli utrzymana zostaje kolejność pierwszeństwa z ewentualnie zależnym od wyboru przerwaniem bieżącego cyklu przez zgłoszenie cyklu o wyższym pierwszeństwie, znamienny tym, że wyjście czynne każdej z pamięci zgłoszeniowych (1₁—1_n) połączone jest bezpośrednio z pierwszym wejściem każdej z zapisujących bramek I (6₁—6_n) a ponadto połączone jest poprzez przejmującą bramkę LUB (2) i włączonymi za nią przejmującym członem czasowym (3) jak również odzewową bramką LUB (4) i negatorem (5) z drugim wejściem wszystkich zapisujących bramek I (6₁—6_n) oraz, że jedyne wyjście każdej z zapisujących bramek I (6₁—6_n) połączone jest z wejściem obsadzającym każdej z umieszczonych za nimi pamięci wykonawczych (7₁—7_n) a wyj-

ście czynne każdej z tych pamięci wykonawczych (7_1-7_n) podłączone jest do jednego z wejść startowej bramki LUB (11), przy czym ilość tych wejść odpowiada ilości pamięci wykonawczych, natomiast wyjście startowej bramki LUB (11) połączone jest z wejściem startowego członu czasowego (12), a ponadto wyjścia czynne pamięci wykonawczych (7_1-7_n) połączone są z co najmniej pierwszym wejściem wymazujących bramek I (17_1-17_n) których każde drugie wejście jest połączone wspólnie z wejściem (16) układu, a których wyjścia doprowadzone są do każdorazowego wejścia wymazującego pamięci zgłoszeniowej (1_1-1_n), oraz że wyjścia czynne każdej z pamięci wykonawczych (7_1-7_n) połączone są jeszcze każde z jednym wejściem bramek LUB powrotnego nastawienia (8, 9, 10) przynależnych do podporządkowanych pod względem rangi pamięci wykonawczych, oraz ponadto że drugie wejście (14) jest połączone z wejściem odzewowego członu czasowego (15), którego wyjście przyłączone jest do drugiego wejścia odzewowej bramki LUB (4).

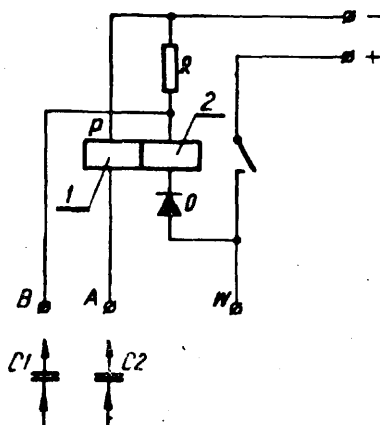
42m⁴

(P. 128704)

18. 09. 1967.

Instytut Łączności, Warszawa, Polska, (Andrzej Staniewicz, Jerzy Guzewicz, Ryszard Wróblewski).

Sposób wpisywania i wypisywania informacji z przekątnikowego elementu pamiętającego do realizacji układów sekwencyjnych w szeregach logicznych znamiennej tym, że w celu wpisania lub wypisywania informacji, doprowadza się impuls prądowy z bramki impulsowej lub układu różniczkującego do elementu pamiętającego, przy czym impuls wpisujący wytwarza

się przez rozładowanie kondensatora w obwodzie uzwojenia wpisującego zaś impuls wypisujący wytwarza się przez rozładowanie kondensatora przez opornik włączony w szereg z uzwojeniem wypisującym elementu pamiętającego.

Układ do stosowania sposobu według zastrz. 1 stanowiący element pamiętający do realizacji układów sekwencyjnych w szeregach logicznych, znamiennej tym, że ma znany przekątnik (P) dwuuzwojeniowy z jednym zestykem hermetycznym zwiernym, którego jedno z uzwojeń (1) jest włączone w obwód wpisywania informacji, zaś drugie uzwojenie (2) jest dołączone do baterii zasilającej przez sprężynę stykową przekątnika, diodę (D) i opornik (R), przy czym pomiędzy końcówką uzwojenia (2) i opornikiem (R) jest dołączony zacisk wypisujący (B), w wyniku czego obwód wypisywania informacji jest utworzony poza uzwojeniami wzbudzającymi przekątnika i zamyka się przez opornik (R).

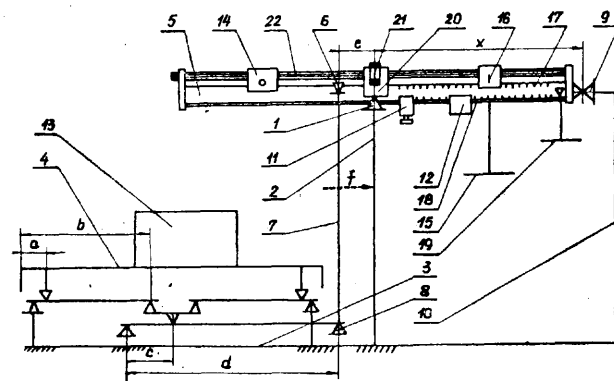
42m⁷

(P. 134765)

11. 07. 1969.

Biurowo Projektowo-Technologiczne Przemysłu Maszyn Rolniczych, Poznań, Polska, (Lucjan Lehmann, Jan Rzepka).

Urządzenie do liczenia części lub zespołów przy wykorzystaniu typowych zasobników lub palet oraz pomostu wagi przemysłowej typu dziesiętnego spoczywającego na układzie dźwigniowym spełniającym warunek, że położenie stałe wagi stanowi iloczyn z odpowiednich stosunków ramion wyznaczonych przez podparcia belek dźwigniowych na pryzmach stałych i ruchomych oraz ramienia wyznaczonego przez pryzmę ruchomą łączącą układ dźwigniowy pomostu z listwą ze skalą i przez pryzmę stałą, stanowiącą podparcie listwy ze skalą, znamienne tym, że ważyco-Hcząca listwa (5) ma skalę ciężarową i skalę (17) ilości, a ponadto na tej listwie zawieszona jest przesuwana szalka (15) z przeciwskaźnikiem (16) lub wskaźnikiem zegarowym skali ilości, i obciążnik (14) równoważący ciężar własny szalki (15), przy czym ważyco-licząca listwa (5) spoczywa na stałej pryzmie (1) łóżem (20), które posiada pokrętko (21) związane z tym łóżem i z nośną belką (22) listwy.

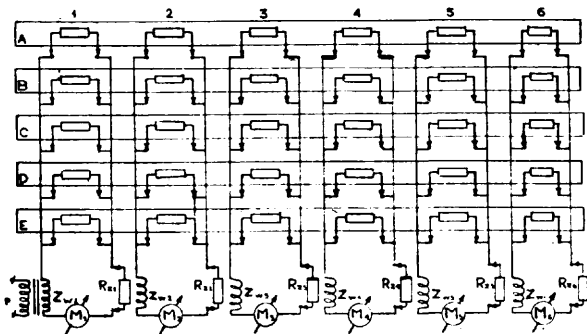
42n

(P. 136203)

8. 10. 1969.

Zbigniew Borzowski, Warszawa.

Tablica Suwakowa Kodowana dla szybkiego określania wartości odżywczych posiłków i spełnienia norm żywienia dla poszczególnych grup ludności znamiennej tym, że posiada wielokrotne sumatory oraz wielokrotne układy zakodowanych czynników, które zliczone są jednocześnie, przy czym znamiennej jest tym, że wartości zliczonych czynników wyrażane być mogą w różnych jednostkach (np. gramy, kalorie, procenty). Wszystkie sumatory jednocześnie dają wyniki widoczne na odpowiednich skalach, na których od razu porównywane są z wartościami norm optymalnych.

42r

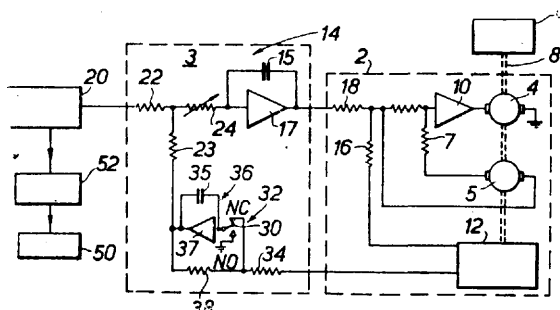
(P. 129833)

30. 10. 1968.

Pierwszeństwo: 3. 11. 1967 —Wielka Brytania.

The Rank Organisation Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Dexter Robert Plummer, Keith Lawrence Wright, Colin Arthur Wild).

Układ sterowania zwłaszcza kamer telewizyjnych lub filmowych, znamieny tym, że zawiera obwód (3) generujący sygnał sterujący, odpowiadający na zmiany żadanego poziomu pobudzenia napędu (4), celem dostarczenia sygnału sterującego, zmieniającego się w stopniu określonym przez wielkość żadanych zmian, obwód (2) serwomechanizmu sterujący poziomem pobudzenia napędu (4) w odpowiedzi na sygnał sterujący zależnie od wielkości żadanych zmian, oraz elementy utrzymujące stały poziom pobudzenia napędu.

42r

(P. 140720)

18. 05. 1970.

Biuro Projektów Zakładów Przeróbki Mechanicznej Węgla „Separator”, Katowice, Polska, (Henryk Wiczorek, Wacław Woźniak, Jan Musiał).

Elektromagnetyczny napęd obrotowy służący do wywołania zmiany położenia ruchomych części mechanicznych, których zajmowanie różnych położenia jest uwarunkowane wymogami przebiegów procesów technologicznych, znamieny tym, że składa się z elektromagnetycznych cewek (2) i (3) o kształcie wycinka kołowego, w których jest osadzony ferromagnetyczny

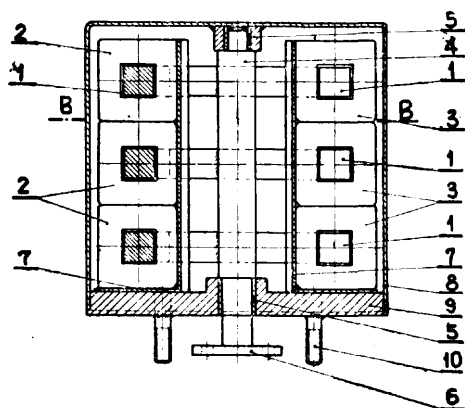

Fig. 1

rdzeń obrotowy (1) o kształcie półkolistym, połączony trwale o obrotowym wałkiem (4) zakończonym sprzęgłem (6), przy czym wałek (4) jest ułożyskowany w płycie połączeniowej (9) stanowiącej wraz z obudową (8) osłonę poszczególnych elementów napędu.

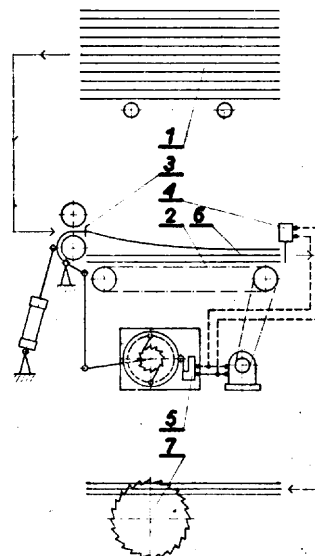
42r¹

(P. 140221)

24. 04. 1970.

Zakłady Płyt Piłśniowych, Czarna Woda, Polska, (Gerard Ebertowski, Piotr Ferens).

Wielozakresowy aparat sterujący do automatycznego pakietyzowania materiałów płytowych, zwłaszcza płyt piłśniowych do dozowania ich według zaprogramowanej ilości złożony z mechanizmu zapadkowego i zespołu sterujących **tarcz**, które włączają lub wyłączają **mikrokontakt** uruchamiający napęd transportera znamieny tym, że sterujące tarcze (10, 11, 12, 13) mające na swym obwodzie różną ilość regularnie rozmieszczonych wgłębień osadzone są obrotowo na wałku zapadkowego koła (8), którego ilość zębów jest wielokrotnością ilości wgłębień na obwodzie każdej sterującej tarczy, są połączone sztywno z zabierakowo-blokującym kołem (9) napędzanym skokowo przez zapadkowe koło (8), które z kolei napędzane jest wahadłowo od mechanizmu (3) kontrolującego ilość pojedynczych arkuszy materiałów płytowych **dostarczonych** na transporter (2).

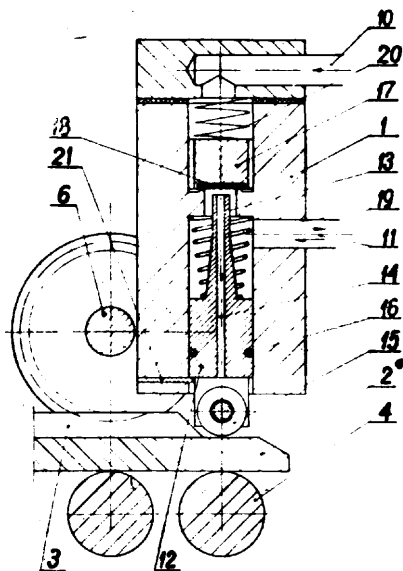
42r¹

(P. 140381)

2. 05. 1970.

Biuro Dokumentacji Technicznej, Łódź, Polska, (Jan Domański).

Urządzenie do programowania przebiegu procesu technologicznego, szczególnie w maszynach prasowniczych wyposażonych w zespoły pneumatyczne sterowane programową płytką, znamienne tym, że składa się z praktycznie dowolnej liczby zasilanych wspólnie pneumatycznych elementów przełączających w jednym korpusie (1), które są sterowane spoczywającą na rolkach (4) programową płytką (2), zaopatrzoną nad każdym elementem przełączającym w wygarbioną ścieżkę (3), przy czym każdy element przełączający ma pomiędzy zasilającym kanałem (10) i kanałem (11) wylotowym przepustowy zawór (17), dociskany od strony zasilania sprężyną (20), pod którym współosiowo usytuowany jest w korpusie (1) cylindryczny suwak (12), sterowany wygarbioną ścieżką (3) za pośrednictwem obrotowej rolki (15), który od strony zaworu (17) ma kształt cylindrycznego popychacza (13) i wzdłuż swej osi posiada odpowietrzający kanał (14), zamykany w momencie zetknięcia popychacza (13) z zaworem (17) przed jego otwarciem, przy czym suwak (12) utrzymywany jest w położeniu biernym od strony zaworu (17) sprężyną (19), a od strony płytki (2), ogranicznikiem (21).

42r>

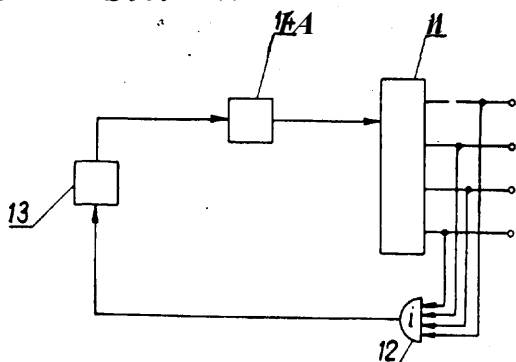
(P. 140490)

8. 05. 1970.

Zjednoczenie Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego, Kraków, Polska, (Jerzy Bartoszewicz, Mirosław Giełminiecki, Andrzej Jarantowski, Zbigniew Rudziński, Stanisław Szczotka, Engelbert Szejnweis, Karol Watoła).

Sposób sterowania urządzeniami pieca szybowego, **zwłaszcza** do wypału wapna, w którym materiał wypalony uciąga się okresowo według zadanego programu, co powoduje obniżanie się poziomu wsadu w szybie pieca, znamienny tym, że mierzy się poziom minimum wsadu w piecu i z chwilą obniżenia się wsadu do poziomu minimum, piec zasypuje się ze zbiornika stałą porcją materiału, po czym zbiornik załadunku się powtórnie, a szybkość załadunku zbiornika i częstotliwość zasypu pieca reguluje się w zależności od wydajności uciągania za pomocą automatycznego układu sterowania.

Układ do realizacji sposobu sterowania według zastrz. 1 zawierający urządzenia uciągające, generator o regulowanej długości impulsu, generator pojedynczego impulsu, człon opóźniający, układ realizujący sumę albo iloczyn, znamienny tym, że napędy urządzeń uciągających (1) są sterowane sygnałami z generatora (11) o regulowanej długości impulsów, a generator (11) z kolei, przez generator (14) pojedynczego impulsu, połączony z członem opóźniającym (13), sterowanym z układu realizującego sumę, albo iloczyn (12) informacji pochodzących od ustania pracy poszczególnych urządzeń uciągających (1).

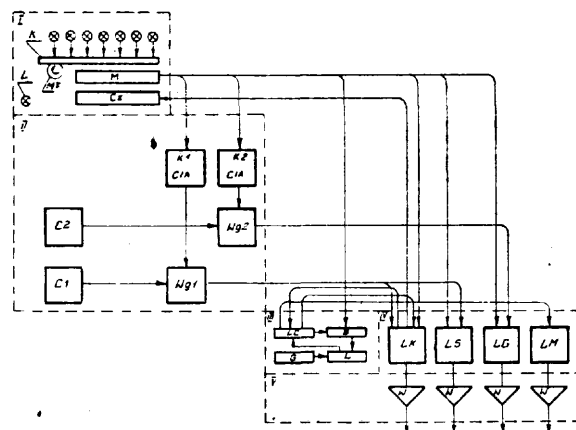
42r¹

(P. 140552)

9. 05. 1970.

Biuro Projektów Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych „Bipromog” Przedsiębiorstwo Państwowe, Gliwice, Polska, (Andrzej Hławiczka, Adam Matzner).

Układ sterowania programowego procesem przygotowania mas sypkich, zwłaszcza ceramicznych, **kartą dziurkowaną**, złożony z wierszowego rewersyjnego czytnika, z zespołów porównujących sprzężonych z czujnikami ważącymi, z zespołu odmierzania czasu i z zespołu zasilania mieszarki składnikami masy, znamienny tym, że matryca M jego wierszowego rewersyjnego czytnika zawiera zespół fotodiod z elektronicznymi przekaźnikami do odczytywania danych zawartych tylko w **jednym** wierszu karty, dotyczących jednego **składnika** masy, zaś odczytywanie danych zawartych w następnych **wierszach** karty i dotyczących następnych składników masy, **co** związane jest z przesuwem karty w kierunku czytania i powrotu dokonywane przez mechanizm przesuwu **MP** uruchamiany przez układ sterowania Cz, który sterowany jest z układu zasilania mieszarki odważanym składnikiem LK.

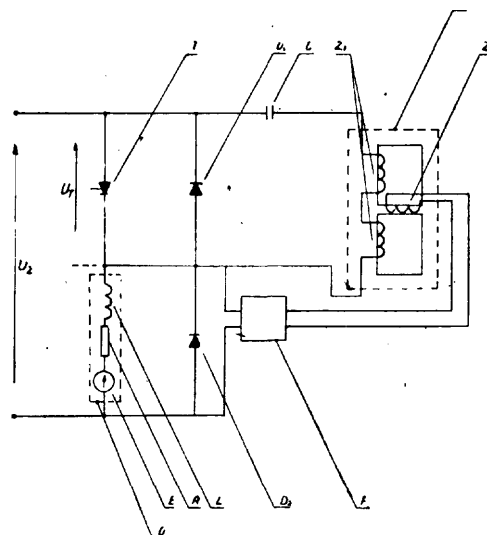
42r¹

(P. 146102)

8. 02. 1971.

Politechnika Gdańska Instytut Elektrotechniki Morskiej i Przemysłowej, **Gdańsk**, (Leon Golusiński, Romuald Szczęśny).

Jednotyristorowy przerywacz prądu stałego do zasilania i sterowania silników prądu stałego zawierający w obwodzie komutacyjnym kondensator i wzmacniacz magnetyczny, którego uzwojenie robocze spełnia rolę indukcyjności, znamienny tym, że w obwód komutacyjny włączono uzwojenie robocze (**Z_r**) wzmacniacza magnetycznego (WM), którego uzwojenie sterujące (**Z_s**) jest zasilane napięciem z obciążenia (0).

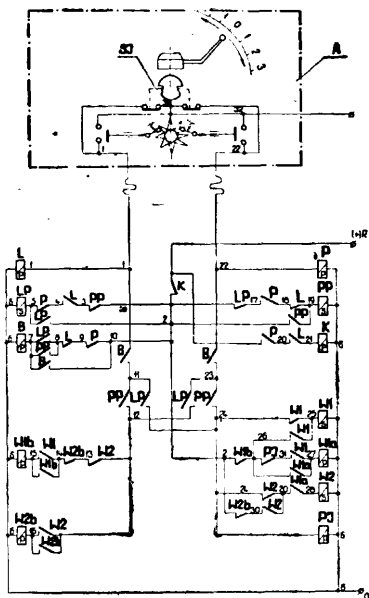
42r²

(P. 140502)

10. 11. 1969.

Biuro Projektów Konstrukcji Metalowych i Urządzeń Przemysłowych, Mostostal, Zabrze, **Polska**, (Adam Paiczak, Joachim Wiszkowski, Ferdynand Kempka).

Układ zdalnego sterowania żurawia **budowlanego**, znamienny tym, że posiada równoległe włączone styczniki kierunkowe (**LP**), (**PP**) i wirnikowe (**W1**), (**W2**) działają pod wpływem impulsów sterownika impulsującego (**SJ**) połączonego z nimi za pomocą dwóch giętych przewodów, przy czym sterownik impulsujący (**SJ**) ma oznaczone **kierunki obrotów** silnika i poszczególne stopnie rozruchu dla każdego kierunku działania mechanizmu żurawia.

42r²

(P. 144426)

14. 11. 1970.

Pierwszeństwo: 18.11. 1969 - NRD.

VEB Polygraph Leipzig, **Bautzen**, NRD.

Urządzenie do sterowania przebiegów roboczych maszyn **obróbkowych**, urządzeń transportowych i tym podobnych maszyn dla stosów papieru lub tektury względnie podobnych materiałów, znamienny tym, że w obwodzie prądu sterowniczego (3) są umieszczone szeregowo połączone dwa łączniki (1, 2) z czujnikami dźwigniowymi, przy czym najpierw przez stos

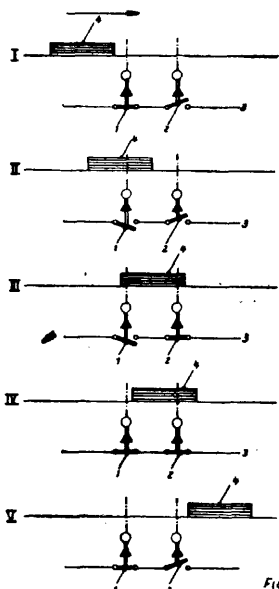

Fig 1

(4) uruchomiony łącznik (1) z czujnikiem dźwigniowym działa jako zestaw rozwierający, a drugi łącznik (2) z czujnikiem dźwigniowym jako zestaw zwiężający.

42r²

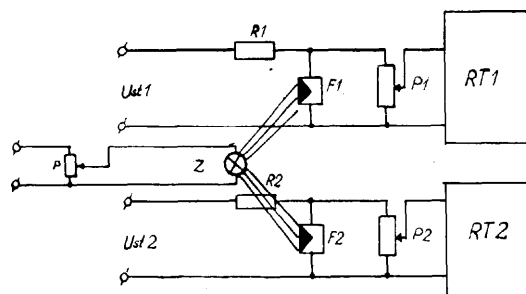
(P. 144676)

27. 11. 1970.

Zakład Urządzeń Teatralnych Specjalistyczna Spółdzielnia Pracy, Warszawa, (Jerzy Gugnacki).

Sposób grupowego regulowania oświetlenia scenicznego w pulpitych **nastawczo-regulacyjnych**, znamienny tym, że w obwodach sterujących poszczególnych regulatorów napięcia umieszcza się fotoelementy, a fotoelementy obwodów stanowiących grupę regulacyjną umieszcza się w jednym miejscu i oświetla wspólnym źródłem światła, zaś strumień świetlny tego źródła reguluje się bezstopniowo w granicach od pełnej intensywności do całkowitego wygaszenia.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że fotoelementy (**F1**), (**F2**), itd. włączone równoległe do obwodów sterujących regulatorów napięcia (**RT1**), (**RT2**) itd. są umieszczone na wspólnej płytce montażowej (1) i są oświetlone za pomocą źródła światła (Z), zaś między fotoelementami i żarówką jest umieszczona rozpraszająca płytka (3)

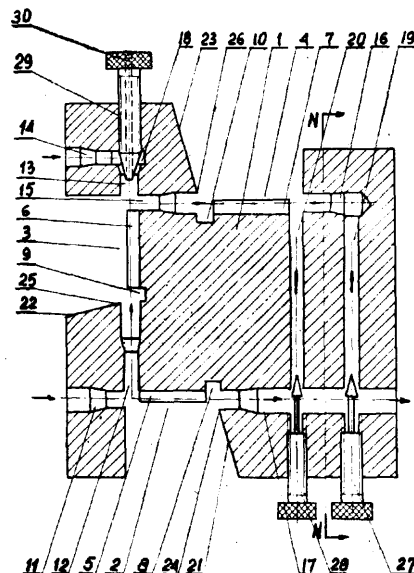
42r²

(P. 144796)

4. 12. 1970.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica Instytut Maszyn Hutniczych i Automatyki, Kraków, (Wiesław Zapalowicz, Eugeniusz Ruchwa, Jan Sidor).

Strumieniowy stabilizator ciśnienia zawierający korpus z wykrojami kształtowymi, tworzącymi rynny kierownicze oraz prostopadłe do nich rowki, wyposażony w dysze mające wyloty **połączone** z wylotami dysz sterujących oraz, poprzez rynny kierownicze i rowki poprzeczne z wylotami innych dysz przy czym ściany wykrojów nad krawędziami rowków poprzecznych są za-

kończone ostrzami zbierającymi znamienne tym, że ma kanał zbiorczy (17), z którego jest odprowadzony kanał sprężenia (19) łączący się z wlotem dyszy sprężenia (16) oraz kanał sterujący (20) łączący się z jej wylotem połączonym przez rynnę kierowniczą (7) i rowek poprzeczny (10) wykroju kształtowego (4) z wlotem dyszy formującej (15) mającej wylot na wylocie dyszy kierującej (13) z jednej strony połączonej poprzez komorę (18) z pomocniczą dyszą zasilającą (14), a z drugiej strony, poprzez rynnę kierowniczą (6) i rowek poprzeczny (9), wykroju kształtowego (3) z wlotem dyszy stabilizującej (12), której wylot jest usytuowany na wylocie głównej dyszy zasilającej (11) połączonej poprzez rynnę kierowniczą (5) i rowek poprzeczny (8) wykroju kształtowego (2) z wlotem kanału zbiorczego (17).

42r²

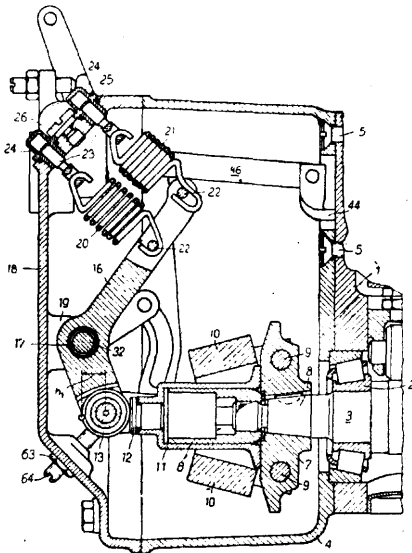
(P. 144879)

9. 12. 1970.

Pierwszeństwo: 12. 12. 1969, 14. 01. 1970 — Austria.

Fridmann i Maier AG, Hallein, Austria, (Anton Pischinger, Max Haubenhofner).

Nastawny regulator odśrodkowy do pomp wtryskowych, zawierający przesuwającą tuleję uruchamianą siłami odśrodkowymi przeciwstaw, dźwignię przenoszącą obciążoną sprężyną i współpracującą z tą tuleją, jak również mechanizm jarzmowy posiadający dwuramienną dźwignię jarzmową o zmiennym stosunku przełożeń, który jest włączony pomiędzy tuleją i dźwignią regulującą pompy wtryskowej, znamienne tym, że dźwignia jarzmowa (23) połączona jest przegubowo swym napędzającym ramieniem dźwigni (28'') bezpośrednio z dźwignią przenoszącą (16).

42r²

(P. 145572)

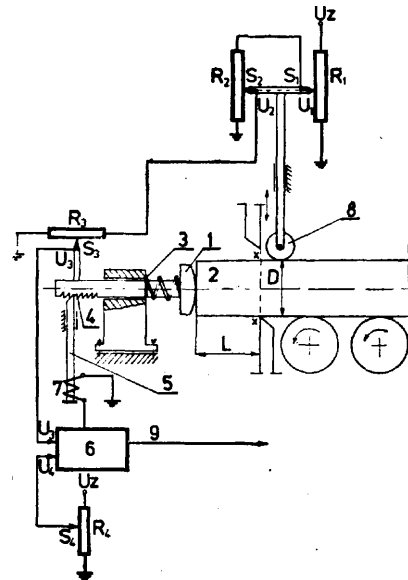
12. 01. 1971.

Polska Akademia Nauk Instytut Podstawowych Problemów Techniki, Warszawa, (Roman Rułka).

Sposób automatycznej regulacji długości odcinania optymalnych objętości odcinków z pasma materiału na nożach lub pilach znamienne tym, że długość cięcia (L) ustala się automatycznie w zależności od wymiaru poprzecznego - przekroju (D) pasma materiału (2), a ustalania tego dokonuje się przez przesuwające się pasmo materiału (2) każdorazowo automatycznie przed odcinaniem materiału.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 wyposażone w nastawczy zderzak i sterujący przekaźnik elektroniczny, znamienne tym, że ma jedną lub więcej rolek pomiarowych (8) ustawialnych w płaszczyźnie wymiarów poprzecznych - przekroju (D) przez przesuwające się pasmo materiału (2), sprzężonych mechanicznie z suwakami (S₁) i (S₂) liniowych

potencjometrów (R₁) i (R₂) elektrycznie połączonych z przekaźnikiem elektronicznym (6) przez liniowy potencjometr (R₃) o suwaku (S₃) sprzężonym mechanicznie z nastawczym zderzakiem (1), który ma naciętą zębatkę (4) współpracującą z blokującą zapadką (5), sterowaną z przekaźnika elektronicznego (6) za pomocą elektromagnetycznego urządzenia (7), przy czym przekaźnik elektroniczny (6) ma także elektryczne połączenie z suwakiem (S₄) ustawczego potencjometru liniowego (R₄) regulowanego zgodnie z potrzebami technologicznymi i ma dodatkowe wyjście (9) gotowości ustawczej zderzaka (1) mogące służyć jako sygnał uruchomienia cięcia pasma materiału (2).

42r²

(P. 145609)

15. 01. 1971.

Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut”, Gliwice, (Bolesław Kwiasowski).

Urządzenie elektroniczne do samoczynnego nastawiania górnego walca walcarek pielgrzymowych - patrz str. 3, kl. 7a—P. 145609.

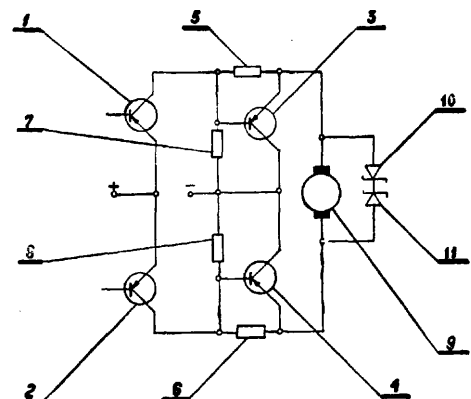
42r³

(P. 140717)

1. 06. 1970.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, Polska (Jan Czyż, Jarosław Daniłow, Andrzej Tabor, Eugeniusz Czapla).

Układ trójpoleźniowy regulacji serwomotorów elektrycznych z tranzystorami i nawrotnymi serwomotorami prądu stałego oraz dwufazowymi serwomotorami prądu zmiennego znamienne tym, że tranzystory (1) i (2) połączone są z tranzystorami (3) i (4) poprzez blokujące oporniki (5) i (6) w ten sposób, że spadki napięcia na opornikach (5) i (6) blokują tranzystory połączone z ujemnym biegunem napięcia zasilania mostka.

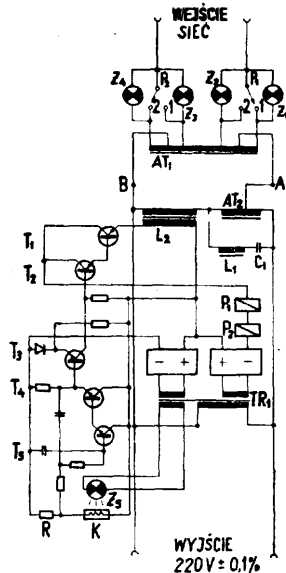
42r³

(P. 140878)

3. 06. 1970.

Polska Akademia Nauk, Instytut Podstawowych Problemów Techniki, Warszawa, Polska, (Leonard Korczak).

Transduktorowy stabilizator mocy napięcia imiennego, znamienny tym, że w obwodzie pomiarowo-kompensacyjnym, do zacisków wyjściowych stabilizatora jest dołączony transformator z odczepami z których jedna para połączona jest z zasilaczami prądu stałego a druga para z lampką pomiarową oświetlającą fotopornik, a ponadto w obwodach przekładników, których styki przełączają odczepy transformatora do transduktorów i do następnego transformatora zablokowanego obwodem rezonansowym, umieszczone są pomocnicze żarówki likwidujące przerwy dopływu prądu w czasie przełączania.

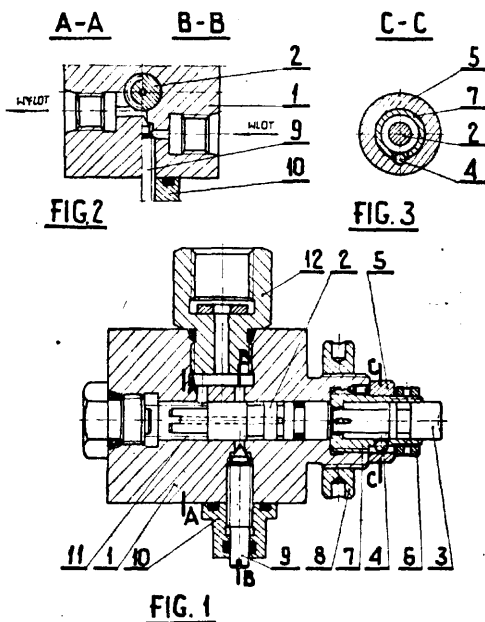
42r⁴

(P. 140464)

6. 05. 1970.

Biuro Projektowo-Technologiczne Morskich Stoczn Remontowych, Gdańsk, Polska, (Paweł Potapowicz, Andrzej Wilkowski).

Wylącznik manometrykowy, znamienny tym, że dławienie pulsacji ciśnienia odbywa się za pomocą iglicowego dławika (9), znajdującego się wewnątrz korpu-

su (1), na wlocie czynnika roboczego, a blokada przycisku (3) suwaka (2) następuje za pomocą pierścienia (5), który wciska kulkę (4) w podtoczenie przycisku (3) ustalając jego położenie w pozycji włączenia.

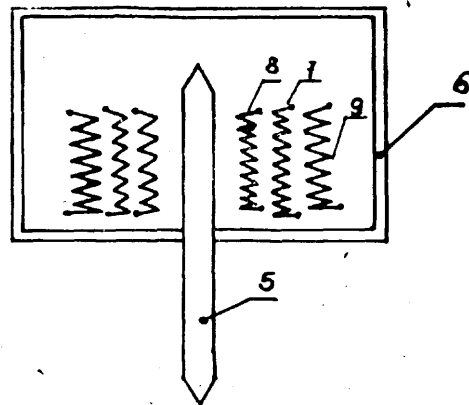
42s

(P. 144376)

12. 11. 1970.

Politechnika Śląska Katedra Fizyki Technicznej, Gliwice, (Stanisław Szyma).

Rezonator drgań do pomiaru lepkości cieczy składający się z czujnika urządzenia pobudzenia drgań znamienny tym, że pręt (5) czujnika (1) wykonany jest z ferrytu o własnościach magnetostrykcyjnych w postaci pręta okrągłego lub płytki prostokątnej, którego jedna połowa usytuowana jest w środku cewki podmagnebowania wstępnego (9), cewki pobudzenia drgań (7) i cewki odbioru drgań (8).

44a¹

(P. 137789)

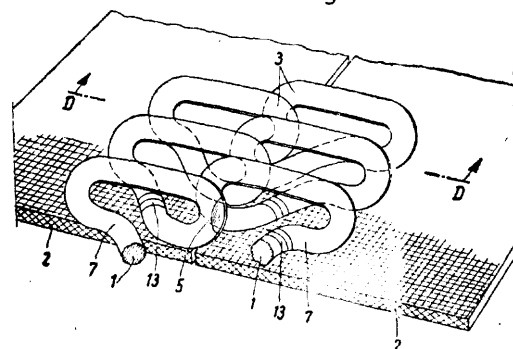
24. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 27. 12. 1968 - NRF.

Opti-Holding AG, Glarus, Szwajcaria, (Alfons Fröhlich).

Zamek błyskawiczny, składający się z dwóch identycznych lub stanowiących lustrzane odbicie ciągłych szeregów członów zamkowych w postaci profilowej sprężyny śrubowej wykonanej z nitki z tworzywa sztucznego, tekstylnych taśm nośnych oraz suwaka, w którym to zamku błyskawicznym szeregi członów zamkowych w rzucie na płaszczyznę prostopadłą do płaszczyzny zamka przedstawiają człon zamkowy o dwóch częściach wzdłużnych i mające wytłoczone występy sprzęgowe oraz połączone z wymienionymi częściami wzdłużnymi partie zwojowe, przy czym partie te leżą w płaszczyźnie wspólnej częściami wzdłużnymi i występami sprzęgowymi, a poszczególne członów zamkowe połączone są ze sobą w szereg poprzez odgięte od części wzdłużnych części łącznikowe, znamienny tym, że części łącznikowe (7) połączone są z analogicznymi częściami wzdłużnymi sąsiadującymi ze sobą członów zamkowych (3), przy czym te połączone częścią łączni-

Fig. 1

kową (7) części wzdłużne są zwrócone ku taśmom nośnym (2), a części **łącznikowe** (7) stanowią zarazem elementy łączące szeregi (1) członów **zamkowych** z taśmą nośną (2) i są do tej taśmy przymocowane.

45a

(P. 135382)

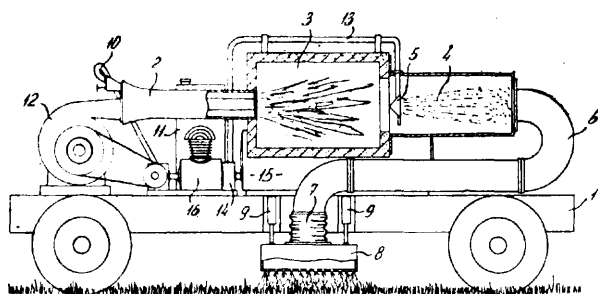
15. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 16. 08. 1968 - Holandia.

Instituut voor Bewaring en Verwerking von Landbouwproducten, Wageningen, Holandia, (**Pieter Herman Sij bring**).

Sposób obróbki cieplnej plonów podczas którego plony poddane zostają działaniu gorących gazów, przed albo w ciągu koszenia lub ścinania na polu albo po skoszeniu lub ścięciu, w takim stopniu, że struktura komórkowa zostaje uszkodzona, co powoduje zasadniczo zniknięcie pęcznienia, znamienny tym, że jako gorące gazy stosuje się mieszaninę spalin i pary.

Urządzenie do obróbki cieplnej na polach zielonych produktów przy pomocy gorących gazów, zgodnie ze sposobem według zastrz. 1 lub 2, **znamienny** tym, że urządzenie składa się z pojazdu (1), na którym zamontowano co najmniej palnik gazowy lub olejowy (2), komorę paleniskową (3) do wymienionego paleniska, która przechodzi w komorę wyparowania (4), w której wbudowano jedną lub więcej dysz wodnych (5) w taki sposób, że płomień w komorze paleniskowej przystosowany zostaje do oddawania ciepła przez promieniowanie, wodzie wypływającej z wymienionych dysz, w celu utrzymania temperatury w komorze paleniskowej na wymaganym poziomie, oraz z rozdzielacza (8), który połączony jest z komorą wyparowania (4) i służy do rozprowadzania mieszaniny spalin i pary w poprzek ustalonej z góry powierzchni oraz doprowadzenia wymienionej mieszaniny w kierunku gruntu.

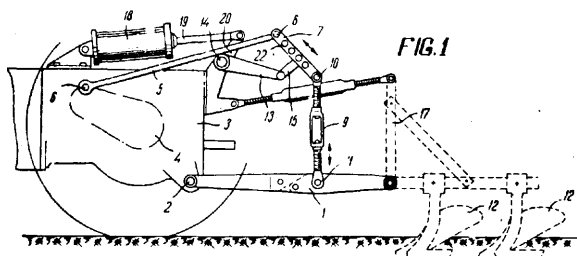
45a

(P. 138083)

9. 01. 1970.

Minsky Ordena Lenina Traktorny Zavod, Mińsk, ZSRR, (Nikolai Ivanovich Alexandrovsky, Peter Adamovich Amelchenko, Vadim Fomich Pronko, Mikhail Ivanovich Pereoechkin).

Urządzenie do zawieszania narzędzi rolniczych do traktora, z wychylnie zamocowanymi redukującymi krzywkami mającymi zawiasowo zamocowane do korpusu traktora **drażki**, przeznaczone do zawieszania na nich narzędzi rolniczych, i połączone z drążkami dźwigni podnoszące, umieszczone na wale napędowym, zamontowanym w korpusie traktora, **znamienny** tym, że drążki (1) **połączone** są z wychylnymi krzywkami (4) za pomocą cięgieł (5, 7, 9) przekazujących ruch wahadłowy reduktorów wymienionym drążkom.

45c

(P. 137425)

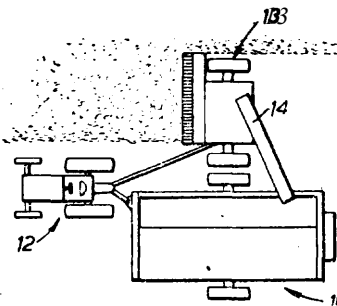
9. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 12. 12. 1968 - Wielka Brytania.

John Monk Monck, Newbury, Wielka Brytania, Charles Sydney, **Penryn** Monck, Newbury, Wielka Brytania.

Sposób zbierania i obróbki plonów zielonych, znamienny tym, że plony poddaje się działaniu dużej masy przepływającego gorącego środka gazowego, zamykając je w większej liczbie komór (17), które są równocześnie obracane, przy czym czynność ta wywołuje przewracanie plonów w celu zmniejszenia gęstości plonów i umożliwienia przez to równomiernego przenikania gorącego środka gazowego przez plony w komorach.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, **znamienny** tym, że ma elementy konstrukcyjne (15, 16), (18) tworzące większą liczbę komór (17), wlot (19) do wprowadzania do komór dużej masy strumienia podgrzanego środka gazowego oraz napęd (80, 51, 70,) do obracania elementów konstrukcyjnych (15, 16, 18) w celu spowodowania wywracania w nich plonów dla zmniejszenia w ten sposób gęstości plonów **oraz** dla umożliwienia równomiernego przenikania środka gazowego poprzez plony.

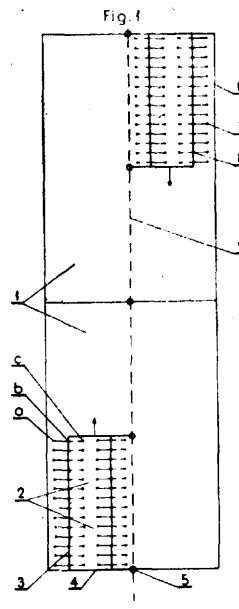
45f

(P. 147110)

24. 03. 1971.

Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa, Puławy, (Tadeusz Kaczorowski).

Przeciągany rurociąg deszczujący wzdłuż osi podłużnej na podwoziu kołowym lub na płozach, **znamienny** tym, że wyposażony jest w zraszacz małego zasięgu, zamontowane na wolnostojących trójnogach (7), zasilane indywidualnie przy użyciu pomocniczych węży elastycznych o małej średnicy (6) dzięki czemu przy jednym ustawieniu rurociągu wykonuje się nawodnienie na kilku stanowiskach zraszaczy po obydwu stronach rurociągu przeciąganego.

451

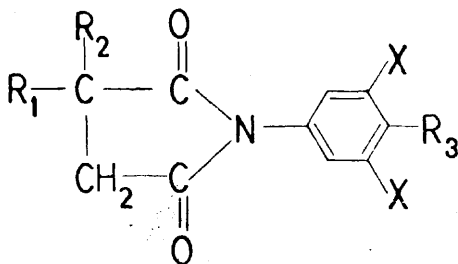
(P. 135362)

11. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 12. 08. 1968 - Japonia.

Sumitomo Chemical Company, Ltd., Osaka, Japonia, (Akira Fujinami, Toshiaki Ozaki, Katsui Nodera, Keiichi Akiba, Sigeo Yamamoto, Katsutoshi Tanaka, Tadashi Ooishi).

Środek do zwalczania mikroorganizmów, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera co najmniej jedną nową pochodną **N-feniloimidu** kwasu bursztynowego o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 i R_2 oznaczają atomy wodoru, rodniki alkilowe o 1—3 atomach węgla, rodniki benzylowe lub rodniki fenyłowe, ewentualnie podstawione atomem chloru, R_3 oznacza atom wodoru lub chlorowca albo rodnik metylowy, a X oznacza atom chlorowca, przy czym jeżeli wszystkie podstawniki R_1 , R_2 i R_3 równocześnie oznaczają atomy wodoru, wówczas X oznacza atom chlorowca nie będącego chlorem, przy czym substancja ta jest zmieszana z obojętnym nośnikiem.

451

(P. 135678)

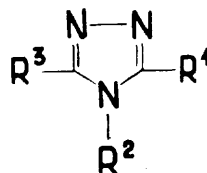
4. 09. 1969.

Pierwszeństwo: 4. 09. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

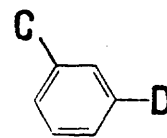
Rohm and Haas Company, Philadelphia, USA, (Stanley Abbot Greenfield, William Carl von Meyer, Michael Caspar Seidel).

Środek grzybobójczy znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera triazol o wzorze ogólnym 1, w którym R^1 oznacza atom wodoru oraz grupę o wzorze -SA, w którym A oznacza atom wodoru, niskocząsteczkowy rodnik alkilowy, ewentualnie podstawiony atomem chlorowca, niskocząsteczkową grupą alkoksylową, grupą cyjanową, grupą hydroksylową lub grupą nitrową, rodnik aryloksylowy, ewentualnie podstawiony grupą alkoksylową, rodnikiem alkilowym, atomem chlorowca lub grupą nitrową, rodnik benzoylowy, ewentualnie podstawiony atomem chlorowca, grupą alkoksylową, rodnikiem alkilowym lub grupą nitrową, grupą o wzorze $-C(X/R^4)$, w którym X oznacza atom tlenu lub siarki a R^4 oznacza rodnik arylowy, ewentualnie podstawiony niskocząsteczkowym rodnikiem alkilowym, niskocząsteczkową grupą alkoksylową, atomem chlorowca lub grupą nitrową, rodnik furowy lub grupę o wzorze $-NR^5R^6$, w którym R^5 i R^6 oznaczają atom wodoru lub niskocząsteczkowy rodnik alkilowy, grupę o wzorze $-CH_2C(O)NR^5R^6$, w którym R^5 i R^6 mają wyżej podane znaczenia, grupę o wzorze $-CH(OH)R^7$, w którym R^7 oznacza atom wodoru, niskocząsteczkowy rodnik alkilowy, ewentualnie podstawiony atomem chlorowca, grupę o wzorze 2, w którym C i D oznaczają atom wodoru lub grupę kierującą w położenie meta z tym, że tylko jedna z grup C i D oznacza atom wodoru oraz metale tworzące sole, R^2 oznacza rodnik alkilowy zawierający 1—18 atomów węgla, ewentualnie podstawiony jednym lub większą ilością atomów chlorowca, niskocząsteczkową grupą alkoksylową, grupą hydroksylową lub grupą nitrową, rodnik cykloalkilowy zawierający 3—8 atomów węgla, ewentualnie podstawiony jednym lub większą ilością atomów chlorowca, grupą hydroksylową lub grupą nitrową, rodnik aryloalkilowy zawierający do 10 atomów węgla, ewentualnie podstawiony w części arylowej niskocząsteczkowym rodnikiem alkilowym, atomem chlorowca lub grupą nitrową oraz rodnik ary-

lowy, ewentualnie podstawiony niskocząsteczkowym rodnikiem alkilowym, atomem chlorowca lub grupą nitrową, a R^3 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy zawierający 1—18 atomów węgla, grupę hydroksylową, rodnik furylowy oraz grupę o wzorze $-COOB$, w którym B oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy zawierający 1—12 atomów węgla, grupę amoniową, jednopodstawioną, dwupodstawioną i trójpodstawioną niskocząsteczkowym rodnikiem alkilowym lub niskocząsteczkowym rodnikiem hydroksyalkilowym, czwartorzędową grupę amoniową lub metale tworzące sole, oraz kwaśne sole zasadowe podstawionych 1,2,4-triazoli, w połączeniu z nośnikiem oraz ewentualnie środkiem powierzchniowo-czynnym.

Wzór 1

Wzór 2

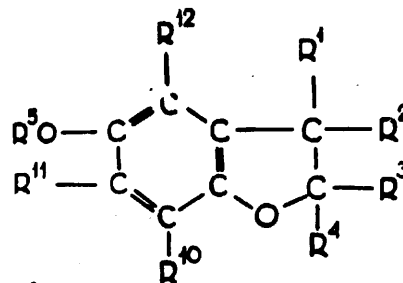
451

(P. 135844)

16. 09. 1969.

Fisons Limited, Felixstowe, Wielka Brytania, (Peter Stuart, Gates, John Gillon, David Thomas Sagers).

Środek szkodnikobójczy, zwłaszcza chwastobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera związki benzofuranylowe o ogólnym wzorze 1, w którym R^1 , R^2 i R^3 są jednakowe lub różne i oznaczają atom wodoru lub rodnik alkilowy, albo R^1 razem z R^2 lub R^2 razem z R^3 mogą tworzyć łańcuch alkenowy; R^4 oznacza grupę wodorotlenową, alkoksylową, podstawioną alkoksylową, alkenoksylową, alkylitolową, podstawioną alkenyloksylową, alkinyloksylową, podstawioną alkinyloksylową, aryloksylową, podstawioną aryloksylową, grupę o wzorze $-NR^6R^7$, w którym R^6 i R^7 oznaczają rodniki alkilowe lub podstawione alkilowe, albo razem z atomem azotu tworzą pierścień heterocykliczny, grupę o wzorze $-O-COR^{13}$, w którym R^{13} oznacza rodnik alkilowy, alkenyloxy, alkinyloxy lub aryloxy, podstawiony lub nie podstawiony, grupę alkiloaminową, dwualkiloaminową, alkoksylową, aryloksylową, aryloaminową, podstawioną aryloaminową, podstawioną alkoksylową, podstawioną aryloksylową, alkenyloksylową, podstawioną alkenyloksylową, alkinyloksylową lub podstawioną alkinyloksylową, grupę o wzorze $-OSO_2R^{14}$, w którym R^{14} oznacza rodnik alkilowy, podstawiony alkilowy, aryloxy lub podstawiony aryloxy, lub grupę o wzorze $-O-O-R^{15}$, w którym R^{15} oznacza rodnik alkilowy, alkenyloxy lub alkinyloxy, albo R^3 i R^4 razem oznaczają atom tlenu lub grupę o wzorze $=NR^{16}$, w którym R^{16} oznacza rodnik alkilowy lub cykloalkilowy; R^5 oznacza grupę o wzorze R^8CO- , w którym R^8 oznacza rodnik alkilowy podstawiony chlorowcem, grupę o wzorze R^9SO_2- lub wzorze R^9SO- , w których R^9 oznacza rodnik alkilowy, podstawiony alkilowy, aryloxy lub podstawiony aryloxy; a R^{10} , R^{11} i R^{12} są jednakowe lub różne i oznaczają atom wodoru, atom chlorowca, grupę alkilową, cyjanową, acylową lub alkoksylową oraz nośniki, środki powierzchniowo-czynne obojętne rozcieńczalniki i rozpuszczalniki, a także dodatkowo inną aktywną fizjologicznie substancję korzystnie środek chwastobójczy.

451

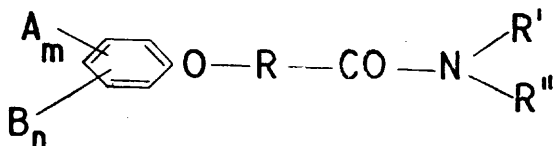
(P. 136104)

(1. 10. 1969.

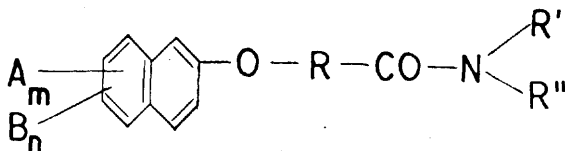
Pierwszeństwo: 2. 10. 1968 - Francja

Péchiney-Progil S. A., Lyon, Francja, (Pierre Poignant, Pierre Delege).

Srodek chwastobójczy, znamienny tym, że jako substancję aktywną zawiera jeden lub kilka związków o wzorze 1 lub 2, w których R oznacza rodnik alkilowy liniowy lub rozgałęziony zawierający 1—5 atomów węgla, R' oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy ewentualnie halogenowy, zawierający 1—5 atomów węgla, R'' oznacza rodnik alkilowy, alkenyloowy ewentualnie halogenowany, zawierający 1—5 atomów węgla, A oznacza atom chlorowca, B oznacza rodnik alkilowy zawierający 1—3 atomów węgla, ewentualnie zawierający podstawniki halogenowe, zaś m i n oznaczają liczby całkowite o wartości 0—4, przy czym jeśli m lub n albo $m+n=2$, to podstawniki nie zajmują pozycji 2,4 w grupie fenyłowej, przy czym stosowany jest przed lub po wejściu upraw.

Wzór 1

Wzór 2

451

(P. 136120)

15. 01. 1969.

Pierwszeństwo: 26. 11. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Rohm and Haas Company, Philadelphia, Stany Zjednoczone Ameryki, (Michael Caspar Seidel, Kenneth Lyle Viste, Roy Yangming Yih).

Srodek do regulowania wzrostu roślin, zawierający substancję czynną i obojętny nośnik, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera związek o ogólnym wzorze 1, w którym R₄ i R₆ oznaczają rodniki metylowe lub etylowe, R₅ oznacza atom wodoru, rodnik metylowy lub etylowy albo atom chloru, Y oznacza atom bromu lub chloru, grupę NH₂ lub grupę o wzorze OR, w którym R oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1—5 atomach węgla lub kation tworzący sól, zaś Aryl oznacza grupę o wzorze 2 lub 3, przy czym w obutych wzorach X oznacza grupę aminową, atom fluoru, chloru, bromu lub jodu, rodnik alkilowy o 1—5 atomach węgla, grupę trójfluorometylową, metoksyłową lub nitrową, a we wzorze 2 podstawnik X' oznacza atom fluoru, chloru, bromu lub jodu, grupę trójfluorometylową albo metoksyłową, a n oznacza zero, 1 lub 2, przy czym X we wzorze 2 może również oznaczać atom wodoru, gdy n oznacza 1 lub 2 i X' oznacza przynajmniej jeden atom chlorowca znajdujący się w pozycji 3, z wyłączeniem związków o wzorze 1, w którym równocześnie R₅ oznacza atom wodoru, R₄ i R₆ oznaczają rodniki metylowe, Y oznacza grupę NH₂ lub grupę o wzorze OR, w którym R oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, zaś Aryl oznacza grupę o wzorze 2, w którym X oznacza grupę aminową, metoksyłową lub nitrową, atom fluoru, chloru lub jodu albo rodnik metylowy, a X' oznacza atom fluoru, chloru, bromu lub jodu, rodnik metylowy lub metoksyłowy lub X oznacza atom wodoru, gdy n oznacza 1 lub 2 i X' oznacza co najmniej jeden atom chlorowca w pozycji 3.

451

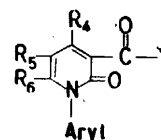
(P. 136308)

14. 10. 1969.

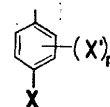
Pierwszeństwo: 15. 10. 1968 - Wielka Brytania.

Rufus John Stone, Londyn, Wielka Brytania.

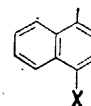
Srodek odstręczający zwierzęta, znamienny tym, że jako aktywny składnik odstręczający zawiera związek glinu, taki jak siarczan glinowo-amonowy w postaci subtelnie rozdrobnionej oraz co najmniej jeden inny związek odstręczający, taki jak benzoesan benzylodwuetylowy-2, 6-ksylilokarbamoilometylo/-amoniowy 9, 10-dwuketoantracen, N-N-dwuetylowo-m-toluamid, butopirenoksyl, meliantriol, nieoczyszczone wyciągi części roślin *Melia azedarach* L. i *Melia azadirachta* L. oraz olejek *margosa*, a ponadto ewentualnie ośmioacetylosacharozę jako inny składnik odstręczający, przy czym związek glinu stanowi wagowo przeważającą część całej ilości składników odstręczających zwierzęta.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

451

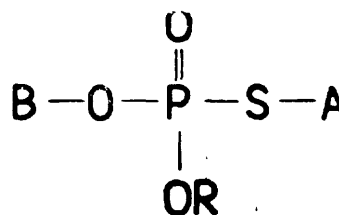
(P. 136836)

11.11.1969.

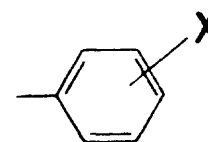
Pierwszeństwo: 14.11.1968 - Japonia.

Sumitomo Chemical Company, Ltd, Osaka, Japonia, (Hiroshi Tsuchiya, Kunio Mukai, Akio Kimura, Suminori Kawano, Keimei Fujimoto, Toshiaki Ozaki, Sigeo Yamamoto, Yositosi Okuno, Katsutoshi Tanaka, Tadashi Oishi i Hisami Takeda).

Srodek owadobójczy i grzybobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera organiczny fosfortiolan o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza rodnik metylowy lub etylowy, A oznacza rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, rodnik alkenyloowy o 3—5 atomach węgla, rodnik chlorowcoalkilowy o 1—3 atomach węgla lub rodnik fenyloalkilowy o 7—10 atomach węgla, a B oznacza grupę o ogólnym wzorze 2, w którym X oznacza rodnik fenyłowy, rodnik fenyloalkilowy o 7 atomach węgla, grupę metoksy-

Wzór 1

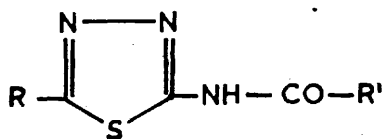
Wzór 2

lową, grupę dwualkiloaminową o 2 atomach węgla lub grupę acyloamidową o 2 atomach węgla, ewentualnie z dodatkiem znanych substancji owadobójczych i/lub grzybobójczych.

451 (P. 137750) 22. 12. 1969.
Pierwszeństwo: 23. 12. 1968 - NRF.

Farbenfabriken Bayer, Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Carl Metzger, Ludwig Eue, Helmuth Hack).

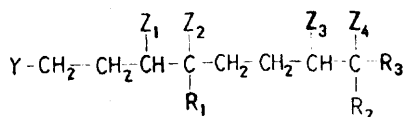
Środek chwastobójczy znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera pochodną **N-acylową** 5-amino-1, 3, 4-tiadiazolu o wzorze 1, w którym R oznacza grupę alkoksylową, alkenyloksylową, alkinyloksylową, alkilosulfoksylową, alkilosulfonylową lub grupę o wzorze $-S-(CH_2)_nCOR''$, w którym R'' oznacza grupę hydroksylową, alkoksylową, aminową, alkiloaminową lub **aryloaminową** ewentualnie podstawioną atomem chloru i/lub grupą nitrową, n oznacza liczbę 12 lub 3, R' oznacza rodnik alkilowy lub grupę o wzorze $-NR'''$ R^{IV}, w którym R''' oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy, R^{IV} oznacza rodnik alkilowy.

451 (P. 137806) 27. 12. 1969.
Pierwszeństwo: 26. 12. 1968, 14. 11. 1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Eli Lilly and Company Indianapolis, Indiana, Stany Zjednoczone Ameryki. (Thomas Lynn Emmick).

Środek owadobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera związek o wzorze ogólnym 3, w którym R₁, R₂, i R₃ oznaczają rodniki alkilowe o 1-3 atomach węgla, Z₁, Z₂, Z₃ i Z₄ oznaczają atomy wodoru lub chlorowca, przy czym Z₁ razem z Z₂ lub Z₃ razem z Z₄ oznaczają atom tlenu lub wiązanie pomiędzy atomami węgla, a Y oznacza rodnik fenyłowy lub podstawiony rodnik fenyłowy o ogólnym wzorze 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 lub 15, przy czym R' we wzorach 4-11 oznacza rodnik metylowy lub etylowy, a R'' we wzorach 12 i 13 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1-3 atomach węgla, przy czym substancja czynna jest zmieszana z nośnikiem.

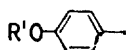
Wzór 3

Wzór 4

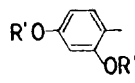
Wzór 5

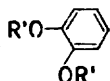
Wzór 6

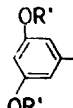
Wzór 7

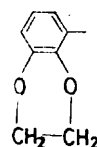
Wzór 8

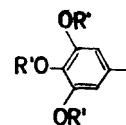
Wzór 9

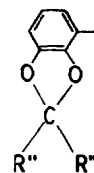
Wzór 10

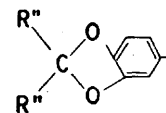
Wzór 14

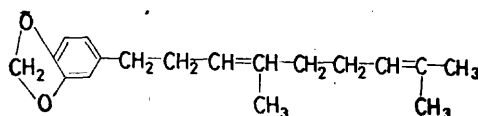
Wzór 11

Wzór 12

Wzór 13

Wzór 15

451 (P. 137881) 30. 12. 1969.
Pierwszeństwo: 31. 12. 1968 - NRF.

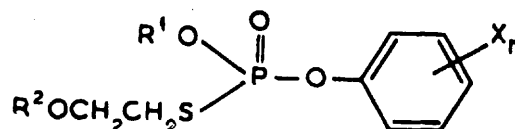
Badische Anilin- Soda-Fabrik AG., Ludwigshafen, NRF.

Środek grzybobójczy do ochrony drewna, znamienny tym, że zawiera wodny roztwór wodorotlenku metalu alkalicznego, wodorotlenek metalu tworzący aniony hydroksoniowe i sól metalu alkalicznego lub amonową N-nitrozo-N-cykloheksylohydroksyloaminy.

451 (P. 142284) 25. 07. 1970.
Pierwszeństwo: 26. 07. 1969 - Japonia.

Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft, Leverkusen, NRF, (Shigeio Kishino, Kozo Shiokawa, Akio Kadamatsu, Yasuo Yamada).

Środek owadobójczy i grzybobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera organiczne estry kwasu fosforowego o wzorze ogólnym 1, w którym R¹ i R² oznaczają takie same lub różne rodniki alkilowe o 1-4 atomach węgla, X oznacza atom wodoru lub atom chlorowca, a n oznacza liczbę całkowitą 1-5.

WZÓR 1

451 (P. 142306) 27. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 28. 07. 1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Agripat S. A., Bazylea, Szwajcaria.

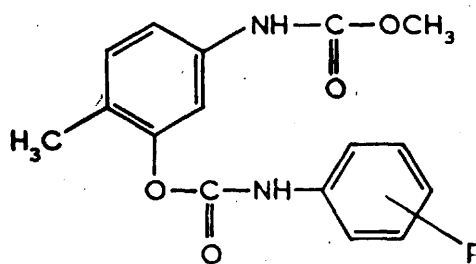
Srodek chwastobójczy, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera mieszaninę **2-III-rzęd.** butyloamino-4-etyloamino-6-metylotio-s-triazyny i **2-chloro-4, 6-bis-etyloamino-s-triazyny**.

451 (P. 142341) 29. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 30. 07. 1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Badische Anilin - Soda - Fabrik A. G., Ludwigshafen, NRF, (Wolfgang Rohr, Adolf Fischer).

Srodek chwastobójczy, znamienny tym, że zawiera stały lub ciekły nośnik oraz podstawiony dwukarbaninian o wzorze podanym na rysunku, w którym R oznacza grupę fluorometylową lub trójfluorometylową.

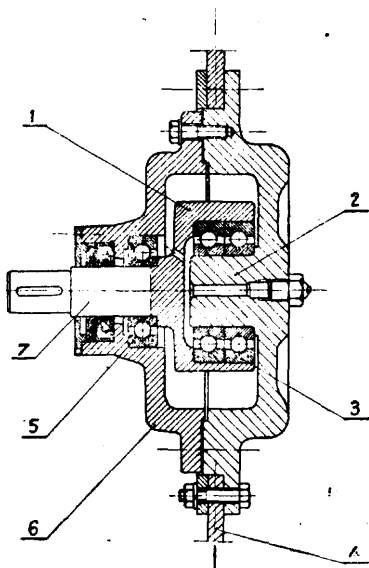

WZÓR

45s (P. 135738) 9. 09. 1969.

Zjednoczenie Budownictwa Hutniczego Zakład Badań i Doświadczeń, Katowice, (Ernest Proba).

Wzbudnik napędu bezwładnościowego do **urządzeń** wibracyjnych znamienny tym, że składa się z wirującej masy niewyważonej (1) osadzonej na zewnętrznych pierścieniach łożysk tocznych (3), które z kolei osadzone są na czopie (2) stanowiącym z częścią obudowy jedną całość, względnie przytwierdzonym do obudowy.

46a (P. 140342) 29. 04. 1970.

Jan Mróz, Białystok, Polska.

Spalinowy silnik planetarny znamienny tym, że oś obrotu wału 5 i oś obrotu wału dzielonego 3 i 4 są równoległe, oddalone od siebie, z których oś obrotu wału 5 leży w osi obrotu tłoka 8, **przechodzącą** przez punkt, z którego zakreślono jego obwodową powierzchnię, jak również leży w środku i w osi obrotu koła zębatego 12, zazębnionego wewnątrz nieruchomym wieńcem zębatym 13, osadzonym w korpusie 1, a środek wieńca zębatego 13 leży w osi obrotu wału dzielonego 3 i 4, w którym trwale osadzony wał 5 swymi końcami obrotowo jest natomiast unieruchomiony względem tłoka 8 i koła zębatego 12.

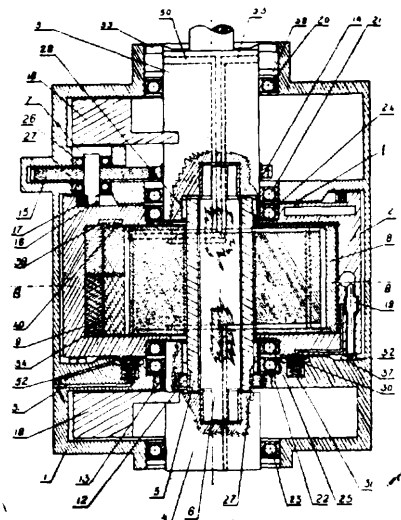
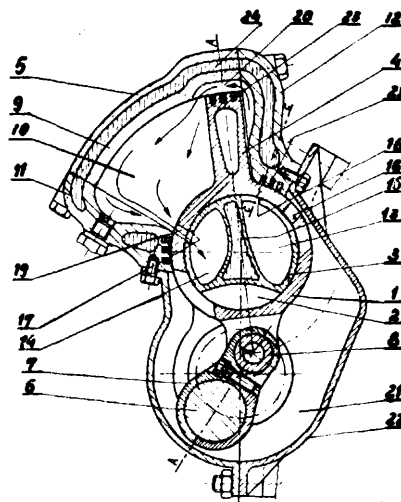

Fig. 2

46a (P. 142138) 18. 07. 1970.

Fabryka Samochodów Ciężarowych im. Bolesława Bieruta, Lublin, (Jerzy Bargiel).

Dwusuwowy silnik spalinowy z wahliwym tłokiem znamienny tym, że wewnątrz tłoka (1) znajduje się rozrządowa przestrzeń (2) w której umieszczony jest rozrządowy przewód (3) z komorami dolotową (13) i wylotową (14) a który stanowi niejako ułożyskowanie tłoka (1) przy czym komory dolotowa (13) i wylotowa (14) oraz tłok (1) zaopatrzone są w rozrządowe szczeliny (16÷19).

46a

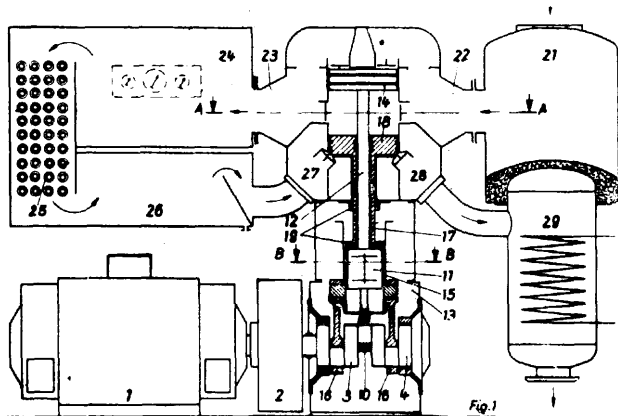
(P. 142402)

31.07.1970.

Pierwszeństwo: 1. 08. 1969 - Włochy.

VEB Kombinat Pumpen und Verdichlev, Haalle/Saale, NRD, (Manfred Malick).

Kompresor o tłokach przeciwbieżnych, którego tłoki są napędzane ze wspólnego wału korbowego są ułożone z jednej strony wału korbowego znamienny tym, że napęd tłoka (18) znajduje się bliżej skrzyni korbowej, jak również tłoka (14), oddalonego od niej, następuje za pomocą tłoczek (17, 12), przy czym tłok pierwszy jest wykonany z wydrążeniem, które umożliwia przeprowadzenie tłoka (12) i przez które przechodzi poruszony jednym korbowodem (10), wewnętrzny krzyżulec (11) tłoka (14) oddalonego od skrzyni korbowej (13), przy czym powierzchnia od strony skrzyni korbowej (13) działa jako pierwszy stopień sprężania, a pozostałe powierzchnie działają jako drugi stopień sprężania i obydwa tłoki są jednakowej średnicy, a oddzielenie napędu od przestrzeni sprężania następuje za pomocą elementów uszczelniających (19) na tłoczkach (12, 13), przy czym korbowody (10, 16) posiadają jednakowe wymiary, jak również obydwa stopnie - jednakowe współczynniki sprężania.

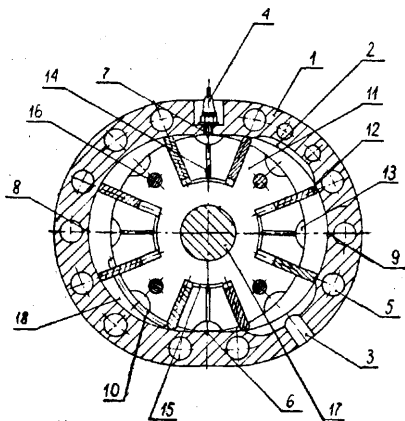
46a

(P. 142514)

4.08.1970.

Ryszard Łysiak, Warszawa.

Silnik spalinowy z wirującym tłokiem znamienny tym, że zawiera okrągły tłok (11) z umieszczonymi w nim suwliwie łopatkami (12), między tymi łopatkami znajdują się komory sprężania (13).

46c

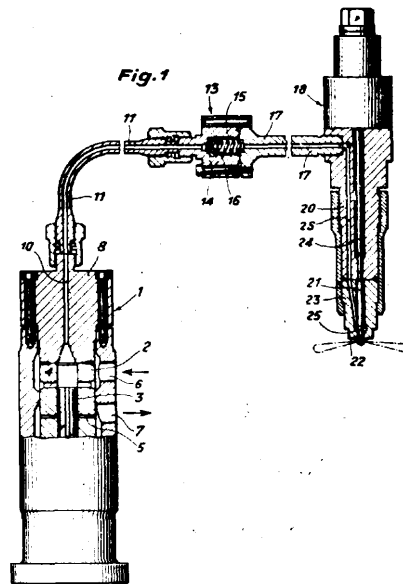
(P. 140441)

6.05.1970,

Pierwszeństwo: 8. 05. 1969 - Szwajcaria.

Gebrüder Sulzer Aktiengesellschaft, Winterthur, Szwajcaria, (Peter Truppe).

System wtrysku tłokowego silnika spalinowego ze znajdującym się w cylindrze silnika zaworem wtryskowym, który posiada uruchomioną przez ciśnienie paliwa sprężynową iglicę zaworu, połączoną za pośrednictwem przewodu wtryskowego z pompą wtryskową, przy czym przewód biegnie z pomieszczenia cylindra pompy do gniazda zaworu iglicowego, znamienny tym, że w obrębie środkowego odcinka jednej trzeciej długości przewodu wtryskowego (10, 11, 17, 26,) zainstalowany jest zawór zwrotny (13).

46c

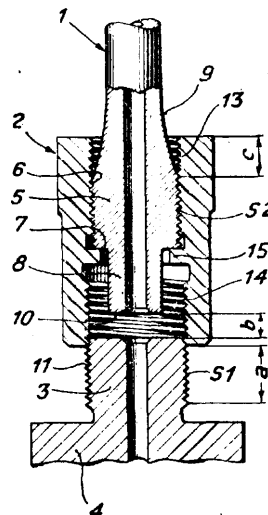
(P. 140440)

6.05.1970.

Pierwszeństwo: 8. 05. 1969 - Szwajcaria.

Gebrüder Sulzer Aktiengesellschaft, Winterthur, Szwajcaria, (Peter Truppe).

Złącze rurowe dla układów wtryskowych tłokowych silników spalinowych z obejmującą koniec mocowanej rury złączką z wewnętrznym gwintem, przeznaczoną do nakręcania na zewnętrzny gwint części służącej do zamocowania, z którą ma być połączona zakończenie rury, znamienny tym, że złączka (2) połączona jest z końcówką (5) rury gwintem (6, 13), którego skok (S2) jest mniejszy niż skok (S1) gwintu (11, 14) przeznaczonego do zamocowania na części mocującej (3), przy czym oba gwinty (6, 13, 11, 14) mają ten sam kierunek.

46c

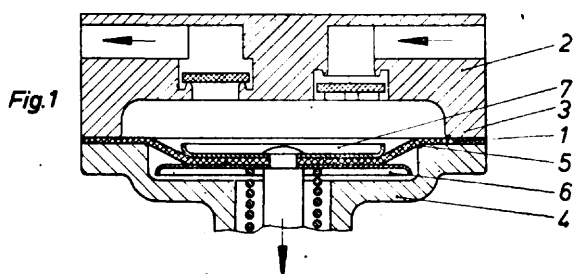
(P. 140507)

9. 05. 1970.

Pierwszeństwo: 12. 05. 1969 - NRD.

VEB **Barkas-Werke-IFA-Kombinat** für Kfz. Teile
Berliner Vergaser-und Filterwerke, Berlin, NRD,
(Altemut Karlapp, Feodor Freche).

**Przeponowa pompa paliwowa do silników spalino-
wych** z różnymi rodzajami napędu, znamienna tym, że
że znana przepona (1) zaciśnięta jest pomiędzy kadłu-
bem (2) zaworów a kadłubem (4) napędu, które to kad-
łuby posiadają różne średnice (3, 5) zamocowania, przy
czym duży talerzyk (6) przepony skierowany jest ku
części kadłuba, w której znajduje się mniejsza śred-
nica (5) zamocowania, tak, że pomiędzy ścianką kad-
łuba a krawędzią talerzyka przepony pozostaje zupeł-
nie mały odstęp.

46c

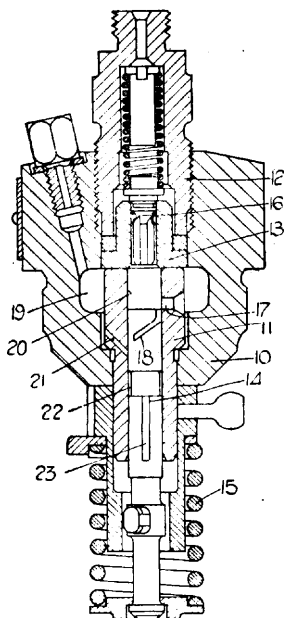
(P. 140957)

29. 05. 1970.

Pierwszeństwo: 29. 05. 1969 - Wielka Brytania.

Bryce Berger Limited, Gloucester, Wielka Brytania,
(John Allison Barr).

Pompa wtryskowa paliwa znamienna tym, że zawie-
ra posuwisto-zwrotny trzpień pompujący (11) oraz środ-
ki dzięki którym paliwo podawane może być w celu
smarowania ruchomych części pompy przy czym środ-
ki te stanowią rowek (23) wykonany osiowo na po-
wierzchni tłoczka (14), połączony ze źródłem paliwa
pod ciśnieniem w skrajnym wewnętrznym położeniu
tłoczka (14) a w położeniu skrajnym zewnętrznym ro-
wek ten znajduje się w końcu trzpienia (11) dzięki
czemu zamknięte paliwo wypływa smarując ruchome
części pompy.

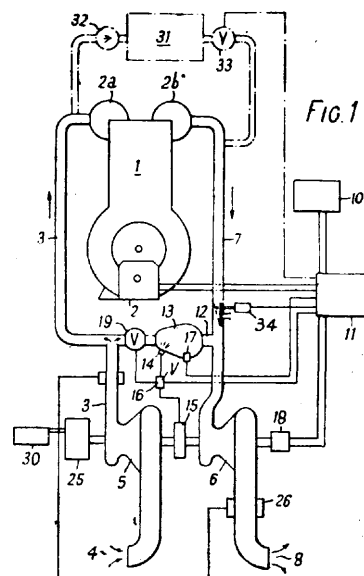
46c

(P. 142492)

3. 08. 1970.

The Plessey Company Limited, Ilford, Wielka Bry-
tania.

**Układ do ładowania wysokoprężnego silnika spalino-
wego** zawierający turbosprężarkę napędzaną gazami
wydechowymi silnika znamienna tym, że napędzana
gazami wydechowymi turbina (6) wyposażona jest w
komorę spalania (13) (23) zawierającą **wtryskiwacz** (14)
i urządzenie zapłonowe (17) przy czym komora spala-
nia (13) (23) posiada wlot powietrza połączony z prze-
wodem wylotowym sprężarki (5) oraz wylot połączony
z przewodem wlotowym turbiny (6) napędzającej sprę-
żarkę.

46f

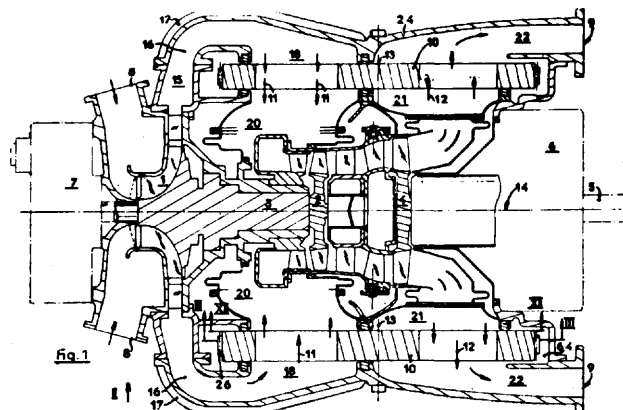
(P. 140113)

17. 04. 1970.

Pierwszeństwo: 22. 05. 1969 - Francja.

Bennes Marrel SA, Saint-Etienne, Francja, (Lucien
Dekeyser).

Turbina gazowa z obrotowym wymiennikiem ciepła,
zwłaszcza do napędu pojazdów na przykład ciężaró-
wek zawierająca wał zespołu silnika-kompresora, na
którym jest zaklinowane koło łopatkowe niskiego ciś-
nienia dostarczające pracy mechanicznej, dwa obroto-
we krążki wymiennika ciepła leżące na jednej osi
i prostopadłe do osi głównej turbiny wstawione z jed-
nej strony między wyjście powietrza z kompresora
i wejście do komór spalania, a z drugiej strony na
przewodzie przed kołem łopatkowym niskiego ciśnie-
nia, przy czym każdy krążek wymiennika jest wyko-
nany z ceramicznego materiału porowatego i umiesz-
czony we wnętrzu metalowej obrotowej zaopatrzonej
w uzębiony metalowy wieniec oraz jest wyposażony
w środki uszczelniające, przewodzące i napędzające,
znamienna tym, że na obwodzie każdego porowatego
krążka (19) wymiennika rozłożone są sworznie (37) po-
siadające wklęsłą ściankę (38) w kształcie wycinka
koła, o którą opiera się tylna wypukłość lub klina (39)
zawierającego dwie płaskie powierzchnie (40, 41) two-

rzące kąt, którego krawędź (42) jest bliska powierzchni **wewnętrznej** metalowego wieńca (25), do powierzchni (40, 41) klina (39) przylegają dwie nakładki (43, 45) dociskane do klina przez dwie przeciwnie skierowane sprężyny (46, 47), z których każda jest oparta o promieniowe występy (48) umieszczone poprzecznie na wewnętrznej powierzchni wieńca (25), **przy** czym każdy występ jest usytuowany w jednakowej odległości między dwoma klinami (39).

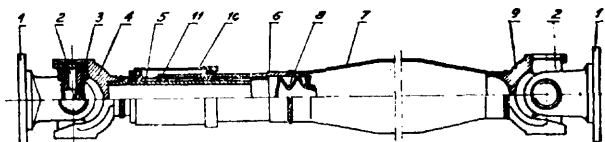
47b

(P. 140638)

13. 05. 1970.

„**Polmo**” Fabryka Mechanizmów Samochodowych, Szczecin, Polska, (Jan Teuchman).

Wał napędowy zwłaszcza dla pojazdów mechanicznych posiadający **końcówkę** rozwidloną, trwale mocowaną z rurą o wielowypuszcie zewnętrznym, oraz końcówkę z wielowypustem wewnętrznym wykonanym w rurze, przyspawaną do rury wału o przekroju zmiennym geometrycznie w swojej długości wraz z tuleją osłaniającą wielowypusty posiadający złącza kołnierzo-we wału wykonane jako odlewy z żeliwa ciągliwego lub sferoidalnego, **znamienny** tym, że w końcówce rury wału (6) umieszczony jest stabilizator ciśnienia, wykonany bądź jako mieszek (8) z materiału elastoplastycznego, utrzymujący dzięki swoim właściwościom w przybliżeniu **stałe** ciśnienie, w komorze, przy wzajemnym przesuwaniu się po sobie wielowypustów końcówki (5) i końcówki (6) w czasie pracy wału, lub stabilizator ciśnienia wykonany jako szczelny tłoczek (12), umieszczony w końcówce rurowej (5) zamocowany od strony wewnętrznej wału do zaślepki za pomocą drążka, utrzymujący stałe ciśnienie w komorze smarowej przy wzajemnym przesuwaniu się końcówek wielowypustów (5) i (6), lub stabilizator ciśnienia wykonany jako tuleja **przesuwna** (13) wyrównująca spadek lub podwyższenie ciśnienia w komorze smarowej, dzięki możliwości swobodnego przesuwania się po końcówkach rurowych (5) i (6) w zależności od wydłużenia się wału lub jego skrócenia.

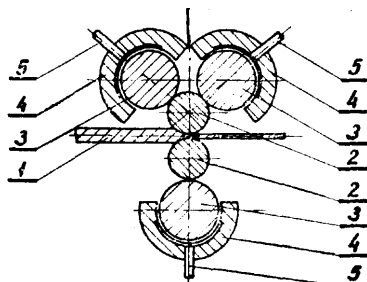
47b

(P. 142465)

3. 08. 1970.

Politechnika Śląska, Gliwice, (Stanisław Koncewicz, Antoni Gierlata, Ryszard Hebdyński, Tomasz Oczkowiec, Józef Rabus, Antoni Tyma).

Ułożyskowania walców zamienne tym, że walce robocze (2) lub oporowe (3) ułożyskowane są w otwartych łożyskach ślizgowych (4) lub (6) o tarcii płynnym, na beczce na całej długości, na jej częściach lub na czo-pach.

47f

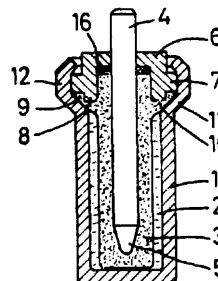
(P. 144510)

19. 11. 1970.

Pierwszeństwo: 21. 11. 1969 - NRF.

Behr-Thomson Dehnstoffregler GmbH, Stuttgart, NRF, (Roland Saur, Manfred **Kurz**).

Element uszczelniający w obudowie którego umiesz-czony jest materiał rozszerzający się pod wpływem podwyższenia temperatury a tłok o stożkowym końcu otoczony jest elastyczną otoczką, który przy osiągnięciu określonej temperatury wyciskany jest przez rozsze-rzający się materiał na zewnątrz, wytwarzający przy tym siłę nastawczą, **znamienny** tym, że uszczelka wy-konana jest w kształcie **tulejowej** tarczy wsporczej (6) z obrzeżem kołnierzowym (7) w obudowie (1), przy czym na tarczy wsporczej (6) znajduje się obrzeże pierś-cieniowe (8) i że elastyczna otoczką (3) w górnej ot-wartej części posiada skierowany na zewnątrz kołnierz (9) ze żłobkiem pierścieniowym opasującym obrzeże pierścieniowe (8) tarczy wsporczej (6).

47f

(P. 144291)

6. 11. 1970.

Pierwszeństwo: 7. 11. 1969. - NRD.

VEB Petrolchemisches Kombinat Schwedt, Schwedt, NRD, (Günter Gehde, Hans-Jürgen Henze, Johannes Kreis, Werner Lier, Volker Pehse).

Isolacja cieplna i przeciwkorozyjna **przewodów** ru-rowych, **znamienna** tym, że stanowi warstwę składającą się z powłoki o grubości 0,5—10 mm, korzystnie 1—2 mm, z przeciwkorozyjnego materiału powlekającego, odpornego na działanie temperatury, zaopatrzonego w inhibitor i hydrauliczny środek wiążący, na podsta-wie emulsji bitumicznej o działaniu **klejącym** i izolu-jącym cieplnie, **samą** albo w połączeniu z materiałem izolującym cieplnie i zewnętrzną otuliną.

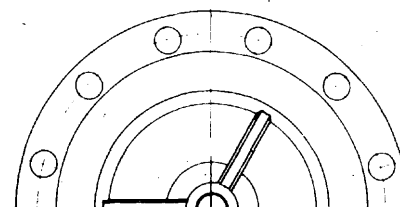
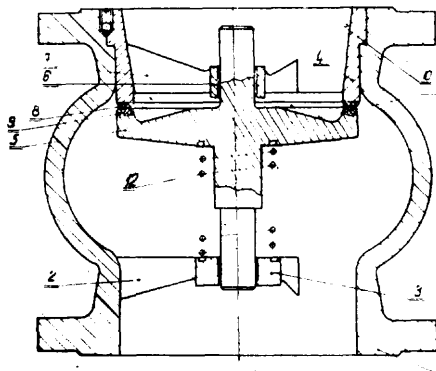
47g

(P. 146105)

9. 02. 1971.

Śląskie Zakłady Armatury Przemysłowej Przedsię-biorstwo Państwowe, Katowice, (Eugeniusz Balcer, Eryk Majer).

Zawór zwrotny grzybkowy z automatycznym zabez-pieczeniem przed zmianą kierunku przepływu czynnika roboczego, **znamienny** tym, że posiada kadłub 1 z

częścią cylindryczną w której na profilowanym kołowym usytuowaniu żeber 2 osadzona jest tuleja 3 stanowiąca prowadzenie grzyba 5, który wsparty na tulejach 3 i 6 przemieszcza się osiowo z jednej strony pod naciskiem medium roboczego z drugiej pod działaniem sprężyny 12 i tak otwiera i zamyka zawór zwrotny.

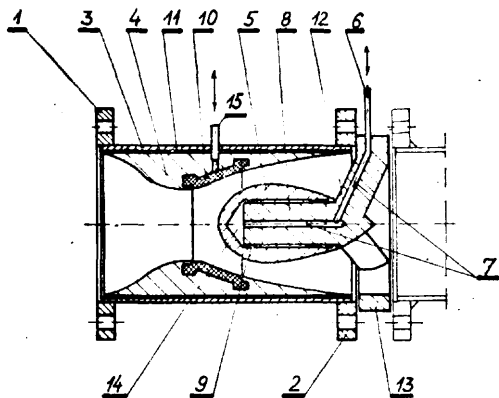
47g¹

(P. 142242)

24. 07. 1970.

Zakład Badań i Doświadczeń przy Zjednoczeniu Budownictwa Wodno-Inżynierskiego, Warszawa, (Zbigniew Secomski, Romuald Hoff man).

Zawór **odcinająco-regulacyjny** dla dużych przekrojów rur zwłaszcza dla cieczy zanieczyszczonych znamieny tym, że składa się z dwóch wkładów profilowych: przyściennego nieruchomego (4) i środkowego ruchomego w kształcie grzyba (5).

47h

(P. 145142)

21. 12. 1970.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Pras i Młotów, Warszawa, (Stanisław Czarzasty).

Urządzenie do samoczynnego likwidowania luzów międzyzębnych w kołach zębatych napędzających walce **główne** walcarki - patrz str. 3, **kl. 7a**—P. 145142.

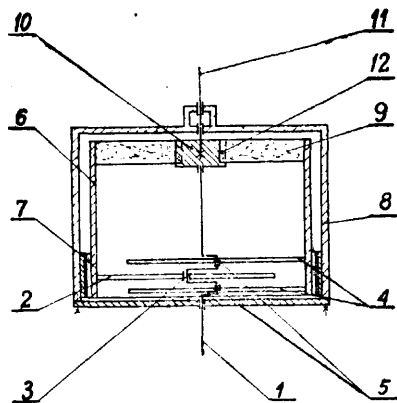
47h

(P. 146197)

12. 02. 1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Zdzisław Golis).

Zespół **przekładniowo-sprzęgłowy** mający przekładnię z podatnym wieńcem i elastycznym elementem sprzęgłowym, znamieny tym, że ma jako element podatny z zewnętrznym uzębieniem (7) tuleję (6) połączoną za pomocą wulkanizowanej gumy o postaci krążka (9) stanowiącego elastyczny element sprzęgłowy, z piastą (10) osadzoną na napędzanym wale (11).

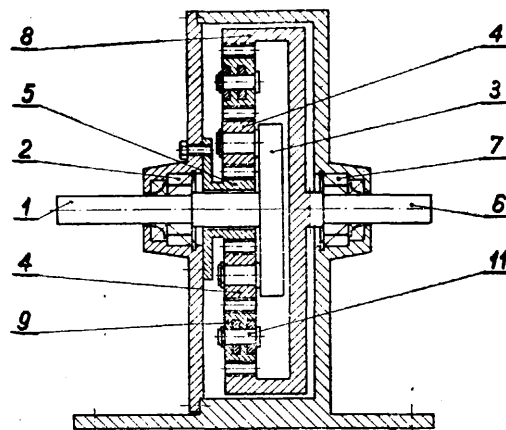
47h

(P. 146199)

12. 02. 1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Alfred Pięta, Tadeusz Warot).

Przekładnia mechaniczna o pojedynczym stopniu przełożenia, znamieną tym, że ma łańcuch (9) bez końca, którego ogniwa (10) połączone są uchylnie sworzniami (11) i są tak ukształtowane, że łańcuch (9) tworzy dwa wieńce zębate wewnętrzny i zewnętrzny oraz że ma koła obiegowe (4) zazębiające się z wieńcem wewnętrznym łańcucha (9) i ma koło zębate (8) z wieńcem wewnętrznym zazębiające się z wieńcem zewnętrznym łańcucha (9) jedynie w tych miejscach, w których łańcuch (9) styka się z kołami obiegowymi (4), przy czym ilość zębów w wieńcach łańcucha, a jednocześnie ilość ogniw łańcucha (9) jest mniejsza od ilości zębów wewnętrznego wieńca koła (8).

48a

(P. 135205)

2. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 6. 08. 1968, 3. 07. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Hooker Chemical Corporation, Niagara Falls, USA, (Kingso C. Lin).

Sposób wytwarzania powłoki na przedmiotach, znamieny tym, że przedmiot wystawia się na działanie co najmniej jednego produktu reakcji białego fosforu ze związkiem nukleofilowym lub organometalicznym w środowisku rozpuszczalnika.

48a

(P. 135779)

11. 09. 1969.

Pierwszeństwo: 11. 11. 1968 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Elektroglas Ilmenau, Ilmenau, NRD, (Wolfgang Mofmann).

Sposób usuwania powłok metalowych z podłoża, znamieny tym, że podłoże pokryte powłoką metalową traktuje się w temperaturze 40—90°C roztworem zawierającym na 1 l wody 5—200 g kompleksotwórczego kwasu organicznego oraz 50—500 ml utleniacza.

48a

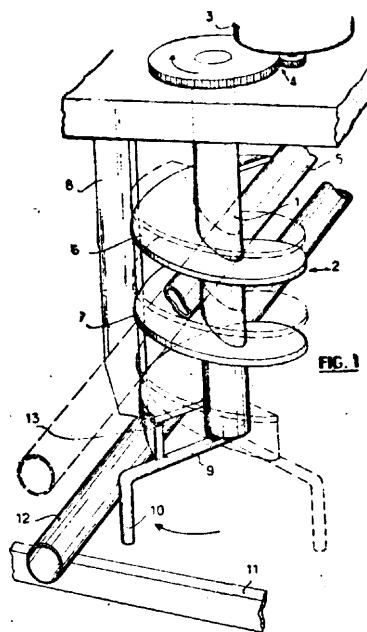
(P. 135799)

12. 09. 1969.

Pierwszeństwo: 13. 09. 1968 - Francja.

Société Anonyme Vallourec (Usine à Tubes de Lorraine-Escaut et Vallourec Réunies (x), Paryż Francja, (René Beney).

Urządzenie do obróbki rur, w którym rury są zanurzone przez śruby pionowe, wprowadzane w ruch obrotowy ciągly lub przerywane, znamienne tym, że posiada ona przynajmniej jedną śrubę zanurzającą, która w swojej części dolnej wyposażona jest w ramię promieniowe przesuwające na bok każdą rurę uwolnioną z dolnej części śruby i doprowadzające te rury nad mechanizm wyjmujący je na powierzchnię kąpieli.

48a

(P. 137170)

28. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 28. 11. 1968 - Szwajcaria.

Sel-Rex Corporation, Nutley, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki, (Franco Zuntini, Pierre Antony, André Meyer).

Sposób elektrolitycznego powlekania stopem **złota** z niektórymi metalami pospolitymi z grup IIb do Vb okresowego układu pierwiastków **Mendelejewa**, takimi jak: cyna, antymon, ind, bizmut, kadm, cynk, ołów znamienny tym, że elektrolizę prowadzi się w roztworze zawierającym do 100 g/l jonów powyższych metali dodanych w postaci trwałego związku, 5—500 g/l związku o nawet małej zdolności tworzenia jonów kompleksowych tych metali, oraz 1—30 g/l złota dodanego w postaci podwójnej soli cyjanku złota i metalu alkalicznego.

Wodna kąpiel galwaniczna do wykonywania sposobu według zastrz. 1 znamienna tym, że zawiera do 100 g/l jonów metali pospolitych dodawanych pod postacią stałego związku, 5—500 g/l związku o nawet małej zdolności tworzenia jonów kompleksowych tych metali, oraz 1—30 g/l złota dodawanego pod postacią soli podwójnej cyjanku złota i metalu alkalicznego.

48b

(P. 135425)

18. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 26. 08. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Teeg Research, Inc., Detroit, Stany Zjednoczone Ameryki, (Paul F. Woerner).

Sposób osadzania trudno topliwych i trudno obrabialnych węglików metali oraz węglików metaloidów w postaci powłoki na podłożu, przy czym pierwiastek wchodzący w skład węgla należy do grupy, zawierającej trudno topliwę i trudno obrabialne metale i metaloidy, znamienny tym, że podłoże ogrzewa się w zbiorniku do temperatury przekraczającej 1050°C, a przez ten zbiornik w atmosferze wodoru przepuszcza się mieszaninę gazowego węglowodoru i halogenku pierwiastka, który to pierwiastek będzie składnikiem powłoki zawierającej węgiel tego pierwiastka, przy czym stężenie węglowodoru w mieszaninie gazowej wynosi co najmniej 0,5% objętościowych, a stosunek stężenia halogenku do stężenia węglowodoru wynosi co najmniej 6×10^{-5} .

48b

(P. 142297)

27. 07. 1970.

Kuźnia Ustroń, Przedsiębiorstwo Państwowe, Ustroń k/Cieszyna, (Andrzej Podzorski, Robert Cieślak, Stefania Wdówka, Henryk Śliwa, Edward Bubik).

Mieszanka do naborowywania żelaza, stali i stopów w celu podwyższenia ich własności użytkowych i trwałości, znamienna tym, że zawiera rozdrobniony żelazobor z rozdrobnionym węglem drzewnym.

48b

(P. 142485)

3. 08. 1970.

Centralne Laboratorium Przemysłu Artykułów Technicznych i Galanteryjnych, Łódź, (Eugeniusz Kucharski).

Sposób otrzymywania **trwałych powłok** srebrnych na wyrobach galanteryjnych z żywicy mocznikowo-formaldehidowej przez osadzenie warstwy srebra metodą redukcji chemicznej z roztworu azotanu srebrowego poprzez zanurzenie, po uprzednim wytrawieniu i uczuleniu powierzchni znamienny tym, że wytrawianie przeprowadza się w kąpiele o składzie: H_2SO_4 - 83,0 - 85% CrO_3 - 1,6—3,0%, woda - 13-14, lub w kąpiele H_2SO_4 - 40-65% H_3PO_4 - 21-36%, CrO_3 - 1,9—3,2%, woda - 12—20%, w temperaturze 80—90°C w czasie 30—60 sek następnie zanurza się wyroby w roztworze składającym się z $AgNO_3$ - 18g/l i NH_4OH (d = 0,5) ok. 40 ml/l i roztworu redukującego B o składzie:

37% formalina 12—24 ml/l, trójetanolamina 6—12 ml/l, tiosiarczan sodu 0,4—0,5 g/l, po czym posrebrzone wyroby polewuje się w bębnie polerskim w mieszaninie kostek grabowych nasączonych pastą polerską i kulek porcelanowych we wzajemnym stosunku wagowym 1 : 1.

48b

(P. 142493)

3. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 4. 08. 1969, 3. 09. 1969, 30. 03. 1970 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Hooker Chemical Corporation, Niagara Falls, USA, (William P. Gallagher, George T. Miller).

Sposób nakładania powłok metalicznych na podłoża, znamienny tym, że podłoże poddaje się działaniu półtorasiarczku fosforu w celu osadzenia półtorasiarczku fosforu na powierzchni podłoża, a następnie podłoże traktuje się roztworem soli metalu lub jej kompleksu w celu utworzenia na powierzchni powłoki **metal-fosfor-siarka**, przy czym stosuje się sole metali należących do IB, IIB, IVB, VB, VIB, VIIB i VIII grupy układu okresowego pierwiastków, a następnie tak przygotowane podłoże powleka się metalami za pomocą znanych sposobów.

48c

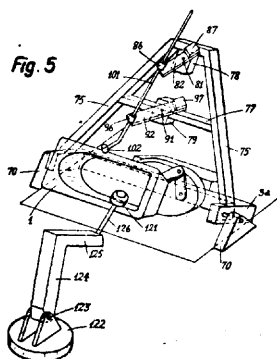
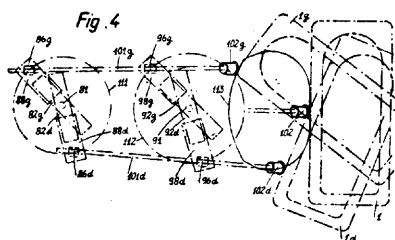
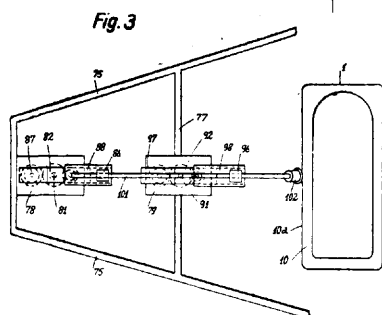
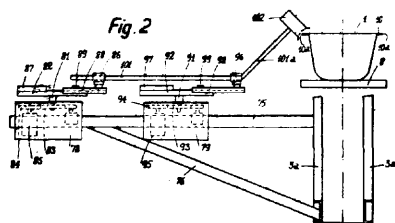
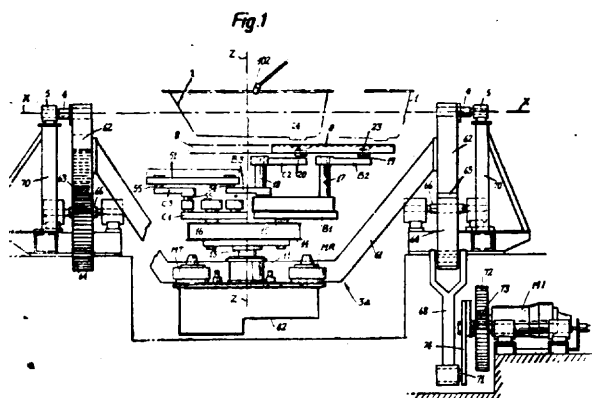
(P. 142405)

31. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 12. 09. 1969 - Francja.

Société Generale de Fonderie, Paryż, Francja, (Michel Leroi, André Primault).

Urządzenie dla emaliowania wanien i elementów podobnych, zwłaszcza dla emaliowania automatycznego i w celu zapewnienia między innymi emaliowania wywinięcia półki, zawierające kołyskę obracającą się wokół osi poziomej, wspierającą z jednej strony płytę wspornika wanny, ruchomą w stosunku do kołyski, a z drugiej strony sitko do malowania wywinięcia elementu emaliowanego znamienny tym, że kołyska (3a) tworzy korpus ze szkieletem (75, 76, 77), na którym są zamontowane dwa obrotowe ramiona (82, 92) połączone trzpieniem (101) utrzymującym sitko (102) do emaliowania wywinięcia (10a).

48d

(P. 135402)

16. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 16. 08. 1968 - Wielka Brytania.

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Richard Elliott Shaw, Michael Ware).

Sposób pokrywania powierzchni żelaznych, ewentualnie cynkowanych lub aluminium fosforanową warstwą ochronną, znamienny tym, że stosuje się kwa-

śny roztwór fosforanowy zawierający fosforan cynku, pochodne kwasu nadsiarkowego, **nadtlenodwufosforowego**, **nadtlenodwuborowego**, lub **nadtlenodwukarboksyłowego** oraz znane środki **przyśpieszające** proces fosforanowania, przy czym warstwę nanosi się w odpowiednich warunkach w znany sposób.

48d

(P. 135822)

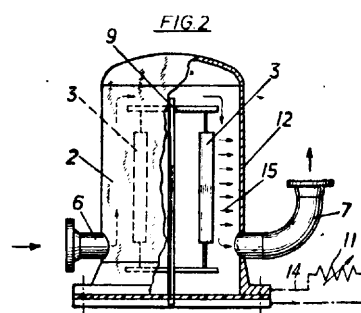
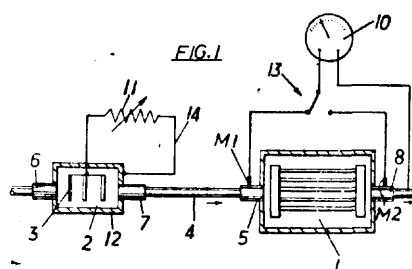
15. 09. 1969.

Pierwszeństwo: 16. 09. 1968 - Austria.

Herbert Rose, Otto Prinzing, Hamburg, NRF.

Sposób katodowego zabezpieczania przed korozją pokrytych siatką elektrolitów powierzchni chronionego systemu, jak na przykład wewnętrznych powierzchni rur, zbiorników, chłodnic, wymienników ciepła lub tym podobnych wypełnionych jakimś elektrolitem - przy użyciu anod trących, znamienny tym, że elektrolit przed pokryciem swą siatką mającej być chronionej powierzchni naładowany jest jonami bez współdziału prądów błądzących, przy czym nieodzowny potencjał ochronny między elektrolitem a chronioną powierzchnią uzyskiwany jest przez nastawienie określonej wartości oporu między anodą trącą a odpowiadającej jej katodą.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamiennie tym, że przed mającym być chronionym systemem podłączone są jedna lub kilka komór (2), przez które przepływa elektrolit, a w których izolowane od siebie umieszczone są regulowane przez opornik (11) elektrody (3 i 12) i na których po stronie wlotowej i wylotowej chronionej chłodnicy lub tym podobnej przewidziane są sondy pomiaru potencjału (M_1 względnie M_2) wraz z aparatem pomiarowym (10).

48d

(P. 136719)

6. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 4. 12. 1968 - Niemiecka Republika Demokratyczna.

PGH Kraftfahrzeuginstandsetzung, Schwanzenberg, NRD, (Wilfried Beier).

Sposób usuwania nagaru olejowego, zgorzeliny i pokryć z części metalowych, zwłaszcza z dysz wtryskowych i wałów korbowych silników spalinowych jak również części metalowych, zwłaszcza ze stali i żeliwa, znamienny tym, że części te zanurza się w roztworze składającym się z około 10 litrów skoncentrowanego kwasu siarkowego (H_2SO_4) oraz 2 kilogramów trójtlenku chromu (VI) (CrO_3).

48d

(P. 136961)

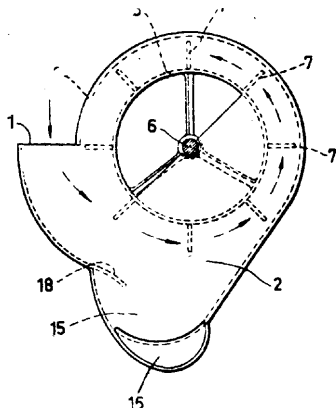
18. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 19. 11. 1968 - Szwecja.

Aktiebolaget **Karlstads** Mekaniska Werkstad **Karlstad** - Szwecja, (John Lars Aruid Larsson).

Sposób **ciągłego** płukania wiórów cieczą w celu usunięcia kamieni, piasku i innych cząstek zanieczyszczających, znamienne tym, że podczas płukania, wióry przemieszczane są po spiralnej drodze, której dolna część przechodzi przez płuczącą ciecz.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1. znamienne tym, że ma zbiornik (3) i osadzony w nim wirnik (5) z łopatkami (7) powodującymi przemieszczanie wiórów po spiralnej drodze, której dolna część przechodzi przez płuczącą ciecz.

48d

(P. 142499)

4. 08. 1970.

Instytut Mechaniki Precyzyjnej, Warszawa, (Zdzisław Kolanko, Tadeusz Żak).

Kąpiel do oczyszczania powierzchni metali, znamienne tym, że zawiera 100—150 g/l cukru lub melasy poddanych inwersji i utlenianiu chemicznemu lub elektrochemicznie w obecności katalizatora w postaci albo nadtlenku wodoru, albo azotanu kobaltu, lub soli anionów VII grupy układu okresowego z metalami alkalicznymi oraz 100—150 g/l wodorotlenku sodowego.

48d

(P. 142500)

4. 08. 1970.

Zakłady Przemysłowe 1-go Maja, Pruszków, (Zdzisław Stalmach, Janusz Łuniewski).

Sposób powierzchniowego utwardzania gwintu śrub pociągowych, znamienne tym, że powierzchnia robocza gwintu pokrywana jest galwanicznie chromem technicznym lub innym metalem.

49c

(P. 145572)

12. 01. 1971.

Polska Akademia Nauk, Instytut Podstawowych Problemów Techniki, Warszawa, (Roman Rułka).

Sposób automatycznej regulacji długości odcinania optymalnych objętości odcinków z pasma materiału na nożycach lub pilach, oraz urządzenie do stosowania tego sposobu - patrz str. 119, kl. 42r²—P. 145572.

49h

(P. 131534)

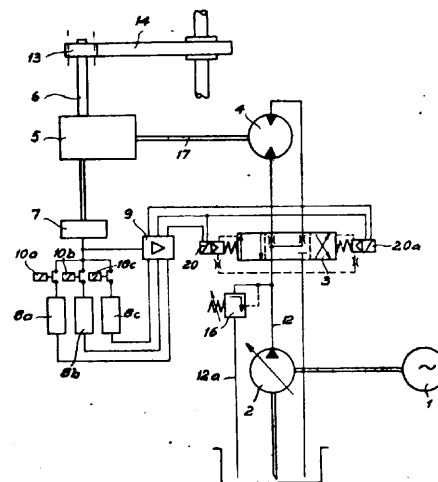
4. 02. 1969.

Pierwszeństwo: 16. 02. 1968 - Austria.

EVG **Entwicklungs-und** Verwertungsgesellschaft m. b. H., Graz, Austria, (Heinz Sommeregger, Josef Pöhacker, Karl Schnider).

Urządzenie do automatycznego lub półautomatycznego, zwłaszcza programowo sterowanego przedstawiania zgrzewarek do siatek na różne długości skoków elementów podających siatkę, w celu wykonywania pasm siatek o różnych odległościach drutów poprzecznych,

znamienne tym, że z nastawczym elementem (5), wpływającym na długość skoków elementów podających siatkę, jest sprzężony nadajnik (7) wartości rzeczywistych, którego wskazana wartość **każdorazowo** odpowiada położeniu nastawczego elementu (5) a ponadto w urządzeniu niniejszym przewiduje się kilka przedstawnych nadajników (8a, 8b, 8c) wartości zadanych, z których jeden jest zawsze wraz z nadajnikiem (7) wartości rzeczywistych przyłączany, zwykle za pomocą sterowania programowego, do obwodu (9, 20, 22a) porównywania, którego wyjście (20, 20a) podające różnicę pomiędzy wartością rzeczywistą aadaną jest połączone z serwosterowaniem (1—4), służącym do regulacji elementów ustalających długości skoków, w sensie zrównania wartości rzeczywistych i zadanych.

49h

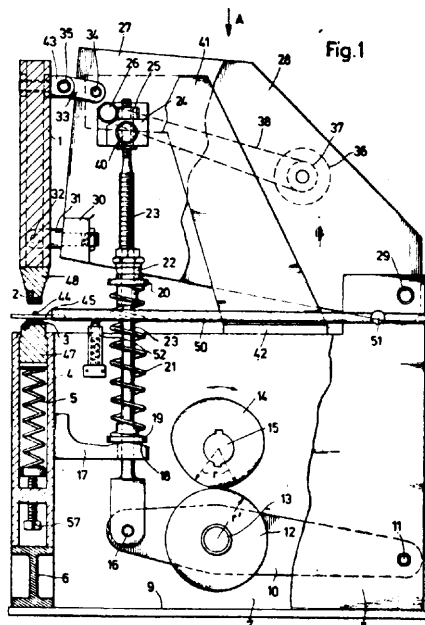
(P. 138150)

14. 01. 1970.

Pierwszeństwo: 15. 01. 1969 - NRF.

Firma Bau-Stahlgewebe G. m. b. H., Düsseldorf-Oberkasse, NRF, (Heinz Webers).

Sposób wytwarzania zgrzewanych krat z prętów stalowych na zgrzewarkach, przy stosowaniu którego pręty podlegające zgrzewaniu są podczas przebiegu zgrzewania poddawane naciskowi między elektrodami zgrzewarki, znamienne tym, że w czasie zgrzewania wywiera się stały nacisk na pręty zgrzewane, po czym w czasie ostygnięcia zgrzein, wywiera się na nie większy nacisk.

Zgrzewarka do krat według zastrz. 1 i 2, posiadająca układ napędowy jarzmowy, sterowany za pomocą tarczy krzywkowej, znamienne tym, że tarcza krzywkowa (14) posiada pojedyncze wycinki kołowe (V, VI, VII), których zarys zewnętrzny stanowią krzywe o promieniu stałym, rosnącym lub malejącym względem okręgu o najmniejszym promieniu.

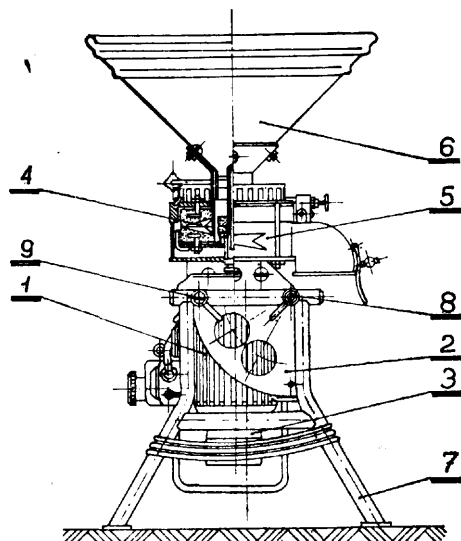
53g

(P. 135719)

4. 09. 1969.

Lubelskie Zakłady Sprzętu Rolniczego Przemysłu Terenowego „Lechia”, Lublin, (Henryk Miłosz).

Urządzenie do rozdrabniania materiałów sypkich zwłaszcza pasz treściwych o szerokim zastosowaniu w gospodarstwach wiejskich, składające się z ramy, obudowy z silnikiem, aparatu młelnego, kosza zasypowego i mechanizmów regulacyjnych, znamienne tym, że wbudowany silnik elektryczny (1) połączony jest z biegunem (4) bezpośrednio, bez użycia przekładni zaś silnik elektryczny (1) z obudową (2), aparat młelny (5) przystosowany do pracy z tarczami stalowymi i ceramicznymi, kosz zasypowy (6) i mechanizmy regulacyjne stanowią całość i zamocowane są w ramie (7) wahlwie, na sworzniu długim (8), przy czym celem ustalania urządzenia w dwu możliwych położeniach - w położeniu pionowym, gdy pracuje ono jako śrutownik i w położeniu poziomym, gdy pracuje jako przystawka napędowa urządzenie posiada sworzeń krótki (9) mocowany odpowiednio w dwóch gniazdach obudowy.

53h

(P. 130122)

19. 11. 1968.

Pierwszeństwo: 20. 11. 1967 - Wielka Brytania.

Unilever N. V., Rotterdam, Holandia, (Brian Leonard Caverly, John Barry Rossel).

Sposób wytwarzania kompozycji tłuszczów jadalnych, znamienne tym, że doprowadza się do zetknięcia w fazie ciekłej 10—50% wagowych określonego składnika tłuszczowego A całej ilości kwasów tłuszczowych, w których trójglicerydy zawierają co najmniej 90% wagowych kwasów C_{16} i C_{18} , w czym 10—45% stanowią nasycone kwasy tłuszczowe, i 90-50% określonego składnika tłuszczowego. B całej ilości kwasów tłuszczowych, których trójglicerydy zawierają 30—75% wagowych kwasów C_{20} i C_{22} i nie więcej niż 20% nasyconych kwasów tłuszczowych, przy czym obydwa składniki A i B mają co najmniej 85% pozycji 2 zajętych przez rodnik kwasu monoetanowego C_{18} , a trans-indeks wynosi 40—75.

57b

(P. 135639)

1. 09. 1969.

Pierwszeństwo: 5. 02. 1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

A. E. STALEY MANUFACTURING COMPANY, Decatur, Illinois USA, (Rexford Whiteman Jones, William Burton Thompson).

Sposób wytwarzania obrazów fotograficznych za pomocą molekularnego przesiąkania barwnika do podłoża, znamienne tym, że podłoże pokryte stałą warstwą organiczną z osadzoną na niej monowarstwą cząsteczek proszku złożonego ze stałego nośnika i barwnika, utrzymywanego w specjalnej formie w konfiguracji odpowiadającej obrazowi, poddaje się działaniu par substancji stanowiącej rozpuszczalnik barwnika i zdolnej do wywołania pęcznienia powierzchni tego podłoża. a powodującej przesiąkanie barwnika do podłoża.

57b

(P. 142274)

25. 07. 1970.

Aleksander Socha, Antoni Kaleta - Istebna.

Sposób wykonania obrazu stereoskopowego na płaszczyźnie, znamienne tym, że wykonuje się wiele zdjęć obiektu, dających wiele stereopar. Zdjęcia te rzutowane są przy zmieniającym się kącie na papier światłoczuły przez raster.

57e

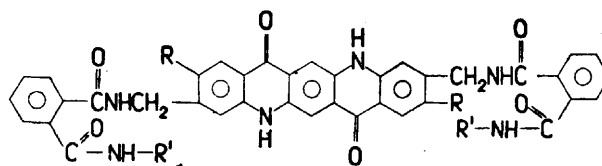
(P. 135479)

21. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 22. 08. 1968.

Rank Xerox Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Lester Weinberger).

Płyta kserograficzna znamienne tym, że składa się z fotoprzewodzącej warstwy, która zawiera pigment chinoakrydynowy oraz materiał wiążący, przy czym wymieniony pigment chinoakrydynowy ma wzór chemiczny I, gdzie R jest wybrany z grupy składającej się z CH_3 , C_2H_5 , OCH_3 , OC_2H_5 , halogenu i ich mieszanin a R^1 jest wybrany z grupy składającej się z grupy aromatycznej, grupy heterocyklicznej, grupy alicyklicznej, grupy alifatycznej i ich mieszanin.

57c

(P. 138115)

12. 01. 1970.

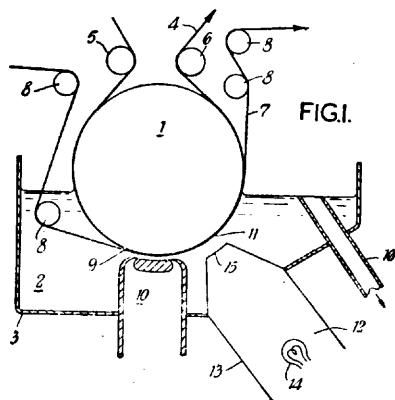
Pierwszeństwo: 13. 01. 1969 - Wielka Brytania.

Jiford Limited a British Company, Ilford Essex, Wielka Brytania, (Ewen Cameron).

Sposób ciągłego stykowego fotograficznego reprodukcji obrazów z przezroczystej taśmy w celu odtworzenia odpowiednich obrazów na światłoczułym materiale, w którym przezroczysta taśma i taśma światłoczuła są przesuwane razem w ścisłym styku i z względnie jednakową prędkością do położenia naświetlenia, w którym taśma światłoczuła jest naświetlona strumieniem światła przechodzącym przez przezroczystą taśmę, znamienne tym, że w celu zapewnienia optycznego kontaktu między taśmami stosuje się warstwę cieczy kontaktującej i ciśnienie nadane cieczy w celu docięnięcia obu taśm do siebie, przy czym ciśnienie cieczy jest większe w położeniu przed punktem naświetlenia.

Urządzenie do reprodukcji obrazów z taśmy przezroczystej w celu odtworzenia odpowiednich obrazów na taśmie z materiału światłoczułego, zawierają-

ce punkt naświetlenia, środki do przesuwania obu taśm razem, środki nośne do taśm i środki przesuwające je w ścisłym styku, z jednakową prędkością do punktu naświetlenia, znamienne tym, że zawiera środki do wytworzenia warstwy cieczy między taśmami oraz środki do wytworzenia ciśnienia cieczy w celu dociśnięcia obu taśm do siebie, **przy** czym środki wytwarzające ciśnienie są umieszczone wzdłuż osi przesuwu taśm, w miejscu położonym za miejscem ich złączenia, lecz przed punktem naświetlania.

57e

(P. 135238)

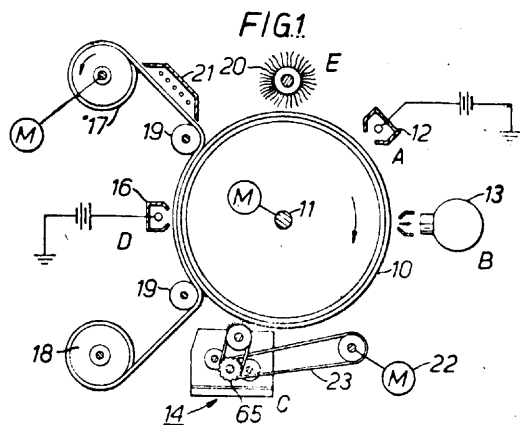
5. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 7. 08. 1968 - Stany Zjednoczone.

Rank Xerox Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Larry Woodrow Nuzum, Lyman Henry Turner).

Sposób wywoływania utajonego obrazu elektrostatycznego znamienne tym, że w pobliżu wywoływane obrazu umieszcza się magnes tak, że jego pole magnetyczne jest skierowane na ten obraz, magnes ten zamyka się w cylindrze przeznaczonym do przenoszenia cząstek magnetycznych z zasobnika materiału wywoływacza w główne pole magnetyczne pomiędzy obrazem a magnesem, przy czym wymieniony cylinder jest obracany, przez co wystarczająca ilość cząstek magnetycznych jest przemieszczana z zasobnika materiału wywoływacza w główne pole magnetyczne, tworząc szczotkę stykającą się z utajonym obrazem elektrostatycznym i wywołującą go, a ponadto wymieniony magnes jest przemieszczany wewnątrz cylindra, przez co styk szczotki magnetycznej z obrazem zostaje przerwany.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1-3, znamienne tym, że zawiera podłużną osłonę do przemieszczania w niej magnetycznego materiału wywoływacza, przy czym osłona ta ma otwór usytuowany przyległy do obrazu, a w otworze tym umieszczony jest wewnątrz pusty cylinder, zanurzony częściowo w materiale wywoływacza, przy czym w cylindrze tym umieszczony jest magnes, wytwarzający pole magnetyczne, skierowane zasadniczo w kierunku

obrazu oraz urządzenie do obracania wymienionego cylindra przez materiał wywoływacza i przez pole magnetyczne aby utworzyć szczotkę z materiału wywoływacza w polu magnetycznym, stykającą się z obrazem, a ponadto zawiera urządzenie do zmiany położenia magnesu w cylindrze, przez co szczotka z magnetycznego materiału zostaje wyprowadzona ze styku z obrazem.

57e

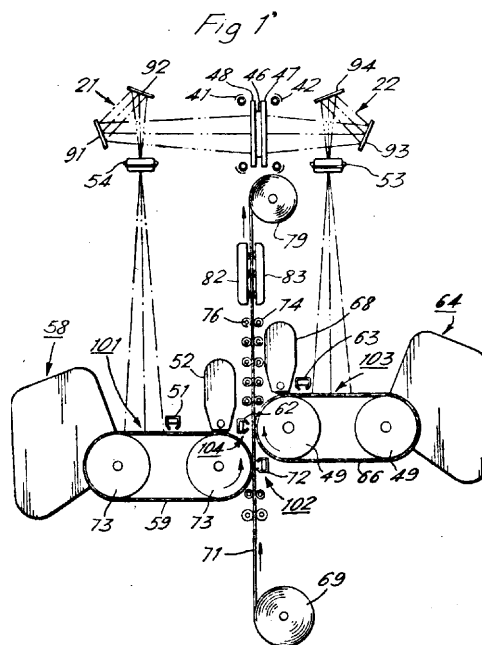
(P. 135288)

8. 08. 1969.

Pierwszeństwo: 12. 08. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Rank Xerox Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Gopal Chhangamal Bhagat, Frazer Daughy Punnett).

Urządzenie do powielania dwustronnego oryginału na obu stronach materiału podłoża znamienne tym, że zawiera urządzenie do podtrzymywania oryginału, pierwszą płytę do wytwarzania obrazu pierwszej strony oryginału na jednej stronie materiału podłoża w pierwszym stanowisku drukowania, drugą płytę do wytwarzania obrazu drugiej strony oryginału na materiale podłoża naprzeciwko obrazu pierwszej strony w drugim stanowisku drukowania, **pierwszy** układ rzutowania obrazu do tworzenia na pierwszej płycie obrazu pierwszej strony oryginału umieszczonego w urządzeniu do podtrzymywania obrazu oraz drugi układ rzutowania obrazu do tworzenia na drugiej płycie obrazu drugiej strony oryginału umieszczonego w urządzeniu do podtrzymywania oryginału.

57e

(P. 135289)

8. 08. 1969.

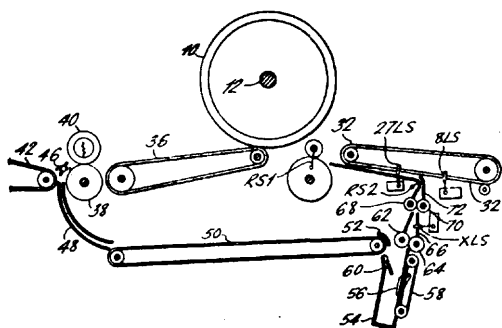
Pierwszeństwo: 12. 08. 1968 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Rank Xerox Limited, Londyn, Wielka Brytania, (William Andrew Drawe, John Wagner, Jack Francis Wirley, Frazer Doughty Punnett, Howard Calvin Davis, Harold Ellisworth Trumbull).

Powielacz kserograficzny znamienne tym, że zawiera stanowisko dostarczania arkuszy podłoża i stanowisko odprowadzania arkuszy kopii oraz pierwszy przenośnik, który przenosi arkusz ze stanowiska dostarczania arkuszy do stanowiska powielania w celu naniesienia obrazu na pierwszą stronę arkusza podłoża, drugi przenośnik, który przenosi arkusz z naniesionym na nim obrazem z powrotem na pierwszy przenośnik do miejsca znajdującego się przed stano-

wiskiem powielania w celu ponownego przeniesienia przez wymieniony pierwszy przenośnik poprzez stanowisko powielania w celu przeniesienia obrazu na arkusz podłoża, trzeci przenośnik, który przenosi arkusz ze stanowiska powielania do stanowiska odprowadzania arkuszy kopii oraz odwracacz, współdziałający z wymienionym drugim przenośnikiem w celu odwrócenia ustawienia arkusza podłoża w taki sposób, że ponowne przesunięcie arkusza na pierwszym przenośniku poprzez stanowisko powielania umożliwia naniesienie obrazu na stronę arkusza podłoża przeciwną do strony przyjmującej pierwszy obraz.

FIG. 1.

57e

(P. 136543)

27. 10. 1969.

Pierwszeństwo: 28. 10. 1968 - Wielka Brytania.

Rank Xerox Limited, Londyn, Wielka Brytania, (Salvatore Latone, Michael Roy Stanley, David Roth Stokes).

Urządzenie wywołujące automatycznego powielacza kserograficznego, w którym element światłoczuły z utajonym obrazem elektrostatycznym przechodzi przez poszczególne stanowiska operacyjne, znamienny tym, że zawiera pierwszy ślimakowy przenośnik (63), umieszczony ponad częścią elementu światłoczułego poprzecznie do niego, wyposażony w połączony z nim dozownik, przy czym przenośnik ten jest przeznaczony do wyładowywania materiału wywoływacza nad tą częścią elementu światłoczułego i ma stanowisko wejściowe, w którym materiał wywoływacza jest wprowadzany w ten przenośnik a dozownik jest przystosowany do podawania wywoływacza na wymienioną część elementu światłoczułego z prędkością mniejszą niż prędkość przenoszenia wymienionego przenośnika i do powodowania przepływu materiału wywoływacza drogą boczną gdy materiał ten nagromadzi się w określonej ilości, a ponadto urządzenie ma drugi przenośnik ślimakowy (43), umieszczony pod wymienioną częścią elementu światłoczułego poprzecznie do niej, przy czym przenośnik ten ma stanowisko wejściowe przystosowane do przyjmowania materiału wywoływacza poprzednio doprowadzonego na wymienioną część elementu światłoczułego i stanowisko wyjściowe, w którym materiał wywoływacza jest odprowadzany z tego przenośnika, a ponadto urządzenie zawiera elementy do kierowania bocznego przepływu materiału wywoływacza do drugiego przenośnika ślimakowego (43) i przenośnik pionowy przewidziany do odbierania wy-

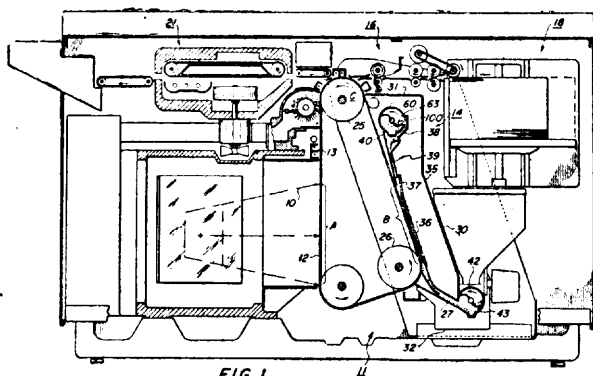

FIG. 1

woływacza ze stanowiska wyjściowego drugiego przenośnika ślimakowego (43) i do przenoszenia go do stanowiska wejściowego pierwszego przenośnika ślimakowego (63) oraz układ napędowy połączony z przenośnikami ślimakowymi i z przenośnikiem pionowym w celu napędzania ich.

57e

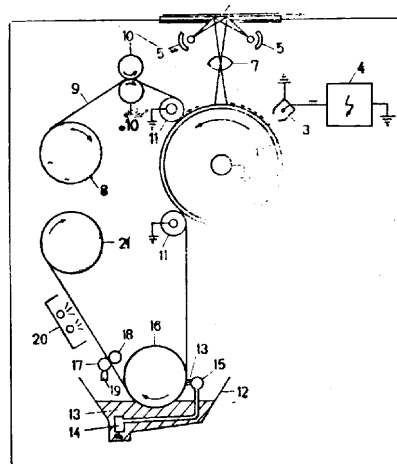
(P. 137053)

22. 11. 1969.

Pierwszeństwo: 25. 11. 1968 - Niemiecka Republika Federalna.

Kalke Aktiengesellschaft Wiesbaden-Biebrich, NRF.

Sposób elektrofotograficznego powielania przez przenoszenie elektrostatycznych obrazów utajonych z warstwy fotoprzewodzącej znajdującej się na przewodzącym podłożu na warstwę dielektryczną, powleczonej zdolnym do przenoszenia ładunków nośnikiem, znajdującą się w wirtualnym styku z warstwą fotoprzewodzącą, a następnie oddzielenie tych warstw od siebie i wywoływanie obrazu przez elektrofotograficzne wywoływanie suche lub mokre, a w niektórych przypadkach również późniejsze utrwalanie obrazu, znamienny tym, że warstwę fotoprzewodzącą, składającą się całkowicie lub głównie z organicznych związków zdolnych do przenoszenia ładunku i dającą się przy grubości warstwy od 8 do 15 μm naładowywać do potencjału 800—1600V naświetla się do uzyskania w miejscach obrazu potencjału około 500V, a w miejscach tła potencjału mniejszego od 300 V.

57e

(P. 142521)

4. 08. 1970.

Pierwszeństwo: 6. 08. 1969 - Stany Zjednoczone Ameryki.

Xerox Corporation, Rochester, USA.

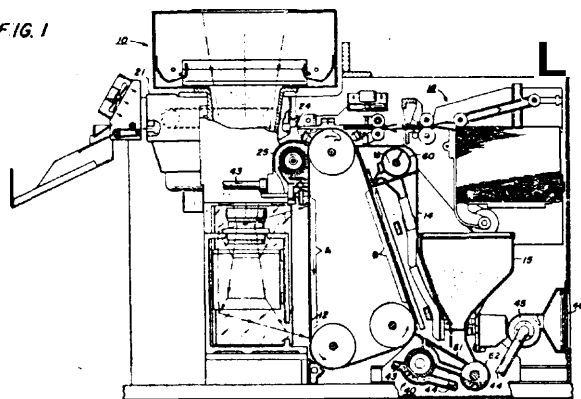
Zespół do odzyskiwania tonera w urządzeniu kserograficznym mającym strefę pracy, do której podaje się cząstki w nadmiarze nad koniecznymi ilościami i z której usuwa się pewne cząsteczki nadmiarowe, znamienny tym, że składa się z powierzchni zbierającej przystosowanej do poruszania się przez obszar pierwszy i drugi, zespołu odbierającego cząstki, które mają być zdjęte i przenoszące je do wspomnianego pierwszego obszaru aby zetknęły się ze wspomnianą powierzchnią, podzespołu ładującego cząstki elektrycznie wtedy, gdy znajdują się one w pierwszym obszarze nadającego im ładunek elektryczny przeciwny niż ładunek elektrostatyczny na wspomnianej powierzchni, do której naładowane cząstki są przyciągane i przylepiają się do niej w trakcie przenoszenia, podzespołu oddzielającego cząstki od powierzchni we wspomnianym drugim obszarze oraz z zespołu, który podaje zdjęte cząstki z powrotem do strefy pracy do ponownego użycia.

Urządzenie kserograficzne posiadające zespół według zastrz. 1—4 znamienny tym, że zawiera izolującą płytę elektrostatyczną, na której tworzy się elektrostatyczny obraz utajony, zespół wywołujący do stosowania substancji wywołującej do obrazu utajonego w celu jego wywołania, przy czym wspomniana substancja zawie-

ra cząstki tonera, które można naładować elektrostatycznie, podzespół czyszczącego do usuwania nadmiaru tonera z płyty po wywołaniu obrazu utajonego, powierzchnię zbierającą dostosowaną do odbierania cząstek nadmiarowego tonera z podzespołu czyszczącego, podzespół połączony ze wspomnianą powierzchnią zbierającą do usuwania cząstek nadmiarowego tonera z powierzchni zbierającej i podzespół automatycznie przesyłającego usunięte cząstki tonera do zespołu wywołującego do ponownego użycia w nim.

Sposób odzyskiwania cząstek tonera zdjętych z izolującej płyty elektrostatycznej powielacza elektrostatycznego, w którym stosuje się, zespół wywołujący i mieszaninę wywołującą zawierającą cząstki, które można naładować elektrostatycznie, znamienne tym, że zdjęte cząstki tonera ładuje się elektrycznie do potencjału, dzięki któremu cząstki są przyciągane do powierzchni obdarzonej innym potencjałem elektrycznym, styka się powierzchnię mającą na sobie zebrane cząstki tonera z podzespołem do zdejmowania cząstek tonera z powierzchni i podaje się z powrotem cząstki tonera do zespołu wywołującego powielacza.

FIG. 1

58a

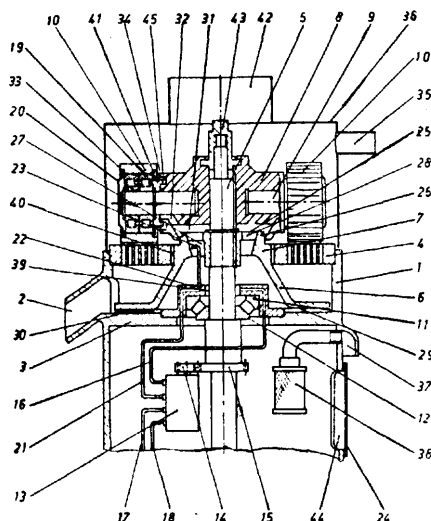
(P. 144698)

28. 11. 1970.

Pierwszeństwo: 18. 12. 1969 - NRD.

VEB Kombinat **Fortschvitt**, Dresden, NRD, (Hans Lulin, Jürgen Eckoldt, Siegrid Gerlach).

Urządzenie do smarowania i uszczelniania łożysk w prasach tabletkujących o walcach prasujących obiegających poziomą płaszczyznę, o nieruchomej matrycy tarczowej, w których na górnej, wystającej z obudowy maszyny części pionowego wału napędowego założonego swym dolnym końcem w tej obudowie, jest zamocowana tarcza wyrzutnikowa umieszczona poni-

żej matrycy tarczowej oraz korpus znajdujący się powyżej matrycy, na którego obwodzie jest równomiernie rozmieszczonych kilkanaście **walców** prasujących założonych na osiach, znamienne tym, że do wymuszonego smarowania łożysk przyporządkowanych walcem prasującym i wałowi napędowemu zawiera pompę smarującą działającą w połączeniu z przewodami rurowymi i specjalnie ukształtowanymi elementami przesyłania smaru, oraz że dla uszczelnienia łożysk zabezpieczającego przed przenikaniem cząsteczek materiału prasowanego i pary wodnej zawiera uszczelnienie szczelinowe połączone z kanałami doprowadzającymi powietrze, a wirujące części urządzenia są tak ukształtowane i rozmieszczone, że wytwarzają strumień powietrza, przy czym powietrze zassane z filtru odpylającego jest doprowadzane do miejsc łożyskowych i uchodzi przez uszczelnienie szczelinowe.

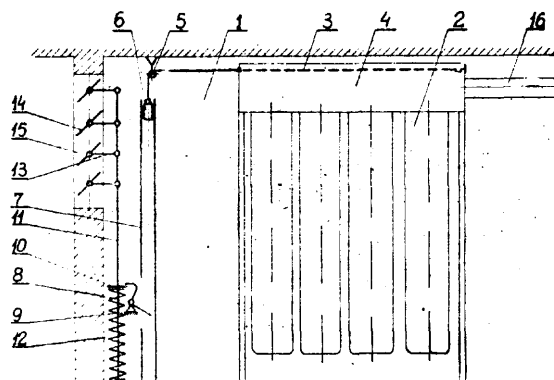
61a

(P. 142214)

23. 07. 1970.

Biuro Projektowania Zakładów Włókienniczych, Łódź, (Danuta Krzeczowska).

Urządzenie zapobiegające rozprzestrzenianiu się pożaru poza pomieszczenia filtrów instalacji odpylającej, przez zamknięcie osadzonej w otworze wywiewnym wielopłaszczyznowej przepustnicy, której kłapy są swymi wahaczami połączone z prętem zaopatrzonym w oporowy pierścień i umieszczoną pod tym pierścieniem sprężynę, znamienne tym, że wewnątrz zbiorczej skrzyni (4) workowych filtrów (2) jest zaczepiony jeden koniec wykonanego z łatwo palnego bądź łatwo topliwego materiału ciągną (3) przewleczonego przez otwór w ścianie skrzyni (4) i przewiniętego przez bloček (5), a na drugim końcu tego ciągną jest zawieszony obciążnik (6) suwliwie osadzony w przewodniku (7), w którego dolnej części w obrysie drogi obciążnika (6) jest ustawione jedno ramię obrotowo zamocowanej na sztywnym wsporniku (9) dźwigni (8), której drugie ramię jest ukształtowane w postaci hakowego zaczepu, o który jest oparty oporowy pierścień (10) znanego mechanizmu do zamykania przepustnicy (15), przy czym z dźwignią (8) jest związany znany wyłącznik napędu wentylatorów oraz wyłącznik instalacji alarmowej i instalacji gaśniczej.

62a²

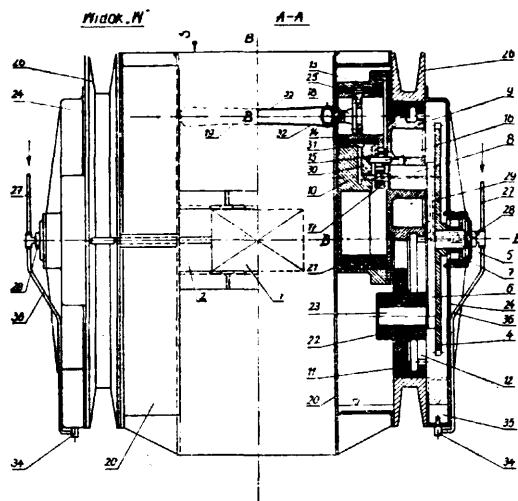
(P. 132473)

28. 03. 1969.

Adam Pietrzak, Gdańsk - Oliwa.

Urządzenie do wytwarzania aerodynamicznej siły nośnej, w którym element nośny o ruchu drgająco-obrotowym jest napędzany poprzez dwie symetrycznie względem niego usytuowane przekładnie planetarne, zabudowane w bocznych ściankach korpusu o kształcie otwartego z góry i z dołu cylindra-dyfuzora, znamienne tym, że posiada element nośny w kształcie dysku kołowego (19), wprawiany w ruch drgający przez koło toczne (9), zazębione z nieruchomym kołem o zazębieniu wewnętrznym (12) toczące się bez poślizgu po bieżni (11), obracające się jednocześnie dookoła czopa (8) korby (6) i osadzonego na nim nieruchomo

koła zębatego (17), tak że poprzez pośredniczące koło zębate (15), obracające się swobodnie wokół osi (16) osadzonej w kole tocznym (9), oraz koło zębate (13), połączone z półosią dysku nośnego (18), dysk nośny (19) wprowadzany jest w ruch obrotowy.

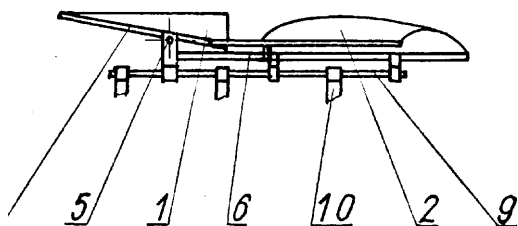
62a²

(P. 136004)

25. 09. 1969.

Maksymilian Sławiński, Sieradz.

Skrzydła zespolone do aerodyn i latawców sportowych, stanowiące zespół nośny aerodynamiczny w kształcie samolotu bezogonowego, w układzie skrzydeł jedno za drugim i umieszczone na konstrukcji łączącej, z podwieszonym kadłubem znamienne tym, że skrzydła (1 i 2) dobrane kształtem są do siebie tak zbliżone, że w celu zwiększenia sztywności konstrukcji układu, można je połączyć wspólnymi elementami, np. płytami bocznymi, poprzeczkami (8) itp.

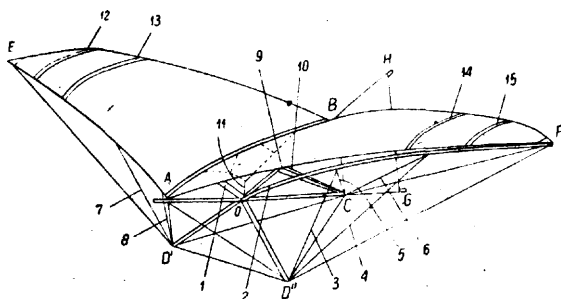
62a¹

(P. 145292)

28. 12. 1970.

Instytut Lotnictwa, Warszawa, (Jerzy Wolf).

Skrzydło o napiętej obwodowo sprężystej powłoce zamocowanej na szkieletie złożonym z prętów i cięgieł, znamienne tym, że składa się ze szkieletu o kształcie wielościanu (A B C D E F), w którego wnętrzu znajdują się ściskane dźwigary (OE, OF) obciążone na zewnętrznych końcach cięgnami (EA, EB, EC, ED, FA, FB, FC, FD) przebiegającymi wzdłuż krawędzi wielościanu i napiętej obwodowo powłoki (A E B F), po-

łączonej ze szkieletem w czterech punktach (A B E F), stanowiącej dwa trójkątne boki wielościanu (ABE oraz ABF), przy czym trójkąty te łączą się podstawami w płaszczyźnie symetrii (A B C D).

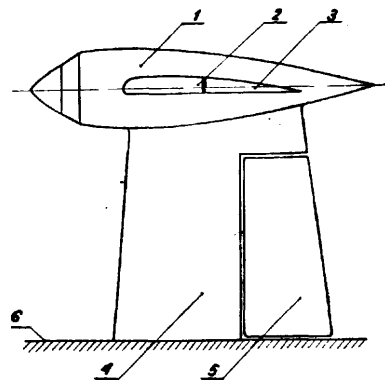
62b

(P. 136297)

13. 10. 1969.

Ministerstwo Obrony Narodowej, Wyższa Szkoła Marynarki Wojennej, Gdynia (Stanisław Mańkowski, Leszek Kremer).

Pędnik napędu propulsyjnego poduszkowca w pojedynczym jego usterzeniu, znamienne tym, że posiada gondolę pędnika (1) umieszczoną w części pionowej usterzenia (4) na skrzyżowaniu z częścią poziomą usterzenia (2) niezależnie od kształtu gondoli (1) i typu silnika napędowego oraz niezależnie od sposobu doprowadzenia mocy do pędnika.

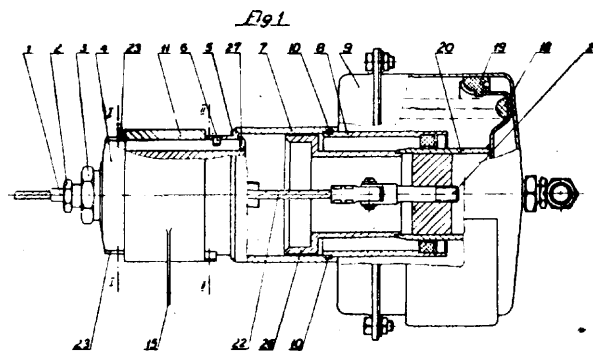
63c

(P. 132519)

22. 03. 1969.

POLMO, Sanocka Fabryka Autobusów, Sanok, (Marian Pacek, Janusz Jedziniak, Jerzy Bekalik).

Zwalniaczo-napinacz szczególnie do silników powietrzno-sprężynowych blokujących uruchamiane mechanizmy w przypadku braku powietrza w układzie, przy których siła przekazywana jest na mechanizm opancerzonym cięgłem giętym znamienne tym, że pancierz (1) cięgła napinającego (22) ustalony jest tuleją (11) osadzoną obrotowo na rdzeniu (4) stykającym się w czasie napinania z tuleją dystansową (26) osadzoną w tłoku silownika (9).

63c

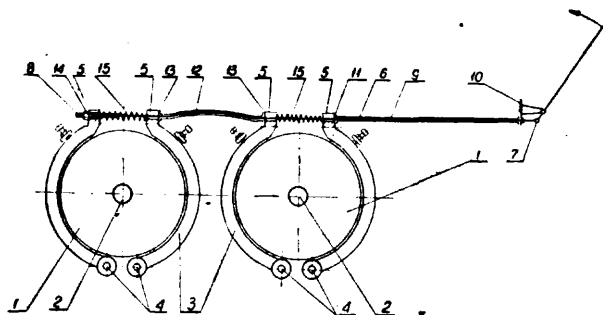
(P. 142925)

29. 08. 1970.

Huta Stalowa Wola Przedsiębiorstwo Państwowe, Stalowa Wola, (Ryszard Penar, Bogusław Szarama, Aleksander Erazmus).

Układ hamulca postojowego dla wózków transportowych lub tym podobnych pojazdów z dwusilnikowym napędem elektrycznym, znamienne tym, że posiada cięgno hamulcowe (6) osadzone przesuwnie w pancierzach (9), (12), które przechodzi przez otwory (5) w dwóch parach szczęk hamulcowych (3) każdego

silnika obejmujących usytuowane w jednej płaszczyźnie tarcze hamulcowe (1), regulowanych nakrętką (14), przy czym jeden pancierz (9) ciągną hamulcowego (6) jest usytuowany między wewnętrzną parą szczęk hamulcowych (3), a drugi pancierz (12) między płaszczyzną oporową skrajnej szczęki (3) i płaszczyzną oporową (10) wspornika dźwigni (7) hamulca.

63c (P. 144349) 10. 11. 1970.

Pierwszeństwo: 10. 11. 1969 - Wielka Brytania.

Joseph Lucas (Industries) Limited, Birmingham, Wielka Brytania, (David Gordon Williams).

Hamulcowy układ sterujący, **zwłaszcza** do pojazdów mechanicznych, znamienny tym, że zawiera generator do wytwarzania prądu elektrycznego o napięciu proporcjonalnym do prędkości koła pojazdu, kondensator, który ładowany jest przez ten generator, obwód elektryczny zawierający opornik do rozładowywania wspomnianego kondensatora z określoną prędkością w wyniku czego, gdy koło pojazdu nie jest zablokowane, stosunek napięcia generatora do napięcia opornika jest stały oraz środki do mierzenia wspomnianego stosunku i zwalniania hamulca gdy stosunek ten spada poniżej wspomnianej stałej wartości.

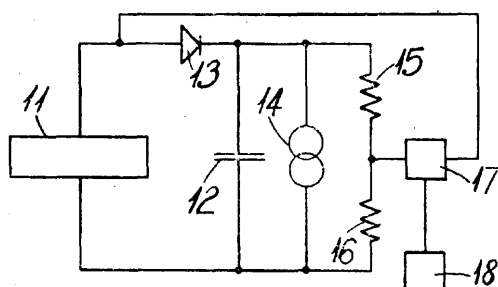
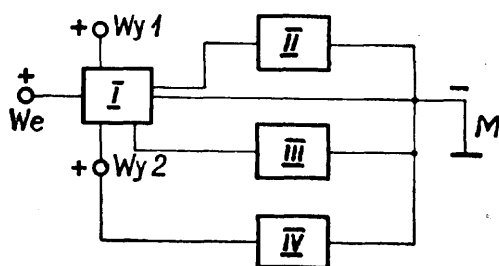

FIG 1

63c (P. 144444) 16. 11. 1970.

Przedsiębiorstwo Geofizyki Górnictwa Naftowego, Kraków, (Seweryn Moskała, Stanisław Tatar).

Urządzenie zabezpieczające silnik benzynowy samochodu-cysterny przed zassaniem cieczy podczas napełniania zbiornika tego samochodu wodą lub płuczką wiertniczą, znamiennie tym, że składa się z członu sterującego (I) połączonego szeregowo z zespołem elektrod (II), z którym równolegle połączony jest zespół wykonawczy (III) i zespół sygnalizacji akustycznej (IV).

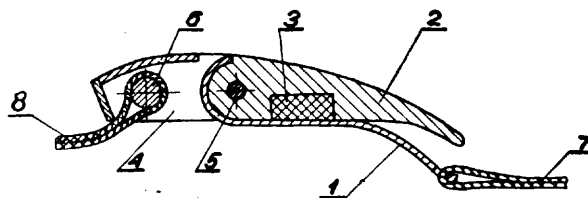

63c (P. 144585)

23. 11. 1970.

Lucjan Dakowski, Warszawa; Ryszard Spartyński, Tarnów; Stanisław Steinhof, Tarnów.

Zamek do pasów bezpieczeństwa znamienny tym, że ma zaczep (1) z końcem (7) pasa oraz odchyloną dźwignię (2), za którą zakłada się i przez której odchylenie wyczepia się zaczep (1), wyposażoną w wbudowane w nią magnesy (3), ustalające wzajemne położenie elementów zamkniętego zamka i połączoną przegubowo osią (5) z obejmą (4), w której zamocowany jest drugi koniec (8) pasa.

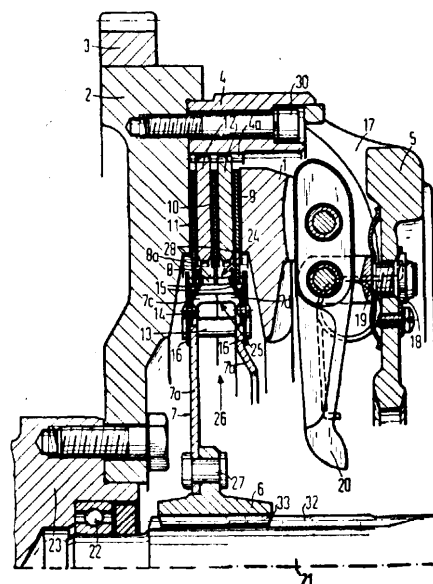
63c (P. 144641)

25. 11. 1970.

Pierwszeństwo: 27. 11. 1969 - NRF.

Fichtel und Sachs AG, Schweinfurt n/Menem, NRF, (Hans Walter Riese).

Sprzęgło wielopłytkowe do osadzania na tarczy napędowej, obejmujące piastę wałową, umieszczoną osiowo przesuwnie i nieobrotowo na wale napędzanym, część tarczową, zamocowaną na piście wałowej oraz piastę płytkową wewnętrzną, zamocowaną na obwodzie zewnętrznym części tarczowej i co najmniej dwie płytki wewnętrzne, umieszczone nieobrotowo na piście płytkowej wewnętrznej, a mianowicie jedną napędzającą bocznie płytkę **wewnętrzną**, przylegającą do tarczy napędowej i jedną napędzaną bocznie płytkę wewnętrzną, umieszczoną z dala od płytki napędzanej z boku, przy czym co najmniej jedna z tych płytek wewnętrznych jest osiowo przesuwna na piście płytkowej wewnętrznej, a sprzęgło jest wyposażone dodatkowo z zamocowaną na tarczy napędowej obudowę z prowadzeniem płytkowym zewnętrznym, w którym umieszczone są osiowo przesuwne i nieobrotowo na obudowie sprzęgła, a ponadto posiada urządzenie dociskowe do docisku przekładki stempłowej do przytrzymywania przez tarczę napędową końca wiązki płytek, utworzonej z płytek wewnętrznych i zewnętrznych i jest zaopatrzona w urządzenie wyłączające do podnoszenia płyty dociskowej z wiązki płytek przed

działaniem urządzenia dociskowego, znamienne tym, że pozycje osiowe piasty wałowej (6), a tym samym części tarczowej (7), a także napędzających bocznie i napędzanych bocznie płytek wewnętrznych (11 lub 9), są ustalone co najmniej w przybliżeniu jednoznacznie przy włączonym i przy wyłączonym sprzęgle.

63c

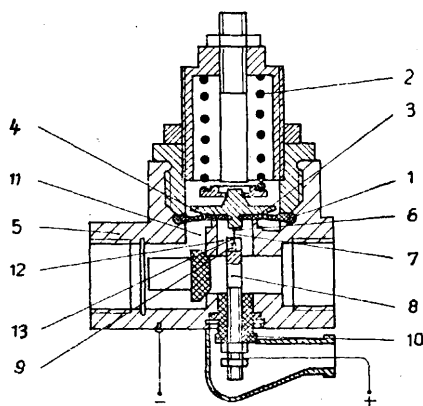
(P. 144816)

4. 12. 1970.

Pierwszeństwo: 5. 12. 1969 - NRD.

VEB Berlin Bremsenwerk, Berlin, NRD, (Hans Jürgen Ritter, Klaus Schönbeck).

Urządzenie do wskazywania gotowości roboczej urządzeń hamulcowych w przyczepach samochodowych, znamienne tym, że w zaworze zabezpieczającym ciśnienie umieszczony jest na elemencie sterującym (1, 3), zamykającym przekrój przepustowy, styk elektryczny (6) i styk (7) odizolowany w obudowie (5), stanowiąc, podczas zwarcia styków w położeniu docisnięcia jednego do drugiego przez sprężynę (9) wyłącznik do włączania lampki ostrzegawczej w kabinie kierowcy.

64c

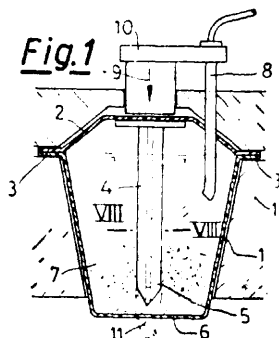
(P. 136546)

23. 10. 1969.

Pierwszeństwo: 2. 11. 1968 - Włochy

Kantor International S. A. Luksemburg, Luksemburg.

Puszka zawierająca określone materiały do przyrządzania napojów, przez dodanie do tych materiałów cieczy wykonana przynajmniej z materiału dającego się przebić i nadająca się do stosowania w automatach przyrządzających i wydających napoje, w których ciecz jest wprowadzana do puszki za pomocą elementu **wytryskującego**, a przyrządzony napój jest wypuszczany otworem wykonanym w puszcze, znamienne tym, że ma znajdujący się wewnątrz puszki (1) dziur - kownik (4), wykonujący pod działaniem zewnętrznego nacisku otwór (11) w dnie (6) puszki.

65a

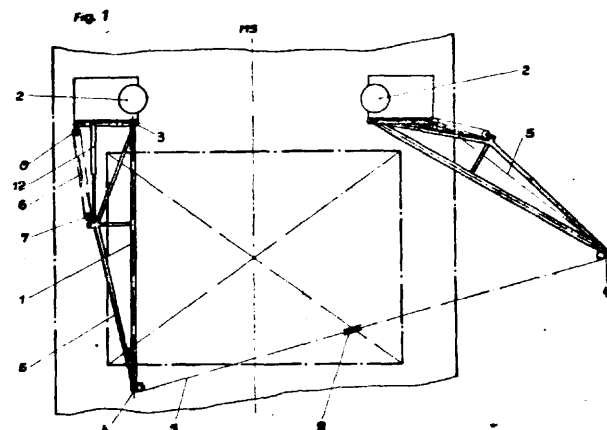
(P. 141996)

13. 07. 1970.

Pierwszeństwo: 14. 07. 1969 Niemiecka Republika Demokratyczna.

VEB Warnowwerft, Warnemünde, NRD.

Urządzenie załadunkowe z dwoma sprzężonymi boma-mi ładowniczymi, którego noki są związane liną prowadzącą utrzymującą rolkowy wózek podwieszony, poprzez który przechodzą liny **renerowe** do haków dla zawieszania ciężarów znamienne tym, że lina prowadząca (5) przy każdym **bomie** ładowniczym (1) jest przeciągnięta przez wielokrążek (6) połączony przegubowo z blokiem (7) do bomu (1) a z drugiej strony z blokiem (8) do stałego punktu na zewnątrz łożyska bomu (3).

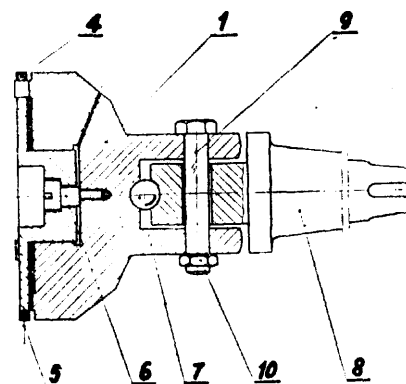
67a

(P. 144490)

19. 11. 1970.

Wiesław Dukowicz, Radomsko.

Narzędzie do dogniatania płaskich powierzchni pierścieniowych znamienne tym, iż elementem dogniatającym są trzy rolki (3) rozstawione co 120°, umieszczone obrotowo w koszyczku (2), który jest osadzony centrycznie i obrotowo w korpusie (1), połączonego poprzez kulkę (7) i śrubę (9) z łącznikiem (8) zakończonym stożkiem Morse'a.

68b

(P. 138149)

13. 01. 1970

Zdzisław Nowicki, Warszawa.

Dwuramienny przetrzymywacz okien i drzwi z zaciskiem blokującym ramię sterujące - patrz str. 96 kl. 37g!—P. 138149.

71c

(P. 142049)

15. 07. 1970

Branżowe Laboratorium Przemysłu Obuwniczego Kraków, (Adolf Plesiński).

Sposób automatycznego, ćwiekowania obuwia przy pomocy sprężonego powietrza bez użycia kopyt, znamienny tym, że cholewkę umieszcza się do szcęk zaciskowych (8), uruchamia dopływ sprężonego powietrza do poduszek pneumatycznych formujących cholewkę (5) i podpodeszwę (12) i przykleja trwale uformowany zakład cholewki na podpodeszwie przez nacisk poduszki pneumatycznej (6), która jest dociskana przez haczykowate kształtki (3).

Konstrukcja agregatu do automatycznego, jednorazowego ćwiekowania obuwia znamienna tym, że metalowa forma zewnętrzna (1) posiada kształt wielowymiarowej bryły odpowiadającej wymiarowo kształtom stopy danego numeru wielkościowego, a elementem formującym cholewkę i podpodeszwę obuwia są pneumatyczne poduszki górna (5), dolna (6) oraz mechanizm roboczy przyklejający na trwałe zakład cholewki do podpodeszwy: kształtki haczykowate (3) i poduszka pneumatyczna (12).

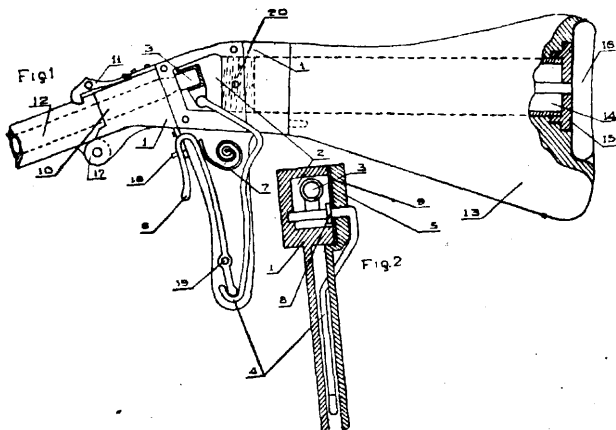
72b

(P. 140547;

11. 05. 1970.

Edward Janas, Warszawa, Polska.

Wiatrówka zaopatrzona w komorę sprężania powietrza, znamienna tym, że posiada pompkę (14) tłoczącą, zaopatrzoną w części zaworowej w zewnętrzny gwint (20), za pomocą którego jest wkręcana do komory (2) sprężania powietrza.

73

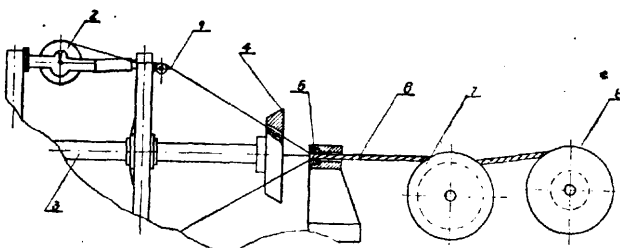
(P. 142192)

27. 07. 1970.

Centralne Laboratorium Przemysłu Wytwarzania Metalowych, Zabrze, (Janusz Kacprzak).

Sposób wytwarzania splotów bezzaczelninowych, znamienny tym, że sploty bezzaczelninowe wytwarzane są w narzędziu zginiatającym, gdzie jednocześnie następuje formowanie splotu oraz przelotowe promieniowe zginiatanie.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 zamienne tym, że druty (1) odwijające się ze szpul (2) przemieszczają się przez tarczę rozdzielczą (4) obrotowej maszyny liniarskiej (3) oraz narzędzie zginiatające (5), a następnie w postaci splotu bezzaczelninowego (6) na koło wyciągowe (7) oraz bęben zbiorczy (8).

73c

(P. 147187)

29. 03. 1971.

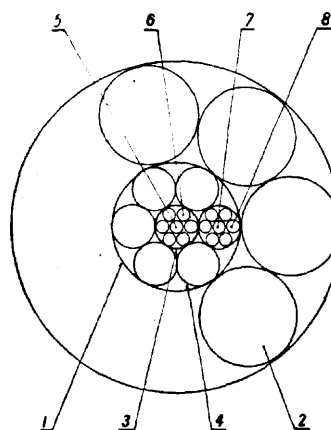
Główny Instytut Górnictwa, Katowice, (Jerzy Kowalczyk, Jan Hankus, Kazimierz Mania, Paweł Fiech).

Lina stalowa okrągła o dowolnej średnicy, współzwita lub przeciwwzita, mająca co najmniej sześć okrągłych splotów wykonanych z drutów w dowolnej ilości, oraz rdzeń stalowy złożony ze splotu środkowego i sześciu splotów zewnętrznych, znamienna tym, że stosunek średnic poszczególnych drutów (5, 6, 7, 8) i splotów (2, 3, 4) pomiędzy sobą jak również długości, skoków skręcenia splotów (3, 4) w rdzeniu (1) wynosi 1,05 do 1,06, przy czym wszystkie stosunki są pomiędzy sobą równe, a mianowicie:

$$\frac{\text{średnica drutu (5)}}{\text{średnicy drutu (7)}} = \frac{\text{średnica drutów (6)}}{\text{średnicy drutów (8)}} =$$

$$= \frac{\text{średnica splotu (3)}}{\text{średnicy splotów (4)}} = \frac{\text{średnica rdzenia (1)}}{\text{średnicy splotów (2)}} =$$

$$= \frac{\text{skok skręcenia drutów (6) splotu (3)}}{\text{skoku skręcenia drutów (8) splotów (4)}} = 1,05 \text{ do } 1,06$$

74a

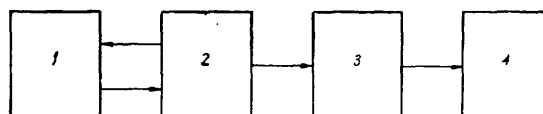
(P. 144279)

6. 11. 1970.

Wojskowa Akademia Techniczna im. Jarosława Dąbrowskiego, Warszawa, (Ryszard Kulewski, Andrzej Misiorny).

Sposób kontroli osób i zawartości ich bagażu, znamienny tym, że do kontroli zawartości pasażerów i bagażu stosuje się holografię akustyczną bądź mikrofalową.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 zamienne tym, że zawartość analizowanego obszaru (1) jest przetwarzana za pomocą układu (2) holografii akustycznej lub mikrofalowej i przetwornika (3) rozkładu pola akustycznego lub mikrofalowego na sygnały elektryczne, które są podawane do znanego urządzenia (4) zobrazowującego i rejestrującego te sygnały, przy czym wyjście tego urządzenia (4) daje przestrzenne zobrazowanie analizowanego obszaru (1).

74b

(P. 143438)

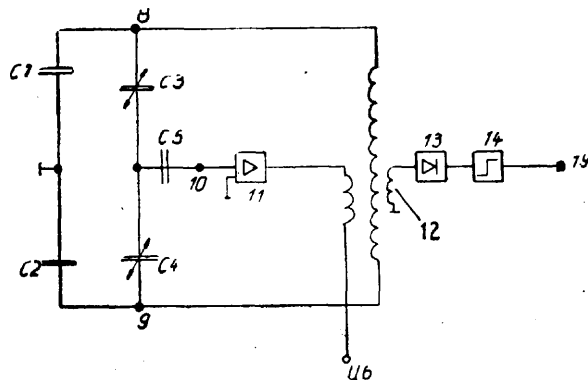
25. 09. 1970.

Pierwszeństwo: 4. 02. 1970 - NRD.

VEB Kombinat Zentronik, Sömmerda/Th - NRD, (Günter Deutschmann).

Pojemnościowe urządzenie rozeznające stosowane szczególnie jako przyrostowy czujnik kąta skrętu, wykorzystujące pojemności naprzeciwległych płaszczyzn

taktowych, znamienne tym, że urządzenie rozeznające składa się z części: nieruchomej (1) i wirującej (4) umieszczonych w niewielkiej odległości od siebie i na których powierzchniach przednich znajdują się przewody płaskie (2, 3, 5) nie połączone z sobą lub połączone częściowo, tworzące pojemności (C_3 do C_5) oraz że naprzeciwległe pojemności (C_3 i C_4) płaskich (2, 3, 5) stanowią część pojemnościowego układu sprzężenia zwrotnego samowzbudnego generatora w. cz., przy czym wskutek zmiany współczynnika sprzężenia zwrotnego (K), wywołanej wzajemnym przekręceniem części (1) i (4), generator oscyluje lub nie oscyluje.

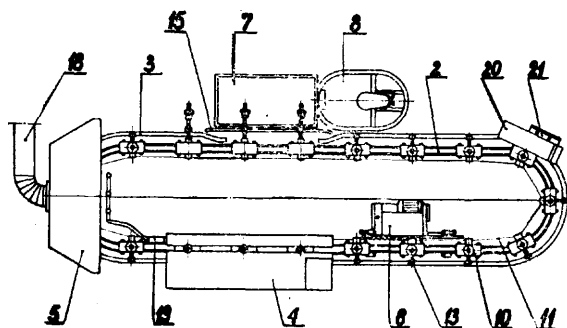
75c

(P. 134683)

9. 07. 1969.

Zakłady Porcelany Elektrotechnicznej im. L. Warzyńskiego w Boguchwale k/Rzeszowa, Polska, (Zdzisław Mazur, Stanisław Koryl, Lesław Szafir, Kazimierz Ocoż, Bolesław Włodarkiewicz).

Urządzenie do mechanicznego nakładania powłok przez zanurzenie przedmiotów w zawieszanie szczególnie do szkliwienia izolatorów porcelanowych średniogabarytowych, znamienne tym, że na ramie urządzenia (1) zamocowane jest łożo (2) mające kształt wydłużonej elipsy, po którym przesuwają się wózki jezdne (10) wraz z zamocowanymi na nich przegubowo trzpieniami rozprężnymi (12), wzdłuż którego umieszczone są kolejno: stolik z pulpitem sterowniczym (4), kabina do odkurzania (5) wraz z wycieraczką do czyszczenia izolatorów przed szkliwieniem (17), pojemnik do szkliwienia (7) wraz ze zbiornikiem zasilającym (8), wycieraczka podstawy izolatora po szkliwieniu (9) i urządzenia napędowe (6) tworząc układ umożliwiający wykonanie wszystkich czynności pomocniczych i czynności szkliwienia w sposób automatyczny na jednym urządzeniu.

75c

(P. 135581)

29. 08. 1969.

Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne Przemysłu Stolarstwa Budowlanego, Warszawa, (Stanisław Kotlarski, Teresa Gałążkiewicz).

Linia malowania elementów drewnianych zawierająca tunel podgrzewający, polewarkę I do lakieru, tunel poduszający, polewarkę II do lakieru oraz tunel suszarniczy obsługiwany przez dwa przenośniki, znamienne tym, że elementy podlegające obróbce pod-

chwytywane są samoczynnie przez nadjeżdżające na tory równoległe wózki (4), lewy i prawy wyposażone w uchwyty (10) z kołkami (12), przy czym wózki (4) przesuwane są po szynach (14) przez dwa niezależne przenośniki pracujące z różną prędkością.

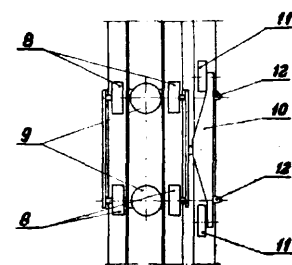
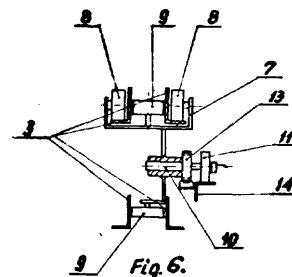

Fig. 7.

76d

(P. 142286)

27. 07. 1970.

Bielawskie Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. II Armii Wojska Polskiego, Bielawa, (Izydor Klimczak, Władysław Boncal, Władysław Sroczyk).

Urządzenie do transportu przędzy zwłaszcza na przewijarkach, znamienne tym, że wyposażone jest w trzy węzły związane ze sobą za pomocą ramy (1) połączonej z osadą (7), w której osadzony jest przesuwany trzpień (6) z obrotową rolką (5) opierającą się o prowadnicę (3) oraz ze wspornikiem (18) posiadającym osadę (8) w której osadzone są na trzpieniach (10) i (12) obrotowe rolki (9) i (11) opierające się o prowadnicę (13), a także rama (1) połączona jest z ramieniem (19) do którego przytwierdzony jest sworznień (20) z osadzoną wahliwie tuleją (21) do której zamocowana jest podstawa (22).

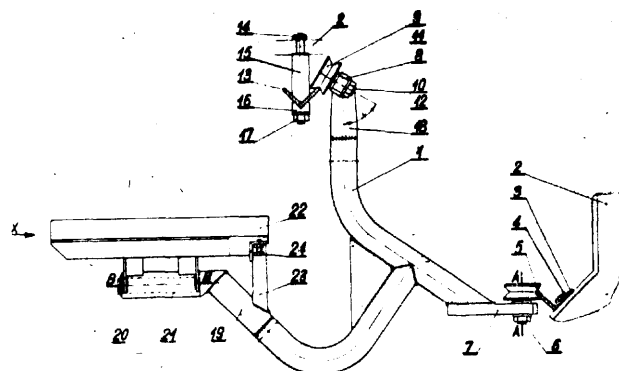

Fig. 1

78e

(P. 135672)

4. 09. 1969.

Pierwszeństwo: 4. 09. 1969 - Niemiecka Republika Federalna.

Dynamit Nobel A. G., Troisdorf k. Kolonii, NRF, (Heinz Ratz, Heinz Gawlick, Heinrich Brachert).

Bezluskowa wypraska ładunku miotającego wykonana z materiałów wybuchowych jak nitroceluloza, azo-

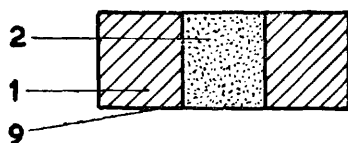
tan poliwinylowy, nitroguanidyna, nitropenta i podobne lub z mieszanin tych materiałów wybuchowych, mająca zastosowanie szczególnie do przyrządów użytku przemysłowego, jak pistolety do wstrzeliwania kołków, aparaty udarowe, elementy obsługowe, wyłączniki szybkiego działania lub podobne, znamienne tym, że jest zaopatrzona w ściśle przylegającą najlepiej cienką warstwę ochronną chroniącą przed nieumyślnym zapaleniem lub spalaniem oraz przed zanieczyszczeniem i pobieraniem wilgoci.

78e (P. 136501) 25. 10. 1969.

Pierwszeństwo: 26. 10. 1968 - Niemiecka Republika Federalna.

Dynamit Nobel Aktiengesellschaft, Troisdorf, NRF, (Günther Marondel, Hans Gawlick, Werner Siegelin).

Ładunek miotający do narzędzi stosowanych w przemyśle zwłaszcza do narzędzi do osadzania kołków, zawierający kostkę miotającą posiadającą korzystnie centralny otwór przelotowy, w którym znajduje się czuła na uderzenie masa zapalająca, znamienne tym, że masa zapalająca (2) jest umieszczona w wyjęciu kostki miotającej (1) w ten sposób, aby zagęszczenie masy zapalającej, wywołane na skutek wytworzenia typowej dla takich narzędzi energii uderzeniowej na całym przekroju i w przybliżeniu równomiernego nagłego sprasowania ładunku miotającego w kierunku osi wyjęcia, pozostało poniżej wartości koniecznej dla jej zapłonu.

79c (P. 147171) 26. 03. 1971.

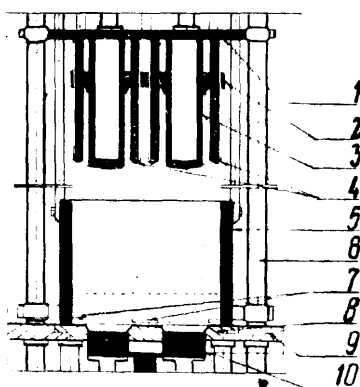
Centralne Laboratorium Przemysłu Tytoniowego, Kraków, (Mieczysław Werzba, Alfred Urbaniak, Stanisław Wojtyś).

Sposób modyfikacji tytoniu, zwłaszcza tytoniu typu Burley, znamienne tym, że liście tytoniu po podgrzaniu w parze wodnej spryskuje się najpierw zaprawą w postaci rozpylonej mgły a następnie poddaje się je obróbce termicznej w temperaturze od 110°C do 140°C w czasie od 5 do 15 minut, przez co uzyskuje się wymianę substancji aromatycznych w tytoniu, częściową karmelizację węglowodanów oraz przeprowadza reakcję brunatnienia.

80a (P. 140826) 6. 03. 1970.

Zenon Sokołowski, Poznań, Polska.

Forma poślizgowa do dwustopniowego prasowania tworzyw półsuchych, znamienne tym, że do obudowy (1) zamocowane są prostopadłe rdzenie zasadnicze (3)

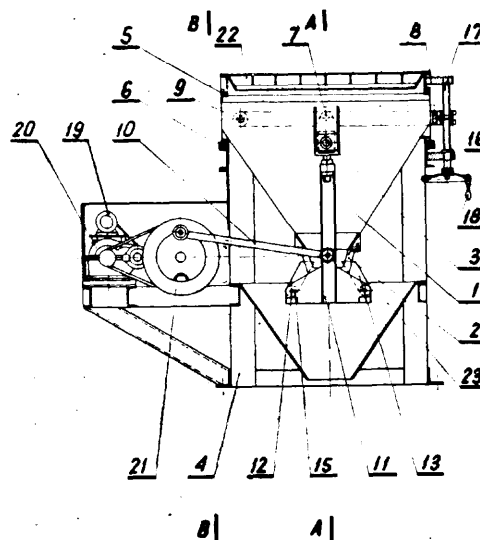
i rdzenie pomocnicze (4), na których osadzony jest stempel górny (2) z odpowiednio wyprofilowanymi bokami krótszymi, stempla dolnego (8) spoczywającego na podstawie (9), z wykonanymi w nim otworami, z pojemnika (5) oraz z podnośnika (10).

80a (P. 145551)

11. 01. 1971.

Biuro Projektowo-Technologiczne Przemysłu Obrabiarek i Narzędzi „Bipron”, Zabrze, (Emil Dudek, Maciej Staszal, Marian Grela, Zygmunt Łoś).

Urządzenie do rozdrabniania i dozowania tworzyw zwłaszcza średniotwardych i miękkich, szczególnie gliny, znamienne tym, że lej zasypowy (1) ma w dolnej części ruszt z segmentów (2) i zawieszony jest przegubowo na czopie (3), związanym z konstrukcją urządzenia (4), do której mocowane są zderzaki (5) i (6) oraz przegubowo osadzony na sworzniach (7) w odchylnej dźwigni (8) poprzez czop (9), napędzany wahacz (11) z na przemian osadzonymi na osiach (12) nożami (13) i przekładnikami (14).

80b (P. 135662)

3. 09. 1962.

Zjednoczenie Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych, Gliwice, (Justyn Stachurski).

Zaprawa do łączenia wyrobów ogniotrwałych, zwłaszcza wyrobów szamotowych i kwarcowo-szamotowych, znamienne tym, że zawiera 10—30% cementu glinowego o zawartości 40—75% tlenku glinu oraz 60—90% złomu szamotowego, ogniotrwałej gliny palonej lub ogniotrwałego łupku prażonego o uziarnieniu poniżej 2 mm.

Odmiana zaprawy według zastrz. 1 znamienne tym, że częściowo zawartość surowców szamotowych zastąpiona jest piaskiem lub innym surowcem krzemionkowym i zawiera dodatek 0—15% barytu, skalenia lub innej substancji o ogniotrwałości zwykłej powyżej 150 sP.

80b (P. 137430)

10. 12. 1969.

Pierwszeństwo: 10. 12. 1968 - Włochy

Medil S. p. A., Carini, Włochy, (Antonino Cuffaro, Francesco Castronoco, Achille Bruno, Gianluigi Rancati).

Sposób wytwarzania sztucznych kamieni z proszku lub zieren kamienia naturalnego i środka wiążącego do kamieni naturalnych, znamienne tym, że jako środek wiążący stosuje się cieplnie utwardzane sztuczne żywice, korzystnie żywicę melaminową.

80b (P. 137862) 18. 12. 1969.

„Elektrocarbon”, Przedsiębiorstwo Państwowe, Tarnowskie Góry, (Eugeniusz Bula, Józef Kula, Jan Łokieć, Tadeusz Ornatowski, Alfred Tramer).

Sposób otrzymywania membran i pierścieni do węglowych stosów oporowych znamienny tym, że jako surowca do otrzymywania kształtek węglowych **używa** się mieszaniny sadzy technicznej, grafitu naturalnego i paku normalnego, zgranulowanej poniżej 0,2 mm i wykazującej **21—26%** części lotnych, a otrzymane kształtki węglowe po procesie ciągłej względnie periodycznej **karbonizacji** i kwalifikacji jakościowej poddaje się szlifowaniu na wszystkich powierzchniach uzyskując stosy o dużym zakresie oporności i pewności działania.

80b (P. 142143) 18. 07. 1970.

Zakład Badań i Doświadczeń Przemysłu Ceramicznego, Pruszków (Jerzy Wencel, Zdzisław Kuliński, Józef Widaj, Zbigniew Sadowski).

Sposób wytwarzania żółtych mas ceramicznych z zastosowaniem żużla glinowo-tytanowego znamienny tym, że do masy ceramicznej wprowadza się żużel glinowo-tytanowy w ilości do 25% zestawu.

80b (P. 142460) 3. 08. 1970.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego (Katedra Budownictwa Podziemnego Kopalń), Gliwice, (Kazimierz Podgórski, Wiesław Zadęcki, Zenon Szczepaniak).

Sposób uplastyczniania i przyspieszania wiązania tworzywa cementowego, którego głównymi składnikami są cement, wypełniacz i woda **znamienny** tym, że dla uplastyczniania i przyspieszania wiązania wprowadza się wodne roztwory soli sodowych kwasów żywiczych i tłuszczowych, wodorotlenek sodu i glinian sodowy, oraz mieszaninę krzemionek koloidalnych o powierzchni właściwej powyżej 120 cm²/g, siarczanu glinu i siarczanu żelaza.

80b (P. 142461) 3. 09. 1970.

Andrzej Żbikowski, Warszawa.

Sposób wytwarzania ceramicznych płytek okładzinowych znamienny tym, że masa składa się z **30—50%** magnezytu kaustycznego, od **10—25%** chlorku magnezu i wypełniaczy od **30—50%**, którymi są mączka wapienno-marmurowa, cement kwarcowy lub gips, przy czym powierzchnie przed nakładaniem polewy są impregnowane.

80b (P. 142486) 3. 09. 1970.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego (Katedra Technologii i Organizacji Budownictwa), Gliwice, (Włodzimierz Zarębski).

Zaprawy popiołowo-gipsowe znamiennie tym, że największym objętościowo stałym ich składnikiem są popioły lotne, powstające podczas spalania węgla kamiennego i uzyskiwane z elektrofiltrów.

SPIS TREŚCI

Klasa 5	Górnictwo.	1	Klasa 40	Hutnictwo metali (prócz żelaza); stopy łącznie ze stopami żelaza . . .	104
Klasa 6	Przemysł fermentacyjny, alkohol, wódka, piwo, ocet, drożdże, jak również inne czynniki wywołujące fermentację, produkty fermentacji, enzymy.	2	Klasa 42	Przyrządy.	106
Klasa 7	Wyrób i obróbka blachy, rur metalowych, drutu oraz walcowanie metali.	3	Klasa 44	Towary galanteryjne, biżuteria . . .	120
Klasa 8	Bielenie, pranie, barwienie, drukowanie tkanin i tapet, wykańczanie . . .	4	Klasa 45	Rolnictwo łącznie z leśnictwem; hodowla zwierząt; polowanie i zakładanie pułapek; rybołówstwo . . .	121
Klasa 10	Paliwa.	6	Klasa 46	Silniki spalinowe, na sprężone powietrze, sprężynowe i inne . . .	125
Klasa 12	Chemiczne procesy i aparaty nie wymienione w specjalnych klasach . . .	6	Klasa 47	Elementy maszyn, materiały izolujące, hamulce, urządzenia do smarowania, urządzenia zamykające do elementów wytrzymałych na ciśnienie, przekładnie, zespoły konstrukcyjne mechaniki precyzyjnej, zwijanie i nawijanie w ogólności.	128
Klasa 16	Przyrządzanie nawozów i przeróbka padliny.	61	Klasa 48	Obróbka i traktowanie metali sposobami innymi niż mechaniczne . . .	129
Klasa 18	Hutnictwo żelaza . . .	62	Klasa 49	Obróbka mechaniczna metali . . .	132
Klasa 21	Elektrotechnika . . .	62	Klasa 53	Srodki spożywcze i używki, o ile nie należą do klas specjalnych, również pasze.	133
Klasa 22	Barwniki, pokosty, lakiery, materiały powlekające, kleiwa . . .	75	Klasa 57	Fotografia, kinematografia i film obrazowo-dźwiękowy.	133
Klasa 23	Przemysł tłuszczowy i olejowy . . .	79	Klasa 58	Prasy.	136
Klasa 24	Instalacja paleniskowa . . .	80	Klasa 61	Ratownictwo i pożarnictwo . . .	136
Klasa 25	Splatanie, wyrób koronek, dzianie, wyrób pasmanterii, tkactwo dekoracyjne i dywanowe wiązanie sieci . . .	80	Klasa 62	Lotnictwo, poduszki, astronautyka . . .	136
Klasa 26	Wytwarzanie gazu przez odgazowanie paliw, np. gazu świetlnego i gazu olejowego; wytwarzanie gazu palnego sposobem mokrym; wytwarzanie gazu palnego przez nawęglanie; oczyszczanie gazu destylacyjnego i acetyleny.	81	Klasa 63	Pojazdy bezszynowe.	137
Klasa 27	Dmuchawy, pompy powietrzne wzgl. sprężarki.	81	Klasa 64	Wyszynk . . .	139
Klasa 29	Włókna przedziałnicze . . .	82	Klasa 65	Budowa okrętów i żeglarstwo . . .	139
Klasa 30	Lecznictwo . . .	83	Klasa 67	Szlifowanie i polerowanie . . .	139
Klasa 31	Piece do wypalania, piece do prażenia, piece retorty, odlownictwo, metalurgia proszków . . .	85	Klasa 68	Wyroby ślusarskie . . .	139
Klasa 32	Szkło, wełna mineralna i żuźlowa . . .	87	Klasa 71	Obuwie . . .	139
Klasa 34	Maszyny, przybory i wszelkiego rodzaju przedmioty do gospodarstwa domowego oraz meble . . .	91	Klasa 72	Broń palna, pociski i oszańcowanie . . .	140
Klasa 35	Dźwignice . . .	93	Klasa 73	Wyrób Un . . .	140
Klasa 37	Budownictwo lądowe . . .	95	Klasa 74	Sygnalizacja . . .	140
Klasa 38	Mechaniczna i chemiczna obróbka drewna . . .	96	Klasa 75	Rzeźbiarstwo, malarstwo, ozdabianie powierzchni . . .	141
Klasa 39	Przeróbka mas plastycznych, kauczuku i rogowatych tworzyw, nie przewidziana na innym miejscu; wytwarzanie produktów polikondensacji, poliaddycji i polimeryzacji . . .	97	Klasa 76	Przedziałnictwo . . .	141
			Klasa 78	Wyrób materiałów zapalowych, materiały wybuchowe, rozsadzanie za pomocą materiałów wybuchowych, ognie sztuczne, światło błyskowe, wytwarzanie sztucznej mgły . . .	141
			Klasa 79	Tytoń, cygara, papierosy . . .	142
			Klasa 80	Wyroby z gliny, kamienia, wapna, cementu, gips, asfalt, również prasy do brykietów . . .	142